

HARRY RANSOM
HUMANITIES RESEARCH CENTER
The University of Texas at Austin

NOTICE: WARNING CONCERNING COPYRIGHT RESTRICTIONS

The copyright law of the United States (Title 17, United States Code) governs the making of photocopies or other reproductions of copyrighted materials.

Under certain conditions specified in the law, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that the photocopy or reproduction is not to be "used for any purpose other than private study, scholarship or research." If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

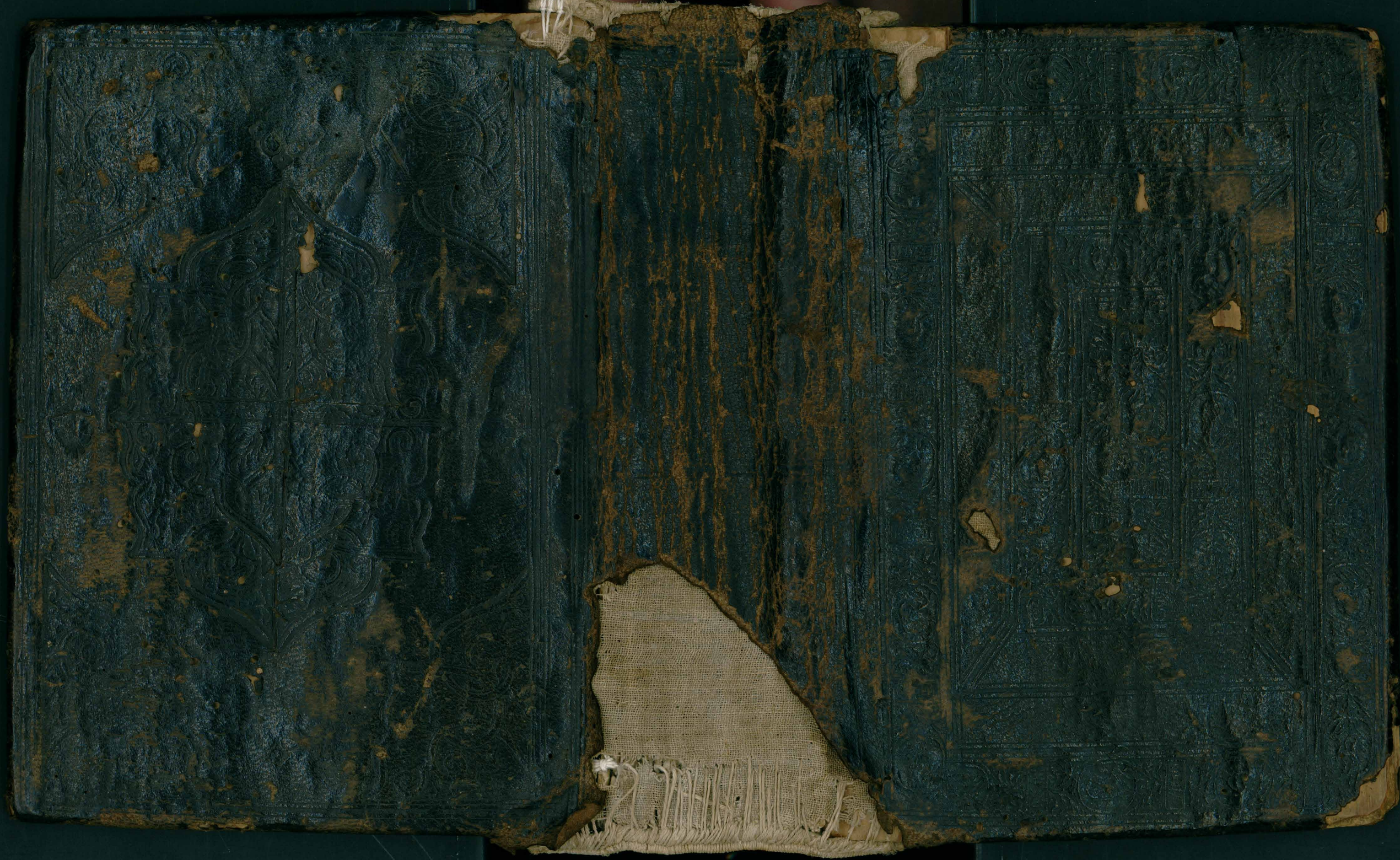
This institution reserves the right to refuse to accept a copying order if, in its judgment, fulfillment of the order would involve violation of copyright law.

****

This digital reproduction for research purposes was produced by the Harry Ransom Humanities Research Center, The University of Texas at Austin, PO Box 7219, Austin, Texas 78713 Web site: www.hrc.utexas.edu. Researchers are advised that material still in copyright may not be quoted from or published (beyond what is allowed by the Fair Use provisions of the U.S. Copyright Law) without written permission of the copyright owner.

Reproductions of manuscripts or other original materials may not be deposited in another institution without the written permission of the Ransom Center. Further reproduction in any medium of these images is prohibited, with the exception of paper copies made for research use.

- 7/05

The Terrell Manuscript
of the
Gospels.

University of Texas
MS. GR. 1.

United States Legation,
Constantinople,
Augst 14th 1894.

This manuscript Greek Testament was found in a Greek Monastery, and purchased by me last Oct, on the Island of Prinkapo in the Sea of Marmora — Experts decide that it was made, not later than the 12th century. Its present binding of wood and leather, is believed to be of the 15th century. Its rebinding is shown by the fact, that the numbers on the pages have been sometimes cut out. Handsomely illuminated pages at the beginning of each Gospel, were cut out and stolen by a book fiend years ago. The Crusaders of the 4th Crusade, wintered at Prinkapo, where I found this book — I present it to the University of Texas ——

A. W. Terrell.

κε Ἡ ἁγία μάρτυς
κς τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος
κζ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
κη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος
κθ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος
λ τοῦ ὁσίου μελανίας

μὴν ἰανουάριος
α Ἡ περιτομὴ τοῦ κυ
καὶ μνήμη τοῦ προφήτου
β τοῦ ἁγίου ἀπολλωνίου
γ τοῦ ὁσίου μακαρίου
δ τοῦ ὁσίου πιτυροῦ
ε τοῦ ὁσίου θεοδώρου
ϛ τὰ ἅγια θεοφάνια
ζ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος
η τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
θ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
ι τοῦ ἁγίου μάρτυρος
ια τοῦ ὁσίου θεοδώρου
ιβ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
ιγ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
ιδ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
ιε τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
ις τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
ιζ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
ιη τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
ιθ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κα τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κβ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κγ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κδ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κε τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κϛ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κζ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κη τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κθ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
λ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
λα τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος

μὴν φεβρουάριος
α τοῦ ἁγίου μάρτυρος
β Ὑπαπαντὴ τοῦ κυ
γ τοῦ ὁσίου συμεὼν
θ τοῦ ἁγίου μηνοφάντου
ιζ τοῦ ἁγίου μάρτυρος θεοδώρου
τοῦ στρατηλάτου

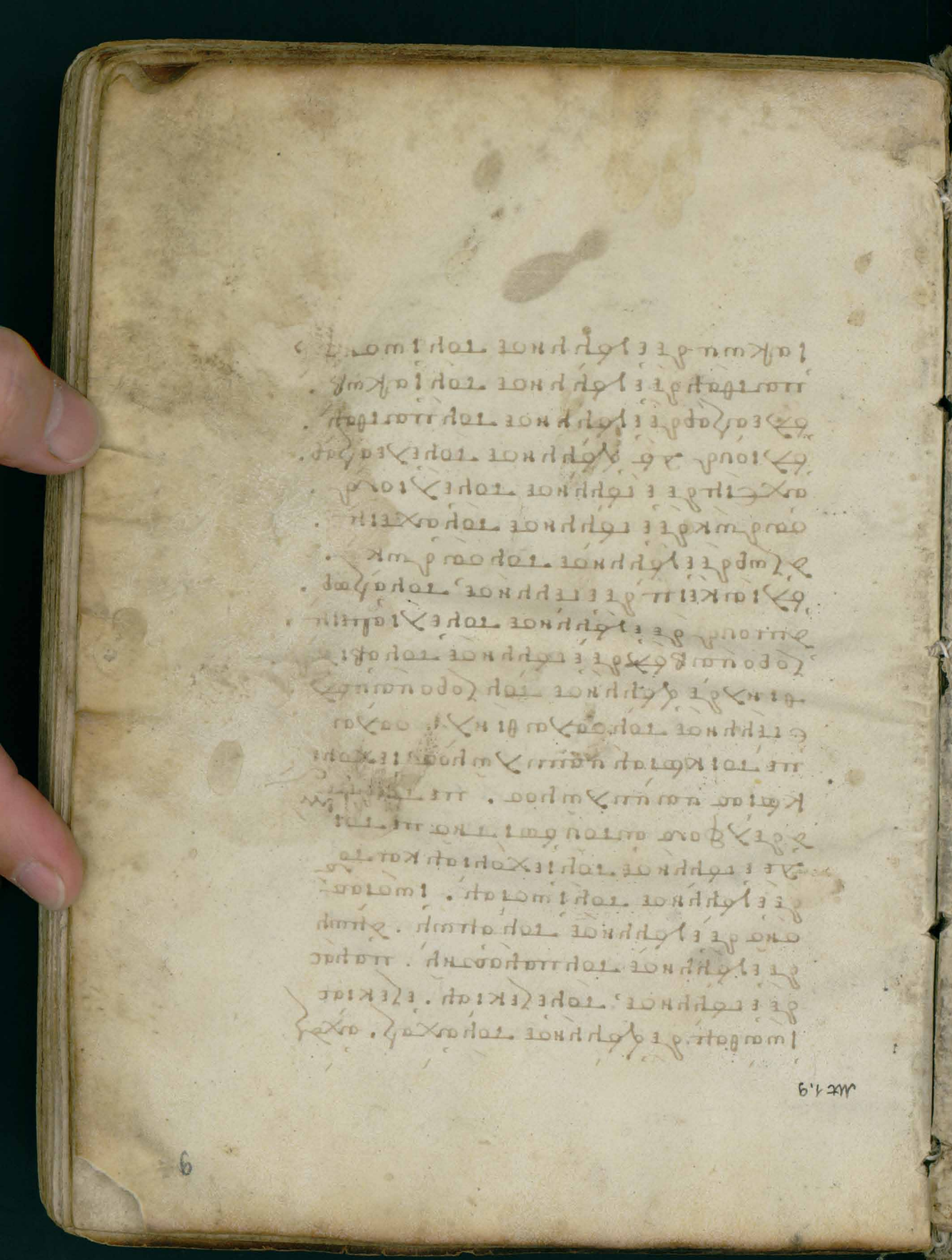
κβ Ἡ ἐν πάτμῳ ὑποφήτρια
κγ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κδ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κε ὁ ἅγιος τῶν θεοῦ
τῆς λεί
μὴν μάρτιος
α τοῦ ἁγίου μάρτυρος
ε τοῦ ἁγίου μάρτυρος
η τοῦ ἁγίου μάρτυρος
θ τοῦ ἁγίου μάρτυρος
ι τοῦ ἁγίου μάρτυρος
ιβ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
ιγ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
ιδ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
ιε τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
ις τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
ιζ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
ιη τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
ιθ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κα τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κβ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κγ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κδ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κε τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κϛ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κζ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κη τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
κθ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
λ τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος
λα τοῦ ὁσίου ἱερομάρτυρος

μὴν ἀπρίλιος
α τοῦ ἁγίου μάρτυρος
β τοῦ ὁσίου μάρτυρος
γ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
δ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ε τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ϛ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ζ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
η τοῦ ὁσίου μάρτυρος
θ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ι τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ια τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιβ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιγ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιδ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιε τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ις τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιζ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιη τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιθ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κα τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κβ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κγ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κδ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κε τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κϛ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κζ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κη τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κθ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
λ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
λα τοῦ ὁσίου μάρτυρος

μὴν μάϊος
α τοῦ ἁγίου μάρτυρος
β τοῦ ὁσίου μάρτυρος
γ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
δ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ε τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ϛ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ζ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
η τοῦ ὁσίου μάρτυρος
θ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ι τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ια τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιβ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιγ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιδ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιε τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ις τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιζ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιη τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιθ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κα τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κβ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κγ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κδ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κε τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κϛ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κζ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κη τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κθ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
λ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
λα τοῦ ὁσίου μάρτυρος

μὴν ἰούνιος
α τοῦ ἁγίου μάρτυρος
β τοῦ ὁσίου μάρτυρος
γ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
δ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ε τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ϛ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ζ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
η τοῦ ὁσίου μάρτυρος
θ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ι τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ια τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιβ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιγ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιδ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιε τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ις τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιζ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιη τοῦ ὁσίου μάρτυρος
ιθ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κα τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κβ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κγ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κδ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κε τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κϛ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κζ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κη τοῦ ὁσίου μάρτυρος
κθ τοῦ ὁσίου μάρτυρος
λ τοῦ ὁσίου μάρτυρος

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΘΕΩ ΜΕΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ : ιβ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ : ιθ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΔΙΑΛΟΓΟΥΣ : κ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ : κα
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΡΓΟΙΣ ΠΡΟΣΚΑΡΤΕΡΗΣΕΩΣ : κβ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΕΙΡΑΣΜΟΙΣ ΥΠΟΜΟΝΗΣ : κγ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΔΙΩΓΜΟΙΣ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : κδ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : κε
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : κς
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : κζ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : κη
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : κθ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : λ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : λα
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : λβ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : λγ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : λδ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : λε
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : λς
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : λζ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : λη
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : λθ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : μ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : μα
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : μβ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : μγ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : μδ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : με
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : μς
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : μζ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : μη
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : μθ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ν
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : να
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : νβ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : νγ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : νδ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : νε
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : νς
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : νζ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : νη
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : νθ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ξ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ξα
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ξβ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ξγ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ξδ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ξε
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ξς
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ξζ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ξη
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ξθ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ο
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : οα
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : οβ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ογ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : οδ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : οε
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ος
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : οζ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : οη
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : οθ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : π
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : πα
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : πβ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : πγ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : πδ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : πε
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : πς
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : πζ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : πη
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : πθ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ρ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ρα
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ρβ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ργ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ρδ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ρε
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ρς
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ρζ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ρη
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ρθ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : σ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : σα
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : σβ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : σγ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : σδ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : σε
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : σς
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : σζ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ση
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : σθ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : τ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : τα
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : τβ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : τγ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : τδ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : τε
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : τς
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : τζ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : τη
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : τθ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : υ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : υα
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : υβ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : υγ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : υδ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : υε
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : υς
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : υζ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : υη
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : υθ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : φ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : φα
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : φβ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : φγ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : φδ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : φε
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : φς
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : φζ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : φη
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : φθ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : χ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : χα
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : χβ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : χγ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : χδ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : χε
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : χς
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : χζ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : χη
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : χθ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ψ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ψα
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ψβ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ψγ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ψδ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ψε
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ψς
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ψζ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ψη
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ψθ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ω
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ωα
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ωβ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ωγ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ωδ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ωε
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ως
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ωζ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΕΥΤΟΝΙΑΣ : ωη
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ : ωθ

ἀφῆκε τὸν λόγον. καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ
ἵππου ἐπορεύετο ἐπὶ τὸν ποταμόν. ἰδὼν δὲ
αὐτὸν ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ἐβόησε μετὰ φωνῆς
μεγάλης καὶ εἶπεν· ἄνθρωπε, τί ποιεῖς;
ἐκεῖ γὰρ ὕδωρ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ἔρημος
μεγάλη. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο καὶ εἶπεν· ἐγὼ
ὁδεύω ἐπὶ τὸν ποταμόν. ἀκούσας δὲ
ταῦτα ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ἐθαύμασε καὶ
ἐπορεύετο πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν· καὶ
ἐγὼ ὁδεύω ἐπὶ τὸν ποταμόν. καὶ
ἐπορεύοντο ἀμφότεροι ἐπὶ τὸν ποταμόν.
καὶ ἐλθόντες ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἔπιον
ἀμφότεροι καὶ ἐκορέσθησαν. καὶ
ἐπορεύοντο ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἀμφότεροι
καὶ ἐκορέσθησαν. καὶ ἐπορεύοντο
ἀμφότεροι ἐπὶ τὸν ποταμὸν καὶ
ἐκορέσθησαν. καὶ ἐπορεύοντο ἀμφότεροι
ἐπὶ τὸν ποταμὸν καὶ ἐκορέσθησαν.

ἐκορέσθησαν. καὶ ἐπορεύοντο ἀμφότεροι
ἐπὶ τὸν ποταμὸν καὶ ἐκορέσθησαν. καὶ
ἐπορεύοντο ἀμφότεροι ἐπὶ τὸν ποταμὸν
καὶ ἐκορέσθησαν. καὶ ἐπορεύοντο
ἀμφότεροι ἐπὶ τὸν ποταμὸν καὶ
ἐκορέσθησαν. καὶ ἐπορεύοντο ἀμφότεροι
ἐπὶ τὸν ποταμὸν καὶ ἐκορέσθησαν.
καὶ ἐπορεύοντο ἀμφότεροι ἐπὶ τὸν
ποταμὸν καὶ ἐκορέσθησαν. καὶ
ἐπορεύοντο ἀμφότεροι ἐπὶ τὸν ποταμὸν
καὶ ἐκορέσθησαν. καὶ ἐπορεύοντο
ἀμφότεροι ἐπὶ τὸν ποταμὸν καὶ
ἐκορέσθησαν. καὶ ἐπορεύοντο ἀμφότεροι
ἐπὶ τὸν ποταμὸν καὶ ἐκορέσθησαν.

Ἡμῶν τοῦ υἱοῦ, ἐδουλο-
σαμεν ἀναγκαῖον μαθεῖν τοῖς
ἐρασταῖς, πόσην τὴν
οὐσίαν ἔχουσιν τῶν ἐρω-
μένων ἕκαστοι. ἐπειδὴ γὰρ
οἱ πλεῖστοι τῶν ἐραστῶν
ἐξ ἀρχῆς ἐρῶσιν οὐ τοῦ
ἤθους τοῦ προσήκοντος
ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ, οὐδὲ τοῦ
κοινωφελοῦς· ἀλλ' οἱ μὲν
ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς ὥρας
ἕνεκα, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πλούτου
χρήματος ἕνεκα τῶν ἐρωμένων
ἐπιθυμοῦσιν, πρὸς ἃ μεταβάλ-
λουσιν ἅπαντες ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ.
ἐπειδὴ γὰρ ἐκλείπει τὸ ἄνθος
τῆς ὥρας, ἐκλείπει καὶ τὸ
πολλοὺς ἔρωτας ἐργάζεσθαι·
ἐπειδὴ δὲ ὁ πλοῦτος ἐπὶ τὸν
ἄνθρωπον ἔρχεται, ἀνάγκη
καὶ τὸν ἔρωτα ἐπὶ τὴν ψυχὴν
ἐλθεῖν· ὥστε ἐν τούτῳ μᾶλλον
ἐστὶν ἡ μεταβολή. ἔτι δὲ
ἐκ τούτων ἀναγκαῖον ἐστὶ
καὶ τοὺς ἐρωμένους ἐπι-
σκοπεῖν, πρὸς ποίους τε
τρόπους καὶ πρὸς ποίους
χρόνους. καὶ ἡ σκοπου-
μένη καιροῦ τοῦ προσήκοντος
ἐστὶν ἐπιστήμη.

ಕಾಲಜ್ಞಾನ ತತ್ತ್ವಪದಗಳು

೧ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ತತ್ತ್ವಪದಗಳು ಎಂಬ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಪುರುಷರಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಲದ ಸ್ವರೂಪ, ಮಾನವ ಜೀವನದ ಅನಿತ್ಯತೆ, ಧರ್ಮ-ಅಧರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳು, ಮತ್ತು ಮುಂಬರುವ ಯುಗಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಸರಳ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಓದುಗರಿಗೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

೨ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಹನ್ನೆರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಅಧ್ಯಾಯವೂ ಒಂದೊಂದು ತತ್ತ್ವಪದದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ, ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯ ಮೂಲಕ ಪಾಠವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಥೆಗಳು ಗ್ರಾಮೀಣ ಜೀವನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತವೆ.

೩ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುವ ಮೊದಲು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶಾಂತವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಓದಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ಸಾಲುಗಳು ಹಲವಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಪದವನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಓದಿ, ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಒಳಗೆ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಸಾಗಬೇಕು. ಇದು ಓದುಗರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ.

೪ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ತತ್ತ್ವಪದಗಳು ಎಂಬ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಪುರುಷರಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಲದ ಸ್ವರೂಪ, ಮಾನವ ಜೀವನದ ಅನಿತ್ಯತೆ, ಧರ್ಮ-ಅಧರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳು, ಮತ್ತು ಮುಂಬರುವ ಯುಗಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಸರಳ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಓದುಗರಿಗೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

τοῦτ' ἔξεστι ποιεῖν πρὸς αὐτόν, ἐὰν
ρᾳθύμως. καὶ παθεῖν κἀκεῖνά φησι.
καὶ παθεῖν περὶ χρόνου τοῦτον
ἔφην. ἐκεῖνο γὰρ τοῦ ἀδίκου τὸ
ἐρᾶσθαι. ἐπεὶ ἐκεῖνό γε ἴσως
ἐνδέχεται, παθεῖν ἐχθαίρε-
σθαι, ὅτε αὐτάτου, ἐπεὶ ἐκεῖνό γε
ἀδύνατον. ἐκεῖνο γὰρ τοῦ ἀδίκου
ἔφην. ἐκεῖνο γὰρ τοῦ ἀδίκου τὸ
ἐρᾶσθαι. ἐπεὶ ἐκεῖνό γε ἴσως
ἐνδέχεται, παθεῖν ἐχθαίρε-
σθαι, ὅτε αὐτάτου, ἐπεὶ ἐκεῖνό γε
ἀδύνατον

κ̣ο̣ν̣ψ̣α̣κ̣α̣ι̣ο̣ τ̣ω̣ν̣ ν̣ο̣μ̣ι̣κ̣ω̣ν̣ ε̣ν̣ τ̣ω̣ι̣ δ̣ι̣κ̣α̣σ̣τ̣η̣ρ̣ι̣ω̣ι̣
ε̣ι̣σ̣α̣γ̣ο̣μ̣ε̣ν̣ο̣ι̣ π̣ρ̣ο̣σ̣ τ̣ο̣υ̣ς̣ ρ̣η̣τ̣ο̣ρ̣α̣ς̣ λ̣α̣β̣ω̣σ̣ι̣ν̣
τ̣ο̣υ̣ς̣ μ̣ε̣ν̣ ε̣ι̣σ̣ε̣λ̣θ̣ο̣ν̣τ̣α̣ς̣ ε̣ι̣ς̣ τ̣ο̣ν̣ α̣γ̣ω̣ν̣α̣ τ̣ω̣ν̣ λ̣ο̣γ̣ω̣ν̣
ε̣ξ̣ε̣τ̣α̣ζ̣ε̣ι̣ν̣ κ̣α̣ι̣ τ̣ο̣υ̣ς̣ ε̣ι̣σ̣ε̣λ̣θ̣ο̣ν̣τ̣α̣ς̣ ε̣ι̣ς̣ τ̣ο̣ν̣ α̣γ̣ω̣ν̣α̣
τ̣ω̣ν̣ λ̣ο̣γ̣ω̣ν̣ ε̣ξ̣ε̣τ̣α̣ζ̣ε̣ι̣ν̣ . ο̣ὐ̣δ̣ε̣ τ̣ω̣ν̣ α̣ρ̣χ̣α̣ι̣ω̣ν̣ ν̣ο̣μ̣ω̣ν̣
ε̣ν̣ ο̣ι̣ς̣ ε̣ι̣σ̣ι̣ν̣ ο̣ι̣ δ̣ι̣κ̣α̣σ̣τ̣α̣ι̣ κ̣ρ̣ι̣ν̣ο̣υ̣σ̣ι̣ν̣ . ο̣ὐ̣δ̣ε̣ τ̣ω̣ν̣
ε̣ν̣ τ̣ω̣ι̣ δ̣ι̣κ̣α̣σ̣τ̣η̣ρ̣ι̣ω̣ι̣ κ̣ε̣ι̣μ̣ε̣ν̣ω̣ν̣ ψ̣η̣φ̣ι̣σ̣μ̣α̣τ̣ω̣ν̣ ε̣ξ̣ε̣τ̣α̣ζ̣ε̣ι̣ν̣
ε̣ι̣ς̣ ε̣ξ̣ε̣σ̣τ̣ι̣ν̣ α̣λ̣λ̣α̣ τ̣ω̣ν̣ ε̣ν̣ τ̣ω̣ι̣ δ̣ε̣σ̣μ̣ω̣τ̣η̣ρ̣ι̣ω̣ι̣ κ̣ε̣ι̣μ̣ε̣ν̣ω̣ν̣
ν̣ο̣μ̣ω̣ν̣ ε̣ξ̣ε̣τ̣α̣ζ̣ε̣ι̣ν̣ . ε̣ι̣ δ̣ε̣ τ̣ι̣ς̣ α̣λ̣λ̣ω̣ς̣ π̣ο̣ι̣ε̣ι̣ τ̣α̣υ̣τ̣α̣ ε̣ι̣ς̣
ε̣ι̣σ̣α̣γ̣γ̣ε̣λ̣ι̣α̣ν̣ ε̣ι̣σ̣ε̣λ̣θ̣ω̣ν̣ ε̣ι̣ς̣ τ̣ο̣ν̣ α̣γ̣ω̣ν̣α̣ τ̣ω̣ν̣ λ̣ο̣γ̣ω̣ν̣ ε̣ξ̣ε̣τ̣α̣ζ̣ε̣ι̣ν̣
ε̣ι̣ς̣ ε̣ξ̣ε̣σ̣τ̣ι̣ν̣ α̣λ̣λ̣α̣ τ̣ω̣ν̣ ε̣ν̣ τ̣ω̣ι̣ δ̣ε̣σ̣μ̣ω̣τ̣η̣ρ̣ι̣ω̣ι̣ κ̣ε̣ι̣μ̣ε̣ν̣ω̣ν̣
ν̣ο̣μ̣ω̣ν̣ ε̣ξ̣ε̣τ̣α̣ζ̣ε̣ι̣ν̣ . κ̣α̣ι̣ δ̣ο̣υ̣λ̣ο̣ν̣ μ̣η̣δ̣ε̣ τ̣ω̣ν̣ ε̣λ̣ε̣υ̣θ̣ε̣ρ̣ω̣ν̣
ε̣ξ̣ε̣τ̣α̣ζ̣ε̣ι̣ν̣ ε̣ι̣ς̣ ε̣ξ̣ε̣σ̣τ̣ι̣ν̣ ε̣ι̣ δ̣ε̣ μ̣η̣ , ε̣ν̣ο̣χ̣ο̣ς̣ ε̣σ̣τ̣ω̣ τ̣ο̣υ̣ β̣ο̣υ̣λ̣ο̣μ̣ε̣ν̣ο̣υ̣
κ̣α̣τ̣η̣γ̣ο̣ρ̣ε̣ι̣ν̣ . ο̣ὐ̣δ̣ε̣ ε̣ξ̣ε̣σ̣τ̣ι̣ν̣ ε̣ι̣σ̣ι̣ο̣ν̣τ̣α̣ ε̣ι̣ς̣ τ̣ο̣ν̣ α̣γ̣ω̣ν̣α̣
ε̣ι̣ μ̣η̣ τ̣ω̣ν̣ α̣π̣ο̣γ̣ρ̣α̣φ̣ο̣μ̣ε̣ν

ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, τοῦτο γὰρ χάρις παρὰ θεῷ. εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι ἰάθητε. ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενοι, ἀλλὰ ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν· ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέως καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελές. οὕτως γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι εἰς θεὸν ἐκόσμουν ἑαυτὰς ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς Σάρρα ὑπήκουσεν τῷ Ἀβραὰμ κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμήν, ὡς καὶ συγκληρονόμοις χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, ταπεινόφρονες, μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, τοὐναντίον δὲ εὐλογοῦντες, ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν καὶ ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς παυσάτω τὴν γλῶσσαν ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον· ἐκκλινάτω δὲ ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν· ὅτι ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.

λυπεῖσθαι περὶ τῶν κοιμωμένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα. ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι· αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε ὅτι ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. ὅταν λέγωσιν· εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ· πάντες γὰρ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους. ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσιν, καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς μεθύουσιν· ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας· ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργήν, ἀλλὰ εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀποθανόντος περὶ ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.

Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδῷ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε, προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε, ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε.

Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς· καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη. πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει. ἀδελφοί, προσεύχεσθε καὶ περὶ ἡμῶν. ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ. ἐνορκίζω ὑμᾶς τὸν κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς β'

Ἐπιστολὴ ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πυρός. καὶ ἐὰν ὑγρὸν ἐπιχέωμεν
ἐπὶ τὸ ἔλαιον, ἀνωθεν αὐτοῦ ἐπιπολάζει. καὶ ἐὰν
ἐπιχέωμεν ὕδωρ, ὑποκάτω τοῦ ἐλαίου ἐπιπολάζει.
διὰ τί οὖν ἐστιν; ὅτι τὸ μὲν ὕδωρ ἐστὶ ψυχρὸν καὶ
ὑγρόν, τὸ δὲ ἔλαιον θερμὸν καὶ ξηρόν. καὶ ἐὰν
ἐπιχέωμεν ὕδωρ, ἀντιπίπτει τὸ ὕδωρ πρὸς τὸ
πῦρ καὶ ἀπωθεῖται ὑπὸ τοῦ πυρός. καὶ ἐὰν
ἐπιχέωμεν ἔλαιον, ἀντιπίπτει τὸ ἔλαιον πρὸς τὸ
πῦρ καὶ ἀπωθεῖται ὑπὸ τοῦ πυρός. καὶ ἐὰν
ἐπιχέωμεν ὕδωρ, ἀντιπίπτει τὸ ὕδωρ

ἐλλιγγιᾷ· ἐπιπόκε· τινα τοιαῦτα
αἰδᾶ·

Α

ἀνακαινοῖ τε ἐξ ἐναντίας καὶ ἀπὸ
ἀνίσου· ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ ἀνίσου
ἐμπίπτων ἀνακαινοῖ τὸν ὁμοιοσχήμονα
τὸν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου μέρους τοῦ
ἀνακαινοῦντος· ἀνακαινοῖ δὲ καὶ
ὁ ἐξ ἐναντίας ἐμπίπτων τὸν ἀπὸ
ἀνίσου· ἀνακαινοῖ δὲ καὶ τὸν ἀπὸ
τοῦ ἐναντίου μέρους τοῦ ἀνακαινοῦντος·
ἀνακαινοῖ δὲ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ

ωσιν ἐπιτροφάδην τῶν ἀγωγῶν προς
τὸ ἀγωγὴν ραιστοις. εἰδέναι δὲ
χρὴ τοῦτο. ὅτι ἀπὸ τῶν πεζῶν ἐπὶ
ὄφεις ἐκ πλαστοῦ, ἀπὸ δὲ ὄφεων
ἐπὶ πεζοὺς ἐκ πλαστοῦ ἐπιτροφάδην
ἀγωγὴ τοῦ ὁμοίου. ὅταν οὖν ἀπὸ
ὄφεως ἐπὶ ὄφιν ἐκ πλαστοῦ ἀγωγὴ
ἐπιτροφάδην ἐπὶ τὸ ὅμοιον, ἐκ δὲ
τοῦ ὁμοίου ἐπὶ τὸ ἀνόμοιον ἐκ πλα-
στοῦ ἀγωγὴ ἐπιτροφάδην, ἐκ δὲ τοῦ
ἀνομοίου ἐπὶ τὸ ὅμοιον ἐκ πλαστοῦ
ἀγωγὴ ἐπιτροφάδην, ἐκ δὲ τοῦ ὁμοίου
ἐπὶ τὸ ὅμοιον ἐκ πλαστοῦ ἀγωγὴ ἐπι-
τροφάδην. ὁ ὄφις ἐκ πλαστοῦ ἀγω-
γὴ ἐπιτροφάδην ἐπὶ τὸ ὅμοιον. ὁ
ὄφις ἐκ πλαστοῦ ἀγωγὴ ἐπιτροφάδην
ἐπὶ τὸ ὅμοιον. ὁ ὄφις ἐκ πλαστοῦ
ἀγωγὴ ἐπιτροφάδην ἐπὶ τὸ ὅμοιον.
ὁ ὄφις ἐκ πλαστοῦ ἀγωγὴ ἐπιτρο-
φάδην ἐπὶ τὸ ὅμοιον. ὁ ὄφις ἐκ πλα-
στοῦ

ὑμῶν καὶ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν
καὶ συνεργὸν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ
στηριχθῆναι ὑμᾶς καὶ παρακα-
λέσαι ὑπὲρ τῆς πίστεως ὑμῶν,
3 τὸ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι
ταύταις· αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο
κείμεθα· καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν,
προελέγομεν ὑμῖν μέλλειν θλίβεσθαι,
καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ οἴδατε. διὰ τοῦτο
κἀγὼ μηκέτι στέγων ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι
τὴν πίστιν ὑμῶν, μή πως ἐπείρασεν ὑμᾶς
ὁ πειράζων καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος
ἡμῶν. ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς
ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου
ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν
καὶ ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε
ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν καθάπερ καὶ ἡμεῖς
ὑμᾶς, διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν ἀδελφοί
ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ ἀνάγκῃ καὶ θλίψει
ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως· ὅτι νῦν
ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν κυρίῳ. τίνα
γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταπο-
δοῦναι περὶ ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ᾗ
χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ
ἡμῶν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ
δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον
καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως
ὑμῶν; αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν
καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς κατευθύναι
τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς, ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος
πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς
ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας καθάπερ καὶ
ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς
καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἁγιωσύνῃ ἔμπροσθεν
τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ μετὰ πάντων
τῶν ἁγίων αὐτοῦ. ἀμήν.

δ΄ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς
καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, ἵνα
καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ
ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν θεῷ, καθὼς
καὶ περιπατεῖτε, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον.
οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν
ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. τοῦτο γάρ
ἐστιν θέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν,
ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας, εἰδέναι
ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι
ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ, μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας
καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θεόν,
τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ
πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διότι ἔκδικος
κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ
προείπαμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα.
οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ
ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ. τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ
ἄνθρωπον ἀθετεῖ ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν καὶ
δόντα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς.
περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρείαν ἔχετε
γράφειν ὑμῖν, αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί
ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· καὶ γὰρ
ποιεῖτε αὐτὸ πρὸς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς
τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. παρακαλοῦμεν
δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον καὶ
φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ
ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς χερσὶν ὑμῶν
καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν, ἵνα περιπατῆτε
εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω καὶ μηδενὸς
χρείαν ἔχητε.

οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί,
περὶ τῶν κοιμωμένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε
καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.
εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ
ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας
διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. τοῦτο γὰρ
ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ
ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν
τοῦ κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας·
ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ
ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι θεοῦ καταβήσεται
ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ
ἀναστήσονται πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες
οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα
ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς
ἀέρα, καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα.
ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις
τούτοις.

περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν,
ἀδελφοί, οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι·
αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε ὅτι ἡμέρα κυρίου
ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. ὅταν
γὰρ λέγωσιν εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε
αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος ὥσπερ
ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ
ἐκφύγωσιν. ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν
σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης
καταλάβῃ· πάντες γὰρ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός
ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς
οὐδὲ σκότους· ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν
ὡς καὶ οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ
νήφωμεν· οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς
καθεύδουσιν καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς
μεθύουσιν· ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν,
ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης
καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας· ὅτι
οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργὴν ἀλλὰ εἰς
περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀποθανόντος περὶ ἡμῶν,
ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα
σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. διὸ παρακαλεῖτε
ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα,
καθὼς καὶ ποιεῖτε.

ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς
κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν
ἐν κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, καὶ
ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ
διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν· εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς.
παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε
τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους,
ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς
πάντας. ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ
τινὶ ἀποδῷ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν
διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.
πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε,
ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα
θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. τὸ πνεῦμα
μὴ σβέννυτε, προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε,
πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε,
ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε.

αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι
ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ
πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως
ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τηρηθείη· πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς,
ὃς καὶ ποιήσει. ἀδελφοί, προσεύχεσθε καὶ
περὶ ἡμῶν. ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς
πάντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ. ἐνορκίζω ὑμᾶς
τὸν κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν
πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς. ἡ χάρις τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς ἡγεμόνας. καὶ τοῦτε τεθορυβημένοι,
καὶ ἐπὶ ὀφθαλμοῖς ἔχοντες τοὺς τεθνεῶτας, οὐκ ἀπο-
στήσεσθε τοῦ πολεμεῖν. οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνοι τοὺς ἐναντίους
ἐνίκησαν, ἀλλὰ τοὺς ἑαυτῶν ἡγεμόνας ἀποβαλόντες.
ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐκείνοις ἐγένετο ἀπὸ τύχης· ὑμῖν δὲ
ἐκ τῆς ἀρετῆς ἔσται τοῦτο. καὶ τοῦτο ἐκεῖνοι μὲν
ἐπεβούλευσαν ἀλλήλοις· ὑμεῖς δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους
ἐλθόντες, ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς τὴν ἐπιβουλὴν ποιήσεσθε.
καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἐπὶ τοὺς ἑαυτῶν ἐστράτευσαν· ὑμεῖς
δὲ ἐπὶ τοὺς ἀλλοτρίους. καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἐπὶ τοὺς
ἑαυτῶν ἡγεμόνας ἐστράτευσαν· ὑμεῖς δὲ ἐπὶ τοὺς
τῶν πολεμίων. καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἐπὶ τοὺς ἑαυτῶν
ἡγεμόνας ἐστράτευσαν· ὑμεῖς δὲ ἐπὶ τοὺς τῶν πολε-
μίων. καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἐπὶ τοὺς ἑαυτῶν ἡγεμόνας
ἐστράτευσαν· ὑμεῖς δὲ ἐπὶ τοὺς τῶν πολεμίων.
καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἐπὶ τοὺς ἑαυτῶν ἡγεμόνας ἐστράτευ-
σαν· ὑμεῖς δὲ ἐπὶ τοὺς τῶν πολεμίων. καὶ ἐκεῖνοι
μὲν ἐπὶ τοὺς ἑαυτῶν ἡγεμόνας ἐστράτευσαν· ὑμεῖς
δὲ ἐπὶ τοὺς τῶν πολεμίων

κατηγορίαν ποιούμενον. ἐπὶ
τοῦτον τὸν τρόπον ἐπιχειρεῖ
κατηγορεῖν. ὅτι ὁ ἀπὸ τῆς
ἀκαδημίας ἀπὸ τῆς ἀρχαίας
ἀκαδημίας ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῆς
νέας ἀκαδημίας. ἀπὸ τῆς
ἀρχαίας ἀκαδημίας ἐστὶν
ὁ πλάτων. ὁ ἀπὸ τῆς νέας
ἀκαδημίας ἐστὶν ὁ ἀρκεσί-
λαος. ὁ πλάτων ἄρα ἐστὶν
ὁ ἀρκεσίλαος. ἀλλὰ τοῦτο
ψεῦδος. οὐκ ἄρα ἐστὶν ὁ
πλάτων ὁ ἀρκεσίλαος.

Λ ὁ δὲ ἀντιπαραβάλλων
τὸν ἀριστοτέλην καὶ
θεόφραστον. ἐπὶ τοῦ
ἀριστοτέλους καὶ θεο-
φράστου ἐπιχειρεῖ
κατηγορεῖν. ὅτι ὁ ἀπὸ
τῆς περιπατητικῆς
αἱρέσεως ἀπὸ τῆς
ἀριστοτελικῆς ἐστὶν
αἱρέσεως. ὁ ἀπὸ τῆς
ἀριστοτελικῆς αἱρέ-
σεως ἐστὶν ὁ θεόφρα-
στος. ὁ ἀπὸ τῆς περι-
πατητικῆς ἄρα αἱρέ-
σεως ἐστὶν ὁ θεόφρα-
στος. ἀλλὰ τοῦτο
ψεῦδος. οὐκ ἄρα ἐστὶν
ὁ θεόφραστος. ἐπὶ
τοῦτον τὸν τρόπον
ἐπιχειρεῖ κατηγορεῖν.
ὅτι ὁ ἀπὸ τῆς περι-
πατητικῆς αἱρέσεως
ἀπὸ τῆς ἀριστοτε-
λικῆς ἐστὶν αἱρέσεως.
ὁ ἀπὸ τῆς ἀριστοτε-
λικῆς αἱρέσεως ἐστὶν
ὁ ἀριστοτέλης. ὁ ἀπὸ
τῆς περιπατητικῆς
ἄρα αἱρέσεως ἐστὶν
ὁ ἀριστοτέλης. ἀλλὰ
τοῦτο ψεῦδος. οὐκ
ἄρα ἐστὶν ὁ ἀριστο-
τέλης. ἐπὶ τοῦτον
τὸν τρόπον

ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν εἰπὲ αὐτῷ μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν
κληρονομίαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπε, τίς με κατέ-
στησε κριτὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς·
ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας, ὅτι οὐκ
ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρ-
χόντων αὐτῷ. εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων·
ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφορησάσης χώρας τὸν
πλοῦτον ἐν ἑαυτῷ διελογίζετο λέγων· τί ποιήσω, ὅτι
οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; καὶ εἶπεν·
τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας
οἰκοδομήσω καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματα καὶ
τὰ ἀγαθά μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχή, ἔχεις πολλὰ
ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε,
εὐφραίνου. εἶπεν δὲ ὁ θεὸς αὐτῷ· ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ
τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας,
τίνι ἔσται; οὕτως ὁ θησαυρίζων αὐτῷ καὶ μὴ εἰς θεὸν
πλουτῶν. λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· μὴ μεριμνήσητε
τῇ ψυχῇ τί φάγητε μηδὲ τῷ σώματι τί ἐνδύσησθε· ἡ
γὰρ ψυχὴ πλεῖόν ἐστιν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ
ἐνδύματος. κατανοήσατε τοὺς κόρακας ὅτι οὐ σπείρουσιν
οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς οὐκ ἔστιν ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη,
καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε
τῶν πετεινῶν. τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖ-
ναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; εἰ οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον
δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε; κατανοήσατε
τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ
ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο
ὡς ἓν τούτων. εἰ δὲ τὸν χόρτον τὸν σήμερον ὄντα καὶ
αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν,
πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι. καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε
τί φάγητε καὶ τί πίητε, καὶ μὴ μετεωρίζεσθε· ταῦτα γὰρ
πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ
οἶδεν ὅτι χρῄζετε τούτων. πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ, καὶ ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν. μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν
ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν
βασιλείαν. πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε
ἐλεημοσύνην· ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια μὴ παλαιού-
μενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτης
οὐκ ἐγγίζει οὐδὲ σὴς διαφθείρει· ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς
ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται. ἔστωσαν ὑμῶν αἱ
ὀσφύες περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι, καὶ ὑμεῖς
ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν,
πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαν-
τος εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι,
οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς καὶ παρελθὼν
διακονήσει αὐτοῖς. κἂν ἐν τῇ δευτέρᾳ κἂν ἐν τῇ τρίτῃ
φυλακῇ ἔλθῃ καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοι εἰσιν ἐκεῖνοι.
τοῦτο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ
ὁ κλέπτης ἔρχεται, οὐκ ἂν ἀφῆκεν διορυχθῆναι τὸν οἶκον
αὐτοῦ. καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ οὐ δοκεῖτε ὥρᾳ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· κύριε,
πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις ἢ καὶ πρὸς
πάντας; εἶπεν δὲ ὁ κύριος· τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος
ὁ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας
αὐτοῦ τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον; μακάριος
ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα
οὕτως· ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν
αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει μου ὁ κύριος ἐλθεῖν, καὶ
ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν
τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι, ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου
ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει,
καὶ διχοτομήσει αὐτὸν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν
ἀπίστων θήσει. ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα
τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ καὶ μὴ ἑτοιμάσας μηδὲ ποιήσας πρὸς
τὸ θέλημα αὐτοῦ δαρήσεται πολλάς· ὁ δὲ μὴ γνοὺς καὶ
ποιήσας ἄξια πληγῶν δαρήσεται ὀλίγας. παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη
πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ, καὶ ᾧ παρέθεντο
πολύ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν. πῦρ ἦλθον βαλεῖν
ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη; βάπτισμα δὲ
ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἕως ὅτου τελεσθῇ;
δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχί,
λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν· ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
πέντε ἐν ἑνὶ οἴκῳ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶν καὶ
δύο ἐπὶ τρισίν· διαμερισθήσεται πατὴρ ἐπὶ υἱῷ καὶ υἱὸς
ἐπὶ πατρί, μήτηρ ἐπὶ τὴν θυγατέρα καὶ θυγάτηρ ἐπὶ τὴν
μητέρα, πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν
πενθερὰν αὐτῆς. ἔλεγεν δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· ὅταν ἴδητε
νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε ὅτι
ὄμβρος ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτως· καὶ ὅταν νότον πνέοντα,
λέγετε ὅτι καύσων ἔσται, καὶ γίνεται· ὑποκριταί, τὸ πρόσω-
πον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν, τὸν δὲ
καιρὸν τοῦτον πῶς οὐκ οἴδατε δοκιμάζειν; τί δὲ καὶ ἀφ'
ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ
ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπ'
αὐτοῦ, μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτήν, καὶ ὁ κριτής
σε παραδώσει τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βαλεῖ εἰς
φυλακήν· λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως καὶ τὸ
ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς. ἦσαν δέ τινες παρόντες ἐν αὐτῷ
τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων ὧν
τὸ αἷμα Πιλᾶτος ἔμιξεν μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. καὶ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι
ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο ὅτι
ταῦτα πεπόνθασιν; οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε
πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. ἢ ἐκεῖνοι οἱ δεκαοκτὼ ἐφ' οὓς
ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς,
δοκεῖτε ὅτι αὐτοὶ ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας τοὺς
ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἰερουσαλήμ; οὐχί, λέγω
ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε.
εἶπεν δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· συκῆν εἶχέν τις πεφυτευ-
μένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν καρπὸν ζητῶν
ἐν αὐτῇ καὶ οὐχ εὗρεν. εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν·
ἰδοὺ τρία ἔτη ἀφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ
ταύτῃ καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον οὖν αὐτήν· ἵνα τί καὶ
τὴν γῆν καταργεῖ; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· κύριε,
ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν
καὶ βάλω κόπρια· κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰς τὸ μέλλον·
εἰ δὲ μή γε, ἐκκόψεις αὐτήν. ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν
συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασιν· καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν πνεῦμα
ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δεκαοκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα καὶ
μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ
Ἰησοῦς προσεφώνησεν καὶ εἶπεν αὐτῇ· γύναι, ἀπολέλυσαι
τῆς ἀσθενείας σου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας, καὶ
παραχρῆμα ἀνορθώθη καὶ ἐδόξαζεν τὸν θεόν. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθερά-
πευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ· ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς
δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ
μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. ἀπεκρίθη δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
κύριος καὶ εἶπεν· ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ
οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ
ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν,
ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει
λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;
καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἀντι-
κείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς
ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ. ἔλεγεν οὖν· τίνι ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν; ὁμοία
ἐστὶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς
κῆπον ἑαυτοῦ, καὶ ηὐξήθη καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα,
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις
αὐτοῦ. καὶ πάλιν εἶπεν· τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ; ὁμοία ἐστὶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς
ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. καὶ διεπορεύετο
κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος
εἰς Ἰερουσαλήμ. εἶπεν δέ τις αὐτῷ· κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ
σῳζόμενοι; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν
διὰ τῆς στενῆς θύρας, ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν
εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν. ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδε-
σπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι
καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες· κύριε, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν,
καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. τότε
ἄρξεσθε λέγειν· ἐνώπιόν σου ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν, καὶ
ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας· καὶ ἐρεῖ· λέγω ὑμῖν,
οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες
ἐργάται ἀδικίας. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψησθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ
καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς
δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω· καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ
δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι οἳ ἔσονται
πρῶτοι καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι. ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ προσῆλθάν τινες Φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ· ἔξελθε
καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρῴδης θέλει σε ἀποκτεῖναι.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ·
ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἀποτελῶ σήμερον καὶ
αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι· πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ
αὔριον καὶ τῇ ἑξῆς πορεύεσθαι, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην
ἀπολέσθαι ἔξω Ἰερουσαλήμ. Ἰερουσαλὴμ Ἰερουσαλήμ, ἡ
ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπε-
σταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν
τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς
πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος
ὑμῶν ἔρημος· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ ἴδητέ με ἕως ἥξει ὅτε
εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὑδρωπικός. καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρι-
σαίους λέγων· εἰ ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ θεραπεῦσαι; οἱ δὲ
ἡσύχασαν. ὁ δὲ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν.
καὶ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν· τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ
πεσεῖται, καὶ οὐ θέλει ἀναβῆναι αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαβ-
βάτου; καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι πρὸς ταῦτα.
ἔλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολήν, ἐπέχων πῶς
τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο λέγων πρὸς αὐτούς· ὅταν
κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρω-
τοκλισίαν, μήποτε ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ'
αὐτοῦ καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι· δὸς
τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετὰ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον
τόπον κατέχειν. ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς
τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε εἴπῃ
σοι· φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα
ἐνώπιον πάντων τῶν συνανακειμένων σοι. ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν
ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσε-
ται. ἔλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν· ὅταν ποιῇς ἄριστον
ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου μηδὲ τοὺς ἀδελφούς
σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίους,
μήποτε καὶ αὐτοὶ ἀντικαλέσωσίν σε καὶ γένηται ἀνταπό-
δομά σοι· ἀλλ' ὅταν δοχὴν ποιῇς, κάλει πτωχούς, ἀναπείρους,
χωλούς, τυφλούς, καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀντα-
ποδοῦναί σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει
τῶν δικαίων. ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα
εἶπεν αὐτῷ· μακάριος ὅστις φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπός τις ἐποίει δεῖπνον
μέγα καὶ ἐκάλεσεν πολλούς, καὶ ἀπέστειλεν τὸν δοῦλον
αὐτοῦ τὴν ὥραν τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις ἵνα
ἔρχωνται, ὅτι ἕτοιμά ἐστιν ἤδη πάντα. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ
μιᾶς πάντες παραιτεῖσθαι· ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν
ἠγόρασα καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθὼν ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε,
ἔχε με παῃτημένον. καὶ ἕτερος εἶπεν· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα
πέντε καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με
παῃτημένον. καὶ ἕτερος εἶπεν· γυναῖκα ἔγημα καὶ διὰ
τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς
ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελθε ταχέως εἰς
τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ
ἀναπείρους καὶ τυφλοὺς καὶ χωλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. καὶ
εἶπεν ὁ δοῦλος· κύριε, γέγονεν ὃ ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος
ἐστίν. καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· ἔξελθε εἰς τὰς
ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ
μου ὁ οἶκος· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων
τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου. συνεπορεύοντο
δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ στραφεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς·
εἴ τις ἔρχεται πρός με καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ καὶ
τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
καὶ τὰς ἀδελφὰς ἔτι τε καὶ τὴν ψυχὴν ἑαυτοῦ, οὐ δύναται
εἶναί μου μαθητής. ὃς οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ
ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής. τίς γὰρ
ἐξ ὑμῶν θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον καθίσας
ψηφίζει τὴν δαπάνην τὸ τίς ἔχει εἰς ἀπαρτισμόν; ἵνα μήποτε
θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες
ἀρξώνται ἐμπαίζειν αὐτῷ λέγοντες ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος
ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι. ἢ τίς βασι-
λεὺς πορευόμενος ἑτέρῳ βασιλεῖ συμβαλεῖν εἰς πόλεμον
οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύσεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα
χιλιάσιν ὑπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ
ἐπ' αὐτόν; εἰ δὲ μή γε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος πρεσβείαν
ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. οὕτως οὖν πᾶς ἐξ
ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν
οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής. καλὸν οὖν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ
καὶ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; οὔτε εἰς γῆν
οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν, ἔξω βάλλουσιν αὐτό. ὁ
ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐγγίζοντες
πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. καὶ
διεγόγγυζον οἵ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες
ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς.
εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων· τίς
ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἀπολέσας
ἐξ αὐτῶν ἓν οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὕρῃ αὐτό;
καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ χαίρων, καὶ
ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας
λέγων αὐτοῖς· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου
τὸ ἀπολωλός. λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ
ἔσται ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα
ἐννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσιν μετανοίας. ἢ τίς
γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν
οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς
ἕως οὗ εὕρῃ; καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ γείτονας
λέγουσα· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλε-
σα. οὕτως, λέγω ὑμῖν, γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων
τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι. εἶπεν δέ· ἄνθρω-
πός τις εἶχεν δύο υἱούς· καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ
πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας·
ὁ δὲ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας
συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν
μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν
ἀσώτως. δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς
ἰσχυρὰ κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστε-
ρεῖσθαι· καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας
ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν
χοίρους· καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἐκ τῶν
κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.
εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπεν· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου
περισσεύονται ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ὧδε ἀπόλλυμαι; ἀνα-
στὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ·
πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι
εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων
σου. καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. ἔτι δὲ
αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ
ἐσπλαγχνίσθη καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. εἶπεν δὲ ὁ υἱὸς αὐτῷ· πάτερ,
ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος
κληθῆναι υἱός σου. εἶπεν δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους
αὐτοῦ· ταχὺ ἐξενέγκατε στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε
αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδή-
ματα εἰς τοὺς πόδας· καὶ φέρετε τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν
θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν· ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου
νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν, ἦν ἀπολωλὼς καὶ εὑρέθη. καὶ
ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος
ἐν ἀγρῷ, καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν τῇ οἰκίᾳ ἤκουσεν συμ-
φωνίας καὶ χορῶν· καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων
ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός
σου ἥκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν,
ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν
εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν.
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω
σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε
ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ
ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν
ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ
σά ἐστιν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός
σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἔζησεν, ἦν ἀπολωλὼς καὶ

καὶ ἐγερθεὶς ὁ πεσὼν ἐλάτρευσεν αὐτοῖς τοιαῦτα
λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο τοῦ διδαχῆ αὐτοῦ
ὅτι ἦν διδάσκων αὐτοὺς· ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχὼς
οἱ γραμματεῖς· καὶ παραλαβὼν τοὺς δώδεκα
ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ
ὄχλοι πολλοί· καὶ ἰδοὺ λεπρὸς
ἐλθὼν, προσεκύνει αὐτῷ· λέγων·
κύριε ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι·
καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ
λέγων· θέλω, καθαρίσθητι·
καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα·
καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅρα μηδενὶ
εἴπῃς· ἀλλὰ ὑπαγε σεαυτὸν δεῖξον
τῷ ἱερεῖ· καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ
καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξεν Μωσῆς· εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς· ιε' κς' εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ
εἰς Καπερναούμ, προσῆλθεν αὐτῷ
ἑκατόνταρχος· παρακαλῶν αὐτόν·
καὶ λέγων, κε· ὁ παῖς μου βέβλη-

Καὶ ἦν πᾶς ὁ ὄχλος ἐπιβάλλειν αὐτῷ ἵνα ἀκούσωσιν τοὺς λόγους
τούτους· καὶ ἰάσθωσιν ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν· αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν
ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ προσευχόμενος· καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν
καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι
οἱ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ
Ἰερουσαλήμ· καὶ δύναμις κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτόν· καὶ ἰδοὺ
ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος·
καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ·
καὶ μὴ εὑρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον
ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ
κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ· ὁ δὲ ἰδὼν τὴν πίστιν
αὐτῶν εἶπεν· ἄνθρωπε ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· καὶ ἤρξαντο
διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες· τίς ἐστιν οὗτος
ὃς λαλεῖ βλασφημίας· τίς δύναται ἁμαρτίας ἀφιέναι εἰ μὴ μόνος ὁ θεός·
ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς
αὐτούς· τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τί ἐστιν εὐκοπώτερον
εἰπεῖν· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ περιπάτει·
ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς
ἀφιέναι ἁμαρτίας· εἶπεν τῷ παραλελυμένῳ· σοὶ λέγω ἔγειρε καὶ
ἆρον τὸ κλινίδιόν σου καὶ πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ παραχρῆμα
ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν ἦρεν ἐφ' ὃ κατέκειτο καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ δοξάζων τὸν θεόν· καὶ ἔκστασις ἔλαβεν πάντας καὶ ἐδόξαζον
τὸν θεὸν καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέγοντες ὅτι εἴδομεν παράδοξα σήμερον·

καὶ ἐπὶ πεντ ὁϊς τῶν ἑκατοντ ἄρχω. ὑπαφ.
καὶ ὡσ ὁσοι ἐάσασ μόνη θήτω σοι. καὶ
ἀθηνᾶ ωσαῖς αὐτοῦ ὑμῖν ὥραις ἐκφήνη. ε τ
κβ Καὶ ὁλοθρο ὁϊσ ἐφ᾽ τὴν οἰκίαν τοῦ ἱρέως, κς
εἶδε τὴν πεν θεραπαύτου νεβλημένην ιη
καὶ πυρέσσουσαν. καὶ ἡ ἅψατο τῆσ χρ
αὐτῆσ. καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός.
καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτῷ. ὁ φ
δὲ ἐγνωσμένησ, πολλοὶ ὑμῶν
δαιμονίζομένουσ πολλούσ. καὶ
ἐξέβαλλεν τὰ πνύματα λόγῳ. καὶ
πάντασ τοὺσ κακῶσ ἔχοντασ, ἐθε
ράπευσεν. ὅπωσ πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν
διὰ ησαΐου τοῦ προφήτου. χρν ι
αὐτὸσ τὰσ ἀσθενείασ ἡμῶν ἔλαβεν
καὶ τὰσ νόσουσ ἐβάστασεν. διὸ
οἱ ὄχλοι ὄχλουσ περὶ αὐτοῦ,
ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν πρὸσ τὸ πέραν.
καὶ προσελθὼν εἷσ γραμματεύσ
εἶπεν αὐτῷ. διδάσκαλε. ἀκολου
θήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχη. λέγ

καὶ ἀκολουθήσασιν αὐτῷ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ σεισμὸσ μέγασ ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ. ὥστε καλύπτεσθαι τὸ πλοῖον ὑπὸ τῶν κυμάτων. αὐτὸσ δὲ ἐκάθευδεν. καὶ προσελθόντεσ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν λέγοντεσ. κύριε σῶσον. ἀπόλλυμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖσ. τί δειλοί ἐστε ὀλιγόπιστοι. τότε ἐγερθεὶσ ἐπετίμησε τοῖσ ἀνέμοισ καὶ τῇ θαλάσσῃ. καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντεσ. ποταπὸσ οὗτοσ ἐστὶν ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ. καὶ ἐλθόντα αὐτὸν εἰσ τὸ πέραν εἰσ τὴν χώραν τῶν γεργεσηνῶν. ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι. χαλεποὶ λίαν. ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆσ ὁδοῦ ἐκείνησ. καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντεσ. τί ἡμῖν καὶ σοί. υἱὲ τοῦ θεοῦ. ἦλθεσ ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶσ. ἦν δὲ μακρὰν ἀπ᾽ αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. οἱ δὲ δαίμονεσ παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντεσ. εἰ ἐκβάλλεισ ἡμᾶσ. ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰσ τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. καὶ εἶπεν αὐτοῖσ. ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντεσ ἀπῆλθον εἰσ τοὺσ χοίρουσ. καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰσ τὴν θάλασσαν. καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖσ ὕδασιν. οἱ δὲ βόσκοντεσ ἔφυγον. καὶ ἀπελθόντεσ εἰσ τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλισ ἐξῆλθεν εἰσ συνάντησιν τῷ ἰησοῦ. καὶ ἰδόντεσ αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπωσ μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. καὶ ἐμβὰσ εἰσ πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰσ τὴν ἰδίαν πόλιν. καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνησ βεβλημένον. καὶ ἰδὼν ὁ ἰησοῦσ τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ. θάρσει τέκνον. ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἰδού τινεσ τῶν γραμματέων εἶπαν ἐν ἑαυτοῖσ. οὗτοσ βλασφημεῖ. καὶ εἰδὼσ ὁ ἰησοῦσ τὰσ ἐνθυμήσεισ αὐτῶν εἶπεν. ἵνα τί ὑμεῖσ ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖσ καρδίαισ ὑμῶν. τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον. εἰπεῖν. ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. ἢ εἰπεῖν. ἔγειρε καὶ περιπάτει. ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸσ τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆσ γῆσ ἀφιέναι ἁμαρτίασ. τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ. ἔγειρε ἆρόν σου τὴν κλίνην καὶ ὕπαγε εἰσ τὸν οἶκόν σου. καὶ ἐγερθεὶσ ἀπῆλθεν εἰσ τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἰδόντεσ δὲ οἱ ὄχλοι ἐφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖσ ἀνθρώποισ. καὶ παράγων ὁ ἰησοῦσ ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον. ματθαῖον ὀνόματι. καὶ λέγει αὐτῷ. ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰσ ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ. καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντεσ συνανέκειντο τῷ ἰησοῦ καὶ τοῖσ μαθηταῖσ αὐτοῦ. καὶ ἰδόντεσ οἱ φαρισαῖοι ἔλεγον τοῖσ μαθηταῖσ αὐτοῦ. διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλοσ ὑμῶν. ὁ δὲ ἰησοῦσ ἀκούσασ εἶπεν. οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντεσ ἰατροῦ ἀλλ᾽ οἱ κακῶσ ἔχοντεσ. πορευθέντεσ δὲ μάθετε τί ἐστιν. ἔλεοσ θέλω καὶ οὐ θυσίαν. οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίουσ ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺσ εἰσ μετάνοιαν. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ. διὰ τί οἱ μαθηταὶ ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ καὶ δεήσεισ ποιοῦνται ὁμοίωσ καὶ οἱ τῶν φαρισαίων. οἱ δὲ σοὶ οὐ νηστεύουσιν. εἶπεν αὐτοῖσ ὁ ἰησοῦσ. μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνοσ ἐν ᾧ ὁ νυμφίοσ μετ᾽ αὐτῶν ἐστιν πενθεῖν. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ᾽ αὐτῶν ὁ νυμφίοσ. τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναισ ταῖσ ἡμέραισ. οὐδεὶσ δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκουσ ἀγνάφου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν. αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου. καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰσ ἀσκοὺσ παλαιούσ. εἰ δὲ μήγε ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί. καὶ ὁ οἶνοσ ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπόλλυνται. ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰσ ἀσκοὺσ καινούσ. καὶ ἀμφότερα συντηροῦνται. ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντοσ αὐτοῖσ ἰδοὺ ἄρχων εἷσ ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν. ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθεσ τὴν χεῖρά σου ἐπ᾽ αὐτὴν καὶ ζήσεται. καὶ ἐγερθεὶσ ὁ ἰησοῦσ ἠκολούθει αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη προσελθοῦσα ὄπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ. ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ σωθήσομαι. ὁ δὲ ἰησοῦσ στραφεὶσ καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπεν. θάρσει θύγατερ. ἡ πίστισ σου σέσωκέν σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆσ ὥρασ ἐκείνησ. καὶ ἐλθὼν ὁ ἰησοῦσ εἰσ τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντοσ καὶ ἰδὼν τοὺσ αὐλητὰσ καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον. ἔλεγεν. ἀναχωρεῖτε. οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλοσ εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆσ χειρὸσ αὐτῆσ. καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰσ ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ ἰησοῦ ἠκολούθησαν δύο τυφλοὶ κράζοντεσ καὶ λέγοντεσ. ἐλέησον ἡμᾶσ υἱὸσ δαυίδ. ὅτε δὲ ἦλθεν εἰσ τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί. καὶ λέγει αὐτοῖσ ὁ ἰησοῦσ. πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι. λέγουσιν αὐτῷ. ναί κύριε. τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων. κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖσ ὁ ἰησοῦσ λέγων. ὁρᾶτε μηδεὶσ γινωσκέτω. οἱ δὲ ἐξελθόντεσ διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον. καὶ ἐκβληθέντοσ τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφόσ. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντεσ. οὐδέποτε ἐφάνη οὕτωσ ἐν τῷ ἰσραήλ. οἱ δὲ φαρισαῖοι ἔλεγον. ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ περιῆγεν ὁ ἰησοῦσ τὰσ πόλεισ πάσασ καὶ τὰσ κώμασ διδάσκων ἐν ταῖσ συναγωγαῖσ αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆσ βασιλείασ καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. ἰδὼν δὲ τοὺσ ὄχλουσ ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν. ὅτι ἦσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. τότε λέγει τοῖσ μαθηταῖσ αὐτοῦ. ὁ μὲν θερισμὸσ πολύσ. οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπωσ ἐκβάλῃ ἐργάτασ εἰσ τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. καὶ προσκαλεσάμενοσ τοὺσ δώδεκα μαθητὰσ αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖσ ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦτα. πρῶτοσ σίμων ὁ λεγόμενοσ πέτροσ καὶ ἀνδρέασ ὁ ἀδελφὸσ αὐτοῦ. ἰάκωβοσ ὁ τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἰωάννησ ὁ ἀδελφὸσ αὐτοῦ. φίλιπποσ καὶ βαρθολομαῖοσ. θωμᾶσ καὶ ματθαῖοσ ὁ τελώνησ. ἰάκωβοσ ὁ τοῦ ἀλφαίου καὶ λεββαῖοσ ὁ ἐπικληθεὶσ θαδδαῖοσ. σίμων ὁ κανανίτησ καὶ ἰούδασ ὁ ἰσκαριώτησ ὁ καὶ παραδοὺσ αὐτόν. τούτουσ τοὺσ δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ ἰησοῦσ παραγγείλασ αὐτοῖσ λέγων. εἰσ ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε. καὶ εἰσ πόλιν σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸσ τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου ἰσραήλ. πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντεσ ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ἀσθενοῦντασ θεραπεύετε. νεκροὺσ ἐγείρετε. λεπροὺσ καθαρίζετε. δαιμόνια ἐκβάλλετε. δωρεὰν ἐλάβετε. δωρεὰν δότε. μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰσ τὰσ ζώνασ ὑμῶν. μὴ πήραν εἰσ ὁδὸν μὴ δύο χιτῶνασ μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον. ἄξιοσ γὰρ ὁ ἐργάτησ τῆσ τροφῆσ αὐτοῦ ἐστιν. εἰσ ἣν δ᾽ ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε. ἐξετάσατε τίσ ἐν αὐτῇ ἄξιόσ ἐστιν. κἀκεῖ μείνατε ἕωσ ἂν ἐξέλθητε. εἰσερχόμενοι δὲ εἰσ τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν. καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξία ἐλθάτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ᾽ αὐτήν. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἀξία ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸσ ὑμᾶσ ἐπιστραφήτω. καὶ ὃσ ἂν μὴ δέξηται ὑμᾶσ μηδὲ ἀκούσῃ τοὺσ λόγουσ ὑμῶν. ἐξερχόμενοι ἔξω τῆσ οἰκίασ ἢ τῆσ πόλεωσ ἐκείνησ ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ἀνεκτότερον ἔσται γῆ σοδόμων καὶ γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεωσ ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶσ ὡσ πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων. γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡσ οἱ ὄφεισ καὶ ἀκέραιοι ὡσ αἱ περιστεραί. προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶσ εἰσ συνέδρια καὶ ἐν ταῖσ συναγωγαῖσ αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶσ. καὶ ἐπὶ ἡγεμόνασ δὲ καὶ βασιλεῖσ ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰσ μαρτύριον αὐτοῖσ καὶ τοῖσ ἔθνεσιν. ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶσ μὴ μεριμνήσητε πῶσ ἢ τί λαλήσητε. δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε. οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖσ οἱ λαλοῦντεσ ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸσ ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. παραδώσει δὲ ἀδελφὸσ ἀδελφὸν εἰσ θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον. καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖσ καὶ θανατώσουσιν αὐτούσ. καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. ὁ δὲ ὑπομείνασ εἰσ τέλοσ οὗτοσ σωθήσεται. ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶσ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ φεύγετε εἰσ τὴν ἄλλην. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν. οὐ μὴ τελέσητε τὰσ πόλεισ τοῦ ἰσραὴλ ἕωσ ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸσ τοῦ ἀνθρώπου. οὐκ ἔστιν μαθητὴσ ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον οὐδὲ δοῦλοσ ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ. ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡσ ὁ διδάσκαλοσ αὐτοῦ καὶ ὁ δοῦλοσ ὡσ ὁ κύριοσ αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκοδεσπότην βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν. πόσῳ μᾶλλον τοὺσ οἰκιακοὺσ αὐτοῦ. μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούσ. οὐδὲν γάρ ἐστιν κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται. καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε ἐν τῷ φωτί. καὶ ὃ εἰσ τὸ οὖσ ἀκούετε κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων. καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι. φοβεῖσθε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ. οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται. καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸσ ὑμῶν. ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχεσ τῆσ κεφαλῆσ πᾶσαι ἠρίθμηνται. μὴ οὖν φοβεῖσθε. πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖσ. πᾶσ οὖν ὃσ ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων. ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρόσ μου τοῦ ἐν οὐρανοῖσ. ὃσ δ᾽ ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων. ἀρνήσομαι κἀγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρόσ μου τοῦ ἐν οὐρανοῖσ. μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν. οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸσ αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆσ μητρὸσ αὐτῆσ καὶ νύμφην κατὰ τῆσ πενθερᾶσ αὐτῆσ. καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιοσ. καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιοσ. καὶ ὃσ οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου οὐκ ἔστιν μου ἄξιοσ. ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν. καὶ ὁ ἀπολέσασ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν. ὁ δεχόμενοσ ὑμᾶσ ἐμὲ δέχεται. καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενοσ δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ δεχόμενοσ προφήτην εἰσ ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήμψεται. καὶ ὁ δεχόμενοσ δίκαιον εἰσ ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήμψεται. καὶ ὃσ ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰσ ὄνομα μαθητοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν. οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦσ διατάσσων τοῖσ δώδεκα μαθηταῖσ αὐτοῦ. μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖσ πόλεσιν αὐτῶν. ὁ δὲ ἰωάννησ ἀκούσασ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χριστοῦ. πέμψασ διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ. σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενοσ ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν. καὶ ἀποκριθεὶσ ὁ ἰησοῦσ εἶπεν αὐτοῖσ. πορευθέντεσ ἀπαγγείλατε ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε. τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν. λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν. νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται. καὶ μακάριόσ ἐστιν ὃσ ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ ἰησοῦσ λέγειν πρὸσ τοὺσ ὄχλουσ περὶ ἰωάννου. τί ἐξήλθατε εἰσ τὴν ἔρημον θεάσασθαι. κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον. ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν. ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖσ ἱματίοισ ἠμφιεσμένον. ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντεσ ἐν τοῖσ οἴκοισ τῶν βασιλέων εἰσίν. ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν. προφήτην. ναί λέγω ὑμῖν. καὶ περισσότερον προφήτου. οὗτόσ ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου. ὃσ κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν. οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖσ γυναικῶν μείζων ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. ὁ δὲ μικρότεροσ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστιν. ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕωσ ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται. καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν. πάντεσ γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμοσ ἕωσ ἰωάννου ἐπροφήτευσαν. καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι. αὐτόσ ἐστιν ἠλείας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην. ὁμοία ἐστὶν παιδίοισ καθημένοισ ἐν ταῖσ ἀγοραῖσ ἃ προσφωνοῦντα τοῖσ ἑτέροισ λέγει. ἠυλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε. ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε. ἦλθεν γὰρ ἰωάννησ μήτε ἐσθίων μήτε πίνων. καὶ λέγουσιν. δαιμόνιον ἔχει. ἦλθεν ὁ υἱὸσ τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων. καὶ λέγουσιν. ἰδοὺ ἄνθρωποσ φάγοσ καὶ οἰνοπότησ. τελωνῶν φίλοσ καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆσ. τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰσ πόλεισ ἐν αἷσ ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεισ αὐτοῦ ὅτι οὐ μετενόησαν. οὐαί σοι χοραζείν. οὐαί σοι βηθσαϊδά. ὅτι εἰ ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεισ αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν. πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν. πλὴν λέγω ὑμῖν. τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεωσ ἢ ὑμῖν. καὶ σύ καπερναούμ. μὴ ἕωσ οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ. ἕωσ ᾅδου καταβήσῃ. ὅτι εἰ ἐν σοδόμοισ ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεισ αἱ γενόμεναι ἐν σοί. ἔμεινεν ἂν μέχρι τῆσ σήμερον. πλὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι γῇ σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεωσ ἢ σοί. ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶσ ὁ ἰησοῦσ εἶπεν. ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆσ γῆσ. ὅτι ἔκρυψασ ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψασ αὐτὰ νηπίοισ. ναί ὁ πατήρ. ὅτι οὕτωσ εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρόσ μου. καὶ οὐδεὶσ ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ. οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸσ καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸσ ἀποκαλύψαι. δεῦτε πρόσ με πάντεσ οἱ κοπιῶντεσ καὶ πεφορτισμένοι. κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶσ. ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ᾽ ὑμᾶσ καὶ μάθετε ἀπ᾽ ἐμοῦ. ὅτι πρᾶοσ εἰμὶ καὶ ταπεινὸσ τῇ καρδίᾳ. καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖσ ψυχαῖσ ὑμῶν. ὁ γὰρ ζυγόσ μου χρηστὸσ καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν. ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ ἰησοῦσ τοῖσ σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων. οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυασ καὶ ἐσθίειν. οἱ δὲ φαρισαῖοι ἰδόντεσ εἶπαν αὐτῷ. ἴδε οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖσ. οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν δαυὶδ ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸσ καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ. πῶσ εἰσῆλθεν εἰσ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺσ ἄρτουσ τῆσ προθέσεωσ ἔφαγον. οὓσ οὐκ ἔξεστιν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖσ μετ᾽ αὐτοῦ εἰ μὴ μόνοισ τοῖσ ἱερεῦσιν. ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖσ σάββασιν οἱ ἱερεῖσ ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀναίτιοί εἰσιν. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ὧδε ἐστίν. εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν. ἔλεοσ θέλω καὶ οὐ θυσίαν. οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺσ ἀναιτίουσ. κύριοσ γάρ ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸσ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ μεταβὰσ ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰσ τὴν συναγωγὴν αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄνθρωποσ χεῖρα ἔχων ξηράν. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντεσ. εἰ ἔξεστιν τοῖσ σάββασιν θεραπεύειν. ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖσ. τίσ ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωποσ ὃσ ἕξει πρόβατον ἕν. καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖσ σάββασιν εἰσ βόθυνον. οὐχὶ κρατήσει καὶ ἐγερεῖ. πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωποσ προβάτου. ὥστε ἔξεστιν τοῖσ σάββασιν καλῶσ ποιεῖν. τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. καὶ ἐξέτεινεν. καὶ ἀπεκατεστάθη ὑγιὴσ ὡσ ἡ ἄλλη. οἱ δὲ φαρισαῖοι ἐξελθόντεσ συμβούλιον ἔλαβον κατ᾽ αὐτοῦ ὅπωσ αὐτὸν ἀπολέσωσιν. ὁ δὲ ἰησοῦσ γνοὺσ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺσ πάντασ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖσ ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν. ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ ησαΐου τοῦ προφήτου λέγοντοσ. ἰδοὺ ὁ παῖσ μου ὃν ἐξελέξατο. ὁ ἀγαπητόσ μου εἰσ ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου. θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ᾽ αὐτόν. καὶ κρίσιν τοῖσ ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγάσει. οὐδὲ ἀκούσει τισ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐν ταῖσ πλατείαισ. κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει. ἕωσ ἂν ἐκβάλῃ εἰσ νῖκοσ τὴν κρίσιν. κα

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

ΤΗΣ ΔΕ ΚΑΥΧΗΣΕΩΣ ΜΟΥ ΟΥΔΕΙΣ ΦΡΑΓΗΣΕΤΑΙ ΜΟΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΛΙΜΑΣΙ ΤΗΣ ΑΧΑΙΑΣ. ΟΤΙ ΟΥ ΘΕΛΩ ΥΜΑΣ ΚΑΚΩΣ ΠΟΙΕΙΝ ΑΛΛΑ ΚΑΛΩΣ. ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΕΓΩ ΚΑΚΩΣ ΠΟΙΩ ΟΤΑΝ ΥΜΑΣ ΚΑΛΩΣ ΠΟΙΗΣΩ

Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν βεβλημένον ἐπὶ κλίνης. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε τῷ παραλυτικῷ· θάρσει τέκνον· ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ ἰδού τινες τῶν γραμματέων εἶπαν ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ. καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἔγειρε ἆρόν σου τὴν κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

κθ

Καὶ παράγων ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· Ματθαῖον λεγόμενον. καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰῡ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ φαρισαῖοι ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; ὁ δὲ ἀκούσας εἶπεν· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν· ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν.

τησ πεδιαδος : τω ν προσκλητων
τω ν οπλιτων :

ειμι . ουδε δικαιοσυνης επιμελουμαι .
ουκ εθελω εγωγε τοιουτος ειναι .
ουδε δυνατον . ουτε γαρ ανευ
ταυτης ουδεν ωφελιμον . και χειρον
αυτου ουδεν των χρησιμων . ει
δ' αναγκη μηδεν τουτων ειναι . ει
χρη μηδεν τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

II

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει
δε μη τουτο ειναι . ουκουν
ουδε ταυτα εθελω . ουδε μαχεσθαι
ουδε πειθεσθαι τοις αρχουσιν . ει

ρ

πλοῦτον. Ἐπειδὴ γὰρ τὸ ἀγαθὸν πολλαχῶς λέγεται, καὶ
ἐναντιοφανῶς· καὶ γὰρ τὸ κακὸν ἀγαθὸν εἶναι δοκεῖ.
λέγομεν, ὅτι τὸ ἀγαθὸν τοσοῦτόν ἐστιν ὅσον καὶ τὸ
ὄν· ὥστε ὅσα κατὰ τὴν οὐσίαν ἐστὶν ἀγαθά, τοσαῦτα
καὶ τὸ ὄντα ἐστίν· ἡ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ὄντος
οὐσία μία τις ἐστὶν καὶ ἡ αὐτή· ἅμα γὰρ ἕπεται
ἄλληλα· ἅμα ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ἐστὶν ἡ οὐσία
καὶ τὸ εἶναι· ἅμα δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς οὖσιν ἐστὶ τὸ
ἀγαθὸν εἶναι· ὅσα γὰρ φύσει ἐστὶν ἢ τέχνῃ, οὐκ
ἔστιν ἄνευ τοῦ ἀγαθοῦ· ἡ γὰρ τέχνη ἢ ἡ φύσις
ἐφίεται τοῦ ἀγαθοῦ· ὥστε ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ τοσαῦτα
καὶ ὄντα ἐστίν· ὅσα δὲ ὄντα τοσαῦτα καὶ ἀγαθὰ
ἐστίν· ὅσα δὲ μὴ ὄντα οὐδὲ ἀγαθὰ ἐστίν· ὅσα δὲ
ἀγαθὰ οὐκ ἀνάγκη καὶ ὄντα εἶναι· ἐνδέχεται γὰρ
τὸ ἀγαθὸν εἶναι καὶ μὴ ὄν· ὅσα δὲ ὄντα οὐκ ἀνάγκη
καὶ ἀγαθὰ εἶναι· ἐνδέχεται γὰρ τὸ ὂν εἶναι καὶ μὴ
ἀγαθό

ઉપરોક્ત બાબતો ઉપરાંત જે કોઈ બાબતો અત્રે ઉલ્લેખવામાં આવી ન હોય તે બાબતમાં ભાગીદારી પેઢીના ભાગીદારોને લાગુ પડતા ભારતીય ભાગીદારી ધારાની જોગવાઈઓ લાગુ પડશે.

ઉપરોક્ત બાબતોના સંદર્ભમાં ભાગીદારોએ આજરોજ આ ભાગીદારી પેઢીનો કરાર કરી આપ્યો છે જેથી તેઓ આ કરારની શરતોનું પાલન કરવા બંધાયેલા છે.

આ કરારની સાક્ષીમાં ભાગીદારોએ આ કરારના બે સરખા નમૂના તૈયાર કરી તેમાં પોતપોતાની સહીઓ કરી આપી છે.

સાક્ષીઓ :—

૧. ...

૨. ...

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΙΕ΄ ΙΣΤ΄ ΙΖ΄ ΙΗ΄ ΙΘ΄ Κ΄ ΚΑ΄ ΚΒ΄ ΚΓ΄ ΚΔ΄ ΚΕ΄ ΚΣΤ΄ ΚΖ΄ ΚΗ΄ ΚΘ΄ Λ΄ ΛΑ΄ ΛΒ΄ ΛΓ΄ ΛΔ΄ ΛΕ΄ ΛΣΤ΄ ΛΖ΄ ΛΗ΄ ΛΘ΄ Μ΄ ΜΑ΄ ΜΒ΄ ΜΓ΄ ΜΔ΄ ΜΕ΄ ΜΣΤ΄ ΜΖ΄ ΜΗ΄ ΜΘ΄ Ν΄ ΝΑ΄ ΝΒ΄ ΝΓ΄ ΝΔ΄ ΝΕ΄ ΝΣΤ΄ ΝΖ΄ ΝΗ΄ ΝΘ΄ Ξ΄ ΞΑ΄ ΞΒ΄ ΞΓ΄ ΞΔ΄ ΞΕ΄ ΞΣΤ΄ ΞΖ΄ ΞΗ΄ ΞΘ΄ Ο΄ ΟΑ΄ ΟΒ΄ ΟΓ΄ ΟΔ΄ ΟΕ΄ ΟΣΤ΄ ΟΖ΄ ΟΗ΄ ΟΘ΄ Π΄ ΠΑ΄ ΠΒ΄ ΠΓ΄ ΠΔ΄ ΠΕ΄ ΠΣΤ΄ ΠΖ΄ ΠΗ΄ ΠΘ΄ Ρ΄ ΡΑ΄ ΡΒ΄ ΡΓ΄ ΡΔ΄ ΡΕ΄ ΡΣΤ΄ ΡΖ΄ ΡΗ΄ ΡΘ΄ Σ΄ ΣΑ΄ ΣΒ΄ ΣΓ΄ ΣΔ΄ ΣΕ΄ ΣΣΤ΄ ΣΖ΄ ΣΗ΄ ΣΘ΄ Τ΄ ΤΑ΄ ΤΒ΄ ΤΓ΄ ΤΔ΄ ΤΕ΄ ΤΣΤ΄ ΤΖ΄ ΤΗ΄ ΤΘ΄ Υ΄ ΥΑ΄ ΥΒ΄ ΥΓ΄ ΥΔ΄ ΥΕ΄ ΥΣΤ΄ ΥΖ΄ ΥΗ΄ ΥΘ΄ Φ΄ ΦΑ΄ ΦΒ΄ ΦΓ΄ ΦΔ΄ ΦΕ΄ ΦΣΤ΄ ΦΖ΄ ΦΗ΄ ΦΘ΄ Χ΄ ΧΑ΄ ΧΒ΄ ΧΓ΄ ΧΔ΄ ΧΕ΄ ΧΣΤ΄ ΧΖ΄ ΧΗ΄ ΧΘ΄ Ψ΄ ΨΑ΄ ΨΒ΄ ΨΓ΄ ΨΔ΄ ΨΕ΄ ΨΣΤ΄ ΨΖ΄ ΨΗ΄ ΨΘ΄ Ω΄ ΩΑ΄ ΩΒ΄ ΩΓ΄ ΩΔ΄ ΩΕ΄ ΩΣΤ΄ ΩΖ΄ ΩΗ΄ ΩΘ΄ Α΄ ΑΑ΄ ΑΒ΄ ΑΓ΄ ΑΔ΄ ΑΕ΄ ΑΣΤ΄ ΑΖ΄ ΑΗ΄ ΑΘ΄ Β΄ ΒΑ΄ ΒΒ΄ ΒΓ΄ ΒΔ΄ ΒΕ΄ ΒΣΤ΄ ΒΖ΄ ΒΗ΄ ΒΘ΄ Γ΄ ΓΑ΄ ΓΒ΄ ΓΓ΄ ΓΔ΄ ΓΕ΄ ΓΣΤ΄ ΓΖ΄ ΓΗ΄ ΓΘ΄ Δ΄ ΔΑ΄ ΔΒ΄ ΔΓ΄ ΔΔ΄ ΔΕ΄ ΔΣΤ΄ ΔΖ΄ ΔΗ΄ ΔΘ΄ Ε΄ ΕΑ΄ ΕΒ΄ ΕΓ΄ ΕΔ΄ ΕΕ΄ ΕΣΤ΄ ΕΖ΄ ΕΗ΄ ΕΘ΄ Σ΄ ΣΑ΄ ΣΒ΄ ΣΓ΄ ΣΔ΄ ΣΕ΄ ΣΣΤ΄ ΣΖ΄ ΣΗ΄ ΣΘ΄ Ζ΄ ΖΑ΄ ΖΒ΄ ΖΓ΄ ΖΔ΄ ΖΕ΄ ΖΣΤ΄ ΖΖ΄ ΖΗ΄ ΖΘ΄ Η΄ ΗΑ΄ ΗΒ΄ ΗΓ΄ ΗΔ΄ ΗΕ΄ ΗΣΤ΄ ΗΖ΄ ΗΗ΄ ΗΘ΄ Θ΄ ΘΑ΄ ΘΒ΄ ΘΓ΄ ΘΔ΄ ΘΕ΄ ΘΣΤ΄ ΘΖ΄ ΘΗ΄ ΘΘ΄ Ι΄ ΙΑ΄ ΙΒ΄ ΙΓ΄ ΙΔ΄

ἔστιν οὖν τὸ καλὸν ἀγαθὸν ἐν πράξει ἢ ἐν κτήσει ἢ ἐν θεωρίᾳ· ἐν πράξει μὲν ὡς ἡ δικαιοσύνη, ἐν κτήσει δὲ ὡς ὁ πλοῦτος, ἐν θεωρίᾳ δὲ ὡς ὁ νοῦς· ἐν ἑκάστῳ γὰρ τούτων ἐστὶ τὸ καλόν. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ ἁρμόττοντι καὶ ἐν τῷ ἀνυποστάτῳ καὶ ἐν τῷ ἐπιτηδείῳ καὶ ἐν τῷ ἀφελίμῳ καὶ ἐν τῷ ἡδεῖ καὶ ἐν τῷ ἀγαπητῷ καὶ ἐν τῷ εὐπορίστῳ καὶ ἐν τῷ ῥᾳδίως κτωμένῳ καὶ ἐν τῷ ἀπόνῳ καὶ ἐν τῷ ἀπροσδεεῖ καὶ ἐν τῷ ἀπραγμόνῃ καὶ ἐν τῷ ἀσχολίαν ἄγοντι καὶ ἐν τῷ ἀνεπιμελείᾳ καὶ ἐν τῷ ἀνεπιτηδεύτῳ καὶ ἐν τῷ ἀνεπιτρόπῳ καὶ ἐν τῷ ἀνεπιστασίᾳ

τοὺς ὀχλοὺς περὶ ἰωάννου. τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν. ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; προφήτην; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. οὗτός γάρ ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστιν. ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν. πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν· καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω.

τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; ὁμοία ἐστὶν παιδίοις καθημένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἃ προσφωνοῦντα τοῖς ἑτέροις λέγει· ἠυλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε. ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε πίνων, καὶ λέγουσιν· δαιμόνιον ἔχει. ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς.

τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν· οὐαί σοι, Χοραζείν! οὐαί σοι, Βηθσαϊδά! ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν· πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν. καὶ σύ, Καπερναούμ, μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; ἕως ᾅδου καταβήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμεινεν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί.

ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραΰς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπαν αὐτῷ· ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυὶδ ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγον, οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῦσιν; ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀναίτιοί εἰσιν; λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ὧδε ἐστίν. εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν· ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους. κύριος γάρ ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐκ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου κατὰ Ματθαῖον. ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπαν αὐτῷ· ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυὶδ ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγον, οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῦσιν; ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀναίτιοί εἰσιν; λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ὧδε ἐστίν. εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν· ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους. κύριος γάρ ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραΰς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπαν αὐτῷ· ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυὶδ ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγον, οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῦσιν; ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀναίτιοί εἰσιν; λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ὧδε ἐστίν. εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν· ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους. κύριος γάρ ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

τὴν τῆς ἀληθείας· εἰπὲ οὖν. τίνι δοκεῖ σοι
γεγονέναι τοῦτο; ἢ τοῖς ἀγγέλοις; ἢ τοῖς
προφήταις τοῖς ἁγίοις; ἢ τοῖς ἀποστόλοις,
οἳ ἐκήρυξαν τὸν Χριστὸν ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ,
ἐβαπτίσθησαν; οἱ χωρὶς τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἐκβάλλειν δαιμόνια οὐκ ἐδύναντο. τίνι δοκεῖ
σοι γεγονέναι τοῦτο; ἢ τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις,
οἳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς ἐπλήσθησαν
πάντες τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἤρξαντο
λαλεῖν γλώσσαις ἑτέραις καθὼς τὸ πνεῦμα
ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι; ἢ τοῖς ἁγίοις
προφήταις τοῖς κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον
γεγονόσιν; ἢ τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις τοῖς
κατὰ τὸν καινὸν νόμον γεγονόσιν; ἢ τοῖς
ἁγίοις μάρτυσιν τοῖς ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς
πίστεως ἀποθανοῦσιν; ἢ τοῖς ἁγίοις
ὁσίοις τοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀσκήσασιν;
ἢ τοῖς ἁγίοις ἐπισκόποις τοῖς ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ διδάξασιν; ἢ τοῖς
ἁγίοις ἱερεῦσιν τοῖς ἐν τῷ ἱερατικῷ
λειτουργήσασιν; ἢ τοῖς ἁγίοις διακόνοις
τοῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ διακονίᾳ τοῦ θυσιαστηρίου
διακονήσασιν; ἢ τοῖς ἁγίοις ἀναγνώσταις
τοῖς ἐν τῷ ἀναγνώσματι τῶν θείων
γραφῶν ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς ἁγίοις
ὑποδιακόνοις τοῖς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν
ἁγίων ἐκκλησιῶν ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς
ἁγίοις ψαλτῳδοῖς τοῖς ἐν τῷ ἀδείῳ
τῆς ἐκκλησίας ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς
ἁγίοις ἐξορκισταῖς τοῖς ἐν τῷ ἐξορκισμῷ
τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων ἐπιμείνασιν;
ἢ τοῖς ἁγίοις ἀκολούθοις τοῖς ἐν τῷ
ἀκολουθεῖν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ
ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς ἁγίοις ἀναχωρηταῖς
τοῖς ἐν τῷ ἀναχωρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου
ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς ἁγίοις ἀσκηταῖς
τοῖς ἐν τῷ ἀσκεῖν τὸν ἀσκητικὸν βίον
ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς ἁγίοις ἐγκρατέσιν
τοῖς ἐν τῷ ἐγκρατεύεσθαι ἐπιμείνασιν;
ἢ τοῖς ἁγίοις παρθένοις τοῖς ἐν τῷ
παρθενεύειν ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς ἁγίοις
χήραις τοῖς ἐν τῷ χηρεύειν ἐπιμείνασιν;
ἢ τοῖς ἁγίοις ἐλεήμοσιν τοῖς ἐν τῷ
ἐλεεῖν τοὺς πτωχοὺς ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς
ἁγίοις ὁσίοις τοῖς ἐν τῷ ὁσιότητι
ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς ἁγίοις δικαίοις
τοῖς ἐν τῷ δικαιοσύνῃ ἐπιμείνασιν;
ἢ τοῖς ἁγίοις ἀγγέλοις τοῖς ἐν τῷ
οὐρανῷ ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς ἁγίοις
ἀρχαγγέλοις τοῖς ἐν τῷ οὐρανῷ
ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς ἁγίοις ἐξουσίαις
τοῖς ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς
ἁγίοις δυνάμεσιν τοῖς ἐν τῷ οὐρανῷ
ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς ἁγίοις θρόνοις
τοῖς ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς
ἁγίοις κυριότησιν τοῖς ἐν τῷ οὐρανῷ
ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς ἁγίοις ἀρχαῖς
τοῖς ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς
ἁγίοις ἐξουσίαις τοῖς ἐν τῷ οὐρανῷ
ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς ἁγίοις δυνάμεσιν
τοῖς ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς
ἁγίοις θρόνοις τοῖς ἐν τῷ οὐρανῷ
ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς ἁγίοις κυριότησιν
τοῖς ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπιμείνασιν; ἢ τοῖς
ἁγίοις ἀρχαῖς

ὁδὸς εἰς αὐτούς. λκ ἀφ᾽ ὧν ἔστι
τί ἐποίησε Δαυὶδ ὅτε πεῖνα ἦν
αὐτὸς καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλ-
θεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θυ, καὶ τοὺς
ἄρτους τοὺς προθέσεως ἔφαγεν,
οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς
μετ᾽ αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις;
ἢ οὐ κἀνταῦθα δηλοῖ τὸν μόνον, ὅτι
τοῖς σαββατίζουσιν οἱ ἱερεῖς ὑπὸ τῶ
ἱερῶ τὸ σάββατον μὴ βεβηλοῦσι.
καὶ ἀφ᾽ αἱ τῶν ἔργων. λζ ὡς δὲ ἐνταῦ-
θα, ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζονός ἐστιν ὧδε ὁ
ἐνταῦθα κείμενος ἔλεον θέλω καὶ
οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδίκασατε
τοὺς ἀναιτίους· κύριος γάρ ἐστι
τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ωμ

Καὶ ἐκφανεὶς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς
τὴν συναγωγὴν αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ
ἄνθρωπος ἦν ἐκεῖ τὴν χεῖρα ἔχων
ξηράν. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες,
Εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασι θεραπεύειν;

Καὶ οὐδεὶς ὑμῶν ἔσται ὃς ἕξει πρόβατον ἕν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῦτο τοῦτο

ἐκ σοῦ δόκησιν ἡ ψυχή μου· θήσω
τὸ πρᾶγμά σου ἐνώπιόν μου· καὶ κρίσιν τοῖς
ἐθνεσιν ἐμὴν ἐξοίσω· οὐκ ἐρίσει· οὐδὲ
κραυγάσει· οὐδὲ ἀκούσεται τις τὴν φωνὴν
αὐτοῦ· καὶ πλατεῖαι τῆς πόλεως ἐρημωθήσονται·
ἡμέρας μιᾶς καὶ τριακοντούτου· καὶ
ἄξει· καὶ λίμνη τὸν φόβον τοῦ ἀνθρώπου·
ἕως ἂν ἐκκλείπῃ εἰς μικρὸν
καὶ τὸ πεδίον τὸ πέριξ τῆς πόλεως
ἐρημωθήσεται· καὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον
ἔσται ὡς ἡ ὑλώδης τοῦ ὄρους· καὶ
ἔσται ὡς ἡ δρυμὸς ἐν τοῖς ὄρεσιν·
καὶ ἐν τοῖς βουνοῖς ἔσται ὡς ἐν
δρυμῷ· καὶ ἐν τῷ πεδίῳ ὡς ἐν
ὕλῃ· καὶ ἐν τῷ ἐρήμῳ ὡς ἐν
ἀγρῷ· καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ ὡς ἐν
ἐρήμῳ

καὶ μισθωθήσεται τοῖς ἀμπελουργοῖς· ἵνα δὲ τοῦ πρωϊνοῦ μισθωθείσεται τοῖς ἀμπελουργοῖς, οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀμπελουργοῖς· ἵνα δὲ ἐκ μέρους λέγωμεν κατὰ τοῦ γένους τοῦ ἀμπελουργοῦ, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν μὴ ᾖ κατὰ τοῦ πρωϊνοῦ τοῦ γένους, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ· οὔτε δὲ τῶν μὴ ἀφεθησομένων, οὔτε τῶν μὴ ἀφεθησομένων· ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν· καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρόν· καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται· γέννημα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας, τὸ στόμα λαλεῖ· ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ, ἐκβάλλει ἀγαθά· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ, ἐκβάλλει πονηρά· λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν· ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι,

πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία, οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ· οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι· ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν· καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρόν· καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται· γέννημα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας, τὸ στόμα λαλεῖ· ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ, ἐκβάλλει ἀγαθά· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ, ἐκβάλλει πονηρά· λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν· ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι,

τῇ Ε τῇ σ Εἰω : ϡ Ϡ : λαλοῦντος ὄχλ :

Καὶ ὁ μὲν τρισθήσεται τὴν κρίσιν μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὧδε. ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὑρίσκει. τότε λέγει, ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον. καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σχολάζοντα σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ· καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων. οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, εἱστήκεισαν ζητοῦ-

τῇ ε τῇ σ Εἰω : ϡ Ϡ : προσελθόντων αὐτῷ

καὶ φησὶ λίτον τῷ αὐτῷ :

ντες αὐτῷ λαλῆσαι. εἶπε δέ τις αὐτῷ, ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἑστήκασιν ζητοῦντές σοι λαλῆσαι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ λέγοντι αὐτῷ, τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν, ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

Κ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἱστήκει. καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων, ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· καὶ ἡλίου ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. καὶ ἄλλα ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν, καὶ ἐδίδου καρπὸν ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα. ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω.

τῆς τ̃ ε̃υ· δ́· ἡ πενθοκόστ παραινῶ τῶν· ἰδοὺ ἐξῆλθεν·-

κ̃ψ̃

Ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτά· ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες· ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη· ἄλλα δὲ ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά· ἄλλα δὲ ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου καρπὸν· ὃ μὲν ἑκατόν· ὃ δὲ ἑξήκοντα· ὃ δὲ τριάκοντα· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω· καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπον αὐτῷ· διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ὑμῖν

μ̃α

δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται·

τῆ τ̃ ε̃υ· δ́· ὦ αὐ· τῆ· γ́· προσελθόντες οἱ μαθηταὶ ε̃ιπον· ἡ παραβολὴ τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ·

ζητῶν τὸ αὐτῷ λαλῆσαι· εἶπε δέ τις αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου, ἔξω ἑστήκασι ζητοῦντές σοι λαλῆσαι· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῷ· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν· ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί· ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς πλοῖον καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος εἰς τὸν αἰγιαλὸν εἱστήκει· καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων·

κ̃ζ̃

ωτε. ινα ὀκείδομ· ινα ἀκόυσα ἀλκ
φ, καὶ οὐκ ἠκόυσαμ· ἐμεῖς οὖν ἀλκού
σαντες τὴν παραβολὴν τοῦ σπείρον
τος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ
συνιέντος, ὄρχεται
ὁ πονηρὸς· ἵνα ἀρπάσῃ τὸ ἐσπαρ
μένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός
ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς, οὗτος ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκού
σας καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· οὐκ ἔχει
δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν· εἶτα γενομένης θλί
ψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται· οὗτός ἐστιν ὁ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον
ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος
τούτου· καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου
συμπνίγει τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος
γίνεται· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν καλὴν

ἀκούσας τὸν λόγον κατέχει αὐτὸν ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ καὶ
καρποφορεῖ ἐν ὑπομονῇ· καὶ ἐλέγετο αὐτοῖς· μήτι ἔρχεται ὁ λύχνος
ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχὶ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν
τεθῇ; οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ἐὰν μὴ ἵνα φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπό
κρυφον ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν· εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκου
έτω· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· βλέπετε τί ἀκούετε· ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε
μετρηθήσεται ὑμῖν καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν· ὃς γὰρ
ἔχει δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται· ὃς οὐκ ἔχει καὶ ὃ δοκεῖ
ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν· οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ ὡς ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ καθεύδῃ καὶ
ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνηται ὡς
οὐκ οἶδεν αὐτός· αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ πρῶτον χόρτον εἶτα
στάχυν εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ· ὅταν δὲ παραδοῖ ὁ καρπός
εὐθὺς ἀποστέλλει τὸ δρέπανον ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός· καὶ ἔλε
γεν· τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ ἐν τίνι αὐτὴν παρα
βολῇ θῶμεν; ὡς κόκκῳ σινάπεως ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς μικρότε
ρος ὢν πάντων τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὅταν σπαρῇ ἀνα
βαίνει καὶ γίνεται μείζων πάντων τῶν λαχάνων καὶ ποιεῖ κλάδους
μεγάλους ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρα
νοῦ κατασκηνοῦν· καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς
τὸν λόγον καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν· χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει
αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς ἐπέλυεν πάντα· καὶ λέγει
αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψίας γενομένης διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν·
καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ·
καὶ ἄλλα πλοῖα ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ γίνεται λαῖλαψ ἀνέμου μεγάλη
καὶ τὰ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον ὥστε ἤδη γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον·
καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ
διεγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε οὐ μέλει σοι ὅτι
ἀπολλύμεθα; καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ·
σιώπα πεφίμωσο· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε οὕτως; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; καὶ
ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτός
ἐστιν ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

ἀκούωμεν. λαλεῶμεν· οὐδὲ κατὰ τοῦτο
βοηθεῖ καὶ πολλή. ὀλιγωρητέον. ὀλίγα
ἐπικόπτει τοῦ. ὀδὲ περὶ λόγου τοῦ. ὀδὲ
ἀνθρώπου τοιοῦτοι λόγοι ἐπιτήδειοι
ἀκούειν· ἀλλὰ περὶ τῶν ἀναγκαίων
καὶ ὠφελίμων. ἐπιμελητέον δὲ μάλιστα
ὅπως μὴ ἐκπεσοῦμεν τῆς ἀληθείας.
ὀλισθαίνει γὰρ ῥᾳδίως ἐνταῦθα ἡ
διάνοια. καὶ ἐκπεσόντες ἀπορήσομεν
ὅποι τράπωμεν. ἐπὶ τίνα τῶν ὄντων
ἐλθόντες ἀναπαυσόμεθα. ἐπὶ τὸν
ἄνθρωπον; ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀνόητον.
ὅτι ἀπόντος τοῦ λόγου καὶ ὁ ἄνθρωπος
οὐκ ἔστιν. ἐπὶ τὸν θεόν; ἀλλὰ τοῦτο
μὲν εὐσεβέστατον. ἀλλ' ἐκεῖνος ἀφανὴς
καὶ ἀκατάληπτος. ἐπὶ τὸν οὐρανόν;
ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀνόητον. ἐπὶ τὴν γῆν;
ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀνόητον. ἐπὶ τὴν
θάλατταν; ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀνόητον.
ἐπὶ τὸν ἥλιον; ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀνόητον.
ἐπὶ τὸν ἀέρα; ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀνόητον.
ἐπὶ τὸν κόσμον; ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀνόητον.
ἐπὶ τὸν ἀγγέλους; ἀλλὰ καὶ τοῦτο
ἀνόητον. ἐπὶ τὸν ἀρχαγγέλους; ἀλλὰ
καὶ τοῦτο ἀνόητον. ἐπὶ τὸν οὐρανὸν
τῶν οὐρανῶν; ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀνόητον.
ἐπὶ τὸν ἀόρατον καὶ ἀκατάληπτον
φύσιν; ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀνόητον. ἐπὶ
τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐν τῷ σώματι
ὄντα

τῆς. οἱ δὲ θερίται, ἀφόβητοι γὰρ. ὡς
πᾶσαν οὖσαν ἐργάτιν τῶν λοι-
πῶν κοιμᾶσθαι, οὕτως ἐφύλαττον τὸν
εἰς τὸν ὑπὲρ τοῦτον τόπον. ἀπὸ
τούτου δὲ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν ἀνδρῶ-
να. ἐκεῖ δὲ ἐπιβουλεύσαντες τῷ
Καίσαρι ἀπέκτειναν αὐτὸν ὀκτὼ
ἄνδρες. ἐπὶ δὲ τούτοις ἐγένε-
το μεγάλη ταραχὴ καὶ θόρυβος
ἐν τοῖς στρατοπέδοις. ἐκ δὲ τῆς
Ἀντιοχείας ἐπὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον
ἐλθὼν ὁ Ἀντίοχος ἐκέλευσε τοὺς
ἀποκτείναντας τὸν Καίσαρα ἀνα-
ζητῆσαι καὶ ἀποκτεῖναι. ἐπεὶ δὲ
ἐπύθετο ὁ Ἀντίοχος ὅτι ἐν τῷ
Ἀπολλωνιάτῃ εἰσὶν οἱ ἀποκτείναν-
τες τὸν Καίσαρα, ἐκέλευσε τοὺς
ἀποκτείναντας τὸν Καίσαρα ἀνα-
ζητῆσαι καὶ ἀποκτεῖναι. ἐπεὶ δὲ
ἐπύθετο ὁ Ἀντίοχος ὅτι ἐν τῷ
Ἀπολλωνιάτῃ εἰσὶν οἱ ἀποκτείναν-
τες τὸν Καίσαρα, ἐκέλευσε τοὺς

ἐν τοῦτῳ τῷ χωρίῳ. ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο
ὁ Ἀντίοχος τὸν θάνατον τοῦ
Καίσαρος, ἐκέλευσε τοὺς
ἀποκτείναντας τὸν Καίσαρα ἀνα-
ζητῆσαι καὶ ἀποκτεῖναι. ἐπεὶ δὲ
ἐπύθετο ὁ Ἀντίοχος ὅτι ἐν τῷ
Ἀπολλωνιάτῃ εἰσὶν οἱ ἀποκτείναν-
τες τὸν Καίσαρα, ἐκέλευσε τοὺς
ἀποκτείναντας τὸν Καίσαρα ἀνα-
ζητῆσαι καὶ ἀποκτεῖναι. ἐπεὶ δὲ
ἐπύθετο ὁ Ἀντίοχος ὅτι ἐν τῷ
Ἀπολλωνιάτῃ εἰσὶν οἱ ἀποκτείναν-
τες τὸν Καίσαρα, ἐκέλευσε τοὺς

ઉતારેલું. કોઈ વખતે જાણ ઓછાપણું, ઉતારેલું ઓછાપણું, ઉતારેલું ઓછાપણું. કોઈવખતે
કેવા ભાવમાં ઓછાપણું ન કરવું. કોઈ પ્રકારે ઉતારેલું ઓછાપણું ન કરવું. કોઈ
ઉતારેલું ઓછાપણું. કોઈ પ્રકારે ઉતારેલું ઓછાપણું. કોઈ પ્રકારે ઉતારેલું
ઓછાપણું. કોઈ પ્રકારે ઉતારેલું ઓછાપણું. કોઈ પ્રકારે ઉતારેલું ઓછાપણું.
કોઈ પ્રકારે ઉતારેલું ઓછાપણું. કોઈ પ્રકારે ઉતારેલું ઓછાપણું. કોઈ પ્રકારે

ἐξωρισμένοι ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κυρίου. ὅθεν
ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κυρίου. ὅθεν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ
κυρίου. ὅθεν

ποτὲ γὰρ ἐκεῖνος ἐν τῷ ἀγρῷ ἐργαζόμενος ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐκάθητο καὶ ἐθεώρει τὴν θάλασσαν καὶ τὰ πλοῖα τὰ πλέοντα ἐν αὐτῇ. καὶ ἐθαύμαζε τὴν τέχνην τῶν ναυτῶν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἀνέμου καὶ τὴν σοφίαν τῶν κυβερνητῶν. καὶ ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· Εἰ ἐγὼ ἐδυνάμην μαθεῖν τὴν τέχνην ταύτην, πολλὰ ἂν χρήματα ἐκέρδαινον καὶ οὐκέτι ἐν πόνῳ καὶ ἱδρῶτι τοῦ προσώπου μου τὸν ἄρτον μου ἤσθιον. καὶ ἐπεθύμει τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς ἀνέσεως τῶν πλουσίων.

καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν ναύτην τὸν γείτονα αὐτοῦ καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν λέγων· Ἀκούω σε, ὦ φίλε, ὅτι πολλὰ χρήματα κερδαίνεις ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ἐγὼ θέλω μαθεῖν τὴν τέχνην σου, ἵνα καὶ ἐγὼ πλουτήσω. καὶ ὁ ναύτης ἐδίδαξεν αὐτὸν πάντα τὰ περὶ τῆς τέχνης αὐτοῦ· τὰ ὀνόματα τῶν σχοινίων καὶ τῶν ἱστίων καὶ τῶν κωπῶν καὶ τὸν τρόπον τοῦ πλεῖν καὶ τὸν τρόπον τοῦ ἀποφεύγειν τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης.

καὶ ἐμαθήτευσεν ὁ νεανίσκος παρὰ τῷ ναύτῃ ἐπὶ ἔτη τρία. καὶ ἔμαθε πάντα ὅσα ἐδύνατο ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ νὰ διδάξῃ αὐτόν. καὶ ἐγένετο ἄριστος ναύτης καὶ ἐπλούτησε μεγάλως καὶ ἔζησε μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐφροσύνῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

ἦν ποτε γεωργὸς πτωχὸς ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ, ὃς εἶχε γῆν ὀλίγην καὶ ἐκ ταύτης ἔζη μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ. καὶ ἐσπείρετο μὲν καὶ ἐθέριζε καὶ ἐπάλαιε πρὸς τὰς ἀκάνθας καὶ τοὺς λίθους τοῦ ἀγροῦ, ἀλλ' ὁ καρπὸς τῆς γῆς ἦν ὀλιγοστὸς καὶ οὐδέποτε ἐπερίσσευεν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν. καὶ ἐλυπεῖτο ὁ γεωργὸς διὰ τὴν πενίαν αὐτοῦ καὶ ἐστέναζε πολλάκις.

καὶ ἐγένετο ἐν ἔτει τινὶ ἀνομβρία μεγάλη ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ἐξηράνθησαν αἱ πηγαὶ καὶ οἱ χείμαρροι καὶ ἐμαράνθη ἡ χλόη τῶν ἀγρῶν. καὶ ἐπεσεν ἡ σπορὰ καὶ οὐκ ἀνέβλαστησεν· καὶ ἐπεσεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. καὶ ἐπεσεν ὁ λιμὸς καὶ ἐπὶ τὸν γεωργὸν καὶ ἐπὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

καὶ ἐλογίσατο ὁ γεωργὸς ἐν ἑαυτῷ λέγων· Τί ποιήσω; ἐὰν μείνω ἐνταῦθα, ἀποθνήσκομεν πάντες ἐκ τοῦ λιμοῦ· ἐὰν δὲ ἀπέλθω εἰς ἄλλην χώραν, ἴσως εὕρω ἐργασίαν καὶ ἄρτον διὰ τὴν οἰκογένειάν μου. καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ ἐζήτησε πλοῖον ἵνα μεταβῇ εἰς τὴν ἀπέναντι ἤπειρον.

ⲁ̀ⲛⲟⲕ ⲡⲉⲓⲱⲁⲛⲛⲏⲥ ⲡⲉⲛⲥⲟⲛ ⲙ̀ⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲥⲁⲓⲁⲥ ⲡⲉⲛⲥⲟⲛ ⲙ̀ⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲉⲣⲉⲙⲓⲁⲥ ⲡⲉⲛⲥⲟⲛ ⲙ̀ⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲉⲍⲉⲕⲓⲏⲗ ⲡⲉⲛⲥⲟⲛ ⲙ̀ⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲇⲁⲛⲓⲏⲗ ⲡⲉⲛⲥⲟⲛ ⲙ̀ⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲱⲥⲏⲉ ⲡⲉⲛⲥⲟⲛ ⲙ̀ⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲓⲱⲛⲁⲥ ⲡⲉⲛⲥⲟⲛ ⲙ̀ⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲙⲓⲭⲁⲓⲁⲥ ⲡⲉⲛⲥⲟⲛ ⲙ̀ⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲛⲁⲟⲩⲙ ⲡⲉⲛⲥⲟⲛ ⲙ̀ⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲁⲃⲇⲓⲁⲥ ⲡⲉⲛⲥⲟⲛ ⲙ̀ⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲱⲛⲁ

ἀγαθὸν. οἱδὲ πνεῦμα ἅγιον. λαὸν ἐκλεκτὸν τοῦ θεοῦ
ἀγαπῶντες. καὶ ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ ἀγαπῶντες.
ἀποστόλους καὶ προφήτας. καὶ μάρτυρας καὶ
ὁσίους. καὶ δικαίους καὶ ἁγίους. καὶ πάντας
τοὺς ἀγαθοὺς τοῦ θεοῦ. οἱδὲ ἀγαθοὶ ἄγγελοι
ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ. ἀγαπῶντες. καὶ πάντας
τοὺς ἀγαθοὺς τοῦ θεοῦ. καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ
ποιήματα τοῦ θεοῦ. οἱδὲ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι
ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ. ἀγαπῶντες. καὶ πάντας
τοὺς ἀγαθοὺς τοῦ θεοῦ. καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ
ποιήματα τοῦ θεοῦ. οἱδὲ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι

ἀγαθὸν. οἱδὲ ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ. ἀγαπῶντες
τοὺς ἀγαθοὺς τοῦ θεοῦ. καὶ πάντας τοὺς ἀγαθοὺς
ἀποστόλους καὶ προφήτας. καὶ μάρτυρας καὶ
ὁσίους καὶ δικαίους καὶ ἁγίους. καὶ πάντας
τοὺς ἀγαθοὺς τοῦ θεοῦ. οἱδὲ ἀγαθοὶ ἄγγελοι
ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ. ἀγαπῶντες. καὶ πάντας
τοὺς ἀγαθοὺς τοῦ θεοῦ. καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ
ποιήματα τοῦ θεοῦ. οἱδὲ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι
ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ. ἀγαπῶντες. καὶ πάντας
τοὺς ἀγαθοὺς τοῦ θεοῦ. καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ
ποιήματα τοῦ θεοῦ. οἱδὲ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι

ἀγαθὸν. οἱδὲ ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ. ἀγαπῶντες
τοὺς ἀγαθοὺς τοῦ θεοῦ. καὶ πάντας τοὺς ἀγαθοὺς
ἀποστόλους καὶ προφήτας. καὶ μάρτυρας καὶ
ὁσίους καὶ δικαίους καὶ ἁγίους. καὶ πάντας
τοὺς ἀγαθοὺς τοῦ θεοῦ. οἱδὲ ἀγαθοὶ ἄγγελοι
ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ. ἀγαπῶντες. καὶ πάντας
τοὺς ἀγαθοὺς τοῦ θεοῦ. καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ
ποιήματα τοῦ θεοῦ. οἱδὲ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι
ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ. ἀγαπῶντες. καὶ πάντας
τοὺς ἀγαθοὺς τοῦ θεοῦ. καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ
ποιήματα τοῦ θεοῦ. οἱδὲ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι

καὶ πάσσοφος κοβίρους ἐλευθέ· ουμῖν.
τεσ ἐπεμψεν τους τιμητικοὺς λ΄.
καὶ πάσσοφος κοβίρους ἐλευθέ· πᾶς
ἐν τῷ . οἱ μᾶλλον ἴνωμμηνῖ
ἐν τῷ . ἐπιστολὴ ἀπόστολος ἰ
ψηφ . ἐπιστολὴ ἀπόστολος ἰ
ἐκκλησίαις . κεφ πρόβλημα τῷ .
ἐν ἐκκλησίαις . ἀποκρίσεις ἐπιστολῶν
ἐν ἐκκλησίαις . ἀποκρίσεις ἐπιστολῶν
τῷ τρόπῳ ἐπιστολὴ . συνίσταται ἐν
τῷ τρόπῳ τρόπος . κυριακὴ ἐπιστολῶν
ἐν τῷ τρόπῳ τρόπος . κυριακὴ ἐπιστολῶν

κ΄ ἐπιστολὴ ἀπόστολος ἰ
ἐκκλησίαις . κεφ πρόβλημα τῷ .
ἐν ἐκκλησίαις . ἀποκρίσεις ἐπιστολῶν
ἐν ἐκκλησίαις . ἀποκρίσεις ἐπιστολῶν
τῷ τρόπῳ ἐπιστολὴ . συνίσταται ἐν
τῷ τρόπῳ τρόπος . κυριακὴ ἐπιστολῶν
ἐν τῷ τρόπῳ τρόπος . κυριακὴ ἐπιστολῶν

εἱμαρμένης.

Ἀρ' οὐ δικαίως ὁ Ἀμμώνιος ἐπιτιμᾷ τοῖς
ἀπὸ τῆς στοᾶς λέγουσιν, ὅτι τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν
ἀναιροῦσιν ἐκεῖνοι τῇ εἱμαρμένῃ, τὰ δ' ἐφ' ἡμῖν
ὄντα πρὸς τὸ εὖ καὶ κακῶς ἀναιροῦσιν ἐκεῖνοι
τῇ εἱμαρμένῃ; ἐπεὶ τοῦτό γε οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς
ἀμφισβητουμένοις. οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνοι τὰ ἐφ' ἡμῖν
ἀναιροῦσιν, ἀλλὰ τὰ ἐφ' ἡμῖν ὄντα καὶ ἑκουσίως
γινόμενα τῇ εἱμαρμένῃ ὑποτάττουσιν· ὥστε
τοῦτο μὲν ἐν τοῖς ὁμολογουμένοις ἐστίν, ὅτι
τὰ ἐφ' ἡμῖν ἐστιν· ἐν δὲ τοῖς ἀμφισβητουμένοις
ἐστὶ τὸ πότερον ἡ εἱμαρμένη τὰ ἐφ' ἡμῖν
ἀναιρεῖ καὶ τὸ ἑκούσιον ἐκ τοῦ βίου καὶ τὸ
ἀνθρώπειον ἢ οὐκ ἀναιρεῖ. ἀλλὰ τοῦτο μὲν
ἐκεῖνοι φασὶν ἀναιρεῖν, ἡμεῖς δὲ οὐκ ἀναιρεῖν
ἀποδείκνυμεν. ἀλλὰ τοῦτο ἐστὶ τὸ ζητούμενον.

Ἀλλὰ μὴν ἐκεῖνοι μὲν ἀναιροῦσιν ἐκ τοῦ
τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν ὄντα καὶ ἑκουσίως γινόμενα
τῇ εἱμαρμένῃ ὑποτάττειν· ἡμεῖς δὲ οὐκ ἀναιροῦμεν
ἐκ τοῦ τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν ὄντα καὶ ἑκουσίως
γινόμενα τῇ εἱμαρμένῃ ὑποτάττειν· ἀλλὰ τὰ
μὲν ἐφ' ἡμῖν ὄντα καὶ ἑκουσίως γινόμενα τῇ
εἱμαρμένῃ ὑποτάττειν ἐκεῖνοι μὲν ἀναιροῦσιν
ἐκ τοῦ τὰ ἐφ' ἡμῖν ἀναιρεῖν· ἡμεῖς δὲ οὐκ
ἀναιροῦμεν ἐκ τοῦ τὰ ἐφ' ἡμῖν ἀναιρεῖν· ἀλλὰ
τὰ ἐφ' ἡμῖν ἀναιρεῖν ἐκεῖνοι μὲν ἀναιροῦσιν
ἐκ τοῦ τὰ ἐφ' ἡμῖν ὑποτάττειν· ἡμεῖς δὲ οὐκ
ἀναιροῦμεν ἐκ τοῦ τὰ ἐφ' ἡμῖν ὑποτάττειν·
ἀλλὰ τὰ ἐφ' ἡμῖν ὑποτάττειν ἐκεῖνοι μὲν
ἀναιροῦσιν ἐκ τοῦ τὰ ἐφ' ἡμῖν ἀναιρεῖν· ἡμεῖς
δὲ οὐκ ἀναιροῦμεν ἐκ τοῦ τὰ ἐφ' ἡμῖν ἀναιρεῖν·
ἀλλὰ

ϛ

ἐκείνοις χαλεπώτερον ἐμοῦ
κακόν. ἐφ' οἷς κἀγὼ τοῦτον
ἐπαινῶ τὸν νόμον. ἐκεῖνο γὰρ
οὐ δικαιολογικὸν τοῦτο τοῦ
τοιούτου ἀνδρὸς ἐστὶν ἀλλὰ
τοῦ μὴ δυναμένου τὸν ἑαυτοῦ
βίον ἐν εἰρήνῃ διαγαγεῖν.
ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸν πόλεμον
ἀναγκαῖον ἐνίοτε γίγνεσθαι
καὶ τοῦτο ἐπιτήδευμα τῶν
ἀνδρείων ἐστὶν ἀνθρώπων
καὶ τοῦτο ἀναγκαῖον ἐστὶ
μανθάνειν τοῖς μέλλουσιν
ἀγαθοῖς ἔσεσθαι στρατιώταις
καὶ τοῦτο ἐπιτήδευμα τῶν
ἀνδρείων ἐστὶν ἀνθρώπων
καὶ τοῦτο ἀναγκαῖον ἐστὶ
μανθάνειν τοῖς μέλλουσιν
ἀγαθοῖς ἔσεσθαι στρατιώταις

ἐκείνοις χαλεπώτερον ἐμοῦ
κακόν. ἐφ' οἷς κἀγὼ τοῦτον
ἐπαινῶ τὸν νόμον. ἐκεῖνο γὰρ
οὐ δικαιολογικὸν τοῦτο τοῦ
τοιούτου ἀνδρὸς ἐστὶν ἀλλὰ
τοῦ μὴ δυναμένου τὸν ἑαυτοῦ
βίον ἐν εἰρήνῃ διαγαγεῖν.
ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸν πόλεμον
ἀναγκαῖον ἐνίοτε γίγνεσθαι
καὶ τοῦτο ἐπιτήδευμα τῶν
ἀνδρείων ἐστὶν ἀνθρώπων
καὶ τοῦτο ἀναγκαῖον ἐστὶ
μανθάνειν τοῖς μέλλουσιν
ἀγαθοῖς ἔσεσθαι στρατιώταις

ἐκείνοις χαλεπώτερον ἐμοῦ
κακόν. ἐφ' οἷς κἀγὼ τοῦτον
ἐπαινῶ τὸν νόμον. ἐκεῖνο γὰρ
οὐ δικαιολογικὸν τοῦτο τοῦ
τοιούτου ἀνδρὸς ἐστὶν ἀλλὰ
τοῦ μὴ δυναμένου τὸν ἑαυτοῦ
βίον ἐν εἰρήνῃ διαγαγεῖν.
ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸν πόλεμον
ἀναγκαῖον ἐνίοτε γίγνεσθαι
καὶ τοῦτο ἐπιτήδευμα τῶν
ἀνδρείων ἐστὶν ἀνθρώπων
καὶ τοῦτο ἀναγκαῖον ἐστὶ
μανθάνειν τοῖς μέλλουσιν
ἀγαθοῖς ἔσεσθαι στρατιώταις

ἐπὶ τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς τὸ ταφῆναι τοὺς ξένους ἐξ αὐτῶν.
διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἀκελδαμὰχ τοῦτ' ἔστιν ἀγρὸς αἵματος
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου
τοῦ προφήτου τοῦ λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια
τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ·
καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως καθὰ συνέταξέν μοι
κύριος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν
αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς
ἔφη αὐτῷ· σὺ λέγεις. καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν
ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τότε λέγει αὐτῷ
ὁ Πιλᾶτος· οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσιν; καὶ οὐκ
ἀπεκρίθη αὐτῷ οὐδὲ πρὸς ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα
λίαν. κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἕνα δέσμιον ἀπολύειν τῷ
ὄχλῳ ὃν ἤθελον. εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον
Βαραββᾶν. συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος·
τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον
Χριστόν; ἤδει γὰρ διὰ φθόνον παραδεδωκότες αὐτόν. καθημένου
δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ
λέγουσα· μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον
σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν
ἀπολέσωσιν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· τίνα θέλετε
ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπαν· τὸν Βαραββᾶν. λέγει
αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;
λέγουσιν πάντες· σταυρωθήτω. ὁ δὲ ἔφη· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν;
οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· σταυρωθήτω. ἰδὼν δὲ ὁ Πιλᾶτος
ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ
ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων· ἀθῷός εἰμι
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. καὶ ἀποκριθεὶς
πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.
τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας
παρέδωκεν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος
παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν
ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ
χλαμύδα κοκκίνην· καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες
ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· χαῖρε, ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον
καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ,
ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. ἐξερχόμενοι δὲ
εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν
ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον
Γολγοθᾶ, ὅ ἐστιν λεγόμενος κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν
ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελεν πιεῖν.
σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες
κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου· διεμερίσαντο
τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.
καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· οὗτός ἐστιν
Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ
δύο λῃσταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. οἱ δὲ παραπορευόμενοι
ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες·
ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον
σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως
δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων
καὶ φαρισαίων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι·
εἰ βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστιν, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ
πιστεύσομεν ἐπ' αὐτόν· πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν, ῥυσάσθω νῦν εἰ
θέλει αὐτόν· εἶπεν γάρ· θεοῦ εἰμι υἱός. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ
οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας
σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. περὶ δὲ
τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων·
ηλι ηλι λεμα σαβαχθανι; τοῦτ' ἔστιν· θεέ μου θεέ μου, ἵνα τί
με ἐγκατέλιπες; τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαντες ἔλεγον
ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος. καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ
λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν
αὐτόν. οἱ δὲ λοιποὶ εἶπον· ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας σώσων
αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκεν τὸ πνεῦμα.
καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω
εἰς δύο, καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὰ μνημεῖα
ἀνεῴχθησαν, καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη,
καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον
εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. ὁ δὲ ἑκατόνταρχος
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ
τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς
ἦν οὗτος. ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι,
αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι
αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου
καὶ Ἰωσῆ μήτηρ καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. ὀψίας δὲ
γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας τοῦ λεγομένου
Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ Ἰησοῦ· οὗτος προσελθὼν
τῷ Πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλᾶτος ἐκέλευσεν
ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ ἐνετύλιξεν
αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ
ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ
τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν. ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη
Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. τῇ δὲ ἐπαύριον ἥτις ἐστὶν
μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
πρὸς Πιλᾶτον λέγοντες· κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ὁ πλάνος ἐκεῖνος
εἶπεν ἔτι ζῶν· μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι
τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ· ἠγέρθη ἀπὸ
τῶν νεκρῶν, καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.
ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· ἔχετε κουστωδίαν, ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε
ὡς οἴδατε. οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες
τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

ואמר אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתותי אלה בקרבו ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתותי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יי׳ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יי׳ אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח את עמי ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפליטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל עצכם השדה צמח ארץ ומלאו בתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה ויקרא אל עבדיו פרעה ויאמר אליהם עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יי׳ אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים ויוסבו את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אליהם לכו עבדו את יי׳ אלהיכם מי ומי ההלכים ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יי׳ לנו הוא ויאמר אליהם יהי כן יי׳ עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יי׳ כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויי׳ נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הרוח היה בקר והרוח הקדים נשא את הארבה ויבא הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמוהו ואחריו לא יהיה כן וכסה את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים ויחפז פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליי׳ אלהיכם ולכם ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ויעתר אל יי׳ אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה ויצא מעם פרעה ויעתר אל יי׳ ויהפך יי׳ רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה וידף אתו ים סוף לא נותר ארבה אחד בכל גבול מצרים ויחזק יי׳ את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל ויאמר יי׳ אל משה נטה את ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך ויגש משה את ידו על השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבותם ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יי׳ רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליי׳ אלהינו וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יי׳ אלהינו ואנחנו לא ידענו מה נעבד את יי׳ עד בואנו שמה ויחזק יי׳ את לב פרעה ולא אבה לשלחם ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תוסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות ויאמר משה כן דברת לא אוסף עוד ראות פניך

κ̄ τῶν βδ̄ : ἀπὸ τ̄ οὗ : τῶν ϡ̄ : ὀκτὼ ἱερεῖς ἐξ̄ :

ὀφθαλμοί· καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν
καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς ὁ ἰσχυρός,
ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου· μὴ φοβοῦ
καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον· ἐκεῖ γὰρ εἰς
ἔθνος μέγα ποιήσω σε· ἐγὼ συγκατα-
βήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ
ἀναβιβάζων ἀναβιβάσω σε· καὶ Ἰωσὴφ
θήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ-
μούς σου. καὶ ἀνέστη Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ
φρέατος τοῦ ὅρκου· καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν Ἰακὼβ καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν
ἐν τοῖς ἁρμασιν, οἷς ἀπέστειλεν Φαραὼ
λαβεῖν αὐτόν· καὶ ἔλαβον πάντα τὰ
κτήνη αὐτῶν καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν,
ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χανάαν, καὶ ἦλθεν
Ἰακὼβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον· υἱοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ
υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, θυγατέρες καὶ
θυγατέρες υἱῶν καὶ πᾶν τὸ σπέρμα
αὐτοῦ ἤγαγεν μετ' αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον.
καὶ οὗτοι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον, Ἰακὼβ
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· πρωτότοκος Ἰακὼβ
Ῥουβήν· καὶ υἱοὶ Ῥουβὴν Ἐνὼχ καὶ
Φαλλοὺ καὶ Ἑσρὼμ καὶ Χαρμί· καὶ υἱοὶ
Συμεών· Ἰαμουὴλ καὶ Ἰαμὶν καὶ Ὠὴδ
καὶ Ἰαχὶν καὶ Σωὰρ καὶ Σαοὺλ ὁ ἐκ τῆς
Χαναανίτιδος· καὶ υἱοὶ Λευὶ Γεδσὼν
καὶ Καὰθ καὶ Μεραρί· καὶ υἱοὶ Ἰούδα
Ἦρ καὶ Ὠνὰν καὶ Σηλὼμ καὶ Φαρὲς καὶ
Ζαρά· τεθνήκεισαν δὲ Ἦρ καὶ Ὠνὰν ἐν
γῇ Χανάαν· καὶ ἐγένοντο υἱοὶ Φαρὲς
Ἑσρὼμ καὶ Ἀμούλ· καὶ υἱοὶ Ἰσσαχὰρ
Θωλὰ καὶ Φουὰ καὶ Ἰὼβ καὶ Σεμβρών·
καὶ υἱοὶ Ζαβουλὼν Σαρὴδ καὶ Ἠλὼμ καὶ
Ἰαλεήλ· καὶ υἱοὶ Γὰδ Σαφὼν καὶ Ἀγγεὶ
καὶ Σουνὶ καὶ Ἐσβὼν καὶ Ἠρὶ καὶ Ἀρωδὶ
καὶ Ἀριήλ· καὶ υἱοὶ Ἀσὴρ Ἰεμνὰ καὶ
Ἰεσουὶ καὶ Βαριὰ καὶ Σαρὰ ἡ ἀδελφὴ
αὐτῶν· καὶ υἱοὶ Βαριὰ Χαβὲρ καὶ
Μελχιήλ· οὗτοι υἱοὶ Ζελφὰ ἃ ἔδωκεν
Λαβὰν τῇ Λείᾳ θυγατρὶ αὐτοῦ· καὶ ἔτεκεν
ταῦτα τῷ Ἰακώβ· ἑκκαίδεκα ψυχαί·
Ῥαχὴλ δὲ γυνὴ Ἰακὼβ ἔτεκεν τὸν Ἰωσὴφ
καὶ τὸν Βενιαμείν· καὶ ἐγένοντο τῷ Ἰωσὴφ
υἱοὶ Μανασσῆ καὶ Ἐφραὶμ οἳ ἐγενήθησαν
αὐτῷ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· ἃ ἔτεκεν αὐτῷ
Ἀσενὲθ θυγάτηρ Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιου-
πόλεως· καὶ ἐγένοντο τῷ Μανασσῆ υἱοὶ
Μαχὶρ καὶ Μαχὶρ ἐγέννησεν τὸν Γαλαάδ·
καὶ υἱοὶ Ἐφραὶμ Σουθαλὰ καὶ Βαδὰν καὶ
Ἐσὼμ καὶ Ἀχάν· καὶ Σουθαλὰ ἐγέννησεν
τὸν Ἐδέμ· καὶ υἱοὶ Ἐδὲμ Ἐζεκὶ καὶ
Ἐλεάδ· καὶ υἱοὶ Ἐλεὰδ Ἐλεισαμὰ καὶ
Ναυή· καὶ υἱοὶ Ναυὴ Ἰησοῦς καὶ Χελιὼν
καὶ Ἐλεισαμά· καὶ υἱοὶ Ἐλεισαμὰ Ναυὴ
καὶ Βαναίας καὶ Ἰωσὴφ καὶ Ἰωσαβάθ·
καὶ υἱοὶ Βαναίας Ἰεμουὴλ καὶ Ἰαμὶν καὶ
Ὠὴδ καὶ Ἰαχὶν καὶ Σωὰρ καὶ Σαοὺλ ὁ ἐκ
τῆς Χαναανίτιδος· καὶ υἱοὶ Λευὶ Γεδσὼν
καὶ Καὰθ καὶ Μεραρί· καὶ υἱοὶ Ἰούδα
Ἦρ καὶ Ὠνὰν καὶ Σηλὼμ καὶ Φαρὲς καὶ
Ζαρά· τεθνήκεισαν δὲ Ἦρ καὶ Ὠνὰν ἐν
γῇ Χανάαν· καὶ ἐγένοντο υἱοὶ Φαρὲς
Ἑσρὼμ καὶ Ἀμούλ· καὶ υἱοὶ Ἰσσαχὰρ
Θωλὰ καὶ Φουὰ καὶ Ἰὼβ καὶ Σεμβρών·
καὶ υἱοὶ Ζαβουλὼν Σαρὴδ καὶ Ἠλὼμ καὶ
Ἰαλεήλ· καὶ υἱοὶ Γὰδ Σαφὼν καὶ Ἀγγεὶ
καὶ Σουνὶ καὶ Ἐσβὼν καὶ Ἠρὶ καὶ Ἀρωδὶ
καὶ Ἀριήλ· καὶ υἱοὶ Ἀσὴρ Ἰεμνὰ καὶ
Ἰεσουὶ καὶ Βαριὰ καὶ Σαρὰ ἡ ἀδελφὴ
αὐτῶν· καὶ υἱοὶ Βαριὰ Χαβὲρ καὶ
Μελχιήλ· οὗτοι υἱοὶ Ζελφὰ ἃ ἔδωκεν
Λαβὰν τῇ Λείᾳ θυγατρὶ αὐτοῦ· καὶ ἔτεκεν
ταῦτα τῷ Ἰακώβ· ἑκκαίδεκα ψυχαί·
Ῥαχὴλ δὲ γυνὴ Ἰακὼβ ἔτεκεν τὸν Ἰωσὴφ
καὶ τὸν Βενιαμείν· καὶ ἐγένοντο τῷ Ἰωσὴφ
υἱοὶ Μανασσῆ καὶ Ἐφραὶμ οἳ ἐγενήθησαν
αὐτῷ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· ἃ ἔτεκεν αὐτῷ
Ἀσενὲθ θυγάτηρ Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιου-
πόλεως· καὶ ἐγένοντο τῷ Μανασσῆ υἱοὶ
Μαχὶρ καὶ Μαχὶρ ἐγέννησεν τὸν Γαλαάδ·
καὶ υἱοὶ Ἐφραὶμ Σουθαλὰ καὶ Βαδὰν καὶ
Ἐσὼμ καὶ Ἀχάν· καὶ Σουθαλὰ ἐγέννησεν
τὸν Ἐδέμ· καὶ υἱοὶ Ἐδὲμ Ἐζεκὶ καὶ
Ἐλεάδ· καὶ υἱοὶ Ἐλεὰδ Ἐλεισαμὰ καὶ
Ναυή· καὶ υἱοὶ Ναυὴ Ἰησοῦς καὶ Χελιὼν
καὶ Ἐλεισαμά· καὶ υἱοὶ Ἐλεισαμὰ Ναυὴ
καὶ Βαναίας καὶ Ἰωσὴφ καὶ Ἰωσαβάθ·
καὶ υἱοὶ Βαναίας Ἰεμουὴλ καὶ Ἰαμὶν καὶ

εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς καὶ λοιποῖς
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

ϡ̄ : ἀπὸ τ̄ οὗ : τῶν ϡ̄ : ἐξ̄ κ̄ πορευομένων τοῦ ἰδεῖν τὸν τόπον :

οἱ ἀρχόντες τοῦ λαοῦ, καὶ τὸν κύριον
αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι κατέζουσιν ἐξουσί-
αν αὐτῶν· οὐχ οὕτως δέ ἐστιν ἐν ὑμῖν·
ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν γενέσθαι μέγας,
ἔσται ὑμῶν διάκονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ
ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος·
ὡς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν
διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ
δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ
πολλῶν· καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν
ἀπὸ Ἰερειχὼ ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος
πολύς· καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ
καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν· ἀκού-
σαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν· λέ-
γοντες, ὁλέησον ἡμᾶς κύριε υἱὸς Δαυίδ·
ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα
σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μεῖζον ἔκραζον·
λέγοντες, ὁλέησον ἡμᾶς κύριε υἱὸς
Δαυίδ· καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπεν·
τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; λέγουσιν
αὐτῷ· κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ
ὀφθαλμοί· σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ εὐθέως
ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ
ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱερο-
σόλυμα· καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγὴ
πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε Ἰησοῦς
ἀπέστειλεν δύο μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς·
πορεύεσθε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι
ὑμῶν· καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὄνον δε-
δεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες
ἀγάγετέ μοι· καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι,
ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν
χρείαν ἔχει· εὐθὺς δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς·
αὐτοῦ· τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου·
λέγοντος, εἰπατε τῇ θυγατρὶ Σιών·
ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται σοι πραΰς
καὶ ἐπιβεβηκὼς ὄνῳ καὶ πώλῳ υἱῷ ὑπο-
ζυγίου· πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς
προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἤγαγον τὴν ὄνον

ومن الأمثال السائرة: «ما أبعد الثريا من يد المتناول!»
وقال الشاعر:

ألا ليت شعري هل أبيتن ليلة
بوادي الغضا أزجي المطي المناجيا

وقال آخ

Η αλλ' ἐπειδὴ τοῦτο ἐν τῷ παρόντι οὐ δυνατὸν ποιεῖν, ἀλλὰ
καιρὸς ἐστὶ τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὴν ἐπιστολὴν ἐκπέμπειν,
ἐπιστέλλω σοι τὰ ἐπιτήδεια, ἵνα μὴ ἐπιστολὴν ἐπὶ ἐπιστολῇ
πέμπω. ἐπιστέλλω δὲ ὑμῖν ἱμάτια καὶ ὑποδήματα καὶ
τροφὰς ἐφ' ἡμέρας τριάκοντα. ἐὰν δὲ δέῃ καὶ πλείονος
χρόνου, γράψατε ἡμῖν· πέμψομεν γὰρ ὑμῖν καὶ πλείονα
χρόνον τὰ ἐπιτήδεια. ἐὰν δὲ ἐπιστολὴν ἐπιστείλητε
ἐπιστολῇ ἐπὶ ἐπιστολῇ, οὐκ οἶδα εἰ δυνήσομεν πάντα
τὰ ἐπιτήδεια ἐπὶ ἐπιστολῇ πέμπειν. ἐὰν δὲ ἐπιστολὴν
ἐπὶ ἐπιστολῇ πέμπητε, ἐπιστέλλω ὑμῖν ἐπιστολὴν
ἐπὶ ἐπιστολῇ πέμπειν. ἐὰν δὲ ἐπιστολὴν ἐπὶ ἐπιστολῇ
πέμπητε, ἐπιστέλλω ὑμῖν ἐπιστολὴν ἐπὶ ἐπιστολῇ
πέμπειν. ἐὰν δὲ ἐπιστολὴν ἐπὶ ἐπιστολῇ πέμπητε,
ἐπιστέλλω ὑμῖν ἐπιστολὴν ἐπὶ ἐπιστολῇ πέμπειν.

Κ ἐὰν δὲ ἐπιστολὴν ἐπὶ ἐπιστολῇ πέμπητε, ἐπιστέλλω
ὑμῖν ἐπιστολὴν ἐπὶ ἐπιστολῇ πέμπειν. ἐὰν δὲ ἐπιστολὴν
ἐπὶ ἐπιστολῇ πέμπητε, ἐπιστέλλω ὑμῖν ἐπιστολὴν
ἐπὶ ἐπιστολῇ πέμπειν. ἐὰν δὲ ἐπιστολὴν ἐπὶ ἐπιστολῇ
πέμπητε, ἐπιστέλλω ὑμῖν ἐπιστολὴν ἐπὶ ἐπιστολῇ
πέμπειν. ἐὰν δὲ ἐπιστολὴν ἐπὶ ἐπιστολῇ πέμπητε,
ἐπιστέλλω ὑμῖν ἐπιστολὴν ἐπὶ ἐπιστολῇ πέμπειν.

κε | ιε: ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἐλπίσωμεν: ιζ

ὁσοὶ τὸν μόθον τοῦτον, ζῶν θλασθήσονται.
ἐφ' ὁμὰς ἄνθρωπος, λικμήσφαντον· καὶ
κοίσομαι τὰς οἰαρχίερεις καὶ οἱ φαρισαῖοι
τὰς πάσας μολὰς αὐτοῦ, ἐμμασσάλοι
περὶ αὐτὸν λίθη· καὶ ζητοῦντας αὐ-
κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον.
ἔσφαλκὼ τὰ προφήτην αὐτοῦ ἐν
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς· πάλιν ἐν παρα-
ἡ ὁμοία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ
ὃς τις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ,
καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς
γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν·
πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους
λέγων, εἰπατε τοῖς κεκλημένοις,
ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα·
οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τε-
μένα· καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε
εἰς τοὺς γάμους· οἱ δὲ ἀμελήσαν-
τες, ἀπῆλθον ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον
ἀγρόν· ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ·

οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ,
ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν· καὶ ἀκούσας
ὁ βασιλεὺς ἐκείνος, ὠργίσθη· καὶ πέμ-
ψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε
τοὺς φονεῖς ἐκείνους· καὶ τὴν πόλιν
αὐτῶν ἐνέπρησε· τότε λέγει τοῖς
δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος ἕτοιμός
ἐστιν· οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι·
πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους
τῶν ὁδῶν· καὶ ὅσους ἂν εὕρητε, καλέ-
σατε εἰς τοὺς γάμους· καὶ ἐξελθόντες
οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδούς, συ-
νήγαγον πάντας οὓς εὗρον πονη-
ρούς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη
ὁ γάμος ἀνακειμένων· εἰσῆλθε δὲ
ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακει-
μένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδε-
δυμένον ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει αὐ-
τῷ· ἑταῖρε· πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων
ἔνδυμα γάμου· ὁ δὲ ἐφιμώθη· τότε
εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· δή-
σαντες αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας,

Ἀφεὶς ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἀφήκαμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Καὶ πάλιν προσεύξῃ λέγων· Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τὸν ἀδελφόν σου καὶ τὴν ἀδελφήν σου καὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ τοὺς ἐν τῇ γειτονίᾳ σου καὶ τοὺς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, τὸν θεὸν αἰτοῦ· καὶ ἀκούσεται σου καὶ ἐλεήσει σε καὶ εἰρηνεύσει σε καὶ ἀφήσει σοι τὰ ἁμαρτήματα

ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἡμέραις τοῖς
ὅλοις ὁμοίως καὶ οἱ προφῆται κρίνουσιν
ἑαυτοὺς ὅτι ἐν τῇ φάσει τοῦ ἡλίου
ἐν τῇ ἀναβάσει αὐτοῦ ἐν τῇ δύσει
ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτοῦ ἐν τῇ μεσημβρίᾳ

οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς ὑποκριταί ὅτι ἀφορίζετε τὴν μέντοι ἁλῦκα καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον

τις καθαρίσαι τοὺς ὑποκριτάς. ὅπως ἂν ἐκ τοῦ καθαρίσαι τοὺς ὑποκριτὰς μὴ ἐκκαθαίρωνται ἀλλὰ μένωσιν ὑποκριταί. ἢ

καθαρίσαι ὑποκριταί· ὁτι καθαρ
ίζει τὸ ζῶθεν τοῦ ναοῦ καὶ τὴν
παρεμβολὴν ἵνα μὴ συνοικῶσιν ἔνδον
καὶ ἀδικίαν· φθορισάμενοι τυφλὸ
καθάρισον πρῶτον τὸ ἔσω τοῦ ναο
τηρίου· καὶ τὴν παρεμβολὴν· ἵνα
γένηται καὶ τοῖς ἔξω αὐτῶν καθαρ
ὸν· καὶ ὑποκριταί· ὁτι καθαρ
ίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ναοῦ καὶ τὴν
παρεμβολὴν· ἐσωθὲν γέμουσιν ἁρπα
γῆς καὶ ἀδικίας· φθορισάμενοι τυφλὲ
καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτη
ρίου· καὶ τῆς παροψίδος· ἵνα
γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρ
ὸν· οὕτως καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι·
ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας· καὶ ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι
οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὁτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προ
φητῶν· καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα
τῶν δικαίων· καὶ λέγετε· εἰ ἦμεν
ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν,

οὐκ ἂν ἦμεν μετ' αὐτῶν ἐν τοῖς αἵμασι τῶν προφητῶν· ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας· καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν· ὄφεις γεννήματα ἐχιδνῶν· πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης· διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου· ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἥξει πάντα ταῦτα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην· ἰερουσαλὴμ ἰερουσαλὴμ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν· ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας καὶ οὐκ ἠθελήσατε· ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος· λέγω γὰρ ὑμῖν οὐ μὴ ἴδητέ με ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου·

ὑποκριταί· ὁτι ἀποδεκατοῦτε τὸ
ἡδύοσμον· καὶ τὸ ἄνηθον· καὶ
τὸ κύμινον· καὶ ἀφήκατε τὰ βα
ρύτερα τοῦ νόμου· τὴν κρίσιν· καὶ
τὸ ἔλεος· καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα
ἔδει ποιῆσαι· κἀκεῖνα μὴ ἀφεῖναι·
ὁδηγοὶ τυφλοί· οἱ διϋλίζοντες τὸν
κώνωπα· τὴν δὲ κάμηλον κατα
πίνοντες· οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φα
ρισαῖοι ὑποκριταί· ὁτι καθαρίζετε
τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ
πίνακος· ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ
αρπαγῆς καὶ ἀκρασίας· φαρισαῖε τυφλὲ
καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτη
ρίου· καὶ τοῦ πίνακος· ἵνα
γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρ
ὸν· ὁμοίως καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι·
ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας· οὐαὶ ὑμῖν γραμμα
τεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὁτι
ὁμοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις· οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι· ἔσω
θεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ
πάσης ἀκαθαρσίας· οὕτως καὶ ὑμεῖς·
ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι·
ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως καὶ
ἀνομίας· οὐαὶ ὑμῖν γραμμα
τεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὁτι
οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προ
φητῶν· καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα
τῶν δικαίων· καὶ λέγετε· εἰ ἦμεν
ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν,

κα ιε : τῶν κ : προσηλθοι τοῖς μαθηταῖς : ιβ : ειπεν :

τοῦ προφήτου. καὶ ἐθαύμασεν
πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῷ ἐκβάσματι
τῆς θεοσεβείας αὐτοῦ, ὅτι οὐκ
ἠθέλησεν ἐπὶ τῷ ἐκπεσόντι
ἐπιθεῖναι χεῖρα, ἀλλὰ τὸν
θεὸν ἐδόξασεν τὸν δόντα
τοιαύτην ἐξουσίαν τοῖς
ἀνθρώποις. ἐπὶ τούτοις
δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῆς
ὄρους ἐκείνης ἀπῆλθεν
εἰς τὸ ἱερόν. ὡς δὲ ἐκαθέ-
ζετο διδάσκων τὸν λαὸν
καὶ εὐαγγελιζόμενος,
προσῆλθον αὐτῷ οἱ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
σὺν τοῖς πρεσβυτέροις
καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν·
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιεῖς; ἢ τίς ἐστιν ὁ δοὺς
σοι τὴν ἐξουσίαν ταύ-
την; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς·
ἐρωτήσω κἀγὼ ὑμᾶς
λόγον ἕνα, ὃν εἴπατέ
μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ· τὸ βάπτισμα
Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ
ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων;
οἱ δὲ συνελογίσαντο
πρὸς ἑαυτοὺς λέγον-
τες ὅτι ἐὰν εἴπωμεν
ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διὰ
τί οὐκ ἐπιστεύσατε
αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν
ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς ὁ
λαὸς καταλιθάσει
ἡμᾶς· πεπεισμένοι
γάρ εἰσιν τὸν Ἰωάν-
νην προφήτην εἶναι.
καὶ ἀποκριθέντες
τῷ Ἰησοῦ εἶπον
οὐκ οἴδαμεν πόθεν.
καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
πρὸς αὐτούς· οὐδὲ
ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ. ἤρξατο δὲ
πρὸς τὸν λαὸν λέ-
γειν τὴν παραβολὴν
ταύτην· ἄνθρωπος
ἐφύτευσεν ἀμπελῶ-
να καὶ ἐξέδετο αὐ-
τὸν γεωργοῖς καὶ
ἀπεδήμησεν χρόνους
ἱκανούς. καὶ τῷ καιρῷ
ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς
γεωργοὺς δοῦλον,
ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ
τοῦ ἀμπελῶνος δώ-
σουσιν αὐτῷ· οἱ δὲ
γεωργοὶ δείραντες
αὐτὸν ἐξαπέστειλαν
κενόν. καὶ προσέθε-
το ἕτερον πέμψαι
δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον
δείραντες καὶ ἀτιμά-
σαντες ἐξαπέστειλαν
κενόν. καὶ προσέθε-
το τρίτον πέμψαι·
οἱ δὲ καὶ τοῦτον τρω-
σαντες ἐξέβαλον.
εἶπεν δὲ ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος·
τί ποιήσω; πέμψω
τὸν υἱόν μου τὸν
ἀγαπητόν· ἴσως
τοῦτον ἐντραπή-
σονται. ἰδόντες δὲ
αὐτὸν οἱ γεωργοὶ
διελογίσαντο πρὸς
ἑαυτοὺς λέγοντες·
οὗτός ἐστιν ὁ κλη-
ρονόμος· δεῦτε
ἀποκτείνωμεν αὐ-
τόν, ἵνα ἡμῶν γέ-
νηται ἡ κληρονο-
μία. καὶ ἐκβαλόν-
τες αὐτὸν ἔξω τοῦ
ἀμπελῶνος ἀπέ-
κτειναν. τί οὖν
ποιήσει αὐτοῖς ὁ
κύριος τοῦ ἀμπε-
λῶνος; ἐλεύσεται
καὶ ἀπολέσει τοὺς
γεωργοὺς τού-
τους καὶ δώσει
τὸν ἀμπελῶνα
ἄλλοις. ἀκού-
σαντες δὲ εἶπαν·
μὴ γένοιτο. ὁ δὲ
ἐμβλέψας αὐτοῖς
εἶπεν· τί οὖν ἐστιν
τὸ γεγραμμένον
τοῦτο· λίθον ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες,
οὗτος ἐγενήθη εἰς
κεφαλὴν γωνίας;
πᾶς ὁ πεσὼν ἐπὶ
τὸν λίθον ἐκεῖνον
συνθλασθήσεται·
ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ,
λικμήσει αὐτόν.
ἐζήτησαν οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ ἀρχι-
ερεῖς ἐπιβαλεῖν
ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖ-
ρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ,
καὶ ἐφοβήθησαν
τὸν λαόν· ἔγνωσαν
γὰρ ὅτι πρὸς αὐ-
τοὺς τὴν παραβο-
λὴν ταύτην εἶπεν.

κα ιε : τῶν κ : προσηλθοι τοῖς μαθηταῖς : ιβ : ειπεν :

Ἡ ἐπαρχία τοῦ Κοσμᾶ, οὗτος σημαίνεται. ιθ
ἡ ἀφαίρεσις τῶν χιλιάδων ἐν τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων, ἐφ' οἷς
ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ.
ἡ ἀφαίρεσις τῶν χιλιάδων ἐν τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων, ἐφ' οἷς
ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ.
καὶ τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασι τὰ ἀρσενικὰ ἐπιθετικὰ
τοῖς κυρίοις, ὁμοίως καὶ τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς.
Ἐὰν ἐπὶ τριῶν ἐθνῶν ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς, ἐπὶ τοσούτων
ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς, ἐπὶ τοσούτων ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς,
ἐπὶ τοσούτων ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς, ἐπὶ τοσούτων ἐπολέμησεν
ὁ Κοσμᾶς, ἐπὶ τοσούτων ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς, ἐπὶ τοσούτων
ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς, ἐπὶ τοσούτων ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς,

ἀριθμητικὰ ἐπιθετικὰ ἐπὶ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων.

καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.
καὶ τὸ πόσα καὶ τὸ ὁποῖα πλήθη ἐπολέμησεν ὁ Κοσμᾶς.

Ca. ις: εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον: περὶ τῶν μνηστήρων

κατὰ τὸ πιθανὸν ἐκλεγόμενος, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀληθὲς
καὶ τὸ ἀφθαρτότατον τὸ σκεῦος τοῦ ἁγίου
πνεύματος, ὃ ἐστι τὸ ὁμοούσιον καὶ τὸ ὁμόθρονον
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, ἁγιάσει καὶ φωτίσει
καὶ δόξῃ συνάξει. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ
φωτὸς μεγάλης συνάξεως τοὺς ἐκλεκτοὺς
ἀλλήλοις συμπαραθήσει καὶ συνάψει. καὶ
ἀπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ σκεύους τοῦ ἁγίου
πνεύματος ἀπαλλοτριώσει καὶ ἀποστήσει
τοὺς ἀκλέκτους καὶ ἀποδοκιμάσει. καὶ
ἀπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ σκεύους τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἀπορρίψει καὶ ἀποβαλεῖ τοὺς ἀκλέκτους
καὶ ἀποδοκιμάσει. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ
σκεύους τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀφανίσει
καὶ ἀπολέσει τοὺς ἀκλέκτους καὶ ἀποδοκιμάσει.
καὶ τὸ πῦρ φανήσεται τὸ σκεῦος τοῦ ἁγίου
πνεύματος, ὃ ἐστι τὸ ὁμοούσιον καὶ τὸ
ὁμόθρονον τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, σκληρύνει
καὶ ἀφυλακτήσει καὶ ἀφυλάκτους ποιήσει
καὶ ἀπολέσει καὶ ἀποδοκιμάσει. καὶ τὸ
φῶ

καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ
οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρό-
νιμος· ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι
αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ· μακά-
ριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος. ὃν ἐλθὼν ὁ κύρι-
ος αὐτοῦ, εὑρήσει οὕτω ποιοῦντα· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρ-
χουσιν αὐτοῦ, καταστήσει αὐτόν.
ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ κύρι-
ός μου ἐλθεῖν· καὶ ἄρξηται τύπτειν
τοὺς συνδούλους· ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν
μετὰ τῶν μεθυόντων, ἥξει ὁ κύριος
τοῦ δούλου ἐκείνου, ἐν ἡμέρᾳ οὐ
προσδοκᾷ· καὶ ἐν ὥρᾳ οὐ γινώσκει.
καὶ διχοτομήσει αὐτόν· καὶ τὸ μέρος
αὐτοῦ, μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων. τότε ὁμοιωθήσεται

ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, δέκα παρθέ-

νοις αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας
αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν τοῦ
νυμφίου· πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν φρό-
νιμοι, καὶ πέντε μωραί· αἱ μωραὶ γὰρ
λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ
ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρό-
νιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις
αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν·
χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσ-
ταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον· μέσης
δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονε· ἰδοὺ ὁ νυμ-
φίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ὑπάντη-
σιν αὐτοῦ· τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ
παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς
λαμπάδας αὐτῶν· αἱ δὲ μωραὶ ταῖς
φρονίμοις εἶπαν· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ
ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν
σβέννυνται· ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρό-
νιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐ μὴ ἀρκέσῃ
ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε μᾶλλον
πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγορά-
σατε ἑαυτοῖς· ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν
ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοι-
μοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γά-
μους· καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα· ὕστερον
δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι
λέγουσαι· κύριε κύριε ἄνοιξον ἡμῖν·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς· γρηγορεῖτε οὖν,
ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν
ὥραν ὁ κόσμημα ἔρχεται. ἐκείνη γὰρ
ἡ ἡμέρα καὶ οὐκ ἀμφίβολος ἔσται,
ἀγρυπνοῦσα μὲν καὶ οὐκ ἀφιεμένη
ῥυμῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο

κ̄ε̄ | τ̄ : ιπ̄οκς̄ τ̄ παρ̄ ῳ̄ . ἀμοσ̄ πσ̄ ε̄ μ̄ρ̄ .

Ἰδοὺ ἐγὼ ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ κυρίου αὐτοῦ
καὶ ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ . καὶ ἐν τῷ ἐλπίζειν
ἐπὶ τὸν κύριον . καὶ ἐν τῇ μακροθυμίᾳ
αὐτοῦ . καὶ ὧν ἐποίησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐν τῇ ἐπιμονῇ τῆς ὁδοῦ ἐν ᾗ ἐπορεύθη
ἐν αὐτῇ . καὶ ἐν τῇ ἐπιμονῇ τῆς ὁδοῦ
ἐν ᾗ ἐπορεύθη ἐν αὐτῇ . καὶ ἐν τῇ

ὁ τοῦ σκλήρου εἰς ἄμος θερίζωμεν ὁμοῦ
ἐσκόρπισας· καὶ σὺ φώτισον θεμούδη
ἀκρωμάτου τὸ τάλαντον τοῦ σου ἁγίου
καὶ δόκει ἐκ τῆς ἁμάξης αὐτοῦ· καὶ
καὶ τὸ ἀκριβὲς ὁ δοῦλος σου εἰς τὸ
εἶναι τόσον· καὶ ἀκριβὲς ὁ δοῦλος
κύριος αὐτοῦ, εἰ σὺ μὴ αὐτὸ
ἐδόθη σὺν τοῖς ἐξωτέροις· καὶ
ὁ μισθὸς καὶ ὁ μισθὸς τοῦ ἀμοῦ
ταμὸς ἐλθὼν ὁ καὶ τοῦ ἀμοῦ ἐν τῇ
αὐτοῦ· καὶ σὺ μὴ τὸ οἰκοδομῆσαι
τὸ τὴ καθίσῃ σὺ θρόμους ἐξῆς αὐτοῦ·

κ̅ς̅ τ̅ ἀπολ̅ε̅· εἰ ἦν ὁ κ̅ς̅ ὁ τ̅ ὁ λόγος·

ἐλθὼν δὲ καὶ τοῦ ἐν τῷ ταλάντου
τοῦ κυρίου σου· πρὸς
εἰσ τὴν χάραν τοῦ κυρίου σου· ἐπὶ
καὶ πιφό· ἐπιόλιγα ἦν ὁ μισθὸς
ὁ μου πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε
εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου·
ὁ κύριος αὐτοῦ· ζ̅· δοῦλε ἀγαθὲ
μετὰ τὰ ἐκέρδησας ἐπὶ πολλῶν
ἐγὼ σε καταστήσω· εἴσελθε
εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου·
προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα
λαβὼν εἶπεν· κύριε· δύο τάλαντά
μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα
ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς· ἔφη
αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· ζ̅· δοῦλε ἀγαθὲ
καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός
ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε
εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου·
προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον
εἰληφὼς εἶπε· κύριε· ἔγνων σε
ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος· θερίζων ὅπου

ἐφ' ὅσον ἐμοὶ ἴσον ἐστὶ καὶ τοῖς ἀγχίστοις
μου. τοῦτο δὲ ἐρεῖ καὶ τοῖς ἀγχίστοις
τοῦ ἀπολομένου τοῖς ἀπ' αὐτοῦ. ἐφ' ὅσον
ἐμοὶ ἴσον ἐστὶ καὶ τοῖς ἀπ' ἐμοῦ οἰκείοις
καὶ τηρεῖσθαι ὀφείλουσιν, ἐφ' ὅσον καὶ
τοῖς ἐμοῖς ἀγχίστοις. τοῦτο δὲ ἐρεῖ καὶ
τοῖς ἀγχίστοις τοῦ ἀπολομένου. ἐφ' ὅσον
ἐμοὶ ἴσον ἐστὶ καὶ τοῖς ἀπ' αὐτ

οἱδὲ δίκαιοι εἰσ ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ
ἄδικοι εἰσ κόλασιν αἰώνιον. καὶ
τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐπέλαβε τοὺσ λόγουσ
τούτουσ, εἰ πώσ τισ μαθητὴσ αὐτοῦ
εἶδε τὸν τιμῶντα δύο κύριον τὸν θεὸν καὶ
μάμωνᾶν· καὶ ὅτι οὐδὲ τοῦ μαμωνᾶ
δοτέον εἰσ τὸ φρωθῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον
κωθωσαμοὶ ἀρχιερεῖσ καὶ γραμματεῖσ
καὶ οἱ πρὸσ ὃν περὶ τοῦ λαοῦ, εἰσ τὴν
αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέωσ· τοῦ λόγου δὲ
καὶ ἅψα· καὶ σωσαμενοῦ λόγου δὲ
τοῦ μὴ δουλεύειν κρατοῦσι καὶ ἀποκτεί-
νουσιν· καὶ ὅτι οὐδὲ τοῦ λαοῦ
ἵνα μὴ θορυβοῦνται ἐν τῇ συνόδῳ τῶν λαῶν·
οὐδὲ ἐν τῇ συνόδῳ οὐδὲ ἐν τῇ μαθητείᾳ· ὅτι οἱ
καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λεπροῦ, προσκλθ
αὐτῷ μὴ ἐν τῇ τροφῇ τοῦ χοιρ
ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ· καὶ ἐν τῷ καπήχ ἐμοὶ τὴν
θολὴν αὐτοῦ δὲ μαλακτικὸν
ἀδ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἡ γὰρ μαλακτικὸν
λέγομεν, εἰσ τὴν ἀπόλειαν αὐτῆσ·
θῆναι πολλοῦ· καὶ δοθῆναι τοῖσ

οὐδὲ δίκαιοι εἰσ ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ
ἄδικοι εἰσ κόλασιν αἰώνιον. καὶ
τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐπέλαβε τοὺσ λόγουσ
τούτουσ, εἰ πώσ τισ μαθητὴσ αὐτοῦ
εἶδε τὸν τιμῶντα δύο κύριον τὸν θεὸν καὶ
μάμωνᾶν· καὶ ὅτι οὐδὲ τοῦ μαμωνᾶ
δοτέον εἰσ τὸ φρωθῆναι· ἐπὶ τοσοῦτον
κωθωσαμοὶ ἀρχιερεῖσ καὶ γραμματεῖσ
καὶ οἱ πρὸσ ὃν περὶ τοῦ λαοῦ, εἰσ τὴν
αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέωσ· τοῦ λόγου δὲ
καὶ ἅψα· καὶ σωσαμενοῦ λόγου δὲ
τοῦ μὴ δουλεύειν κρατοῦσι καὶ ἀποκτεί-
νουσιν· καὶ ὅτι οὐδὲ τοῦ λαοῦ
ἵνα μὴ θορυβοῦνται ἐν τῇ συνόδῳ τῶν λαῶν·
οὐδὲ ἐν τῇ συνόδῳ οὐδὲ ἐν τῇ μαθητείᾳ· ὅτι οἱ
καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λεπροῦ, προσκλθ
αὐτῷ μὴ ἐν τῇ τροφῇ τοῦ χοιρ
ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ· καὶ ἐν τῷ καπήχ ἐμοὶ τὴν
θολὴν αὐτοῦ δὲ μαλακτικὸν
ἀδ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἡ γὰρ μαλακτικὸν
λέγομεν, εἰσ τὴν ἀπόλειαν αὐτῆσ·
θῆναι πολλοῦ· καὶ δοθῆναι τοῖσ

μὴ εἰσ τὴν πολλὴν πρὸσ τοὺσ ἐν τῇ
φαγὴν τὸ πάσχα· ὅθ εἰ πάσ· ὑπὲρ
ἀυτῶν· πολὺ θλῖψισ ἔσται μεγάλη
ἵσ τοῦ γεγονότοσ ἀπ᾽ ἀρχῆσ κόσμου
ἕωσ τοῦ νῦν οὐδ᾽ οὐ μὴ γένηται· καὶ
εἰ μὴ κύριοσ ἐκολόβωσε τὰσ ἡμέρασ
οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ
τοὺσ ἐκλεκτοὺσ οὓσ ἐξελέξατο
ἐκολόβωσε τὰσ ἡμέρασ· καὶ ἐὰν
τισὶν εἴπῃ ἰδοὺ ὧδε ὁ χριστόσ ἢ
ὧδε μὴ πιστεύσητε· ἐγερθήσονται
γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται
καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα
πρὸσ τὸ ἀποπλανᾶν εἰ δυνατὸν καὶ
τοὺσ ἐκλεκτούσ· ὑμεῖσ δὲ βλέπετε
ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν πάντα· ἀλλὰ
ἐν ἐκείναισ ταῖσ ἡμέραισ μετὰ τὴν
θλῖψιν ἐκείνην ὁ ἥλιοσ σκοτισθήσεται
καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγοσ
αὐτῆσ καὶ οἱ ἀστέρεσ τοῦ οὐρανοῦ
ἔσονται πίπτοντεσ καὶ αἱ δυνάμεισ
αἱ ἐν τοῖσ οὐρανοῖσ σαλευθήσονται·
καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν οὐρανῷ· καὶ
τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆσ
γῆσ καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
που ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεωσ καὶ
δόξησ πολλῆσ· καὶ ἀποστελεῖ τοὺσ
ἀγγέλουσ αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγοσ
φωνῆσ μεγάλησ καὶ ἐπισυνάξουσι
τοὺσ ἐκλεκτοὺσ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τεσ-
σάρων ἀνέμων ἀπ᾽ ἄκρου γῆσ ἕωσ
ἄκρου οὐρανοῦ· ἀπὸ δὲ τῆσ συκῆσ
μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη
ὁ κλάδοσ αὐτῆσ ἁπαλὸσ γένηται καὶ
τὰ φύλλα ἐκφύῃ γινώσκετε ὅτι ἐγγὺσ
τὸ θέροσ ἐστίν· οὕτωσ καὶ ὑμεῖσ ὅταν
ἴδητε ταῦτα γινόμενα γινώσκετε
ὅτι ἐγγύσ ἐστιν ἐπὶ θύραισ· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ
αὕτη μέχρισ οὗ πάντα ταῦτα γένηται·
ὁ οὐρανὸσ καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται
οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελεύσονται·
περὶ δὲ τῆσ ἡμέρασ ἐκείνησ ἢ τῆσ
ὥρασ οὐδεὶσ οἶδεν οὐδὲ οἱ ἄγγελοι
τοῦ οὐρανοῦ οὐδὲ ὁ υἱόσ εἰ μὴ ὁ πατήρ·
βλέπετε ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε
οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρόσ ἐστιν·
ὡσ ἄνθρωποσ ἀπόδημοσ ἀφεὶσ τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δοὺσ τοῖσ δούλοισ
αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἑκάστῳ τὸ
ἔργον αὐτοῦ καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετεί-
λατο ἵνα γρηγορῇ· γρηγορεῖτε οὖν
οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριοσ τῆσ
οἰκίασ ἔρχεται ἢ ὀψὲ ἢ μεσονύκτιον
ἢ ἀλεκτοροφωνίασ ἢ πρωΐ· μὴ ἐλθὼν
ἐξαίφνησ εὕρῃ ὑμᾶσ καθεύδοντασ·
ἃ δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσι λέγω γρηγορεῖτε·
ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ
δύο ἡμέρασ· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖσ
καὶ οἱ γραμματεῖσ πῶσ αὐτὸν ἐν δόλῳ
κρατήσαντεσ ἀποκτείνωσιν· ἔλεγον
γὰρ μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ ἵνα μὴ θόρυβοσ
γένηται ἐκ τοῦ λαοῦ· καὶ ὄντοσ αὐτοῦ
ἐν βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ σίμωνοσ τοῦ
λεπροῦ κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθεν
γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου
πιστικῆσ πολυτελοῦσ καὶ συντρίψασα
τὸ ἀλάβαστρον κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ
τῆσ κεφαλῆσ· ἦσαν δέ τινεσ ἀγανακτοῦν-
τεσ πρὸσ ἑαυτούσ· εἰσ τί ἡ ἀπώλεια
αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν· ἠδύνατο γὰρ
τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι ἐπάνω δη-
ναρίων τριακοσίων καὶ δοθῆναι τοῖσ
πτωχοῖσ· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ· ὁ δὲ
ἰησοῦσ εἶπεν· ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ
κόπουσ παρέχετε· καλὸν ἔργον ἠργά-
σατο ἐν ἐμοί· πάντοτε γὰρ τοὺσ πτω-
χοὺσ ἔχετε μεθ᾽ ἑαυτῶν καὶ ὅταν
θέλητε δύνασθε αὐτοῖσ καλῶσ ποιῆσαι
ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· ὃ ἔσχεν
ἐποίησεν· προέλαβε μυρίσαι μου τὸ
σῶμα εἰσ τὸν ἐνταφιασμόν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγ-
γέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ καὶ
ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰσ
μνημόσυνον αὐτῆσ· καὶ ἰούδασ ὁ
εἷσ τῶν δώδεκα ὁ καριώτησ πρὸσ τοὺσ ἀρ-
χιερεῖσ ἵνα αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖσ·
οἱ δὲ ἀκούσαντεσ ἐχάρησαν καὶ
ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦ-
ναι· καὶ ἐζήτει πῶσ εὐκαίρωσ αὐτὸν
παραδῷ· καὶ τῇ πρώτῃ τῶν ἀζύμων
ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ θέλεισ ἑτοιμάσω-
μέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα· καὶ ἀπο-
στέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
καὶ λέγει αὐτοῖσ· ὑπάγετε εἰσ τὴν
πόλιν καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωποσ
κεράμιον ὕδατοσ βαστάζων· ἀκολου-
θήσατε αὐτῷ καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ
εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ ὅτι ὁ διδάσκα-
λοσ λέγει· ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμά
μου ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθη-
τῶν μου φάγω· καὶ αὐτὸσ ὑμῖν δείξει
ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον
καὶ ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν· καὶ ἐξῆλθον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἦλθον εἰσ τὴν
πόλιν καὶ εὗρον καθὼσ εἶπεν αὐτοῖσ
καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα· καὶ ὀψίασ
γενομένησ ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα·
καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόν-
των ὁ ἰησοῦσ εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι εἷσ ἐξ ὑμῶν παραδώσει με ὁ ἐσθίων
μετ᾽ ἐμοῦ· οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι
καὶ λέγειν αὐτῷ εἷσ κατὰ εἷσ· μήτι
ἐγώ· καὶ ἄλλοσ εἶπεν· μήτι ἐγώ· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶσ εἶπεν αὐτοῖσ· εἷσ τῶν δώ-
δεκα ὁ ἐμβαπτόμενοσ μετ᾽ ἐμοῦ εἰσ
τὸ τρύβλιον· ὅτι ὁ μὲν υἱὸσ τοῦ ἀνθρώ-
που ὑπάγει καθὼσ γέγραπται περὶ
αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ
δι᾽ οὗ ὁ υἱὸσ τοῦ ἀνθρώπου παραδί-
δοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη
ὁ ἄνθρωποσ ἐκεῖνοσ· καὶ ἐσθιόντων
αὐτῶν λαβὼν ἄρτον εὐλογήσασ ἔκλασεν
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖσ καὶ εἶπεν· λάβετε
τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου· καὶ λαβὼν
ποτήριον εὐχαριστήσασ ἔδωκεν αὐτοῖσ
καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντεσ· καὶ εἶπεν
αὐτοῖσ· τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆσ
καινῆσ διαθήκησ τὸ περὶ πολλῶν
ἐκχυνόμενον· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γενήματοσ
τῆσ ἀμπέλου ἕωσ τῆσ ἡμέρασ ἐκείνησ
ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θεοῦ· καὶ ὑμνήσαντεσ ἐξῆλθον
εἰσ τὸ ὄροσ τῶν ἐλαιῶν· καὶ λέγει
αὐτοῖσ ὁ ἰησοῦσ ὅτι πάντεσ σκαν-
δαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ
ταύτῃ· ὅτι γέγραπται· πατάξω τὸν
ποιμένα καὶ τὰ πρόβατα διασκορπι-
σθήσονται· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με
προάξω ὑμᾶσ εἰσ τὴν γαλιλαίαν·
ἔφη αὐτῷ ὁ πέτροσ· εἰ καὶ πάντεσ
σκανδαλισθήσονται ἀλλ᾽ οὐκ ἐγώ·
καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦσ· ἀμὴν λέγω
σοι ὅτι σὺ σήμερον ταύτῃ τῇ νυκτὶ
πρὶν ἢ δὶσ ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶσ
ἀπαρνήσῃ με· ὁ δὲ ἐκπερισσῶσ ἔλε-
γεν· ἐὰν δέῃ με συναποθανεῖν σοι
οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι· ὁμοίωσ δὲ
καὶ πάντεσ ἔλεγον· καὶ ἔρχονται
εἰσ χωρίον οὗ τὸ ὄνομα γεθσημανεί·
καὶ λέγει τοῖσ μαθηταῖσ αὐτοῦ· κα-
θίσατε ὧδε ἕωσ προσεύξωμαι· καὶ
παραλαμβάνει τὸν πέτρον καὶ τὸν
ἰάκωβον καὶ τὸν ἰωάννην μετ᾽ αὐτοῦ·
καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημο-
νεῖν· καὶ λέγει αὐτοῖσ· περίλυπόσ
ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕωσ θανάτου· μεί-
νατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε· καὶ προ-
ελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ τῆσ γῆσ
καὶ προσηύχετο ἵνα εἰ δυνατόν ἐστιν
παρέλθῃ ἀπ᾽ αὐτοῦ ἡ ὥρα· καὶ ἔλεγεν·
ἀββᾶ ὁ πατήρ πάντα δυνατά σοι·
παρένεγκε τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ᾽
ἐμοῦ· ἀλλ᾽ οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί
σύ· καὶ ἔρχεται καὶ εὑρίσκει αὐτοὺσ
καθεύδοντασ· καὶ λέγει τῷ πέτρῳ·
σίμων καθεύδεισ· οὐκ ἴσχυσασ μίαν
ὥραν γρηγορῆσαι· γρηγορεῖτε καὶ
προσεύχεσθε ἵνα μὴ ἔλθητε εἰσ πει-
ρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ
δὲ σὰρξ ἀσθενήσ· καὶ πάλιν ἀπελθὼν
προσηύξατο τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών·
καὶ ὑποστρέψασ πάλιν εὗρεν αὐτοὺσ
καθεύδοντασ ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλ-
μοὶ βεβαρημένοι καὶ οὐκ ἤδεισαν τί
ἀποκριθῶσιν αὐτῷ· καὶ ἔρχεται τὸ
τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖσ· καθεύδετε
τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει
ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ παραδίδοται ὁ υἱὸσ
τοῦ ἀνθρώπου εἰσ τὰσ χεῖρασ τῶν
ἁμαρτωλῶν· ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ
ὁ παραδιδούσ με ἤγγικεν· καὶ εὐθὺσ
αὐτοῦ λαλοῦντοσ παραγίνεται ἰούδασ
εἷσ τῶν δώδεκα καὶ μετ᾽ αὐτοῦ ὄχλοσ
πολὺσ μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων
παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμ-
ματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· δεδώ-
κει δὲ ὁ παραδιδοὺσ αὐτὸν σύσσημον
αὐτοῖσ λέγων· ὃν ἂν φιλήσω αὐτόσ
ἐστιν κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπάγετε
ἀσφαλῶσ· καὶ ἐλθὼν εὐθὺσ προσελ-
θὼν αὐτῷ λέγει· ῥαββεί· καὶ κατε-
φίλησεν αὐτόν· οἱ δὲ ἐπέβαλον τὰσ
χεῖρασ αὐτῷ καὶ ἐκράτησαν αὐτόν·
εἷσ δέ τισ τῶν παρεστηκότων σπασά-
μενοσ τὴν μάχαιραν ἔπαισε τὸν δοῦ-
λον τοῦ ἀρχιερέωσ καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ
τὸ ὠτάριον· καὶ ἀποκριθεὶσ ὁ ἰησοῦσ
εἶπεν αὐτοῖσ· ὡσ ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν
με· καθ᾽ ἡμέραν ἤμην πρὸσ ὑμᾶσ ἐν τῷ
ἱερῷ διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ
με· ἀλλ᾽ ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί·
καὶ ἀφέντεσ αὐτὸν πάντεσ ἔφυγον·
καὶ εἷσ τισ νεανίσκοσ συνηκολούθει
αὐτῷ περιβεβλημένοσ σινδόνα ἐπὶ
γυμνοῦ καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεα-
νίσκοι· ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα
γυμνὸσ ἔφυγεν ἀπ᾽ αὐτῶν· καὶ ἀπή-
γαγον τὸν ἰησοῦν πρὸσ τὸν ἀρχιερέα
καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντεσ οἱ
ἀρχιερεῖσ καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ
γραμματεῖσ· καὶ ὁ πέτροσ ἀπὸ μακρό-
θεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕωσ ἔσω εἰσ
τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέωσ καὶ ἦν συν-
καθήμενοσ μετὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ
θερμαινόμενοσ πρὸσ τὸ φῶσ· οἱ δὲ
ἀρχιερεῖσ καὶ ὅλον τὸ συνέδριον
ἐζήτουν κατὰ τοῦ ἰησοῦ μαρτυρίαν
εἰσ τὸ θανατῶσαι αὐτόν· καὶ οὐχ
εὕρισκον· πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύ-
ρουν κατ᾽ αὐτοῦ καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι
οὐκ ἦσαν· καὶ τινεσ ἀναστάντεσ ἐψευ-
δομαρτύρουν κατ᾽ αὐτοῦ λέγοντεσ
ὅτι ἡμεῖσ ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντοσ
ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον
τὸν χειροποίητον καὶ διὰ τριῶν ἡμε-
ρῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομή-
σω· καὶ οὐδὲ οὕτωσ ἴση ἦν ἡ μαρτυρία
αὐτῶν· καὶ ἀναστὰσ ὁ ἀρχιερεὺσ εἰσ
μέσον ἐπηρώτησε τὸν ἰησοῦν λέγων·
οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν τί οὗτοί σου κα-
τομαρτυροῦσιν· ὁ δὲ ἐσιώπα καὶ οὐκ
ἀπεκρίνατο οὐδέν· πάλιν ὁ ἀρχιερεὺσ
ἐπηρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ
ὁ χριστὸσ ὁ υἱὸσ τοῦ εὐλογητοῦ· ὁ δὲ
ἰησοῦσ εἶπεν· ἐγώ εἰμι· καὶ ὄψεσθε
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν
καθήμενον τῆσ δυνάμεωσ καὶ ἐρχόμε-
νον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ·
ὁ δὲ ἀρχιερεὺσ διαῤῥήξασ τοὺσ χιτῶνασ
αὐτοῦ λέγει· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρ-
τύρων· ἠκούσατε τῆσ βλασφημίασ·
τί ὑμῖν φαίνεται· οἱ δὲ πάντεσ κατέ-
κριναν αὐτὸν ἔνοχον εἶναι θανάτου·
καὶ ἤρξαντό τινεσ ἐμπτύειν αὐτῷ
καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
καὶ κολαφίζειν αὐτὸν καὶ λέγειν αὐτῷ·
προφήτευσον· καὶ οἱ ὑπηρέται ῥαπί-
σμασιν αὐτὸν ἔβαλλον· καὶ ὄντοσ τοῦ
πέτρου κάτω ἐν τῇ αὐλῇ ἔρχεται μία
τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέωσ καὶ
ἰδοῦσα τὸν πέτρον θερμαινόμενον
ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει· καὶ σὺ μετὰ
τοῦ ναζαρηνοῦ ἦσθα τοῦ ἰησοῦ· ὁ δὲ
ἠρνήσατο λέγων· οὐκ οἶδα οὐδὲ ἐπί-
σταμαι σὺ τί λέγεισ· καὶ ἐξῆλθεν
ἔξω εἰσ τὸ προαύλιον καὶ ἀλέκτωρ
ἐφώνησεν· καὶ πάλιν ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα
αὐτὸν ἤρξατο λέγειν τοῖσ παρεστη-
κόσιν ὅτι οὗτοσ ἐξ αὐτῶν ἐστιν· ὁ δὲ
πάλιν ἠρνεῖτο· καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν
οἱ παρεστῶτεσ ἔλεγον τῷ πέτρῳ·
ἀληθῶσ ἐξ αὐτῶν εἶ καὶ γὰρ γαλι-
λαῖοσ εἶ καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει·
ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύ-
ειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον
ὃν λέγετε· καὶ εὐθὺσ ἐκ δευτέρου
ἀλέκτωρ ἐφώνησεν· καὶ ἀνεμνήσθη
ὁ πέτροσ τοῦ ῥήματοσ ὡσ εἶπεν αὐτῷ
ὁ ἰησοῦσ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι
δὶσ τρὶσ ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐπιβαλὼν
ἔκλαιεν· καὶ εὐθὺσ πρωΐ συμβούλιον
ποιήσαντεσ οἱ ἀρχιερεῖσ μετὰ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ
ὅλον τὸ συνέδριον δήσαντεσ τὸν ἰησοῦν
ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν τῷ πιλάτῳ·
καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ πιλᾶτοσ· σὺ
εἶ ὁ βασιλεὺσ τῶν ἰουδαίων· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶσ αὐτῷ λέγει· σὺ λέγεισ·
καὶ κατηγόρει αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖσ
πολλά· ὁ δὲ πιλᾶτοσ πάλιν ἐπηρώτα
αὐτὸν λέγων· οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν·
ἴδε πόσα σου κατηγοροῦσιν· ὁ δὲ
ἰησοῦσ οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη ὥστε
θαυμάζειν τὸν πιλᾶτον· κατὰ δὲ
ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖσ ἕνα δέσμιον
ὃν παρῃτοῦντο· ἦν δὲ ὁ λεγόμενοσ
βαραββᾶσ μετὰ τῶν στασιαστῶν δε-
δεμένοσ οἵτινεσ ἐν τῇ στάσει φόνον
πεποιήκεισαν· καὶ ἀναβὰσ ὁ ὄχλοσ
ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼσ ἀεὶ ἐποίει
αὐτοῖσ· ὁ δὲ πιλᾶτοσ ἀπεκρίθη αὐτοῖσ
λέγων· θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν
βασιλέα τῶν ἰουδαίων· ἐγίνωσκε γὰρ
ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν
οἱ ἀρχιερεῖσ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖσ ἀνέσει-
σαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν βαρ-
αββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖσ· ὁ δὲ πιλᾶτοσ
πάλιν ἀποκριθεὶσ ἔλεγεν αὐτοῖσ·
τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε τὸν
βασιλέα τῶν ἰουδαίων· οἱ δὲ πάλιν
ἔκραξαν· σταύρωσον αὐτόν· ὁ δὲ πι-
λᾶτοσ ἔλεγεν αὐτοῖσ· τί γὰρ κακὸν
ἐποίησεν· οἱ δὲ περισσῶσ ἔκραζον·
σταύρωσον αὐτόν· καὶ οὕτωσ ὁ πιλᾶτοσ
βουλόμενοσ τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι
ἀπέλυσεν αὐτοῖσ τὸν βαραββᾶν καὶ
παρέδωκε τὸν ἰησοῦν φραγελλώσασ
ἵνα σταυρωθῇ· οἱ δὲ στρατιῶται
ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆσ αὐλῆσ ὅ ἐστι
πραιτώριον καὶ συγκαλοῦσι ὅλην
τὴν σπεῖραν καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν
πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ
πλέξαντεσ ἀκάνθινον στέφανον καὶ
ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· χαῖρε
βασιλεῦ τῶν ἰουδαίων· καὶ ἔτυπτον
αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέ-
πτυον αὐτῷ καὶ τιθέντεσ τὰ γόνατα
προσεκύνουν αὐτῷ· καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν
αὐτῷ ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν
καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια
καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσω-
σιν αὐτόν· καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά
τινα σίμωνα κυρηναῖον ἐρχόμενον
ἀπ᾽ ἀγροῦ τὸν πατέρα ἀλεξάνδρου
καὶ ῥούφου ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ· καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ γολγο-
θᾶν τόπον ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον
κρανίου τόπον· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ
ἐσμυρνισμένον οἶνον ὃσ δὲ οὐκ ἔλαβεν·
καὶ σταυρώσαντεσ αὐτὸν διαμερίζον-
ται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντεσ κλῆρον
ἐπ᾽ αὐτοῖσ τίσ τί ἄρῃ· καὶ ἦν ὥρα
τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· καὶ ἦν
ἡ ἐπιγραφὴ τῆσ αἰτίασ αὐτοῦ ἐπιγε-
γραμμένη· ὁ βασιλεὺσ τῶν ἰουδαίων·
καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάσ
ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων
αὐτοῦ· καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέ-
γουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη·
καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν
αὐτὸν κινοῦντεσ τὰσ κεφαλὰσ αὐτῶν
καὶ λέγοντεσ· οὐά ὁ καταλύων τὸν
ναὸν καὶ οἰκοδομῶν ἐν τρισὶν ἡμέ-
ραισ σῶσον σεαυτὸν καταβὰσ ἀπὸ
τοῦ σταυροῦ· ὁμοίωσ δὲ καὶ οἱ ἀρχι-
ερεῖσ ἐμπαίζοντεσ πρὸσ ἀλλήλουσ
μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· ἄλλουσ
ἔσωσεν ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι·
ὁ χριστὸσ ὁ βασιλεὺσ ἰσραὴλ καταβὰσ
νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ἵνα ἴδωμεν καὶ
πιστεύσωμεν· καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι
σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν· καὶ γενο-
μένησ ὥρασ ἕκτησ σκότοσ ἐγένετο
ἐφ᾽ ὅλησ τῆσ γῆσ ἕωσ ὥρασ ἐνάτησ·
καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ ἰησοῦσ
φωνῇ μεγάλῃ λεμὰ σαβαχθανεί ὅ ἐστι
μεθερμηνευόμενον ὁ θεόσ μου ὁ θεόσ
μου εἰσ τί ἐγκατέλιπέσ με· καί τινεσ
τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντεσ ἔλε-
γον· ἰδοὺ ἠλίαν φωνεῖ· δραμὼν δέ
τισ καὶ γεμίσασ σπόγγον ὄξουσ περι-
θείσ τε καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτὸν λέ-
γων· ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται ἠλίασ
καθελεῖν αὐτόν· ὁ δὲ ἰησοῦσ ἀφεὶσ
φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν· καὶ τὸ
καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰσ
δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕωσ κάτω· ἰδὼν δὲ
ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼσ ἐξ ἐναντίασ
αὐτοῦ ὅτι οὕτωσ κράξασ ἐξέπνευσεν
εἶπεν· ἀληθῶσ ὁ ἄνθρωποσ οὗτοσ υἱὸσ
θεοῦ ἦν· ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκεσ ἀπὸ
μακρόθεν θεωροῦσαι ἐν αἷσ καὶ μα-
ρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἡ ἰακώβου
τοῦ μικροῦ καὶ ἰωσῆτοσ μήτηρ καὶ
σαλώμη· αἳ ὅτε ἦν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ
ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ
καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι
αὐτῷ εἰσ ἰερουσαλήμ· καὶ ἤδη ὀψίασ
γενομένησ ἐπεὶ ἦν παρασκευή ὅ ἐστι
προσάββατον ἦλθεν ἰωσὴφ ἀπὸ ἀρι-
μαθαίασ εὐσχήμων βουλευτὴσ ὃσ καὶ
αὐτὸσ ἦν προσδεχόμενοσ τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ τολμήσασ εἰσῆλθεν
πρὸσ πιλᾶτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα
τοῦ ἰησοῦ· ὁ δὲ πιλᾶτοσ ἐθαύμασεν
εἰ ἤδη τέθνηκεν· καὶ προσκαλεσάμε-
νοσ τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησε

μαθηταῖς· καὶ εἶπεν, φάγε
τοῦτο μονὸς τὸ σῶμά μου· καὶ
τὸ ποτήριον· καὶ εὐχαριστήσας,
ἔδωκε αὐτοῖς λέγων, πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου
τὸ τῆς καινῆς διαθήκης· τὸ περὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν· ἐκ τούτου τοῦ γενήματος
τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης,
ὅταν αὐτὸ μεθ' ἡμῶν καινὸν
πίνω ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου· καὶ
ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν· τότε λέγει αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· πάντες σκανδαλισθήσεσθε
ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ·
γέγραπται γάρ, πατάξω τὸν ποιμένα
καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα
τῆς ποίμνης· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί
με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος
εἶπεν αὐτῷ· εἰ καὶ πάντες σκαν
δαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε

καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι
ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς τρίς με ἀπαρνήσῃ·
ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· καὶ ἐὰν δέῃ με
συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι·
ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον·
τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν εἰς χωρίον
οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανή· καὶ λέγει
τοῖς μαθηταῖς· καθίσατε αὐτοῦ ἕως
οὗ ἀπελθὼν ἐκεῖ προσεύξωμαι· καὶ
παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο
υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι
καὶ ἀδημονεῖν· τότε λέγει αὐτοῖς·
περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως
θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε
μετ' ἐμοῦ· καὶ προελθὼν μικρὸν
ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευ
χόμενος καὶ λέγων· πάτερ μου,
εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ
τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ
θέλω, ἀλλ' ὡς σύ· καὶ ἔρχεται πρὸς
τοὺς μαθητὰς καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς
καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ·
οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν
γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; γρηγορεῖτε
καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε
εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον,
ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής· πάλιν ἐκ δευτέρου
ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· πάτερ μου,
εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν
ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου·
καὶ ἐλθὼν πάλιν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας·
ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι·
καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς πάλιν ἀπελθὼν προσ
ηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών·
τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ
λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ
ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς
τὰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν· ἐγείρεσθε,
ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν·
καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ Ἰούδας
εἷς τῶν δώδεκα, ἦλθε καὶ μετ' αὐτοῦ
ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων
παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων
τοῦ λαοῦ· ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν ἔδωκε
αὐτοῖς σύσσημον λέγων· ὃν ἂν φιλήσω
αὐτός ἐστιν, κρατήσατε αὐτόν· καὶ
εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε·
χαῖρε ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν·
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἑταῖρε,
ἐφ' ὃ πάρει· τότε προσελθόντες
ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν
καὶ ἐκράτησαν αὐτόν· καὶ ἰδοὺ εἷς
τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα,
ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ,
καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως
ἀφεῖλε τὸ ὠτίον αὐτοῦ· τότε λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀπόστρεψον τὴν
μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς·
πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν,
ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται· ἢ δοκεῖς
ὅτι οὐ δύναμαι παρακαλέσαι τὸν
πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι
ἄρτι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας
ἀγγέλων; πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ
γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι;
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς
τοῖς ὄχλοις· ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν
με; καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθε
ζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ
ἐκρατήσατέ με· τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν
ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν·
τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν
ἔφυγον· οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν
ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα,
ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
συνήχθησαν· ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει
αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς
τοῦ ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω
καθῆτο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν
τὸ τέλος· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρε
σβύτεροι καὶ ὅλον τὸ συνέδριον
ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν·
καὶ οὐχ εὗρον· πολλῶν γὰρ προσελθόν
των ψευδομαρτύρων οὐχ εὗρον· ὕστερον
δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες
εἶπον· οὗτος ἔφη· δύναμαι καταλῦσαι
τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν· καὶ ἀνα
στὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· οὐκ
ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου κατα
μαρτυροῦσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα·
καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· ἐξορκίζω
σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα
ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ· λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· σὺ εἶπας·
πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον
ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον
ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ· τότε
ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
λέγων· ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτύρων; ἰδοὺ νῦν ἠκούσατε
τὴν βλασφημίαν· τί ὑμῖν δοκεῖ;
οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· ἔνοχος
θανάτου ἐστί· τότε ἐνέπτυσαν εἰς
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν
αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν λέγοντες·
προφήτευσον ἡμῖν, χριστέ, τίς ἐστιν
ὁ παίσας σε; ὁ δὲ Πέτρος ἐκάθητο
ἔξω ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν
αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· καὶ σὺ
μετὰ Ἰησοῦ ἦσθα τοῦ Γαλιλαίου·
ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων
λέγων· οὐκ οἶδα τί λέγεις· ἐξελθόντα
δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν
ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· καὶ οὗτος
ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου·
καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετὰ ὅρκου
ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· μετὰ
μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες
εἶπον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ
αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου
δῆλόν σε ποιεῖ· τότε ἤρξατο ἀνα
θεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα
τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ
ἐφώνησε· καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος
τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ εἰρηκότος
αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι
δὶς τρίς με ἀπαρνήσῃ· καὶ ἐξελθὼν
ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς· καὶ εἰς τὸν
ὄρθρον συμβούλιον ἔλαβον πάντες
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε
θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες
αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν
Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι· τότε ἰδὼν
Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν ὅτι
κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε
τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι
καὶ τοῖς πρεσβυτέροις λέγων· ἥμαρτον
παραδοὺς αἷμα δίκαιον· οἱ δὲ εἶπον·
τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει· καὶ ῥίψας
τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε·
καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· οὐκ ἔξεστιν
βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ
τιμὴ αἵματός ἐστιν· συμβούλιον δὲ
λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν
ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς
ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος
ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον·
τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου
τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον
τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν
τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο
ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκαν
αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως
καθὰ συνέταξέ μοι κύριος· ὁ δὲ
Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος·
καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμών
λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· σὺ λέγεις·
καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ
τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων
οὐδὲν ἀπεκρίνατο· τότε λέγει αὐτῷ
ὁ Πιλάτος· οὐκ ἀκούεις πόσα σου
καταμαρτυροῦσιν; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη
αὐτῷ οὐδὲ πρὸς ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυμά
ζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν· κατὰ δὲ
ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἕνα τῷ
ὄχλῳ ἀπολύειν δέσμιον ὃν ἤθελον·
εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον
λεγόμενον Βαραββᾶν· συνηγμένων
οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος·
τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν
ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν;
ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκασιν
αὐτόν· καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ
βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ
γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδὲν σοὶ καὶ
τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον
σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν· οἱ δὲ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν
τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν
Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσι·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς·
τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω
ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· τὸν Βαραββᾶν·
λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τί οὖν
ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν;
λέγουσι πάντες· σταυρωθήτω· ὁ δὲ
ἔφη· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ
περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· σταυρω
θήτω· ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν
ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος
γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο
τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου
λέγων· ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε·
καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν·
τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ
τέκνα ἡμῶν· τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς
τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελ
λώσας παρέδωκε σταυρωθῆναι·
τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος
παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ
πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν
ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες
αὐτὸν χλαμύδα κοκκίνην περιέθηκαν
αὐτῷ· καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ
ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐν τῇ δεξιᾷ
αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν
αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες·
χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων·
καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον
τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν
αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα
καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυ
ρῶσαι· ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον
Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον
ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ· καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον
Γολγοθᾶ, ὅ ἐστι κρανίου τόπος,
ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς
μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ
ἤθελε πιεῖν· ὅτε δὲ ἐσταύρωσαν
αὐτόν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
βάλλοντες κλῆρον· καὶ ἐκάθηντο
τηροῦντες αὐτὸν ἐκεῖ· καὶ ἐπέθηκαν
ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν
αὐτοῦ γεγραμμένην· οὗτός ἐστιν
Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων·
τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο
λῃσταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ
εὐωνύμων· οἱ δὲ παραπορευόμενοι
ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· ὁ
καταλύων τὸν ναὸν καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν·
εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ
τοῦ σταυροῦ· ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
ἐμπαίζοντες μετὰ γραμματέων καὶ
πρεσβυτέρων καὶ φαρισαίων ἔλεγον·
ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται
σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι,
καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ,
καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ· πέποιθεν
ἐπὶ τὸν θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν,
εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι θεοῦ
εἰμι υἱός· τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ
οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον
αὐτόν· ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος
ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως
ὥρας ἐνάτης· περὶ δὲ τὴν ἐνάτην
ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ
μεγάλῃ λέγων· ἠλί ἠλί, λεμὰ
σαβαχθανί; τοῦτ' ἔστι· θεέ μου
θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες;
τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαν
τες ἔλεγον ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος·
καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν
καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους
καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν·
οἱ δὲ λοιποὶ εἶπον· ἄφες ἴδωμεν εἰ
ἔρχεται Ἠλίας σώσων αὐτόν· ὁ δὲ
Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ
ἀφῆκε τὸ πνεῦμα· καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέ
τασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο
ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ
ἐσείσθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν·
καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν καὶ
πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων
ἁγίων ἠγέρθη· καὶ ἐξελθόντες ἐκ
τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν
αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν
καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς· ὁ δὲ
ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν ἰδόντες τὸν
σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν
σφόδρα λέγοντες· ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς
ἦν οὗτος· ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες
πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι,
αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ·
ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ
Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴφ
μήτηρ καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου·
ὀψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος
πλούσιος ἀπὸ Ἁριμαθαίας τοῦ ὀνόματι
Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε
τῷ Ἰησοῦ· οὗτος προσελθὼν τῷ
Πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ·
τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσε τὸ σῶμα
ἀποδοθῆναι· καὶ λαβὼν τὸ σῶμα
ὁ Ἰωσὴφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι
καθαρᾷ καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ
αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ
πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν
τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθε·
ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ
ἡ ἄλλη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι
τοῦ τάφου· τῇ δὲ ἐπαύριον ἥτις
ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς
Πιλάτον λέγοντες· κύριε, ἐμνήσθημεν
ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν·
μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι· κέλευσον
οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως
τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν
καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· ἠγέρθη ἀπὸ
τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη
πλάνη χείρων τῆς πρώτης· ἔφη
δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· ἔχετε κουστω
δίαν· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς
οἴδατε· οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο
τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον
μετὰ τῆς κουστωδίας· ὀψὲ δὲ σαββάτων
τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων
ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη
Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον· καὶ
ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος
γὰρ κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ
καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον
καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ· ἦν δὲ
ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ
ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών·
ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν
οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ
νεκροί· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος
εἶπε ταῖς γυναιξίν· μὴ φοβεῖσθε
ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν
ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν
ὧδε· ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε·
δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο
ὁ κύριος· καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι
εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι
ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ
προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν·
ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ εἶπον
ὑμῖν· καὶ ἀπελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ
τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς
μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς
ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων· χαίρετε·
αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν
αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν
αὐτῷ· τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς·
μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγείλατε
τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται·
οἱ δὲ πορευόμενοι ἀπήγγειλαν τῇ
κουστωδίᾳ· καὶ ἰδοὺ τινὲς τῆς κου
στωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν
ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσι πάντα
τὰ γενόμενα· καὶ συναχθέντες μετὰ
τῶν πρεσβυτέρων καὶ συμβούλιον
λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν
τοῖς στρατιώταις λέγοντες· εἴπατε
ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐλθόντες
νυκτὸς ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμω
μένων· καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ
τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν
καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν·
οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν
ὡς ἐδιδάχθησαν· καὶ διεφημίσθη
ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις
μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας· οἱ δὲ
ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἰδόντες αὐτὸν
προσεκύνησαν· οἱ δὲ ἐδίστασαν·
καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν
αὐτοῖς λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα
ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς·
πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα
τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· διδάσκοντες
αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην
ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι
πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας
τοῦ αἰῶνος· ἀμήν·

οὕτως; λέγει αὐτῷ ναί κύριε. ἐκεῖνος
λέγει αὐτοῖς· διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς
μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν
ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις
ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ
καὶ παλαιά. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν
ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας μετῆρεν
ἐκεῖθεν. καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ
ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν
ὥστε ἐκπλήσσεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν
πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις;
οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός;
οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσὴφ
καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας; καὶ αἱ ἀδελφαὶ
αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσιν;
πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα; καὶ
ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς ὅτι οὐκ ἔστιν προφήτης
ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐποίησεν
ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν. ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν
Ἡρῴδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ
καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν
Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη
ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις
ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. ὁ γὰρ Ἡρῴδης
κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν καὶ
ἀπέθετο ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρῳδιάδα
τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ. ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης αὐτῷ
ὅτι οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν.
καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη
τὸν ὄχλον ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.
γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρῴδου
ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρῳδιάδος
ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρεσεν τῷ Ἡρῴδῃ
ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ
δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται παρὰ τῆς
μητρὸς αὐτῆς. ἡ δὲ προβιβασθεῖσα
ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς φησίν· δός μοι
ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου
τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ λυπηθεὶς ὁ βασιλεὺς
διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους
ἐκέλευσεν δοθῆναι καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν
τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ ἠνέχθη
ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη
τῷ κορασίῳ καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς.
καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἦραν τὸ πτῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό
καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.
ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν
ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον
κατ' ἰδίαν. καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι
ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.
καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον καὶ
ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσεν
τὴν ἀρρωστίαν αὐτῶν. ὀψίας δὲ γενομένης
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες
ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη
παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους
ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν
ἑαυτοῖς βρώματα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. λέγουσιν
αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε
ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπεν·
φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. καὶ κελεύσας
τοὺς ὄχλους ἀναπεσεῖν ἐπὶ τοὺς χόρτους
λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο
ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν
εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς
μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ
τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ
ἐχορτάσθησαν καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον
τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις.
οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι
χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. καὶ εὐθέως
ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι
εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς
τὸ πέραν ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.
καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς
τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὀψίας
δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον
ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν βασανιζόμενον
ὑπὸ τῶν κυμάτων ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ
ἄνεμος. τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς
ἀπῆλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ
τὴν θάλασσαν. καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα
ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμά
ἐστιν καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν.
εὐθὺς δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
λέγων· θαρσεῖτε ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε.
ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν·
κύριε εἰ σὺ εἶ κέλευσόν με πρός σε
ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. ὁ δὲ εἶπεν· ἐλθέ.
καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος
περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς
τὸν Ἰησοῦν. βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον
ἰσχυρὸν ἐφοβήθη καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι
ἔκραξεν λέγων· κύριε σῶσόν με. εὐθέως
δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο
αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε εἰς
τί ἐδίστασας; καὶ ἐμβάντων αὐτῶν
εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.
οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν
αὐτῷ λέγοντες· ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ.
καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν
εἰς Γεννησαρέτ. καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν
οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν
εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην καὶ
προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς
ἔχοντας καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα μόνον
τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται.
καὶ ὅσοι ἥψαντο διεσώθησαν. τότε
προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἱεροσολύμων
Φαρισαῖοι καὶ γραμματεῖς λέγοντες·
διὰ τί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουσιν
τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ
γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν
ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε
τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν
ὑμῶν; ὁ γὰρ θεὸς ἐνετείλατο λέγων·
τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ
ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ
τελευτάτω. ὑμεῖς δὲ λέγετε· ὃς ἂν
εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· δῶρον ὃ
ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς καὶ οὐ μὴ τιμήσει
τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ.
καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ
διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. ὑποκριταί
καλῶς προεφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας
λέγων· ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ
στόματι αὐτῶν καὶ τοῖς χείλεσίν με
τιμᾷ ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει
ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταί με διδάσκοντες
διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.
καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον εἶπεν
αὐτοῖς· ἀκούετε καὶ συνίετε· οὐ τὸ
εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν
ἄνθρωπον ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ
τοῦ στόματος τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ λέγουσιν
αὐτῷ· οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες
τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν· πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν
ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται.
ἄφετε αὐτούς τυφλοί εἰσιν ὁδηγοὶ τυφλῶν
τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ ἀμφότεροι
εἰς βόθυνον πεσοῦνται. ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· φράσον ἡμῖν
τὴν παραβολὴν ταύτην. ὁ δὲ εἶπεν·
ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ
νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς
τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ
εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται; τὰ δὲ ἐκπορευόμενα
ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται
κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. ἐκ γὰρ
τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ
πονηροί φόνοι μοιχεῖαι πορνεῖαι κλοπαί
ψευδομαρτυρίαι βλασφημίαι. ταῦτά
ἐστιν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον τὸ
δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ
τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν
ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη
Τύρου καὶ Σιδῶνος. καὶ ἰδοὺ γυνὴ
Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων
ἐξελθοῦσα ἔκραζεν λέγουσα· ἐλέησόν
με κύριε υἱὸς Δαυίδ· ἡ θυγάτηρ μου
κακῶς δαιμονίζεται. ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη
αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· ἀπόλυσον
αὐτήν ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰ
μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου
Ἰσραήλ. ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ
λέγουσα· κύριε βοήθει μοι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν· οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν
ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς
κυναρίοις. ἡ δὲ εἶπεν· ναί κύριε καὶ
γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων
τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν
κυρίων αὐτῶν. τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι μεγάλη σου ἡ
πίστις γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ
ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης. καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς
ἦλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας
καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ.
καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ
ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλούς τυφλούς
κωφούς κυλλούς καὶ ἑτέρους πολλούς
καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας
αὐτοῦ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. ὥστε
τὸν ὄχλον θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς
λαλοῦντας κυλλοὺς ὑγιεῖς χωλοὺς
περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας
καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν Ἰσραήλ. ὁ δὲ
Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ εἶπεν· σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν
ὄχλον ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσίν
μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν καὶ
ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω μήποτε
ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ λέγουσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταί· πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ
ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον
τοσοῦτον; καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ εἶπαν·
ἑπτὰ καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. καὶ παραγγείλας
τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν λαβὼν
τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας
εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς
ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν
καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων
ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες
ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν
καὶ παιδίων. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους
ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ
ὅρια Μαγαδάν. καὶ προσελθόντες οἱ
Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι πειράζοντες
ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· γενομένης ὀψίας λέγετε· εὐδία
πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός· καὶ πρωΐ·
σήμερον χειμών πυρράζει γὰρ στυγνάζων
ὁ οὐρανός. τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ
γινώσκετε διακρίνειν τὰ δὲ σημεῖα τῶν
καιρῶν οὐ δύνασθε; γενεὰ πονηρὰ καὶ
μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ καὶ σημεῖον
οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον
Ἰωνᾶ. καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθεν.
καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ πέραν
ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· ὁρᾶτε καὶ προσέχετε
ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ
Σαδδουκαίων. οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν
ἑαυτοῖς λέγοντες ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν.
γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· τί διαλογίζεσθε
ἐν ἑαυτοῖς ὀλιγόπιστοι ὅτι ἄρτους οὐκ
ἔχετε; οὔπω νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύετε
τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων
καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε; οὐδὲ
τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων
καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε; πῶς οὐ
νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν
προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων
καὶ Σαδδουκαίων; τότε συνῆκαν ὅτι
οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης
τῶν ἄρτων ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν
Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. ἐλθὼν
δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας
τῆς Φιλίππου ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ
ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;
οἱ δὲ εἶπαν· οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν
ἄλλοι δὲ Ἠλίαν ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν
ἢ ἕνα τῶν προφητῶν. λέγει αὐτοῖς·
ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς
δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν· σὺ εἶ ὁ χριστὸς
ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ
Σίμων Βαριωνᾶ ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ
ἀπεκάλυψέν σοι ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κἀγὼ δέ σοι λέγω
ὅτι σὺ εἶ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ
πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν
καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν
αὐτῆς. καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖδας τῆς
βασιλείας τῶν οὐρανῶν καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς
ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς
οὐρανοῖς καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς
ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτός ἐστιν
Ἰησοῦς ὁ χριστός. ἀπὸ τότε ἤρξατο
ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ὅτι δεῖ αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπελθεῖν
καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ
ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἐγερθῆναι. καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν
ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων·
ἵλεώς σοι κύριε οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο.
ὁ δὲ στραφεὶς εἶπεν τῷ Πέτρῳ· ὕπαγε
ὀπίσω μου σατανᾶ σκάνδαλον εἶ ἐμοῦ
ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ
τῶν ἀνθρώπων. τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· εἴ τις θέλει
ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν
καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθείτω μοι. ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἕνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν. τί γὰρ
ὠφεληθήσεται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον
ὅλον κερδήσῃ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ
ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ
καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν
πρᾶξιν αὐτοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
εἰσίν τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων οἵτινες
οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν
τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. καὶ μετὰ ἡμέρας
ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον
καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος
ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. καὶ μετεμορφώθη
ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ
ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ἰδοὺ
ὤφθη αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας μετ'
αὐτοῦ συλλαλοῦντες. ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ Ἰησοῦ· κύριε καλόν
ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι εἰ θέλεις ποιήσω
ὧδε τρεῖς σκηνάς σοὶ μίαν καὶ Μωσεῖ
μίαν καὶ Ἠλίᾳ μίαν. οὐκ εἰδὼς τί λαλήσῃ.
αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ
ἐπεσκίασεν αὐτούς καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ
τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ
υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα
ἀκούετε αὐτοῦ. καὶ ἀκούσαντες οἱ
μαθηταὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν
καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. καὶ προσῆλθεν
ὁ Ἰησοῦς καὶ ἁψάμενος αὐτῶν εἶπεν·
ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἐπάραντες
δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον
εἰ μὴ αὐτὸν Ἰησοῦν μόνον. καὶ καταβαινόντων
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς λέγων· μηδενὶ εἴπητε τὸ
ὅραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. καὶ ἐπηρώτησαν
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· τί οὖν
οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἠλίαν δεῖ
ἐλθεῖν πρῶτον; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν·
Ἠλίας μὲν ἔρχεται καὶ ἀποκαταστήσει
πάντα· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἠλίας ἤδη
ἦλθεν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν ἀλλὰ
ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν. οὕτως
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν
ὑπ' αὐτῶν. τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ
ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν
αὐτοῖς. καὶ ἐλθόντων πρὸς τὸν ὄχλον
προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν
αὐτὸν καὶ λέγων· κύριε ἐλέησόν μου
τὸν υἱόν ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς
πάσχει πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ
καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ προσήνεγκα
αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν
αὐτὸν θεραπεῦσαι. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ
διεστραμμένη ἕως πότε μεθ' ὑμῶν ἔσομαι
ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι
αὐτὸν ὧδε. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον
καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης. τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ
τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον· διὰ τί
ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

τῶν ἁγίων παθῶν· ἡμῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσορρήμονος.

ρλδ

Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἐξῆλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ ἐβαπτίζετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται πάντες· καὶ ἐβαπτίζοντο ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ ἡ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον· καὶ ἐκήρυσσε λέγων· ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς πνεύματι ἁγίῳ. Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάννου· καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ πνεῦμα ὡς περιστερὰν καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα. Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων· καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ. Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ λέγων ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Καὶ παράγων παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν Σίμωνος βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων· καὶ εὐθὺς ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβὰς ὀλίγον εἶδε Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα· καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναούμ· καὶ εὐθὺς τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκεν· καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ· καὶ ἀνέκραξε λέγων· τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων· φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ἐθαμβήθησαν ἅπαντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντας· τί ἐστι τοῦτο; τίς ἡ διδαχὴ αὕτη ἡ καινή; ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ; καὶ ἐξῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς πανταχοῦ εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ὄχλου ὄντος καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσιν, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς· σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσί μοι καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσιν· καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· καί τινες αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν ἥκασιν. Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· πόθεν τούτους δυνήσεταί τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας; Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς· πόσους ἔχετε ἄρτους; οἱ δὲ εἶπον· ἑπτά. Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας αὐτὰ εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά. Καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας. Ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά. Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν. Καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει· τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς πάλιν ἐμβὰς ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων· ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρῴδου. Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν. Καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; οὐ μνημονεύετε; ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; λέγουσιν αὐτῷ· δώδεκα. Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσας σπυρίδας πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; καὶ λέγουσιν· ἑπτά. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· οὔπω συνίετε;

Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἅψηται. Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐπηρώτα αὐτόν· εἴ τι βλέπει. Καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε· βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ περιπατοῦντας. Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ διέβλεψε καὶ ἀπεκατεστάθη καὶ ἐνέβλεπε τηλαυγῶς ἅπαντα. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς οἶκον αὐτοῦ λέγων· μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς μηδὲ εἴπῃς τινὶ κώμης. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν λέγοντες· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· καὶ ἄλλοι Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ ὅτι εἷς τῶν προφητῶν. Καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτούς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χριστός. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι· καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος ὁ Πέτρος αὐτὸν ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων· ἵλεώς σοι, κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. Ὁ δὲ στραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ λέγων· ὕπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον κερδῆσαι τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.

ἡρμήνευσεν ὁ σωτὴρ ὑμῶν λέγων· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. καὶ ἐν ἄλλοις· ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. καὶ πάλιν ἡρμήνευσεν ὁ σωτὴρ ὑμῶν τὸν ὅρκον ὅτι οὐκ ὀφείλομεν ὀμνύειν μήτε ἐν μικρῷ μήτε ἐν μεγάλῳ, ἀλλὰ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὒ οὔ. τὸ γὰρ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν. καὶ ἐν ἄλλοις· οὐ δύνασθε δύο κυρίοις δουλεύειν, θεῷ καὶ μαμωνᾷ. καὶ ἐν ἄλλοις· οὐδεὶς δύναται δύο κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ τοῦ ἑνὸς καταφρονήσει καὶ τοῦ ἑτέρου. καὶ ἐν ἄλλοις· ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. καὶ ἐν ἄλλοις· ἐὰν μὴ ἀφῆτε τὰ παραπτώματα τοῖς ἀνθρώποις, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμ

κρίματα· τὸ τί λέγεται ὁ μὲν λόγος
θεόμη καὶ μὴ πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ
κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὡς ἐν τῷ
ἐχθρὸς αὐτῷ· συλλογισμός· καὶ ὁ
λέγων, συλλογισμὸς λογικὸς ἐστιν
ἢ οὐκ ἔστιν; ὁμοίως καὶ τὸ
κακούσθαι; ὡς ἐπὶ τοσοῦτον
κρίνεται αὐτῷ πρὸς
ροῦσι· καὶ γὰρ οὐκ εἰ κρίθη αὐτῷ
ὑπὸ τοῦ μὴ γενέσθαι τὸν
ὑγρὸν ἢ μὴ ὑγρὸν ἢ μὴ
ἢ τὸ μὴ ὑγρὸν ἢ μὴ
ἢ μὴ ὑγρὸν ἢ μὴ
ἢ μὴ ὑγρὸν ἢ μὴ
ἢ

καὶ σὺ κόλλησον αὐτὸν, περιέθηκαν
αὐτῷ χλανίδα κοκκίνην. καὶ πλ(έξαντες) στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἔθηκαν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ κάλαμον
ἔδωκαν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, ὅμοιον τῷ σκήπτρῳ τῶν βασιλέων. καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες. χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ἵνα ὅτε ἐμπαίξωσιν αὐτῷ τὴν χλαμύδα. καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. ἵνα ἀπάγωσιν αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. ὅξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον. ὃ ὅτε γευσάμενος οὐκ ἤθελεν πιεῖν. ἐσταύρωσαν αὐτὸν. καὶ διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον. ἐκάθηντο καὶ ἐτήρουν αὐτόν. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην. Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί. εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν. κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. καὶ λέγοντες. ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν. σῶσον σεαυτὸν. εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ. κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων ἔλεγον. ἄλλους ἔσωσεν ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶν καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ. πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν. ῥυσάσθω νῦν εἰ θέλει αὐτόν. εἶπεν γὰρ ὅτι θεοῦ εἰμι υἱός. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. καὶ περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ. λέγων. ἐλωὶ ἐλωὶ λεμὰ σαβαχθανί. ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον. ὁ θεός μου ὁ θεός μου. εἰς τί με ἐγκατέλιπες. τινὲς δὲ τῶν παρεστώτων ἀκούσαντες ἔλεγον. ἠλείαν φωνεῖ οὗτος. καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. ἵνα πίῃ. ἔλεγεν δὲ ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται ἡλείας καθελεῖν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν. καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη ἀπ' ἄνωθεν ἕως κάτω εἰς δύο. καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη. καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν. καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν. καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθησαν. καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα. λέγοντες. ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. ἦσαν δὲ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι. αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ. ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. ὀψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας τοῦ λεγομένου Ἰωσήφ. ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ Ἰησοῦ. οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλᾶτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ. καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ. καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν. ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. τῇ δὲ ἐπαύριον ἥτις ἐστὶν μετὰ τὴν παρασκευήν. συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλᾶτον. λέγοντες. κύριε ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν. μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας. μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ. ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν. καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος. ἔχετε κουστωδίαν. ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

ιε ιβ

Πρὸς τὸ ἅρμα τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει.

ιε ιβ προσκυνήσωμεν

καὶ ἰδοὺ τὸ κατάστασις τοῦ μορίου,
ἐξ οὗ ἐθεμελιώθη κάτω.
καὶ ἦν ἐν τῇ γραφῇ ἐν ἔτει ϡμβ.
καὶ τὰ μὴ μετρηθέντα ἐμετρήθησαν. καὶ οὐκ
ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἵνα
ἐν αὐτῇ ὥρᾳ, ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες
τῆς ἡμέρας ὡσεὶ ὥρας ἑνδεκάτης. περὶ δὲ
ἑσπέραν ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ θεοῦ, ἵνα
ἔλθωσιν εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ.
καὶ

ἐφάνη τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· τῇ κυριακῇ τῶν μαθητῶν·

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε πνεῦμα ἅγιον. ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἐὰν τινων ἀφῆτε ἀφέωνται αὐτοῖς· ἐὰν τινων κρατῆτε κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Δίδυμος οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἑωράκαμεν τὸν κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ οὐ μὴ πιστεύσω. καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἑώρακάς με Θωμᾶ πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως· ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἁλιεύειν. λέγουσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν. λέγει οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς· παιδία μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· οὔ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον καὶ εὑρήσετε. ἔβαλον οὖν καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυον ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· ὁ κύριός ἐστιν. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο ἦν γὰρ γυμνός καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη οὖν Σίμων Πέτρος καὶ εἵλκυσεν τὸ δίκτυον εἰς τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ἀριστήσατε. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν· σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν. ἔρχεται Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

ρις

† τέλος ἀμήν. μ† κτ ὠ ιη ὠ μ οσ

Ἡ ὑφαν. ἐως τῆς σωτελείας τοῦ

† τέλος ἀμήν †

τοῦ κ̄ ἁρκοναπτέναπελι κιθ̄ λ̄

π περὶ τοῦ δαιμονιζομένου :
π περὶ τῆς πιεθερᾶς πέτρου :
π περὶ τῶν ἁγίων θεοφανείων :
π περὶ τοῦ λεπροῦ :
π περὶ τοῦ παραλυτικοῦ :
π περὶ λεπροῦ τοῦ πλώμου :
π περὶ τοῦ ξηρὰν ἴσχοντος τὴν χεῖρα :
π περὶ τῆς τῶν ἁγίων ποτὲ ὀλωνικλοσίας :
π περὶ τοῦ ἀσώτου πατρὸς τοῦ ἀλλ :
π περὶ τῆς ἐπὶ τῇ πίστει τῶν ἀγγέλων :
π περὶ τοῦ λεπροῦ :
π περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου :
π περὶ τῆς αἱμορροούσης :
π περὶ τῆς ἀπὸ τῶν δώδεκα :
π περὶ Ἰωάννου καὶ Ἡρῴδου :
π περὶ τῶν πέντε πάρτων :
π περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου :
π περὶ τῆς παραλύσεως τῆς ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ :
π περὶ τῆς φοινικίσσης :
π περὶ τοῦ μογιλάλου καὶ κωφοῦ :
π περὶ τῶν ἐπὶ ἄρτων :

κ̄ ᾱ π περὶ τῆς γεννήσεως τῶν ἁγίων :
κ̄ β̄ π περὶ τοῦ ναυφλοῦ :
κ̄ γ̄ π περὶ τῆς μεταμορφώσεως :
κ̄ δ̄ π περὶ τοῦ σελινιαζομένου :
κ̄ ε̄ π περὶ τῶν ἀλλοτρίων πόσεων :
κ̄ ϛ̄ π περὶ τῶν ἐπερωτησάντων φ. διὰ πει :
κ̄ ζ̄ π περὶ τοῦ πλουσίου :
κ̄ η̄ π περὶ τῶν ἁγίων ζευγαδαίου :
κ̄ θ̄ π περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ναυφλοῦ :
λ̄ π περὶ τοῦ πώλου :
λ̄ ᾱ π περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς :
λ̄ β̄ π περὶ δίψης καὶ χολῆς :
λ̄ γ̄ π περὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ γραμματέων :
λ̄ δ̄ π περὶ τοῦ δίπλους ὀλωνος, παραβολή :
λ̄ ε̄ π περὶ τῶν ἑπτὰ καθ' ἑαυτὰ μαθητῶν τοῦ κῡ :
λ̄ ϛ̄ π περὶ τῶν Σαδδουκαίων :
λ̄ ζ̄ π περὶ τοῦ γραμματέως :
λ̄ η̄ π περὶ τῆς τοῦ κῡ ἐπερωτήσεως :
λ̄ θ̄ π περὶ τῶν δύο λεπτῶν ὀλονος :
μ̄ π περὶ τῆς σωτελείας :
μ̄ ᾱ π περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας :

μῶ Περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ κυρίου ἡμῶν:
με Περὶ τοῦ πάσχα:
μς Περὶ τῆς παραδόσεως προφητεία:
μζ Περὶ τῆς ἀρνήσεως πέτρου:
μη Περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ σώματος τοῦ κυ:

+ + +

Ἰδοὺ ὅτι τὸ κατὰ σὲ ἀρχὴ καὶ τέλος, ἵνα πληρωθῇ ὃ πρότερον εἰρήκειν· ἐποίησα τοῦτο ἵνα μὴ ἁμάρτω, ἀπὸ τοῦ προφητικοῦ λόγου τοῦ ὄντος ἐποίησα τοῖς τῶν ἁγίων· τὴν περὶ τοῦ κυρίου εἰκόνα τοῦ εὐαγγελιστοῦ δηλοῦσθαι· + + + + +

Ὅσα περὶ χριστοῦ θεηγόρος ἔθνεα πρὸς κηρύσσων ἐδίδαξεν ἀπὸ τοῦ ματθαίου ἐρίτιμων, ἐνθὰ δὲ μᾶρκος ἀπείρε καὶ ἐν σελίδες ἵνα ἔθηκε· τοῦ δὲ κατὰ λουκᾶ πλέος ἄλλος + + ἐλείχθη: + +

+ + +

+

τῆς ἁγ(ίας) μ(εγάλης) β: τῆς κ(υριακῆς) ἠλθοῖς ἐφ' ἡμᾶς οἰκτίσθητι:

Mk 1,26

Καὶ ἀνασπάσας αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον· καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ· καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς· λέγοντες· τί ἐστὶ τοῦτο· τίς ἡ διδαχὴ καινὴ αὕτη· ὅτι καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει· καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ· Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς γαλιλαίας· Καὶ εὐθὺς ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν σίμωνος, καὶ ἀνδρέου· μετὰ ἰακώβου καὶ ἰωάννου· ἦν δὲ πενθερὰ τοῦ σίμωνος, κατέκειτο πυρέσσουσα· καὶ εὐθὺς λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς· Καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν· κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐθέως· καὶ διηκόνει αὐτοῖς· ὀψίας δὲ γενομένης· ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας· καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· Καὶ ἦν ὅλη ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη πρὸς

ἐκ τῶν μη ἀ. ἐπὶ τοῦ θ ἰσ ἐπὶ τοῦ κα πρόσωπ. ἐκ κοιλ.

ἐκ τῶν μη ἀ. ἐπὶ τοῦ θ ἰσ ἐπὶ τοῦ κα πρόσωπ. ἐκ κοιλ.

ἐκ τῶν μη ἀ. ἐπὶ τοῦ θ ἰσ ἐπὶ τοῦ κα πρόσωπ. ἐκ κοιλ.

Τῇ ϛ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ϰ΄: παραλυτικὸς εἰσελήλυθεν

ὡς πεσεῖσθαι πάντας, καὶ δοξάζειν
τὸν θεόν· λέγοντας, ὅτι οὐδέποτε
οὕτως εἴδομεν. ϛ΄ Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς
Καπερναούμ· καὶ ἠκούσθη ὅτι ἐν οἴκῳ
ἐστίν. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί,
ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν·
καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται
πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν αἰρόμενον ὑπὸ
τεσσάρων. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσενέγκαι
αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν
στέγην ὅπου ἦν· καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι
τὸν κράβαττον ὅπου ὁ παραλυτικὸς
κατέκειτο. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν
αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον,
ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι. Ἦσαν δέ τινες
τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ
διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
τί οὗτος οὕτω λαλεῖ; βλασφημεῖ· τίς
δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ
θεός. Καὶ εὐθὺς ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ
πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτω διαλογίζονται
ἐν ἑαυτοῖς, εἶπε αὐτοῖς· τί ταῦτα
διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
τί ἐστιν εὐκοπώτερον τῷ παραλυτικῷ
εἰπεῖν· ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν·
ἔγειρε καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν σου
καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν
ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς
ἀφιέναι ἁμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ·
σοὶ λέγω, ἔγειραι καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν σου
καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ
ἠγέρθη εὐθὺς καὶ ἄρας τὸν κράβαττον
ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν πάντων·

Τῇ ϛ΄ τοῦ αὐτοῦ καθήμενος ὁ
Ἰησοῦς παρὰ τὸ τελώνιον· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκο
λούθει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολού ε
θησεν αὐτῷ· Καὶ ἐγένετο αὐτὸν κατα
κεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ,
καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ
συνανέκειντο τῷ Ἰ καὶ τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί· ζ
καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα
μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν,
ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· τί ὅτι
μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει
καὶ πίνει· καὶ ἀκούσας ὁ Ἰ εἶπεν αὐτοῖς·
οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ·
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα κα

ιβ

ιγ

ιδ

ιε

ις

ιζ

ιη

ιθ

κ

κα

κβ

κγ

κδ

κε

κς

κζ

κη

κθ

λ

λα

λβ

λγ

λδ

λε

λς

λζ

λη

λθ

μ

μα

μβ

μγ

μδ

με

μς

μζ

μη

μθ

ν

να

νβ

νγ

νδ

νε

νς

νζ

νη

νθ

ξ

ξα

ξβ

ξγ

ξδ

ξε

ξς

ξζ

ξη

ξθ

ο

οα

οβ

ογ

οδ

οε

οϛ

οζ

οη

οθ

π

πα

πβ

πγ

πδ

πε

πς

πζ

πη

πθ

ρ

ρα

ρβ

ργ

ρδ

ρε

ρς

ρζ

ρη

ρθ

σ

σα

σβ

σγ

σδ

σε

σς

σζ

ση

σθ

τ

τα

τβ

τγ

τδ

τε

τς

τζ

τη

τθ

υ

υα

υβ

υγ

υδ

υε

υς

υζ

υη

υθ

φ

φα

φβ

φγ

φδ

φε

φς

φζ

φη

φθ

χ

χα

χβ

χγ

χδ

χε

χς

χζ

χη

χθ

ψ

ψα

ψβ

ψγ

ψδ

ψε

ψς

ψζ

ψη

ψθ

ω

ωα

ωβ

ωγ

ωδ

ωε

ως

ωζ

ωη

ωθ

τοῦ θῦ· καὶ πολλοὶ ὦσιν τὰ αὐτοῖς
καὶ εἷς κελεύομαι, ὃ τοῦ εἶ ὁ λόγος
ὃ ταμὲν αὐτομέθεώρει, προσ-
αὐτῷ· ἵνα αὐτοῦ ὑφ' ὅσοι εἰ χομεν
γορεθεράπευσον· ὡς τὸ ὄσιν τὸ
πλεῖον. ἵνα μὴ ἐπ' αὐτοῦ
λοκόν· ἵνα μὴ ἐπ' αὐτοῦ προσ καρτερῇ αὐτῷ.
προς αὐτον· καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτ-

τῶν ἐκ τῆς χειρὸς ἐγὼ ἐκζητήσω ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ.
καὶ ἐκλάθετο τῶν δύο τῶν ἡμερῶν ἐν αἷς ἡμέραις ἐποίησεν
τι τὴν χεῖρα· ἐγείρατε τὸ πρόσ-
ς· προσ-
λέγει αὐτοῖς· ὑγιῆ τοῖς σάββασιν ἔξεστιν
Θο ποιῆσαι, ἢ κακο ποιῆσαι· ψυχὴν
σῶσαι, ἢ ἀπο κτεῖναι· οἱ δὲ ἐσίωπων.
καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ ὀργῆς
συλλυ πούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς
καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀν-
θρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἔξέτεινεν
καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς
ὡς ἡ ἄλλη. καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι
εὐθέως μετὰ τῶν ἡρῳδιανῶν ἐπ' αὐτὸν
ἔλαβον συμβούλιον ὅπως αὐτὸν ἀπο-
λέσωσιν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
ἀνεχώρησεν πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησεν
αὐτῷ· καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας· καὶ
ἀπὸ Ἰεροσολύμων· καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδου-
μαίας· καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ
οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα πλῆθος
πολύ· ἀκούοντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον
πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτ-
ου· ἵνα πλοιάριον προσ καρτερῇ αὐτῷ
διὰ τὸν ὄχλον· ἵνα μὴ θλίβωσιν
αὐτόν· πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν· ὥστε ἐπιπί-
πτειν αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται ὅσοι εἶχον
μάστιγας· καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα
ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, προσ-
έπιπτεν αὐτῷ καὶ ἔκραζεν λέγοντα, ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς
τοῦ θῦ· καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς
ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν.

Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος· καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς
αὐτόν· καὶ ἐποίησεν δώδεκα ἵνα ὦσιν
μετ' αὐτοῦ· καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς
κηρύσσειν· καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θερα-
πεύειν τὰς νόσους· καὶ ἐκβάλλειν
τὰ δαιμόνια· καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι
ὄνομα Πέτρον· καὶ Ἰάκωβον τὸν
τοῦ Ζεβεδαίου· καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν
τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς
ὀνόματα Βοανηργές· ὅ ἐστιν υἱοὶ
βρονταῖοι· καὶ Ἀνδρέαν· καὶ Φίλιππον·
καὶ Βαρθολομαῖον· καὶ Ματθαῖον·
καὶ Θωμᾶν· καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου·
καὶ Θαδδαῖον· καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην·
καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην· ὃς καὶ παρέδωκεν
αὐτόν· καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον·

κ. ιε. ιζ. ιθ. κ. κα. κβ. κγ. κδ. κε. κς. κζ. κη. κθ. λ. λα. λβ. λγ. λδ. λε. λς. λζ. λη. λθ. μ. μα. μβ. μγ. μδ. με. μς. μζ. μη. μθ. ν. να. νβ. νγ. νδ. νε. νς. νζ. νη. νθ. ξ. ξα. ξβ. ξγ. ξδ. ξε. ξς. ξζ. ξη. ξθ. ο. οα. οβ. ογ. οδ. οε. ος. οζ. οη. οθ. π. πα. πβ. πγ. πδ. πε. πς. πζ. πη. πθ. ρ. ρα. ρβ. ργ. ρδ. ρε. ρς. ρζ. ρη. ρθ. σ. σα. σβ. σγ. σδ. σε. σς. σζ. ση. σθ. τ. τα. τβ. τγ. τδ. τε. τς. τζ. τη. τθ. υ. υα. υβ. υγ. υδ. υε. υς. υζ. υη. υθ. φ. φα. φβ. φγ. φδ. φε. φς. φζ. φη. φθ. χ. χα. χβ. χγ. χδ. χε. χς. χζ. χη. χθ. ψ. ψα. ψβ. ψγ. ψδ. ψε. ψς. ψζ. ψη. ψθ. ω. ωα. ωβ. ωγ. ωδ. ωε. ως. ωζ. ωη. ωθ. ϡ. ϡα. ϡβ. ϡγ. ϡδ. ϡε. ϡς. ϡζ. ϡη. ϡθ.

ιε

Α κδ. Καὶ ἐὰν ἀποθάνῃ ἀδελφὸς ἀνδρὸς καὶ καταλίπῃ γυναῖκα καὶ τέκνα μὴ ἐκ ταύτης ἀλλ' ἐκ ἑτέρας, ἐὰν ἐκεῖνος ἀποθάνῃ ἐκ τῆς ἑτέρας καὶ ἔχῃ τέκνα ἐκ ταύτης

τῆς β΄ ῥ. ιβ΄: ιη΄. προσκλοιναὶ πατρὸς μητρὸς ἀδελφοῦ
συνεχῶς ιβ΄: —

θεὸς τὰς ἁλιάθας. καὶ ἀμέσως ἀλιάθη
θαι καὶ σωθῆναι ἑαυτό. καὶ καρπὸν
κέδωκε. καὶ ἄλλο σωρὸν εἰς τὴν γῆν
τὴν κοιλήν. καὶ εἶδον καρπὸν ἁπαν
μον ταὶ καὶ αὐξόμον ταὶ. καὶ ἐφερόμ
ὁν τριάκοντα. καὶ ἑξήκοντα.
καὶ ἑκατόν. καὶ ἔλεγον. ὁ ἔχων
ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω. ὁ πρῶ
τος ἀφ΄ ἡρώτησε, λέγων. τί ἐστιν ἡ
αὐτομόλοι περὶ αὐτομόλων τοῖς ἀφ΄ ἑκὰ
τὴν θερμοκλήν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
ὅτι δέδοται μῦν τὸ μυστήριον
τῆς βασιλείας τοῦ θῦ. ἐκείνοις δὲ
τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάν
τα γίνεται. ἵνα βλέποντες, βλέπω
σι. καὶ μὴ ἴδωσι. καὶ ἀκούον τες, ἀκού
ωσι. καὶ μὴ συνιῶσι. μήποτε ἐπι
στρέψωσι. καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρ
τήματα. καὶ λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε
τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς
πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε.
ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει. οὗτοι δέ

τῆς β΄ ῥ. ιβ΄: ιη΄. ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ
συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς. ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ θα
λάσσῃ. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἦν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν
παραβολαῖς πολλά. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. ἀκούετε. ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων
σπεῖραι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν. καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ
καὶ κατέφαγεν αὐτό. ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες. ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν. καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε διὰ
τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς. ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη. καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη. καὶ ἄλλο ἔπεσεν
ἐπὶ τὰς ἀκάνθας. καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό. καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε. καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν
γῆν τὴν καλήν. καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενα. καὶ ἔφερεν ἓν τριάκοντα. καὶ ἓν ἑξήκοντα. καὶ ἓν
ἑκατόν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω. καὶ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ
αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον
τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται. ἵνα βλέποντες βλέπωσι καὶ μὴ ἴδωσι.
καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι καὶ μὴ συνιῶσι. μήποτε ἐπιστρέψωσι καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα. καὶ λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε
τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε.
ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει. οὗτοι δέ

τῆς β΄ ῥ. ιβ΄: ιη΄. ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ

κ. ὑπομνήματα εἰς τὸν κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελιστὴν

καὶ μὴ ἐκλάβητε· καὶ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀκουόμενος
ὑπὸ πάντων· ἀλλ' ὁ μὲν σπείρων τὸν λόγον
σπείρει· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν ἀκούουσιν·
εἶτα ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ ἁρπάζει τὸν
λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν·
οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς·
ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρείς, οὗτός ἐστιν
ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνων αὐτόν· οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ
ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν· γενομένης δὲ θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζεται·
ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς, οὗτός ἐστιν
ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος
τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει
τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται· καὶ οὗτοί
εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρέντες,
οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες καὶ συνιέντες,
οἵτινες καρποφοροῦσι καὶ ποιοῦσιν ὃ μὲν
ἑκατὸν ὃ δὲ ἑξήκοντα ὃ δὲ τριάκοντα.

κβ΄ περὶ ἐμφύτου λόγου.

[illegible]

κβ΄ περὶ ἐμφύτου λόγου.

ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιεὶς τοῦτον
καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ ὃ μὲν ἑκατὸν ὃ δὲ ἑξήκοντα
ὃ δὲ τριάκοντα· τοῦτο δὲ ἐστὶν ὁ ἐμφυτος
λόγος ὁ δυνάμενος σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·
ὁ ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ἐνεργῶν καὶ ἐνοικ

καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν· καὶ
προσέλθοντες· εἶς ἕκαστος
ὅτι καὶ ἄμβυσος καὶ θάλασσα ἐστὶν ὁ
ὄσιμ αὐτῷ· ἐπὶ ἀρ ἦλθομεν εἰς τὸ πέρ
ας θαλάσσης ὡς τὴν χώραν τῶν ταδαρη
νῶν· καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου,
εὐθέως ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνη
μείων ἄνθρωπος· ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ
ὃς τὴν οἴκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασιν·
καὶ οὐδὲ ἁλύσει οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν
δῆσαι· διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις
καὶ ἁλύσεσι δεδέσθαι· καὶ διεσπα-

σμένας ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἁλύσεις, καὶ τὰς
πέδας συντετρίφθαι· καὶ οὐδεὶς ἰσχυεν
αὐτὸν δαμάσαι· διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ
ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν καὶ ἐν τοῖς
ὄρεσι κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν
λίθοις· ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν
ἔδραμε καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ κρά
ξας φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν· τί ἐμοὶ καὶ σοί,
Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὁρκίζω
σε τὸν θεόν, μή με βασανίσῃς· ἔλεγε
γὰρ αὐτῷ· ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρ
τον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἐπηρώτα
αὐτόν· τί σοι ὄνομα; καὶ λέγει αὐτῷ·
λεγιὼν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοί ἐσμεν·
καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ
αὐτοὺς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας·
ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη χοίρων
μεγάλη βοσκομένη· καὶ παρεκάλεσαν
αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες λέγοντες·
πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους ἵνα εἰς
αὐτοὺς εἰσέλθωμεν· καὶ ἐπέτρεψεν
αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐξελθόντα
τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον
εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη
κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν·
ὡσεὶ δισχίλιοι ἦσαν· καὶ ἐπνίγησαν
ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ οἱ βόσκοντες τοὺς
χοίρους ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς
τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ
ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός· καὶ
ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ θεω
ροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον
ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα τὸν
ἐσχηκότα τὸν λεγιῶνα· καὶ ἐφοβήθη
σαν· καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες
πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ
τῶν χοίρων· καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν
αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν·
καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς πλοῖον ὁ
δαιμονισθεὶς ἔλεγεν αὐτῷ· ἵνα μετ'
αὐτοῦ ᾖ· καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ἀλλὰ
λέγει αὐτῷ· ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου
πρὸς τοὺς σούς, καὶ ἀπάγγειλον αὐ
τοῖς ὅσα ὁ κύριός σοι πεποίηκε καὶ
ἠλέησέ σε· καὶ ἀπῆλθε καὶ ἤρξατο
κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποί
ησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ πάντες
ἐθαύμαζον· καὶ διαπεράσαντος τοῦ
Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν
συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν· καὶ
ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ ἔρχεται
εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων ὀνόματι Ἰάειρος
καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας
αὐτοῦ· καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν πολλὰ
λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως
ἔχει· ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς τὰς χεῖρας
αὐτῇ ὅπως σωθῇ καὶ ζήσεται· καὶ
ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει
αὐτῷ ὄχλος πολὺς καὶ συνέθλιβον
αὐτόν· καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος
δώδεκα ἔτη καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ
πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ
παρ' αὐτῆς πάντα καὶ μηδὲν ὠφε
ληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον
ἐλθοῦσα· ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ
ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν ἥψατο
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ὅτι ἐὰν
κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι σω
θήσομαι· καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ
τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώ
ματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος· καὶ
εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ
τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν
ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· τίς
μου ἥψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν
ὄχλον συνθλίβοντά σε καὶ λέγεις τίς
μου ἥψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν
τὴν τοῦτο ποιήσασαν· ἡ δὲ γυνὴ φο
βηθεῖσα καὶ τρέμουσα εἰδυῖα ὃ γέγο
νεν ἐπ' αὐτῇ ἦλθε καὶ προσέπεσεν
αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλή
θειαν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θυγάτηρ ἡ πί
στις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην
καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου·
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχονται ἀπὸ
τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες ὅτι ἡ
θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί σκύλλεις
ἔτι τὸν διδάσκαλον; ὁ δὲ Ἰησοῦς
παρακούσας τοῦ λόγου λαλούμενον
λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· μὴ φοβοῦ
μόνον πίστευε· καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα
συνακολουθῆσαι αὐτῷ εἰ μὴ τὸν Πέ
τρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν Ἰακώβου· καὶ ἔρχονται εἰς
τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου· καὶ
θεωρεῖ θόρυβον κλαίοντας καὶ ἀλα
λάζοντας πολλά· καὶ εἰσελθὼν λέγει
αὐτοῖς· τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε;
τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύ
δει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ
ἐκβαλὼν πάντας παραλαμβάνει τὸν
πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα
καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ εἰσπορεύεται
ὅπου ἦν τὸ παιδίον κείμενον· καὶ κρα
τήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει
αὐτῇ· ταλιθὰ κούμ· ὅ ἐστι μεθερμη
νευόμενον· τὸ κοράσιον σοὶ λέγω ἔγει
ρε· καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον
καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα·
καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλῃ· καὶ
διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδεὶς γνοῖ
τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν·
καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἔρχεται εἰς
τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ γενομένου
σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συ
ναγωγῇ· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξε
πλήσσοντο λέγοντες· πόθεν τούτῳ
ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα τού
τῳ; καὶ αἱ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν
χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι; οὐχ οὗτός
ἐστιν ὁ τέκτων ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας καὶ
ἀδελφὸς Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆτος καὶ
Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ
ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ
ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ· καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἔστιν προφή
της ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ
καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ καὶ ἐν
τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ
ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν εἰ μὴ ὀλίγοις
ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθερά
πευσεν· καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν· καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύ
κλῳ διδάσκων· καὶ προσκαλεῖται τοὺς
δώδεκα καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλ
λειν δύο δύο καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξου
σίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων·
καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴ
ρωσιν εἰς ὁδὸν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον·
μὴ ἄρτον μὴ πήραν μὴ εἰς τὴν ζώνην
χαλκόν· ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδά
λια καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας·
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε
εἰς οἰκίαν ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε
ἐκεῖθεν· καὶ ὅσοι ἂν τόπος μὴ δέξηται
ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν ἐκπορευό
μενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν
ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύ
ριον αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν
ἵνα μετανοῶσιν· καὶ δαιμόνια πολλὰ
ἐξέβαλλον καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς
ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον· καὶ ἤκουσεν
ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης· φανερὸν γὰρ ἐγέ
νετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔλεγον ὅτι
Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἐγή
γερται καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ
δυνάμεις ἐν αὐτῷ· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι
Ἠλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προ
φήτης ὡς εἷς τῶν προφητῶν· ἀκού
σας δὲ ὁ Ἡρῴδης ἔλεγεν ὅτι ὃν ἐγὼ
ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην οὗτος ἠγέρθη·
αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρῴδης ἀποστείλας
ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν
αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν
γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν· ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάν
νης τῷ Ἡρῴδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν
τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου· ἡ δὲ
Ἡρῳδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν
αὐτὸν ἀποκτεῖναι καὶ οὐκ ἠδύνατο·
ὁ γὰρ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην
εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον
καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας
αὐτοῦ πολλὰ ἠπόρει καὶ ἡδέως αὐτοῦ
ἤκουεν· καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαί
ρου ὅτε Ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ
δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ
καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις
τῆς Γαλιλαίας· καὶ εἰσελθούσης τῆς
θυγατρὸς αὐτῆς Ἡρῳδιάδος καὶ ὀρχη
σαμένης ἤρεσε τῷ Ἡρῴδῃ καὶ τοῖς συν
ανακειμένοις· ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ κορα
σίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς καὶ δώσω
σοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῇ πολλὰ ὅτι ὅ τι
ἐὰν αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσους
τῆς βασιλείας μου· ἡ δὲ ἐξελθοῦσα
εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσωμαι;
ἡ δὲ εἶπε· τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ
βαπτίζοντος· καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὺς
μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ᾐτή
σατο λέγουσα· θέλω ἵνα ἐξαυτῆς δῷς
μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου
τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ περίλυπος γενό
μενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ
τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν
αὐτὴν ἀθετῆσαι· καὶ εὐθὺς ἀποστείλας
ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν
ἐνεγκεῖν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀπελ
θὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ
καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνα
κι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ καὶ
τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ
αὐτῆς· καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ
καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ· καὶ συνά
γονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν
καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποί
ησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν
εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἀναπαύσασθε
ὀλίγον· ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ
ὑπάγοντες πολλοί καὶ οὐδὲ φαγεῖν
εὐκαίρουν· καὶ ἀπῆλθον ἐν τῷ πλοίῳ
εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ εἶδον
αὐτοὺς ὑπάγοντας καὶ ἐπέγνωσαν
πολλοί· καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πό
λεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον
αὐτούς· καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον
καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς ὅτι ἦσαν
ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ
ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά· καὶ
ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης προσελθόν
τες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγουσιν ὅτι ἔρη
μός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἤδη ὥρα πολλή·
ἀπόλυσον αὐτούς ἵνα ἀπελθόντες εἰς
τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγορά
σωσιν ἑαυτοῖς τί φάγωσιν· ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν· καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀπελθόντες
ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους
καὶ δώσομεν αὐτοῖς φαγεῖν; ὁ δὲ λέγει
αὐτοῖς· πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε
καὶ ἴδετε· καὶ γνόντες λέγουσιν· πέντε
καὶ δύο ἰχθύας· καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς
ἀνακλιθῆναι πάντας συμπόσια συμπό
σια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ· καὶ ἀνέπε
σαν πρασιαὶ πρασιαὶ κατὰ ἑκατὸν καὶ
κατὰ πεντήκοντα· καὶ κατέβησαν
πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἐκλά
σας τοὺς ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας ἐδί
δου τοῖς μαθηταῖς ἵνα παραθῶσιν
αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν
πᾶσιν· καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτά
σθησαν· καὶ ἦραν κλάσματα δώδεκα
κοφίνων πλήρη καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων·
καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους
πεντακισχίλιοι ἄνδρες· καὶ εὐθὺς ἠνά
γκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι
εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν
πρὸς Βηθσαϊδάν· ἕως αὐτὸς ἀπολύει
τὸν ὄχλον· καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς
ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι·
καὶ ὀψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον

ὀξέλθομεν τοῦ πνεύματος τοῦ ἀκαθάρτου,
καὶ σωζηρίαν δῶσιν αὐτοῖς ὁ κύριος ὁ θεός. καὶ
ἐξῆλθον τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ
ἀνθρώπου. καὶ εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους. καὶ
ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς
τὴν θάλασσαν. ὡσεὶ δισχίλιοι. καὶ ἀπεπνίγοντο
ἐν τῇ θαλάσσῃ. οἱ δὲ χοιροβοσκοὶ ἔφυγον. καὶ
ἀπήγγειλαν εἰς τὴν
πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. καὶ ἐξῆλθον
ἰδεῖν τί ἐστιν τὸ γεγονός. καὶ ἔρχονται πρὸς
τὸν Ἰησοῦν. καὶ θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον,
καθήμενον. καὶ ἱματισμένον καὶ
σωφρονοῦντα. τὸν ἐσχηκότα τὸν
λεγεῶνα. καὶ ἐφοβήθησαν. καὶ διηγήσαντο
αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο
τῷ δαιμονιζομένῳ. καὶ περὶ τῶν
χοίρων. καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν,
ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. καὶ
ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν
πάλιν. καὶ ἐδεῖτο αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἵνα μετ' αὐτοῦ
ᾖ. ἀπέλυσεν δὲ αὐτὸν λέγων. ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς
τοὺς σούς. καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν

ἐν αὐτοῦ τοῖς ἀλλόφυλοι. καὶ τὰς πέδας συν-
τετρίφθαι. καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἰσχυεν ἔτι
δαμάσαι. καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ
ἡμέρας, ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς
ὄρεσιν ἦν. κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν
λίθοις. ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν,
ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ
κράξας φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν. τί ἐμοὶ
καὶ σοί Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. ὁρκίζω
σε τὸν θεόν. μή με βασανίσῃς. ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ.
ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ
ἀνθρώπου. καὶ ἐπηρώτα αὐτόν. τί σοί ὄνομα.
καὶ ἀποκρίθη λέγων. λεγεών ὄνομα μοι
ὅτι πολλοί ἐσμεν. καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ
ἵνα μὴ αὐτὰ ἀποστείλῃ ἔξω
τῆς χώρας. ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει
ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη.
καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ
δαίμονες λέγοντες. πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς
χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν.
καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. καὶ
ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα,

τί μοι ἀγαθὸν ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; εἶπεν
δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ
εἷς ὁ θεός· τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς,
μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ
τὴν μητέρα. ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα πάντα
ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ
ἠγάπησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἓν σοι ὑστερεῖ· ὕπαγε
ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ
τῷ λόγῳ ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.
καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
πόσον δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς
λόγοις αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς·
τέκνα, πόσον δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν· εὐκοπώτερόν ἐστι
κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο
λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· καὶ τίς δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας
δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει· παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλὰ
οὐ παρὰ θεῷ· πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ. ἤρξατο
λέγειν αὐτῷ ὁ Πέτρος· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ
ἠκολουθήκαμέν σοι. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ
ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ
καὶ ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα
νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς
καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν καὶ ἐν τῷ
αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. πολλοὶ δὲ ἔσονται
πρῶτοι ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. καὶ ἦσαν ἐν τῇ
ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς
ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο.
καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν
τὰ μέλλοντα αὐτῷ συναντήσειν· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς
Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι καὶ πρεσβυτέροις, καὶ
κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς
ἔθνεσι, καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν
καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.
καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ
Ζεβεδαίου λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν
σε ποιήσῃς ἡμῖν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποιήσω
ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς σου ἐκ δεξιῶν
καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. ὁ δὲ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε
πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ
βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δυνάμεθα.
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω
πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε·
τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ
ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. καὶ ἀκούσαντες
οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.
ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· οἴδατε
ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν
καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως
δέ ἐστιν ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν
ὑμῖν ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι
πρῶτος ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. καὶ ἔρχονται εἰς
Ἱεριχώ· καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχὼ καὶ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου Βαρτιμαῖος
τυφλὸς προσαίτης ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Ἰερικώ.
καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν ἤρξατο κράζειν
καὶ λέγειν· υἱὲ Δαυὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. καὶ ἐπετίμων
αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζε·
υἱὲ Δαυὶδ, ἐλέησόν με. καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπε φωνηθῆναι
αὐτόν· καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ· θάρσει,
ἔγειρε, φωνεῖ σε. ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ
ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς εἶπε· τί θέλεις ποιήσω σοι; ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν
αὐτῷ· ῥαββουνί, ἵνα ἀναβλέψω. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
ὕπαγε, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψε καὶ
ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν Ἱεροσολύμοις εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν
πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι
ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὑρήσετε πῶλον
δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς οὐδέπω ἀνθρώπων ἐκάθισεν· λύσαντες
αὐτὸν ἀγάγετε. καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· τί ποιεῖτε τοῦτο;
εἴπατε· ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει, καὶ εὐθὺς αὐτὸν ἀποστέλλει
πάλιν ὧδε. καὶ ἀπῆλθον καὶ εὗρον πῶλον δεδεμένον πρὸς
θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτόν. καί τινες
τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε λύοντες τὸν
πῶλον; οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ
ἀφῆκαν αὐτούς. καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν
καὶ ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν
ἐπ' αὐτόν. πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν
ὁδόν· ἄλλοι δὲ στιβάδας κόψαντες ἐκ τῶν δένδρων ἐστρώννυον
εἰς τὴν ὁδόν. καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες
ἔκραζον λέγοντες· ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι κυρίου· εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι
κυρίου τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαυίδ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος
πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν
μετὰ τῶν δώδεκα. καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν
ἀπὸ Βηθανίας ἐπείνασε· καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν ἔχουσαν
φύλλα ἦλθεν εἰ ἄρα τι εὑρήσει ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ'
αὐτὴν οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα· ὁ γὰρ καιρὸς οὐκ ἦν σύκων.
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα
ἐκ σοῦ μηδεὶς καρπὸν φάγοι· καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ
ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας
ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς
καθέδρας τῶν τὰς περιστερὰς πωλούντων κατέστρεψε, καὶ
οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐδίδασκεν
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος
προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε
αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν. καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο
γὰρ αὐτόν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ. καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.
καὶ παραπορευόμενοι πρωῒ εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην
ἐκ ῥιζῶν. καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· ῥαββί,
ἴδε ἡ συκῆ ἣν κατηράσω ἐξήρανται. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν θεοῦ· ἀμὴν γὰρ λέγω
ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· ἄρθητι καὶ βλήθητι
εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
ἀλλὰ πιστεύῃ ὅτι ὃ λαλεῖ γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ.
διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· πάντα ὅσα προσεύχεσθε καὶ αἰτεῖσθε,
πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. καὶ ὅταν στήκητε
προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος, ἵνα καὶ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα
ὑμῶν. εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. καὶ ἔρχονται πάλιν
εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ
ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα
ποιῇς; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ
λόγον ἕνα, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν
ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ μοι. καὶ διελογίζοντο πρὸς
ἑαυτοὺς λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διὰ τί
οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἀλλὰ εἴπωμεν· ἐξ ἀνθρώπων;
ἐφοβοῦντο τὸν ὄχλον· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην ὄντως
ὅτι προφήτης ἦν. καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν·
οὐκ οἴδαμεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω
ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν
παραβολαῖς λαλεῖν· ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ
περιέθηκεν φραγμὸν καὶ ὤρυξεν ὑπολήνιον καὶ ᾠκοδόμησε
πύργον καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν. καὶ
τῷ καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον ἵνα παρὰ
τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελῶνος. οἱ
δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν. καὶ
πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κἀκεῖνον
ἐκεφαλίωσαν καὶ ἠτίμασαν. καὶ ἄλλον ἀπέστειλεν, κἀκεῖνον
ἀπέκτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες τοὺς
δὲ ἀποκτέννοντες. ἔτι οὖν ἕνα εἶχεν υἱὸν ἀγαπητόν· καὶ
ἀπέστειλεν αὐτὸν καὶ τοῦτον πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον λέγων
ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ
πρὸς ἑαυτοὺς εἶπον· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε
ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. καὶ
λαβόντες ἀπέκτειναν αὐτὸν καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.
τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ
ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.
οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ
κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
ἡμῶν; καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι καὶ ἐφοβήθησαν τὸν
ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν.
καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτόν
τινας τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρῳδιανῶν ἵνα αὐτὸν
ἀγρεύσωσιν λόγῳ. οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε,
οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ
γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας
τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστι κῆνσον Καίσαρι δοῦναι
ἢ οὔ; δῶμεν ἢ μὴ δῶμεν; ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν
εἶπεν αὐτοῖς· τί με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον ἵνα
ἴδω. οἱ δὲ ἤνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη
καὶ ἡ ἐπιγραφή; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος. ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· τὰ Καίσαρος ἀπόδοτε Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ
τῷ θεῷ. καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ. καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι
τινες, οἱ λέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρώτησαν
αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι ἐάν
τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ γυναῖκα καὶ τέκνον
μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ
ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν·
καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκεν
σπέρμα· καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπέθανεν μὴ
καταλιπὼν σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως· καὶ οἱ ἑπτὰ
οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα. ὕστερον πάντων ἀπέθανεν καὶ ἡ
γυνή. ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει ὅταν ἀναστῶσιν τίνος αὐτῶν
ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε
μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ; ὅταν
γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίσκονται,
ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. περὶ δὲ τῶν
νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως
ἐπὶ τοῦ βάτου πῶς εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων· ἐγὼ ὁ θεὸς
Ἀβραὰμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν
θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· πολὺ πλανᾶσθε. καὶ προσελθὼν
εἷς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν συνζητούντων εἰδὼς
ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη ἐπηρώτησεν αὐτόν· ποία ἐστὶν
ἐντολὴ πρώτη πάντων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη ὅτι πρώτη
πάντων ἐντολή· ἄκουε, Ἰσραήλ· κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος
εἷς ἐστιν· καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς
διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· αὕτη πρώτη
ἐντολή. καὶ δευτέρα ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον
σου ὡς σεαυτόν· μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν.
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεύς· καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ'
ἀληθείας εἶπες ὅτι εἷς ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν
αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ
ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ἰσχύος καὶ τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν περισσότερόν ἐστιν
πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν. καὶ ὁ Ἰησοῦς
ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη εἶπεν αὐτῷ· οὐ μακρὰν
εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα
αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν
διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ
Χριστὸς υἱὸς Δαυίδ ἐστιν; αὐτὸς γὰρ Δαυὶδ εἶπεν ἐν τῷ
πνεύματι τῷ ἁγίῳ· εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ
δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω τῶν
ποδῶν σου. αὐτὸς οὖν Δαυὶδ λέγει αὐτὸν κύριον, καὶ πόθεν
αὐτοῦ ἐστὶν υἱός; καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως.
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· βλέπετε ἀπὸ τῶν
γραμματέων τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν καὶ
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς
συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, οἱ κατεσθίοντες
τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι·
οὗτοι λήμψονται περισσότερον κρίμα. καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς
κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει
χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον
πολλά. καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο,
ὅ ἐστιν κοδράντης. καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ
πτωχὴ πλεῖον πάντων ἔβαλεν τῶν βαλλόντων εἰς τὸ
γαζοφυλάκιον· πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς
ἔβαλον, αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν
ἔβαλεν ὅλον τὸν βίον αὐτῆς. καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ
ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐτῷ εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· διδάσκαλε,
ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. καὶ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῷ· βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ
μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ μὴ καταλυθήσεται.
καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι
τοῦ ἱεροῦ ἐπηρώτα αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος
καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας· εἰπὸν ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται,
καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα συντελεῖσθαι πάντα;
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς· βλέπετε μή τις ὑμᾶς
πλανήσῃ· πολλοὶ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες
ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. ὅταν δὲ ἀκούσητε
πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι,
ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος· ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ
βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους,
ἔσονται λιμοί· ἀρχὴ ὠδίνων ταῦτα. βλέπετε δὲ ὑμεῖς
ἑαυτούς· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς
συναγωγὰς δαρήσεσθε καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων
σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· καὶ εἰς
πάντα τὰ ἔθνη πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον.
καὶ ὅταν ἄγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί
λαλήσητε μηδὲ μελετᾶτε, ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ
τῇ ὥρᾳ τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν
εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα
ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος
οὗτος σωθήσεται. ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως
ἑστηκότα ὅπου οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώσκων νοείτω, τότε οἱ ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος
μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν μηδὲ εἰσελθάτω τι ἆραι ἐκ
τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν μὴ ἐπιστρεψάτω
εἰς τὰ ὀπίσω ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται χειμῶνος· ἔσονται γὰρ αἱ
ἡμέραι ἐκεῖναι θλῖψις οἵα οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς
κτίσεως ἣν ἔκτισεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται.
καὶ εἰ μὴ ὁ κύριος ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη
πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο
ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας. καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ
ὧδε ὁ χριστός, ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε· ἐγερθήσονται γὰρ
ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσιν σημεῖα καὶ
τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, τοὺς ἐκλεκτούς.
ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν πάντα. ἀλλὰ ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλῖψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος
σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς
καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες καὶ αἱ
δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται. καὶ τότε
ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις
μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης· καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς
ἀγγέλους καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ.
ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος
αὐτῆς ἁπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι
ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε ταῦτα
γινόμενα, γινώσκετε ἐγγὺς ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ ταῦτα πάντα
γ

μοῦ τοῦ. καὶ εἰ πῶς δοθήναι αὐτὴ φημὶ
καὶ ὀχ ἠλθεν ἐκεῖθεν. ἵνα μὴ ἠλθεν εἰς τὴν κε
πρῖδα αὐτοῦ. καὶ ἀκολουθοῦσι μοι αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ μόνοι μένουσι δὲ
αὐτοῦ, ἤρξατο διδάσκειν. καὶ πολλοὶ ἀκούοντες, ὄχι πλήσιον τὸ
λέγομεν. πόθεν τοῦτο ταῦτα. καὶ
τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ. καὶ δυ
νάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ
γινόμενοι. οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς
τῆς Μαρίας. ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου. καὶ
ὧδε. καὶ Ἰούδα. καὶ σίμωνος; καὶ οὐκ
εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς;
καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς
ἔλεγεν αὐτοῖς. ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης
ἄτιμος. εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. καὶ
ἐν τοῖς συγγενεῦσι. καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι
εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς
τὰς χεῖρας ἐθεράπευσε. καὶ ἐθαύ
μαζεν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. καὶ περι
ῆγε τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων.

κε

κς

κζ

κη

κθ

λ

λα

λβ

λγ

λδ

λε

λς

λζ

λη

λθ

μ

μα

μβ

μγ

μδ

με

μς

μζ

μη

μθ

ν

να

νβ

νγ

νδ

νε

νς

νζ

νη

νθ

ξ

ξα

ξβ

ξγ

ξδ

ξε

ξς

ξζ

ξη

ξθ

ο

οα

οβ

ογ

οδ

οε

ος

οζ

οη

οθ

π

πα

πβ

πγ

πδ

πε

πς

πζ

πη

πθ

ρ

ρα

ρβ

ργ

ρδ

ρε

ρς

ρζ

ρη

ρθ

σ

σα

σβ

σγ

σδ

σε

σς

σζ

ση

σθ

τ

τα

τβ

τγ

τδ

τε

τς

τζ

τη

τθ

υ

υα

υβ

υγ

υδ

υε

υς

υζ

υη

υθ

φ

φα

φβ

φγ

φδ

φε

φς

φζ

φη

φθ

χ

χα

χβ

χγ

χδ

χε

χς

χζ

χη

χθ

ψ

ψα

ψβ

ψγ

ψδ

ψε

ψς

ψζ

ψη

ψθ

ω

ωα

ωβ

ωγ

ωδ

ωε

ως

ωζ

ωη

ωθ

τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. καὶ ἔλεγεν πρὸς αὐτούς. εἰς
πορεύεσθε εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα. καὶ κηρύσσετε
τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ βα
πτισθεὶς σωθήσεται. ὁ δὲ ἀπιστήσας κατα
κριθήσεται. σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα
παρακολουθήσει. ἐν τῷ ὀνόματί μου δαι
μόνια ἐκβαλοῦσι. γλώσσαις λαλήσουσι
καιναῖς. ὄφεις ἀροῦσι. κἂν θανάσιμόν τι
πίωσιν οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει. ἐπὶ ἀρρώ
στους χεῖρας ἐπιθήσουσι καὶ καλῶς ἕξουσι.
ὁ μὲν οὖν κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς
ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν
ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες
ἐκήρυξαν πανταχοῦ τοῦ κυρίου συνεργοῦντος
καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολου
θούντων σημείων. ἀμήν.

Ἡρῴδης γὰρ ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ὅτι ἔλεγεν αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἡρῳδιὰς δὲ ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι καὶ οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἠπόρει, καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν. Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου ὅτε Ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Ἡρῳδιάδος καὶ ὀρχησαμένης καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρῴδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς καὶ δώσω σοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῇ πολλά· Ὅ τι ἐὰν αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου. Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσωμαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος. Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ᾐτήσατο λέγουσα· Θέλω ἵνα ἐξαυτῆς δῷς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι· καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνεγκεῖν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκε τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

Καὶ ἀφ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο· καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων· καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν· ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. Καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανοήσωσι· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον· καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.

τῇ δ τοῦ Ἰουν: ὧν κ: Συνάγονται οἱ ἀπόστολοι:

Ἰωάννου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ περίλυπος
γενόμενος ὁ Ἡρῴδης διὰ τοὺς ὅρκους
καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἠθέλησεν
μὴ ἀθετῆσαι αὐτήν. Καὶ εὐθέως
ἀποστείλας σπεκουλάτορα, ἐκέλευσεν
ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
ὁ δὲ ἀπελθὼν ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι. καὶ ἔδωκεν αὐτὴν
τῷ κορασίῳ. καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν
αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ ἀκούσαντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον καὶ ἦραν τὸ
πτῶμα αὐτοῦ. καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνήματι
μῆνα. καὶ συναγόμενοι οἱ ἀπόστολοι πρὸς
τὸν Ἰν. καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ πάντα. κε
Καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. ε τ
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ
κατ᾽ ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον. καὶ ἀνα-
παύεσθε ὀλίγον. ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι
καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί. καὶ οὐδὲ φαγεῖν
εὐκαίρουν. Καὶ ἀπελθόντες ἐν πλοίῳ κατ᾽ ἰδίαν

δίκαιον καὶ ἅγιον. καὶ σωφρονήκρειν αὐτόν.
καὶ ἀκούων αὐτοῦ πολλὰ ἠπόρει. καὶ
ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν. Καὶ γενομένης
ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρῴδης τοῖς
γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς
μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις
καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας.
καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς
τῆς Ἡρῳδιάδος καὶ ὀρχησαμένης.
καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρῴδῃ καὶ τοῖς συν-
ανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τῷ κορασίῳ. Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς,
καὶ δώσω σοι. Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ.
Ὅ τι ἐὰν αἰτήσῃ με δώσω σοι.
ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου.
Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς.
Τί αἰτήσωμαι; ἡ δὲ εἶπε. τὴν κεφαλὴν
Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος. καὶ εἰσελθοῦσα
εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ᾐτήσατο
λέγουσα, θέλω ἵνα μοι δῷς ἐπὶ πίνακι
τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

τῆς πεντ. β' ὡ. κ'. ἡ πρωΐα οἱ μαθηταὶ

λέπουσι πέμπτ. καὶ δύο ἰχθύας. ἵνα
ὅσα ταῦτα αὐτοῖς ἀναλῶσαι πάντας.
σπουδαίως σπουδαίως ἀφῶμεν
χόρτου. καὶ ὁμοῦ ἑκατὸν καὶ ὁμοῦ πεντήκοντα
σιαι· ὁμοῦ ἑκατὸν καὶ ὁμοῦ πεντήκοντα
καὶ λαμβάνουσι τοὺς ἄρτους καὶ
τοὺς δύο ἰχθύας, ὁμοῦ εὐλόγησεν
τομοῦσι, ὁ λόγος. καὶ κατὰ
κλασε τοὺς ἄρτους. καὶ ἰδοὺ
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. ἵνα παρα-
θῶσιν αὐτοῖς. καὶ τοὺς δύο ἰχθύ-
ς μερίσας πᾶσι. καὶ ἔφαγον πάν-
καὶ ἐχορτάσθησαν. καὶ ἦραν κλα-
σμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρ-
καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων. καὶ ἦσαν
οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους, ὡσεὶ τε-
κισχίλιοι ἄνδρες. καὶ εὐθέως
Ἡ ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμ-
βῆναι εἰς τὸ πλοῖον. καὶ προάγειν
εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν.
ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.
καὶ ἀπὸ τὰ ἐμβάντος αὐτοῖς, ἀπῆλθ

κς

ἐν τῷ ὄρει προσεύξασθαι. ὀψίας δὲ γενομένης ἦν ἐκεῖ μόνος. καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν. ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς. περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἤθελεν παρελθεῖν αὐτούς. οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα. ἔδοξαν ὅτι φάντασμά ἐστιν. καὶ ἀνέκραξαν. πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον καὶ ἐταράχθησαν. καὶ εὐθέως ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν. καὶ λέγει αὐτοῖς. θαρσεῖτε ἐγώ εἰμι. μὴ φοβεῖσθε. καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον. καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο. οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις. ἦν γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη. καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν γεννησαρέτ. καὶ προσωρμίσθησαν. καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου. εὐθὺς ἐπιγνόντες αὐτὸν. περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην. ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν. ὅπου ἤκουον ὅτι ἐστίν. καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγρούς. ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας. καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται. καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ ἐσώζοντο.

ζ

γ' τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας: ἐν τῇ κ̄ϛ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ: ἐν τῇ κ̄θ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ Ἰουδαίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν Χερσῶνι τῇ Ταυρικῇ: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μαλέῳ: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῷ Σάλῳ: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῷ Στυλίτῃ: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῷ Καρᾶ: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῷ Ἀγρῷ

αὐτοῖς· καλῶς ἀληθεῖς τὸ ἡμῶν τὸ λήμμα.
θῦ· εἰμὶ τὴν παραβάσιν ἡμῶν τὴν
σις· ποσοῖς γλωσσεῖ πρὸς τί μὲν τὸν
πρῶσου καὶ τὴν μρᾶσου· καὶ ὁ καλ-
λομὴν πρῶ ἢ μρᾶ, θανάτου τελευτᾷ·
ἡμεῖς δὲ λέγομεν, ἐὰν εἰ πικάμος τὸ πρὸ
ἢ τὴν μρᾶ, κορμαμόδιδωρον· οἷον
ὀχὶ μοῦ ὠφελήθησ· καὶ ὀκὶ πόφιλο
αὐτομούδομοιῆσαι, τῷ πρὶ αὐτοῦ
ἢ τὴν μρᾶ αὐτοῦ· ὀκυρίῳ μὲ τὸν
λόγον
τοῦ θῦ· τὴν παραβασιν ἡμῶν, ἢ μὲ θ
δωκατὸ· καὶ μὲ ὁμοίαν τοιαύτα
μολλὼ ποιεῖτε· καὶ ὀχ προσκα κθ
γόμενος μὲ τὸν τὸν ὀκλόν,
καὶ σωθῆ· ὀβδελύσεται ὁ θῦ τὸν
ὀμοῦ εἰς μόνον ἁμαρτάνοντα αὐτόν,
ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Εἰ τις ὀχὶ φῶ τὰ ὀκούειν, ὀκουέτω· ιε ιϛ ιζ
ἐκεῖνα ὠδύνατα τὰ κοινὰ μὲ τὸν ὁμοῦ
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ,
ἢ τὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐκεῖνα ὁμοῦ εἰσὶ
καὶ ὁ πεισηλθομεὶς οἰκομὲ τὸν
ἀλλογενῆ ὀκ ἔστι μὲ τὸν ὁμοῦ·

ἀλλὰ καὶ ὁ ἐκεῖνα ὁποῖα ὀκ ἔστι μὲ τὸν ὁμοῦ
ἐκεῖνα ὠδύνατα τὰ κοινὰ μὲ τὸν ὁμοῦ
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ,
ἢ τὰ ὁποῖα ἐκεῖνα ὁμοῦ εἰσὶ
καὶ ὁ πεισηλθομεὶς οἰκομὲ τὸν
ἀλλογενῆ ὀκ ἔστι μὲ τὸν ὁμοῦ·
Εἰ τις ὀχὶ φῶ τὰ ὀκούειν, ὀκουέτω· ιε ιϛ ιζ
καὶ ὁ πεισηλθομεὶς οἰκομὲ τὸν
ἀλλογενῆ ὀκ ἔστι μὲ τὸν ὁμοῦ·
ἐκεῖνα ὠδύνατα τὰ κοινὰ μὲ τὸν ὁμοῦ
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ,
ἢ τὰ ὁποῖα ἐκεῖνα ὁμοῦ εἰσὶ
καὶ ὁ πεισηλθομεὶς οἰκομὲ τὸν
ἀλλογενῆ ὀκ ἔστι μὲ τὸν ὁμοῦ·
Εἰ τις ὀχὶ φῶ τὰ ὀκούειν, ὀκουέτω· ιε ιϛ ιζ
ἐκεῖνα ὠδύνατα τὰ κοινὰ μὲ τὸν ὁμοῦ
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ,
ἢ

Τα μεθόρια τύφου καὶ σιδῶμος · καὶ ἡ
ὀργὴ θυμοῦ εἰσ[ὶ] οἰκίαν, οὐδὲ μὴν ἡ θλῖ-
ψις γρῶμα · καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν ἡ ιδ
κοῦσα χάρισμα περὶ αὐτοῦ · ὅσῃ ἐκ
τοῦ θυμοῦ τρίον αὐτὸν πρὸ μιᾶς ἀλκὴ
θαρτον, ἐγὼ θοῦσα προσέπεσε πρὸς
τοὺς πόδας αὐτοῦ · ἡμῦν ἡμῖν ἡ κλῆ-
σις · σὺρω φοιμίκιατα τῶν γάμει
ρω τὰ αὐτὸν, ἵνα τοῦ παιδίου μὴ
μὲν ἐκ τοῦ θυμοῦ σου αὐτοῦ · ὁδὸς ιε
ἐστὶ μὴ τῷ χορτασθῆναι τὸν θάνα-
τον · οὐ γὰρ κολομβᾶν τὸ δάρτον τῶν πίκρων, καὶ
κλεῖν τοὺς κωφρίοις · ἤδρᾳ
κρίθη καὶ εἰς ἑαυτὸν · μὴ κρ · καὶ ἡ
τῶν κωφρίων, ὑποκάτω τῆς τραπέζης
θυείᾳ τῶν τέκνων · ἐπιχίρ τῶν παιδίων
καὶ εἶπεν αὐτῇ · ἡ γὰρ τοῦ τοῦ τοκέως
ὑπὸ ὀξελήλυθε τοῦ παιδίου μὴ
τῆς θυγατρός σου · καὶ ἀποβλέποντα
εἰσ τὸν οἶκον αὐτῆς, ἴδε τοῦ παι-
μιοῦ ξελήλυθος · καὶ τὴν θυγατέρα

ὁ χλ, ὑπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ περὶ τῆς παραιτήσεως. καὶ
μφοίβατε; οὐμοῖ τὸ ὅτι πᾶν τὸ ζῶ
θον εἰσ πορεύομενον εἰσ τὸν ἅλω,
ρᾷδιώς ταῦτα κοιμῶσαι; ὁ τὶ χλ
εἰσ πορεύεται αὐτοῦ εἰσ τὴν καρδί
λλεῖ εἰσ τὴν κοιλίαν. καὶ εἰσ τὸν ἀ
φεδρῶν ἐκ πορεύεται. καθαρίζον
πάντα τὰ βρώματα. καθαρίζον
ὅ τι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον
ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. ἔσωθεν
γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώ-
ων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύ-
ονται. μοιχεῖαι. πορνεῖαι.
φόνοι. κλοπαί. πλεονεξίαι
πονηρίαι. δόλος. ἀσέλγεια
ὀφθαλμὸς πονηρός. βλασφημία
ὑπερηφανία. ἀφροσύνη. πάντα
ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύ
ρεται. καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
Ἐκεῖθεν ἀναστὰς, ἦλθεν εἰσ

τύρκοι :-

Πόθεν τοῦτο σοι τῷ ὄχλῳ; καὶ τοὺς ἀλλοτρίους λαλεῖν. καὶ τοὺς ἀλλοτρίους ἀκούειν. καὶ τοὺς ἀλλοτρίους λαμβάνειν. καὶ τοὺς ἀλλοτρίους ἐκβάλλ

ριστὰ μὴ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνος ὑπέστρεψεν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς προσεύξασθαι. ὀψίας δὲ γενομένης ἦν ἐκεῖ μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς, περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἤθελεν παρελθεῖν αὐτούς. οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐδόκησαν φάντασμα εἶναι καὶ ἀνέκραξαν· πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον καὶ ἐταράχθησαν. καὶ εὐθέως ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς· θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο καὶ ἐθαύμαζον. οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἦν γὰρ αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη; καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν εἰς Γεννησαρὲτ καὶ προσωρμίσθησαν. καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ἐπιγνόντες αὐτὸν περιέδραμον ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ἤκουον ὅτι ἐστίν. καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγροὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ διεσώζοντο.

κε

κς

Καὶ συναγάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καί τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς χερσὶν τουτέστιν ἀνίπτοις ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους· οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἀπ' ἀγορᾶς ἐὰν μὴ ῥαντίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν· καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν ἃ παρέλαβον κρατεῖν βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν. καὶ ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· διὰ τί οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταί σου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων ἀλλὰ κοιναῖς χερσὶν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται· ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χείλεσίν με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταί με διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων, καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. Μωσῆς γὰρ εἶπεν· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, καί· ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω. ὑμεῖς δὲ λέγετε· ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· κορβᾶν, ὅ ἐστιν δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς, καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ᾗ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

κη

κθ

κράζουσι καὶ λέγουσι· τί ἡμῖν καὶ σοί, υἱὲ τοῦ θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἀπόστειλον ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ· θάρσει, τέκνον, ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἰδού τινες τῶν γραμματέων εἶπαν ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ. καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἔγειρε ἆρόν σου τὴν κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν· ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς. τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου λέγοντες· διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νηστεύουσιν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν. οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή γε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς, καὶ ἀμφότερα συντηροῦνται. ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ἰδοὺ ἄρχων εἷς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτὴν καὶ ζήσεται. καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθει αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη προσελθοῦσα ὄπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι. ὁ δὲ Ἰησοῦς στραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπεν· θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον ἔλεγεν· ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

κατὰ Λουκᾶν, ζ΄.

διάκονος· καὶ λαὸν παιδίον, ἀπὸ
αὐτοῦ μισοῦντα αὐτόν· καὶ ἀπέκλεισε
μος αὐτό, εἶπε δὲ αὐτοῖς· ὅστις ἐὰν μὴ
τῶν τοιούτων μαθητῶν δέχηται
τῶ ὁμολογητοῦ μου, ἀπέρχεται· καὶ ὃς
ἐὰν μὴ δέχηται, ἀκίνητον δέχεται·
τὸ ὁμολογητοῦ μου·

προσελθόντες οἱ φαρισαῖοι ἐπ-
ηρώτησαν αὐτὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα
ἀπολῦσαι, πειράζοντες αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωϋσῆς;
οἱ δὲ εἶπαν· Μωϋσῆς ἐπέτρεψεν βιβλίον ἀποστασίου
γράψαι καὶ ἀπολῦσαι. καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πρὸς τὴν σκλη-
ροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν
ταύτην· ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν
καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς· ἕνεκα τούτου
καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν
μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς
σάρκα μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ
μία σάρξ· ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἄνθρω-
πος μὴ χωριζέτω. καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν
οἱ μαθηταὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν
αὐτόν· καὶ λέγει αὐτοῖς· ὅς ἐὰν ἀπολύσῃ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην
μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσασα
τὸν ἄνδρα αὐτῆς γαμηθῇ ἄλλῳ μοιχᾶται.
καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία ἵνα ἅψηται
αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν τοῖς
προσφέρουσιν. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησεν
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι
πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ
τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς
αὐτήν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατευ-
λόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά. καὶ
ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν προσδραμὼν
εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν·
διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν
αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς
εἰ μὴ εἷς ὁ θεός· τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ
μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ
ψευδομαρτυρήσῃς, μὴ ἀποστερήσῃς, τίμα
τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα
πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου. ὁ δὲ
Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτὸν
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἓν σοι ὑστερεῖ· ὕπαγε
ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς πτωχοῖς,
καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο
ἀκολούθει μοι, ἄρας τὸν σταυρόν. ὁ δὲ
στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν λυπού-
μενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.
καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρή-
ματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
εἰσπορεύονται. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο
ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν
ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· τέκνα, πῶς δύσκολόν
ἐστιν τοὺς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν· εὐκοπώτερόν
ἐστιν κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς
ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ περισσῶς
ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς ἑαυτούς·
καὶ τίς δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει· παρὰ ἀνθρώποις
ἀδύνατον ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ· πάντα γὰρ
δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ. ἤρξατο ὁ πέτρος
λέγειν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα
καὶ ἠκολουθήκαμέν σοι. ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδείς ἐστιν ὃς
ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ
μητέρα ἢ πατέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν
ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, ἐὰν μὴ
λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ
τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς
καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ
διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ
ζωὴν αἰώνιον. πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι
ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι.

καὶ ἦσαν ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς
Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες
ἐφοβοῦντο. καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς
δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα
αὐτῷ συναντήσειν· ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν
εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς
γραμματεῦσιν, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν
θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς
ἔθνεσιν, καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ μαστι-
γώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ
καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. καὶ προσπορεύονται
αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου
λέγοντες αὐτῷ· διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ
ἐὰν αἰτήσωμέν σε ποιήσῃς ἡμῖν. ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπαν
αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς σου ἐκ δεξιῶν καὶ
εἷς ἐξ εὐωνύμων καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τί
αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ
πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι
βαπτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· δυνάμεθα.
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον
ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ
βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι
ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν
ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. καὶ
ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν
περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. ὁ δὲ Ἰησοῦς
προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς·
οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν
κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι
αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτως
δέ ἐστιν ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι
μέγας ἐν ὑμῖν ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ
ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος ἔσται
πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι
καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ
πολλῶν. καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ· καὶ
ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχὼ καὶ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ ὁ υἱὸς
Τιμαίου Βαρτιμαῖος τυφλὸς προσαίτης
ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Ἰεριχώ. καὶ
ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζαρηνός ἐστιν
ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν· υἱὲ Δαυὶδ Ἰησοῦ,
ἐλέησόν με. καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ
ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν·
υἱὲ Δαυὶδ, ἐλέησόν με. καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν· φωνήσατε αὐτόν. καὶ φωνοῦσιν τὸν
τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ· θάρσει, ἔγειρε,
φωνεῖ σε. ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ
ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. καὶ
ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· τί θέλεις
ποιήσω σοι; ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ·
ῥαββουνί, ἵνα ἀναβλέψω. καὶ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε, ἡ πίστις σου σέσωκέν
σε. καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν καὶ ἠκολούθει
αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ.

κθ

θος εἰ μὴ εἷς ὁ θς. τὰ δὲ τολμηρὰ οἷα
μὴ κλέπτειν. μὴ φονεύειν. μὴ μοιχεύειν
μὴ ἁρπάζειν. μὴ ψευδομαρτυρεῖν. τὰ
τοιαῦτα πάντα ἐκ τοῦ ἀνθρωπείου
ἐστὶ λογισμοῦ. ἐκ δὲ τοῦ θείου
ἔρωτος ἐστὶ τὸ ἀκολουθεῖν τῷ
κυρίῳ. καὶ ὁδεύειν ὁμοίως καὶ
ὁμοιοπαθεῖν. καὶ ὁμοιοτρόπως
ἔχειν. καὶ ὁμοίως ἀγαπᾶν. καὶ
ὁμοίως ἀγαπᾶσθαι. καὶ ὁμοίως
ἐχθρεύεσθαι. καὶ ὁμοίως μισεῖν
καὶ μισεῖσθαι. καὶ ὁμοίως
ἀποθνήσκειν. καὶ ὁμοίως
ζωοποιεῖσθαι. καὶ ὁμοίως
συνεγείρεσθαι. καὶ ὁμοίως
συνδοξάζεσθαι. καὶ ὁμοίως
συμβασιλεύειν. καὶ ὁμοίως
συγκληρονομεῖν. καὶ ὁμοίως
ἀπολαμβάνειν. καὶ ὁμοίως
ἀπολαύειν. καὶ ὁμοίως
ἐπιτυγχάνειν. καὶ ὁμοίως
ἐπιτυγχάνεσθαι

γ

καὶ ἰωάννης οἱ υἱοὶ ζεβεδαίου λέ-
γουσιν πρὸς αὐτὸν τί θέλεις φη-
σαι ἵνα εἴπωμεν καὶ ὁ εἶπεν αὐ-
τοῖς τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν οἱ δὲ
εἶπαν αὐτῷ δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δε-
ξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου
καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε
δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ
μέλλω πίνειν καὶ τὸ βάπτισμα ὃ
ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι λέ-
γουσιν αὐτῷ δυνάμεθα ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς τὸ μὲν ποτήριόν μου πίε-
σθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτί-
ζομαι βαπτισθήσεσθε τὸ δὲ καθί-
σαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύ-
μων μου οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι
ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πα-
τρός μου καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα
ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελ-
φῶν ὁ δὲ ἰησοῦς προσκαλεσάμε-
νος αὐτοὺς εἶπεν οἴδατε ὅτι οἱ δο-
κοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατα-
κυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγά-
λοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐ-
τῶν οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν ὑμῖν ἀλλ'
ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν γενέσθαι μέ-
γας ἔσται ὑμῶν διάκονος καὶ ὃς
ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος
ἔσται ὑμῶν δοῦλος ὡς ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆ-
ναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολ-
λῶν καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν
ἀπὸ ἰερειχὼ ἠκολούθησεν αὐτῷ
ὄχλος πολύς καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ
καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν ἀκού-
σαντες ὅτι ἰησοῦς παράγει ἔκρα-
ξαν λέγοντες ἐλέησον ἡμᾶς κύ-
ριε υἱὸς δαυίδ οἱ δὲ ὄχλος ἐπε-
τίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν
οἱ δὲ μείζονες ἔκραξαν μᾶλλον
λέγοντες ἐλέησον ἡμᾶς κύριε υἱὸς
δαυίδ καὶ στὰς ὁ ἰησοῦς ἐφώνη-
σεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν τί θέλετε
ποιήσω ὑμῖν λέγουσιν αὐτῷ κύ-
ριε ἵνα ἀνοιγῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλ-
μοί σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς
ἥψατο τῶν ὀμμάτων αὐτῶν καὶ
εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλ-
μοὶ καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ καὶ
ὅτε ἤγγισαν εἰς ἰερουσαλὴμ καὶ
ἦλθον εἰς βηθσφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν τότε ὁ ἰησοῦς ἀπέ-
στειλεν δύο μαθητὰς αὐτοῦ λέ-
γων αὐτοῖς πορεύεσθε εἰς τὴν κώ-
μην τὴν κατέναντι ὑμῶν καὶ εὐ-
θέως εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην
καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς λύσαντες
ἀγάγετέ μοι ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι
ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρείαν
ἔχει εὐθὺς δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς
τοῦτο δὲ γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγον-
τος εἴπατε τῇ θυγατρὶ σιών ἰδοὺ
ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται σοι πρᾶ-
ος καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ
πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου πορευθέν-
τες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐποίησαν καθὼς
προσέταξεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἤγα-
γον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον καὶ
ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια
αὐτῶν καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν
ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν
ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ ἄλλοι
δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δέν-
δρων καὶ ἔστρωννον ἐν τῇ ὁδῷ οἱ
δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκο-
λουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες ὡ-
σαννὰ τῷ υἱῷ δαυίδ εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου ὡ-
σαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ εἰσελ-
θόντος αὐτοῦ εἰς ἰερουσαλὴμ ἐσεί-
σθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα τίς ἐ-
στιν οὗτος οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον οὗ-
τός ἐστιν ὁ προφήτης ἰησοῦς ὁ ἀπὸ
ναζαρὲτ τῆς γαλιλαίας καὶ εἰσῆλ-
θεν ὁ ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ
καὶ ἐξέβαλεν πάντας τοὺς πωλοῦ-
ντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ
καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβι-
στῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πω-
λούντων τὰς περιστερὰς καὶ λέγει
αὐτοῖς γέγραπται ὁ οἶκός μου οἶ-
κος προσευχῆς κληθήσεται ὑμεῖς
δὲ αὐτὸν ποιεῖτε σπήλαιον λῃστῶν
καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ
χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἐθεράπευ-
σεν αὐτούς ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ
ἐποίησεν καὶ τοὺς παῖδας τοὺς κρα-
ζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας
ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαυίδ ἠγανάκτη-
σαν καὶ εἶπαν αὐτῷ ἀκούεις τί οὗ-
τοι λέγουσιν ὁ δὲ ἰησοῦς λέγει αὐ-
τοῖς ναί οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι
ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζό-
ντων κατηρτίσω αἶνον καὶ καταλι-
πὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πό-
λεως εἰς βηθανίαν καὶ ηὐλίσθη ἐ-
κεῖ πρωῒ δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πό-
λιν ἐπείνασεν καὶ ἰδὼν συκῆν μί-
αν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν
καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλ-
λα μόνον καὶ λέγει αὐτῇ μηκέτι
ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰ-
ῶνα καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ
συκῆ καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύ-
μασαν λέγοντες πῶς παραχρῆμα
ἐξηράνθη ἡ συκῆ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακρι-
θῆτε οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιή-
σετε ἀλλὰ καὶ ἐὰν τῷ ὄρει τούτῳ
εἴπητε ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν
θάλασσαν γενήσεται καὶ πάντα ὅ-
σα ἂν αἰτήσητε προσευχόμενοι
πιστεύοντες λήμψεσθε καὶ ἐλθόν-
τος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερὸν προσῆλθον
αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς καὶ
τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύ-
την ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λό-
γον ἕνα ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι κἀγὼ
ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ τὸ βάπτισμα ἰωάννου πόθεν
ἦν ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων οἱ
δὲ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέ-
γοντες ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐ-
ρεῖ ἡμῖν διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσα-
τε αὐτῷ ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώ-
πων φοβούμεθα τὸν ὄχλον πάντες
γὰρ ὡς προφήτην ἔχουσιν τὸν ἰω-
άννην καὶ ἀποκριθέντες τῷ ἰησοῦ
εἶπαν οὐκ οἴδαμεν καὶ αὐτὸς εἶπεν
αὐτοῖς οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ τί δὲ ὑμῖν δο-
κεῖ ἄνθρωπος εἶχεν δύο τέκνα καὶ
προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν τέκνον
ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπε-
λῶνί μου ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν οὐ
θέλω ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀ-
πῆλθεν καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ
εἶπεν ὡσαύτως ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν ἐγώ κύριε καὶ οὐκ ἀπῆλθεν τίς
ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ
πατρός λέγουσιν αὐτῷ ὁ πρῶτος
λέγει αὐτοῖς ἰησοῦς ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι
προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θεοῦ ἦλθεν γὰρ πρὸς ὑμᾶς
ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης καὶ
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ οἱ δὲ τελῶ-
ναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐ-
τῷ ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετεμε-
λήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐ-
τῷ ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε
ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης ὅστις
ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν
αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὤρυξεν ἐν αὐ-
τῷ ληνὸν καὶ ᾠκοδόμησεν πύργον
καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀ-
πεδήμησεν ὁ δὲ καιρὸς ὅτε ἤγγισεν
τὰ γεννήματα ἀπέστειλεν τοὺς δού-
λους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς
λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ καὶ λα-
βόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους
αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν ὃν δὲ ἀπέ-
κτειναν ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν πά-
λιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους
πλείονας τῶν πρώτων καὶ ἐποίη-
σαν αὐτοῖς ὡσαύτως ὕστερον δὲ
ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν
αὐτοῦ λέγων ἐντραπήσονται τὸν
υἱόν μου οἱ γεωργοὶ ἰδόντες δὲ τὸν
υἱὸν εἶπαν ἐν ἑαυτοῖς οὗτός ἐστιν
ὁ κληρονόμος δεῦτε ἀποκτείνω-
μεν αὐτὸν καὶ σχῶμεν τὴν κληρο-
νομίαν αὐτοῦ καὶ λαβόντες αὐτὸν
ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ
ἀπέκτειναν τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος ἐλεύσεται καὶ ἀπο-
λέσει τοὺς γεωργοὺς ἐκείνους καὶ
τὸν ἀμπελῶνα δώσει ἄλλοις λέγου-
σιν αὐτῷ κακοὺς κακῶς ἀπολέσει
καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλ-
λοις γεωργοῖς οἵτινες ἀποδώσου-
σιν αὐτῷ τὸν καρπὸν ἐν τοῖς καιροῖς
αὐτῶν λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς οὐδέ-
ποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς λί-
θον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦ-
ντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
γωνίας παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη
καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
ἡμῶν διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀ-
φαιρεθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποι-
οῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς καὶ ὁ
πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συν-
θλασθήσεται ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λι-
κμήσει αὐτόν καὶ ἀκούσαντες οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι τὰς πα-
ραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ
αὐτῶν λέγει καὶ ζητοῦντες αὐτὸν
κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους
ἐπεὶ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς πάλιν ἐν πα-
ραβολαῖς εἶπεν αὐτοῖς λέγων ὡμοι-
ώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀν-
θρώπῳ βασιλεῖ ὅστις ἐποίησεν γά-
μους τῷ υἱῷ αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν
τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς
κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους καὶ
οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν πάλιν ἀπέστει-
λεν ἄλλους δούλους λέγων εἴπατε
τοῖς κεκλημένοις ἰδοὺ τὸ ἄριστόν
μου ἡτοίμασα οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ
σιτιστὰ τεθυμένα καὶ πάντα ἕτοι-
μα δεῦτε εἰς τοὺς γάμους οἱ δὲ ἀ-
μελήσαντες ἀπῆλθον ὁ μὲν εἰς τὸν
ἴδιον ἀγρόν ὁ δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν
αὐτοῦ οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες
τοὺς δούλους αὐτοῦ ὑβρίσαντες
ἀπέκτειναν ὁ δὲ βασιλεὺς ὠργίσθη
καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ
ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ
τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν τότε
λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ ὁ μὲν γά-
μος ἕτοιμός ἐστιν οἱ δὲ κεκλημένοι
οὐκ ἦσαν ἄξιοι πορεύεσθε οὖν ἐπὶ
τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν καὶ ὅσους
ἐὰν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γά-
μους καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖ-
νοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάν-
τας οὓς εὗρον πονηροὺς τε καὶ ἀγα-
θούς καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακεί-
μενων εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θε-
άσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν
ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον
ἔνδυμα γάμου καὶ λέγει αὐτῷ ἑτα-
ῖρε πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔν-
δυμα γάμου ὁ δὲ ἐφιμώθη τότε ὁ
βασιλεὺς εἶπεν τοῖς διακόνοις δή-
σαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄ-
ρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκό-
τος τὸ ἐξώτερον ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυ-
θμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων
πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ
ἐκλεκτοί τότε πορευθέντες οἱ φα-
ρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον ἵνα αὐ-
τὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ καὶ ἀπο-
στέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐ-
τῶν μετὰ τῶν ἡρῳδιανῶν λέγοντες
διδάσκαλε οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ
καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ
διδάσκεις καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐ-
δενός οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσω-
πον ἀνθρώπων εἰπὸν οὖν ἡμῖν τί σοι
δοκεῖ ἔξεστιν κῆνσον δοῦναι καί-
σαρι ἢ οὔ γνοὺς δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν πο-
νηρίαν αὐτῶν εἶπεν τί με πειράζε-
τε ὑποκριταί ἐπιδείξατέ μοι τὸ νό-
μισμα τοῦ κήνσου οἱ δὲ προσήνε-
γκαν αὐτῷ δηνάριον καὶ λέγει αὐ-
τοῖς τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπι-
γραφή λέγουσιν αὐτῷ καίσαρος
τότε λέγει αὐτοῖς ἀπόδοτε οὖν τὰ
καίσαρος καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ
τῷ θεῷ καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμα-
σαν καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον
αὐτῷ σαδδουκαῖοι οἱ λέγοντες μὴ
εἶναι ἀνάστασιν καὶ ἐπηρώτησαν
αὐτὸν λέγοντες διδάσκαλε μωσῆς
εἶπεν ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέ-
κνα ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐ-
τοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστή-
σει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἦσαν
δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί καὶ ὁ
πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησεν καὶ
μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκεν τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ὁ-
μοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος
ἕως τῶν ἑπτά ὕστερον δὲ πάντων
ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνή ἐν τῇ οὖν ἀ-
ναστάσει τῶν ἑπτὰ τίνος γίνεται
γυνή πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς
πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς
μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ ἐν γὰρ
τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε
γαμίσκονται ἀλλ' ὡς ἄγγελοι θεοῦ
ἐν οὐρανῷ εἰσιν περὶ δὲ τῆς ἀνα-
στάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνω-
τε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέ-
γοντος ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς ἀβραὰμ καὶ
ὁ θεὸς ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ οὐκ
ἔστιν θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων
καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσ-
σοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ οἱ δὲ
φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμω-
σεν τοὺς σαδδουκαίους συνήχθη-
σαν ἐπὶ τὸ αὐτό καὶ ἐπηρώτησεν
εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς πειράζων
αὐτὸν καὶ λέγων διδάσκαλε ποία
ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ ὁ δὲ ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτῷ ἀγαπήσεις κύριον
τὸν θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ
τῇ διανοίᾳ σου αὕτη ἐστὶν ἡ μεγά-
λη καὶ πρώτη ἐντολή δευτέρα δὲ
ὁμοία αὐτῇ ἀγαπήσεις τὸν πλησί-
ον σου ὡς σεαυτόν ἐν ταύταις ταῖς
δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος κρέ-
μαται καὶ οἱ προφῆται συνηγμέ-
νων δὲ τῶν φαρισαίων ἐπηρώτησεν
αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς λέγων τί ὑμῖν δο-
κεῖ περὶ τοῦ χριστοῦ τίνος υἱός ἐ-
στιν λέγουσιν αὐτῷ τοῦ δαυίδ λέ-
γει αὐτοῖς πῶς οὖν δαυὶδ ἐν πνεύ-
ματι καλεῖ αὐτὸν κύριον λέγων εἶ-
πεν κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ
δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου εἰ οὖν
δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον πῶς υἱὸς
αὐτοῦ ἐστιν καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο
ἀποκριθῆναι αὐτῷ λόγον οὐδὲ ἐτό-
λμησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας
ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι

τῆς β΄ τῆς ιε΄ ὥρας ἐκπορεύονται τοῦ ὕδατος·

ξοισιαλοισιναυτῶν. καὶοὕτωσδεῖται
ησεσθαιμήτηγενέσθαιμήτε. ἐὰνθέλῃ
ἐὰνθέλῃ ἢμὴθέλῃ, ἐὰνμὴθέλῃ, ἐὰν
ὁμοῦ, οὐκἐθελοκομηθῆναι
διαλομῆσαι. καὶδοῦναιτὴν ψυχὴν
αὐτοῦ. λύτρονἀντὶπολλῶν. καὶ
ἐρχόμεθαπρὸςαὐτόν. καὶφόβος
ὁμοῦπαρῆν. καὶἐκάθητοπαρὰτὴν
θάλασσαν. καὶἰδοὺἔρχεται εἷς τῶν
ἀρχισυναγώγων ὀνόματι Ἰάϊρος καὶ
ἰδὼναὐτὸνπίπτειπρὸςτοὺς
πόδαςαὐτοῦ. καὶπαρακαλεῖαὐτὸν
πολλὰλέγωνὅτιἡθυγάτηρμουἐσχάτως
ἔχει. ἵναἐλθὼνἐπιθῇτὰςχεῖρας
αὐτῇ. ἵνασωθῇκαὶζήσῃ. καὶἀπῆλθεν
μετ' αὐτοῦ. καὶἠκολούθειαὐτῷ
ὄχλοςπολὺς. καὶσυνέθλιβοναὐτόν.
καὶγυνὴοὖσαἐνῥύσειαἵματος
δώδεκαἔτη. καὶπολλὰπαθοῦσαὑπὸ
πολλῶνἰατρῶν. καὶδαπανήσασα
τὰπαρ' αὐτῆς πάντα. καὶμηδὲν
ὠφεληθεῖσαἀλλὰμᾶλλονεἰς τὸ
χεῖρονἐλθοῦσα. ἀκούσασατὰπερὶ τοῦ
Ἰησοῦ. ἐλθοῦσαἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν
ἥψατοτοῦἱματίουαὐτοῦ. ἔλεγενγὰρ
ὅτιἐὰνκἂντῶνἱματίωναὐτοῦ
ἅψωμαι. σωθήσομαι. καὶεὐθέως
ἐξηράνθηἡπηγὴτοῦαἵματος αὐτῆς.
καὶἔγνωτῷσώματιὅτιἴαταιἀπὸτῆς
μάστιγοςταύτης. καὶεὐθέωςὁ Ἰησοῦς
ἐπιγνοὺςἐν ἑαυτῷτὴνἐξ αὐτοῦ
δύναμινἐξελθοῦσαν. ἐπιστραφεὶς ἐν
τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν. τίςμουἥψατο τῶν
ἱματίων; καὶἔλεγοναὐτῷοἱμαθηταί
αὐτοῦ. βλέπειςτὸνὄχλονσυνθλίβοντά
σε. καὶλέγεις τίςμουἥψατο; καὶ
περιεβλέπετοἰδεῖντὴνποιήσασαν
τοῦτο. ἡδὲγυνὴφοβηθεῖσα καὶ
τρέμουσα. εἰδυῖαὃγέγονεν αὐτῇ.
ἦλθενκαὶπροσέπεσεναὐτῷ. καὶεἶπεν
αὐτῷπᾶντὴναλήθειαν. ὁδὲεἶπεν
αὐτῇ. θυγάτηρ. ἡπίστιςσουσέσωκέν
σε. ὕπαγεεἰς εἰρήνην. καὶἴσθιὑγιὴς
ἀπὸτῆς μάστιγόςσου. ἔτιαὐτοῦ
λαλοῦντοςἔρχονταιἀπὸτοῦ
ἀρχισυναγώγουλέγοντες ὅτιἡθυγάτηρ
σουἀπέθανεν. τίσκύλλειςἔτι τὸν
διδάσκαλον; ὁδὲ Ἰησοῦς παρακούσας
τὸνλόγονλαλούμενονλέγει τῷ
ἀρχισυναγώγῳ. μὴφοβοῦ. μόνονπίστευε.
καὶοὐκἀφῆκενοὐδένα μετ' αὐτοῦ
συνακολουθῆσαι εἰμὴτὸν Πέτρον καὶ
Ἰάκωβονκαὶ Ἰωάννην τὸνἀδελφὸν
Ἰακώβου. καὶἔρχονταιεἰς τὸν οἶκον
τοῦἀρχισυναγώγου. καὶθεωρεῖ
θόρυβονκλαίοντας καὶἀλαλάζοντας
πολλά. καὶεἰσελθὼνλέγειαὐτοῖς.
τίθορυβεῖσθεκαὶκλαίετε; τὸπαιδίον
οὐκἀπέθανεν ἀλλὰκαθεύδει. καὶ
κατεγέλωναὐτοῦ. αὐτὸςδὲἐκβαλὼν
πάντας παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ
παιδίουκαὶτὴν μητέρα καὶτοὺς μετ'
αὐτοῦ. καὶεἰσπορεύεται ὅπουἦν τὸ
παιδίονκείμενον. καὶκρατήσας τῆς
χειρὸς τοῦπαιδίουλέγειαὐτῇ.
ταλιθὰκούμ. ὅἐστινμεθερμηνευόμενον.
τὸκοράσιον σοὶλέγω. ἔγειρε. καὶεὐθέως
ἀνέστηἡκοράσιον καὶπεριεπάτει.
ἦνγὰρἐτῶνδώδεκα. καὶἐξέστησαν
ἐκστάσειμεγάλῃ. καὶδιεστείλατο
αὐτοῖς πολλὰἵναμηδεὶς γνοῖτοῦτο.
καὶεἶπενδοθῆναιαὐτῇφαγεῖν.

κυριακὴ ιε΄

τῇ ε τοῦ ιε ψ ἐισελθὼν εἰς ἱερ° καὶ εἰς :-

καὶ ἀφῆκα μαὐτοὺς · καὶ ἦλθαν πρὸς τὸν μ̄ · καὶ
ἁμαρτίαν αὐτοῦ · καὶ ἐκάθισεν μόνος αὐτὸς
ἐν τῷ ὄρει τοῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν · καὶ ἐλθὼν
εἰς τὴν ὁδὸν · καὶ οἱ προφῆται
ἐκ τῶν τόπων · καὶ ἤρξατο
μνημεῖς τὴν ὁδὸν · καὶ οἱ προφῆται
καὶ οἱ ἀκόλουθοι τῷ ἐκλεκτῷ · λόγῳ
ὡς ἀμμὼν · εὐλογημένος ὁ θρόνος
ὁμόπιστικὸν · εὐλογημένη ἡ ἐκλογὴ
πιστικὸν τοῦ προφήτου
καὶ · ιε ·

Ε εἰσελθὼν εἰς ἱεροσόλυμα οἱς · καὶ εἰσ
τὸ ἱερόν · καὶ περιβλεψάμενος πάντας ·
ὀψὲ ἦν ἤδη τὴν ὥραν, ἐξῆλθεν
εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα · καὶ
τὴν αὔριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ
Βηθανίας, ἐπείνασε · καὶ ἰδὼν συκῆν
μίαν ἀπὸ μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα,
ἦλθεν εἰ ἄρα τι εὑρήσει ἐν αὐτῇ,
καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὗρεν
εἰ μὴ φύλλα · καὶ γὰρ οὐκ ἦν καιρὸς
σύκων · καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ
μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς

καὶ ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὴν
Βηθανίαν καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ · καὶ
πρωΐ παραπορευόμενοι εἶδαν τὴν
συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν · καὶ
ἀναμνησθεὶς ὁ πέτρος λέγει αὐτῷ
ῥαββί ἴδε ἡ συκῆ ἣν κατηράσω
ἐξήρανται · καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰ̄ς λέγει
αὐτοῖς ἔχετε πίστιν θεοῦ · ἀμὴν
γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ
ὄρει τούτῳ ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς
τὴν θάλασσαν καὶ μὴ διακριθῇ ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ πιστεύσῃ
ὅτι ὃ λαλεῖ γίνεται ἔσται αὐτῷ
ὃ ἐὰν εἴπῃ · διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν
πάντα ὅσα προσευχόμενοι αἰτεῖσθε
πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε καὶ ἔσται
ὑμῖν · καὶ ὅταν στήκετε προσευχόμενοι
ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος ἵνα
καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν ·
εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε οὐδὲ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ
παραπτώματα ὑμῶν · καὶ ἔρχονται
πάλιν εἰς ἱερουσαλήμ · καὶ ἐν τῷ
ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται

Β πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ λέγουσιν αὐτῷ
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς ἢ τίς
σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην
ἵνα ταῦτα ποιῇς · ὁ δὲ ἰ̄ς εἶπεν πρὸς
αὐτούς · ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ
λόγον ἕνα καὶ ἀποκρίθητέ μοι
καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ · τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ
οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων ·
ἀποκρίθητέ μοι · καὶ διελογίζοντο
πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες ὅτι ἐὰν εἴπωμεν
ἐξ οὐρανοῦ ἐρεῖ διὰ τί οὖν οὐκ
ἐπιστεύσατε αὐτῷ · ἀλλὰ εἴπωμεν
ἐξ ἀνθρώπων · ἐφοβοῦντο τὸν
λαόν · ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν
Ἰωάννην ὄντως ὅτι προφήτης ἦν ·
καὶ ἀποκριθεὶς τῷ ἰ̄ῳ λέγουσιν
οὐκ οἴδαμεν · καὶ ὁ ἰ̄ς λέγει αὐτοῖς
οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ · καὶ ἤρξατο αὐτοῖς
ἐν παραβολαῖς λαλεῖν · ἄνθρωπος
ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ περιέθηκεν
φραγμὸν καὶ ὤρυξεν ὑπολήνιον
καὶ ᾠκοδόμησεν πύργον καὶ
ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ
ἀπεδήμησεν · καὶ τῷ καιρῷ
ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς
δοῦλον ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν
λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ
ἀμπελῶνος · οἱ δὲ λαβόντες
τὸν δοῦλον ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν
κενόν · καὶ πάλιν ἀπέστειλεν
πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον
κἀκεῖνον ἐκεφαλίωσαν καὶ
ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον · καὶ
πάλιν ἄλλον ἀπέστειλεν καὶ
ἐκεῖνον ἀπέκτειναν καὶ πολλοὺς
ἄλλους οὓς μὲν δέροντες οὓς δὲ
ἀποκτέννοντες · ἕνα εἶχεν υἱὸν
ἀγαπητὸν καὶ ἐκεῖνον ἀπέστειλεν
ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς λέγων
ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου ·
ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπαν πρὸς
ἑαυτοὺς ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος
δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ
ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία · καὶ
λαβόντες ἀπέκτειναν αὐτὸν καὶ
ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος ·
τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ
ἀμπελῶνος · ἐλεύσεται καὶ
ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς καὶ
δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις ·
οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην
ἀνέγνωτε · λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας · παρὰ κυρίου
ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ
ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν · καὶ ἐζήτουν
αὐτὸν κρατῆσαι καὶ ἐφοβήθησαν
τὸν ὄχλον · ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς
αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν ·
καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθαν ·
καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτὸν
τινὰς τῶν φαρισαίων καὶ τῶν
ἡρῳδιανῶν ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν
λόγῳ · οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν
αὐτῷ διδάσκαλε οἴδαμεν ὅτι
ἀληθὴς εἶ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ
οὐδενός · οὐ γὰρ βλέπεις εἰς
πρόσωπον ἀνθρώπων ἀλλ' ἐπ'
ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ
διδάσκεις · ἔξεστιν κῆνσον
καίσαρι δοῦναι ἢ οὔ · δῶμεν
ἢ μὴ δῶμεν · ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν
τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς
τί με πειράζετε · φέρετέ μοι
δηνάριον ἵνα ἴδω · οἱ δὲ ἤνεγκαν
καὶ λέγει αὐτοῖς τίνος ἡ εἰκὼν
αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή · οἱ δὲ
εἶπαν αὐτῷ καίσαρος · καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰ̄ς εἶπεν αὐτοῖς
ἀπόδοτε τὰ καίσαρος καίσαρι
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ · καὶ
ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ · καὶ
ἔρχεται εἷς τῶν γραμματέων
ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων
εἰδὼς ὅτι καλῶς ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ἐπηρώτησεν αὐτὸν
ποία ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη
πάντων · ὁ δὲ ἰ̄ς ἀπεκρίθη
ὅτι πρώτη πάντων ἐντολῶν
ἐστιν ἄκουε ἰσραήλ κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἷς ἐστιν
καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν
σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου
αὕτη ἐστὶν ἡ πρώτη ἐντολή ·
καὶ δευτέρα ὁμοία αὐτῇ
ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτόν · μείζων τούτων
ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν · καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεύς
καλῶς διδάσκαλε ἐπ' ἀληθείας
εἶπες ὅτι εἷς ἐστιν καὶ οὐκ
ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ ·
καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς
συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ἰσχύος καὶ τὸν πλησίον ὡς
ἑαυτὸν περισσότερόν ἐστιν
πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων
καὶ θυσιῶν · καὶ ὁ ἰ̄ς ἰδὼν
αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη
εἶπεν αὐτῷ οὐ μακρὰν εἶ
ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ ·
καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα
αὐτὸν ἐπερωτῆσαι · καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰ̄ς ἔλεγεν
διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ πῶς
λέγουσιν οἱ γραμματεῖς
τὸν χριστὸν υἱὸν δαυὶδ εἶναι ·
αὐτὸς γὰρ δαυὶδ εἶπεν ἐν
τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ
εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου
κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως
ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου ·
αὐτὸς οὖν δαυὶδ λέγει αὐτὸν
κύριον καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ
ἐστιν · καὶ ὁ πολὺς ὄχλος
ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως · καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ βλέπετε ἀπὸ τῶν
γραμματέων τῶν θελόντων
ἐν στολαῖς περιπατεῖν καὶ
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς
καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς
συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας
ἐν τοῖς δείπνοις · οἱ κατεσθίοντες
τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ
προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι
οὗτοι λήμψονται περισσότερον
κρίμα · καὶ καθίσας κατέναντι
τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει
πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν
εἰς τὸ γαζοφυλάκιον · καὶ
πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον
πολλά · καὶ ἐλθοῦσα μία
χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ
δύο ὅ ἐστιν κοδράντης ·
καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα
αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων
ἔβαλεν τῶν βαλλόντων εἰς
τὸ γαζοφυλάκιον · πάντες
γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος
αὐτοῖς ἔβαλον · αὕτη δὲ ἐκ
τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα
ὅσα εἶχεν ἔβαλεν ὅλον τὸν
βίον αὐτῆς · καὶ ἐκπορευομένου
αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει
αὐτῷ εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
διδάσκαλε ἴδε ποταποὶ λίθοι
καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί ·
καὶ ὁ ἰ̄ς εἶπεν αὐτῷ βλέπεις
ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς ·
οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθον
ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ · καὶ
καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ
ἱεροῦ ἐπηρώτα αὐτὸν κατ'
ἰδίαν πέτρος καὶ ἰάκωβος
καὶ ἰωάννης καὶ ἀνδρέας ·
εἰπὸν ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται
καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ
ταῦτα συντελεῖσθαι πάντα ·
ὁ δὲ ἰ̄ς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς
βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ ·
πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγώ
εἰμι καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν ·
ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους
καὶ ἀκοὰς πολέμων μὴ θροεῖσθε ·
δεῖ γὰρ γενέσθαι πρῶτον ·
ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος · ἐγερθήσεται
γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ
βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν ·
σεισμοὶ κατὰ τόπους ἔσονται ·
καὶ λιμοὶ ἔσονται · ἀρχὴ
ὠδίνων ταῦτα · βλέπετε δὲ
ὑμεῖς ἑαυτούς · παραδώσουσιν
γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ
εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε
καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων
σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς
μαρτύριον αὐτοῖς · καὶ εἰς
πάντα τὰ ἔθνη πρῶτον δεῖ
κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον ·
καὶ ὅταν ἄγωσιν ὑμᾶς
παραδιδόντες μὴ προμεριμνᾶτε
τί λαλήσητε μηδὲ μελετᾶτε
ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν
ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τοῦτο λαλεῖτε ·
οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ·
παραδώσει δὲ ἀδελφὸς
ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ
πατὴρ τέκνον καὶ ἐπαναστήσονται
τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν
αὐτούς · καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου ·
ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος
οὗτος σωθήσεται · ὅταν δὲ
ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς
ἐρημώσεως ὃ ἐρρέθη ὑπὸ
δανιὴλ τοῦ προφήτου ἑστηκότα
ὅπου οὐ δεῖ ὁ ἀναγινώσκων
νοείτω τότε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη ·
ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ
καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν
μηδὲ εἰσελθάτω τι ἆραι
ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ · καὶ
ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν μὴ
ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω
ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ·
οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ·
προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ
γένηται χειμῶνος · ἔσονται
γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλῖψις
οἵα οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀπὸ
ἀρχῆς κτίσεως ἣν ἔκτισεν
ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ οὐ
μὴ γένηται · καὶ εἰ μὴ
ἐκολόβωσεν κύριος τὰς
ἡμέρας οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα
σὰρξ · ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς
οὓς ἐξελέξατο ἐκολόβωσεν
τὰς ἡμέρας · καὶ τότε ἐάν
τις ὑμῖν εἴπῃ ἰδοὺ ὧδε ὁ
χριστός ἰδοὺ ἐκεῖ μὴ
πιστεύσητε · ἐγερθήσονται
γὰρ ψευδόχριστοι καὶ
ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσιν
σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς
τὸ ἀποπλανᾶν εἰ δυνατὸν
καὶ τοὺς ἐκλεκτούς · ὑμεῖς
δὲ βλέπετε ἰδοὺ προείρηκα
ὑμῖν πάντα · ἀλλὰ ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλῖψιν
ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται
καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ
φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες
τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται πίπτοντες
καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς σαλευθήσονται ·
καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως
πολλῆς καὶ δόξης · καὶ τότε
ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους
καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τεσσάρων
ἀνέμων ἀπ' ἄκρου γῆς
ἕως ἄκρου οὐρανοῦ · ἀπὸ
δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν
παραβολήν · ὅταν ἤδη ὁ
κλάδος αὐτῆς ἁπαλὸς γένηται
καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα γινώσκετε
ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν ·
οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε
ταῦτα γινόμενα γινώσκετε
ἐπὶ θύραις · ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ
γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ πάντα
ταῦτα γένηται · ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται
οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
παρελεύσονται · περὶ δὲ
τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ τῆς
ὥρας οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ οἱ
ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ οὐδὲ
ὁ υἱός · εἰ μὴ ὁ πατήρ ·
βλέπετε ἀγρυπνεῖτε καὶ
προσεύχεσθε · οὐκ οἴδατε
γὰρ πότε ὁ καιρός ἐστιν ·
ὡς ἄνθρωπος ἀπὸδημος
ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ
τὴν ἐξουσίαν καὶ ἑκάστῳ
τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ τῷ
θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα
γρηγορῇ · γρηγορεῖτε οὖν
οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ
κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται
ἢ ὀψὲ ἢ μεσονύκτιον ἢ
ἀλεκτοροφωνίας ἢ πρωΐ ·
μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης εὕρῃ
ὑμᾶς καθεύδοντας · ἃ δὲ
ὑμῖν λέγω πᾶσιν λέγω
γρηγορεῖτε · καὶ ἐγένετο
μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα
καὶ τὰ ἄζυμα · καὶ ἐζήτουν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες
ἀποκτείνωσιν · ἔλεγον γάρ
μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ μήποτε
θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ ·
καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν βηθανίᾳ
ἐν τῇ οἰκίᾳ σίμωνος τοῦ
λεπροῦ κατακειμένου αὐτοῦ
ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον
μύρου νάρδου πιστικῆς
πολυτελοῦς καὶ συντρίψασα
τὸ ἀλάβαστρον κατέχεεν
αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς ·
ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες
πρὸς ἑαυτούς καὶ λέγοντες
εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ
μύρου γέγονεν · ἠδύνατο γὰρ
τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι
ἐπάνω δηναρίων τριακοσίων
καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς ·
καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ ·
ὁ δὲ ἰ̄ς εἶπεν ἄφετε αὐτήν
τί αὐτῇ κόπους παρέχετε ·
καλὸν ἔργον εἰργάσατο ἐν
ἐμοί · πάντοτε γὰρ τοὺς
πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν
καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε
αὐτοῖς καλῶς ποιῆσαι ·
ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε ·
ὃ ἔσχεν αὕτη ἐποίησεν ·
προέλαβεν μυρίσαι μου τὸ
σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν ·
ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν ὅπου
ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ
καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται
εἰς μνημόσυνον αὐτῆς ·
καὶ ἰούδας ἰσκαριὼθ ὁ εἷς
τῶν δώδεκα ἀπῆλθεν πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα αὐτὸν
παραδῷ αὐτοῖς · οἱ δὲ
ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ
ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον
δοῦναι · καὶ ἐζήτει πῶς
αὐτὸν εὐκαίρως παραδῷ ·
καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν
ἀζύμων ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον
λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ποῦ θέλεις ἀπελθόντες
ἑτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ
πάσχα · καὶ ἀποστέλλει δύο
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ
λέγει αὐτοῖς ὑπάγετε εἰς
τὴν πόλιν καὶ ἀπαντήσει
ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον
ὕδατος βαστάζων ἀκολουθήσατε
αὐτῷ · καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ
εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ ὅτι
ὁ διδάσκαλος λέγει ποῦ
ἐστιν τὸ κατάλυμά μου
ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν
μαθητῶν μου φάγω · καὶ
αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον
μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον
καὶ ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν ·
καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ καὶ ἦλθον εἰς τὴν
πόλιν καὶ εὗρον καθὼς
εἶπεν αὐτοῖς καὶ ἡτοίμασαν
τὸ πάσχα · καὶ ὀψίας
γενομένης ἔρχεται μετὰ
τῶν δώδεκα · καὶ ἀνακειμένων
αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων ὁ ἰ̄ς
εἶπεν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με
ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ · οἱ δὲ
ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν
αὐτῷ εἷς κατὰ εἷς μήτι ἐγώ ·
καὶ ἄλλος εἶπεν μήτι ἐγώ ·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς
εἷς τῶν δώδεκα ὁ ἐμβαπτόμενος
μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρύβλιον ·
ὅτι ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ὑπάγει καθὼς γέγραπται
περὶ αὐτοῦ · οὐαὶ δὲ τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται ·
καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη
ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος · καὶ
ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν ἄρτον
εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ
ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν
λάβετε τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμα
μου · καὶ λαβὼν ποτήριον
εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς
καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες ·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς τοῦτό ἐστιν
τὸ αἷμά μου τὸ τῆς διαθήκης
τὸ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν ·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι
οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γενήματος
τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας
ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω
καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
θεοῦ · καὶ ὑμνήσαντες
ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν · καὶ λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰ̄ς ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε
ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ·
ὅτι γέγραπται πατάξω τὸν
ποιμένα καὶ τὰ πρόβατα
διασκορπισθήσονται · ἀλλὰ
μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με
προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν ·
ὁ δὲ πέτρος ἔφη αὐτῷ
εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται
ἀλλ' οὐκ ἐγώ · καὶ λέγει
αὐτῷ ὁ ἰ̄ς ἀμὴν λέγω σοι
ὅτι σὺ σήμερον ταύτῃ τῇ
νυκτὶ πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα
φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με ·
ὁ δὲ ἐκπερισσῶς ἔλεγεν
μᾶλλον ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν
σοι οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι ·
ὁμοίως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον
καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ
τὸ ὄνομα γεθσημανί · καὶ
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξωμαι ·
καὶ παραλαμβάνει τὸν πέτρον
καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην
μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἤρξατο
ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν ·
καὶ λέγει αὐτοῖς περίλυπός
ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου ·
μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε ·
καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προσηύχετο
ἵνα εἰ δυνατὸν ἐστιν παρέλθῃ
ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα · καὶ ἔλεγεν
αββᾶ ὁ πατήρ πάντα δυνατά
σοι παρένεγκε τὸ ποτήριον
τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ · ἀλλ' οὐ τί
ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ · καὶ
ἔρχεται καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς
καθεύδοντας καὶ λέγει τῷ
πέτρῳ σίμων καθεύδεις
οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν
γρηγορῆσαι · γρηγορεῖτε καὶ
προσεύχεσθε ἵνα μὴ ἔλθητε
εἰς πειρασμόν · τὸ μὲν πνεῦμα
πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής ·
καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο
τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών ·
καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς
πάλιν καθεύδοντας ἦσαν γὰρ
αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι
καὶ οὐκ ἤδεισαν τί αὐτῷ
ἀποκριθῶσιν · καὶ ἔρχεται
τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς
τὸ λοιπὸν καθεύδετε καὶ
ἀναπαύεσθε · ἀπέχει ἦλθεν
ἡ ὥρα ἰδοὺ παραδίδοται ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς
χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν ·
ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἰδοὺ ὁ
παραδιδούς με ἤγγικεν ·
καὶ εὐθὺς ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος
παραγίνεται ἰούδας εἷς τῶν
δώδεκα καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων
παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ
τῶν γραμματέων καὶ τῶν
πρεσβυτέρων · δεδώκει δὲ
ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσσημον
αὐτοῖς λέγων ὃν ἂν φιλήσω
αὐτός ἐστιν κρατήσατε αὐτὸν
καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς ·
καὶ ἐλθὼν εὐθὺς προσελθὼν
αὐτῷ λέγει ῥαββί καὶ
κατεφίλησεν αὐτόν · οἱ δὲ
ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῷ
καὶ ἐκράτησαν αὐτόν · εἷς
δέ τις τῶν παρεστηκότων
σπασάμενος τὴν μάχαιραν
ἔπαισεν τὸν δοῦλον τοῦ
ἀρχιερέως καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ
τὸ ὠτάριον · καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἰ̄ς εἶπεν αὐτοῖς ὡς ἐπὶ
λῃστὴν ἐξήλθατε μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν
με · καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς
ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων
καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με ·
ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ
γραφαί · καὶ ἀφέντες αὐτὸν
ἔφυγον πάντες · καὶ εἷς
τις νεανίσκος συνηκολούθει
αὐτῷ περιβεβλημένος σινδόνα
ἐπὶ γυμνοῦ καὶ κρατοῦσιν
αὐτὸν οἱ νεανίσκοι · ὁ δὲ
καταλιπὼν τὴν σινδόνα
γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν ·
καὶ ἀπήγαγον τὸν ἰ̄ν πρὸς
τὸν ἀρχιερέα καὶ συνέρχονται
αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ
γραμματεῖς · καὶ ὁ πέτρος
ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν
αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν
τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἦν
συγκα

τῶν ἁγ̄ῑων ἀποστ̄ο̄λ̄ων· εἰ πρὸς τοὺς ἑαυτῶν μαθητὰς
οὕτως ἐσπούδαζον, πολλῷ μᾶλλον καὶ ἡμεῖς πρὸς τοὺς
ἑαυτῶν. ἀλλὰ τί φησιν; ἐὰν μὴ ἐπιμείνωμεν ἐν τῷ
ἱερῷ, ἀλλὰ ἐξέλθωμεν, οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἐκεῖ εἰσελθεῖν.
καὶ ἐὰν μὴ ἀκριβῶς τὰ καθ' ἑαυτοὺς διοικῶμεν, οὐκ
ἔστιν ἡμῖν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οὐρανόν. ὅρα γὰρ ὅτι
καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστ̄ο̄λ̄ων τοῦτο ἔλεγεν· ὅταν γὰρ
προσευχόμενοι ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, φησὶ, μὴ ἐξέλθητε.
καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιῶν τὸ αὐτὸ καὶ τιμᾶται. ἵνα
καὶ ὁ πλησίον ὠφεληθῇ τοῖς τοιούτοις, ἐὰν μὴ τὰ
ἑαυτῶν διορθωσώμεθα. εἰ δὲ ἡμεῖς οὐκ ἐφίεμεν, οὐδὲ
ὁ πλησίον τοῖς φωνοῖς ἀφήσει τὰ ἑαυτοῦ διορθοῦσθαι.
καὶ ἐὰν ἔρχωνται πολλοὶ εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐὰν μὴ
ἱερωσύνη ᾖ καὶ ἀρετὴ, οὐκ ἔστιν εἰσελθεῖν. καὶ ὅρα
τὸν ἀκόλουθον τοῦ ἱερέως βίον. ἐὰν γὰρ ἐκεῖνος
ἁμαρτάνῃ, ἅπαντες ἁμαρτάνουσιν· ἐὰν ἐκεῖνος
ἐπιμελῶς τὰ ἑαυτοῦ διοικῇ, ἅπαντες ἐπιμελῶς τὰ
ἑαυτῶν διοικοῦσιν. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ στρατοπέδῳ
ὁ στρατηγὸς ἐὰν ἀμελῶς τὰ ἑαυτοῦ διοικῇ, ἅπαντες
ἀμελῶς τὰ ἑαυτῶν διοικοῦσιν· οὕτω καὶ ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ ὁ ἱερεὺς ἐὰν ἀμελῶς τὰ ἑαυτοῦ διοικῇ,
ἅπαντες ἀμελῶς τὰ ἑαυτῶν διοικοῦσιν. καὶ ἐὰν
ἐκεῖνος ἐπιμελῶς τὰ ἑαυτοῦ διοικῇ, ἅπαντες
ἐπιμελῶς τὰ ἑαυτῶν διοικοῦσιν. καὶ ἐὰν ἐκεῖνος
ἐπιμελῶς τὰ ἑαυτοῦ διοικῇ, ἅπαντες ἐπιμελῶς τὰ
ἑαυτῶν διοικοῦσιν. καὶ ἐὰν ἐκεῖνος ἐπιμελῶς τὰ
ἑαυτοῦ διοικῇ, ἅπαντες ἐπιμελῶς τὰ ἑαυτῶν
διοικοῦσιν. καὶ ἐὰν ἐκεῖνος ἐπιμελῶς τὰ ἑαυτοῦ
διοικῇ, ἅπαντες ἐπιμελῶς τὰ ἑαυτῶν διοικοῦσιν.
καὶ ἐὰν ἐκεῖνος ἐπιμελῶς τὰ ἑαυτοῦ διοικῇ,
ἅπαντες ἐπι

Καὶ ἐρχονται πάλιν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ
ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι,
καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς σοι ἔδωκε τὴν
ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα ποιῇς; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερωτήσω
ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων;
ἀποκρίθητέ μοι. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν
ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἀλλὰ εἴπωμεν ἐξ
ἀνθρώπων· ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην ὄντως
προφήτην. καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν· οὐκ οἴδαμεν. καὶ ὁ
Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λαλεῖν· ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος
καὶ περιέθηκε φραγμὸν καὶ ὤρυξεν ὑπολήνιον καὶ ᾠκοδόμησε πύργον,
καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησε. καὶ τῷ καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς
τοὺς γεωργοὺς δοῦλον ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ
ἀμπελῶνος. οἱ δὲ λαβόντες τὸν δοῦλον ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν.
καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κἀκεῖνον ἐκεφαλίωσαν
καὶ ἠτίμασαν. καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε, κἀκεῖνον ἀπέκτειναν· καὶ
πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες τοὺς δὲ ἀποκτέννοντες. ἔτι οὖν ἕνα
εἶχε, υἱὸν ἀγαπητόν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς λέγων
ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς
ἑαυτούς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ
ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. καὶ λαβόντες ἀπέκτειναν αὐτὸν καὶ ἐξέβαλον
ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται
καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. οὐδὲ τὴν
γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι καὶ
ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν
εἶπεν. καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτόν τινας τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρῳδιανῶν
ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ. οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε,
οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς
πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις·
ἔξεστι κῆνσον Καίσαρι δοῦναι ἢ οὔ; δῶμεν ἢ μὴ δῶμεν; ὁ δὲ εἰδὼς
αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς· τί με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον
ἵνα ἴδω. οἱ δὲ ἤνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ
ἐπιγραφή; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ

Καὶ ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε,
Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ
γυναῖκα καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ
ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ
πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκεν σπέρμα· καὶ ὁ
δεύτερος ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπέθανεν μὴ ἀφεὶς σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος
ὡσαύτως· καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα. ἐσχάτη
πάντων καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος αὐτῶν ἔσται
γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν

ειτοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ. διδάσκαλε.
ἰδὲ ποταποὶ λίθοι. καὶ ποταπαὶ
οἰκοδομαί. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰ̅ς̅ εἶπεν
αὐτῷ. βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας
οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος
ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ. καὶ
καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπη-
ρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν. εἰπὲ ἡμῖν
πότε ταῦτα ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ
ταῦτα συντελεῖσθαι. ὁ δὲ
ἰ̅ς̅ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν.
βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.
πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόμα-
τί μου λέγοντες. ὅτι ἐγώ εἰμι. καὶ
πολλοὺς πλανήσουσιν. ὅταν δὲ
ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς
πολέμων, μὴ θροεῖσθε. δεῖ γὰρ
γενέσθαι. ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος. ἐγερ-
θήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος. καὶ βα-
σιλεία ἐπὶ βασιλείαν. καὶ ἔσονται

γραμματέων. τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περι-
πατεῖν. καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.
καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς.
καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις.
οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χ̅ρ̅ω̅ν.

καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται.
οὗτοι λήμψονται περισσότερον κρίμα.
καὶ καθίσας ὁ ἰ̅ς̅ κατέναντι τοῦ γαζο-
φυλακίου, ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει
χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. καὶ
πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά.
καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν
λεπτὰ δύο. ὅ ἐστι κοδράντης. καὶ
προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω
ὑμῖν. ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ
πλεῖον πάντων ἔβαλε τῶν βαλ-
λόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. πάν-

τες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος
αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα. αὕτη δὲ
ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν
ἔβαλεν. ὅλον τὸν βίον αὐτῆς. καὶ τινες
ἐλάλουν περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις
καλοῖς καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται.
εἶπεν. ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται
ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος
ἐπὶ λίθον ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ. καὶ
ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες. διδά-
σκαλε. πότε οὖν ταῦτα ἔσται. καὶ τί
τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα
γίνεσθαι. ὁ δὲ
ἰ̅ς̅ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν.
βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.
πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόμα-
τί μου λέγοντες. ὅτι ἐγώ εἰμι. καὶ
πολλοὺς πλανήσουσιν. ὅταν δὲ
ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς
πολέμων, μὴ θροεῖσθε. δεῖ γὰρ
γενέσθαι. ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος. ἐγερ-
θήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος. καὶ βα-
σιλεία ἐπὶ βασιλείαν. καὶ ἔσονται

12337

ἀγγέλου· ἐπὶ τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ σωτήρ·
καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν λαόν σου ἐθρέψω·
καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ τὸν ἀλλόφυλον ἐκάθηρας·
καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ τοὺς διώκοντας ἐβύθισας·
καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου ἐδόξασ

τῆς Ἐκτοροφωμίας : τῆς ιε΄ ἑβδομάδος : ἤχος δ΄ : ιε΄

Καὶ πάλιν παρελθόντος τοῦ καιροῦ ἔστιν ὁμοίως ὡς
ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὁ μὴ ἐργασάμενος τὸ θέλημα τοῦ
κυρίου αὐτοῦ. καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ
τὴν ὑπαρξίαν αὐτοῦ. καὶ ἑκάστῳ τὸ ἔργον
αὐτοῦ. καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο
ἵνα γρηγορῇ. ἡμεῖς οὖν τοίνυν
ὁμοίως καὶ ἡμεῖς. ὅταν ἴδωμεν τὴν οἰκίαν
ἡμῶν ἀφειδῶς ἐστηκυῖαν ἀπὸ τοῦ φόβου
τοῦ θεοῦ. καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν ἀργὰ καὶ ἀνεπιτήδεια πρὸς
τὸν κύριον. καὶ τὸν θυρωρὸν τὸν νοῦν
ἡμῶν ἀφύλακτον. καὶ τὸν ἐχθρὸν
ἡμῶν ἐπιβουλεύοντα ἡμῖν. καὶ
ἐπιτιθέμενον τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.
καὶ τὸν ἄμπελον αὐτοῦ ἀφύλακτον
καὶ ἀνεπιτήδειον πρὸς τὸν κύριον
ἡμῶν. τί ἄρα ποιήσωμεν. μείνωμεν
ἐν τῇ ἀμελείᾳ ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ
ῥᾳθυμίᾳ ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ ἀφροσύνῃ
ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ ἀκηδίᾳ ἡμῶν. καὶ
ἐν τῇ ἀπιστίᾳ ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ
ἀκαρδίᾳ ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ ἀπονοίᾳ
ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ ἀπειθείᾳ ἡμῶν.
καὶ ἐν τῇ ἀμετανοησίᾳ ἡμῶν. καὶ
ἐν τῇ ἀσπλαγχνίᾳ ἡμῶν. καὶ ἐν
τῇ ἀκαθαρσίᾳ ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ
ἀκολασίᾳ ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ
ἀσελγείᾳ ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ
μισοκαλίᾳ ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ
μισοαγαθίᾳ ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ
μισοδικαιοσύνῃ ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ
μισοαληθείᾳ ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ
μισοφωτίᾳ ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ
μισοπροφητείᾳ ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ
μισοδιδασκαλίᾳ ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ
μισοπαιδείᾳ ἡμῶν. καὶ ἐν τῇ
μισοσοφ

τῆς ἁγίας πόλεως· ὦ τοῦ ἰούδα τοῦ ἰσκαριώτου·

ξγ

Ἰούδας ὁ ἰσκαριώτης εἷς τῶν δώδεκα, ὁ καὶ παραδοὺς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν, ἐκρεμάσθη καὶ ἐλιθοβολήθη ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων· ὁ καὶ ἀπελθὼν ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ ἐκρεμάσθη καὶ ἐλιθοβολήθη· ὁ καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει ἐκρεμάσθη καὶ ἐλιθοβολήθη· ὁ καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ κεραμέως ἐκρεμάσθη καὶ ἐλιθοβολήθη· ὁ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τῶν ἐλαιῶν ἐκρεμάσθη καὶ ἐλιθοβολήθη· ὁ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ τόπῳ τῆς ἁγίας ἀναστάσεως ἐκρεμάσθη καὶ ἐλιθοβολήθη· ὁ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ τόπῳ τῆς ἁγίας γεθσημανῆ ἐκρεμάσθη καὶ ἐλιθοβολήθη· ὁ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ τόπῳ τῆς ἁγίας σιὼν ἐκρεμάσθη καὶ ἐλιθοβολήθη· ὁ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ τόπῳ τῆς ἁγίας βηθλεὲμ ἐκρεμάσθη καὶ ἐλιθοβολήθη· ὁ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ τόπῳ τῆς ἁγίας ἱερουσαλὴ

ιϊτιτάχω; ὁδὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
εἰσὶν δὲ τοῦ βοὸς καὶ ὁ ἡμιωβόλιος
προβατοῦ. ἐὰν δὲ τὸ ἡμιόνειον
τοῦ ἀλφοῦ, ὑπάγει κατὰ τὸ γράμμα
τοῦ ἀλφοῦ. ὁμοίως καὶ τὸ τρυμάλιον
τῆς βελόνης. καὶ ὁ ἀμφορεὺς
τοῦ ἀμφορέως εἰκάζεται.
ὁ δὲ ἀμφορεὺς τοῦ ἀμφορέως,
ὅτι ὁ ὄγκος τοῦ ἀλφοῦ παραδίδοται.
κἀκεῖνον ἡμῖν αὐτὰ εἰ οὖν καὶ μὴ ὁ ἄλφος
ἐκεῖμος. ἐὰν οὖν θῶμεν αὐτὰ
λαμβάνοις ἄρτον. καὶ ἐὰν θῶμεν
ἐκλαστὶ καὶ ἐὰν θῶμεν αὐτοῖς. καὶ εἰ
λάβῃ φάγῃ. τοῦτο ὅτι ἐστὶ σῶμα
μου. καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον,
εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς. καὶ
ἐπιόμοιόν τοῦ ἀλφοῦ. καὶ εἰ πᾶν
αὐτοῖς. τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου
τῆς καινῆς διαθήκης. τὸ ποτήριον
ἀλλ' ὁμοιόμορφον. ἐπεὶ μὴ
ὑπὸ τὸ ἡμιόνειον τοῦ ἀλφοῦ.
καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλφοῦ τοῦ θῦ.
καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλφοῦ τοῦ θῦ.

αὐτοῖς. ὑπάγει εἰς τὴν πόλιν·
καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον
ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ
εἰς ἣν ἐὰν εἰσέλθῃ οἰκίαν, καὶ ἐρεῖτε
τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι
ὁ διδάσκαλος· ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα
ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου
φάγω· καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον
μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον· καὶ ἐκεῖ
ἑτοιμάσατε ἡμῖν. καὶ ἐξῆλθον
καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ εὗρον
καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν
τὸ πάσχα· καὶ ὀψίας γενομένης
ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα· καὶ
ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με
ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. οἱ δὲ ἤρξαντο
λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς
κατὰ εἷς· μήτι ἐγώ; καὶ ἄλλος·

ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ καὶ ἔστησαν
ἐνώπιον τοῦ οἴκου κύριον καὶ ἐνεδύσαντο ἱμάτια
λινᾶ καὶ ἐλαβοντο τὰς κιθάρας καὶ τοὺς ψαλτῆρας
καὶ τὰς σάλπιγγας καὶ ἐπεκάλουν τὸν θεὸν τοῦ
ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἐξῆλθεν ἡ φωνὴ
αὐτῶν μετὰ δυνάμεως καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν
τὸν ἀρχιερέα εἰς τὸν οἶκον κύριον καὶ ἐν τῷ
ἐγγίσαι τὸν ἀρχιερέα εἰς τὸν οἶκον κύριον καὶ
ἐν τῷ ἐγγίσαι τὸν ἀρχιερέα εἰς τὸν οἶκον κύριον
καὶ ἐν τῷ ἐγγίσαι τὸν ἀρχιερέα εἰς τὸν οἶκον
κύριον καὶ ἐν τῷ ἐγγίσαι τὸν ἀρχιερέα εἰς τὸν
οἶκον κύριον καὶ ἐν τῷ ἐγγίσαι τὸν ἀρχιερέα
εἰς τὸν οἶκον κύριον καὶ ἐν τῷ ἐγγίσαι τὸν
ἀρχιερέα εἰς τὸν οἶκον κύριον καὶ ἐν τῷ ἐγγίσαι
τὸν ἀρχιερέα εἰς τὸν οἶκον κύριον καὶ ἐν τῷ
ἐγγίσαι τὸν ἀρχιερέα εἰς τὸν οἶκον κύριον καὶ
ἐν τῷ ἐγγίσαι τὸν ἀρχιερέα εἰς τὸν οἶκον
κύριον καὶ ἐν τῷ ἐγγίσαι τὸν ἀρχιερέα εἰς τὸν
οἶκον κύριον καὶ ἐν τῷ ἐγγίσαι τὸν ἀρχιερέα
εἰς τὸν οἶκον κύριον καὶ ἐν τῷ ἐγγίσαι τὸν

αὐτοῦ τὸ ὠτίον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἕως τούτου
μὴ ἐξήλθετε; καὶ ἁψάμενος τοῦ
ὠτίου αὐτοῦ ἰάσατο αὐτόν. Καὶ
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παρα-
γενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς
καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ
πρεσβυτέρους· ὡς ἐπὶ λῃστὴν
ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ
ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν
πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων
ἐν τῷ ἱερῷ καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ
μου· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ
τῶν προφητῶν. Καὶ ἀφέντες
αὐτὸν πάντες οἱ μαθηταὶ ἔφυγον.
Καὶ ἦν νεανίσκος τις συνακολου-
θῶν αὐτῷ περιβεβλημένος σινδόνα
ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν
οἱ νεανίσκοι. ὁ δὲ καταλιπὼν
τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ'
αὐτῶν. Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν
πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται
πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτε-
ροι καὶ οἱ γραμματεῖς. Καὶ ὁ Πέτρος
ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ
ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως·
καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν
ὑπηρετῶν καὶ θερμαινόμενος πρὸς
τὸ φῶς. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον
τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι
αὐτόν, καὶ οὐχ εὕρισκον. Πολλοὶ
γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ,
καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.
Καί τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρ-
τύρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες ὅτι
ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος
ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον
τὸν χειροποίητον καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκο-
δομήσω. Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν
ἡ μαρτυρία αὐτῶν. Καὶ ἀναστὰς
ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησε
τὸν Ἰησοῦν λέγων· οὐκ ἀποκρίνῃ
οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;
Ὁ δὲ ἐσιώπα καὶ οὐκ ἀπεκρίνατο
οὐδέν. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα
αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ χριστὸς
ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν· ἐγώ εἰμι· καὶ ὄψεσθε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν
καθήμενον τῆς δυνάμεως καὶ
ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ
οὐρανοῦ. Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρήξας
τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει· τί ἔτι
χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἠκούσατε
τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται;
Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν
ἔνοχον εἶναι θανάτου. Καὶ ἤρξαντό
τινες ἐμπτύειν αὐτῷ καὶ περικα-
λύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ
κολαφίζειν αὐτὸν καὶ λέγειν αὐτῷ·
προφήτευσον· καὶ οἱ ὑπηρέται
ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον.

Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου κάτω ἐν τῇ
αὐλῇ ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν
τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἰδοῦσα τὸν
Πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέψασα
αὐτῷ λέγει· καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζα-
ρηνοῦ ἦσθα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ ἠρνή-
σατο λέγων· οὐκ οἶδα οὐδὲ ἐπίσταμαι
σὺ τί λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς
τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε.
Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν ἤρξατο
πάλιν λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν ὅτι
οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστιν. Ὁ δὲ πάλιν
ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ
παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς
ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ
καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. Ὁ δὲ ἤρξατο
ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι οὐκ
οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε.
Καὶ εὐθέως ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ
ἐφώνησε. Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος
τοῦ ῥήματος ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς
ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς
τρίς με ἀπαρνήσῃ· καὶ ἐπιβαλὼν
ἔκλαιεν.

Καὶ εὐθὺς πρωΐ συμβούλιον ποιήσαντες
οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων
καὶ γραμματέων καὶ ὅλον τὸ συνέδριον
δήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ
παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ. Καὶ ἐπηρώτησεν
αὐτὸν ὁ Πιλᾶτος· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει·
σὺ λέγεις. Καὶ κατηγόρει αὐτοῦ οἱ
ἀρχιερεῖς πολλά. Ὁ δὲ Πιλᾶτος πάλιν
ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων· οὐκ ἀποκρίνῃ
οὐδέν; ἴδε πόσα σου κατηγοροῦσιν.
Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη,
ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλᾶτον. Κατὰ
δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἕνα δέσμιον
ὃν παρῃτοῦντο. Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος
Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν
δεδεμένος οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον
πεποιήκεισαν. Καὶ ἀναβὰς ὁ ὄχλος
ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς ἐποίει αὐτοῖς.
Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων·
θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα
τῶν Ἰουδαίων; Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ
φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ
ἀρχιερεῖς. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν
τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν
ἀπολύσῃ αὐτοῖς. Ὁ δὲ Πιλᾶτος πάλιν
ἀποκριθεὶς ἔλεγεν αὐτοῖς· τί οὖν
θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε τὸν βασιλέα
τῶν Ἰουδαίων; Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν·
σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἔλεγεν
αὐτοῖς· τί γὰρ ἐποίησε κακόν; Οἱ δὲ
περισσῶς ἔκραζον· σταύρωσον αὐτόν.
Ὁ δὲ Πιλᾶτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ
τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι ἀπέλυσεν αὐτοῖς
τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν
Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ.
Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν
ἔσω τῆς αὐλῆς ὅ ἐστιν πραιτώριον,
καὶ συκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν.
Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ
περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον
στέφανον, καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι
αὐτόν· χαῖρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων.
Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν
καλάμῳ καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ καὶ
τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν
αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ,
ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ
ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια.
Καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν
αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά
τινα Σίμωνα Κυρηναῖον ἐρχόμενον
ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου
καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ
Γολγοθᾶν τόπον, ὅ ἐστιν μεθερμη-
νευόμενον κρανίου τόπος. Καὶ ἐδί-
δουν αὐτῷ ἐσμυρνισμένον οἶνον·
ὃς δὲ οὐκ ἔλαβεν. Καὶ σταυρώσαντες
αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί
ἄρῃ. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν
αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας
αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦ-
σιν δύο λῃστάς, ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ
ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. Καὶ ἐπλη-
ρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ
ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ οἱ παραπορευό-
μενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες·
οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ οἰκο-
δομῶν ἐν τρισὶν ἡμέραις, σῶσον
σεαυτὸν καταβὰς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες
πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων
ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ
δύναται σῶσαι. Ὁ χριστὸς ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ,
ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ
συνεσταυρωμένοι σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον
αὐτόν. Καὶ γενομένης ὥρας ἕκτης
σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν
ἕως ὥρας ἐνάτης. Καὶ τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ
ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ·
ἐλωΐ ἐλωΐ λεμὰ σαβαχθανί; ὅ ἐστιν
μεθερμηνευόμενον· ὁ θεός μου ὁ θεός
μου, εἰς τί ἐγκατέλιπές με; Καί τινες
τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον·
ἴδε Ἠλίαν φωνεῖ. Δραμὼν δέ τις καὶ
γεμίσας σπόγγον ὄξους περιθείς τε
καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων· ἄφετε
ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν
αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν
μεγάλην ἐξέπνευσεν. Καὶ τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν
ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ
παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι
οὕτως κράξας ἐξέπνευσεν εἶπεν·
ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς θεοῦ
ἦν. Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν
θεωροῦσαι, ἐν αἷς καὶ Μαρία ἡ Μαγδα-
ληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ
καὶ Ἰωσῆτος μήτηρ καὶ Σαλώμη, αἳ
ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν
αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι
πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς
Ἰερουσαλήμ. Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης,
ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὅ ἐστιν προσάββατον,
ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας εὐσχή-
μων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσ-
δεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ,
τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς τὸν Πιλᾶτον
καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκεν,
καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα
ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανεν.
Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο
τὸ πτῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας
σινδόνα καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησεν τῇ
σινδόνι καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ
ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ
προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ
μνημείου. Ἡ δὲ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ
Μαρία ἡ Ἰωσῆτος ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

τῆς ἁγίας κρ΄ τῶν ἁγίων: σημειοῦ ἐποίησαν οἱ ἁγ. τξη΄

λαὸν ὁ κύριος ἐξ ὅλης τῆς γῆς εἰς κληρονομίαν
ἑαυτῷ. καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἐστάθη ἐν μέσῳ τοῦ
θυσιαστηρίου καὶ εὐλόγησε πᾶσαν τὴν συναγωγὴν
Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ λέγων· εὐλογητὸς κύριος ὁ
θεὸς ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ
ἐξελέξατο τὸν οἶκον τοῦτον τοῦ κληθῆναι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ· καὶ ἐξελέξατο τὸν
Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ λαὸν κύριον Ἰσραήλ· καὶ
ἐξελέξατο τὴν Ἱερουσαλὴμ τοῦ εἶναι τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐκεῖ· καὶ ἐξελέξατο τὸν Δαυὶδ τοῦ εἶναι
ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
γενέσθαι ἐν τῇ καρδίᾳ Δαυὶδ τοῦ οἰκοδομῆσαι
οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ· καὶ
εἶπε κύριος πρὸς Δαυὶδ· ἐν τῷ γενέσθαι ἐν τῇ
καρδίᾳ σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί
μου· καλῶς ἐποίησας τοῦτο γενέσθαι ἐν τῇ
καρδίᾳ σου· πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον
τοῦτον· ἀλλ' ἢ ὁ υἱός σου ὁ ἐξελεύσεται ἐκ τῆς
ὀσφύος σου, αὐτὸς οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ
ὀνόματί μου· καὶ ἀνέστησε κύριος τὸ ῥῆμα
αὐτοῦ ὃ ἐλάλησε· καὶ ἀνέστην ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ
πατρός μου καὶ ἐκάθισα ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ
καθὼς ἐλάλησε κύριος καὶ ᾠκοδόμησα τὸν οἶκον
τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἔθηκα
ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν ἐν ᾗ διαθήκη κυρίου ἣν
διέθετο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ ἔστη
ἔναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου κατέναντι πάσης
συναγωγῆς Ἰσραὴλ καὶ ἐξεπέτασε τὰς χεῖρας
αὐτοῦ· ὅτι Σολομὼν ἐποίησε τὸν χαλκοῦν τὸν
ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ
ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ

λεγει τοις αρχιερευσι και τοις φαρισαιοις συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα σημεια ποιει εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευσουσιν εις αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος εις δε τις εξ αυτων καιαφας ων αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου ειπεν προς αυτους υμεις ουκ οιδατε ουδεν ουδε διαλογιζεσθε οτι συμφερει ημιν ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος απολητε τουτο δε απ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου προεφητευσεν οτι εμελλεν ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους και ουκ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν απο της ημερας εκεινης ουν εβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον ιησους ουκετι ουν παρρησια περιεπατει τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει διετριβε μετα των μαθητων αυτου και ηγγικει το πασχα των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιερουσαλημ εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους εζητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην δεδωκεισαν δε και οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολην ινα εαν τις γνω που εστιν μηνυση οπως πιασωσιν αυτον

ιβ Τη επαυριον ο οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ιησους εις ιερουσαλημ ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ο βασιλευς του ισραηλ και ευρων ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθως εστιν γεγραμμενον μη φοβου θυγατηρ σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται καθημενος επι πωλον ονου ταυτα ουκ εγνωσαν οι μαθηται αυτου το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω ο ουν οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων διο και υπηντησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσαν τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον οι ουν φαρισαιοι ειπον προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδου ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν ησαν δε ελληνες τινες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν ερχεται φιλιππος και λεγει τω ανδρεα ανδρεας παλιν και φιλιππος και ανδρεας λεγουσιν τω ιησου ο δε ιησους αποκρινεται αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθανη αυτος μονος μενει εαν δε αποθανη πολυν καρπον φερει ο φιλων την ψυχην αυτου απολλυει αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην εαν εμοι τις διακονη εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονος ο εμος εσται εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ νυν η ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατερ σωσον με εκ της ωρας ταυτης αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην πατερ δοξασον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω ο ουν οχλος ο εστως και ακουσας ελεγεν βροντην γεγονεναι αλλοι ελεγον αγγελος αυτω λελαληκεν απεκριθη ιησους και ειπεν ου δι εμε η φωνη αυτη γεγονεν αλλα δι υμας νυν κρισις εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται κακω εαν υψωθω εκ της γης παντας ελκυσω προς εμαυτον τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω ημελλεν αποθνησκειν απεκριθη αυτω ο οχλος ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστος μενει εις τον αιωνα και πως συ λεγεις δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τις εστιν ουτος ο υιος του ανθρωπου ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον το φως εν υμιν εστιν περιπατειτε ως το φως εχετε ινα μη σκοτια υμας καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει ως το φως εχετε πιστευετε εις το φως ινα υιοι φωτος γενησθε ταυτα ελαλησεν ιησους και απελθων εκρυβη απ αυτων τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκοτος εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εις αυτον ινα ο λογος ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιας τετυφλωκεν αυτων τους οφθαλμους και επωρωσεν αυτων την καρδιαν ινα μη ιδωσιν τοις οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και στραφωσιν και ιασομαι αυτους ταυτα ειπεν ησαιας οτι ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου ομως μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια τους φαρισαιους ουχ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου ιησους δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλα εις τον πεμψαντα με και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμψαντα με εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα ινα πας ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη φυλαξη εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον ον λογος ον ελαλησα εκεινος κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψας με πατηρ αυτος μοι εντολην δεδωκεν τι ειπω και τι λαλησω και οιδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν α ουν εγω λαλω καθως ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτως λαλω

ιγ Προ δε της εορτης του πασχα ειδως ο ιησους οτι ηλθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμω εις τελος ηγαπησεν αυτους και δειπνου γινομενου του διαβολου ηδη βεβληκοτος εις την καρδιαν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου ινα παραδοι αυτον ειδως οτι παντα εδωκεν αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον ειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενος ερχεται ουν προς σιμωνα πετρον και λεγει αυτω εκεινος κυριε συ μου νιπτεις τους ποδας απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδας αρτι γνωση δε μετα ταυτα λεγει αυτω πετρος ου μη νιψης μου τους ποδας εις τον αιωνα απεκριθη αυτω ιησους εαν μη νιψω σε ουκ εχεις μερος μετ εμου λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε μη τους ποδας μου μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην λεγει αυτω ιησους ο λελουμενος ουκ εχει χρειαν ει μη τους ποδας νιψασθαι αλλ εστιν καθαρος ολος και υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντες ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο ειπεν ουχι παντες καθαροι εστε οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων και ελαβεν τα ιματια αυτου αναπεσων παλιν ειπεν αυτοις γινωσκετε τι πεποιηκα υμιν υμεις φωνειτε με ο διδασκαλος και ο κυριος και καλως λεγετε ειμι ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο κυριος και ο διδασκαλος και υμεις οφειλετε αλληλων νιπτειν τους ποδας υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν ινα καθως εγω εποιησα υμιν και υμεις ποιητε αμην αμην λεγω υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολος μειζων του πεμψαντος αυτον ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα ου περι παντων υμων λεγω εγω οιδα τινας εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων μου τον αρτον επηρεν επ εμε την πτερναν αυτου απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε οτι εγω ειμι αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων εαν τινα πεμψω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμψαντα με ταυτα ειπων ο ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με εβλεπον εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει ην ανακειμενος εις εκ των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιησου ον ηγαπα ο ιησους νευει ουν τουτω σιμων πετρος πυθεσθαι τις αν ειη περι ου λεγει ανεπεσεν ουν εκεινος ουτως επι το στηθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τις εστιν απεκριθη ο ιησους εκεινος εστιν ω εγω βαψας το ψωμιον επιδωσω και εμβαψας το ψωμιον διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανας λεγει ουν αυτω ο ιησους ο ποιεις ποιησον ταχιον τουτο δε ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω τινες γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ιουδας οτι λεγει αυτω ο ιησους αγορασον ων χρειαν εχομεν εις την εορτην η τοις πτωχοις ινα τι δω λαβων ουν το ψωμιον εκεινος εξηλθεν ευθεως ην δε νυξ οτε ουν εξηλθεν λεγει ιησους νυν εδοξασθη ο υιος του ανθρωπου και ο θεος εδοξασθη εν αυτω εαν ο θεος εδοξασθη εν αυτω και ο θεος δοξασει αυτον εν εαυτω και ευθυς δοξασει αυτον τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθως ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας ινα και υμεις αγαπατε αλληλους εν τουτω γνωσονται παντες οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοις λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε ποι υπαγεις απεκριθη αυτω ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον δε ακολουθησεις λεγει αυτω πετρος κυριε διατι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω απεκριθη ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνησει εως ου αρνησηι με τρις

ιδ Μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε εν τη οικια του πατρος μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν οτι πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν και εαν πορευθω και ετοιμασω τοπον υμιν παλιν ερχομαι και παραλημψομαι υμας προς εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε και οπου εγω υπαγω οιδατε την οδον λεγει αυτω θωμας κυριε ουκ οιδαμεν που υπαγεις πως δυναμεθα την οδον ειδεναι λεγει αυτω ιησους εγω ειμι η οδος και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου ει εγνωκειτε με και τον πατερα μου εγνωτε αν και απ αρτι γινωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον λεγει αυτω φιλιππος κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν λεγει αυτω ιησους τοσουτον χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκας με φιλιππε ο εωρακως εμε εωρακεν τον πατερα πως συ λεγεις δειξον ημιν τον πατερα ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λεγω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο εν εμοι μενων αυτος ποιει τα εργα πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προς τον πατερα μου πορευομαι και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω εαν τι αιτησητε με εν τω ονοματι μου εγω ποιησω εαν με αγαπατε τας εντολας τας εμας τηρησατε και εγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εις τον αιωνα το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμος ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο υμεις γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται ουκ αφησω υμας ορφανους ερχομαι προς υμας ετι μικρον και ο κοσμος με ουκετι θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησετε εν εκεινη τη ημερα υμεις γνωσεσθε οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι και εγω εν υμιν ο εχων τας εντολας μου και τηρων αυτας εκεινος εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατρος μου και εγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον λεγει αυτω ιουδας ουχ ο ισκαριωτης κυριε τι γεγονεν οτι ημιν μελλεις εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω εαν τις αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεθα ο μη αγαπων με τους λογους μου ου τηρει και ο λογος ον ακουετε ουκ εστιν εμος αλλα του πεμψαντος με πατρος ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων το δε παρακλητος το πνευμα το αγιον ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν εγω ειρηνην αφιημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθως ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμας ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μου μειζων μου εστιν και νυν ειρηκα υμιν προ του γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε ουκετι πολλα λαλησω μετ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον πατερα και καθως εντολην εδωκεν μοι ο πατηρ ουτως ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

ιε Εγω ειμι η αμπελος η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργος εστιν παν κλημα εν εμοι μη φερον καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερον καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον φερη ηδη υμεις καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθως το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μενη εν τη αμπελω ουτως ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μενητε εγω ειμι η αμπελος υμεις τα κλημματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν οτι χωρις εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν εαν τις μη μενη εν εμοι εβληθη εξω ως το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις πυρ βαλλουσιν και καιεται εαν μενητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησασθε και γενησεται υμιν εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησεσθε εμοι μαθηται καθως ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα υμας μεινατε εν τη αγαπη τη εμη εαν τας εντολας μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθως εγω τας εντολας του πατρος μου τετηρηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν η και η χαρα υμων πληρωθη αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας μειζονα ταυτης αγαπην ουδεις εχει ινα τις την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου υμεις φιλοι μου εστε εαν ποιητε α εγω εντελλομαι υμιν ουκετι λεγω υμας δουλους οτι ο δουλος ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριος υμας δε ειρηκα φιλους οτι παντα α ηκουσα παρα του πατρος μου εγνωρισα υμιν ουχ υμεις με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμας και εθηκα υμας ινα υμεις υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρπος υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλους ει ο κοσμος υμας μισει γινωσκετε οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμος αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμας εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμας ο κοσμος μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμας διωξουσιν ει τον λογον μου ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοις αμαρτιαν ουκ ειχοσαν νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοις α ουδεις αλλος πεποιηκεν αμαρτιαν ουκ ειχοσαν νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου αλλ ινα πληρωθη ο λογος ο εν τω νομω αυτων γεγραμμενος οτι εμισησαν με δωρεαν οταν δε ελθη ο παρακλητος ον εγω πεμψω υμιν παρα του πατρος το πνευμα της αληθειας ο παρα του πατρος εκπορευεται εκεινος μαρτυρησει περι εμου και υμεις δε μαρτυρειτε οτι απ αρχης μετ εμου εστε

ιϛ Ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε αποσυναγωγους ποιησουσιν υμας αλλ ερχεται ωρα ινα πας ο αποκτεινας υμας δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω και ταυτα ποιησουσιν υμιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχης ουκ ειπον οτι μετ υμων ημην και νυν υπαγω προς τον πεμψαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με που υπαγεις αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ μη απελθω ο παρακλητος ουκ ελευσεται προς υμας εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προς υμας και ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως περι αμαρτιας μεν οτι ου πιστευουσιν εις εμε περι δικαιοσυνης δε οτι προς τον πατερα μου υπαγω και ουκετι θεωρειτε με περι κρισεως δε οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται ετι πολλα εχω υμιν λεγειν αλλ ου δυνασθε βαστασαι αρτι οταν δε ελθη εκεινος το πνευμα της αληθειας οδηγησει υμας εν τη αληθεια παση ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα αν ακουση λαλησει και τα ερχομενα αναγγελει υμιν εκεινος εμε δοξασει οτι εκ του εμου λημψεται και αναγγελει υμιν παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελει υμιν μικρον και ουκετι θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι εγω προς τον πατερα πορευομαι ειπον ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι εγω προς τον πατερα ελεγον ουν τι εστιν τουτο ο λεγει το μικρον ουκ οιδαμεν τι λαλει εγνω ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εις χαραν γενησεται η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτης οταν δε γεννηση το παιδιον ουκετι μνημονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον και υμεις ουν νυν μεν λυπην εχετε παλιν δε οψομαι υμας και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωσει υμιν εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και λημψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη ταυτα εν παροιμιαις λελαληκα υμιν ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμιαις λαλησω υμιν αλλα παρρησια περι του πατρος απαγγελω υμιν εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον πατερα περι υμων αυτος γαρ ο πατηρ φιλει υμας οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα του θεου εξηλθον εξηλθον παρα του πατρος και εληλυθα εις τον κοσμον παλιν αφιημι τον κοσμον και πορευομαι προς τον πατερα λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ιδε νυν παρρησια λαλεις και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεις νυν οιδαμεν οτι οιδας παντα και ου χρειαν εχεις ινα τις σε ερωτα εν τουτω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθες απεκριθη αυτοις ιησους αρτι πιστευετε ιδου ερχεται ωρα και εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια και εμε μονον αφητε και ουκ ειμι μονος οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψιν εχετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον

ιζ Ταυτα ελαλησεν ιησους και επηρεν τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον και ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα και ο υιος σου δοξαση σε καθως εδωκας αυτω εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκας αυτω δωσει αυτοις ζωην αιωνιον αυτη δε εστιν η αιωνιος ζωη ινα γινωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και ον απεστειλας ιησουν χριστον εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον τελειωσας ο δεδωκας μοι ινα ποιησω και νυν δοξασον με συ πατερ παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον ειναι παρα σοι εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους εδωκας μοι εκ του κοσμου σοι ησαν και εμοι αυτους εδωκας και τον λογον σου τετηρηκασιν νυν εγνωκασιν οτι παντα οσα δεδωκας μοι παρα σου εισιν οτι τα ρηματα α εδωκας μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας εγω περι αυτων ερωτω ουκ περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας μοι οτι σοι εισιν και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα εστιν και δεδοξασμαι εν αυτοις και ουκετι ειμι εν τω κοσμω και ουτοι εν τω κοσμω εισιν και εγω προς σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις ωσαυτως οτε ημην μετ αυτων εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι και εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας ινα η γραφη πληρωθη νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν εαυτοις εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο κοσμος εμισησεν αυτους οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου ουκ ερωτω ινα αρης αυτους εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησης αυτους εκ του πονηρου εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου ο λογος ο σος αληθεια εστιν καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον καγω απεστειλα αυτους εις τον κοσμον και υπερ αυτων εγω αγιαζω εμαυτον ινα ωσιν και αυτοι ηγιασμενοι εν αληθεια ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων εις εμε ινα παντες εν ωσιν καθως συ πατερ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν ωσιν ινα ο κοσμος πιστευη οτι συ με απεστειλας και εγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν ινα γινωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας πατερ ους δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην δεδωκας μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου πατερ δικαιε και ο κοσμος σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνων και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλας και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν αυτοις η και εγω εν αυτοις

ιη Ταυτα ειπων ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου του κεδρων οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχθη ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου ιουδας ουν λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερεων και φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων ιησους ουν ειδως παντα τα ερχομενα εξ αυτον εξηλθεν και λεγει αυτοις τινα ζητειτε απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις ιησους εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων ως ουν ειπεν αυτοις οτι εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσαν χαμαι παλιν ουν επηρωτησεν αυτους τινα ζητειτε οι δε ειπαν ιησουν τον ναζωραιον απεκριθη ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε αφετε τουτους υπαγειν ινα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ους δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδενα σιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν του του αρχιερεως δουλον και απεκοψεν αυτου το ωτιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχος ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαιραν εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο η σπειρα ουν και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και εδησαν αυτον και απηγαγον προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος του καιαφα ος ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου ην δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον αποθανειν υπερ του λαου ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετρος και ο αλλος μαθητης ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην του αρχιερεως ο δε πετρος ειστηκει προς την θυραν εξω εξηλθεν ουν ο μαθητης ο αλλος ος ην γνωστος του αρχιερεως και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον λεγει ουν η παιδισκη η θυρωρος τω πετρω μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινος ουκ ειμι ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποιηκοτες οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο ην δε και ο πετρος μετ αυτων εστως και θερμαινομενος ο ουν αρχιερευς ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου απεκριθη αυτω ιησους εγω παρρησια λελαληκα τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα εν συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντες οι ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν τι με ερωτας ερωτησον τους ακηκοοτας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω ταυτα ειποντος δε αυτου ταυτα εις παρεστηκως των υπηρετων εδωκεν ραπισμα τω ιησου ειπων ουτως αποκρινη τω αρχιερει απεκριθη αυτω ιησους ει κακως ελαλησα μαρτυρησον περι του κακου ει δε καλως τι με δερεις απεστειλεν ουν αυτον ο αννας δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιερεα ην δε σιμων πετρος εστως και θερμαινομενος ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου εστιν ηρνησατο εκεινος και ειπεν ουκ ειμι λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερεως συγγενης ων ου απεκοψεν πετρος το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ αυτου παλιν ουν ηρνησατο πετρος και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωι και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλα φαγωσιν το πασχα εξηλθεν ουν πιλατος προς αυτους εξω και φησιν τινα κατηγοριαν φερετε κατα του ανθρωπου τουτου απεκριθησαν και ειπαν αυτω ει μη ην ουτος κακοποιος ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον ειπεν ουν αυτοις πιλατος λαβετε αυτον υμεις και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα ινα ο λογος του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαινων ποιω θανατω ημελλεν αποθνησκειν εισηλθεν ουν παλιν εις το πραιτωριον ο πιλατος και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων απεκριθη ιησους απο σεαυτου συ τουτο λεγεις η αλλοι σοι ειπον περι εμου απεκριθη πιλατος μητι εγω ιουδαιος ειμι το εθνος το σον και οι αρχιερεις παρεδωκαν σε εμοι τι εποιησας απεκριθη ιησους η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου του

Ἐπὶ δὲ τῆ θήκη. καὶ προσκαλεσάμενος
τὸν κήρυκα τὸν ἐπὶ τῆς φυλακῆς, ἐπυνθάνετο
εἰ ἐπὶ πολὺ τεθνήκασιν. καὶ μαθὼν παρ' αὐτοῦ
ὅτι ἤδη τέθνασιν, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ τῷ Ἰωσὴφ. ὁ δὲ ἀγοράσας σινδόνα,
καθελὼν αὐτὸν ἐνετύλιξεν αὐτὸν καθαρᾷ
σινδόνι. καὶ ἐκόμισεν αὐτὸν εἰς τὸ ἴδιον
μνημεῖον ὃ ὠκοδόμησεν ἐν τῷ κήπῳ αὐτοῦ.
καὶ ἐκεῖ ἔθαψεν αὐτὸν ὡς ἔθος ἐστὶ τοῖς
Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ἦν δὲ παρασκευὴ
καὶ ἐπέφωσκε σάββατον. ἐκολούθησαν δὲ
αὐτῷ γυναῖκες αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι
αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας. καὶ ἐθεάσαντο
τὸ μνημεῖον καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ.
καὶ ὑποστρέψασαι ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ
μύρα. καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ
τὴν ἐντολήν. τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων
ὄρθρου βαθέως ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον
φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα.
καὶ εὗρον τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ
τοῦ μνημείου. καὶ παραγενόμεναι οὐκ εὗρον
τὸ σῶμα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. καὶ ἐγένετο
ἀπορεῖν αὐτὰς περὶ τούτου. καὶ ἰδοὺ δύο
ἄνδρες ἐν ἐσθῆτι ἀστραπτούσῃ ἐπέστησαν
αὐταῖς. καὶ ἐμφοβουμένων αὐτῶν καὶ
κλινουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τὴν γῆν εἶπον
πρὸς αὐτάς. τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ
τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε ἀλλὰ ἠγέρθη.
μνήσθητε πῶς ἐλάλησεν ὑμῖν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ
λέγων τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου ὅτι δεῖ παραδοθῆναι
εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. καὶ ἐμνήσθησαν
τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ
τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν πάντα ταῦτα τοῖς
ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. ἦσαν δὲ
Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία
Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς. καὶ
ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ
ῥήματα ταῦτα καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐταῖς.
ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμε πρὸς τὸ
μνημεῖον καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια
κείμενα μόνα καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν
θαυμάζων τὸ γεγονός. καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ
αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς
κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ
Ἰερουσαλὴμ ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς. καὶ αὐτοὶ
ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν
συμβεβηκότων τούτων. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς
Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς. οἱ δὲ
ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι
αὐτόν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς. τίνες οἱ
λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους
περιπατοῦντες καὶ ἐστε σκυθρωποί; ἀποκριθεὶς
δὲ εἷς ὀνόματι Κλεόπας εἶπεν πρὸς αὐτόν.
σὺ μόνος παροικεῖς Ἰερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἔγνως
τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;
καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ποῖα; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ.
τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ ὃς ἐγένετο
ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. ὅπως
τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ
ἐσταύρωσαν αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι
αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ.
ἀλλὰ γε καὶ σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην
ταύτην ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο.
ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν
ἡμᾶς γενόμεναι ὀρθριναὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον
καὶ μὴ εὑρούσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον
λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι
οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. καὶ ἀπῆλθόν τινες
τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ εὗρον
οὕτως καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον. αὐτὸν
δὲ οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτούς.
ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν
ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται. οὐχὶ
ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν
εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ
Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν
διερμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς
τὰ περὶ ἑαυτοῦ. καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην
οὗ ἐπορεύοντο. καὶ αὐτὸς προσεποιήσατο
πορρώτερον πορεύεσθαι. καὶ παρεβιάσαντο
αὐτὸν λέγοντες. μεῖνον μεθ' ἡμῶν ὅτι
πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ'
αὐτῶν λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν καὶ
κλάσας προσεφέρετο αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ
διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπέγνωσαν
αὐτόν. καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ'
αὐτῶν. καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους. οὐχὶ ἡ
καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς ἐλάλει
ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς
γραφάς; καὶ ἀναστάντες αὐτὴν τὴν ὥραν
ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ καὶ εὗρον
ἠθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν
αὐτοῖς λέγοντας ὅτι ὄντως ἠγέρθη ὁ κύριος
καὶ ὤφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ
ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ
κλάσει τοῦ ἄρτου. ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων
αὐτὸς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς.
εἰρήνη ὑμῖν. ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε. πτοηθέντες
δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα
θεωρεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τί τεταραγμένοι
ἐστέ; καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν
ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν; ἴδετε τὰς χεῖράς μου
καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι ἐγώ εἰμι αὐτός.
ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε ὅτι πνεῦμα σάρκα
καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε
ἔχοντα. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς
τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. ἔτι δὲ
ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ
θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς. ἔχετέ τι ἐνθάδε
βρώσιμον; οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος
ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου.
καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. τὸ δὲ
περισσεῦσαν αὐτοῖς κλάσματα ἦρεν καὶ
ἔδωκεν αὐτοῖς. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς.
οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς
ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα
τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ
τοῖς προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.
τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι
τὰς γραφάς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι οὕτως
γέγραπται παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ ἀναστῆναι
ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. καὶ κηρυχθῆναι
ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀρξάμενοι
ἀπὸ Ἰερουσαλήμ. ὑμεῖς μάρτυρες τούτων.
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν
τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς. ὑμεῖς δὲ
καθίσατε ἐν τῇ πόλει ἕως οὗ ἐνδύσησθε
ἐξ ὕψους δύναμιν. ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς
ἕως πρὸς Βηθανίαν καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας
αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ'
αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν.
καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν
εἰς Ἰερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. καὶ
ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ
εὐλογοῦντες τὸν θεόν. ἀμήν.

Θεόν τὸν, εἰκήρυξαν τὸν τάχους τοῦ· τοῦ
κῦ σωτῆρος ἡμῶν τὸν, καὶ τὸν λόγον μὲ
ταις σημείοις. ἀμήν: — † ἀ. ψξ φχ:

† τέλος τοῦ κατὰ Μ. ἀίου εὐ: τι φχ:

† τοῦ τὸ Μ. ἅγιον ἀ, ἐξιδόθη μ χρόνοις
δέκα τῆς τοῦ χῦ ἀναλ ς: —

πορεύομενοις εἰς ἄγρον· καὶ εἰς ἕτερον
Θεόν τὸν, ἀπῆλθεν ἐμπορίαν τοῖς ἰδίοις·
ὁ δὲ εἰς εἰς ἑτοίμοις ὑπῆρξαν· ἕτερος
ἀπελεύσεται αὐτοῖς τοῖς ἰδίοις κλη-
θεὶς ἐφαμερώθη καὶ ὡς εἶδεν τὴν ἀσθ τι
αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς
θλασσομένοις αὐτὸν ἐμπορεύομ,
ἀκέ τοῖς ἔφασαν· καὶ εἰ πεμφθεὶς τοῖς
πορεύθην τὸν εἰς τὸν κόσμον ὡ
σαν τὸν, κήρυξατε τὸν ἀγέλιον
πάσῃ τῇ κτίσει· ὃ πιστεύσας καὶ
ναπτίσθεὶς, σωθήσεται· ὃς δὲ ἀπι-
στήσας, κατακριθήσεται· σημεῖα
δὲ τοῖς πεπιστευκόσι, ταῦτα παρακο-
λουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου, δαι-
μόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λα-
λήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν
θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς
βλάψῃ· ἐπὶ ἀῤῥώστους χεῖρας ἐπι-
θήσουσι καὶ καλῶς ἕξουσιν· ὁ μὲν
οὖν κῦς, μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς
ἐνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν· καὶ ἐκά-
θισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἐξελ-

∴ τοῦ κ̄ λόγου καὶ ἀπὸ ἐν τὰ κεφάλαια ∴

περὶ τῆς ἀναγραφῆς : α̅
περὶ τῶν ἀναγραφομένων ποιημάτων : β̅
περὶ τοῦ σχεδίου : γ̅
περὶ ἀνάγνωσης τῆς προφητείας : δ̅
περὶ τοῦ γενομένου ῥήματος πρὸς : ε̅
περὶ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν τῶν τοῦ ἰω̅ : ϛ̅
περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ ὀρ̅ς̅ : ζ̅
περὶ τοῦ ἔχοντος πνεῦμα πονηρόν : η̅
περὶ τῆς πενθερᾶς Πέτρου : θ̅
περὶ τῶν ἰαθέντων ὑπὸ ποικίλων νόσων : ι̅
περὶ τῆς ἁλιείας τῶν ἰχθύων : ια̅
περὶ τοῦ λεπροῦ : ιβ̅
περὶ τοῦ παραλυτικοῦ : ιγ̅
περὶ λευεὶ τοῦ τελώνου : ιδ̅
περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος τὴν χεῖρα : ιε̅
περὶ τῆς τῶν ἁ ποφόλων ἐκλογῆς : ις̅
περὶ τῶν μακαρισμῶν : ιζ̅
περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου : ιη̅
περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας : ιθ̅
περὶ τῶν αὐτοσταλέντων παρὰ ἰω̅ : κ̅
περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ κ̅ν̅ μύρου : κα̅
περὶ τῆς παραπολῆς τοῦ ασ̅ρου : κβ̅
περὶ τῆς ἐπιπλήσεως τῶν ὑδάτων : κγ̅
περὶ τοῦ ἐχόντος τὸν λεγεῶνα : κδ̅
περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου : κε̅
περὶ τῆς αἱμορροούσης : κ̅ς̅
περὶ τῆς ἁποφολῆς τῶν δώδεκα : κ̅ζ̅
περὶ τῶν ἄρτων καὶ τῶν β̅ ἰχθύων : κ̅η̅
περὶ τῆς τῶν μαθητῶν ἐπερωτήσεως : κθ̅
περὶ τῆς μετὰ μορφώσεως τοῦ ἰ̅υ̅ : λ̅
περὶ τοῦ ἐλεημένου ὀχλοβύρου : λα̅
περὶ τῶν δύο λοιπῶν ζωμένων, τίς μείζων : λβ̅
περὶ τοῦ μὴ ἐπιτρέπειν ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν : λγ̅
περὶ τῶν ἀνὰ μέσον ἰχθέων τῶν. ϙ̅ : λδ̅
περὶ τοῦ ἐπερωτῆσαι τοὺς κοσμικούς : λε̅
περὶ τοῦ ἐπιστροφῆς τοῦς εἰς τοὺς λ̅ς̅ : λ̅ς̅
περὶ μαρθᾶ καὶ μαρίας : λζ̅
περὶ προσευχῆς : λη̅
περὶ τοῦ ἐχόντος δαιμόνιον κωφόν : λθ̅
περὶ τῆς ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἐπερωτήσεως : μ̅
περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ κ̅ς̅ σημείων : μα̅
περὶ τοῦ κελεύσαντος φαρισαίου τὸν ἰ̅ν̅ : μβ̅
περὶ τοῦ τελωνίου τῶν κοσμικῶν : μγ̅
περὶ τῆς ζ̅ γῆς τῶν φαρισαίων : μδ̅
περὶ τοῦ θέλοντος μερίσασθαι τὴν κληρονομ̅ : μ̅ς̅
περὶ τοῦ ἐνφορηθέντος χώρα πλουσίου : μζ̅

Περὶ τοῦ ἀμπελῶνος παραμολή: ο
Περὶ τῶν ἁγκαθέντων, ἀλλὰ τὸν κήρυσσον: οα
Περὶ τῶν σαδδουκαίων: οβ
Περὶ τοῦ σφραγίσαντος τὸν κύκλον περιτρέχοντος: ογ
Περὶ τῆς ταῦτα ὀλίγα χήρας: οδ
Περὶ τῆς σὺν πλείασι ἑστηκυίας: οε
Περὶ τοῦ πάσχα: ος
Περὶ τῶν φιλομήκων σάκκων τὸ μείζων: οζ
Περὶ τῆς ἑξετάσεως τοῦ σταυροῦ: οη
Περὶ τῆς πορφύρας ἐξουθενήσεως: οθ
Περὶ τῶν κοσμησάντων γυναικῶν: π
Περὶ τοῦ μὴ πιστεύσαντος τοῦ λησταῦ: πα
Περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ σώματος: πβ
Περὶ τοῦ κλεόπα: πγ

Περὶ τῶν ἀλιλαίων καὶ τῶν εἰς τὸν αλλ
Περὶ τῆς ἐχούσης, πρὸ τῆς ἀσθενείας: μη
Περὶ τῆς παραμολῆς: μθ
Περὶ τοῦ ἑπτὰ σάκκος, ἐλάλησεν οἱ σαμάριται: ν
Περὶ τῶν εἰς τὸν τῶν ἰουδαίων ἀρχόντων: να
Περὶ τοῦ ὑδρωπικοῦ: νβ
Περὶ τοῦ μὴ κατὰ τὸν πρωτοκλισίαν: νγ
Περὶ τῶν καλούντων ἐπὶ τὸ δεῖπνον: νε
Περὶ οἰκοδομῆς πύργου, παραμολή: νς
Περὶ τῶν ῥ΄ προσώπων, παραμολή: νζ
Περὶ τοῦ δεκαδύο κλισιῶν τοῦ χαραμᾶ: νη
Περὶ τῆς πορφύρας ἐξουθενήσεως: νθ
Περὶ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας: ξ
Περὶ τοῦ πλουσίου, καὶ τοῦ λαζάρου: ξα
Περὶ τῶν δέκα λεπρῶν: ξβ
Περὶ τοῦ κριτοῦ τῆς ἀδικίας: ξγ
Περὶ τοῦ τελώνου, καὶ τοῦ φαρισαίου: ξδ
Περὶ τοῦ ἑστῶτος τὸν πλουσίαν τὸν λ: ξε
Περὶ τοῦ τυφλοῦ: ξς
Περὶ τοῦ ζακχαίου: ξζ
Περὶ τοῦ πορευθέντος λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν: ξη
Περὶ τῶν μναῶν τῶν τὰς δέκα μνᾶς: ξθ
Περὶ τοῦ πάλου: ο
Περὶ τῶν ἑπτὰ ἀρχιερέων πρεσβυτέρων: οα

† Τί τὸ νῦν τὸ καταλοιπὸν καθεύδετε, ἀπέχει ἐγένετο ἡ ὥρα ἰδοὺ παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα παρεγένετο καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σύσσημον λέγων ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς καὶ ἐλθὼν εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ εἶπεν ῥαββεὶ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ἑταῖρε ἐφ' ὃ πάρει τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτοῖς καὶ ἐκράτησαν αὐτόν καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον τότε λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἀπόστρεψον τὴν μάχαιραν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται ἢ οὐ δοκεῖς ὅτι δύναμαι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου καὶ παραστήσει μοι ἄρτι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ εἶπεν ὁ ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον

Luk 1,11

1.11

καὶ πᾶσι λέγω ὑμῖν γρηγορεῖτε· ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
ἐλθὼν ὁ κύριος εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ
λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων Σίμων ἰδοὺ ὁ σατανᾶς
ἐξῃτήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ
δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου·
καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήρισον τοὺς ἀδελφούς
σου· καὶ ἐν τῇ ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο·
καὶ ἐγένετο ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος
καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς
προσευχῆς ἦλθε πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὗρεν
αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· τί καθεύδετε; ἐγείρεσθε καὶ προσεύχεσθε
ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· ἔτι αὐτοῦ λα-
λοῦντος ἰδοὺ ὄχλος καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας εἷς
τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτούς· καὶ ἤγγισεν τῷ
Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
Ἰούδα φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δίδως; ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον
εἶπον αὐτῷ· κύριε εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ;
καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ
ἀρχιερέως καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐᾶτε ἕως τούτου·
καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ ἰάσατο αὐτόν·
καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους
ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ
καὶ πρεσβυτέρους· ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν
ὄντος μου πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξετείνατε
τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα
καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους· συλλαβόντες δὲ αὐτὸν
ἤγαγον καὶ εἰσήγαγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιε-
ρέως· ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν· περι-
καύσαντες δὲ πῦρ ἐν μέσῃ τῇ αὐλῇ καὶ συγκα-
θισάντων ἐκάθητο ὁ Πέτρος μέσος αὐτῶν· καὶ
ἰδοῦσα αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ
φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπεν· καὶ οὗτος σὺν
αὐτῷ ἦν· ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν λέγων· οὐκ οἶδα
αὐτόν γύναι· καὶ μετὰ μικρὸν ἄλλος ἰδὼν αὐτὸν
ἔφη· καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν·
ἄνθρωπε οὐκ εἰμί· καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς
ἄλλος τις διϊσχυρίζετο λέγων· ἐπ' ἀληθείας καὶ
οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν·
καὶ εἶπεν ὁ Πέτρος· ἄνθρωπε οὐκ οἶδα ὃ λέγεις·
καὶ παραχρῆμα ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφώνησεν
ἀλέκτωρ· καὶ στραφεὶς ὁ κύριος ἐνέβλεψεν τῷ
Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος
τοῦ κυρίου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι σήμερον ἀπαρνήσῃ με τρίς· καὶ ἐξελθὼν
ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς· καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες
αὐτὸν ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες· καὶ περικαλύ-
ψαντες αὐτὸν ἐπηρώτων λέγοντες· προφήτευσον
τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφη-
μοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν· καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα
συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ καὶ ἀρχιερεῖς
καὶ γραμματεῖς καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέ-
δριον αὐτῶν λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός εἰπὸν
ἡμῖν· εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ἐὰν ὑμῖν εἴπω οὐ μὴ πι-
στεύσητε· ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω οὐ μὴ ἀποκρι-
θῆτε μοι οὐδὲ ἀπολύσητε· ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ ἔσται
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς
δυνάμεως τοῦ θεοῦ· εἶπαν δὲ πάντες· σὺ οὖν εἶ
ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· ὑμεῖς
λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι· οἱ δὲ εἶπαν· τί ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ
στόματος αὐτοῦ· καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος
αὐτῶν ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλᾶτον· καὶ ἤρξαντο
κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες· τοῦτον εὕραμεν δια-
στρέφοντα τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ κωλύοντα φόρους
Καίσαρι διδόναι καὶ λέγοντα ἑαυτὸν χριστὸν
βασιλέα εἶναι· ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν
λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· σὺ λέγεις· ὁ δὲ Πιλᾶτος
εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· οὐδὲν
εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· οἱ δὲ ἐπι-
σχύοντο λέγοντες ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν διδάσκων
καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλι-
λαίας ἕως ὧδε· ὁ δὲ Πιλᾶτος ἀκούσας Γαλιλαίας
ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστιν· καὶ
ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρῴδου ἐστὶν ἀνέ-
πεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρῴδην ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν
Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις· ὁ δὲ Ἡρῴδης
ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ ἐξ ἱκανῶν
χρόνων θέλων ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἀκούειν περὶ
αὐτοῦ καὶ ἤλπιζέν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ
γινόμενον· ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς·
αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ· εἱστήκεισαν δὲ
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως κατηγο-
ροῦντες αὐτοῦ· ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρῴδης
σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας περι-
βαλὼν ἐσθῆτα λαμπρὰν ἀνέπεμψεν τῷ Πιλάτῳ·
ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ τε Πιλᾶτος καὶ ὁ Ἡρῴδης ἐν
αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προσκαλεσάμενος
δὲ ὁ Πιλᾶτος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας
καὶ τὸν λαὸν εἶπεν πρὸς αὐτούς· προσηνέγκατέ
μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν
λαὸν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐδὲν
εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν κατηγο-
ρεῖτε κατ' αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲ Ἡρῴδης· ἀνέπεμψα
γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανά-
του ἐστὶν πεπραγμένον αὐτῷ· παιδεύσας οὖν
αὐτὸν ἀπολύσω· ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς
κατὰ ἑορτὴν ἕνα· ἀνεκράγοσαν δὲ παμπληθεὶ
λέγοντες· αἶρε τοῦτον καὶ ἀπόλυσον ἡμῖν τὸν
Βαραββᾶν· ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην
ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βεβλημένος εἰς φυλακήν·
πάλιν οὖν ὁ Πιλᾶτος προσεφώνησεν αὐτοῖς θέλων
ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν· οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες·
σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν· ὁ δὲ τρίτον εἶπεν
πρὸς αὐτούς· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν
θανάτου αἰτίαν εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν
αὐτὸν ἀπολύσω· οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις
αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον
αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων· καὶ ὁ Πιλᾶτος
ἐπέκρινεν γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν· ἀπέλυσεν
δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς φυ-
λακήν ὃν ἠτοῦντο αὐτοί· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκεν
τῷ θελήματι αὐτῶν· καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν
ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου ἐρχομένου
ἀπ' ἀγροῦ ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν φέρειν
ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ· ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος
τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αἳ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν
αὐτόν· στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ· πλὴν
ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν· ὅτι
ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσιν· μακάριαι αἱ
στεῖραι καὶ αἱ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν καὶ μα-
στοὶ οἳ οὐκ ἔθρεψαν· τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς
ὄρεσιν· πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ τοῖς βουνοῖς· καλύ-
ψατε ἡμᾶς· ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν
ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο
κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι· καὶ ὅτε ἦλθον
ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον ἐκεῖ ἐσταύ-
ρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους ὃν μὲν ἐκ δε-
ξιῶν ὃν δὲ ἐξ εὐωνύμων· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν·
πάτερ ἄφες αὐτοῖς οὐ γὰρ οἴδασιν τί ποιοῦσιν·
διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον·
καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ
οἱ ἄρχοντες λέγοντες· ἄλλους ἔσωσεν· σωσάτω
ἑαυτόν εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἐκλε-
κτός· ἐνέπαιξαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσ-
ερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ καὶ λέγον-
τες· εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων σῶσον
σεαυτόν· ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ ἐπ' αὐτῷ γεγραμ-
μένη γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ
Ἑβραϊκοῖς· ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων οὗτος· εἷς
δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει
αὐτὸν λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός σῶσον σεαυτὸν
καὶ ἡμᾶς· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ
λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θεόν ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ
κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν
ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον
ἔπραξεν· καὶ ἔλεγεν τῷ Ἰησοῦ· μνήσθητί μου
κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι σήμερον μετ'
ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ· καὶ ἦν ἤδη ὡσεὶ ὥρα
ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως
ὥρας ἐνάτης τοῦ ἡλίου ἐσκοτισθέντος καὶ τὸ
καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη μέσον· καὶ φω-
νήσας ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν· πάτερ εἰς
χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· τοῦτο
δὲ εἰπὼν ἐξέπνευσεν· ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατοντάρχης τὸ
γενόμενον ἐδόξασεν τὸν θεὸν λέγων· ὄντως ὁ
ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν· καὶ πάντες οἱ συμ-
παραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην
συντηροῦντες τὰ γενόμενα ὑπέστρεφον τύπτοντες
ἑαυτῶν τὰ στήθη· εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνω-
στοὶ αὐτοῦ μακρόθεν καὶ γυναῖκες αἱ συνακολου-
θοῦσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ὁρῶσαι ταῦτα·
καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ βουλευτὴς ὑπάρ-
χων ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος οὗτος οὐκ ἦν συγ-
κατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν
ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων ὃς καὶ
προσεδέχετο τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· οὗτος προσ-
ελθὼν τῷ Πιλάτῳ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ
καὶ καθελὼν ἐνείλησεν αὐτὸ σινδόνι καὶ ἔθηκεν
αὐτὸν ἐν μνήματι λαξευτῷ οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω
οὐδεὶς κείμενος· καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆς καὶ
σάββατον ἐπέφωσκεν· κατακολουθήσασαι δὲ αἱ
γυναῖκες αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι ἐκ τῆς Γαλι-
λαίας τῷ Ἰωσὴφ καὶ ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον καὶ
ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ· ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοί-
μασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον
ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν·

τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέως ἦλθον
ἐπὶ τὸ μνῆμα φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα·
εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνη-
μείου· εἰσελθοῦσαι δὲ οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ κυ-
ρίου Ἰησοῦ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι
αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ δύο ἄνδρες ἐπέστη-
σαν αὐταῖς ἐν ἐσθῆτι ἀστραπτούσῃ· ἐμφόβων δὲ
γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς
τὴν γῆν εἶπαν πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα
μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε ἀλλὰ ἠγέρθη·
μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλι-
λαίᾳ λέγων τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι δεῖ παρα-
δοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ
σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι·
καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ· καὶ ὑπο-
στρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα
πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς· ἦσαν
δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία
Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς αἱ ἔλεγον
πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα· καὶ ἐφάνησαν
ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα ταῦτα
καὶ ἠπίστουν αὐταῖς· ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν
ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια
κείμενα μόνα καὶ ἀπῆλθεν πρὸς ἑαυτὸν θαυμά-
ζων τὸ γεγονός· καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν
πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχου-
σαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ ἣ ὄνομα
Ἐμμαοῦς· καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ
πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων· καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς Ἰησοῦς
ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν· εἶπεν
δὲ πρὸς αὐτούς· τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλ-
λετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες καὶ ἐστε
σκυθρωποί; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς ὀνόματι Κλεοπᾶς
εἶπεν πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος παροικεῖς Ἰερουσαλὴμ
καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ·
τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ ὃς ἐγένετο ἀνὴρ
προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκαν
αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα
θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν
ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ·
ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἄγει
σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο· ἀλλὰ καὶ γυναῖκές
τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς γενόμεναι ὀρθριναὶ
ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ μὴ εὑρούσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ
ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι
οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν· καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν
σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ εὗρον οὕτως καθὼς
καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον· καὶ
αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς
τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν
οἱ προφῆται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χριστὸν
καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος
ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν δι-
ερμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ
ἑαυτοῦ· καὶ ἤγγισαν κατὰ τὴν κώμην οὗ ἐπορεύ-
οντο καὶ αὐτὸς προσεποιήσατο πορρώτερον πορ-
εύεσθαι· καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· μεῖνον
μεθ' ἡμῶν ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν καὶ κέκλικεν
ἡ ἡμέρα· καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς·
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ'
αὐτῶν λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν καὶ κλάσας
προσεφέρετο αὐτοῖς· αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ
ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαν-
τος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν· καὶ εἶπαν πρὸς ἀλλήλους·
οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς ἐλά-
λει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς
γραφάς· καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν
εἰς Ἰερουσαλὴμ καὶ εὗρον ἠθροισμένους τοὺς ἕνδεκα
καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς λέγοντας ὅτι ὄντως ἠγέρθη
ὁ κύριος καὶ ὤφθη Σίμωνι· καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο
τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλά-
σει τοῦ ἄρτου· ἐν δὲ τῷ λαλεῖν ταῦτα αὐτοὺς
ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς·
εἰρήνη ὑμῖν· ἐμφοβοι δὲ γενόμενοι καὶ πτοηθέντες
ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί
τεταραγμένοι ἐστέ καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀνα-
βαίνουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν; ἴδετε τὰς χεῖράς
μου καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι ἐγώ εἰμι αὐτός·
ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ
ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα· καὶ
τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας· ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς
καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρώσιμον
ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος
καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώπιον
αὐτῶν ἔφαγεν· τὸ δὲ περισσεῦον αὐτῶν ποιήσας
δίδωσιν αὐτοῖς· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· οὗτοι οἱ
λόγοι μου οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν
ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ
νόμῳ Μωσέως καὶ τοῖς προφήταις καὶ ψαλμοῖς
περὶ ἐμοῦ· τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ
συνιέναι τὰς γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι οὕτως
γέγραπται παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ ἀναστῆναι
ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀρξάμενον ἀπὸ Ἰερουσαλήμ·
ὑμεῖς μάρτυρες τούτων· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς
δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει ἕως οὗ ἐνδύσησθε ἐξ
ὕψους δύναμιν· ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως
πρὸς Βηθανίαν καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ
εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν
αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο
εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν
ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης·
καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ
εὐλογοῦντες τὸν θεόν· ἀμήν·

γόμενος ὡς ἂν κοινωνὸν ἐλεήσωμεν τὸν
ὦ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν, ἐξαίρων τὰς
τὸ ἱμάτιόν σου ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς.
καὶ ἐπλήσθη ὁ μισθὸς αὐτῆς ἐν τῷ
καὶ ἀμφιβάλλουσι φωνὴν μεγάλην· καὶ εἶπε,
ὁ τροπηφόρος ὁ καρποφορῶν τὴν κοιλίαν
σε σου· καὶ ὑποθεμοὶ τοῦτο, ἵνα
ὄχλος ἐν μέρει τοῦ κύπου προσώ-
ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀ-
πασα μοῦσα εἰς τὰ ὦτα μου, θ
σκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει
ἐν τῇ κοιλίᾳ μου· καὶ μακαρία
ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις
τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυ.
καὶ εἶπε μαριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυ-
χή μου τὸν κν· καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θῷ τῷ σωτῆ
μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνω-
σιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ
τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι
αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγα-
λεῖα ὁ δυνατός· καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

εἰς ὀρεινὴν· ἐν πόλει ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
θείσα τοῦ ἀσπάσασθαι τὴν ἐλισάβετ· καὶ
ἀπὸ τοῦ ἀσπασμοῦ τῆς μαρίας ἐσκίρτησε
τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη
πνεύματος ἁγίου ἐλισάβετ· καὶ ἀνεβόησε
φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπε· εὐλογημένη σὺ ἐν
γυναιξί· καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοι-
λίας σου· καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα
ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυ μου πρὸς μέ·
ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀ-
σπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτα μου, ἐ
σκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει
ἐν τῇ κοιλίᾳ μου· καὶ μακαρία
ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις
τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυ.
καὶ εἶπε μαριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυ-
χή μου τὸν κν· καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θῷ τῷ σωτῆ
μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνω-
σιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ
τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι
αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγα-
λεῖα ὁ δυνατός· καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

εἰς ὀρεινὴν· ἐν πόλει ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
θείσα τοῦ ἀσπάσασθαι τὴν ἐλισάβετ· καὶ
ἀπὸ τοῦ ἀσπασμοῦ τῆς μαρίας ἐσκίρτησε
τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη
πνεύματος ἁγίου ἐλισάβετ· καὶ ἀνεβόησε
φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπε· εὐλογημένη σὺ ἐν
γυναιξί· καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοι-
λίας σου· καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα
ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυ μου πρὸς μέ·
ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀ-
σπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτα μου, ἐ
σκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει
ἐν τῇ κοιλίᾳ μου· καὶ μακαρία
ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις
τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυ.
καὶ εἶπε μαριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυ-
χή μου τὸν κν· καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θῷ τῷ σωτῆ
μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνω-
σιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ
τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι
αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγα-
λεῖα ὁ δυνατός· καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

τῶ ὁμόπλοι τοῦ πρὸς αὐτοῦ ζ χαρίσ-
κὲ αὐτῶ κριθεὶς ὑπ' αὐτοῦ εἰ πάν-
κὲ εἰ πού μοι ὀφείλεται ὁ τοιοῦτος
μὴν ὁμόπλοιος ὢν ἐκλείπει τὰ
τῶ ὁμόπλοι τοιούτω ὁμόρρομβον
ἑταῖρος λέγωμι ἐὰν ἐκ τοῦ ὁμόπλοι
αὐτόν· καὶ αὐτὸς ὁσαύτως πλημμελήσ-
αὐτοῦ· καὶ εἰ θέλοι καλεῖσθαι
ἐρωτᾶν ἐὰν ἐκ τοῦ ὁμόπλοι
ἐὰν ἐκ τοῦ ὁμόπλοι
λάκιτον τοῦ θῦ· καὶ ἐὰν ὁμό-
χρηται· καὶ ἐὰν ὁ ἀμφισβητῶν
ὁμόπλοιος ὢν ἐκ τοῦ ὁμόπλοι
ὁμόπλοιος ὢν ἐκ τοῦ ὁμόπλοι
κὸν τοῦ αὐτοῦ· καὶ ὁμολογῶ
ὁμόπλοιος ὢν ἐκ τοῦ ὁμόπλοι
μὴν· ὁμόπλοιος ὢν ἐκ τοῦ ὁμόπλοι

κε΄ : Ἐξήλθοσαν : ἐν Ταὶς ἡμέραις : τῆς παραμονῆς

ὀφθαλμοῖς τοῦ λαοῦ μου καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ
οὐ μὴ ἐκλίπωσιν ὑποδήματα ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν
καὶ ἄρτους οὐ μὴ φάγητε καὶ οἶνον καὶ σικερα
οὐ μὴ πίητε ἵνα γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν καὶ παρεκλήθησαν ἐπὶ τοῖς δούλοις μου
καὶ ἐπὶ τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἀπέστρεψεν τὸν
θυμὸν αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐπελθεῖν ἐπ' αὐτοὺς κακά
καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς ἐν χαρᾷ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ
καρδίας ἐν πανηγύρει ἑορτῆς σκηνοπηγίας
καὶ ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς καὶ ἐν κιθάραις καὶ
ἐν ψαλτηρίοις καὶ ἐν αὐλοῖς καὶ ἐν σάλπιγξιν
καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν ὀργάνοις μουσικῆς
καὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ ἐν ὕμνοις καὶ ἐν ἀσματικοῖς
καὶ ἐν ἐπιθέσεσιν χειρῶν καὶ ἐν ἐλαίῳ ἀγαλλιάσεως
καὶ ἐν θυμιάμασιν καὶ ἐν θυσίαις καὶ ἐν ἀπαρχαῖς
καὶ ἐν δεκάταις καὶ ἐν ἐκλογαῖς καὶ ἐν ἐκδικήσεσιν
καὶ ἐν ἐξιλασμοῖς καὶ ἐν ἀφέσεσιν καὶ ἐν ἐξαλείψεσιν
καὶ ἐν ἀναθήμασιν καὶ ἐν ἀπαρχαῖς καὶ ἐν ἐκλογαῖς
καὶ ἐν ἐκδικήσεσιν καὶ ἐν ἐξιλασμοῖς καὶ ἐν ἀφέσεσιν
καὶ ἐν ἐξαλείψεσιν καὶ ἐν ἀναθήμασιν

ἐκ τοῦ περιτειχίσματος αὐτοῦ. καὶ ἐκλήθη
ἡ μονὴ τοῦ Λουκᾶ ἡ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ. καὶ
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάθοσαν οἱ ἐν τῇ
Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ πολλὰ κακὰ ἀπὸ
τοῦ σεισμοῦ. καὶ ἔπεσαν πολλοὶ ἄνθρωποι
καὶ ἐτελεύτησαν. καὶ ἔπεσαν καὶ πολλαὶ
ἐκκλησίαι καὶ πολλοὶ οἶκοι. καὶ ἐν τῇ
πόλει τῇ μεγάλῃ Ἀντιοχείᾳ ἐν τῷ ἔτει
τῷ ἑξακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ ἕκτῳ
ἔπεσεν ἡ ἐκκλησία ἡ μεγάλη ἡ ἐπονομαζομένη
Δάφνη. καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑξακοσιοστῷ
ὀγδοηκοστῷ ἕκτῳ ἔπεσεν ἡ ἐκκλησία ἡ
μεγάλη ἡ ἐπονομαζομένη Δάφνη. καὶ
ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑξακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ
ἕκτῳ ἔπεσεν ἡ ἐκκλησία ἡ μεγάλη ἡ
ἐπονομαζομένη Δάφνη. καὶ ἐν τῷ ἔτει
τῷ ἑξακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ ἕκτῳ ἔπεσεν
ἡ ἐκκλησία ἡ μεγάλη ἡ ἐπονομαζομένη
Δάφνη. καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑξακοσιοστῷ
ἐνεν

τοῦ ὁμοπατρίου αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν
πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ
ἐπιγαμβρεύσας αὐτὴν ἀνέστησεν σπέρμα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ὁ πρωτότοκος
ὃν ἔτεκεν τῷ Λὶμ τῷ ἀδελφῷ τοῦ Ἐλιμέλεχ
καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μααλών. καὶ
ἐγένοντο ἀμφότεροι θάνατον ἀποθανεῖν
ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. καὶ ἐγένοντο ἐν τῷ καθαρισμῷ
τοῦ ὁμομήτορος αὐτοῦ καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Χελαιών. καὶ ἐγένοντο ἀμφότεροι
ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀποθανεῖν. καὶ ἐκλήθη τὸ
ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ὀρφά. καὶ
ἐγένοντο ἀμφότεροι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀποθανεῖν.
καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
Ὀρφά. καὶ ἐγένοντο ἀμφότεροι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
ἀποθανεῖν. καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ Ὀρφά. καὶ ἐγένοντο ἀμφότεροι ἐν ἡμέρᾳ
μιᾷ ἀποθανεῖν. καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ὀρφά. καὶ ἐγένοντο ἀμφότεροι
ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀποθανεῖν. καὶ ἐκλήθη τὸ
ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ὀρφά. καὶ
ἐγένοντο ἀμφότεροι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀποθανεῖν.
καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
Ὀρφά. καὶ ἐγένοντο ἀμφότεροι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ

ἐν τοῖς συνέδριοις καὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις.
καὶ μὴ κρόμενος αὐτὸν, ὑποβάλῃ αὐτὸν
εἰς ἰλιγγιασμὸν. καὶ ἀγε
με τὸ μυστήριον τοῦτο τρεῖς, ἢ τέσσαρας
ἡμέρας τοῦ μηνὸς. καὶ ἀγε
ἐν τῷ ἱερῷ. καθεζόμενον μετὰ τοῦ
ἀνδρὸς αὐτῆς. καὶ ἀκούοντα τοῦ
λόγου αὐτοῦ. ἐξίστασθαι τὸν ἀκούοντα τοῦ
λόγου αὐτοῦ. ἐν καὶ ἰδοὺ ἔρχεται αὐτῷ. ἐξ ἐπιλήψεως
καὶ ταῖς αὐταῖς κρίσεσιν κρίνεσθαι
ὡς καὶ τὴν μοιχαλίδα. καὶ ἐν τῷ
ἐξίστασθαι τὸν ἀκούοντα τοῦ λόγου
αὐτοῦ. ἐν καὶ ἰδοὺ ἔρχεται αὐτῷ. ἐξ ἐπιλήψεως
καὶ πρὸς αὐτὸν ἢ μὴ πρὸς αὐτοῦ εἰ τὸ τέκνον.
τί ὧδε ἐστὶν ὅσον ἢ μὴ οὗτος. ἰδοὺ ὁ πατήρ σου
κἀγὼ ὀδυνώμενοι ζητοῦμέν σε. καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς. τί ὅτι ἐζητεῖτέ με
οὐκ ἤδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός
μου δεῖ εἶναί με; καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ
ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. καὶ κατέ
βη μετ' αὐτῶν. καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ.
καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. καὶ
ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα
ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ. καὶ ἡλικίᾳ
καὶ χάριτι, παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις

ἐν περικοπῇ ιδ΄ ιε΄ ιστ΄ ιζ΄

αὐτοῦ καὶ ζητοῦμεν σε. καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς. τί ὅτι ἐζητεῖτέ με οὐκ
ἤδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου
δεῖ εἶναί με; καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ
ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. καὶ κατέ
βη μετ' αὐτῶν. καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ.
καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. καὶ
ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα
ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ. καὶ ἡλικίᾳ
καὶ χάριτι, παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις

ἐν περικοπῇ ιδ΄ ιε΄ ιστ΄ ιζ΄

τῆ παρ' ὧν φώτ· ὁμέ τει πεντεκαιδ

μέ τει δὲ ὧν πεντεκαιδεκάτω τῆς ἡγε
μίας τιβερίου καίσαρος· ἡγεμονεύον
τος ποντίου πιλάτου, τῆς ἰουδαίας·
καὶ τετραρχοῦντος τῆς γαλιλαίας,
ἡρῴδου· φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς ἰτουραί
ας καὶ τραχωνίτιδος χώρας· καὶ λυ
σανίου τῆς ἀβιληνῆς τετραρχοῦν
τος· ἐπὶ ἀρχιερέως ἅννα καὶ καϊάφα,
ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ ἰωάννην τὸν
ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἦλθεν
εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ ἰορ
δάνου· κηρύσσων βάπτισμα μετα
νοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὡς γέγρα
πται ἐν βίβλῳ λόγων ἡσαΐου τοῦ προ
φήτου λέγοντος· φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυ·
εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ·
πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται· καὶ
πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσε
ται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν· καὶ
αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ
ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θυ·

ἐξεγόμενα τοῖς ἐκ πορκομόροις ὄχλοις
βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· γεννήματα
ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν
φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς·
ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς
μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν
ἐν ἑαυτοῖς, πατέρα ἔχομεν τὸν ἀβραάμ·
λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται
ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα
τῷ ἀβραάμ· ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη
πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται·
πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν
καλὸν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλ
λεται· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι
λέγοντες· τί οὖν ποιήσομεν· ἀπο
κριθεὶς δὲ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὁ ἔχων δύο
χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι·
καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὡσαύτως
ποιείτω· ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι
βαπτισθῆναι· καὶ εἶπον
πρὸς αὐτόν· διδάσκαλε, τί
ποιήσομεν· ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγ

Τριάκοντα. ἀρχόντων. ὧν ὁ πρῶτος
Κισσαῖος. ὁ δὲ τελευταῖος ἀμμωνίτης
ἐκ τῆς ἐρήμου σὺν οἷς ὁ ἀρχιερεὺς
Καὶ καταπέμπει τὸ πυξίον τοῖς
ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. ὁμοίως
Καὶ ἐκ τῆς ἐρήμου μετὰ τῶν
ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. καὶ
Ἐκ τοῦ ἐν τῷ πεδίῳ μωὰβ
Κατὰ κλῖσιν τοῦ ἰωρδάνου
ἀπὸ ἱεριχοῦντος. πρὸς
ἀπὸ βηθιεσιμὼθ ἕως
περὶ πάντα τὰ ὑπωρεῖα
Καὶ ἐκ τοῦ ἐν τῷ πεδίῳ
ἐν ἀβὲλ σατείν. ἐν
ἐν ἀβὲλ μεσραείν. ἐν
ἐν ἀβὲλ κεφαρνωκείν. ἐν
ἐν ἀβὲλ κεφαρνωκείν. ἐν
ἐν ἀβὲλ κεφαρνωκ

τοῦ ἀδδί : τοῦ κωσαμ · τοῦ ἐλιεζὲρ · τοῦ ἰωσὶ · τοῦ ἐλιέζερ · τοῦ ἰωρείμ · τοῦ ματθὰ · τοῦ λεγ · τοῦ σεμεΐ · τοῦ ἰούδα · τοῦ ἰωσὴφ · τοῦ ἰωαννᾶ · τοῦ ἐλιακείμ · τοῦ μελεᾶ · τοῦ ἰωνὰμ · τοῦ μαΐνὰν · τοῦ ματθαθά · τοῦ νάθαμ · τοῦ δαυΐδ · τοῦ ἰεσσαί · τοῦ ὠβὴδ · τοῦ μελχεί · τοῦ ἰωσεφὲκ · τοῦ μαασσαί · τοῦ ἰωρείμ · τοῦ ἀμμαδάθ · τοῦ ἀδμὶν · τοῦ ἀρνί · τοῦ ἐσρώμ · τοῦ φαρές · τοῦ ἰούδα · τοῦ ἰακώβ · τοῦ ἰσαὰκ · τοῦ ἀβραάμ · τοῦ θάρρα · τοῦ ναχὼρ · τοῦ σερούχ · τοῦ ῥαγαῦ · τοῦ φαλὲκ · τοῦ ἔβερ · τοῦ σαλὰ · τοῦ καϊνὰμ · τοῦ ἀρφαξὰδ · τοῦ σὴμ · τοῦ νῶε · τοῦ λάμεχ · τοῦ μαθουσάλα · τοῦ ἐνὼχ · τοῦ ἰάρεδ · τοῦ μαλελεὴλ · τοῦ καϊνὰμ · τοῦ ἐνὼς · τοῦ σὴθ · τοῦ ἀδὰμ · τοῦ θῦ ·

ιβ κγ

Ὁ δὲ πλήρης τῆς ἁγίου, ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου · καὶ ἤγετο ἐν τῷ πνεύματι ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσεράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου · καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν

τῆς οἰκουμένης, ὅτι ἔμελλεν χρόνος ἐσθίειν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας ἐκείνας · καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν ἐπείνασεν · καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος · εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος · καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν λέγων · γέγραπται, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος · καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου · καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος · σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν · ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται · καὶ ᾧ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν · σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔσται σοῦ πᾶσα · καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς · ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ · γέγραπται · προσκυνήσεις κῦ τὸν θν σου · καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις · καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ · καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ · καὶ εἶπεν αὐτῷ

τῇ ϛ΄ τῆς εἰσ΄: κ΄ τῆς ϛ΄: τῶν ϙ΄: ἁγίων: ϙ΄

ἐθαυμάζοχλοῦσιτὸ

καὶ ἀρθρωθῶμεν τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῦ
θεοῦ ἡμῶν. καὶ πάλιν τὸ ἀρθῶμεν μᾶλλον
ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν. καὶ πάλιν τὸ ἀρθῶμεν
ἡ γραφὴ λέγει πρὸς αὐτούς. ὁ ποι-
ῶν ἐμὲ ὑγιῆ πρὸς αὐτούς. ὁ ποιήσας
ἐμὲ ὑγιῆ ἔλεγεν ἐμοὶ ἐκεῖνος ὁ ἄνθρω-
πος. καὶ ἐκάθισε. καὶ πάλιν τὸ ἀρθῶμεν
ἐν τῷ ἀκούειν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ ποιεῖν
τὸν νόμον κυρίου τὸν θεόν. καὶ πάλιν
τὸ ἀρθῶμεν ἐν τῷ ἀφίεσθαι. κηρύσσειν
καὶ τοῖς ἁλοῖσιν ἀνθρώποις ἄφεσιν
καρδίαν. κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν
ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν
καρδίαν ἀκούσασθαι τοὺς κωφοὺς τῆς
καρδίας. καὶ ἀρθῶμεν ἐν τῷ ἀκούειν
τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. καὶ ἀρθῶμεν
ἐν τῷ ἀκούειν τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ. καὶ ἀρθῶμεν ἐν τῷ ἀκούειν τὰ

τῆ· ϛ· βεμ· τῶ· κ· ἦλθο ὁ ἐπὶ στοικισιμω

ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν καὶ εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν· ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε· ἐταράχθησαν δὲ καὶ πτοηθέντες ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τεταραγμένοι ἐστέ· καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν· ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι ἐγώ εἰμι αὐτός· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα· καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε· οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγε καὶ τὰ περισσεύσαντα αὐτοῖς ἔδωκεν· ὅτι δὲ ἔφαγεν αὐτὸς ἐδήλωσεν ἡ γραφή· ἐπεὶ ἐκλείσθη οὕτως ἐστὶ τὸ τρι

ἡμέρας ὀκτώ· ὥστε ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἡμέρας ταύτης ἡ ἑορτὴ τῶν σκηνῶν· καὶ πρὸς μέγας ὄντως ἐπὰν τὴν ἡμέραν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ὅσιος ἐμφθη ἦλθεν ἢ ἐλθὼν ἐκρύβη ἀλλ' ἐν τῷ ἱερῷ ἐκάθητο διδάσκων· καὶ πολλοὶ ἐλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ προφήτης καὶ ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ χριστός· καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἐκράτησεν ἐπὶ τῷ ἦλθεν· καὶ οὐδεὶς αὐτῷ ἐπέβαλεν τὰς χεῖρας· ἐπλήσθησαν δὲ πάντες θυμοῦ καὶ ἀνέστησαν πρὸς ἑαυτοὺς καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τοῦ ὄρους τοῦ ὄρους οὗ ἡ πόλις ᾠκοδόμητο εἰς τὸ καταλῦσαι αὐτόν· αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο· καὶ κατῆλθεν εἰς καπερναούμ πόλιν τῆς γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασιν· καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἦν ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἐᾶτε τί ἡμῖν καὶ σοί· Ἰησοῦ Ναζαρηνέ· ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς· οἶδά σε τίς εἶ· ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων· φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς μέσον ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ· μηδὲν βλάψαν αὐτόν· καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας· καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τίς ὁ λόγος οὗτος ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι· καὶ ἐξέρχονται· καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τὸν τόπον τῆς περιχώρου· ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος· πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς·

κγ λ: τῶν κγ ἐτῶν τῶν ἐπὶ τῇ λίμνῃ

αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ θυ. ϛ
Γ ἐν ἡμέρᾳ μία τῶν σαββάτων ἦν δὲ καὶ ἐπὶ
τῆς λίμνης γενησαρέτ. καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα
παρὰ τὴν λίμνην. οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ᾽
αὐτῶν ἔπλυνον τὰ δίκτυα. ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν
πλοίων ὃ ἦν τοῦ σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἐπα-
νάγαγεῖν ὀλίγον. καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου
τοὺς ὄχλους. ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε
πρὸς τὸν σίμωνα. ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος. καὶ
χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ σίμων, εἶπεν αὐτῷ. ἐπιστάτα. δι᾽ ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες,
οὐδὲν ἐλάβομεν. ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. καὶ
τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολύ. διερρήγνυτο
δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ
πλοίῳ. τοῦ ἐλθόντας συλλαμβάνεσθαι
αὐτοῖς. καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν ἀμ-

φότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. ἰδὼν δὲ
σίμων πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ ἰησοῦ, λέγων.
ἔξελθε ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι κύριε. θάμβος γὰρ
περιέσχε αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἁλιείᾳ τῶν ἰχθύων
ἣν συνέλαβον. ὁμοίως δὲ καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην, υἱοὺς ζεβεδαίου,
οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ σίμωνι. καὶ εἶπε πρὸς τὸν σίμωνα ὁ ἰησοῦς.
μὴ φοβοῦ. ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. καὶ καταγαγόντες
τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες πάντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
πλήρης λέπρας. καὶ ἰδὼν τὸν ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐδεήθη
αὐτοῦ λέγων. κύριε ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι. καὶ ὁ ἰησοῦς
ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ λέγων. θέλω καθαρίσθητι. καὶ
εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ
μηδενὶ εἰπεῖν. ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε
περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσέταξε μωσῆς εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς. διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ καὶ συνήρχοντο
ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν καὶ θεραπεύεσθαι ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.
αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ προσευχόμενος. καὶ ἐγένετο
ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων. καὶ ἦσαν καθήμενοι
φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης
τῆς γαλιλαίας καὶ ἰουδαίας καὶ ἱερουσαλήμ. καὶ δύναμις κυρίου ἦν
εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον
ὃς ἦν παραλελυμένος. καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι
ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ μὴ εὑρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν
ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν
σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ ἰησοῦ. ὃς ἰδὼν τὴν
πίστιν αὐτῶν εἶπε. ἄνθρωπε ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ
ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι λέγοντες.
τίς ἐστιν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας. τίς δύναται ἁμαρτίας ἀφιέναι
εἰ μὴ μόνος ὁ θεός. ἐπιγνοὺς δὲ ὁ ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν
ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς. τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.
τί ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν. ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. ἢ εἰπεῖν.
ἔγειρε καὶ περιπάτει. ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας. εἶπε τῷ παραλελυμένῳ.
σοὶ λέγω ἔγειρε καὶ ἆρον τὸ κλινίδιόν σου καὶ πορεύου εἰς τὸν οἶκόν
σου. καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν ἦρε ἐφ᾽ ὃ κατέκειτο
καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν θν. καὶ ἔκστασις
ἔλαβε πάντας καὶ ἐδόξαζον τὸν θν καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέγοντες
ὅτι εἴδομεν παράδοξα σήμερον. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε καὶ ἐθεάσατο
τελώνην ὀνόματι λευεὶν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον καὶ εἶπεν αὐτῷ.
ἀκολούθει μοι. καὶ καταλιπὼν πάντα ἀναστὰς ἠκολούθει αὐτῷ.

κε

Φαρισαῖοι καὶ νομικοὶ διδάσκαλοι·
οἱ ἦσαν ἐληλυθότα ἐκ πάσης κώμης
τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἰερου-
σαλήμ· καὶ δύναμις κυ ἰῶ εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς· καὶ ἰδοὺ
ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρω-
πον ὃς ἦν παραλελυμένος· καὶ ἐζή-
τουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι
ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ μὴ εὑρόντες ποῖ-
α εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄ-
χλον ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα διὰ
τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν
τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπρο-
σθεν τοῦ Ἰησοῦ· ὁ δὲ ἰδὼν τὴν πί-
στιν αὐτῶν εἶπεν· ἄνθρωπε ἀφέ-
ωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· καὶ ἤρ-
ξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες· τίς ἐστιν
οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύ-
ναται ἁμαρτίας ἀφεῖναι εἰ μὴ μόνος
ὁ θεός; ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς
διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν πρὸς αὐτούς· τί διαλογίζεσθε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστιν εὐ-
κοπώτερον εἰπεῖν· ἀφέωνταί σοι αἱ
ἁμαρτίαι σου ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ
περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξου-
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ
τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἶπεν τῷ
παραλελυμένῳ· σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ
ἆρον τὸ κλινίδιόν σου καὶ πορεύου
εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ παραχρῆμα
ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν ἦρεν ὃ κα-
τέκειτο ἐπ' αὐτῷ καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν θεόν·
καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας καὶ
ἐδόξαζον τὸν θεόν· καὶ ἐπλήσθησαν
φόβου λέγοντες ὅτι εἴδομεν παρα-
δόξα σήμερον· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλ-
θεν καὶ ἐθεάσατο τελώνην ὀνόματι
Λευὶν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ
καταλιπὼν πάντα ἀναστὰς ἠκολού-
θει αὐτῷ· καὶ ἐποίησεν δοχὴν μεγά-
λην Λευὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν
ὄχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων οἳ
ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι· καὶ
ἐγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ λέγοντες· διὰ τί μετὰ τελωνῶν
καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε;
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς
αὐτούς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύον-
τες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες·
οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους ἀλλὰ
ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· οἱ δὲ εἶ-
παν πρὸς αὐτόν· διὰ τί οἱ μαθηταὶ
Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ καὶ δε-
ήσεις ποιοῦνται ὁμοίως καὶ οἱ τῶν
Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ
πίνουσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς
αὐτούς· μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ
νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν
ἐστιν ποιῆσαι νηστεύειν; ἐλεύσονται
δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐ-
τῶν ὁ νυμφίος τότε νηστεύσουσιν ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· καὶ εἶπεν πα-
ραβολὴν πρὸς αὐτούς· ὅτι οὐδεὶς ἐπί-
βλημα ἀπὸ ἱματίου καινοῦ σχίσας
ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ
μήγε καὶ τὸ καινὸν σχίσει καὶ τῷ πα-
λαιῷ οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα τὸ
ἀπὸ τοῦ καινοῦ· καὶ οὐδεὶς βάλλει
οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ
μήγε ῥήξει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς
καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ
ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσ-
κοὺς καινοὺς βλητέον καὶ ἀμφότερα
συντηρεῖται· καὶ οὐδεὶς παλαιὸν θέλ-
ων νέον θέλει· λέγει γάρ· ὁ παλαιὸς
χρηστότερός ἐστιν.

ιθ

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σάββατῳ διαπο-
ρεύεσθαι αὐτὸν διὰ σπορίμων καὶ ἔτιλ-
λον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας
καὶ ἤσθιον ψώχοντες ταῖς χερσίν·
τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον· τί ποι-
εῖτε ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν τοῖς σάβ-
βασιν; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πρὸς
αὐτοὺς εἶπεν· οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε
ὃ ἐποίησεν Δαυὶδ ὅτε ἐπείνασεν αὐ-
τὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρ-
τους τῆς προθέσεως λαβὼν ἔφαγεν
καὶ ἔδωκεν τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὓς οὐκ
ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱε-
ρεῖς; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι κύριός
ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου· καὶ ἐγένετο ἐν ἑτέρῳ σαβ-
βάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συνα-
γωγὴν καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἄνθρω-
πος καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξη-
ρά· καὶ παρετηροῦντο αὐτὸν οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σα-
βάτῳ θεραπεύει, ἵνα εὕρωσιν κατη-
γορεῖν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς δια-
λογισμοὺς αὐτῶν καὶ εἶπεν τῷ ἀνδρὶ
τῷ ἔχοντι τὴν χεῖρα τὴν ξηράν· ἔγει-
ρε καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον· καὶ ἐγερθεὶς
ἔστη· εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς·
ἐπερωτῶ ὑμᾶς εἰ ἔξεστιν τοῖς σάβ-
βασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι,
ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολέσαι; οἱ δὲ ἐσιώ-
πων· καὶ περιβλεψάμενος πάντας
αὐτοὺς εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον
τὴν χεῖρά σου· ὁ δὲ ἐποίησεν· καὶ ἀπο-
κατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ
ἄλλη· αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας
καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους τί ἂν
ποιήσαιεν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἐγένετο ἐν
ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξελθεῖν αὐτὸν
εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι καὶ ἦν δια-
νυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ·
καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα προσεφώνησεν
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἐξελεξάμε-
νος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα οὓς καὶ ἀπο-
στόλους ὠνόμασεν· Σίμωνα ὃν καὶ
ὠνόμασεν Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰω-
άννην καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖ-
ον καὶ Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰά-
κωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Σίμωνα
τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν καὶ Ἰούδαν
Ἰακώβου καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην ὃς
καὶ ἐγένετο προδότης· καὶ καταβὰς
μετ' αὐτῶν ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ
καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ καὶ πλῆθος
πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαί-
ας καὶ Ἰερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου
Τύρου καὶ Σιδῶνος οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι
αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων
αὐτῶν· καὶ οἱ ἐνοχλούμενοι ἀπὸ πνευ-
μάτων ἀκαθάρτων καὶ ἐθεραπεύοντο·
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐ-
τοῦ ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχε-
το καὶ ἰᾶτο πάντας· καὶ αὐτὸς ἐπιστρέ-
φας πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν·
μακάριοι οἱ πτωχοὶ ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μακάριοι οἱ πει-
νῶντες νῦν ὅτι χορτασθήσεσθε· μακά-
ριοι οἱ κλαίοντες νῦν ὅτι γελάσετε·
μακάριοι ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς
οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς
καὶ ὀνειδίσωσιν καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνο-
μα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου· χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε, ἰδοὺ γὰρ ὁ μι-
σθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ
τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις
οἱ πατέρες αὐτῶν· πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς
πλουσίοις ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλη-
σιν ὑμῶν· οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι
νῦν ὅτι πεινάσετε· οὐαὶ οἱ γελῶντες
νῦν ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε· οὐαὶ
ὅταν ὑμᾶς καλῶς εἴπωσιν πάντες οἱ
ἄνθρωποι· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν
τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐ-
τῶν· ἀλλὰ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν·
ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καλῶς
ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, εὐλογεῖτε
τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καὶ προσεύ-
χεσθε περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς·
τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα πάρ-
εχε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἴρον-
τος σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν χιτῶνα μὴ
κωλύσῃς· παντὶ δὲ αἰτοῦντί σε δίδου,
καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαί-
τει· καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν
οἱ ἄνθρωποι, ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως·
καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς,
ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγα-
πῶσιν· καὶ εἰ καλῶς ποιεῖτε τοῖς καλῶς
ποιοῦσιν ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν;
καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦ-
σιν· καὶ ἐὰν δανίσητε παρ' ὧν ἐλπίζε-
τε λαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ
γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν
ἵνα ἀπολάβωσιν τὰ ἴσα· πλὴν ἀγαπᾶτε
τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε
καὶ δανίζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, καὶ
ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς, καὶ ἔσεσθε
υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν
ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς·
γίνεσθε οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ
ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν· καὶ μὴ κρίνετε
καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· καὶ μὴ καταδικά-
ζετε καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπο-
λύετε καὶ ἀπολυθήσεσθε· δίδοτε καὶ
δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιε-
σμένον σεσαλευμένον ὑπερεκχυνόμε-
νον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν·
ᾧ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσε-
ται ὑμῖν· εἶπεν δὲ καὶ παραβολὴν αὐ-
τοῖς· μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν
ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον
πεσοῦνται; οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ
τὸν διδάσκαλον· κατηρτισμένος δὲ πᾶς
ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ· τί δὲ
βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφ-
θαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; πῶς δύνα-
σαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· ἀδελφέ,
ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφ-
θαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑπόκριτα, ἔκ-
βαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ σου καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν
τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελ-
φοῦ σου· οὐ γάρ ἐστιν δένδρον καλὸν
ποιοῦν καρπὸν σαπρόν, οὐδὲ πάλιν δέν-
δρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν·
ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρ-
ποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν
συλλέγουσιν σῦκα οὐδὲ ἐκ βάτου σταφυ-
λὴν τρυγῶσιν· ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ
τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐ-
τοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονη-
ρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ προφέρει τὸ πονη-
ρόν· ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας
λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ· τί δέ με καλεῖτε
κύριε κύριε καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω;
πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με καὶ ἀκούων
μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑπο-
δείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος· ὅμοιός
ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν
ὃς ἔσκαψεν καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν
θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρης
δὲ γενομένης προσέρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ
οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλεῦσαι
αὐτήν, διὰ τὸ καλῶς οἰκοδομῆσθαι
αὐτήν· ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας
ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι
οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου,
ᾗ προέρηξεν ὁ ποταμός, καὶ εὐθὺς συν-
έπεσεν καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας
ἐκείνης μέγα· ἐγένετο δὲ ὡς ἐπλήρω-
σεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς
ἀκοὰς τοῦ λαοῦ εἰσῆλθεν εἰς Καφαρ-
ναούμ· ἑκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος
κακῶς ἔχων ἤμελλεν τελευτᾶν ὃς ἦν
αὐτῷ ἔντιμος· ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰη-
σοῦ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυ-
τέρους τῶν Ἰουδαίων ἐρωτῶν αὐτὸν
ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐ-
τοῦ· οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως
λέγοντες ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξῃ τοῦ-
το· ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν
συναγωγὴν αὐτὸς ὠκοδόμησεν ἡμῖν·
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς·
ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος
ἀπὸ τῆς οἰκίας ἑκατοντάρχης ἔπεμψεν
φίλους λέγων αὐτῷ· κύριε μὴ σκύλλου,
οὐ γὰρ ἱκανός εἰμι ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην
μου εἰσέλθῃς· διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίω-
σα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ,
καὶ ἰαθήτω ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ
ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμε-
νος ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας,
καὶ λέγω τούτῳ· πορεύθητι, καὶ πορεύ-
εται, καὶ ἄλλῳ· ἔρχου, καὶ ἔρχεται,
καὶ τῷ δούλῳ μου· ποίησον τοῦτο, καὶ
ποιεῖ· ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύ-
μασεν αὐτὸν καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολου-
θοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν· λέγω ὑμῖν,
οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν
εὗρον· καὶ ὑποστρέψαντες εἰς τὸν οἶκον
οἱ πεμφθέντες εὗρον τὸν δοῦλον ὑγιαί-
νοντα· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑξῆς ἐπορεύ-
θη εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν, καὶ συν-
επορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἱκανοὶ καὶ ὄχλος πολύς· ὡς δὲ ἤγγισεν
τῇ πύλῃ τῆς πόλεως καὶ ἰδοὺ ἐξεκομί-
ζετο τεθνηκὼς μονογενὴς υἱὸς τῇ μη-
τρὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἦν χήρα· καὶ ὄχλος
τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ· καὶ
ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος ἐσπλαγχνίσθη
ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε·
καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ
βαστάζοντες ἔστησαν· καὶ εἶπεν· νεα-
νίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι· καὶ ἀνεκά-
θισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ
ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ἔλαβεν
δὲ φόβος πάντας καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν
λέγοντες ὅτι προφήτης μέγας ἠγέρθη
ἐν ἡμῖν καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν
λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος
ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ πάσῃ
τῇ περιχώρῳ· καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων·
καὶ προσκαλεσάμενος Ἰωάννης δύο τι-
νὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἔπεμψεν πρὸς
τὸν κύριον λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ
ἄλλον προσδοκῶμεν; παραγενόμενοι
δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπαν· Ἰωάν-
νης ὁ βαπτιστὴς ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς
σὲ λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον
προσδοκῶμεν; ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐθε-
ράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μα-
στίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν καὶ
τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο βλέπειν·
καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέν-
τες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἴδετε καὶ
ἠκούσατε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, χω-
λοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζον-
ται, κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρον-
ται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μα-
κάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ
ἐν ἐμοί· ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων
Ἰωάννου ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχ-
λους περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλθατε εἰς τὴν
ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέ-
μου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθατε
ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις
ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φο-
ροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων
εἰσίν· ἀλλὰ τί ἐξήλθατε; προφήτην
ἰδεῖν; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότε-
ρον προφήτου· οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέ-
γραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν
ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς
κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπρο-
σθέν σου· λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν
γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάν-
νου τοῦ βαπτιστοῦ ἐστιν· ὁ δὲ μικρό-
τερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ μείζων
αὐτοῦ ἐστιν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας
καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θεὸν
βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου·
οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βου-
λὴν τοῦ θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς
μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ· εἶπεν δὲ
ὁ κύριος· τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀν-
θρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ τίνι
εἰσὶν ὅμοιοι; ὅμοιοί εἰσιν παιδίοις τοῖς
ἐν ἀγορᾷ καθημένοις καὶ προσφωνοῦ-
σιν ἀλλήλοις καὶ λέγουσιν· ηὐλήσαμεν
ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε, ἐθρηνήσα-
μεν καὶ οὐκ ἐκλαύσατε· ἐλήλυθεν γὰρ
Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μὴ ἐσθίων ἄρτον
μὴ πίνων οἶνον, καὶ λέγετε· δαιμόνιον
ἔχει· ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγετε· ἰδοὺ
ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελω-
νῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαι-
ώθη ἡ σοφία ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων
αὐτῆς· ἠρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρι-
σαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσελ-
θὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαρισαίου ἀνε-
κλίθη· καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἥτις ἦν ἐν τῇ πό-
λει ἁμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι κα-
τάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου
κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου καὶ στᾶ-
σα ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κλαί-
ουσα ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ
τοῖς δάκρυσιν καὶ ταῖς θριξὶν τῆς κε-
φαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσεν καὶ κατεφί-
λει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφεν τῷ
μύρῳ· ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας
αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· οὗτος εἰ
ἦν προφήτης ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποτα-
πὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ ὅτι ἁμαρ-
τωλός ἐστιν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι
εἰπεῖν· ὁ δέ· διδάσκαλε, εἰπέ, φησίν·
δύο χρεοφειλέται ἦσαν δανιστῇ τινι·
ὁ εἷς ὤφειλεν δηνάρια πεντακόσια, ὁ
δὲ ἕτερος πεντήκοντα· μὴ ἐχόντων
αὐτῶν ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις ἐχαρί-
σατο· τίς οὖν αὐτῶν πλείων ἀγαπήσει
αὐτόν; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων εἶπεν·
ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρί-
σατο· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας·
καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σί-
μωνι ἔφη· βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖ-
κα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ
μοι ἐπὶ πόδας οὐκ ἔδωκας, αὕτη δὲ τοῖς
δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς πόδας καὶ
ταῖς θριξὶν αὐτῆς ἐξέμαξεν· φίλημά
μοι οὐκ ἔδωκας, αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλ-
θον οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς
πόδας· ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ
ἤλειψας, αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψεν τοὺς
πόδας μου· οὗ χάριν λέγω σοι, ἀφέ-
ωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί,
ὅτι ἠγάπησεν πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίε-
ται ὀλίγον ἀγαπᾷ· εἶπεν δὲ αὐτῇ· ἀφέ-
ωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι· καὶ ἤρξαντο
οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς·
τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφί-
ησιν; εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πί-
στις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρή-
νην· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς καὶ
αὐτὸς διώδευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην
κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ οἱ δώδεκα σὺν
αὐτῷ· καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν τε-
θεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονη-
ρῶν καὶ ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ καλου-
μένη Μαγδαληνὴ ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ
ἐξεληλύθει καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ
ἐπιτρόπου Ἡρῴδου καὶ Σουσάννα καὶ
ἕτεραι πολλαὶ αἵτινες διηκόνουν αὐ-
τοῖς ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς·
συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν
κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐ-
τὸν εἶπεν διὰ παραβολῆς· ἐξῆλθεν ὁ
σπείρων τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ
σπείρειν αὐτὸν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν
ὁδόν, καὶ κατεπατήθη καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτε-
ρον κατέπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν καὶ φυὲν
ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ
ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν
καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν
αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν
τὴν ἀγαθὴν καὶ φυὲν ἐποίησεν καρπὸν
ἑκατονταπλασίονα· ταῦτα λέγων ἐφώ-
νει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω· ἐπη-
ρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τίς
εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη· ὁ δὲ εἶπεν· ὑμῖν
δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασι-
λείας τοῦ θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν πα-
ραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπω-
σιν καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν· ἔστιν
δὲ αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ
λόγος τοῦ θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν
εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, εἶτα ἔρχεται ὁ
διάβολος καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς
καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες
σωθῶσιν·

κ

Καὶ ἐθεάσατο τελώνην ὀνόματι λευεὶν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ καταλιπὼν πάντα ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην λευεὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγοντες· διὰ τί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. οἱ δὲ εἶπαν πρὸς αὐτόν· διὰ τί οἱ μαθηταὶ ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται ὁμοίως καὶ οἱ τῶν φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν;

προσελθόντες τῷ ἰησοῦ εἶπαν· διὰ τί οἱ μαθηταί σου

καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστιν νηστεύειν; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιράπτει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μή, καὶ τὸ καινὸν σχίσει καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνήσει τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή, ῥήξει ὁ οἶνος τοὺς ἀσκοὺς καὶ αὐτὸς ἀπόλλυται καὶ οἱ ἀσκοί· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς, καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται. καὶ οὐδεὶς παλαιὸν θέλει νέον πιεῖν· εὐθὺς γὰρ λέγει· ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

καὶ ἐκάθισεν διδάσκων παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ

συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολύς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἀκούετε· ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων σπεῖραι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτό. ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν. καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενα καὶ ἔφερεν ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

καὶ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ

αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται, ἵνα βλέποντες βλέπωσιν καὶ μὴ ἴδωσιν, καὶ ἀκούοντες ἀκούωσιν καὶ μὴ συνιῶσιν, μήποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα. καὶ λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθὺς ἔρχεται ὁ σατανᾶς καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὸ πετρῶδες σπειρόμενοι, οἳ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν, καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζονται. καὶ οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες, καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσιν τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. καὶ οἱ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρέντες, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν.

φάσκοντα ταῖς χερσί· τίμιον δὲ τὸν
φαρισαίων εἶναι ἑαυτοῖς· τί ποιεῖ τὸ
οὐ μὴ κλείσῃ τὸν εἶναι ὅμοιον τοῖς σαββάτοις·
καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν
οἶς· οὐδὲ τοῦτο ἀμέμπτως τὸ ὄνομα
κατ᾽ αὐτοῦ· ὅτι ποιεῖ σαββάτοις
καὶ οἱ μὴ αὐτοῦ ὁμοίως, ὡς εἰσκλῆναι
εἰς τὸν οἶκον τοῦτο· καὶ τοὺς ἄρτους
τῆς προθέσεως ἔλαβε καὶ ἔφαγε·
καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ· οὐκ
οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ μόνοις τοῖς
ἱερεῦσι; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅτι κύριός
ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τοῦ σαββάτου·
ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ,
εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν·
καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος· καὶ ιε
ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά· καὶ παρε-
τήρουν δὲ οἱ γραμματεῖς· καὶ οἱ φα-
ρισαῖοι, εἰ τοῖς σαββάτοις θεραπεύσει·
ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ· αὐτὸς
δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν·
καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ ξηρὰν ἔχοντι
τὴν χεῖρα· ἔγειραι καὶ στῆθι εἰς τὸ

μέσον· ὁ δὲ ἀναστὰς παρέστη·
εἶπε πρὸς αὐτούς· ἐπερωτήσω ὑμᾶς
τί ἔξεστι τοῖς σαββάτοις; ἀγαθοποιῆσαι
ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπο-
κτεῖναι· οἱ δὲ ἐσιώπων· καὶ περιβλε-
ψάμενος πάντας αὐτοὺς εἶπε τῷ
ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου·
καὶ ἐποίησε· καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη· ἐπλήσθησαν
δὲ ἄνοιας καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλή-
λους τί ἂν ποιήσαιεν τῷ Ἰησοῦ·
ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις
ἐξελθεῖν αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος προσεύ-
ξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ
προσευχῇ τοῦ θεοῦ· καὶ ὅτε ἐγένετο
ἡμέρα προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· καὶ ἐξελεξάμενος ἀπ᾽ αὐτῶν
δώδεκα οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε·
Σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασε Πέτρον·
καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·
Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην· Φίλιππον καὶ
Βαρθολομαῖον· Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν·
Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Σίμωνα

τὸν καλούμενον ζηλωτὴν· Ἰούδαν Ἰακώβου
καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην ὃς καὶ ἐγένετο
προδότης· καὶ καταβὰς μετ᾽ αὐτῶν
ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος
πολὺς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· καὶ πλῆθος
πολὺ τοῦ λαοῦ πανταχοῦ τῆς Ἰουδαίας
καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου
καὶ Σιδῶνος· οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ
καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·
καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων
ἀκαθάρτων καὶ ἐθεραπεύοντο· καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι
δύναμις παρ᾽ αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ
ἰᾶτο πάντας· καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ ἔλεγεν· μακάριοι οἱ πτωχοὶ
ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ·
μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν ὅτι χορτα-
σθήσεσθε· μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν
ὅτι γελάσετε· μακάριοι ἐστε ὅταν
μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅταν
ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν
καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονη-
ρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·

κβ Λίαν ἄρα πορεύεσθαι αὐτὸν
ἐπὶ τὰ αὐτοῦ τὸν φάσκουσα· καὶ ἡσθίον

(ζ ιδ· ϟ κ· ι πορεύεσθαι τοῖς σαββ, διὰ

Καὶ ὁ ὄχλος πᾶς ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ. καὶ ἐθεραπεύοντο πάντες. καὶ ἔλεγον τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα ὅταν αὐτὸν θεωρῶσιν, προσπίπτουσιν αὐτῷ καὶ κράζουσιν λέγοντες ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ ἤφιεν αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ἤδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι. καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων, καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν, ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια, καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. καὶ ὃς ἂν τόπος μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις καὶ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανοῶσιν· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον. καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης, φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Ἠλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ὡς εἷς τῶν προφητῶν. ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῴδης ἔλεγεν ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτος ἠγέρθη. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρῴδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρῴδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. ἡ δὲ Ἡρῳδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι καὶ οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἠπόρει, καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν. καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου ὅτε Ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Ἡρῳδιάδος καὶ ὀρχησαμένης ἤρεσεν τῷ Ἡρῴδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς καὶ δώσω σοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῇ πολλά· ὅτι ἐάν με αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου. ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσωμαι; ἡ δὲ εἶπεν· τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος. καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ᾐτήσατο λέγουσα· θέλω ἵνα ἐξαυτῆς δῷς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι· καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνεγκεῖν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀπόστολοι καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἀναπαύσασθε ὀλίγον· ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν. καὶ ἀπῆλθον ἐν τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας καὶ ἐπέγνωσαν πολλοί, καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτούς. καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγουσιν ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἤδη ὥρα πολλή· ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς τί φάγωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους καὶ δώσομεν αὐτοῖς φαγεῖν; ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· πόσους ἔχετε ἄρτους; ὑπάγετε καὶ ἴδετε. καὶ γνόντες λέγουσιν· πέντε καὶ δύο ἰχθύας. καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἵνα πάντες ἀνακλιθῶσιν συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. καὶ ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ κατὰ ἑκατὸν καὶ κατὰ πεντήκοντα. καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν εὐθὺς παραθέοντες ἐκ πάσης τῆς περιχώρου ἐκείνης ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ἤκουον ὅτι ἐστίν. καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ ἐσῴζοντο.

Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς χερσίν, τουτέστιν ἀνίπτοις, ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους· οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἀπ' ἀγορᾶς ἐὰν μὴ ῥαντίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν· καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν ἃ παρέλαβον κρατεῖν βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν. καὶ ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· διὰ τί οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταί σου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων ἀλλὰ κοιναῖς χερσὶν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται ὅτι οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσίν με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταί με διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων, καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. Μωσῆς γὰρ εἶπεν· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, καί· ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω. ὑμεῖς δὲ λέγετε· ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· κορβᾶν, ὅ ἐστιν δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς, καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ᾗ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

Καὶ προσκαλεσάμενος πάλιν τὸν ὄχλον ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀκούετέ μου πάντες καὶ σύνετε· οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἐκεῖνά ἐστιν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον. εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω. καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὴν παραβολήν. καὶ λέγει αὐτοῖς· οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα; ἔλεγεν δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, πορνεῖαι, κλοπαί, φόνοι, μοιχεῖαι, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρός, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ ὅρια Τύρου καὶ Σιδῶνος. καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν οὐδένα ἤθελεν γνῶναι, καὶ οὐκ ἠδυνάσθη λαθεῖν· ἀλλ' εὐθὺς ἀκούσασα γυνὴ περὶ αὐτοῦ ἧς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον ἐλθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συροφοινίκισσα τῷ γένει. καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. καὶ ἔλεγεν αὐτῇ· ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ ἐστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ τοῖς κυναρίοις βαλεῖν. ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ· ναί, κύριε· καὶ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίουσιν ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων. καὶ εἶπεν αὐτῇ· διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε, ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς θυγατρός σου τὸ δαιμόνιον. καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸ παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός.

Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου ἦλθεν διὰ Σιδῶνος πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως. καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν καὶ μογιλάλον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα. καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ καὶ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ· καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν καὶ λέγει αὐτῷ· ἐφφαθά, ὅ ἐστιν διανοίχθητι. καὶ εὐθέως ἠνοίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν· ὅσον δὲ αὐτοῖς διεστέλλετο, αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον· καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· καλῶς πάντα πεποίηκεν καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ ἀλάλους λαλεῖν.

κβ: εἰ πρὸς κο: καθὼς θέλω ὑμᾶς ποιῶ:

κδ

κε

κϛ

κζ

κη

Κεφ. κε. καὶ οὐκ ἔστιν ὃ λέγω· πᾶς ὁ
ἐρχόμενος πρός με καὶ ἀκούων μου
τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑπο-
δείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος· ὅμοιός
ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν,
ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε καὶ ἔθηκε θε-
μέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρης
δὲ γενομένης προσέρηξεν ὁ ποτα-
μὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἴσχυσεν
σαλεῦσαι αὐτήν· διὰ τὸ καλῶς οἰκο-
δομῆσθαι αὐτήν. ὁ δὲ ἀκούσας καὶ
μὴ ποιήσας ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ
οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν
χωρὶς θεμελίου, ἣν προσέρηξεν ὁ πο-
ταμός, καὶ εὐθὺς συνέπεσεν· καὶ
ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκεί-
νης μέγα. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συντε-
λέσαι τὸν Ἰησοῦν πάντα τὰ ῥήματα
ταῦτα, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων
αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ
ὡς οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι. καὶ ἰδοὺ λεπρὸς προσελθὼν
προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κύριε, ἐὰν
θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι. καὶ
ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ
λέγων· θέλω, καθαρίσθητι· καὶ εὐθέ-
ως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ
λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅρα μηδενὶ
εἴπῃς, ἀλλὰ ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον
τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον
ὃ προσέταξεν Μωσῆς εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς. εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς
Καπερναοὺμ προσῆλθεν αὐτῷ ἑκα-
τοντάρχης παρακαλῶν αὐτὸν καὶ
λέγων· κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται
ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς
βασανιζόμενος. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατοντάρχης ἔφη·
κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ
τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον
εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.
καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξου-
σίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν
στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ· πο-
ρεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ·
ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ
μου· ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. ἀκού-
σας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε καὶ εἶπε
τοῖς ἀκολουθοῦσιν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
παρ' οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν εὗρον
ἐν τῷ Ἰσραήλ. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολ-
λοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι
καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας
ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώ-
τερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. καὶ εἶπεν ὁ
Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῃ· ὕπαγε, ὡς
ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. καὶ ἰάθη
ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. καὶ
ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
Πέτρου εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ
βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ
ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν
αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη καὶ
διηκόνει αὐτοῖς. ὀψίας δὲ γενομένης
προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους
πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα
λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχον-
τας ἐθεράπευσεν· ὅπως πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέ-
γοντος· αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν
ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.
ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους
περὶ αὐτὸν ἐκέλευσε διελθεῖν εἰς τὸ
πέραν. καὶ προσελθὼν εἷς γραμμα-
τεὺς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ἀκολου-
θήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. καὶ λέ-
γει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φω-
λεοὺς ἔχουσι καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν
κλίνῃ. ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
εἶπεν αὐτῷ· κύριε, ἐπίτρεψόν μοι
ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα
μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκο-
λούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς
θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. καὶ ἐμ-
βάντι αὐτῷ εἰς πλοῖον ἠκολούθησαν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ σει-
σμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ,
ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ
τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν.
καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· κύριε, σῶ-
σον, ἀπολλύμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς·
τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; τότε
ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ
τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη
μεγάλη. οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν
λέγοντες· ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι
καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα αὐτῷ
ὑπακούουσιν; καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ
εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γα-
δαρηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαι-
μονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερ-
χόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύ-
ειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκεί-
νης· καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· τί
ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ;
ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι
ἡμᾶς; ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέ-
λη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. οἱ δὲ
δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγον-
τες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον
ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν
χοίρων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε.
οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τοὺς
χοίρους· καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ
ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θά-
λασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν.
οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόν-
τες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα
καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. καὶ ἰδοὺ
πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν
τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρε-
κάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων
αὐτῶν. καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέ-
ρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.
καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παρα-
λυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ
ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε
τῷ παραλυτικῷ· θάρσει, τέκνον, ἀφί-
ενταί σου αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἰδού τινες
τῶν γραμματέων εἶπαν ἐν ἑαυτοῖς·
οὗτος βλασφημεῖ. καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς
τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· ἵνα τί
ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν; τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτε-
ρον, εἰπεῖν· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι,
ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ περιπάτει; ἵνα
δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρ-
τίας, τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἔγει-
ρε, ἆρόν σου τὴν κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς
τὸν οἶκόν σου. καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι
ἐφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν
τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς
ἀνθρώποις. καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς
ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον
ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμε-
νον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι.
καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ
οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ
ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ
Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ
ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· διὰ τί μετὰ τῶν τελω-
νῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδά-
σκαλος ὑμῶν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας
εἶπεν· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες
ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. πορευ-
θέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν· ἔλεος θέλω
καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι
δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς. τότε
προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰω-
άννου λέγοντες· διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ
μαθηταί σου οὐ νηστεύουσιν; καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ
τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ'
αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται
δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐ-
τῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν.
οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους
ἀγνάφου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· αἴρει
γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱμα-
τίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. οὐδὲ
βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς πα-
λαιούς· εἰ δὲ μή γε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί,
καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπο-
λοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς καινούς, καὶ ἀμφότερα
συντηροῦνται. ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦν-
τος αὐτοῖς ἰδοὺ ἄρχων εἷς ἐλθὼν προ-
σεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ
μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν
ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτὴν καὶ
ζήσεται. καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκο-
λούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα
ἔτη προσελθοῦσα ὄπισθεν ἥψατο τοῦ
κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν
γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ σωθήσομαι. ὁ δὲ Ἰησοῦς
ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπεν·
θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσω-
κέν σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης. καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς
αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον
ἔλεγεν· ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν
τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατε-
γέλων αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος,
εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς,
καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. καὶ ἐξῆλθεν
ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.
καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ ἠκο-
λούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες
καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὸς Δαυίδ.
ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον
αὐτῷ οἱ τυφλοί· καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο
ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· ναί, κύριε.
τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν
λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενη-
θήτω ὑμῖν. καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν
οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἐνεβριμήσατο αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὁρᾶτε μηδεὶς
γινωσκέτω· οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφή-
μισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.
αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσή-
νεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαι-
μονιζόμενον· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ
δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός. καὶ
ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες· οὐδέ-
ποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ.
οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχον-
τι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαι-
μόνια. καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς
πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας διδά-
σκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ
κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασι-
λείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον
καὶ πᾶσαν μαλακίαν. ἰδὼν δὲ τοὺς
ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν,
ὅτι ἦσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐρριμμένοι
ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.
τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὁ μὲν
θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι·
δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ
ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερι-
σμὸν αὐτοῦ. καὶ προσκαλεσάμενος
τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρ-
των ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θερα-
πεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μα-
λακίαν. τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων
τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦτα· πρῶτος Σί-
μων ὁ λεγόμενος Πέτρος καὶ Ἀνδρέας
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζε-
βεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐ-
τοῦ, Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος,
Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης,
Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λεββαῖος
ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος, Σίμων ὁ Κανα-
ναῖος καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ καὶ
παραδοὺς αὐτόν. τούτους τοὺς δώ-
δεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγ-
γείλας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν
μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρει-
τῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλ-
λον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα
οἴκου Ἰσραήλ. πορευόμενοι δὲ κηρύσ-
σετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν· ἀσθενοῦντας θερα-
πεύετε, νεκροὺς ἐγείρετε, λεπροὺς
καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε·
δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. μὴ
κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μη-
δὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν, μὴ
πήραν εἰς ὁδὸν μὴ δύο χιτῶνας μηδὲ
ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ
ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν.
εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε,
ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστιν,
κἀκεῖ μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθητε. εἰσ-
ερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσα-
σθε αὐτήν· καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξία,
ἐλθάτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν
δὲ μὴ ᾖ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς
ἐπιστραφήτω. καὶ ὃς ἂν μὴ δέξηται
ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν,
ἐξερχόμενοι ἔξω τῆς οἰκίας ἢ τῆς πό-
λεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν
τῶν ποδῶν ὑμῶν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ
Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πό-
λει ἐκείνῃ. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς
ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε
οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι
ὡς αἱ περιστεραί. προσέχετε δὲ ἀπὸ
τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσιν γὰρ
ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς·
καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς
ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύ-
ριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. ὅταν δὲ
παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε
πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ
ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε·
οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ
τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λα-
λοῦν ἐν ὑμῖν. παραδώσει δὲ ἀδελφὸς
ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκ-
νον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ
γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς·
καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων
διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς
τέλος οὗτος σωθήσεται. ὅταν δὲ δι-
ώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύ-
γετε εἰς τὴν ἄλλην· ἀμὴν γὰρ λέγω
ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ
Ἰσραὴλ ἕως ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που. οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν δι-
δάσκαλον οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύ-
ριον αὐτοῦ· ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα
γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ καὶ
ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰ-
κοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν,
πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ.
μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ
ἐστιν κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυ-
φθήσεται καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθή-
σεται. ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε
ἐν τῷ φωτί, καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε
κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων. καὶ μὴ
φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων
τὸ σῶμα τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων
ἀποκτεῖναι· φοβεῖσθε δὲ μᾶλλον τὸν
δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπο-
λέσαι ἐν γεέννῃ. οὐχὶ δύο στρουθία
ἀσσαρίου πωλεῖται; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν
οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πα-
τρὸς ὑμῶν· ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς
κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσίν.
μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων
διαφέρετε ὑμεῖς. πᾶς οὖν ὃς ὁμολογή-
σει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώ-
πων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμ-
προσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρα-
νοῖς· ὃς δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι κἀγὼ αὐ-
τὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ
ἐν οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον
βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον
βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν. ἦλθον
γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς
μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς
πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀν-
θρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. ὁ φιλῶν
πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν
μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα
ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὃς
οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου οὐκ ἔστιν μου
ἄξιος. ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπο-
λέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν.
ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ
ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστεί-
λαντά με. ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς
ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου
λήμψεται, καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς
ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήμ-
ψεται. καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μι-
κρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον
εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.
καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς
διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς
αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν
καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.
ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμω-
τηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ πέμψας
διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ·
σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον προσδο-
κῶμεν; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε
Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ
ἀναβλέπουσιν καὶ χωλοὶ περιπατοῦ-
σιν, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ
ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτω-
χοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν
ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. τού-
των δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς
λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάν-
νου· τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θε-
άσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σα-
λευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν;
ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμ-
φιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φο-
ροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων
εἰσίν. ἀλλὰ τί ἐξήλθατε; προφήτην
ἰδεῖν; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσό-
τερον προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ
γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν
ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς
κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπρο-
σθέν σου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγή-
γερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μεί-
ζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μι-
κρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρα-
νῶν μείζων αὐτοῦ ἐστιν. ἀπὸ δὲ τῶν
ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως
ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζε-
ται, καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν.
πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος
ἕως Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν· καὶ εἰ
θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας
ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. ὁ ἔχων ὦτα ἀκου-
έτω. τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν
ταύτην; ὁμοία ἐστὶν παιδίοις καθη-
μένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἃ προσφωνοῦν-
τα τοῖς ἑτέροις λέγει· ἠυλήσαμεν ὑμῖν
καὶ οὐκ ὠρχήσασθε, ἐθρηνήσαμεν καὶ
οὐκ ἐκόψασθε. ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης
μήτε ἐσθίων μήτε πίνων, καὶ λέγουσιν·
δαιμόνιον ἔχει· ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν·
ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης,
τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ
ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων
αὐτῆς. τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πό-
λεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυ-
νάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν· οὐαί
σοι, Χοραζείν, οὐαί σοι, Βηθσαϊδά·
ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ
δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι
ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν.
πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι
ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως
ἢ ὑμῖν. καὶ σύ, Καπερναούμ, μὴ ἕως
οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; ἕως ᾅδου κατα-
βήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ
δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμει-
ναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. πλὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον
ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί. ἐν ἐκεί-
νῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας
ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ
ἀπεκάλυψ

ἐκατοντάρχου φίλου σου λέγω αὐτῷ· κε
μὴ σκύλλου· οὐ γὰρ ἱκανός εἰμι ἵνα
ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· διὸ οὐδὲ
ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλ
εἰπὲ λόγῳ καὶ ἰαθήτω ὁ παῖς μου·
καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασ
σόμενος· ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας·
καὶ λέγω τούτῳ· πορεύθητι καὶ πορεύ
εται· καὶ ἄλλῳ· ἔρχου· καὶ ἔρχεται·
καὶ τῷ δούλῳ μου· ποίησον τοῦτο·
καὶ ποιεῖ· ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰσ·
ἐθαύμασεν αὐτόν· καὶ στραφεὶς· τῷ ἀ
κολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε· λέγω
ὑμῖν· οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσ τοσαύτην πίστιν
εὗρον· καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμ
θέντες εἰς τὸν οἶκον· εὗρον τὸν ἀσθε
νοῦντα τὸν δοῦλον ὑγιαίνοντα· ιθ
καὶ ἐγένετο τῇ ἑξῆς· ἦν πορεύετο
εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν· καὶ συ
νεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἱκανοί· καὶ ὄχλος πολύς· ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως· καὶ ἰδοὺ

κ: τ ὡ: ἐ πορ Ἰσ: εἰς π καλ ναϊν:

κθ ιη

ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς μονογενὴς υἱὸς τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὴ ἦν χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κς ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ· καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε· καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ· οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν· καὶ εἶπε· νεανίσκε σοὶ λέγω ἐγέρθητι· καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ φόβος πάντας· καὶ ἐδόξαζον τὸν θν λέγοντες· ὅτι προφήτης μέγας ἠγέρθη ἐν ἡμῖν· καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θς τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ περιχώρῳ· καὶ ἀπήγγειλαν Ἰω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων· καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Ἰω ἀπέστειλε πρὸς τὸν κν λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν· παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον· Ἰω ὁ βαπτιστὴς ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν· ἐν ἐκείνῃ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο βλέπειν· καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰω ἃ εἴδετε καὶ ἠκούσατε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν· χωλοὶ περιπατοῦσιν· λεπροὶ καθαρίζονται· κωφοὶ ἀκούουσιν· νεκροὶ ἐγείρονται· πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί· ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰω ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰω· τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι· κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον· ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν· ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἠμφιεσμένον· ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν· ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν· προφήτην· ναὶ λέγω ὑμῖν καὶ περισσότερον προφήτου· οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· λέγω γὰρ ὑμῖν· μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰω οὐδείς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βσ τοῦ θυ μείζων αὐτοῦ ἐστιν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θν βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰω· οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βλ τοῦ θυ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ· τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι· ὅμοιοί εἰσιν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις· οἳ λέγουσιν· ηὐλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε· ἐλήλυθεν γὰρ Ἰω μήτε ἐσθίων μήτε πίνων καὶ λέγετε· δαιμόνιον ἔχει· ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου ἐσθίων καὶ πίνων καὶ λέγετε· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης· τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώθη ἡ σο ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς· καὶ ἠρώτα τις αὐτὸν τῶν φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ φαρισαίου ἀνεκλίθη· καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἥτις ἦν ἐν τῇ πόλει ἁμαρτωλός· καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι κατάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ φαρισαίου κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου· καὶ στᾶσα ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κλαίουσα τοῖς δάκρυσιν ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε· καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ ἤλειφεν τῷ μύρῳ· ἰδὼν δὲ ὁ φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· οὗτος εἰ ἦν προφήτης ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ ὅτι ἁμαρτωλός ἐστιν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰσ εἶπεν πρὸς αὐτόν· σίμων ἔχω σοί τι εἰπεῖν· ὁ δέ· διδάσκαλε εἰπέ· δύο χρεοφειλέται ἦσαν δανιστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλεν δηνάρια πεντακόσια· ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα· μὴ ἐχόντων αὐτῶν ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· τίς οὖν αὐτῶν πλείονα ἀγαπήσει αὐτόν· ἀποκριθεὶς σίμων εἶπεν· ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας· καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ σίμωνι ἔφη· βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα· εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν ὕδωρ μοι ἐπὶ πόδας οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξὶν αὐτῆς ἐξέμαξεν· φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθον οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας· ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψεν τοὺς πόδας μου· οὗ χάριν λέγω σοι· ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί· ὅτι ἠγάπησεν πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται ὀλίγον ἀγαπᾷ· εἶπεν δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι· καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν· εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς καὶ αὐτὸς διώδευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βλ τοῦ θυ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ· καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν· μαρία ἡ καλουμένη μαγδαληνὴ ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει· καὶ ἰωάννα γυνὴ χουζᾶ ἐπιτρόπου ἡρῴδου καὶ σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαί· αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς· συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν εἶπεν διὰ παραβολῆς· ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ κατεπατήθη καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον κατέπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον κατέπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν· καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό· καὶ ἕτερον κατέπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν· καὶ φυὲν ἐποίησεν καρπὸν ἑκατονταπλασίονα· ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω· ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη· ὁ δὲ εἶπεν· ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βλ τοῦ θυ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς· ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν· ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θυ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν· ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἵτινες ὅταν ἀκούσωσιν μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν· οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται· τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν· τὸ δὲ εἰς τὴν καλὴν γῆν οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ· οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας τίθησιν ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ φῶς· οὐ γάρ ἐστιν κρυπτὸν ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται· οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ· βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· παρεγένετο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον· ἀπηγγέλη δὲ αὐτῷ· ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἑστήκασιν ἔξω ἰδεῖν θέλοντές σε· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ θυ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες· ἐγένετο δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης· καὶ ἀνήχθησαν· πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν· καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην· καὶ συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνευον· προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες· ἐπιστάτα ἐπιστάτα ἀπολλύμεθα· ὁ δὲ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο καὶ ἐγένετο γαλήνη· εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ποῦ ἡ πίστις ὑμῶν· φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτος ἐστιν ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ· καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν γαδαρηνῶν ἥτις ἐστὶν ἀντιπέρα τῆς γαλιλαίας· καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπήντησεν ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως ὃς εἶχεν δαιμόνια ἱκανὸν χρόνον καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδύσατο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν· ἰδὼν δὲ τὸν Ἰσ καὶ ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν· τί ἐμοὶ καὶ σοί Ἰσ υἱὲ τοῦ θυ τοῦ ὑψίστου· δέομαί σου μή με βασανίσῃς· παρήγγελλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν· καὶ ἐδεσμεύετο ἁλύσεσιν καὶ πέδαις φυλασσόμενος· καὶ διαρήσσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαιμονίου εἰς τὰς ἐρήμους· ἐπηρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰσ λέγων· τί σοί ἐστιν ὄνομα· ὁ δὲ εἶπεν· λεγεών· ὅτι εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν· ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένη ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς· ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη· ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγονὸς ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονὸς καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰσ καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξῆλθεν ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰσ καὶ ἐφοβήθησαν· ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς· καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ ὑπέστρεψεν· ἐδεῖτο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσεν δὲ αὐτὸν λέγων· ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ θς· καὶ ἀπῆλθεν καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰσ· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰσ ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα ἰάειρος καὶ οὗτος ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰσ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν· ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν· καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα ἥτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ἀπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι· προσελθοῦσα ὄπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ εἶπεν ὁ Ἰσ· τίς ὁ ἁψάμενός μου· ἀρνουμένων δὲ πάντων εἶπεν ὁ πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· ἐπιστάτα οἱ ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσιν· καὶ λέγεις τίς ὁ ἁψάμενός μου· ὁ δὲ Ἰσ εἶπεν· ἥψατό μού τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ· ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν τρέμουσα ἦλθεν καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην· ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων αὐτῷ ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον· ὁ δὲ Ἰσ ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ λέγων· μὴ φοβοῦ μόνον πίστευσον καὶ σωθήσεται· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν τινα εἰ μὴ πέτρον καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα· ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν· ὁ δὲ εἶπεν· μὴ κλαίετε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν· αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησεν λέγων· ἡ παῖς ἔγειρε· καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς καὶ ἀνέστη παραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν· καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός· συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα ἀποστόλους ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βλ τοῦ θυ καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενεῖς· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν· μήτε ῥάβδον μήτε πήραν μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν· καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε· καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τοῦ ἴχνους ὑμῶν ἀποτινάσσετε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς· ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ· ἤκουσεν δὲ ἡρῴδης ὁ τετραάρχης τὰ γινόμενα πάντα καὶ διηπόρει διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό τινων ὅτι ἰωάννης ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν· ὑπό τινων δὲ ὅτι ἠλείας ἐφάνη· ἄλλων δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη· ἡρῴδης δὲ εἶπεν· ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος περὶ οὗ ἀκούω τοιαῦτα· καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν· καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώρησεν κατ' ἰδίαν εἰς πόλιν καλουμένην βηθσαϊδάν· οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ ἀποδεξάμενος αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βλ τοῦ θυ καὶ τοὺς χρείαν θεραπείας ἔχοντας ἰᾶτο· ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον αὐτῷ· ἀπόλυσον τὸν ὄχλον ἵνα πορευθέντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ ἀγροὺς καταλύσωσιν καὶ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν· εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· οἱ δὲ εἶπαν· οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλείονες ἄρτοι ἢ ἰχθύες πέντε καὶ δύο εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα· ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι· εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ὡσεὶ ἀνὰ πεντήκοντα· καὶ ἐποίησαν οὕτως καὶ κατέκλιναν ἅπαντας· λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ· καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων κόφινοι δώδεκα· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κατὰ μόνας συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι· οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν· ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ ἠλείαν· ἄλλοι δὲ προφήτην τινὰ τῶν ἀρχαίων ἀνεστάναι· εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι· ἀποκριθεὶς δὲ πέτρος εἶπεν· τὸν χν τοῦ θυ· ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς παρήγγειλεν μηδενὶ λέγειν τοῦτο· εἰπὼν ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι· ἔλεγεν δὲ πρὸς πάντας· εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ οὗτος σώσει αὐτήν· τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς· ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου ἐπαισχυνθήσεται ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πρς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων· ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν εἰσίν τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βλ τοῦ θυ· ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτὼ καὶ παραλαβὼν πέτρον καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων· καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ οἵτινες ἦσαν μωσῆς καὶ ἠλείας· οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν ἤμελλεν πληροῦν ἐν ἰ

μετρίως καθαριζόμενα. καθὼς ἀκούσαντες οἱ
μαθηταὶ ἐθαύμασαν λίαν, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς·
καὶ τίς δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο
ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ θεῷ οὐ· πάντα γὰρ
δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ. ἤρξατο δὲ ὁ Πέτρος
λέγειν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ
ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; ὁ δὲ
Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγ-
γενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθήσεσθε καὶ ὑμεῖς
ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς
τοῦ Ἰσραήλ. καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελφοὺς
ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα
ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλα-
σίονα λήμψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.
πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι
πρῶτοι. ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς
Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς·
καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο.
καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο
αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν·
ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν
καὶ τοῖς γραμματεῦσιν, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν
θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν
καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν
καὶ ἀποκτενοῦσιν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.
καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης
οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες αὐτῷ· διδάσκαλε,
θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν σε ποιήσῃς ἡμῖν.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς σου ἐκ δεξιῶν
καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε·
δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ
βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι;
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε,
καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε·
τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων
οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται.
καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν
περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες
ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ
οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.
οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ
γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος·
καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται
πάντων δοῦλος. καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ
δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἰερειχὼ καὶ
μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου
Βαρτιμαῖος τυφλὸς προσαίτης ἐκάθητο παρὰ
τὴν ὁδὸν τὴν Ἰερειχώ. καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς
ὁ Ναζωραῖός ἐστιν ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν·
υἱὲ Δαυὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. καὶ ἐπετίμων
αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον
ἔκραζεν· υἱὲ Δαυὶδ, ἐλέησόν με. καὶ στὰς ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν φωνηθῆναι αὐτόν. καὶ φωνοῦσιν
τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ· θάρσει, ἔγειρε,
φωνεῖ σε. ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ
ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἀποκριθεὶς
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· τί θέλεις ποιήσω σοι;
ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· ῥαββουνί, ἵνα ἀναβλέψω.
καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε, ἡ πίστις σου
σέσωκέν σε. καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν καὶ ἠκολούθει
τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τὸ
Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν
Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν
κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς
αὐτὴν εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς
ἀνθρώπων οὔπω ἐκάθισεν· λύσατε αὐτὸν καὶ
φέρετε. καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· τί ποιεῖτε τοῦτο;
εἴπατε· ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει, καὶ εὐθὺς
αὐτὸν ἀποστέλλει πάλιν ὧδε. καὶ ἀπῆλθον καὶ
εὗρον πῶλον δεδεμένον πρὸς θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ
ἀμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτόν. καί τινες τῶν ἐκεῖ
ἑστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε λύοντες
τὸν πῶλον; οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. καὶ ἤγαγον τὸν
πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ
τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτόν. καὶ
πολλοὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν,
ἄλλοι δὲ στιβάδας κόψαντες ἐκ τῶν ἀγρῶν.
καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον·
ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
κυρίου· εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν
ὀνόματι κυρίου τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαυίδ· ὡσαννὰ
ἐν τοῖς ὑψίστοις. καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα
καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα,
ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν
μετὰ τῶν δώδεκα.

καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας
ἐπείνασεν. καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν ἔχουσαν
φύλλα ἦλθεν εἰ ἄρα τι εὑρήσει ἐν αὐτῇ, καὶ
ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα·
οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτῇ· μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ μηδεὶς καρπὸν
φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἔρχονται
εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ
ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ
τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας
τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων
τὰς περιστερὰς κατέστρεψεν, καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα
τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ. καὶ ἐδίδασκεν
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου
οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν;
ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν.
καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ
αὐτόν, πᾶς γὰρ ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ. καὶ ὅταν ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο
ἔξω τῆς πόλεως. καὶ παραπορευόμενοι πρωῒ εἶδον
τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν. καὶ ἀναμνησθεὶς
ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· ῥαββί, ἴδε ἡ συκῆ ἣν
κατηράσω ἐξήρανται. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν θεοῦ. ἀμὴν γὰρ λέγω
ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· ἄρθητι καὶ
βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ πιστεύῃ ὅτι ὃ λαλεῖ
γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. διὰ τοῦτο λέγω
ὑμῖν· πάντα ὅσα προσεύχεσθε καὶ αἰτεῖσθε,
πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν.
καὶ ὅταν στήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι
ἔχετε κατά τινος, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.
εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.
καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ ἐν τῷ
ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι,
καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς;
καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα
ταῦτα ποιῇς; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερωτήσω
ὑμᾶς κἀγὼ μίαν ἐπιστολήν, καὶ ἀποκρίθητέ μοι,
καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·
τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων;
ἀποκρίθητέ μοι. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς
λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διὰ τί
οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἀλλὰ εἴπωμεν·
ἐξ ἀνθρώπων; ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ
εἶχον τὸν Ἰωάννην ὄντως ὅτι προφήτης ἦν.
καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν· οὐκ οἴδαμεν.
καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λαλεῖν· ἀμπελῶνα
ἄνθρωπος ἐφύτευσεν καὶ περιέθηκεν φραγμὸν καὶ
ὤρυξεν ὑπολήνιον καὶ ᾠκοδόμησεν πύργον, καὶ
ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν. καὶ τῷ
καιρῷ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον
ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν
τοῦ ἀμπελῶνος. οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν
καὶ ἀπέστειλαν κενόν. καὶ πάλιν ἀπέστειλεν
πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον, κἀκεῖνον ἐκεφαλίωσαν
καὶ ἠτίμασαν. καὶ ἄλλον ἀπέστειλεν, κἀκεῖνον
ἀπέκτειναν, καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες
τοὺς δὲ ἀποκτέννοντες. ἔτι οὖν ἕνα εἶχεν υἱὸν
ἀγαπητόν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἔσχατον πρὸς
αὐτοὺς λέγων ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.
ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ πρὸς ἑαυτοὺς εἶπαν ὅτι
οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν
αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. καὶ λαβόντες
ἀπέκτειναν αὐτὸν καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.
τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται
καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς καὶ δώσει τὸν
ἀμπελῶνα ἄλλοις. οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην
ἀνέγνωτε· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες
οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου
ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
ἡμῶν; καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι καὶ ἐφοβήθησαν
τὸν ὄχλον, ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν
παραβολὴν εἶπεν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.
καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτόν τινας τῶν Φαρισαίων
καὶ τῶν Ἡρῳδιανῶν ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ.
οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε, οἴδαμεν
ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός·
οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ'
ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις·
ἔξεστιν κῆνσον Καίσαρι δοῦναι ἢ οὔ; δῶμεν
ἢ μὴ δῶμεν; ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν
εἶπεν αὐτοῖς· τί με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον
ἵνα ἴδω. οἱ δὲ ἤνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς·
τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· Καίσαρος. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
τὰ Καίσαρος ἀπόδοτε Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ
τῷ θεῷ. καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ. καὶ ἔρχονται
Σαδδουκαῖοι τινες, οἱ λέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι,
καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, Μωσῆς
ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ
καὶ καταλίπῃ γυναῖκα καὶ τέκνον μὴ ἀφῇ, ἵνα
λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ
σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν·
καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα καὶ ἀποθνήσκων
οὐκ ἀφῆκεν σπέρμα· καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτὴν
καὶ ἀπέθανεν μὴ καταλιπὼν σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος
ὡσαύτως· καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα.
ἔσχατον πάντων καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. ἐν τῇ
οὖν ἀναστάσει ὅταν ἀναστῶσιν τίνος αὐτῶν
ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐ διὰ
τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ
τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ; ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν
ἀναστῶσιν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίσκονται,
ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται οὐκ ἀνέγνωτε
ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως ἐπὶ τοῦ βάτου πῶς εἶπεν
αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων· ἐγὼ ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ
θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν θεὸς
νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· πολὺ πλανᾶσθε.
καὶ προσελθὼν εἷς τῶν γραμματέων ἀκούσας
αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς
ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτόν· ποία ἐστὶν ἐντολὴ
πρώτη πάντων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη ὅτι πρώτη
πάντων ἐντολή· ἄκουε, Ἰσραήλ· κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν κύριος εἷς ἐστιν· καὶ ἀγαπήσεις κύριον
τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· αὕτη πρώτη
ἐντολή. καὶ δευτέρα ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις
τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· μείζων τούτων
ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεύς·
καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπες ὅτι εἷς
ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ· καὶ τὸ
ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης
τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ἰσχύος καὶ τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν
περισσότερόν ἐστιν πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων
καὶ θυσιῶν. καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς
ἀπεκρίθη εἶπεν αὐτῷ· οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς
βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα
αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν
τῷ ἱερῷ· πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ
Χριστὸς υἱὸς Δαυίδ ἐστιν; αὐτὸς γὰρ Δαυὶδ
εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ· εἶπεν κύριος
τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν
θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου.
αὐτὸς οὖν Δαυὶδ λέγει αὐτὸν κύριον, καὶ πόθεν
αὐτοῦ ἐστὶν υἱός; καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν
αὐτοῦ ἡδέως. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ· βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων
ἐν στολαῖς περιπατεῖν καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς
καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, οἱ κατεσθίοντες
τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ
προσευχόμενοι· οὗτοι λήμψονται περισσότερον
κρίμα. καὶ καθίσας κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου
ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ
γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον
πολλά. καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν
λεπτὰ δύο, ὅ ἐστιν κοδράντης. καὶ προσκαλεσάμενος
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων
ἔβαλεν τῶν βαλλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον·
πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον,
αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα
εἶχεν ἔβαλεν ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

λγ

Δεῖ σε οὖν πρῶτον ἀφορίσαι σεαυτὸν ἀπὸ πάντων τῶν πεπλημμεληκότων σοι καὶ οὕτως προσεύχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. καὶ εἰ στραφεὶς εἰς τὴν οἰκίαν σου ἐκλίθης καὶ ἰδοὺ γυνὴ πόρνη ἐν τῇ πόλει ἢ ἄλλη τις ἐλθοῦσα καὶ στᾶσα ὄπισθεν παρὰ τοὺς πόδας σου κλαύσασα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας σου τοῖς δάκρυσι καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας σου καὶ ἠλείφετο τῷ μύρῳ, ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστιν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν· ὁ δὲ φησίν· διδάσκαλε, εἰπέ· δύο χρεοφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλεν δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα· μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· τίς οὖν αὐτῶν πλείονα ἀγαπήσει αὐτόν; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων εἶπεν· ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας· καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ μοι ἐπὶ τοὺς πόδας οὐκ ἔδωκας, αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξεν· φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας, αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθον οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας· ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας, αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψεν τοὺς πόδας μου· οὗ χάριν λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησεν πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ· εἶπεν δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι· καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

κδ

Ἐπὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου.

Ἰωάννου τοῦ θεολόγου ἀφορίσαι σεαυτὸν ἀπὸ πάντων τῶν πεπλημμεληκότων σοι καὶ οὕτως προσεύχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. καὶ εἰ στραφεὶς εἰς τὴν οἰκίαν σου ἐκλίθης καὶ ἰδοὺ γυνὴ πόρνη ἐν τῇ πόλει ἢ ἄλλη τις ἐλθοῦσα καὶ στᾶσα ὄπισθεν παρὰ τοὺς πόδας σου κλαύσασα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας σου τοῖς δάκρυσι καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας σου καὶ ἠλείφετο τῷ μύρῳ· ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστιν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν· ὁ δὲ φησίν· διδάσκαλε, εἰπέ· δύο χρεοφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλεν δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα· μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· τίς οὖν αὐτῶν πλείονα ἀγαπήσει αὐτόν; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων εἶπεν· ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας· καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ μοι ἐπὶ τοὺς πόδας οὐκ ἔδωκας, αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξεν· φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας, αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθον οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας· ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας, αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψεν τοὺς πόδας μου· οὗ χάριν λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησεν πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ· εἶπεν δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι· καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

κε

Ἐπὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου.

Ἰωάννου τοῦ θεολόγου ἀφορίσαι σεαυτὸν ἀπὸ πάντων τῶν πεπλημμεληκότων σοι καὶ οὕτως προσεύχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. καὶ εἰ στραφεὶς εἰς τὴν οἰκίαν σου ἐκλίθης καὶ ἰδοὺ γυνὴ πόρνη ἐν τῇ πόλει ἢ ἄλλη τις ἐλθοῦσα καὶ στᾶσα ὄπισθεν παρὰ τοὺς πόδας σου κλαύσασα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας σου τοῖς δάκρυσι καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας σου καὶ ἠλείφετο τῷ μύρῳ· ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστιν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν· ὁ δὲ φησίν· διδάσκαλε, εἰπέ· δύο χρεοφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλεν δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα· μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· τίς οὖν αὐτῶν πλείονα ἀγαπήσει αὐτόν; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων εἶπεν· ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας· καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ μοι ἐπὶ τοὺς πόδας οὐκ ἔδωκας, αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξεν· φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας, αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθον οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας· ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας, αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψεν τοὺς πόδας μου· οὗ χάριν λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησεν πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ· εἶπεν δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι· καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

κς

κε

πορεύεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς κώμην τινά· καὶ γυνή τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτόν. καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθεσθεῖσα τοῖς ποσὶν τοῦ Ἰησοῦ ἤκουεν τοῦ λόγου αὐτοῦ. ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν· κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπεν διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλά· ὀλίγων δέ ἐστιν χρεία ἢ ἑνός· Μαρία γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

κς

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· πάτερ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.

Καὶ γυναῖκά τινα, ἀφ' ἧς ἑπτὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ὀνόματι Μαρίαν τὴν καλουμένην Μαγδαληνήν, ἐν ᾗ ἦν ἑπτὰ δαιμόνια, καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρῴδου καὶ Σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

Καὶ γυναῖκά τινα

κε

πορεύεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς κώμην τινά· καὶ γυνή τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτόν. καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθεσθεῖσα τοῖς ποσὶν τοῦ Ἰησοῦ ἤκουεν τοῦ λόγου αὐτοῦ. ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν· κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπεν διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλά· ὀλίγων δέ ἐστιν χρεία ἢ ἑνός· Μαρία γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

κς

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· πάτερ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.

Καὶ γυναῖκά τινα, ἀφ' ἧς ἑπτὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ὀνόματι Μαρίαν τὴν καλουμένην Μαγδαληνήν, ἐν ᾗ ἦν ἑπτὰ δαιμόνια, καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρῴδου καὶ Σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

κε̅ δ̅: εἰ πενόκς: οὐδεὶς λύχνον ἅψας

οἰ ἀκούοντες. εἰ τὸ ἀρχαῖον τὸ ὁμόλογον
καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν,
ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. οἱ δὲ
εἰς τὴν σκληρότητα, οἱ ὅταν ἀκούσωσι,
χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον. καὶ οὗτοι
ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν. οἱ πρὸς καιρὸν
πιστεύουσιν. καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφί-
στανται. τοῦτο εἰς τοὺς ἀκάνθας πεσόν,
οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες. καὶ ὑπὸ
μεριμνῶν. καὶ πλούτου. καὶ ἡδονῶν
τοῦ βίου πορευόμενοι, συμπνίγονται
καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. τοῦτο δὲ τὸ καλὸν
γῆ, οὗτοί εἰσιν. οἵτινες ἐν καρδίᾳ
καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον,
κατέχουσι. καὶ καρποφοροῦσιν ἐν
ὑπομονῇ. ταῦτα λέγων ἐφώνει. ὁ ἔχων
ὦτα τοῦ ἀκούειν ἀκουέτω. ἐπηρώτων δὲ λ̅ς
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὴν παραβολήν
ταύτην. καὶ εἶπεν ὑμῖν δέδοται γνῶναι
τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ.
τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς. ἵνα
βλέποντες μὴ βλέπωσι. καὶ ἀκούοντες
μὴ συνιῶσιν. ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή.
ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. οἱ δὲ
παρὰ τὴν ὁδόν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες.
εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἴρει τὸν
λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα
μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. οἱ δὲ ἐπὶ
τῆς πέτρας οἱ ὅταν ἀκούσωσι μετὰ
χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον. καὶ οὗτοι
ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν. οἱ πρὸς καιρὸν
πιστεύουσιν. καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφί-
στανται. τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν,
οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες. καὶ ὑπὸ
μεριμνῶν. καὶ πλούτου. καὶ ἡδονῶν
τοῦ βίου πορευόμενοι, συμπνίγονται
καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ
γῇ

κ ν̄ ς̄ : τῷ κ̄ : ἐλθὼν Ἰ τῷ ῾Ι εἰς τὴν χ̄ω̄ν̄ Γαδαρηνῶν :

Καὶ τὸ κλύδωνι τοῦ ὕδατος · καὶ ἐγένετο γαλήνη · ιβ · καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνθρωποι φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτούς · τίς ἄρα οὗτος ἐστιν, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ · ιγ · καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντιπέρα τῆς Γαλιλαίας · ιδ · καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν · καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδύσατο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν · ιε · ὃς ἰδὼν τὸν ῾Ι προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνήσας μεγάλῃ φωνῇ εἶπεν · τί ἐμοὶ καὶ σοί, ῾Ι υἱὲ τοῦ θ̄ῡ τοῦ ὑψίστου ; δέομαί σου μή με βασανίσῃς · ιστ · παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου · πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεύετο ἁλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρήσσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαιμονίου εἰς τὰς ἐρήμους · ιζ · ἐπηρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ ῾Ι λέγων · τί σοι ὄνομά ἐστιν ; ὁ δὲ εἶπεν · λεγεών, ὅτι εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ εἰς αὐτόν · ιη · καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν · ιθ · ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένη ἐν τῷ ὄρει · καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν · καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς · κ̄ · ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους · καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη · κᾱ · ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγονὸς ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς · κβ̄ · καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τὸ γεγονὸς καὶ ἦλθον πρὸς τὸν ῾Ι καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξῆλθεν ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ῾Ι καὶ ἐφοβήθησαν · κγ̄ · ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς · κδ̄ · καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο · αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ὑπέστρεψεν · κε̄ · δεηθεὶς δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια ἵνα μετ' αὐτοῦ ᾖ, ἀπέλυσεν αὐτὸν ὁ ῾Ι λέγων · κς̄ · ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ θ̄ς̄ · καὶ ἀπῆλθεν καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ ῾Ι · κζ̄ · ἐν τῷ ὑποστρέφειν δὲ τὸν ῾Ι ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος · ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν · καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ οὗτος ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν · καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ῾Ι παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ · κη̄ · ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα καὶ αὐτὴ ἀπέθνῃσκεν · ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν · κθ̄ · καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ἀπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι, λ̄ · προσελθοῦσα ὄπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς · λᾱ · καὶ εἶπεν ὁ ῾Ι · τίς ὁ ἁψάμενός μου ; ἀρνουμένων δὲ πάντων εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ · ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσιν, καὶ λέγεις τίς ὁ ἁψάμενός μου ; λβ̄ · ὁ δὲ ῾Ι εἶπεν · ἥψατό μού τις · ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ · λγ̄ · ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν ἔτρεμουσα ἦλθεν καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα · λδ̄ · ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ · θάρσει, θύγατερ · ἡ πίστις σου σέσωκέν σε · πορεύου εἰς εἰρήνην · λε̄ · ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων αὐτῷ ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου · μηκέτι σκύλλε τὸν διδάσκαλον · λς̄ · ὁ δὲ ῾Ι ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ λέγων · μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευσον, καὶ σωθήσεται · λζ̄ · καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν τινα σὺν αὐτῷ εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα · λη̄ · ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν · ὁ δὲ εἶπεν · μὴ κλαίετε · οὐ γὰρ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει · μ̄ · καὶ κατεγέλων αὐτοῦ εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν · μᾱ · αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησεν λέγων · ἡ παῖς, ἔγειρε · μβ̄ · καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς καὶ ἀνέστη παραχρῆμα · καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν · μγ̄ · καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς · ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός · μδ̄ · εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν · ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων · με̄ · οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτό · καὶ ἐφοβοῦντο ἐπερωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου · μς̄ · εἰσῆλθεν δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν · μζ̄ · ὁ δὲ ῾Ι εἰδὼς τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενος παιδίου ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ · μη̄ · καὶ εἶπεν αὐτοῖς · ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται · καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με · ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων οὗτος μέγας ἐστίν · μθ̄ · ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶπεν · ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν · ν̄ · καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ῾Ι · μὴ κωλύετε · ὃς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν · νᾱ · ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήμψεως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον ἐστήρισεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ · νβ̄ · καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ · καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν ὡς ἑτοιμάσαι αὐτῷ · νγ̄ · καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ · νδ̄ · ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπαν · κύριε, θέλεις εἴπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἠλίας ἐποίησεν ; νε̄ · στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν · οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς · νς̄ · ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι ἀλλὰ σῶσαι · καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην · νζ̄ · καὶ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν τις πρὸς αὐτόν · ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ · νη̄ · καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ῾Ι · αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ · νθ̄ · εἶπεν δὲ πρὸς ἕτερον · ἀκολούθει μοι · ὁ δὲ εἶπεν · ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθόντι θάψαι τὸν πατέρα μου · ξ̄ · εἶπεν δὲ αὐτῷ · ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς · σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ θ̄ῡ · ξᾱ · εἶπεν δὲ καὶ ἕτερος · ἀκολουθήσω σοι, κύριε · πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου · ξβ̄ · εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ῾Ι · οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὔθετός ἐστιν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θ̄ῡ ·

ξ̄ : τῷ κ̄ : εἰς τὸ πλοῖον :

κζ : τῶν ϛ : ἀπὸς πὶς προσκλθ τοῦ ὡ ὁρομ ἰαφρ :

πόδας τοῦ Ἰυ. καὶ ἐφο
μήθησαν. ἀπ᾽ αὐτῶν δὲ αὐτοῖς
καὶ οἱ ἰδόμ τες, πῶς ἐσώθησαν ἀπο
μισθεὶς. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἀπελθεῖν
τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γ
δαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ᾽ αὐτῶν
ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο.
αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑ
πέστρεφεν. ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ
ἀφ᾽ οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια,
εἶναι σὺν αὐτῷ. ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν
οἰκόν σου. καὶ διηγοῦ ὅσα σοι πεποί
ησεν ὁ θς. καὶ ἀπῆλθε καθ᾽ ὅλην
τὴν πόλιν, κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν
αὐτῷ ὁ Ἰς. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ
διαπερᾶσαι τὸν Ἰν, ἀπεδέξατο αὐτὸν
ὁ ὄχλος. ἦσαν γὰρ πάντες αὐτὸν
προσδοκῶντες. καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάϊρος. καὶ
αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρ
χεν. καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ
Ἰυ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς

κζ

σύμβρος. καὶ ἐπαρρήσατο τῷ θμῷ,
ἠλάμε τοῦ νῶ τοῦ δαιμονιοζ εἰς τοὺς
βόκους. καὶ ἐβόησε δι᾽ αὐτοῦ ὁ ὄχλος
λέγων, τίσι ἐκβάλλει δαίμονας. οἱ δὲ εἶπο
λεγεῶν. ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλ
θεν εἰς αὐτόν. καὶ παρεκάλει αὐτὸν,
ἵνα μὴ κελεύσῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσ
σον ἀπελθεῖν. ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοί
ρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει
καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέ
ψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. καὶ
ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. ἐξελθόντα τὰ δ
μόνια ἀπὸ τοῦ ἀνοῦ, εἰσῆλθ
εν εἰς τοὺς χοίρους. καὶ ὥρμησεν ἡ ἀ
γέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς
λίμνην. καὶ ἀπεπνίγη. ἰδόν
τες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον,
ἔφυγον. καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν
πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. ἐξῆλθον
δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός. καὶ ἦλθον πρὸς
τὸν Ἰν. καὶ εὗρον καθήμενον τὸν
ἄνθρωπον ἀφ᾽ οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύ
θει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα πα

εἰσ ἐμὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν
οὐδὲ ἐμοὶ εἰπεῖν. ἀλλὰ μόνον ἐκέλευσεν
ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπελθεῖν. ἐγὼ δὲ
ἀπῆλθον. καὶ ἐκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἐναντίου
μέρους τοῦ τόπου ἐκείνου. καὶ ἐκάθισεν
ἐπὶ τοῦ τόπου ἐκείνου. καὶ ἐκέλευσεν
ἐμοὶ ἐνεγκεῖν ἄρτον καὶ ὕδωρ. καὶ ἔφαγεν
καὶ ἔπιεν. καὶ ἐκέλευσεν καὶ ἐμοὶ φαγεῖν
καὶ πιεῖν. καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς κλίνης
αὐτοῦ. καὶ ἐκέλευσεν καὶ ἐμὲ καθίσαι
ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. καὶ ἐκάθισα. καὶ
ἐκέλευσεν καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ καθίσαι
ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. καὶ ἐκάθισεν.
καὶ ἐκέλευσεν καὶ τὸν παῖδα ἐμοῦ καθίσαι
ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. καὶ ἐκάθισεν.
καὶ

κε'. μαθητῶν ιβ' : τῶν ο' προσελθὼν ιβ' : τῷ κ' ιησοῦ ιβ' : τῷ ρ' ιησοῦ ιβ'

Καὶ ἰδὼν τρέφαντας τοὺς ἀποστόλους ὁ ιησοῦς τὸν ὄχλον ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν ὅτι ἦσαν ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς, ὅτι χρείαν ἔχουσι θεραπείας ἰατροῦ. ξ' καὶ ἤρξατο παρακαλεῖν αὐτοὺς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ τοὺς χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο. ξα' καὶ ὅσους ἐὰν εὕρῃ ἐν ταῖς ὁδοῖς καθημένους ἢ κολοῦθησαν αὐτῷ, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ κυλλοὺς καὶ τυφλοὺς καὶ κωφοὺς καὶ χωλοὺς καὶ παραλελυμένους καὶ ξηροὺς καὶ πάντας τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ ἐπιτιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐθεράπευσεν αὐτούς. ξβ' καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· πόθεν τούτῳ ταῦτα, καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα τούτῳ, καὶ αἱ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι; ξγ' οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων ὁ υἱὸς τῆς μαρίας καὶ ἀδελφὸς ἰακώβου καὶ ἰωσῆτος καὶ ἰούδα καὶ σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ξδ' ὁ δὲ ἰησοῦς ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅτι οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. ξε' καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν. ξς' καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων. ξζ' καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων. ξη' καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν· ξθ' ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας. ο' καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. οα' καὶ ὃς ἂν τόπος μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. οβ' καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανοῶσιν· ογ' καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.

κς'. μαθητῶν ιβ' : τῶν ο' προσελθὼν ιβ' : τῷ κ' ιησοῦ ιβ' : τῷ ρ' ιησοῦ ιβ'

Καὶ ἤκουσεν ἡρῴδης ὁ τετράρχης τὰ γινόμενα πάντα καὶ διηπόρει διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό τινων ὅτι ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· οδ' καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι ἠλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ὡς εἷς τῶν προφητῶν. οε' ἀκούσας δὲ ἡρῴδης εἶπεν· ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα ἰωάννην, οὗτος ἠγέρθη. οϛ' αὐτὸς γὰρ ὁ ἡρῴδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. οζ' ἔλεγεν γὰρ ὁ ἰωάννης τῷ ἡρῴδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. οη' ἡ δὲ ἡρῳδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι καὶ οὐκ ἠδύνατο· οθ' ὁ γὰρ ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἠπόρει, καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν. π' καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου ὅτε ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς γαλιλαίας, πα' καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς ἡρῳδιάδος καὶ ὀρχησαμένης καὶ ἀρεσάσης τῷ ἡρῴδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις ὁ βασιλεὺς εἶπεν τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς καὶ δώσω σοι· πβ' καὶ ὤμοσεν αὐτῇ πολλὰ ὅτι ὅ τι ἐάν με αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου. πγ' ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσωμαι; ἡ δὲ εἶπεν· τὴν κεφαλὴν ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος. πδ' καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ᾐτήσατο λέγουσα· θέλω ἵνα ἐξαυτῆς δῷς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. πε' καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι· πϛ' καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνεγκεῖν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ πζ' καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. πη' καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

κζ'. μαθητῶν ιβ' : τῶν ο' προσελθὼν ιβ' : τῷ κ' ιησοῦ ιβ' : τῷ ρ' ιησοῦ ιβ'

Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. πθ' καὶ εἶπεν αὐτοῖς· δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἀναπαύσασθε ὀλίγον. ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν. ρ' καὶ ἀπῆλθον ἐν τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. ρα' καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας καὶ ἐπέγνωσαν πολλοί, καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτούς. ρβ' καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. ργ' καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγουσιν· ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἤδη ὥρα πολλή· ρδ' ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς τί φάγωσιν. ρε' ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους καὶ δώσομεν αὐτοῖς φαγεῖν; ρϛ' ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· πόσους ἔχετε ἄρτους; ὑπάγετε καὶ ἴδετε. καὶ γνόντες λέγουσιν· πέντε καὶ δύο ἰχθύας. ρζ' καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἵνα ἀνακλιθῶσιν πάντες συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. ρη' καὶ ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ κατὰ ἑκατὸν καὶ κατὰ πεντήκοντα. ρθ' καὶ κατέβησαν πρασιαὶ πρασιαὶ κατὰ ἑκατὸν καὶ κατὰ πεντήκοντα. σ' καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν. σα' καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· σβ' καὶ ἦραν κλάσματα δώδεκα κοφίνων πληρώματα καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων. σγ' καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχίλιοι ἄνδρες.

λγ

τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπιστήμην καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπιστήμην τὴν ὀρθὴν ἐπιστήμην

κε ιη : τῇ κϛ : καὶ ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους :

κε

ἀπὸ μεσημβρίας κείμενος τοῖς ἡμίσεσι
οὐδὲν ὧν ἑώρακάσιν. ε΄ Ἐγένετο δὲ ἐν
τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ. κϛ καὶ ἐλθόντων
ὑπὸ τὸ ὄρος, σωρὸς ἐστάθη αὐτοῖς
ὀχλικὸς πολύς. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ
ὄχλου ἐμοὶ λέγων. διδάσκαλε
δέομαί σου δεῖξαί μοι τὸν ὅρον
ὃν εἶπας ὁμοίως τῷ ὁμοίῳ σου. καὶ ἰδοὺ πηγὴ
λαμβάνει αὐτόν. καὶ ἐξάφνης κράζει
καὶ παράστησι αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἄφρου. καὶ
μόνος ἀπ' αὐτοῦ σωτηρίαν ἀπ' αὐτοῦ
ἐπὶ αὐτόν. καὶ εἰς τὴν καθημένου τοῦ
ἵνα δεῖξαι αὐτόν. καὶ οὐκ ἐδυνήθην.
ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν. ὦ γύναι ἀπὸ
καὶ δι' ἑτέρων ἡμέρων. ἕως ἀπὸ τοῦ ὄρους
πρὸς ἡμᾶς. καὶ ἀνέβησαν ἡμῖν. ἀπὸ
σὺ ἀπὸ τὸν ὄρον σου ἀπὸ. εἶτα ἀπὸ
στερχομένου αὐτοῦ, ἔρριξεν αὐτὸν τὸ
δαιμόνιον. καὶ σπαράξαν. ἀπὸ
τὴν σὴν δὲ τοῖς τῶν μὴ ἀλλ' αὐθαίρετα.
καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα. καὶ ἀπέδωκεν
αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ὄχλος πολὺς τὸ
ε΄. ἀπὸ τοῦ τὸ

Α ὑπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ
ὄχλος πολύς. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ
ὄχλου ἐμοὶ λέγων. διδάσκαλε
δέομαί σου δεῖξαί μοι τὸν ὅρον
ὃν εἶπας ὁμοίως τῷ ὁμοίῳ σου. καὶ ἰδοὺ πηγὴ
λαμβάνει αὐτόν. καὶ ἐξάφνης κράζει
καὶ παράστησι αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἄφρου. καὶ
μόνος ἀπ' αὐτοῦ σωτηρίαν ἀπ' αὐτοῦ
ἐπὶ αὐτόν. καὶ εἰς τὴν καθημένου τοῦ
ἵνα δεῖξαι αὐτόν. καὶ οὐκ ἐδυνήθην.
ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν. ὦ γύναι ἀπὸ
καὶ δι' ἑτέρων ἡμέρων. ἕως ἀπὸ τοῦ ὄρους
πρὸς ἡμᾶς. καὶ ἀνέβησαν ἡμῖν. ἀπὸ
σὺ ἀπὸ τὸν ὄρον σου ἀπὸ. εἶτα ἀπὸ
στερχομένου αὐτοῦ, ἔρριξεν αὐτὸν τὸ
δαιμόνιον. καὶ σπαράξαν. ἀπὸ
τὴν σὴν δὲ τοῖς τῶν μὴ ἀλλ' αὐθαίρετα.
καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα. καὶ ἀπέδωκεν
αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ὄχλος πολὺς τὸ
ε΄. ἀπὸ τοῦ τὸ

αὐτοῦ ἕτερον. καὶ ὁ μὲν τῶν αὐτοῦ ὄχλος
ὀξὺ τράπεζαν. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ δύο σωμε
καὶ ἡλίας. οἱ ὀφθέντες τῷ ὄρει ὀχλ
τῶν ὄχλων αὐτοῦ. ἦν ἐλεγεν πρὸς
ὁμιλῶν. οὐδὲ πρὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ
ἦσαν ἐν τῷ ὄρει ἀπὸ τοῦ ὄρους
καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς σὺν αὐτῷ
αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λαλεῖν
ἀπὸ αὐτοῦ, εἶπεν πρὸς
ἐγένετο τὸν λόγον τοῦτον
ἡμέρας ὀκτώ. καὶ παραλαβὼν
καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι
καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν
οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας
ἐν δόξῃ καὶ ἔλεγον τὴν ἔξοδον
ἣν ἔμελλεν πληροῦν ἐν Ἰερουσαλήμ
δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ βεβαρημένοι
διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν
καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας
αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι
αὐτοὺ ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν
καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. καὶ ποιήσωμεν
τρεῖς. μίαν σοὶ καὶ μίαν Μωσεῖ καὶ μίαν
μίαν Ἠλίᾳ. μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. ταῦτα
δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη
καὶ ἐσκίαζεν αὐτούς. ἐφοβήθησαν
δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν εἰς τὴν
νεφέλην. καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς
νεφέλης λέγουσα, οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου
ὁ ἐκλελεγμένος, αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ἐν
τῷ γενέσθαι τὴν φωνήν, εὑρέθη Ἰη-
νόμος. καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν. καὶ οὐδενὶ

εἰς τὸν κ̄ν̄ μαθητήν

ὁμοίου τοῦ ὁμοίου καὶ ὁμολογοῦσι
τὰ ἴσα τὰ ἴσα ἴσον ἔχουσι. καὶ τὰ ἴσα τῶν ἴσων
ἐστὶν ἴσα. ὁμολογοῦσι καὶ ὅτι ἐὰν ἀπὸ ἴσων
ἴσα ἀφαιρεθῇ ἴσα καὶ τὰ λοιπὰ ἴσα ἐστίν.
καὶ ὅτι ἐὰν ἐπὶ ἴσα ἴσα προστεθῇ τὰ ὅλα
ἴσα ἐστίν. καὶ ὅτι ἐὰν ἀπὸ ἀνίσων ἴσα ἀφαι-
ρεθῇ τὰ λοιπὰ ἄνισά ἐστιν. καὶ ὅτι ἐὰν ἐπὶ
ἄνισα ἴσα προστεθῇ τὰ ὅλα ἄνισά ἐστιν.
καὶ ὅτι τὰ τοῦ αὐτοῦ διπλάσια ἴσα ἀλλήλοις
ἐστίν. καὶ ὅτι τὰ τοῦ αὐτοῦ ἡμίσεια ἴσα ἀλλή-
λοις ἐστίν. καὶ ὅτι τὰ ἐφαρμόζοντα ἐπ' ἀλλή-
λοις ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν. καὶ ὅτι τὸ ὅλον
μεῖζόν ἐστι τοῦ μέρους. καὶ ὅτι δύο εὐθεῖαι
χωρίον οὐ περιέχουσιν. καὶ ὅτι πᾶσα γωνία
ὀρθὴ ἴση ἐστὶ πάσῃ ὀρθῇ γωνίᾳ. καὶ ὅτι ἐὰν
εἰς δύο εὐθείας εὐθεῖα ἐμπίπτουσα τὰς ἐντὸς
καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς
ἐλάσσονας ποιῇ, αἱ δύο εὐθεῖαι ἐκβαλλόμε-
ναι ἐπ' ἄπειρον συμπίπτουσιν ἐφ' ἃ μέρη εἰσὶν
αἱ τῶν δύο ὀρθῶν ἐλάσσονες. καὶ ὅτι δύο εὐ-
θεῖαι χωρίον οὐ περιέχουσιν. καὶ ὅτι τὰ τρία
τοῦ τριγώνου μείζονά ἐστι δύο ὀρθῶν. καὶ
ὅτι παντὸς τριγώνου μιᾶς τῶν πλευρῶν προ-
σεκβληθείσης ἡ ἐκτὸς γωνία ἑκατέρας τῶν
ἐντὸς καὶ ἀπεναντίον μείζων ἐστίν. καὶ ὅτι
παντὸς τριγώνου αἱ δύο γωνίαι δύο ὀρθῶν
ἐλάσσονές εἰσιν ἀπὸ παντὸς μεταβαλλόμε-
νον εἰς πάντα. καὶ ὅτι παντὸς τριγώνου ἡ με-
γίστην γωνίαν ὑποτείνουσα πλευρὰ καὶ με-
γίστη ἐστίν. καὶ ὅτι παντὸς τριγώνου ἡ με-
γίστην γωνίαν ὑποτείνουσα πλευρὰ καὶ μεγί-
στη ἐστίν. καὶ ὅτι παντὸς τριγώνου ἐπὶ τὴν
μείζονα πλευρὰν ἡ μείζων γωνία ὑποτείνει.
καὶ ὅτι παντὸς τριγώνου ἐπὶ τὴν μείζονα γω-
νίαν ἡ μείζων πλευρὰ ὑποτείνει. καὶ ὅτι παν-
τὸς τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ τῆς λοιπῆς με-
ίζονές εἰσιν πάντῃ μεταλαμβανόμεναι. καὶ
ὅτι ἀπὸ τῶν τοῦ τριγώνου πλευρῶν δύο εὐθεῖαι
συσταθεῖσαι ἐπὶ τῷ αὐτῷ σημείῳ καὶ ἐντὸς
συσταθεῖσαι τῶν τοῦ τριγώνου πλευρῶν ἐλάσ-
σονες μὲν ἔσονται τῶν τοῦ τριγώνου πλευρῶν
αἱ συσταθεῖσαι, μείζονα δὲ γωνίαν περιέξουσιν
τῆς ὑπὸ τῶν τοῦ τριγώνου πλευρῶν περιεχο-
μένης. καὶ ὅτι παντὸς τριγώνου ἡ μείζονα γω-
νίαν ὑποτείνουσα πλευρὰ καὶ μείζων ἐστίν.
καὶ ὅτι παντὸς τριγώνου ἡ μείζονα γωνίαν
ὑποτείνουσα πλευρὰ καὶ μείζων ἐστίν. καὶ
ὅτι παντὸς τριγώνου ἐπὶ τὴν μείζονα πλευρὰν
ἡ μείζων γωνία ὑποτείνει. καὶ ὅτι παντὸς τρι-
γώνου ἐπὶ τὴν μείζονα γωνίαν ἡ μείζων πλευ-
ρὰ ὑποτείνει. καὶ ὅτι παντὸς τριγώνου αἱ δύο
πλευραὶ τῆς λοιπῆς μείζονές εἰσιν πάντῃ μετα-
λαμβανόμεναι. καὶ ὅτι ἀπὸ τῶν τοῦ τριγώνου
πλευρῶν δύο εὐθεῖαι συσταθεῖσαι ἐπὶ τῷ αὐτῷ
σημείῳ καὶ ἐντὸς συσταθεῖσαι τῶν τοῦ τριγώ-
νου πλευρῶν ἐλάσσονες μὲν ἔσονται τῶν τοῦ
τριγώνου πλευρῶν αἱ συσταθεῖσαι, μείζονα δὲ
γωνίαν περιέξουσιν τῆς ὑπὸ τῶν τοῦ τριγώνου
πλευρῶν περιεχομένης. καὶ ὅτι παντὸς τρι-
γώνου ἡ μείζονα γωνίαν ὑποτείνουσα πλευρὰ
καὶ μείζων ἐστίν. καὶ ὅτι παντὸς τριγώνου ἡ
μείζονα γωνίαν ὑποτείνουσα πλευρὰ καὶ μεί-
ζων

κατασκηνώσεις. ὃδε ἔρχεται οὐδεὶς, οὐκ
ἔστιν ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος ἐκεῖ. ἐὰν δὲ πρὸς
ἕνα τινὰ εἴπῃ μὴ ἔρχου μετ' ἐμοῦ, ἢ ἐὰν
ἐκβάλῃ τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, ἢ τὸ ἱμάτιον
αὐτοῦ, ἢ τὸ ὑποδήματα αὐτοῦ, ἢ τὸ ἄρτον
αὐτοῦ, ἢ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἢ τὸ ἔλαιον αὐτοῦ,
ἢ τὸ ἄλλο τι τῶν αὐτοῦ, θάνατον
θανατούσθω. εἰ δὲ καὶ ἀκολουθήσει
τοῦ θεοῦ. ἐὰν δὲ καὶ πρὸς
τοὺς νεκροὺς, θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς.
σὺ δὲ ἀπελθὼν, διάγγελε τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ. εἰ δὲ καὶ πρὸς ἕνα τῶν
θ ὅσους εἰ κ. πρῶτον δὲ ἀπελθὼν
ἐκεῖ θάψον τὸν πατέρα σου. ἐὰν δὲ
ἐκβάλωσιν ὑμᾶς ἐκ τῆς πόλεως ταύτης,
ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἴπατε·
καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν
ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν, ἀπομασσόμεθα
ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι
ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. λέγω
ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται τῷ Σοδόμοις
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.
οὐαί σοι Χοραζείν, οὐαί σοι Βηθσαϊδά·
ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ
δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι
ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμενοι
μετενόησαν. πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι
ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν.
καὶ σὺ Καπερναούμ, μὴ ἕως οὐρανοῦ
ὑψωθήσῃ; ἕως ἅδου καταβήσῃ.
ὁ ὑμῶν ἀκούων ἐμοῦ ἀκούει, καὶ
ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ
ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.
ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ
χαρᾶς λέγοντες· κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια
ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.
εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· ἐθεώρουν τὸν
σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
πεσόντα. ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν
τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων,
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ·
καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. πλὴν
ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα
ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ
ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς
οὐρανοῖς. ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο
τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί
σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς,
ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ
συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις·
ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο
ἔμπροσθέν σου. πάντα μοι παρεδόθη
ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει
τίς ἐστιν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ, καὶ τίς
ἐστιν ὁ πατὴρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν
βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. καὶ
στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν
εἶπεν· μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες
ἃ βλέπετε· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ
προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν
ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν, καὶ
ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν.
καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων
αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε, τί ποιήσας
ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ εἶπεν
πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται;
πῶς ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν·
ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύι σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ
διανοίᾳ σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς
σεαυτόν. εἶπεν δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης·
τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. θέλων δὲ
δικαιῶσαι ἑαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν
Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον;
ὑπολαβὼν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄνθρωπός τις
κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχὼ
καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν, οἳ καὶ
ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες
ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.
κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν
ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν
ἀντιπαρῆλθεν. ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης
γενόμενος κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ
ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν. Σαμαρίτης δέ τις
ὁδεύων ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν
ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησεν
τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ
οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν τὸ ἴδιον
κτῆνος ἤγαγεν εἰς πανδοχεῖον καὶ
ἐπεμελήθη αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον
ἐκβαλὼν ἔδωκεν δύο δηνάρια τῷ
πανδοχεῖ καὶ εἶπεν· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ,
καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσῃς ἐγὼ ἐν τῷ
ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. τίς
τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι
γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς
λῃστάς; ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ
ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.
ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς αὐτὸς
εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις
ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτόν.
καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία,
ἣ καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς πόδας
τοῦ κυρίου ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ.
ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν
διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν· κύριε,
οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην
με κατέλιπεν διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ
ἵνα μοι συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ
εἶπεν αὐτῇ ὁ κύριος· Μάρθα Μάρθα,
μεριμνᾷς καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλά·
ὀλίγων δέ ἐστιν χρεία ἢ ἑνός. Μαρία
γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο,
ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται αὐτῆς.

τῆ β τῆ ϛ ἐν· ἐν ἡ ἐπροκς τοῖς ἑαυτ μαθηταῖς· πάντων·

ὁμ τοῦτο ὃ μὴ χάρετε ὅτι τὰ πν̄ματα
ὑμῖν ὑποτάσσεται· χάρετε δὲ ὅτι τὰ
ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφησαν τοῖς οὐρανοῖς·
ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πν̄ι
ὁ ἰς καὶ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι πρ̄·
κε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· ὅτι ἀπεκ-
κρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν·
καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ
ὁ πρ̄· ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου· ιε κ καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶπε· πάντα
μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πρ̄ός μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πρ̄· καὶ τίς ἐστιν ὁ πρ̄ εἰ μὴ ὁ υἱός· καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι· καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ
ἰδίαν εἶπε· μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ
βλέποντα ἃ ὑμεῖς βλέπετε· λέγω γὰρ
ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βα-
σιλεῖς, ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέ-
πετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ
ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν· ιε κ καὶ ἰδοὺ

Η νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτόν· λέγ

κ̄ϛ̄ ῑ̄ϛ̄· τ καὶ· νομικός τις προσελθεῖ τῷ ἰ̄ῡ·

ἐν ἡ ἐπροκς τοῖς ἑαυτ μαθηταῖς· ἀκούωμεν·

ὦ πικρίφυλλα κακὰ ἐν τούτῳ· λϛ ω

μὴν· ὅτι σὺ δόμοις ὁμ τὴν ἡμέραν κείμη,
ἀμὲκ τὸ τρομέεται, ἡ τὴ πόλη κείμη·
ἀάσοι χωραλίμ· ἀάσοι ἡ θσαϊδά·
ὅτι εἰ ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐδυνάμεισ αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι
ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι ἐμετε-
πεσον· πλὴν τύρῳ καὶ σιδῶνι,
ἀμὲκ τὸ τρομέεται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν·
καὶ σύ καπερναοὺμ μὴ εἰ ὡσ τοῦ οὐρα-
νοῦ ὑψωθεῖσα; εἰ ὡσ ἅδου κατα-
βήσῃ· ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν
ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με·
ἐπέστρεψαν δὲ οἱ ο̄ μετὰ χαρᾶς·
λέγοντες· κε· καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου·

Εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουν τὸν σατα-
νᾶν ὡσ ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα·
ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, τοῦ πα-
τεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων· καὶ
ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ·
καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει·

καὶ εἰς τοὺς ἀσωτοὺς·

λϛ

ὁδὸν κώμ, ἦλθε καὶ εἶδον αὐτόν· καὶ ἰδοὺ μοι αὐτὸν
ἐπλαγχνίσθη· καὶ προσελθὼν κατέδησε
τὰ τραύματα αὐτοῦ· ἐπιχέων ἔλαιον
καὶ οἶνον· ἐπιτιθὰς δὲ αὐτὸν ἐπὶ
τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδο
δοχεῖον· καὶ ἐσπούδασεν αὐτοῦ· καὶ ἐ
πὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκ βαλλάντιο
ν ἐξέβαλε δηνάρια, εἶδωκε τῷ πανδο
χεῖ· καὶ
εἶπε αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ
ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐ
πανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι· τίς
οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δο
κεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος
εἰς τοὺς λῃστάς· ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιή-
τὸ ἔλεος μετ᾽ αὐτοῦ· εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰ̅ς̅·
πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως· ϛ΄ λϛ

Ἀ μετὰ δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτούς· καὶ
αὐτὸς ἀφείσηλθεν εἰς κώμην τινά· μϛ
γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέ
ξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ
τῇδε, ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρί-
ὰ καὶ παραλαθοῦσα, παρὰ τοὺς πόδας
τοῦ Ἰ̅υ̅· ἤκουε τοῦ λόγου αὐτοῦ· ἦν δὲ

Καὶ ἐλθὼν ὁ δεσπότης εἶπε· τί ποιήσας
ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω· ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται·
πῶς ἀναγινώσκεις· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν· ἀγαπήσεις κύ̅ τὸν θ̅ν̅ σου, ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυ-
χῆς σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν
πλησίον σου ὡς σεαυτόν· εἶπε δὲ
αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ιϛ
ζήσῃ· ὁ δὲ θέλων δικαιῶσαι ἑαυτὸν,
εἶπε πρὸς τὸν Ἰ̅ν̅· καὶ τίς ἐστί μου
πλησίον· ὑπολαβὼν ὁ Ἰ̅ς̅ εἶπεν·
ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερι-
χὼ· καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν· οἱ
καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν· καὶ πληγὰς
ἐπιθέντες, ἀπῆλθον· ἀφέντες αὐτὸν
ἡμιθανῆ τυγχάνοντα· κατὰ συγκυρίαν
δὲ ἱερέύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκεί-
νῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθε·
ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης γενόμενος
κατὰ τὸν τόπον· ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀν-
τιπαρῆλθε· σαμαρείτης δέ τις

κε

τῆς ἁγίας καὶ θείας γραφῆς· ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐν τῷ ἀναγινώσκειν
ἐστὶν ἃ μὴ νοοῦμεν· εἰ καὶ οὐ ῥᾳδίως ἐν τῷ ἀκούειν τοῦ
διδασκάλου ἐπιλανθανόμεθα· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἀκούειν
πολλάκις ἐστὶν ἃ μὴ νοοῦμεν· ἐν τῷ ἀναγινώσκειν δὲ
πολλάκις ἐστὶν ἃ νοοῦμεν· ἐν τῷ ἀκούειν δὲ οὐκ ἔστιν
ἃ νοοῦμεν· ἐν τῷ ἀναγινώσκειν· ἐν τῷ ἀκούειν γὰρ
ἐπιλανθανόμεθα· ἐν τῷ ἀναγινώσκειν δὲ οὐκ ἐπιλανθανόμεθα·
ἐν τῷ ἀκούειν γὰρ ἐπιλανθανόμεθα· ἐν τῷ ἀναγινώσκειν
δὲ οὐκ ἐπιλανθανόμεθα· ἐν τῷ ἀκούειν γὰρ ἐπιλανθανόμεθα·
ἐν τῷ ἀναγινώσκειν δὲ οὐκ ἐπιλανθανόμεθα· ἐν τῷ ἀκούειν
γὰρ

ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ δεσπότης αὐτοῦ, καὶ εὑρήσῃ
οὕτως ποιοῦντα, μακάριος ἐκεῖνος δοῦλος. ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς
δοῦλος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει μου ὁ κύριος ἐλθεῖν,
καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν
τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι, ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου
ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει,
καὶ διχοτομήσει αὐτὸν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν
ἀπίστων θήσει. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ
αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι μετ᾽ αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ
θρόνου δόξης αὐτοῦ καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ
πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ᾽ ἀλλήλων, ὃν τρόπον
ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων καὶ στήσει
τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἔρίφια ἐξ εὐωνύμων.
τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι
τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν
βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ
μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην καὶ
συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἠσθένησα καὶ
ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθατε πρός με.
τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε
σε εἴδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ
ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἴδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ
γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δὲ σε εἴδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν
φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρός σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς
ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ᾽ ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων
τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. τότε
ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ᾽ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι
εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς
ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν,
ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην καὶ οὐ συνηγάγετέ
με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἠσθένησα καὶ ἐν φυλακῇ
καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ
λέγοντες· κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον
ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι;
τότε ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ᾽ ὅσον
οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ οὐκ
ἐποιήσατε. καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον,
οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους
τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἴδατε ὅτι μετὰ δύο
ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. τότε συνήχθησαν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς
τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, καὶ
συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσιν καὶ
ἀποκτείνωσιν. ἔλεγον δέ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος
ἔσται ἐν τῷ λαῷ.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους
τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἴδατε ὅτι μετὰ δύο
ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. τότε συνήχθησαν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς
τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, καὶ
συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσιν καὶ
ἀποκτείνωσιν. ἔλεγον δέ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος
ἔσται ἐν τῷ λαῷ.

τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. ὁ νικῶν οὕτως περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα Δαυίδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει, κλείων καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει· οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἠνεῳγμένην, ἣν οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι αὐτήν, ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου. ἰδοὺ δίδωμί σοι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε. ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγώ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. ὁ νικῶν ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου τῆς καινῆς Ἰερουσαλὴμ ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Λαοδικείᾳ γράψον· τάδε λέγει ὁ ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ· οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς ἦς ἢ ζεστός. οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ οὐ ζεστὸς οὐδὲ ψυχρός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου· ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδενὸς χρείαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός· συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσῃς καὶ ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου καὶ κολλούριον ἐγχρῖσαι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέπῃς. ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον. ἰδοὺ ἕστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. ὁ νικῶν δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Μετὰ ταῦτα εἶδον καὶ ἰδοὺ θύρα ἠνεῳγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ λέγουσα· ἀνάβα ὧδε καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον καθήμενος· καὶ ὁ καθήμενος ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ· καὶ ἶρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει σμαραγδίνῳ· καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου θρόνοι εἰκοσιτέσσαρες· καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἰκοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς· καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἃ εἰσιν τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ· καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα ὑαλίνη ὁμοία κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῷα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν· καὶ τὸ ζῷον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι καὶ τὸ δεύτερον ζῷον ὅμοιον μόσχῳ καὶ τὸ τρίτον ζῷον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπου καὶ τὸ τέταρτον ζῷον ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ· καὶ τὰ τέσσαρα ζῷα ἓν καθ' ἓν αὐτῶν ἔχει ἀνὰ πτέρυγας ἓξ κυκλόθεν καὶ ἔσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς λέγοντες· ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. καὶ ὅταν δώσουσιν τὰ ζῷα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, πεσοῦνται οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ βαλοῦσιν τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου λέγοντες· ἄξιος εἶ κύριε καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

καὶ εἶδον ἐν δεξιᾷ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὄπισθεν κατασφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτά· καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· τίς ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ; καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὐδὲ βλέπειν αὐτό. καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολύ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὐδὲ βλέπειν αὐτό. καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα ἡ ῥίζα Δαυίδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας αὐτοῦ. καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζῴων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτά, οἵ εἰσιν τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ ἀπεσταλμένοι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ ἦλθεν καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου. καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῷα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἵ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων· καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν λέγοντες· ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας τῷ θεῷ ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλείαν καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· ἄξιόν ἐστιν τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν. καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας· τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ τὰ τέσσαρα ζῷα ἔλεγον· ἀμήν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.

καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὸ ἀρνίον μίαν ἀπὸ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζῴων λέγοντος ὡς φωνὴν βροντῆς· ἔρχου καὶ βλέπε. καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων τόξον καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος καὶ ἐξῆλθεν νικῶν ἵνα νικήσῃ. καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν δευτέραν σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζῴου λέγοντος· ἔρχου καὶ βλέπε. καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξουσιν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν τρίτην σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζῴου λέγοντος· ἔρχου καὶ βλέπε. καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζῴων λέγουσαν· χοῖνιξ σίτου δηναρίου καὶ τρεῖς χοῖνικες κριθῶν δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς. καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν τετάρτην σφραγῖδα, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζῴου λέγοντος· ἔρχου καὶ βλέπε. καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ὄνομα αὐτῷ ὁ θάνατος, καὶ ὁ ᾅδης ἠκολούθει μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς. καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον· καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· ἕως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ἐδόθη ἑκάστῃ αὐτῶν στολὴ λευκή, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μικρόν, ἕως πληρωθῶσιν καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτέννεσθαι ὡς καὶ αὐτοί. καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγῖδα τὴν ἕκτην, καὶ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα, καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκῆ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον ἑλισσόμενον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν. καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ πᾶς δοῦλος καὶ ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων, καὶ λέγουσιν τοῖς ὄρεσιν καὶ ταῖς πέτραις· πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου, ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτῶν, καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἑστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγῖδα θεοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν λέγων· μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ· ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Νεφθαλὶμ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Λευὶ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰσσαχὰρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰωσὴφ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. μετὰ ταῦτα εἶδον καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκὰς καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ κράζουσιν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· ἡ σωτηρία τῷ θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ. καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἱστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζῴων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ λέγοντες· ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι· οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς, τίνες εἰσὶν καὶ πόθεν ἦλθον; καὶ εἴρηκα αὐτῷ· κύριέ μου σὺ οἶδας. καὶ εἶπέν μοι· οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν τὰς στολὰς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου. διὰ τοῦτο εἰσὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα, ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτοὺς καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς πηγὰς ὑδάτων, καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγῖδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμιώριον. καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἵτινες ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἑστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθεν καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθησαν αὐτῷ θυμιάματα πολλά, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς πάντων τῶν ἁγίων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου· καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτόν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἡτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσιν. καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη. καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα, καὶ ἀπέθανεν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ τῶν ἐχόντων ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρησαν. καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ἄψινθος· καὶ τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων ἐγένετο εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν. καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως. καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεὶς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου· καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσιν τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσιν τὴν σφραγῖδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθήσονται μῆνας πέντε· καὶ ἡ βάσανος αὐτῶν ὡς βάσανος σκορπίου ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ εὑρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν καὶ φεύγει ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν. καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσοῖς, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων, καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν, καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον, καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε· ἔχουσιν ἐπ' αὐτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου, ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδών, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων. ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἤκουσα μίαν φωνὴν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ λέγουσαν τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ ὃς εἶχεν τὴν σάλπιγγα· λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τῶν ἱππικῶν δισμυριάδες μυριάδων· ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον. ἀπὸ τῶν τριῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐν τῷ πυρὶ καὶ τῷ καπνῷ καὶ τῷ θείῳ τῷ ἐκπορευομένῳ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστιν καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν, ἔχουσαι κεφαλάς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν. καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταύταις ταῖς πληγαῖς οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν ἵνα μὴ προσκυνήσωσιν τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύναται οὔτε ἀκούειν οὔτε περιπατεῖν· καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιβεβ

θεὶς αὐτοὺς προφήτας μιᾶς ἀποστόλου
καὶ ἐξαυτῶν ἀποκτεροῦσι καὶ διὰ τοῦτο
ἵνα διὰ ζηλωτὴν θῶσι τοῦ πανσόφου
θεοῦ. τοὺς χωρὶς ὁμοιότητος ὁμοίους
κοσμικοὺς κόσμου. ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης
καὶ τοῦ αἰῶνος τοῦ αἰῶνος. ἕως τοῦ αἰῶνος
μιᾶς τοσαυτησὶ τοῦ ἀποστόλου ἐμφανοῦς
ταχὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου.
μαὶ λέγω ἡμῖν. ὀκζηκτηθήσεται ἀπὸ
τῆς γῆς ταύτης. οὐαὶ ἡμῖν τοῖς
μοιχοῖς. ὅτι ἥρπασε τὴν μιᾶς ἀποστόλου
μώωσσο. αὐτοὶ οἱ κεῖσι λθετο. καὶ
τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε
λέγω σοι δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτόν.
ἦρξαν τοὶ χρήματι ζεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι
ὁ τι ὡς ὠμίχευσαν καὶ ἀποφεύγειν
αὐτὸν περὶ τοῦ λιόμου. ὁμοίως δὲ καὶ
αὐτὸν. ζηκτοῦτο θηρᾶσαι τι ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ. ἵνα κατηγορήσωσιν
αὐτοῦ. ὁμοίως ὡς ἐσχθεισαν
ἐπὶ μιᾶς ἀποστόλου τοῦ ὄχλου ὡς τι κατατρέχει
ἡμῶν. ἀρξαντο λέγειν πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον. προσέχετε

καὶ τὸ πλῆθος. καὶ παμλάχαμον. καὶ πᾶν
χωθεν τὴν κρίσιν. καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θῦ.
ταῦτα δεῖ ποιῆσαι. κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.
ἀμὴν τοῖς φαρισαίοις. ὅτι ἀποδεκατοῦτε
τὴν πήγανον καθημερινὴν τοῖς σωφρονοῦσι.
καὶ τοῖς ἀποδεκατοῦσι τοῖς φόροις.
ἀμὴν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑπο
κριταί. ὅτι ὁμοιοῦτε τοῖς μνημείοις τοῖς
κεκονιαμένοις. οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαί
νονται ὡραῖοι. ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων
νεκρῶν. καὶ οἰκάθαρσίας. οὕτως καὶ ὑμεῖς
ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις
δίκαιοι. ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως
καὶ ἀνομίας. ἀμὴν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑπο
κριταί. ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν
προφητῶν. καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα
τῶν δικαίων. καὶ λέγετε. εἰ ἦμεν ἐν ταῖς
ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν. οὐκ ἂν ἦμεν
αὐτῶν κοινωνοὶ ἐν τοῖς αἵμασι τῶν προφητῶν.
ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς. ὅτι υἱοί ἐστε τῶν
φονευσάντων τοὺς προφήτας. καὶ ὑμεῖς
πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.
ὄφεις γεννήματα ἐχιδνῶν. πῶς φύγητε
ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης. διὰ τοῦτο
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας
καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς. καὶ ἐξ αὐτῶν
ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε. καὶ ἐξ αὐτῶν
μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν.
καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. ὅπως
ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον
ἐπὶ τῆς γῆς. ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου
ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ υἱοῦ Βαραχίου
ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν
γενεὰν ταύτην. ἰερουσαλὴμ ἰερουσαλὴμ
ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα
τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν. ποσάκις
ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου
ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ
τὰς πτέρυγας. καὶ οὐκ ἠθελήσατε. ἰδοὺ
ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.
λέγω γὰρ ὑμῖν. οὐ μὴ ἴδητέ με ἀπ' ἄρτι
ἕως ἂν εἴπητε. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι κυρίου.

κε

τῆς ἁγίας τριάδος· εἰ πότε τις αὐτῷ ὀκ[νήσ]ῃ διδάσκοντι, εἰ πότε τις αὐτῷ ὀκ[νήσ]ῃ

Καὶ πᾶσα ὀσιρείλογος εἰς τὸ μέγα τοῦ δόμου,
ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦ-
μα βλασφημήσαντι, οὐκ ἀφεθήσεται· οὐ
δὲ πρὸς φέρωσιν ἔχει τὰς σωμα-
κὰς καὶ τὰς ἀρχάς, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ
περιμηνύτως σωσὶ ἢ τὶ ἀποκολογήσωθε,
ἢ τὶ εἴπωμεν· τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ διδάξει ὑμᾶς ἃ δεῖ εἰπεῖν.
Εἰ δὲ καὶ τῷ αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ
Διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι
μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν· ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τῷ· ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε κριτὴν ἢ μεριστὴν
ἐφ' ὑμᾶς· εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· ὁρᾶτε
καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας·
ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐ-
τοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ. Εἶπεν
δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων· ἀν-
θρώπου τινὸς πλουσίου εὐφορησάσης
χώρας· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων·
τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς
καρπούς μου· καὶ εἶπεν· τοῦτο ποιήσω·
καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας
οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ
γενήματα καὶ τὰ ἀγαθά μου· καὶ ἐρῶ τῇ
ψυχῇ μου· ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κεί-
μενα εἰς ἔτη πολλά· ἀνάπαυου, φάγε, πίε,
εὐφραίνου· εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός· ἄφρων,
ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν
ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται;

κς

Καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς τὸ τῆς ζωῆς τῶν βλασφημιῶν.

Κ Ε κλεισθήσεται, οὐκ ἀφεθήσεται· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἁμαρτήματα καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσας ἐὰν βλασφημήσωσιν· ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως· ἐπεὶ ἔλεγον ὅτι πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. καὶ ἐρχόμενος εἰς τὸν οἶκον συνήγαγεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ καὶ τοὺς γνωστοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐκ τῆς κώμης αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐκ τῆς χώρας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐκ τῆς περιοικίδος αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐκ τῆς περιχώρου αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐκ τῆς περιμέτρου

ϛ̃ ϛ̃ : ἐπτὰκις · μᾶφον τὸ μικρὸν ποίμνιον :

πῶς αὐξήσῃ. οὐκοπιᾷ, οὐδὲ μηθεὶς λόγῳ
μὴν, οὐδὲ σολοικισμῷ πάσας τὰς ὀρθὰς
περιεπλέξατο ἐν τούτοις. εἰδὲ τοι
καὶ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐνεθυμήθη καὶ
ἐπὶ τὰ ὀρθὰ ἐπέστρεψε, πολλῷ
μᾶλλον τὰ παρὰ τῶν ἄλλων εὑρημένα
ἐπιμελῶς ἐξήτασται. καὶ ἐπὶ τοῦτο
ἐλήλυθε τοῦ κόσμου ἅπαντος, ὥστε
μηδὲν ἐᾶσαι τῶν ἐν τῷ βίῳ χρησίμων
ἀνεξέταστον. ἀλλὰ τοῦτο μὲν τοιοῦτον
ἐστιν ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἐκεῖνο δὲ
ἐπὶ τοῦ θεοῦ θαυμάσαι ἔνεστιν, ὅτι
τὰ μὲν ἐν τῷ βίῳ χρήσιμα καὶ
ἀναγκαῖα ἐν ἀφθονίᾳ παρέσχεν
ἅπασιν, ἃ δὲ μὴ πρὸς τὸν βίον
ἀναγκαῖα, ἀλλὰ πρὸς τὴν τῶν
ἀνθρώπων ἐπιστήμην ἐχρήσιμα,
ταῦτα ἐν πολλῇ τῇ ἀσαφείᾳ
κατέκρυψεν. ἐπὶ τοῦτο γὰρ
ἐλήλυθεν ἡ ἀνθρωπίνη φύσις,
ἐπὶ τὸ ζητεῖν καὶ ἐξετάζειν
ἅπαντα. ταῦτα γὰρ πάντα,
ταῦτα ἐθήρευσε καὶ ἐξεῦρε
τὰ ἐν τῷ κόσμῳ λαμπρὰ
καὶ περιβόητα, ἐπὶ τοῦτο
ἐλθόντα. ἐπὶ τοῦτο δὲ πρὸς
τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ τοῦτο
ἐγκωμιάζειν, ἡμῖν ἐπιτέτραπται.
ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐγενόμεθα
ἄνθρωποι, ἵνα τὰ τοῦ θεοῦ
ἔργα θαυμάσωμεν καὶ
ἐξερευνήσωμεν. ἐπὶ τοῦτο
ἐλθόντες, ἐπὶ τοῦτο
ἐσπουδάκαμεν, ἐπὶ τοῦτο
ἐκινδυνεύσαμεν, ἐπὶ τοῦτο
ἐκοπιάσαμεν, ἐπὶ τοῦτο
ἐμοχθήσαμεν, ἐπὶ τοῦτο
ἐπλεύσαμεν, ἐπὶ τοῦτο
ἐστρατεύσαμεν, ἐπὶ τοῦτο
ἐπολεμήσαμεν, ἐπὶ τοῦτο
ἐπολεμήσαμεν, ἐπὶ τοῦτο
ἐπολεμή

μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος
αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως. ἀληθῶς
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσι
αὐτοῦ, καταστήσει αὐτόν. Ἐὰν δὲ εἴπῃ
ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ,
χρονίζει ὁ κύριός μου ἐρχέσθαι· καὶ ἄρ-
ξηται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς
παιδίσκας· ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ
μεθύσκεσθαι, ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου
ἐκείνου, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ· καὶ
ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει
αὐτόν· καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ, μετὰ τῶν
ἀπίστων θήσει. Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος
ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ,
καὶ μὴ ἑτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας
πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς.
ὁ δὲ μὴ γνούς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν,
δαρήσεται ὀλίγας. παντὶ δὲ ᾧ
ἐδόθη πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ'
αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολύ, περισ-
σότερον αἰτήσουσιν αὐτόν. ἐγὼ
ἦλθον βαλεῖν πῦρ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ τί θέλω
εἰ ἤδη ἀνήφθη. βάπτισμα δὲ ἔχω βα-

βασμένα· καὶ οἱ λυχνοὶ καιόμενοι· καὶ
ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν
κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν
γάμων· ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος,
εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. μακάριοι
οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κς εὑρήσει
γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περι-
ζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς καὶ
παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. καὶ
ἐὰν ἐλθὴ εἰς τὴν δευτέραν φυλακὴν καὶ
ἐὰν ἐλθὴ εἰς τὴν τρίτην φυλακὴν καὶ εὕρῃ
οὕτως, μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. τοῦτο
δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης
ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν
ἂν· καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυχθῆναι τὸν
οἶκον αὐτοῦ· καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἕτοιμοι·
ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

κ

κ

ιβ

ιγ

ιδ

ιε

ις

ιζ

ιη

ιθ

κ

κα

κβ

κγ

κδ

κε

κς

κζ

κη

κθ

λ

λα

λβ

λγ

λδ

λε

λς

λζ

λη

λθ

μ

μα

μβ

μγ

μδ

με

μς

μζ

μη

μθ

ν

να

νβ

νγ

νδ

νε

νς

νζ

νη

νθ

ξ

ξα

ξβ

ξγ

ξδ

ξε

ξς

ξζ

ξη

ξθ

ο

οα

οβ

ογ

οδ

οε

ος

οζ

οη

οθ

π

πα

πβ

πγ

πδ

πε

πς

πζ

πη

πθ

ρ

ρα

ρβ

ργ

ρδ

ρε

ρς

ρζ

ρη

ρθ

σ

σα

σβ

σγ

σδ

σε

σς

σζ

ση

σθ

τ

τα

τβ

τγ

τδ

τε

τς

τζ

τη

τθ

υ

υα

υβ

υγ

υδ

υε

υς

υζ

υη

υθ

φ

φα

φβ

φγ

φδ

φε

φς

φζ

φη

φθ

χ

χα

χβ

χγ

χδ

χε

χς

χζ

χη

χθ

ψ

ψα

ψβ

ψγ

ψδ

ψε

ψς

ψζ

ψη

ψθ

ω

ωα

ωβ

ωγ

ωδ

ωε

ως

ωζ

ωη

ωθ

κριταί. ἕκαστος ἔμπροσθεν τοῦ σαββάτου
τὸν ὅμοιον αὐτοῦ. ἢ τὸν ὅμοιον αὐτοῦ
τηρησαι; καὶ οὐ φυλάξει τὸ σάββατον;
Θυγατέρα ἀπραγμόνων ἦν ἡ Δισηφ.
καὶ ἀφαιρεθήσεται; ἢ τί ἐστιν τοῦτο;
ὅτι ὁ κύριος ἐπὶ τὸν ἀπραγμονοῦντα
καὶ ἐπὶ τὸν ἀπραγμονοῦντα ἐν τῷ ἔθνει
αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὸν ἀπραγμονοῦντα
ἐν τῷ ἔθνει

κε

τῆς ϛ τῆς ιβ : τῆς ϛ : προσηλθεν ημῖν ϕϟ. λεγον τῷ ιυ

καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι οἳ ἔσονται πρῶτοι.
καὶ εἰσὶ πρῶτοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι. ιε

ὁμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωΐ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ περὶ τρίτην ὥραν ἐξελθὼν εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπῆλθον. πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήμψεσθε. ὀψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. ἐλθόντες δὲ καὶ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήμψονται· καὶ ἔλαβον τὸ ἀνὰ δηνάριον καὶ αὐτοί. λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἑνὶ αὐτῶν εἶπεν· ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; ἆρον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ καὶ τῷ ἐσχάτῳ τούτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί· ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ὃ θέλω ποιῆσαι ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι. πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

καὶ ἐγγίζοντος τοῦ πάσχα τῶν Ἰουδαίων ἀνέβη πολλοὺς ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸ τοῦ πάθους αὐτοῦ. καὶ ἐλθὼν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς· πορεύεσθε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετε μοι. καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρείαν ἔχει· καὶ εὐθὺς ἀποστελεῖ αὐτούς. ἀπελθόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐποίησαν καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. ὁ δὲ πλείστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἔστρωννον ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυίδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· τίς ἐστιν οὗτος; οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ προφήτης Ἰησοῦς ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας. καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς καὶ λέγει αὐτοῖς· γέγραπται· ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε σπήλαιον λῃστῶν. καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυίδ· ἠγανάκτησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον; καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ. πρωΐ δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασε. καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον καὶ λέγει αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε· ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήμψεσθε. καὶ προσελθόντος αὐτοῦ τῷ ἱερῷ προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐρωτήσω κἀγὼ ὑμᾶς λόγον ἕνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν· διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ὡς προφήτην ἔχουσι τὸν Ἰωάννην. καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον· οὐκ οἴδαμεν. καὶ αὐτὸς ἔφη αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱούς· καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε· τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθε. καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐγώ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε. τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρός; λέγουσιν αὐτῷ· ὁ πρῶτος. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε· ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ᾠκοδόμησε πύργον καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησε. ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ τὸν μὲν ἔδειραν, τὸν δὲ ἀπέκτειναν, τὸν δὲ ἐλιθοβόλησαν. πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ σχῶμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; λέγουσιν αὐτῷ· κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς. καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν. καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπεὶ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. καὶ ἀποκριθεὶς πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λέγων· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας ὠργίσθη καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε. τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος ἕτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι· πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν καὶ ὅσους ἐὰν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας οὓς εὗρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφιμώθη. τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε τοῖς διακόνοις· δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

τότε πορευθεὶς ὁ εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετέ μοι δοῦναι καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ. τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα; ὁ δὲ εἶπεν· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἴπατε αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος λέγει· ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστιν· πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. ὀψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα μαθητῶν. καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ὑμῶν παραδώσει με. καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος· μήτι ἐγώ εἰμι, κύριε; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ οὗτός με παραδώσει. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν εἶπεν· μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαββί; λέγει αὐτῷ· σὺ εἶπας. ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασε καὶ δοὺς τοῖς μαθηταῖς εἶπε· λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν ποτήριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου. καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· πατάξω τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ. λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· κἂν δέῃ με συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον. τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· καθίσατε αὐτοῦ ἕως ἀπελθὼν ἐκεῖ προσεύξωμαι. καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. τότε λέγει αὐτοῖς· περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων· πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ. καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖν ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. καὶ ἐλθὼν πάλιν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών. τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν.

αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ, σύδος τοῦτο τὸ σῶμα.
Καὶ τὸ παρέκεινε ταῖς χώραις, τὸν ὄχλον
τὸ σῶμα κατέχειν· ἄλλος δὲ ταμὴ κληθῇς,
πορεύθεις δὲ μὴ ἁπλῶς εἰς τὸν ἴδιον τόπον
ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ σοι
φίλε προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε
ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμέ-
νων σοι· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπει-
νωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν,
ὑψωθήσεται. Λέγει δὲ καὶ τῷ
κεκληκότι αὐτόν· ὅταν ποιῇς ἄριστον
ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου· μηδὲ τοὺς συγ-
γενεῖς σου· μηδὲ γείτονας πλουσίους·
μήπως καὶ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι,
καὶ γένηται σοι ἀνταπόδομα· ἀλλ' ὅταν
ποιῇς δοχήν, κάλει πτωχούς· ἀνα-
πήρους· χωλούς· τυφλούς· καὶ μα-
κάριος ἔσῃ· ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταπο-
δοῦναί σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι
ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων· ἀκούσας
δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα,
εἶπε τῷ αὐτῷ· μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον

ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπός τις
ἐποίει δεῖπνον μέγα· καὶ ἐκάλεσε πολλούς·
καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου
εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι
πάντα· καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς πάντες παραιτεῖσθαι·
ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην
ἐξελθὼν ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παῤῥησκημένον·
καὶ ἕτερος εἶπεν· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι
δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παῤῥησκημένον·
καὶ ἕτερος εἶπεν· γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι
ἐλθεῖν· καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ
αὐτοῦ ταῦτα· τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ
αὐτοῦ· ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως,
καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ τυφλοὺς καὶ χωλοὺς
εἰσάγαγε ὧδε· καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· κύριε, γέγονεν ὃ ἐπέτα-
ξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί· καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον·
ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν,
ἵνα γεμισθῇ μου ὁ οἶκος· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν
ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου·
πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί· συμπορευομένων
δὲ αὐτῷ ὄχλων πολλῶν, καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς·
εἴ τις ἔρχεται πρός με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ,
καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς, καὶ τὰς ἀδελφὰς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν,
οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής· ὃς οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής·
τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον
καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην τὴν εἰς αὐτὸν, εἰ ἔχει εἰς
ἀπαρτισμόν; ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον, καὶ μὴ
ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται
αὐτῷ ἐμπαίζειν, λέγοντες· ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο
οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι· ἢ τίς βασιλεὺς
πορευόμενος ἑτεροιωθῆναι βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καθί-
σας πρῶτον βουλεύσεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιά-
σιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;
εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος πρεσβείαν ἀποστείλας
ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην· οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ
ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται
εἶναί μου μαθητής· καλὸν οὖν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ καὶ τὸ ἅλας
μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; οὔτε εἰς γῆν εὐθετεῖ, οὔτε
εἰς κοπρίαν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν,
ἀκουέτω· ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐγγίζοντες πάντες οἱ τελῶναι
καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ· καὶ διεγόγγυζον οἵ τε
Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες· ὅτι οὗτος ἁμαρ-
τωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς· εἶπε δὲ πρὸς
αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων· τίς ἄνθρωπος ἐξ
ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἕν,
οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὕρῃ αὐτό; καὶ εὑρὼν
ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ χαίρων· καὶ ἐλθὼν εἰς
τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας,
λέγων αὐτοῖς· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου
τὸ ἀπολωλός· λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται ἐν τῷ
οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα
ἐννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας· ἢ τίς
γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν,
οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπι-
μελῶς ἕως οὗ εὕρῃ; καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ
γείτονας, λέγουσα· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν
ἣν ἀπώλεσα· οὕτως, λέγω ὑμῖν, γίνεται χαρὰ ἐνώπιον
τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι·
εἶπε δὲ· ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς· καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος
αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς
οὐσίας· καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον· καὶ μετ' οὐ πολλὰς
ἡμέρας, συναγαγὼν πάντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν
εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ
ζῶν ἀσώτως· δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς
ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστε-
ρεῖσθαι· καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας
ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν
χοίρους· καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ·
εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μισθωτοὶ τοῦ πατρός μου
περισσεύονται ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ὧδε ἀπόλλυμαι;
ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ·
πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι
εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μι-
σθίων σου· καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ·
ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ,
καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ,
ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος
κληθῆναι υἱός σου· εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους
αὐτοῦ· ταχὺ ἐξενέγκατε στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε
αὐτὸν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδή-
ματα εἰς τοὺς πόδας· καὶ φέρετε τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν,
καὶ θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν· ὅτι οὗτος ὁ υἱός
μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη·
καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι· ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύ-
τερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε
συμφωνίας καὶ χορῶν· καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν
παίδων ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον
τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβε· ὠργίσθη δὲ
καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν
παρεκάλει αὐτόν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ
τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου
παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ
τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ κατα-
φαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθε, ἔθυσας αὐτῷ τὸν
μόσχον τὸν σιτευτόν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε
μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστι· εὐφρανθῆναι δὲ
καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν,
καὶ ἔζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη·

ἦν δὲ καὶ ἄλλην παραβολὴν ἔλεγε πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχε τὸν οἰκονόμον,
καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ· καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκούω
περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ
δύνασαι ἔτι οἰκονομεῖν· εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος·
τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν
ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι·
ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ ἐκ τῆς οἰκονομίας,
δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους ἑαυτῶν· καὶ προσκαλεσάμενος
ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε
τῷ πρώτῳ· πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; ὁ δὲ εἶπεν·
ἑκατὸν βάτους ἐλαίου· καὶ εἶπεν αὐτῷ· δέξαι σου τὸ γράμ-
μα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα· εἶτα ἑτέρῳ
εἶπε· σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν κόρους
σίτου· καὶ λέγει αὐτῷ· δέξαι σου τὰ γράμματα, καὶ γράψον
ὀγδοήκοντα· καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς
ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησε· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τοῦ
τοιούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν
γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν· καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω· ποιήσατε
ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν
ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς· ὁ πιστὸς
ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ
ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστι· εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ
μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πι-
στεύσει; καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε,
τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει; οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ
κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον
ἀγαπήσει, ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει·
οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ· ἤκουον δὲ ταῦτα
πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ
ἐξεμυκτήριζον αὐτόν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστε οἱ
δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ θεὸς
γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν
βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστιν· ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται
μέχρι Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελί-
ζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται· εὐκοπώτερον δέ ἐστι
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν
κεραίαν πεσεῖν· πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ
γαμῶν ἑτέραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ
ἀνδρὸς γαμῶν, μοιχεύει· ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος,
καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος
καθ' ἡμέραν λαμπρῶς· πτωχὸς δέ τις ὀνόματι Λάζαρος
ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ εἱλκωμένος, καὶ ἐπιθυ-
μῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ
τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι
ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ· ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτω-
χὸν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν
κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη·
καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων
ἐν βασάνοις, ὁρᾷ Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον
ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· πάτερ
Ἀβραὰμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ
ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν
γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ· εἶπε δὲ
Ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθά σου
ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε
παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι· καὶ ἐν πᾶσι τούτοις με-
ταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ
θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ
ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν· εἶπε δέ· ἐρωτῶ σε οὖν,
πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου·
ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς,
ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασά-
νου· λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωσέα καὶ τοὺς προ-
φήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν· ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ
Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς,
μετανοήσουσιν· εἶπε δὲ αὐτῷ· εἰ Μωσέως καὶ τῶν προ-
φητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ,
πεισθήσονται·

τὴν τοῦ θεοῦ βασιλείαν τοῦ θῦ. ὃς δ' ἂν μὴ
αὐτῶ. λαβὼν τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἔρχεται
καὶ κάλλιστον οἶκον. καὶ ἀποστείλας
τὸν δοῦλον αὐτοῦ τὴν ὥραν τοῦ δείπνου,
εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις, ὅτι ἔρχεσθε
ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα. καὶ ἤρξαντο
τὸν λαὸν τοῦτον τοῦ θεοῦ τοῦ ἀγαπᾶν τοῦ
ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῶ. ἀγρὸν ἠγόρασα
καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν.
ἔρωτῶ σε. ἔχε με τὸν ἠρνημένον.
καὶ ἕτερος εἶπε. ζεύγη βοῶν ἠγόρασα
πέντε. καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά.
ἔρωτῶ σε, ἔχε με τὸν ἠρνημένον.
καὶ ἕτερος εἶπε, γυναῖκα ἔγημα. καὶ
διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. καὶ παρα-
γενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ἀπήγγειλε
τῶ κυρίω αὐτοῦ ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς
ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε τῶ δούλω αὐτοῦ.
ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ
ῥύμας τῆς πόλεως. καὶ τοὺς πτωχοὺς
καὶ ἀναπήρους. καὶ τυφλοὺς. καὶ
χωλοὺς. εἰσάγαγε ὧδε. καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος
κύριε. γέγονεν ὡς ἐπέταξας. καὶ

τὴ/τῆς θ ἐ ω̄: τῶν κ̄: συμπορεύονται τῶ ἰυ ὁ χ̄ λ̄:

Καὶ ἔτι τόπος ἐστί. καὶ εἶπεν ὁ κύριος
πρὸς τὸν δοῦλον. ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς
καὶ φραγμούς. καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν.
ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. λέγω γὰρ
ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων
τῶν κεκλημένων, γεύσεται τοῦ δείπνου μου. πολλοὶ γὰρ κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.
καὶ πορευομένων αὐτῶν μετ' αὐτοῦ ὄχλων πολλῶν. καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς
αὐτούς. εἴ τις ἔρχεται πρός με.
καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ. καὶ τὴν μητέρα.
καὶ τὴν γυναῖκα. καὶ τὰ τέκνα. καὶ
τοὺς ἀδελφούς. καὶ τὰς ἀδελφάς.
ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. οὐ δύναται
εἶναί μου μαθητής. καὶ ὅστις οὐ
βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἔρχεται
ὀπίσω μου. οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής. τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων πύργον
οἰκοδομῆσαι. οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψη-
φίζει τὴν δαπάνην. εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν.
ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον. καὶ μὴ
ἰσχύοντος ἐκτελέσαι. πάντες οἱ θεωροῦντες
ἄρξωνται αὐτῷ ἐμπαίζειν λέγοντες, ὅτι
οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ἤρξατο οἰκοδομεῖν. καὶ οὐκ
ἰσχύσεν ἐκτελέσαι. ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος
συμβαλεῖν

ὀλκὰς τοῦ ἀλατος. ἐὰν δὲ ἐπὶ τὴν πλατεῖαν ὁμοίως τὸ
ἅλας ἐκχυθῇ, ὅσον ἐν τῷ οἴκῳ ἦν τὸ ἅλας τοσοῦτον
καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ εὑρεθήσεται. καὶ ὁρᾷς ὅτι ὁ οἶκος
τὸν ἀριθμὸν τῶν μεδίμνων ἐφύλαττεν ἀκριβῶς. οὐδὲν
γὰρ ἐλάττων ἢ πλείων εὑρέθη. οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ τὸν
ἀριθμὸν τῶν ἐντολῶν τοῦ θυ. φυλάττουσα ἀκριβῶς
ἐν τῇ μνήμῃ τὰ ἐντεταλμένα ἐκχέει πάλιν ἐν τῇ
πλατείᾳ τῶν ἀρετῶν. ὅσον γὰρ ἐν τῇ μνήμῃ ἐναπέκειτο
τοσοῦτον καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ εὑρίσκεται. ὅσον ἐν τῇ
μνήμῃ ἐναπέκειτο τοσοῦτον καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ εὑρίσκεται.
ὅσον ἐν τῇ μνήμῃ ἐναπέκειτο τοσοῦτον καὶ ἐν τῇ
πλατείᾳ εὑρίσκεται. καὶ ὁρᾷς ὅτι ὁ οἶκος τὸν ἀριθμὸν
τῶν μεδίμνων ἐφύλαττεν ἀκριβῶς. οὐδὲν γὰρ ἐλάττων
ἢ πλείων εὑρέθη. οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ τὸν ἀριθμὸν τῶν
ἐντολῶν τοῦ θυ. φυλάττουσα ἀκριβῶς ἐν τῇ μνήμῃ
τὰ ἐντεταλμένα ἐκχέει πάλιν ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν
ἀρετῶν. ὅσον γὰρ ἐν τῇ μνήμῃ ἐναπέκειτο τοσοῦτον
καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ εὑρίσκεται. ὅσον ἐν τῇ μνήμῃ

Καὶ ἀναστὰς, ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ.
Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν
αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ ἐσπλαγχνίσθη.
καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ. καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. εἶπε
δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. καὶ οὐκέτι εἰμὶ
ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. εἶπε δὲ ὁ
πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε
τὴν στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε αὐτόν· καὶ δότε δακτύλιον
εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ὑποδήματα
εἰς τοὺς πόδας· καὶ φέρετε τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, θύσατε· καὶ
φαγόντες εὐφρανθῶμεν· ὅτι οὗτος
ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε καὶ
ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὑρέθη· καὶ ἤρξαντο
εὐφραίνεσθαι. ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ
πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν· καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων, ἐπυθάνετο τί εἴη ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·

μεθ' ὑπερεσ αὐτῶν τῶν πρὶ· πρ· δοσμοὶ
τοῦσι μᾶλλον μέρος τῆς οὐσίας· καὶ
διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον· καὶ μετ' οὐ πολ-
λὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώ-
τερος υἱὸς, ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρ·
καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ,
ζῶν ἀσώτως· δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ
πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ
τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο
ὑστερεῖσθαι· καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ
τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ
ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ,
βόσκειν χοίρους· καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι
τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν κερατίων
ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου
αὐτῷ· εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶπε·
πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύονται ἄρτων· ἐγὼ δὲ λιμῷ ὧδε
ἀπόλλυμαι· ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου.
καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι
εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησον
σὲ μὲ ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

καὶ θαυμάσασι αὐτὸν εἰ ταῦτα
ῥήματα οὐκ οἶδεν ὁ οἰκοδεσπότης
τοῦ οἰκου αὐτοῦ. ἵνα πρὸς
τοὺς οἰκους αὐτῶν. ἵνα
μὴ ἀπὸ τοῦ οἰκου εἰς οἶκον
μεταβαίνωσιν. ἐμποδίζων
ἐμποδίζῃ. ἐμποδίζῃ ὁ κύριος
τοῦ οἰκου τοῦ οἰκοδεσπότου
μὴ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ οἰκου αὐτοῦ
ἵνα μὴ ἐμποδίζῃ ὁ κύριος
τοῦ οἰκου τοῦ οἰκοδεσπότου
ἐκ τοῦ οἰκου αὐτοῦ. ἐμποδίζῃ
ὁ κύριος

κθ΄. εἰς τὸν κατὰ πλούσιον.

Ὁ πλούσιος καὶ ὁ φρονίμως οἰκονομήσας τὸν ἄδικον μαμωνᾶν ὅμοιός τίς ἐστιν ἀνθρώπῳ δεσπότῃ ἀγρὸν ἔχοντι καλῶς καρποφοροῦντα· ὁ μὲν γὰρ ἀγρὸς ἐστὶν ὁ πλοῦτος, ὁ δὲ δεσπότης ὁ Θεός· ὁ δὲ οἰκονόμος ὁ ἐπὶ τῶν χρημάτων ἐπιστάτης. Ἐπεὶ οὖν ὁ δεσπότης ἐκέλευσε τὸν οἰκονόμον τὸν καρπὸν τοῦ ἀγροῦ συναγαγεῖν, ὁ δὲ οἰκονόμος ἐκ τοῦ ἀγροῦ τὸν καρπὸν συνήγαγε, τὸν δὲ ἀγρὸν ἀπολιπὼν ἀπῆλθε, τί ἂν εἴη τὸ ἀλληγορούμενον; Ὁ πλοῦτος ἐκ τῆς ἀδικίας ἐστὶ συναγόμενος· ἐκ τῆς ἀδικίας δὲ συναγόμενος ὁ πλοῦτος ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐστὶ συναγόμενος· ἐκ τῶν ἀλλοτρίων δὲ συναγόμενος ὁ πλοῦτος ἐκ τῶν τοῦ πλησίον ἐστὶ συναγόμενος· ἐκ τῶν τοῦ πλησίον δὲ συναγόμενος ὁ πλοῦτος ἐκ τῶν τοῦ πένητός ἐστι συναγόμενος· ἐκ τῶν τοῦ πένητος δὲ συναγόμενος ὁ πλοῦτος ἐκ τῶν τοῦ ἀσθενοῦς ἐστὶ συναγόμενος· ἐκ τῶν τοῦ ἀσθενοῦς δὲ συναγόμενος ὁ πλοῦτος ἐκ τῶν τοῦ ἀδυνάτου ἐστὶ συναγόμενος· ἐκ τῶν τοῦ ἀδυνάτου δὲ συναγόμενος ὁ πλοῦτος ἐκ τῶν τοῦ ἀσθενοῦς ἐστὶ συναγόμενος· ἐκ τῶν τοῦ ἀσθενοῦς δὲ συναγόμενος ὁ πλοῦτος ἐκ τῶν τοῦ πένητός ἐστι συναγόμενος· ἐκ τῶν τοῦ πένητος δὲ συναγόμενος ὁ πλοῦτος ἐκ τῶν τοῦ πλησίον ἐστὶ συναγόμενος· ἐκ τῶν τοῦ πλησίον δὲ συναγόμενος ὁ πλοῦτος ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐστὶ συναγόμενος· ἐκ τῶν ἀλλοτρίων δὲ συναγόμενος ὁ πλοῦτος ἐκ τῆς ἀδικίας ἐστὶ συναγόμενος· ἐκ τῆς ἀδικίας δὲ συναγόμενος ὁ πλοῦτος ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου ἐστὶ συναγόμενος· ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου δὲ συναγόμενος ὁ πλοῦτος ἐκ τῶν τοῦ ἀντικειμένου ἐστὶ συναγόμενος· ἐκ τῶν τοῦ ἀντικειμένου δὲ συναγόμενος ὁ πλοῦτος ἐκ τῶν τοῦ ἀδικοῦντος ἐστὶ συναγόμενος· ἐκ τῶν τοῦ ἀδικοῦντος δὲ συναγόμενος ὁ πλοῦτος ἐκ τῶν τοῦ ἁμαρτάνοντος ἐστὶ συναγόμενος· ἐκ τῶν τοῦ ἁμαρτάνοντος δὲ συναγόμενος ὁ πλοῦτος ἐκ τῶν τοῦ ἀπειθοῦντος ἐστὶ συναγόμενος· ἐκ τῶν τοῦ ἀπειθοῦ

ϑ΄|ε΄: εἰ πηνόκς· προσέχετε ἑαυτοῖς· ἐὰν

ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐὰν σοῦ ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· καὶ ἐὰν μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἕνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα· καὶ ἐὰν παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὸν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡσεὶ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν οὐρανῷ· πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο συμφωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· οὗ γάρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν· τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν· κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· οὐ λέγω σοι ἕως ἑπτάκις, ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά· διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ· καὶ ἀρξαμένου αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων· μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι· πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω· σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ· ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων· ἀπόδος εἴ τι ὀφείλεις· καὶ πεσὼν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι πάντα· ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον· ἰδόντες οὖν οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα· τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα; καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ· οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Καὶ ἐτύφλωσε· καὶ ἡψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ καὶ ἀνέβλεψε· καὶ ἐκολλούρησε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ· καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον

τὰ βτ | ιβ : ὦ ιγ | κ : ἐπιστρω|θήσ|ονται : ἐκ τοῦ τῶν φ|ο|ν|έ|ω|ν :

ρ. ἐὰν τὰ θω. εἰ μὴ ὁ κύριος ἀφέλῃ τὰ ἁμαρτήματα τῆς θυγατρὸς Σιών, καὶ τὸ αἷμα Ἰερουσαλὴμ ἐκκαθαρίσῃ ἐκ μέσου αὐτῆς, οὐ μὴ ἐξιλασθῶσιν αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐγὼ ἀπέστειλα τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἰσαγαγεῖν σε εἰς τὴν γῆν ἣν ἡτοίμασα τοῖς πατράσιν σου. σὺ δὲ πρόσεχε ἀπ' αὐτοῦ καὶ εἰσάκουε τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ μὴ παραπικράνῃς αὐτόν· οὐ γὰρ μὴ ἀφῇ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ἀσθένεια. ἐὰν δὲ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ποιήσῃς πάντα ὅσα ἐὰν λαλήσω, καὶ μισήσῃς τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ θλίψεις τοὺς θλίβοντάς σε, καὶ πορεύσῃ ὀπίσω τῶν θεῶν μου, καὶ προσκολληθήσῃ αὐτοῖς, καὶ τοῖς σπέρμασιν αὐτῶν, καὶ λατρεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ἔσται σοι εἰς σκάνδαλον. οὐ γὰρ ἐξαλείφω ἐγὼ τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου σου, ἃ σὺ κληρονομεῖς αὐτά· καὶ σὺ οὐκ ἐξαλείφεις τὰ σπέρματα αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου, ἀλλ' ἢ ἐὰν ἐξολεθρεύσῃς αὐτὰ ἀπὸ προσώπου σου διὰ τὰς ἁμαρτίας σου καὶ τὰς ἀνομίας σου, ἃς ἐποίησας ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐπορεύθη Ἰησοῦς ἀπὸ Ἰεριχὼ καὶ Ἄι, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τριάκοντα καὶ ἕξ ἄνδρας, καὶ ἐδίωξαν ἀπὸ προσώπου τῆς πύλης ἕως Σεβαρείμ, καὶ ἐπάταξαν ἐν τῇ καταβάσει· καὶ ἐτάκησαν καρδίαι τοῦ λαοῦ καὶ ἐγένοντο ὡς ὕδωρ. καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἀπέναντι Ἄι. καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποστῆναι αὐτὸν ἀπὸ Ἄι, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ δύο καὶ τριάκοντα

κριτης πιστῶ:

τὴν ζ΄ τοῦ ιβ΄ κ΄ ὡ α΄. προσέφερον τῷ υ΄ τὰ βρφη΄:

Κ αὶ τὰ ιρ΄ φη΄. ἵνα αὐτῶν ἀ ᾖ κται· ἰδοὺ
τὰ δὲ οἰ μὴ θῶσι, ἀπὸ τῶν ιβ΄ φυ-
λῶν ἐξ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἡ μ-
έρα. Θ΄ πρὸς τὰ παραγγέλματα ὁρᾶσθαι πρόσ-
κειται· τῶν μὲν γὰρ τοι-
ούτων ἀγαθῶν ἡ ἴσωσις τοῦ θῦ· ὃ ἐὰν μὴ ὁρᾷ τις
ἐν ἑαυτῷ· οὐ μὴ ἴσῃ τὸν θν· ὃ ἐστιν ἀγαθόν·
Θ΄ ἴσα αὐτὴν· ια΄ καὶ ὅσα πρὸ τούτου ἀγαθὰ
ἐργάζεται· ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ ἐστιν· ἐὰν δὲ
μὴ ἴσῃ τὸν θν· ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ἐστιν·

κ΄ ιγ΄: τῶν κ΄ ἡ ὡς ἐστι προσκληθῆναι τοῦ υ΄ πειρασθῆναι
ἑαυτὸν ια΄

ἀπὸ τοῦ ἀμπελικοῦ· καὶ οὐκ ἠθέλ-
ησεν ἐλθεῖν· καὶ ἐπὶ χρόνον· μηδὲ ταῦτα εἰ-
πὼν ἐν ἑαυτῷ· εἰ καὶ τὸν θν οὐ φοβοῦμαι· ς΄
ἀλλ' ὁμοίως εἰκὸς πρᾶσσειν, διὰ τὸ τὸ πα-
ρὰ πίστιν ποιοῦσαν τὴν ἁμαρτίαν·
ἐκδικῆσαι αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς πλ΄
ὀργὴν ἔρχωμαι· εἶπε
δὲ ὀκς΄· ἀκούσαντι τὸ κρίνον τὸν
ἀδικίας λέγει· ὃς δὲ θς οὐ μὴ ποιήσῃ
τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ
τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας
καὶ νυκτός· καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς;
λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκη-
σιν αὐτῶν ἐν τάχει· ζ΄ πλὴν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου ἐλθὼν· ἆρα εὑρήσει τὴν πί-
στιν ἐπὶ τῆς γῆς; εἶπε πρὸς τίνας
τὴν παραβολὴν ταύτην τοὺς πεποι-
θότας ἐφ' ἑαυτοῖς· ὅτι εἰσὶ δίκαιοι· καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς
λοιπούς· τὴν παραβολὴν ταύτην·

Δύο ἄνθρωποι ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος· καὶ ὁ ἕτερος τελώνης· ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς ἔλεγε πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσεύχετο· ὁ θς εὐχαριστῶ σοι· ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων· ἅρπαγες· ἄδικοι· μοιχοί· ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου· ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι· καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι· ἀλλ' ἐτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· ὁ θς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ· λέγω ὑμῖν· κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἢ παρ' ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν· ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν· ὑψωθήσεται· ε΄ ζ΄ προσέφερον δὲ αὐτῷ
καὶ τὰ ιρ΄ φη΄. ἵνα αὐτῶν ἅ ᾖ κται· ἰδοὺ
τὰ δὲ οἰ μὴ θῶσι· ἀπὸ τῶν ιβ΄ φυ-
λῶν ἐξ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἡ μ-
έρα. Θ΄ πρὸς τὰ παραγγέλματα ὁρᾶσθαι πρόσ-
κειται· τῶν μὲν γὰρ τοι-
ούτων ἀγαθῶν ἡ ἴσωσις τοῦ θῦ· ὃ ἐὰν μὴ ὁρᾷ τις
ἐν ἑαυτῷ· οὐ μὴ ἴσῃ τὸν θν· ὃ ἐστιν ἀγαθόν·
Θ΄ ἴσα αὐτὴν· ια΄ καὶ ὅσα πρὸ τούτου ἀγαθὰ
ἐργάζεται· ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ ἐστιν· ἐὰν δὲ
μὴ ἴσῃ τὸν θν· ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ἐστιν·

ιθ

κε

κζ

κη

κθ

λ

λα

λβ

λγ

λδ

λε

λς

λζ

λη

λθ

μ

μα

μβ

μγ

μδ

με

μς

μζ

μη

μθ

ν

να

νβ

νγ

νδ

νε

νς

νζ

νη

νθ

ξ

ξα

ξβ

ξγ

ξδ

ξε

ξς

ξζ

ξη

ξθ

ο

οα

οβ

ογ

οδ

οε

ος

οζ

οη

οθ

πα

πβ

πγ

πδ

πε

πς

πζ

πη

πθ

ρα

ρβ

ργ

ρδ

ρε

ρς

ρζ

ρη

ρθ

σα

σβ

σγ

σδ

σε

σς

σζ

ση

σθ

τα

τβ

τγ

τδ

τε

τς

τζ

τη

τθ

υα

υβ

υγ

υδ

υε

υς

υζ

υη

υθ

φα

φβ

φγ

φδ

φε

φς

φζ

φη

φθ

χα

χβ

χγ

χδ

χε

χς

χζ

χη

χθ

ψα

ψβ

ψγ

ψδ

ψε

ψς

ψζ

ψη

ψθ

ωα

ωβ

ωγ

ωδ

ωε

ως

ωζ

ωη

ωθ

ἐπιστρέψας οἷς εἶδεν αὐτόν· καὶ εἰς
ἑαυτὸν ἐλθὼν ὅσα τὸν τόπον
ἐκεῖνον ἢ πόλιν ἐκείνην ἐποίησεν
ἵνα εἰς τὸ καὐτόν· ὅτι ἐκεῖ μὴ
ἐγένετο αὐτῷ ἐπιστροφὴ τοῦ
ἰδεῖν τὸν ζακχαῖον· καὶ ὡς ἦλθεν ὧδε
ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, ἀναβλέψας
ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· ζακχαῖε
σπεύσας κατάβηθι· ἵνα καὶ
σήμερον μέσῃ τῇ οἰκίᾳ σου δεῖ
με μεῖναι· καὶ σπεύσας κατέβη
καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων· καὶ
ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες,
ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι· σταθεὶς
δὲ ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν κύριον· ἰδοὺ
τὰ ἡμίσιά μου τῶν ὑπαρχόντων μου κύριε,
δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι
ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν· εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἰησοῦς· ὅτι
σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο·
καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς ἀβραὰμ ἐστιν·
ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ
σῶσαι τὸ ἀπολωλός· ἀκούοντων
δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσθεὶς εἶπε παρα-
βολὴν διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι Ἰερουσαλὴμ·
καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα
μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι·

κζ: κ̄ε̄. τ̄ζακ: τ̄χ̄ω̄: ἀ̄ηρχετοοἱ̄ς̄τηνιεριχω̄

προσωπον· ἀκούσασα δὲ ὄχλου διαπο-
ρευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο· ἀ-
πηγγείλαντο δὲ αὐτῇ, ὅτι ἰησοῦς ὁ ναζω-
ραῖος παρέρχεται· καὶ βοήσασα λέγει·
ἰησοῦ υἱὲ δαυίδ, ἐλέησόν με· καὶ οἱ προάγοντες,
ἐπετίμων αὐτῇ, ἵνα σιωπήσῃ·
αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἐκραύγαζε·
υἱὲ δαυίδ, ἐλέησόν με· σταθεὶς δὲ οἷς ἐκέ-
λευσεν αὐτὴν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν·
ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων· τί σοι θέλεις ποιήσω· ὁ δὲ
εἶπε· κύριε· ἵνα ἀναβλέψω· καὶ ὁ ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσω-
κέ σε· καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε·
καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν θν·
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον
τῷ θῷ· καὶ εἰσελθὼν διῆρχετο τὴν ἱερι-
χώ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι
καλούμενος ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν
ἀρχιτελώνης· καὶ οὗτος ἦν πλούσιος·
καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν ἰν τίς ἐστι· καὶ
οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου· ὅτι τῇ
ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν· καὶ προδραμὼν

δοθήσεται. ἐὰν δὲ τοῦ ἐμοῦ ἔχῃ τι ἁμαρτεῖν, ἢ μὴ
κἀγὼ ἀποδῶ, ἀρθήσεται ἀπ' ἐμοῦ. πλὴν μετὰ
χάριτος ἀφήσω τὸν ὀφειλέτην μου· καὶ σὺ
ἄφες μετὰ χάριτος τὸν ὀφειλέτην σου. ἀφῆκε
τὸ χρέος, ἀφῆκε καὶ τὴν ὀργήν. ἐὰν γὰρ μὴ
ἀφῇς τῷ ἀδελφῷ σου ἀπὸ τῆς καρδίας σου,
οὐκ ἔστιν ἵνα καὶ ὁ πατήρ σου ἀφῇ σοι τὰ
παραπτώματα. ἐὰν γὰρ ἀφῇς τοῖς ἀνθρώποις
τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος. ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς
ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.
καὶ ἐὰν ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἔλεγξον
αὐτὸν μετὰ χάριτος· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες
αὐτῷ. καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμαρτήσῃ
εἰς σὲ καὶ ἑπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ λέγων·
μετανοῶ, ἄφες αὐτῷ. καὶ εἶπαν οἱ ἀπόστολοι
τῷ κυρίῳ· πρόσθες ἡμῖν πίστιν. εἶπε δὲ ὁ κύριος·
εἰ ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε
ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ· ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι
ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν.
τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ
ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐξ ἀγροῦ ἐρεῖ·
εὐθέως παρελθὼν ἀνάπεσαι; ἀλλ' οὐκ ἐροῖ
αὐτῷ· ἑτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος
διακόνει μοι ἕως φάγω καὶ πίω, καὶ μετὰ
ταῦτα φάγεται καὶ πίεται σύ; μὴ ἔχει χάριν
τῷ δούλῳ ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα; οὐ δοκῶ.
οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ
διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε· ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί
ἐσμεν· ὃ ὀφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν.

κε΄

ς

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἰερουσαλὴμ
καὶ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ μέσου Σαμαρείας
καὶ Γαλιλαίας. καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἴς τινα
κώμην ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες,
οἳ ἔστησαν πόρρωθεν καὶ αὐτοὶ φωνὴν ἐπάραντες
λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.
καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἐπιδείξατε
ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν
αὐτοὺς καθαρισθῆναι. εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν
ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης
δοξάζων τὸν θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον
παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ·
καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρίτης. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπε· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ
ἐννέα ποῦ; οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες
δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος;
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε.

κς΄

Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε
ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς
καὶ εἶπε· οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
μετὰ παρατηρήσεως· οὐδὲ ἐροῦσιν· ἰδοὺ ὧδε ἢ
ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν
ἐστιν. καὶ εἶπε πρὸς τοὺς μαθητάς· ἐλεύσονται
ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψεσθε. καὶ
ἐροῦσιν ὑμῖν· ἰδοὺ ἐκεῖ, ἰδοὺ ὧδε· μὴ ἀπέλθητε
μηδὲ διώξητε. ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα
ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν
λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν
τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ
παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης. καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου· ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐγαμίζοντο
ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν,
καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσε πάντας.
ὁμοίως καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ·
ἤσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον,
ᾠκοδόμουν· ἧς δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων,
ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσε
πάντας· κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἧς ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται. ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ, ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκεύη
αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά·
καὶ ὁ ἐν ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ
ὀπίσω. μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ. ὃς ἐὰν
ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ περιποιήσασθαι,
ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἂν ἀπολέσῃ, ζωογονήσει
αὐτήν. λέγω ὑμῖν, ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο
ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραλημφθήσεται καὶ ὁ
ἕτερος ἀφεθήσεται. ἔσονται δύο ἀλήθουσαι ἐπὶ
τὸ αὐτό· ἡ μία παραλημφθήσεται καὶ ἡ ἑτέρα
ἀφεθήσεται. καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ·
ποῦ, κύριε; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ὅπου τὸ σῶμα,
ἐκεῖ καὶ οἱ ἀετοὶ ἐπισυναχθήσονται.

κζ΄

Ἔλεγε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν
πάντοτε προσεύχεσθαι αὐτοὺς καὶ μὴ ἐκκακεῖν,
λέγων· κριτής τις ἦν τις ἐν τινι πόλει τὸν θεὸν
μὴ φοβούμενος καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος.
χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ καὶ ἤρχετο πρὸς
αὐτὸν λέγουσα· ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου
μου. καὶ οὐκ ἤθελεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα
εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι
οὐδὲ ἄνθρωπον ἐντρέπομαι, διά γε τὸ παρέχειν
μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν,
ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με. εἶπε δὲ
ὁ κύριος· ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει·
ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν
ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μακροθυμεῖ ἐπ' αὐτοῖς;
λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν
ἐν τάχει. πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν
ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;

κη΄

Εἶπε δὲ καὶ πρός τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ'
ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς
λοιποὺς τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωποι δύο
ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς
Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. ὁ Φαρισαῖος
σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· ὁ θεός,
εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν
ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς
οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου,
ἀποδεκατεύω πάντα ὅσα κτῶμαι. καὶ ὁ τελώνης
μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι, ἀλλ' ἔτυπτε τὸ στῆθος
αὐτοῦ λέγων· ὁ θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.
λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν
ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

κθ΄

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα
καὶ ἐλθεῖν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος
τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ λέγων· πορεύεσθε εἰς τὴν κατέναντι κώμην,
ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον,
ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε τῶν ἀνθρώπων ἐκάθισε·
λύσαντες αὐτὸν φέρετε. καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ·
διὰ τί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ ὅτι ὁ κύριος
αὐτοῦ χρείαν ἔχει. καὶ ἀπελθόντες οἱ ἀπεσταλμένοι
εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς. λύοντες δὲ αὐτοῦ τὸν
πῶλον εἶπαν οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· τί λύετε
τὸν πῶλον; οἱ δὲ εἶπαν· ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν
ἔχει. καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἐπιρίψαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐπὶ τὸν πῶλον
ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν. πορευομένου δὲ αὐτοῦ
ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. ἐγγίζοντος
δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν
Ἐλαιῶν ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν
χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν
ὧν εἶδον δυνάμεων, λέγοντες· εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι κυρίου· εἰρήνη
ἐν οὐρανῷ καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. καί τινες τῶν
Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπαν πρὸς αὐτόν·
διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου. καὶ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι
σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται.

λ΄

Καὶ ὡς ἤγγισεν ἰδὼν τὴν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ'
αὐτῇ λέγων ὅτι· εἰ ἔγνως ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου καὶ
σὺ τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ
ὀφθαλμῶν σου. ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ καὶ
παρεμβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι καὶ
περικυκλώσουσί σε καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν
καὶ ἐδαφιοῦσί σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ καὶ
οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ ἀνθ' ὧν
οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

λα΄

Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν
τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας,
λέγων αὐτοῖς· γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος
προσευχῆς ἐστιν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε
σπήλαιον λῃστῶν. καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ'
ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ ἐζήτουν
αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ οἱ πρωτεύοντες τοῦ λαοῦ·
καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ τί ποιήσωσιν αὐτόν, ὁ λαὸς
γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.

λβ΄

Καὶ ἐγένετο μιᾶς τῶν ἡμερῶν διδάσκοντος
αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου
ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν
τοῖς πρεσβυτέροις καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· εἰπὸν
ἡμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν
ὁ δοὺς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην; ἀποκριθεὶς δὲ
εἶπε πρὸς αὐτούς· ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον,
καὶ εἴπατέ μοι· τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ
ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς
ἑαυτοὺς λέγοντες· ὅτι ἐὰν εἴπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ,
ἐρεῖ· διὰ τί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν·
ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς·
πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι.
καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς αὐτούς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

λγ΄

Ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν
ταύτην· ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ
ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησε χρόνους
ἱκανούς. καὶ τῷ καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς
γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ
ἀμπελῶνος δώσουσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ
ἐξαπέστειλαν αὐτὸν κενόν. καὶ προσέθετο
ἕτερον πέμψαι δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες
καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. καὶ
προσέθετο τρίτον πέμψαι· οἱ δὲ καὶ τοῦτον
τραυματίσαντες ἐξέβαλον. εἶπε δὲ ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος· τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου
τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἐντραπήσονται.
ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίσαντο πρὸς
ἑαυτοὺς λέγοντες· οὗτος ἐστιν ὁ κληρονόμος·
δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται
ἡ κληρονομία. καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ
ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν. τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς
ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει
τοὺς γεωργοὺς τούτους καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα
ἄλλοις. ἀκούσαντες δὲ εἶπαν· μὴ γένοιτο.
ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπε· τί οὖν ἐστι τὸ
γεγραμμένον τοῦτο· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
γωνίας; πᾶς ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον ἐκεῖνον
συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει
αὐτόν. καὶ ἐζήτησαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτῷ τὰς χεῖρας ἐν
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν
γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην
εἶπεν.

λδ΄

Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους
ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα
ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, ὥστε παραδοῦναι
αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος.
καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε,
οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις καὶ οὐ
λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν
ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστιν Καίσαρι φόρους
δοῦναι ἢ οὔ; κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν
εἶπε πρὸς αὐτούς· τί με πειράζετε; ἐπιδείξατέ
μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν;
οἱ δὲ εἶπαν· Καίσαρος. ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
τοίνυν ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ
θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ οὐκ ἴσχυσαν ῥῆμα αὐτοῦ
ἐπιλαβέσθαι ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, καὶ θαυμάσαντες
ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν.

λε΄

Προσελθόντες δέ τινες τῶν Σαδδουκαίων,
οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν
αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν
ἡμῖν ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων
γυναῖκα καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ
σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ
ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν
ἄτεκνος· καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν
αὐτήν, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν
τέκνα καὶ ἀπέθανον· ὕστερον δὲ πάντων καὶ
ἡ γυνὴ ἀπέθανε. τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος αὐτῶν
γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οἱ υἱοὶ
τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ γαμίσκονται·
οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν
καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν
οὔτε γαμίσκονται· οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι
δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσι καὶ υἱοί εἰσι τοῦ
θεοῦ τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες. ὅτι δὲ ἐγείρονται
οἱ νεκροί, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τοῦ βάτου,
ὡς λέγει κύριον τὸν θεὸν Ἀβραὰμ καὶ θεὸν Ἰσαὰκ
καὶ θεὸν Ἰακώβ· θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ
ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. ἀποκριθέντες
δέ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν· διδάσκαλε,
καλῶς εἶπας. καὶ οὐκέτι ἐτόλμων αὐτὸν οὐδὲν
ἐπερωτῆσαι.

λς΄

Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· πῶς λέγουσι τὸν χριστὸν
εἶναι υἱὸν Δαυίδ; καὶ αὐτὸς Δαυὶδ λέγει ἐν βίβλῳ
ψαλμῶν· εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ
δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου. Δαυὶδ οὖν κύριον αὐτὸν καλεῖ,
καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν; ἀκούοντος δὲ παντὸς
τοῦ λαοῦ εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· βλέπετε
ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν
ἐν στολαῖς καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς
καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, οἱ κατεσθίοντες
τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ
προσευχόμενοι· οὗτοι λήψονται περισσότερον
κρίμα.

λζ΄

Καὶ ἀναβλέψας εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα
αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους· εἶδε δέ
τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ λεπτὰ δύο·
καὶ εἶπεν· ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη
ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων ἔβαλεν· πάντες γὰρ
οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς
τὰ δῶρα, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς
πάντα ὅλον τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν.

λη΄

Καί τινες ἔλεγον περὶ τοῦ ἱεροῦ ὅτι λίθοις
καλοῖς καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται· εἶπε δέ·
ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς
οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ καταλυθήσεται.
ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε,
πότε οὖν ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν
μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; ὁ δὲ εἶπεν· βλέπετε μὴ
πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου λέγοντες· ἐγώ εἰμι, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικεν·
μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. ὅταν δὲ ἀκούσητε
πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ
γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως
τὸ τέλος. τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· ἐγερθήσεται
ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν·
σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ
λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ'
οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται. πρὸ δὲ τούτων πάντων
ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ
διώξουσιν παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ
φυλακάς, ἀπαγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν
εἰς μαρτύριον. θέτε οὖν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν
μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω
ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν ἣν οὐ δυνήσονται
ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι
ὑμῖν. παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ
ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν
ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων
διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν
οὐ μὴ ἀπόληται. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε
τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

μ΄

Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων
Ἰερουσαλήμ, τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις
αὐτῆς. τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ
ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσῃ αὐτῇ ἐκχωρείτωσαν, καὶ οἱ
ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν·
ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰσιν τοῦ πλησθῆναι
πάντα τὰ γεγραμμένα. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῳ· καὶ πεσοῦνται στόματι
μαχαίρης καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη
πάντα· καὶ Ἰερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ
ἐθνῶν, ἄχρι οὗ πληρωθῶσιν καιροὶ ἐθνῶν.

μα΄

Καὶ ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ
ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν
ἀπορίᾳ ἠχοῦς θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων
ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν
ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ
δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ἀρχομένων δὲ
τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς
κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις
ὑμῶν. καὶ εἶπεν παραβολὴν αὐτοῖς· ἴδετε τὴν
συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα· ὅταν προβάλωσιν
ἤδη, βλέποντες ἀπ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς
τὸ θέρος ἐστίν· οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε
ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ
βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ
παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα γένηται.
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι
μου οὐ μὴ παρελεύσονται.

μβ΄

Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρηθῶσιν
ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ
μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῇ ἐφ' ὑμᾶς
ἐξαίφνης ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ὡς παγὶς γὰρ ἐπεισελεύσεται
ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον
πάσης τῆς γῆς. ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ
δεόμενοι ἵνα κατισχύσητε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα
τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ἦν δὲ τὰς ἡμέρας
διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος
ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν·
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ
ἀκούειν αὐτοῦ.

μγ΄

Ἦν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη πάσχα·
καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς
ἀνέλωσιν αὐτόν, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν.
εἰσῆλθε δὲ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν καλούμενον
Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα·
καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς

σκοπῆς σου. † καὶ ἀφεὶς ἐλθὲ εἰς
τὸ ἱερόν, ἤρξαντο ἐκκλείειν τοὺς πω-
λοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας
λέγων αὐτοῖς· γέγραπται, ὁ οἶκός μου,
οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν
ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν. καὶ
ἐδίδασκεν τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ
ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι· καὶ οἱ πρῶτοι
τοῦ λαοῦ· καὶ οὐχ εὕρισκον. τὸ τί ποι-

εἰσ τὸ ἱερόν
τῇ ἐπιούσῃ
τῇ τρίτῃ
τῇ τετάρτῃ
τῇ πέμπτῃ
τῇ ἕκτῃ
τῇ ἑβδόμῃ

ήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται. † καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν ἔκλαυσεν
ἐπ' αὐτῇ λέγων· ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ τὰ πρὸς
εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ
καὶ περικυκλώσουσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι καὶ περικυκλώσουσί σε
καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν· καὶ ἐδαφιοῦσί σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί·
καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν
τῆς ἐπισκοπῆς σου. † καὶ ἀφεὶς ἐλθὼν εἰς

† τῇ τρίτῃ τοῦ β
† τῇ τετάρτῃ τοῦ ιβ
† τῇ πέμπτῃ τοῦ ιγ
† τῇ ἕκτῃ τοῦ ιδ
† τῇ ἑβδόμῃ τοῦ ιε

Τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πω-
λοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας
λέγων αὐτοῖς· γέγραπται, ὁ οἶκός μου,
οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν
ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν. καὶ
ἐδίδασκεν τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ
ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι· καὶ οἱ πρῶτοι
τοῦ λαοῦ· καὶ οὐχ εὕρισκον. τὸ τί ποι-

† τῇ τρίτῃ τοῦ β
† τῇ τετάρτῃ τοῦ ιβ
† τῇ πέμπτῃ τοῦ ιγ
† τῇ ἕκτῃ τοῦ ιδ
† τῇ ἑβδόμῃ τοῦ ιε

ήσωσιν· ἀκούσαντες γὰρ πάντες τοῦ λαοῦ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.
† καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν
δώδεκα. † καὶ τὸ πρωῒ πορευόμενοι παρὰ τὴν συκῆν εἶδον αὐτὴν ἐξηραμμένην
ἐκ ῥιζῶν. † καὶ διαβλεψάμενος ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· ῥαββεί, ἴδε ἡ συκῆ ἣν κα-
τηράσω ἐξήρανται. † καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν θεοῦ.
† ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύῃ ὅτι ὃ λαλεῖ
γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. † διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα προσευχό-
μενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. † καὶ ὅταν στήκετε
προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν. † εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. † καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς

† τῇ ἑβδόμῃ τοῦ ιε

Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, † καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα ποιῇς;
† ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα, καὶ ἀποκρίθητέ
μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· † τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρα-
νοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ μοι. † οἱ δὲ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέ-
γοντες· ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; † ἀλλὰ
εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων; ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην
ὄντως ὅτι προφήτης ἦν. † καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν· οὐκ οἴδαμεν.
† καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

† τῇ ἑβδόμῃ τοῦ ιε

αὐτὸν [ε]ωρ[ο]ις · καὶ ὁ πατὴρ ἐκ χρόνου
ἱκανοῦ · καὶ ὁ καιρὸς ἐπιτίθει πρὸς τοῦ
γεωργοὺς δοῦλον · ἵνα ἀπὸ τοῦ καρ-
τοῦ αὐτοῦ λάβωσι τὸ ἀπ' αὐτοῦ ὀφει-
λόμενον · οἱ δὲ ἐκβαλόντες αὐτὸν
προσέθηκαν πέμψαι ἕτερον δοῦλον ·
καὶ ἐκεῖνον δέροντες καὶ ἀτιμάσαν-
τες, ἀπέστειλαν κενόν · καὶ προσέθετο
πέμψαι τρίτον · οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυμα-
τίσαντες, ἐξέβαλον · εἶπε δὲ ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος · τί ποιήσω · πέμψω
τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν · ἴσως
τοῦτον ἰδόντες, ἐντραπήσονται · ἰδόντες δὲ
αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς
ἑαυτούς λέγοντες · οὗτός ἐστιν ὁ κλη-
ρονόμος · δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν,
ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία · καὶ
ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος
ἀπέκτειναν · τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς
ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος · ἐλεύσεται
καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους
καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις · ἀκού-
σαντες δὲ εἶπαν · μὴ γένοιτο · ὁ δὲ ἐμ-
βλέψας αὐτοῖς εἶπε · τί οὖν ἐστι τὸ γε-
γραμμένον τοῦτο · λίθον ὃν ἀπεδο-
κίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγε-
νήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας · πᾶς ὁ πε-
σὼν ἐπὶ τὸν λίθον ἐκεῖνον συνθλα-
σθήσεται · ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει
αὐτόν · καὶ ἐζήτουν οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ ἱερεῖς κρατῆσαι αὐτὸν ἐν αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν · ἔγνω-
σαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβο-
λὴν ταύτην εἶπεν · καὶ παρατηρήσαν-
τες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους ὑποκρι-
νομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα
ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, ὥστε παρα-
δοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ
τοῦ ἡγεμόνος · καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν
λέγοντες · διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς
λέγεις καὶ διδάσκεις καὶ οὐ λαμβάνεις
πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν
τοῦ θεοῦ διδάσκεις · ἔξεστιν Καίσαρι
φόρους δοῦναι ἢ οὔ · κατανοήσας δὲ
αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπε πρὸς αὐ-
τούς · τί με πειράζετε · ἐπιδείξατέ μοι
δηνάριον · τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπι-
γραφήν · ἀποκριθέντες δὲ εἶπαν · Καί-
σαρος · καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς · ἀπόδοτε
οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ
θεοῦ τῷ θεῷ · καὶ οὐκ ἴσχυσαν ῥῆμα
ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ,
καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει
αὐτοῦ ἐσίγησαν · προσελθόντες δέ τινες
τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες
ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐ-
τὸν λέγοντες · διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγρα-
ψεν ἡμῖν ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀπο-
θάνῃ ἔχων γυναῖκα καὶ οὗτος ἄτεκνος
ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ · ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ
ἦσαν · καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα
ἀπέθανεν ἄτεκνος · καὶ ὁ δεύτερος καὶ
ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν · ὡσαύτως δὲ
καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν τέκνα καὶ
ἀπέθανον · ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθα-
νε καὶ ἡ γυνή · ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει
τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή · οἱ γὰρ ἑπτὰ
ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα · καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς · οἱ υἱοὶ τοῦ
αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ γαμίσκον-
ται · οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος
ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως
τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γα-
μίσκονται · οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύ-
νανται · ἰσάγγελοι γάρ εἰσι καὶ υἱοί
εἰσι τοῦ θεοῦ τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄν-
τες · ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ
Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τοῦ βάτου, ὡς
λέγει κύριον τὸν θεὸν Ἀβραὰμ καὶ θεὸν
Ἰσαὰκ καὶ θεὸν Ἰακώβ · θεὸς δὲ οὐκ ἔστι
νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων · πάντες γὰρ αὐ-
τῷ ζῶσιν · ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν
γραμματέων εἶπαν · διδάσκαλε, καλῶς
εἶπας · οὐκέτι γὰρ ἐτόλμων αὐτὸν οὐδὲν
ἐπερωτῆσαι · αὐτὸς δὲ λέγει πρὸς αὐ-
τούς · πῶς λέγουσι τὸν χριστὸν εἶναι
υἱὸν Δαυίδ · καὶ αὐτὸς Δαυὶδ λέγει ἐν
βίβλῳ ψαλμῶν · εἶπε κύριος τῷ κυρίῳ
μου · κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν πο-
δῶν σου · Δαυὶδ οὖν κύριον αὐτὸν κα-
λεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν · ἀκού-
οντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπε πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ · βλέπετε ἀπὸ τῶν
γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν
ἐν στολαῖς καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας
ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας
ἐν τοῖς δείπνοις · οἱ κατεσθίοντες τὰς
οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μα-
κρὰ προσευχόμενοι · οὗτοι λήψονται
περισσότερον κρίμα · ἀναβλέψας δὲ
εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν
εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους · εἶδε
δέ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν
ἐκεῖ λεπτὰ δύο · καὶ εἶπεν · ἀληθῶς
λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ
πλεῖον πάντων ἔβαλεν · πάντες γὰρ
οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς
ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα · αὕτη δὲ ἐκ τοῦ
ὑστερήματος αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχε
ἔβαλε τὸν βίον ὅλον αὐτῆς · καὶ τινων
λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ ὅτι λίθοις
καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται,
εἶπεν · ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται
ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος
ἐπὶ λίθον ὃς οὐ καταλυθήσεται · ἐπη-
ρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες · διδάσκα-
λε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ
σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι ·
ὁ δὲ εἶπε · βλέπετε μὴ πλανηθῆτε · πολ-
λοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου λέγοντες · ἐγώ εἰμι, καὶ ὁ καιρὸς
ἤγγικεν · μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω
αὐτῶν · ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους
καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε · δεῖ
γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ
εὐθέως τὸ τέλος · τότε ἔλεγεν αὐτοῖς ·
ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ βασι-
λεία ἐπὶ βασιλείαν · σεισμοί τε μεγά-
λοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ
ἔσονται · φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ'
οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται · πρὸ δὲ τούτων
πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν παραδιδόν-
τες εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς
ἀπαγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγε-
μόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου · ἀπο-
βήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον · θέτε
οὖν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμε-
λετᾶν ἀπολογηθῆναι · ἐγὼ γὰρ δώσω
ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν ἣν οὐ δυνήσον-
ται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες
οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν · παραδοθήσεσθε
δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ
συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώσου-
σιν ἐξ ὑμῶν · καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου · καὶ θρὶξ
ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται ·
τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς
ὑμῶν · ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ
στρατοπέδων Ἰερουσαλήμ, τότε γνῶτε
ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς · τότε οἱ
ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη,
καὶ οἱ ἐν μέσῃ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν,
καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθω-
σαν εἰς αὐτήν · ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως
αὗταί εἰσιν τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ
γεγραμμένα · οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις · ἔσται γὰρ ἀνάγκη
μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὀργὴ τῷ λαῷ
τούτῳ · καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαί-
ρης καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ
ἔθνη πάντα · καὶ Ἰερουσαλὴμ ἔσται πα-
τουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρις οὗ πληρω-
θῶσιν καιροὶ ἐθνῶν · καὶ ἔσονται σημεῖα
ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις, καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ
ἠχοῦς θαλάσσης καὶ σάλου · ἀποψυχόν-
των ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδο-
κίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ ·
αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευ-
θήσονται · καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ
μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς · ἀρ-
χομένων δὲ τούτων γίνεσθαι ἀνακύ-
ψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν,
διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν · καὶ
εἶπεν παραβολὴν αὐτοῖς · ἴδετε τὴν συ-
κῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα · ὅταν προ-
βάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀπ' ἑαυτῶν
γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν ·
οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε ταῦτα γι-
νόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ
βασιλεία τοῦ θεοῦ · ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν
πάντα γένηται · ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ πα-
ρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ πα-
ρελεύσονται · προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μή
ποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραι-
πάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς,
καὶ ἐπιστῇ ἐφ' ὑμᾶς ἐξαίφνης ἡ ἡμέρα
ἐκείνη · ὡς παγὶς γὰρ ἐπεισελεύσεται
ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρό-
σωπον πάσης τῆς γῆς · ἀγρυπνεῖτε οὖν
ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα κατισχύ-
σητε ἐκφυγεῖν πάντα ταῦτα τὰ μέλλο-
ντα γίνεσθαι καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου · ἦν δὲ τὰς ἡμέ-
ρας διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, τὰς δὲ νύκτας
ἐξερχόμενος ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ
καλούμενον Ἐλαιῶν · καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ὤρθριζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκού-
ειν αὐτοῦ · ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα ἡ ἑορ-
τὴ τῶν ἀζύμων · καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς ἀνέλωσιν
αὐτόν · ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν · εἰσῆλ-
θεν δὲ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν καλού-
μενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν δώδεκα · καὶ ἀπελθὼν συνελάλη-
σεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ στρατηγοῖς
τὸ πῶς αὐτοῖς παραδῷ αὐτόν · καὶ ἐχά-
ρησαν καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον
δοῦναι · καὶ ἐξωμολόγησεν καὶ ἐζήτει
εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν ἄτερ
ὄχλου αὐτοῖς · ἦλθεν δὲ ἡ ἡμέρα τῶν
ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα ·
καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον καὶ Ἰωάννην
εἰπών · πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν
τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν · οἱ δὲ εἶπαν
αὐτῷ · ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν · ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς · ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν
εἰς τὴν πόλιν συναντήσει ὑμῖν ἄνθρω-
πος κεράμιον ὕδατος βαστάζων · ἀκο-
λουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν εἰς ἣν
εἰσπορεύεται · καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδε-
σπότῃ τῆς οἰκίας · λέγει σοι ὁ διδά-
σκαλος · ποῦ ἐστιν τὸ κατάλυμα ὅπου
τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φά-
γω · καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον
μέγα ἐστρωμένον · ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ·
ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἰρήκει
αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα · καὶ
ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσεν καὶ οἱ δώ-
δεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ · καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτούς · ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦ-
το τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ
με παθεῖν · λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι
οὐ μὴ φάγω αὐτὸ ἕως ὅτου πληρωθῇ
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ · καὶ δεξάμε-
νος ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπεν ·
λάβετε τοῦτο καὶ διακρίνατε εἰς ἑαυ-
τούς · λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ
τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέ-
λου ἕως οὗ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ ·
καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλα-
σεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων · τοῦτό
ἐστιν τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν δι-
δόμενον · τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν
ἀνάμνησιν · ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον
μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων · τοῦτο τὸ
ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ
αἵματί μου τῷ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμε-
νον · πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόν-
τός με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης ·
καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸ
ὡρισμένον πορεύεται, πλὴν οὐαὶ τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται ·
καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυ-
τοὺς τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο
μέλλων πράσσειν · ἐγένετο δὲ καὶ φι-
λονεικία ἐν αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ
εἶναι μείζων · ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς · οἱ βα-
σιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν,
καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται
καλοῦνται · ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ'
ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτε-
ρος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν ·
τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ δια-
κονῶν · οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος · ἐγὼ δὲ ἐν
μέσῳ ὑμῶν εἰμι ὡς ὁ διακονῶν · ὑμεῖς
δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ
ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου · κἀγὼ διατίθε-
μαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ
μου βασιλείαν, ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε
ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ
μου, καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων τὰς δώ-
δεκα φυλὰς κρίνοντες τοῦ Ἰσραήλ ·
εἶπε δὲ ὁ κύριος · Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ
Σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι
ὡς τὸν σῖτον · ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ,
ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου · καὶ σύ
ποτε ἐπιστρέψας στήρισον τοὺς ἀδελ-
φούς σου · ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ · κύριε, μετὰ
σοῦ ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ
εἰς θάνατον πορεύεσθαι · ὁ δὲ εἶπεν ·
λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσει σήμερον
ἀλέκτωρ ἕως τρίς με ἀπαρνήσῃ εἰδέναι
· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς · ὅτε ἀπέστει-
λα ὑμᾶς χωρὶς βαλλαντίου καὶ πήρας
καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήσατε ·
οἱ δὲ εἶπαν · οὐδενός · εἶπεν οὖν αὐτοῖς ·
ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον ἀράτω
ὁμοίως καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πω-
λησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγορά-
σατω μάχαιραν · λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι
τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι
ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη ·
καὶ γὰρ τὸ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει · οἱ δὲ
εἶπαν · κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο ·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς · ἱκανόν ἐστιν · καὶ
ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ
ὄρος τῶν Ἐλαιῶν · ἠκολούθησαν δὲ
αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταί · γενόμενος δὲ ἐπὶ
τοῦ τόπου εἶπεν αὐτοῖς · προσεύχεσθε
μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν · καὶ αὐτὸς
ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λιθοβολη-
σίαν, καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύχετο
λέγων · πάτερ, εἰ βούλει παρένεγκε τὸ
ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ · πλὴν μὴ τὸ
θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω · ὤφθη
δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων
αὐτόν · καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτε-
νέστερον προσηύχετο · ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς
αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαί-
νοντος ἐπὶ τὴν γῆν · καὶ ἀναστὰς ἀπὸ
τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μα-
θητὰς εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ
τῆς λύπης · καὶ εἶπεν αὐτοῖς · τί καθεύ-
δετε · ἀναστάντες προσεύχεσθε μὴ εἰσ-
ελθεῖν εἰς πειρασμόν · ἔτι δὲ αὐτοῦ λα-
λοῦντος ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος
Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα προήρχετο αὐ-
τῶν καὶ ἤγγισεν τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι
αὐτόν · ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ · Ἰούδα,
φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πα-
ραδίδως · ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ
ἐσόμενον εἶπαν · κύριε, εἰ πατάξομεν
ἐν μαχαίρῃ · καὶ ἔπαισεν εἷς τις ἐκ τῶν
μετ' αὐτοῦ τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως
καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν ·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν · ἐᾶτε
ἕως τούτου · καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου
ἰάσατο αὐτόν · εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς
τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχι-
ερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ
πρεσβυτέρους · ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθα-
τε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλα-
βεῖν με · καθ' ἡμέραν ὄντος μου πρὸς
ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξετείνατε τὰς
χεῖρας ἐπ' ἐμέ · ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστὶν
ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους · συλ-
λαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον καὶ εἰσήγα-
γον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως · ὁ δὲ
Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν · περιαψά-
ντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς καὶ συ-
γκαθισάντων ἐκάθητο ὁ Πέτρος μέσος
αὐτῶν · ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις
καθήμενον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα
αὐτῷ εἶπεν · καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν ·
ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν λέγων · οὐκ οἶδα
αὐτόν, γύναι · καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος
ἰδὼν αὐτὸν ἔφη · καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ ·
ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν · ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί ·
καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς ἄλλος
τις διϊσχυρίζετο λέγων · ἐπ' ἀληθείας
καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν, καὶ γὰρ Γαλι-
λαῖός ἐστιν · καὶ εἶπεν ὁ Πέτρος · ἄν-
θρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις · καὶ παρα-
χρῆμα ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφώνησεν
ἀλέκτωρ · καὶ στραφεὶς ὁ κύριος ἐνέ-
βλεψεν τῷ Πέτρῳ · καὶ ὑπεμνήσθη ὁ
Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ κυρίου ὡς εἶ-
πεν αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι
σήμερον ἀπαρνήσῃ με τρίς · καὶ ἐξελ-
θὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς · καὶ οἱ ἄν-
δρες οἱ συνέχοντες αὐτὸν ἐνέπαιζον
αὐτῷ δέροντες · καὶ περικαλύψαντες
αὐτὸν ἐπηρώτων λέγοντες · προφήτευ-
σον, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε · καὶ ἕτερα
πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐ-
τόν · καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη
τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς
τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀπήγαγον αὐ-
τὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν λέγοντες ·
εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπὸν ἡμῖν · εἶπεν δὲ
αὐτοῖς · ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύ-
σητε · ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀπο-
κριθῆτε μοι οὐδὲ ἀπολύσητε · ἀπὸ τοῦ
νῦν δὲ ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου κα-
θήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ
θεοῦ · εἶπαν δὲ πάντες · σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ · ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη · ὑμεῖς
λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι · οἱ δὲ εἶπαν · τί ἔτι
ἔχομεν μαρτυρίας χρῄζομεν · αὐτοὶ γὰρ
ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ ·
καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν
ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον · ἤρξαντο
δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες · τοῦτον
εὕραμεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος ἡμῶν
καὶ κωλύοντα φόρους Καίσαρι δι-
δόναι καὶ λέγοντα ἑαυτὸν χριστὸν βα-
σιλέα εἶναι · ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν
αὐτὸν λέγων · σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
δαίων · ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη · σὺ
λέγεις · ὁ δὲ Πιλάτος εἶπεν πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους · οὐδὲν εὑρί-
σκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ ·
οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες ὅτι ἀνασείει
τὸν λαὸν διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰου-
δαίας, καὶ ἄρξας ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
ἕως ὧδε · ὁ δὲ Πιλάτος ἀκούσας Γαλι-
λαίας ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γα-
λιλαῖός ἐστιν · καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς
ἐξουσίας Ἡρῴδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν
αὐτὸν πρὸς Ἡρῴδην ὄντα καὶ αὐτὸν
ἐν Ἰερουσαλὴμ ἐν ταύταις ταῖς ἡμέ-
ραις · ὁ δὲ Ἡρῴδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν
ἐχάρη λίαν · ἦν γὰρ ἐξ ἱκανῶν χρόνων
θέλων ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἀκούειν περὶ
αὐτοῦ καὶ ἤλπιζέν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ'
αὐτοῦ γινόμενον · ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν
ἐν λόγοις ἱκανοῖς · αὐτὸς δὲ οὐδὲν αὐτῷ
ἀπεκρίνατο · εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως κατη-
γοροῦντες αὐτοῦ · ἐξουθενήσας δὲ αὐ-
τὸν ὁ Ἡρῴδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν
αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας περιβαλὼν ἐσθῆτα
λαμπρὰν ἀνέπεμψεν τῷ Πιλάτῳ · ἐγέ-
νοντο δὲ φίλοι ὅ τε Ἡρῴδης καὶ ὁ Πιλᾶ-
τος ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων ·
προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Πιλάτος τοὺς
ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν
λαὸν εἶπεν πρὸς αὐτούς · προσηνέγκα-
τε μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὡς ἀπο-
στρέφοντα τὸν λαόν · καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώ-
πιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐδὲν εὗρον ἐν
τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν κατη-
γορεῖτε κατ' αὐτοῦ · ἀλλ' οὐδὲ Ἡρῴδης ·
ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν · καὶ
ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶν πε-
πραγμένον αὐτῷ · παιδεύσας οὖν αὐ-
τὸν

τίμος ὅτι ἡ κόμη καὶ αὐτὴ γραφὴ ἀποκριθὶ
τῶ δ΄ εἶ πρὸ καίσαρος · οὐδ΄ εἶ πε μὰ τοῦ ς ·
ἀποδό τε τοίνυν τῶ καίσαρος, καίσαρι ·
καὶ τὰ τοῦ θῦ, τῶ θῶ · καὶ οὐκ ἴσχυσαν ϵ
πλανῶθαι αὐτοῦ ῥήματος ὅμως τοίνυν
τοῦ λαοῦ · καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῆ ἀποκρίσι
αὐτοῦ, ἐσίγησαν. προσελθόντες δὲ
ἔτι πρὸς τοῦ σαδδουκαίους · οἱ λέγοντες
μὴ εἶναι ἀνάστασιν νεκρῶν · καὶ ἐπηρώτησαν
αὐτὸν λέγοντες · διδάσκαλε · μωσῆς
ἔγραψεν ἡμῖν · ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ
ἔχων γυναῖκα · καὶ οὗτος ἄτεκνος
ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν
γυναῖκα · καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῶ ἀ
δελφῶ αὐτοῦ · ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν ·
καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν
ἄτεκνος · καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν
γυναῖκα · καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος ·
καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως · ὡσαύτως
δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν τέκνα · ϛ
ὕστερον δὲ πάντων, ἀπέθανε
καὶ ἡ γυνή · ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει,
τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή · οἱ γὰρ ἑπτὰ εἶχον

ἡμᾶς αὐτοῖς εἶπε · τί οὖν ἐστὶ τὸ γεγραμμένον
τοῦτο · λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδο
μοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
γωνίας · πᾶς ὁ πεσὼν ἐπὶ ἐκεῖνον τὸν
λίθον, συνθλασθήσεται · ἐφ΄ ὃν δ΄ ἂν πέσῃ,
λικμήσει αὐτόν · ϵ καὶ ἐζήτησαν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν
ἐπ΄ αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ·
καὶ ἐφοβήθησαν · ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς
αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε ·
καὶ παρατηρήσαντες, ἀπέστειλαν
καθέτους · ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς
δικαίους εἶναι · ἵνα δόλῳ λάβωσιν αὐτοῦ
λόγον, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ
καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος · καὶ ἐπη
ρώτησαν αὐτὸν λέγοντες · διδάσκαλε ϵ
οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις ·
καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον · ἀλλ΄ ἐπ
ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θῦ διδάσκεις ·
ἔξεστιν ἡμῖν, καίσαρι φόρον δοῦναι,
ἢ οὔ · κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πα
νουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς · τί με ιη
πειράζετε · δεῖξόν μοι δηνάριον ·

ρκδ

ρκε

ρκς

ρκζ

ρκη

ρκθ

ρλ

ρλα

ρλβ

ρλγ

ρλδ

ρλε

ρλς

ρλζ

ρλη

ρλθ

ρμ

ρμα

ρμβ

ρμγ

ρμδ

ρμε

ρμς

ρμζ

ρμη

ρμθ

ρν

ρνα

ρνβ

ρνγ

ρνδ

ρνε

ρνς

ρνζ

ρνη

ρνθ

ρξ

ρξα

ρξβ

ρξγ

ρξδ

ρξε

ρξς

ρξζ

ρξη

ρξθ

ρο

ροα

ροβ

ρογ

ροδ

ροε

ρος

ροζ

ροη

ροθ

ρπ

ρπα

ρπβ

ρπγ

ρπδ

ρπε

ρπς

ρπζ

ρπη

ρπθ

ρρ

ρρα

ρρβ

ρργ

ρρδ

ρρε

ρρς

ρρζ

ρρη

ρρθ

ρς

ρςα

ρςβ

ρςγ

ρςδ

ρςε

ρςς

ρςζ

ρςη

ρςθ

ρζ

ρζα

ρζβ

ρζγ

ρζδ

ρζε

ρζς

ρζζ

ρζη

ρζθ

ρη

ρηα

ρηβ

ρηγ

ρηδ

ρηε

ρης

ρηζ

ρηη

ρηθ

ρθ

ρθα

ρθβ

ρθγ

ρθδ

ρθε

ρθς

ρθζ

ρθη

ρθθ

σ

σα

σβ

σγ

σδ

σε

σς

σζ

ση

σθ

σα

σαα

σαβ

σαγ

σαδ

σαε

σας

σαζ

σαη

σαθ

σβ

σβα

σββ

σβγ

σβδ

σβε

σβς

σβζ

σβη

σβθ

σγ

σγα

σγβ

σγγ

σγδ

σγε

σγς

σγζ

σγη

σγθ

σδ

σδα

σδβ

σδγ

σδδ

σδε

σδς

σδζ

σδη

σδθ

σε

σεα

σεβ

σεγ

σεδ

σεε

σες

σεζ

σεη

σεθ

σς

σςα

σςβ

σςγ

σςδ

σςε

σςς

σςζ

σςη

σςθ

σζ

σζα

σζβ

σζγ

σζδ

σζε

σζς

σζζ

σζη

σζθ

ση

σηα

σηβ

σηγ

σηδ

σηε

σης

σηζ

σηη

σηθ

σθ

σθα

σθβ

σθγ

σθδ

σθε

σθς

σθζ

σθη

σθθ

τ

τα

τβ

τγ

τδ

τε

τς

τζ

τη

τθ

τα

ταα

ταβ

ταγ

ταδ

ταε

τας

ταζ

ταη

ταθ

τβ

τβα

ττβ

τβγ

τβδ

τβε

τβς

τβζ

τβη

τβθ

τγ

τγα

τγβ

τγγ

τγδ

τγε

τγς

τγζ

τγη

τγθ

τδ

τδα

τδβ

τδγ

τδδ

τδε

τδς

τδζ

τδη

τδθ

τε

τεα

τεβ

τεγ

τεδ

τεε

τες

τεζ

τεη

τεθ

τς

τςα

τςβ

τςγ

τςδ

τςε

τςς

τςζ

τςη

τςθ

τζ

τζα

τζβ

τζγ

τζδ

τζε

τζς

τζζ

τζη

τζθ

τη

τηα

τηβ

τηγ

τηδ

τηε

της

τηζ

τηη

τηθ

τθ

τθα

τθβ

τθγ

τθδ

τθε

τθς

τθζ

τθη

τθθ

υ

υα

υβ

υγ

υδ

υε

υς

υζ

υη

υθ

υα

υαα

υαβ

υαγ

υαδ

υαε

υας

υαζ

υαη

υαθ

υβ

υβα

υββ

υβγ

υβδ

υβε

υβς

υβζ

υβη

υβθ

υγ

υγα

υγβ

υγγ

υγδ

υγε

υγς

υγζ

υγη

υγθ

υδ

υδα

υδβ

υδγ

υδδ

υδε

υδς

υδζ

υδη

υδθ

υε

υεα

υεβ

υεγ

υεδ

υεε

υες

υεζ

υεη

υεθ

υς

υςα

υςβ

υςγ

υςδ

υςε

υςς

υςζ

υςη

υςθ

υζ

υζα

υζβ

υζγ

υζδ

υζε

υζς

υζζ

υζη

υζθ

υη

υηα

υηβ

υηγ

υηδ

υηε

υης

υηζ

υηη

υηθ

υθ

υθα

υθβ

υθγ

υθδ

υθε

υθς

υθζ

υθη

υθθ

φ

φα

φβ

φγ

φδ

φε

φς

φζ

φη

φθ

φα

φαα

φαβ

φαγ

φαδ

φαε

φας

φαζ

φαη

φαθ

φβ

φβα

φββ

φβγ

φβδ

φβε

φβς

φβζ

φβη

φβθ

φγ

φγα

φγβ

φγγ

φγδ

φγε

φγς

φγζ

φγη

φγθ

φδ

φδα

φδβ

φδγ

φδδ

φδε

φδς

φδζ

φδη

φδθ

φε

φεα

φεβ

φεγ

φεδ

φεε

φες

φεζ

φεη

φεθ

φς

φςα

φςβ

φςγ

φςδ

φςε

φςς

φςζ

φςη

φςθ

φζ

φζα

φζβ

φζγ

φζδ

φζε

φζς

φζζ

φζη

φζθ

φη

φηα

φηβ

φηγ

φηδ

φηε

φης

φηζ

φηη

φηθ

φθ

φθα

φθβ

φθγ

φθδ

φθε

φθς

φθζ

φθη

φθθ

χ

χα

χβ

χγ

χδ

χε

χς

χζ

χη

χθ

χα

χαα

χαβ

χαγ

χαδ

χαε

χας

χαζ

χαη

χαθ

χβ

χβα

χββ

χβγ

χβδ

χβε

χβς

χβζ

χβη

χβθ

χγ

χγα

χγβ

χγγ

χγδ

χγε

χγς

χγζ

χγη

χγθ

χδ

χδα

χδβ

χδγ

χδδ

χδε

χδς

χδζ

χδη

χδθ

χε

χεα

χεβ

χεγ

χεδ

χεε

χες

χεζ

χεη

χεθ

χς

χςα

χςβ

χςγ

χςδ

χςε

χςς

χςζ

χςη

χςθ

χζ

χζα

χζβ

χζγ

χζδ

χζε

χζς

χζζ

χζη

χζθ

χη

χηα

χηβ

χηγ

χηδ

χηε

χης

χηζ

χηη

χηθ

χθ

χθα

χθβ

χθγ

χθδ

χθε

χθς

χθζ

χθη

χθθ

ψ

ψα

ψβ

ψγ

ψδ

ψε

ψς

ψζ

ψη

ψθ

ψα

ψαα

ψαβ

ψαγ

ψαδ

ψαε

ψας

ψαζ

ψαη

ψαθ

ψβ

ψβα

ψββ

ψβγ

ψβδ

ψβε

ψβς

ψβζ

ψβη

ψβθ

ψγ

ψγα

ψγβ

ψγγ

ψγδ

ψγε

ψγς

ψγζ

ψγη

ψγθ

ψδ

ψδα

ψδβ

ψδγ

ψδδ

ψδε

ψδς

ψδζ

ψδη

ψδθ

ψε

ψεα

ψεβ

ψεγ

ψεδ

ψεε

ψες

ψεζ

ψεη

ψεθ

ψς

ψςα

ψςβ

ψςγ

ψςδ

ψςε

ψςς

ψςζ

ψςη

ψςθ

ψζ

ψζα

ψζβ

ψζγ

ψζδ

ψζε

ψζς

ψζζ

ψζη

ψζθ

ψη

ψηα

ψηβ

ψηγ

ψηδ

ψηε

ψης

ψηζ

ψηη

ψηθ

ψθ

ψθα

ψθβ

ψθγ

ψθδ

ψθε

ψθς

ψθζ

ψθη

ψθθ

ω

ωα

ωβ

ωγ

ωδ

ωε

ως

ωζ

ωη

ωθ

ωα

ωαα

ωαβ

ωαγ

ωαδ

ωαε

ωας

ωαζ

ωαη

ωαθ

ωβ

ωβα

ωββ

ωβγ

ωβδ

ωβε

ωβς

ωβζ

ωβη

ωβθ

ωγ

ωγα

ωγβ

ωγγ

ωγδ

ωγε

ωγς

ωγζ

ωγη

ωγθ

ωδ

ωδα

ωδβ

ωδγ

ωδδ

ωδε

ωδς

ωδζ

ωδη

ωδθ

ωε

ωεα

ωεβ

ωεγ

ωεδ

ωεε

ωες

ωεζ

ωεη

ωεθ

ως

ωςα

ωςβ

ωςγ

ωςδ

ωςε

ωςς

ωςζ

ωςη

ωςθ

ωζ

ωζα

ωζβ

ωζγ

ωζδ

ωζε

ωζς

ωζζ

ωζη

ωζθ

ωη

ωηα

ωηβ

ωηγ

ωηδ

ωηε

ωης

ωηζ

ωηη

ωηθ

ωθ

ωθα

ωθβ

ωθγ

ωθδ

ωθε

ωθς

ωθζ

ωθη

ωθθ

Α

Αα

Αβ

Αγ

Αδ

Αε

Ας

Αζ

Αη

Αθ

Αα

Ααα

Ααβ

Ααγ

Ααδ

Ααε

Αας

Ααζ

Ααη

Ααθ

Αβ

Αβα

Αββ

Αβγ

Αβδ

Αβε

Αβς

Αβζ

Αβη

Αβθ

Αγ

Αγα

Αγβ

Αγγ

Αγδ

Αγε

Αγς

Αγζ

Αγη

Αγθ

Αδ

Αδα

Αδβ

Αδγ

Αδδ

Αδε

Αδς

Αδζ

Αδη

Αδθ

Αε

Αεα

Αεβ

Αεγ

Αεδ

Αεε

Αες

Αεζ

Αεη

Αεθ

Ας

Αςα

Αςβ

Αςγ

Αςδ

Αςε

Αςς

Αςζ

Αςη

Αςθ

Αζ

Αζα

Αζβ

Αζγ

Αζδ

Αζε

Αζς

Αζζ

Αζη

Αζθ

Αη

Αηα

Αηβ

Αηγ

Αηδ

Αηε

Αης

Αηζ

Αηη

Αηθ

Αθ

Αθα

Αθβ

Αθγ

Αθδ

Αθε

Αθς

Αθζ

Αθη

Αθθ

Β

Βα

Ββ

Βγ

Βδ

Βε

Βς

Βζ

Βη

Βθ

Βα

Βαα

Βαβ

Βαγ

Βαδ

Βαε

Βας

Βαζ

Βαη

Βαθ

Ββ

Ββα

Βββ

Ββγ

Ββδ

Ββε

Ββς

Ββζ

Ββη

Ββθ

Βγ

Βγα

Βγβ

Βγγ

Βγδ

Βγε

Βγς

Βγζ

Βγη

Βγθ

Βδ

Βδα

Βδβ

Βδγ

Βδδ

Βδε

Βδς

Βδζ

Βδη

Βδθ

Βε

Βεα

Βεβ

Βεγ

Βεδ

Βεε

Βες

Βεζ

Βεη

Βεθ

Βς

Βςα

Βςβ

Βςγ

Βςδ

Βςε

Βςς

Βςζ

Βςη

Βςθ

Βζ

Βζα

Βζβ

Βζγ

Βζδ

Βζε

Βζς

Βζζ

Βζη

Βζθ

Βη

Βηα

Βηβ

Βηγ

Βηδ

Βηε

Βης

Βηζ

Βηη

Βηθ

Βθ

Βθα

Βθβ

Βθγ

Βθδ

Βθε

Βθς

Βθζ

Βθη

Βθθ

Γ

Γα

Γβ

Γγ

Γδ

Γε

Γς

Γζ

Γη

Γθ

Γα

Γαα

Γαβ

Γαγ

Γαδ

Γαε

Γας

Γαζ

Γαη

Γαθ

Γβ

Γβα

Γββ

Γβγ

Γβδ

Γβε

Γβς

Γβζ

Γβη

Γβθ

Γγ

Γγα

Γγβ

Γγγ

Γγδ

Γγε

Γγς

Γγζ

Γγη

Γγθ

Γδ

Γδα

Γδβ

Γδγ

Γδδ

Γδε

Γδς

Γδζ

Γδη

Γδθ

Γε

Γεα

Γεβ

Γεγ

Γεδ

Γεε

Γες

Γεζ

Γεη

Γεθ

Γς

Γςα

Γςβ

Γςγ

Γςδ

Γςε

Γςς

Γςζ

Γςη

Γςθ

Γζ

Γζα

Γζβ

Γζγ

Γζδ

Γζε

Γζς

Γζζ

Γζη

Γζθ

Γη

Γηα

Γηβ

Γηγ

Γηδ

Γηε

Γης

Γηζ

Γηη

Γηθ

Γθ

Γθα

Γθβ

Γθγ

Γθδ

Γθε

Γθς

Γθζ

Γθη

Γθθ

Δ

Δα

Δβ

Δγ

Δδ

Δε

Δς

Δζ

Δη

Δθ

Δα

Δαα

Δαβ

Δαγ

Δαδ

Δαε

Δας

Δαζ

Δαη

Δαθ

Δβ

Δβα

Δββ

Δβγ

Δβδ

Δβε

Δβς

Δβζ

Δβη

Δβθ

Δγ

Δγα

Δγβ

Δγγ

Δγδ

Δγε

Δγς

Δγζ

Δγη

Δγθ

Δδ

Δδα

Δδβ

Δδγ

Δδδ

Δδε

Δδς

Δδζ

Δδη

Δδθ

Δε

Δεα

Δεβ

Δεγ

Δεδ

Δεε

Δες

Δεζ

Δεη

Δεθ

Δς

Δςα

Δςβ

Δςγ

Δςδ

Δςε

Δςς

Δςζ

Δςη

Δςθ

Δζ

Δζα

Δζβ

Δζγ

Δζδ

Δζε

Δζς

Δζζ

Δζη

Δζθ

Δη

Δηα

Δηβ

Δηγ

Δηδ

Δηε

Δης

Δηζ

Δηη

Δηθ

Δθ

Δθα

Δθβ

Δθγ

Δθδ

Δθε

Δθς

Δθζ

Δθη

Δθθ

Ε

Εα

Εβ

Εγ

Εδ

Εε

Ες

Εζ

Εη

Εθ

Εα

Εαα

Εαβ

Εαγ

Εαδ

Εαε

Εας

Εαζ

Εαη

Εαθ

Εβ

Εβα

Εββ

Εβγ

Εβδ

Εβε

Εβς

Εβζ

Εβη

Εβθ

Εγ

Εγα

Εγβ

Εγγ

Εγδ

Εγε

Εγς

Εγζ

Εγη

Εγθ

Εδ

Εδα

Εδβ

Εδγ

Εδδ

Εδε

Εδς

Εδζ

Εδη

Εδθ

Εε

Εεα

Εεβ

Εεγ

Εεδ

Εεε

Εες

Εεζ

Εεη

Εεθ

Ες

Εςα

Εςβ

Εςγ

Εςδ

Εςε

Εςς

Εςζ

Εςη

Εςθ

Εζ

Εζα

Εζβ

Εζγ

Εζδ

Εζε

Εζς

Εζζ

Εζη

Εζθ

Εη

Εηα

Εηβ

Εηγ

Εηδ

Εηε

Εης

Εηζ

Εηη

Εηθ

Εθ

Εθα

Εθβ

Εθγ

Εθδ

Εθε

Εθς

Εθζ

Εθη

Εθθ

Ζ

Ζα

Ζβ

Ζγ

Ζδ

Ζε

Ζς

Ζζ

Ζη

Ζθ

Ζα

Ζαα

Ζαβ

Ζαγ

Ζαδ

Ζαε

Ζας

Ζαζ

Ζαη

Ζαθ

Ζβ

Ζβα

Ζββ

Ζβγ

Ζβδ

Ζβε

Ζβς

Ζβζ

Ζβη

Ζβθ

Ζγ

Ζγα

Ζγβ

Ζγγ

Ζγδ

Ζγε

Ζγς

Ζγζ

Ζγη

Ζγθ

Ζδ

Ζδα

Ζδβ

Ζδγ

Ζδδ

Ζδε

Ζδς

Ζδζ

Ζδη

Ζδθ

Ζε

Ζεα

Ζεβ

Ζεγ

Ζεδ

Ζεε

Ζες

Ζεζ

Ζεη

Ζεθ

Ζς

Ζςα

Ζςβ

Ζςγ

Ζςδ

Ζςε

Ζςς

Ζςζ

Ζςη

Ζςθ

Ζζ

Ζζα

Ζζβ

Ζζγ

Ζζδ

Ζζε

Ζζς

Ζζζ

Ζζη

Ζζθ

Ζη

Ζηα

Ζηβ

Ζηγ

Ζηδ

Ζηε

Ζης

Ζηζ

Ζηη

Ζηθ

Ζθ

Ζθα

Ζθβ

Ζθγ

Ζθδ

Ζθε

Ζθς

Ζθζ

Ζθη

Ζθθ

Η

Ηα

Ηβ

Ηγ

Ηδ

Ηε

Ης

Ηζ

Ηη

Ηθ

Ηα

Ηαα

Ηαβ

Ηαγ

Ηαδ

Ηαε

Ηας

Ηαζ

Ηαη

Ηαθ

Ηβ

Ηβα

Ηββ

Ηβγ

Ηβδ

Ηβε

Ηβς

Ηβζ

Ηβη

Ηβθ

Ηγ

Ηγα

Ηγβ

Ηγγ

Ηγδ

Ηγε

Ηγς

Ηγζ

Ηγη

Ηγθ

Ηδ

Ηδα

Ηδβ

Ηδγ

Ηδδ

Ηδε

Ηδς

Ηδζ

Ηδη

Ηδθ

Ηε

Ηεα

Ηεβ

Ηεγ

Ηεδ

Ηεε

Ηες

Ηεζ

Ηεη

Ηεθ

Ης

Ηςα

Ηςβ

Ηςγ

Ηςδ

Ηςε

Ηςς

Ηςζ

Ηςη

Ηςθ

Ηζ

Ηζα

Ηζβ

Ηζγ

Ηζδ

Ηζε

Ηζς

Ηζζ

Ηζη

Ηζθ

Ηη

Ηηα

Ηηβ

Ηηγ

Ηηδ

Ηηε

Ηης

Ηηζ

Ηηη

Ηηθ

Ηθ

Ηθα

Ηθβ

Ηθγ

Ηθδ

Ηθε

Ηθς

Ηθζ

Ηθη

Ηθθ

Θ

Θα

Θβ

Θγ

Θδ

Θε

Θς

Θζ

Θη

Θθ

Θα

Θαα

Θαβ

Θαγ

Θαδ

Θαε

Θας

Θαζ

Θαη

Θαθ

Θβ

Θβα

Θββ

Θβγ

Θβδ

Θβε

Θβς

Θβζ

Θβη

Θβθ

Θγ

Θγα

Θγβ

Θγγ

Θγδ

Θγε

Θγς

Θγζ

Θγη

Θγθ

Θδ

Θδα

Θδβ

Θδγ

Θδδ

Θδε

Θδς

Θδζ

Θδη

Θδθ

Θε

Θεα

Θεβ

Θεγ

Θεδ

Θεε

Θες

Θεζ

Θεη

Θεθ

Θς

Θςα

Θςβ

Θςγ

Θςδ

Θςε

Θςς

Θςζ

Θςη

Θςθ

Θζ

Θζα

Θζβ

Θζγ

Θζδ

Θζε

Θζς

Θζζ

Θζη

Θζθ

Θη

Θηα

Θηβ

Θηγ

Θηδ

Θηε

Θης

Θηζ

Θηη

Θηθ

Θθ

Θθα

Θθβ

Θθγ

Θθδ

Θθε

Θθς

Θθζ

Θθη

Θθθ

Ι

Ια

Ιβ

Ιγ

Ιδ

Ιε

Ις

Ιζ

Ιη

Ιθ

Ια

Ιαα

Ιαβ

Ιαγ

Ιαδ

Ιαε

Ιας

Ιαζ

Ιαη

Ιαθ

Ιβ

Ιβα

Ιββ

Ιβγ

Ιβδ

Ιβε

Ιβς

Ιβζ

Ιβη

Ιβθ

Ιγ

Ιγα

Ιγβ

Ιγγ

Ιγδ

Ιγε

Ιγς

Ιγζ

Ιγη

Ιγθ

Ιδ

Ιδα

Ιδβ

Ιδγ

Ιδδ

Ιδε

Ιδς

Ιδζ

Ιδη

Ιδθ

Ιε

Ιεα

Ιεβ

Ιεγ

Ιεδ

Ιεε

Ιες

Ιεζ

Ιεη

Ιεθ

Ις

Ιςα

Ιςβ

Ιςγ

Ιςδ

Ιςε

Ιςς

Ιςζ

Ιςη

Ιςθ

Ιζ

Ιζα

Ιζβ

Ιζγ

Ιζδ

Ιζε

Ιζς

Ιζζ

Ιζη

Ιζθ

Ιη

Ιηα

Ιηβ

Ιηγ

Ιηδ

Ιηε

Ιης

Ιηζ

Ιηη

Ιηθ

Ιθ

Ιθα

Ιθβ

Ιθγ

Ιθδ

Ιθε

Ιθς

Ιθζ

Ιθη

Ιθθ

Κ

Κα

Κβ

Κγ

Κδ

Κε

Κς

Κζ

Κη

Κθ

Κα

Καα

Καβ

Καγ

Καδ

Καε

Κας

Καζ

Καη

Καθ

Κβ

Κβα

Κββ

Κβγ

Κβδ

Κβε

Κβς

Κβζ

Κβη

Κβθ

Κγ

Κγα

Κγβ

Κγγ

Κγδ

Κγε

Κγς

Κγζ

Κγη

Κγθ

Κδ

Κδα

Κδβ

Κδγ

Κδδ

Κδε

Κδς

Κδζ

Κδη

Κδθ

Κε

Κεα

Κεβ

Κεγ

Κεδ

Κεε

Κες

Κεζ

Κεη

Κεθ

Κς

Κςα

Κςβ

Κςγ

Κςδ

Κςε

Κςς

Κςζ

Κςη

Κςθ

Κζ

Κζα

Κζβ

Κζγ

Κζδ

Κζε

Κζς

Κζζ

Κζη

Κζθ

Κη

Κηα

Κηβ

Κηγ

Κηδ

Κηε

Κης

Κηζ

Κηη

Κηθ

Κθ

Κθα

Κθβ

Κθγ

Κθδ

Κθε

Κθς

Κθζ

Κθη

Κθθ

Λ

Λα

Λβ

Λγ

Λδ

Λε

Λς

Λζ

Λη

Λθ

Λα

Λαα

Λαβ

Λαγ

Λαδ

Λαε

Λας

Λαζ

Λαη

Λαθ

Λβ

Λβα

Λββ

Λβγ

Λβδ

Λβε

Λβς

Λβζ

Λβη

Λβθ

Λγ

Λγα

Λγβ

Λγγ

Λγδ

Λγε

Λγς

Λγζ

Λγη

Λγθ

Λδ

Λδα

Λδβ

Λδγ

Λδδ

Λδε

Λδς

Λδζ

Λδη

Λδθ

Λε

Λεα

Λεβ

Λεγ

Λεδ

Λεε

Λες

Λεζ

Λεη

Λεθ

Λς

Λςα

Λςβ

Λςγ

Λςδ

Λςε

Λςς

Λςζ

Λςη

Λςθ

Λζ

Λζα

Λζβ

Λζγ

Λζδ

Λζε

Λζς

Λζζ

Λζη

Λζθ

Λη

Ληα

Ληβ

Ληγ

Ληδ

Ληε

Λης

Ληζ

Ληη

Ληθ

Λθ

Λθα

Λθβ

Λθγ

Λθδ

Λθε

Λθς

Λθζ

Λθη

Λθθ

Μ

Μα

Μβ

Μγ

Μδ

Με

Μς

Μζ

Μη

Μθ

Μα

Μαα

Μαβ

Μαγ

Μαδ

Μαε

Μας

Μαζ

Μαη

Μαθ

Μβ

Μβα

Μββ

Μβγ

Μβδ

Μβε

Μβς

Μβζ

Μβη

Μβθ

Μγ

Μγα

Μγβ

Μγγ

Μγδ

Μγε

Μγς

Μγζ

Μγη

Μγθ

Μδ

Μδα

Μδβ

Μδγ

Μδδ

Μδε

Μδς

Μδζ

Μδη

Μδθ

Με

Μεα

Μεβ

Μεγ

Μεδ

Μεε

Μες

Μεζ

Μεη

Μεθ

Μς

Μςα

Μςβ

Μςγ

Μςδ

Μςε

Μςς

Μςζ

Μςη

Μςθ

Μζ

Μζα

Μζβ

Μζγ

Μζδ

Μζε

Μζς

Μζζ

Μζη

Μζθ

Μη

Μηα

Μηβ

Μηγ

Μηδ

Μηε

Μης

Μηζ

Μηη

Μηθ

Μθ

Μθα

Μθβ

Μθγ

Μθδ

Μθε

Μθς

Μθζ

Μθη

Μθθ

Ν

Να

Νβ

Νγ

Νδ

Νε

Νς

Νζ

Νη

Νθ

Να

Ναα

Ναβ

Ναγ

Ναδ

Ναε

Νας

Ναζ

Ναη

Ναθ

Νβ

Νβα

Νββ

Νβγ

Νβδ

Νβε

Νβς

Νβζ

Νβη

Νβθ

Νγ

Νγα

Νγβ

Νγγ

Νγδ

Νγε

Νγς

Νγζ

Νγη

Νγθ

Νδ

Νδα

Νδβ

Νδγ

Νδδ

Νδε

Νδς

Νδζ

Νδη

Νδθ

Νε

Νεα

Νεβ

Νεγ

Νεδ

Νεε

Νες

Νεζ

Νεη

Νεθ

Νς

Νςα

Νςβ

Νςγ

Νςδ

Νςε

Νςς

Νςζ

Νςη

Νςθ

Νζ

Νζα

Νζβ

Νζγ

Νζδ

Νζε

Νζς

Νζζ

Νζη

Νζθ

Νη

Νηα

Νηβ

Νηγ

Νηδ

Νηε

Νης

Νηζ

Νηη

Νηθ

Νθ

Νθα

Νθβ

Νθγ

Νθδ

Νθε

Νθς

Νθζ

Νθη

Νθθ

Ξ

Ξα

Ξβ

Ξγ

Ξδ

Ξε

Ξς

Ξζ

Ξη

Ξθ

Ξα

Ξαα

Ξαβ

Ξαγ

Ξαδ

Ξαε

Ξας

Ξαζ

Ξαη

Ξαθ

Ξβ

Ξβα

Ξββ

Ξβγ

Ξβδ

Ξβε

Ξβς

Ξβζ

Ξβη

Ξβθ

Ξγ

Ξγα

Ξγβ

Ξγγ

Ξγδ

Ξγε

Ξγς

Ξγζ

Ξγη

Ξγθ

Ξδ

Ξδα

Ξδβ

Ξδγ

Ξδδ

Ξδε

Ξδς

Ξδζ

Ξδη

Ξδθ

Ξε

Ξεα

Ξεβ

Ξεγ

Ξεδ

Ξεε

Ξες

Ξεζ

Ξεη

Ξεθ

Ξς

Ξςα

Ξςβ

Ξςγ

Ξςδ

Ξςε

Ξςς

Ξςζ

Ξςη

Ξςθ

Ξζ

Ξζα

Ξζβ

Ξζγ

Ξζδ

Ξζε

Ξζς

Ξζζ

Ξζη

Ξζθ

Ξη

Ξηα

Ξηβ

Ξηγ

Ξηδ

Ξηε

Ξης

Ξηζ

Ξηη

Ξηθ

Ξθ

Ξθα

Ξθβ

Ξθγ

Ξθδ

Ξθε

Ξθς

Ξθζ

Ξθη

Ξθθ

Ο

Οα

Οβ

Ογ

Οδ

Οε

Ος

Οζ

Οη

Οθ

Οα

Οαα

Οαβ

Οαγ

Οαδ

Οαε

Οας

Οαζ

Οαη

Οαθ

Οβ

Οβα

Οββ

Οβγ

Οβδ

Οβε

Οβς

Οβζ

Οβη

Οβθ

Ογ

Ογα

Ογβ

Ογγ

Ογδ

Ογε

Ογς

Ογζ

Ογη

Ογθ

Οδ

Οδα

Οδβ

Οδγ

Οδδ

Οδε

Οδς

Οδζ

Οδη

Οδθ

Οε

Οεα

Οεβ

Οεγ

Οεδ

Οεε

Οες

Οεζ

Οεη

Οεθ

Ος

Οςα

Οςβ

Οςγ

Οςδ

Οςε

Οςς

Οςζ

Οςη

Οςθ

Οζ

Οζα

Οζβ

Οζγ

Οζδ

Οζε

Οζς

Οζζ

Οζη

Οζθ

Οη

Οηα

Οηβ

Οηγ

Οηδ

Οηε

Οης

Οηζ

Οηη

Οηθ

Οθ

Οθα

Οθβ

Οθγ

Οθδ

Οθε

Οθς

Οθζ

Οθη

Οθθ

Π

Πα

Πβ

Πγ

Πδ

Πε

Πς

Πζ

Πη

Πθ

Πα

Παα

Παβ

Παγ

Παδ

Παε

Πας

Παζ

Παη

Παθ

Πβ

Πβα

Ππβ

Πβγ

Πβδ

Πβε

Πβς

Πβζ

Πβη

Πβθ

Πγ

Πγα

Πγβ

Πγγ

Πγδ

Πγε

Πγς

Πγζ

Πγη

Πγθ

Πδ

Πδα

Πδβ

Πδγ

Πδδ

Πδε

Πδς

Πδζ

Πδη

Πδθ

Πε

Πεα

Πεβ

Πεγ

Πεδ

Πεε

Πες

Πεζ

Πεη

Πεθ

Πς

Πςα

Πςβ

Πςγ

Πςδ

Πςε

Πςς

Πςζ

Πςη

Πςθ

Πζ

Πζα

Πζβ

Πζγ

Πζδ

Πζε

Πζς

Πζζ

Πζη

Πζθ

Πη

Πηα

Πηβ

Πηγ

Πηδ

Πηε

Πης

Πηζ

Πηη

Πηθ

Πθ

Πθα

Πθβ

Πθγ

Πθδ

Πθε

Πθς

Πθζ

Πθη

Πθθ

Ρ

Ρα

Ρβ

Ργ

Ρδ

Ρε

Ρς

Ρζ

Ρη

Ρθ

Ρα

Ραα

Ραβ

Ραγ

Ραδ

Ραε

Ρας

Ραζ

Ραη

Ραθ

Ρβ

Ρβα

Ρββ

Ρβγ

Ρβδ

Ρβε

Ρβς

Ρβζ

Ρβη

Ρβθ

Ργ

Ργα

Ργβ

Ρργ

Ργδ

Ργε

Ργς

Ργζ

Ργη

Ργθ

Ρδ

Ρδα

Ρδβ

Ρδγ

Ρδδ

Ρδε

Ρδς

Ρδζ

Ρδη

Ρδθ

Ρε

Ρεα

Ρεβ

Ρεγ

Ρεδ

Ρεε

Ρες

Ρεζ

Ρεη

Ρεθ

Ρς

Ρςα

Ρςβ

Ρςγ

Ρςδ

Ρςε

Ρςς

Ρςζ

Ρςη

Ρςθ

Ρζ

Ρζα

Ρζβ

Ρζγ

Ρζδ

Ρζε

Ρζς

Ρζζ

Ρζη

Ρζθ

Ρη

Ρηα

Ρηβ

Ρηγ

Ρηδ

Ρηε

Ρης

Ρηζ

Ρηη

Ρηθ

Ρθ

Ρθα

Ρθβ

Ρθγ

Ρθδ

Ρθε

Ρθς

Ρθζ

Ρθη

Ρθθ

Σ

Σα

Σβ

Σγ

Σδ

Σε

Σς

Σζ

Ση

Σθ

Σα

Σαα

Σαβ

Σαγ

Σαδ

Σαε

Σας

Σαζ

Σαη

Σαθ

Σβ

Σβα

Σββ

Σβγ

Σβδ

Σβε

Σβς

Σβζ

Σβη

Σβθ

Σγ

Σγα

Σγβ

Σγγ

Σγδ

Σγε

Σγς

Σγζ

Σγη

Σγθ

Σδ

Σδα

Σδβ

Σδγ

Σδδ

Σδε

Σδς

Σδζ

Σδη

Σδθ

Σε

Σεα

Σεβ

Σεγ

Σεδ

Σεε

Σες

Σεζ

Σεη

Σεθ

Σς

Σςα

Σςβ

Σςγ

Σςδ

Σςε

Σςς

Σςζ

Σςη

Σςθ

Σζ

Σζα

Σζβ

Σζγ

Σζδ

Σζε

Σζς

Σζζ

Σζη

Σζθ

Ση

Σηα

Σηβ

Σηγ

Σηδ

Σηε

Σης

Σηζ

Σηη

Σηθ

Σθ

Σθα

Σθβ

Σθγ

Σθδ

Σθε

Σθς

Σθζ

Σθη

Σθθ

Τ

Τα

Τβ

Τγ

Τδ

Τε

Τς

Τζ

Τη

Τθ

Τα

Ταα

Ταβ

Ταγ

Ταδ

Ταε

Τας

Ταζ

Ταη

Ταθ

Τβ

Τβα

Ττβ

Τβγ

Τβδ

Τβε

Τβς

Τβζ

Τβη

Τβθ

Τγ

Τγα

Τγβ

Τγγ

Τγδ

Τγε

Τγς

Τγζ

Τγη

Τγθ

Τδ

Τδα

Τδβ

Τδγ

Τδδ

Τδε

Τδς

Τδζ

Τδη

Τδθ

Τε

Τεα

Τεβ

Τεγ

Τεδ

Τεε

Τες

Τεζ

Τεη

Τεθ

Τς

Τςα

Τςβ

Τςγ

Τςδ

Τςε

Τςς

Τςζ

Τςη

Τςθ

Τζ

Τζα

Τζβ

Τζγ

Τζδ

Τζε

Τζς

Τζζ

Τζη

Τζθ

Τη

Τηα

Τηβ

Τηγ

Τηδ

Τηε

Της

Τηζ

Τηη

Τηθ

Τθ

Τθα

Τθβ

Τθγ

Τθδ

Τθε

Τθς

Τθζ

Τθη

Τθθ

Υ

Υα

Υβ

Υγ

Υδ

Υε

Υς

Υζ

Υη

Υθ

Υα

Υαα

Υαβ

Υαγ

Υαδ

Υαε

Υας

Υαζ

Υαη

Υαθ

Υβ

Υβα

Υββ

Υβγ

Υβδ

Υβε

Υβς

Υβζ

Υβη

Υβθ

Υγ

Υγα

Υγβ

Υγγ

Υγδ

Υγε

Υγς

Υγζ

Υγη

Υγθ

Υδ

Υδα

Υδβ

Υδγ

Υδδ

Υδε

Υδς

Υδζ

Υδη

Υδθ

Υε

Υεα

Υεβ

Υεγ

Υεδ

Υεε

Υες

Υεζ

Υεη

Υεθ

Υς

Υςα

Υςβ

Υςγ

Υςδ

Υςε

Υςς

Υςζ

Υςη

Υςθ

Υζ

Υζα

Υζβ

Υζγ

Υζδ

Υζε

Υζς

Υζζ

Υζη

Υζθ

Υη

Υηα

Υηβ

Υηγ

Υηδ

Υηε

Υης

Υηζ

Υηη

Υηθ

Υθ

Υθα

Υθβ

Υθγ

Υθδ

Υθε

Υθς

Υθζ

Υθη

Υθθ

Φ

Φα

Φβ

Φγ

Φδ

Φε

Φς

Φζ

Φη

Φθ

Φα

Φαα

Φαβ

Φαγ

Φαδ

Φαε

Φας

Φαζ

Φαη

Φαθ

Φβ

Φβα

Φββ

Φβγ

Φβδ

Φβε

Φβς

Φβζ

Φβη

Φβθ

Φγ

Φγα

Φγβ

Φγγ

Φγδ

Φγε

Φγς

Φγζ

Φγη

Φγθ

Φδ

Φδα

Φδβ

Φδγ

Φδδ

Φδε

Φδς

Φδζ

Φδη

Φδθ

Φε

Φεα

Φεβ

Φεγ

Φεδ

Φεε

Φες

Φεζ

Φεη

Φεθ

Φς

Φςα

Φςβ

Φςγ

Φςδ

Φςε

Φςς

Φςζ

Φςη

Φςθ

Φζ

Φζα

Φζβ

Φζγ

Φζδ

Φζε

Φζς

Φζζ

Φζη

Φζθ

Φη

Φηα

Φηβ

Φηγ

Φηδ

Φηε

Φης

Φηζ

Φηη

Φηθ

Φθ

Φθα

Φθβ

Φθγ

Φθδ

Φθε

Φθς

Φθζ

Φθη

Φθθ

Χ

Χα

Χβ

Χγ

Χδ

Χε

Χς

Χζ

Χη

Χθ

Χα

Χαα

Χαβ

Χαγ

Χαδ

Χαε

Χας

Χαζ

Χαη

Χαθ

Χβ

Χβα

Χββ

Χβγ

Χβδ

Χβε

Χβς

Χβζ

Χβη

Χβθ

Χγ

Χγα

Χγβ

Χγγ

Χγδ

Χγε

Χγς

Χγζ

Χγη

Χγθ

Χδ

Χδα

Χδβ

Χδγ

Χδδ

Χδε

Χδς

Χδζ

Χδη

Χδθ

Χε

Χεα

Χεβ

Χεγ

Χεδ

Χεε

Χες

Χεζ

Χεη

Χεθ

Χς

Χςα

Χςβ

Χςγ

Χςδ

Χςε

Χςς

Χςζ

Χςη

Χςθ

Χζ

Χζα

Χζβ

Χζγ

Χζδ

Χζε

Χζς

Χζζ

Χζη

Χζθ

Χη

Χηα

Χηβ

Χηγ

Χηδ

Χηε

Χης

Χηζ

Χηη

Χηθ

Χθ

Χθα

Χθβ

Χθγ

τοῦ ὁμόσαι τοῖς
ἐπὶ τῷ ὁμόσαι τοῖς
ἐπὶ τῷ ὁμόσαι τοῖς

ἐπὶ τῷ ὁμόσαι τοῖς

ἐπὶ τῷ ὁμόσαι τοῖς

τῆς τ ιβ : ἡμέρας κ̄ : ἡμιόλιον ὁ ἥλιος ἐν τῷ ιερῷ :

ἱερὸν διδάσκων. τὰ δὲ ἐν ὄρκτοις τοῦ ἱεροῦ ἐστὶν ἀπὸ
μεσημβρίας πρὸς ἄρκτον. μεσημβρία δέ ἐστιν ὅταν ὁ ἥλιος
ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος γένηται. ἔστω
οὖν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ιερῷ ἐν τῷ μεσουρανήματι. ἐπεὶ οὖν
ἐν τῷ ἀνατολικῷ ὁρίζοντι ἦν ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη
ἐν τῷ δυτικῷ ὁρίζοντι ἦν ἡ σελήνη. ἐν τῷ ἀνατολικῷ
ἄρα ὁρίζοντι ἦν ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν τῷ δυτικῷ
ὁρίζοντι ἦν ἡ σελήνη. ἐν τῷ ἀνατολικῷ ἄρα ὁρίζοντι
ἦν ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν τῷ δυτικῷ ὁρίζοντι ἦν ἡ
σελήνη. ἐν τῷ ἀνατολικῷ ἄρα ὁρίζοντι ἦν ὁ ἥλιος
καὶ ἡ σελήνη ἐν τῷ δυτικῷ ὁρίζοντι ἦν ἡ σελήνη.
ἐν τῷ ἀνατολικῷ ἄρα ὁρίζοντι ἦν ὁ ἥλιος καὶ ἡ
σελήνη ἐν τῷ δυτικῷ ὁρίζοντι ἦν ἡ σελήνη. ἐν τῷ
ἀνατολικῷ ἄρα

φάγω· καὶ κεῖνος ἐμοὶ δώσει ἀμοιβαίως μισθὸν
ἐπιτρέψαντί μοι· εἰκὸς γὰρ πάσαις ταῖς
θύραις τοῦ δεσπότου καθῆσθαι αὐτόν,
καὶ ἢ τοῖς πᾶσι τὸ αὐτὸ ἀρκεῖ· καὶ ὅτι δεῖ
μετὰ τῶν ἄλλων, ἐμὲ φησὶ δεῖ καὶ οἱ δώδεκα
ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ· καὶ εἰ μὲ προσαιτῆσαι
δεῖ, ἐμὲ προσαιτῆσαι θέλει, ἵνα τοῦ τὸ αὐτὸ
φάγω μεθ' ἡμῶν, ἵνα τοῦ μὲ παθεῖν·
λέγω γὰρ ἐμοί· ὁ τοῦ κύριός μου ἐμὲ φάγω
ἐξ αὐτοῦ· ἕως ὁ τοῦ πληρωθῇ τὴν πᾶσαν
λειτουργίαν τοῦ θῦ· καὶ δοξάσω σε ἐν τῷ ἱερῷ,
ἐν ἀφιερώσασί σοι· λάμπετε τοῦτο καὶ
ἐν ὁρίσασί σοι· λέγω δὲ ἐν ἡμῖν·
ὁ τοῦ μὲ πιεῖν τὸ ποτήριον τοῦ χρίσματος τὸ
ἐμὸν πιεῖν, ἕως ὁ τοῦ πληρωθῇ τὴν
ἐμὴν λειτουργίαν τοῦ θῦ· καὶ ἐν ἱερεῖ
ἐκλαβεῖν καὶ ἐν δώκειν αὐτοῖς· λέγω,
τοῦτό ἐστι τὸ σῶμα μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν
ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὡσαύτως καὶ τὸ πο
τήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων·
τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν
τῷ αἵματί μου· τοῦτο ποιεῖτε ὁσάκις
ἐὰν πίνητε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·

ὁσάκις γὰρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον
καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον
τοῦ κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἔλθῃ·
ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνῃ
τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος
ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ
κυρίου· δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν,
καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ
ποτηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων
κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων
τὸ σῶμα τοῦ κυρίου· διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν
πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται
ἱκανοί· εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν
ἐκρινόμεθα· κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου
παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ
κατακριθῶμεν· ὥστε ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι
εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε· εἴ τις
πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω· ἵνα μὴ εἰς κρίμα
συνέρχησθε· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω
διατάξομαι· ὁ δὲ κύριος ἐλεύσεται ἐὰν
θέλῃ τὸν καιρὸν καὶ ἐπιγνώσομαι οὐ τὸν
λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν
δύναμιν· εἰσῆλθε δὲ τὸ ἀνάγαιον
μετὰ τῶν δώδεκα μαθητῶν αὐτοῦ·

εἰσῆλθε δὲ τὸ ἀνάγαιον μετὰ τῶν δώδεκα μαθητῶν αὐτοῦ·
ὁ κύριος τὸν ἄρτον καὶ εὐλογήσας καὶ
εὐχαριστήσας εἶπε· λάβετε φάγετε·
τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν
ἀνάμνησιν· ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον
μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ
ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ
ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὁσάκις
ἐὰν πίνητε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὁσάκις γὰρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον
καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον
τοῦ κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἔλθῃ·
ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνῃ
τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος
ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ
κυρίου· δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν,
καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ
ποτηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων
κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων
τὸ σῶμα τοῦ κυρίου· διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν
πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται
ἱκανοί· εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν
ἐκρινόμεθα· κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου
παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ
κατακριθῶμεν· ὥστε ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι
εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε· εἴ τις
πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω· ἵνα μὴ εἰς κρίμα
συνέρχησθε· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω
διατάξομαι· ὁ δὲ κύριος ἐλεύσεται ἐὰν
θέλῃ τὸν καιρὸν καὶ ἐπιγνώσομαι οὐ τὸν
λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν
δύναμιν· εἰσῆλθε δὲ τὸ ἀνάγαιον
μετὰ τῶν δώδεκα μαθητῶν αὐτοῦ·

ὁδὸς εἰς αὐτούς. ἱκανομύδι. ηπ
ἐν. ιδοὺ πάχαι ἀπώλεσα
ὀνάρ. ιδ
ἐν. ιδοὺ πάχαι ἀπώλεσα
ὀνάρ. ιδ
καὶ μὴ τὸν περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. ἰδὲ
καὶ μὴ τὸν περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. ἰδὲ
ἐν. ιδοὺ πάχαι ἀπώλεσα
ὀνάρ. ιδ
καὶ μὴ τὸν περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. ἰδὲ
ἐν. ιδοὺ πάχαι ἀπώλεσα
ὀνάρ. ιδ
καὶ μὴ τὸν περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. ἰδὲ
καὶ ἄνομος καὶ ἁμαρτωλός, μὴ τιμῶσα
σατε; οἰδεῖς ἄμαρτον. οὐδεμία. ἰδοὺ

Καὶ ἡ τιὰ τοῦ φιλήσαι αὐτόν. τοῦτο γὰρ
σημεῖον δεδώκει αὐτοῖς· ὃν ἂν φιλήσω,
αὐτός ἐστιν· κρατήσατε αὐτόν. καὶ εὐθέως
προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπεν αὐτῷ· χαῖρε
ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· ἑταῖρε, ἐφ' ὃ πάρει; τότε προσελθόντες
ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ
ἐκράτησαν αὐτόν. καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ
Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασε τὴν
μάχαιραν αὐτοῦ καὶ πατάξας τὸν δοῦλον
τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον.
τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀπόστρεψον
τὴν μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς·
πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ
ἀπολοῦνται. ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι
παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει
μοι ἄρτι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας
ἀγγέλων; πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ
ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι; ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· ὡς ἐπὶ λῃστὴν
ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν
με; καθ' ἡμέραν ἐκαθεζόμην πρὸς ὑμᾶς
διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με·
τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ
γραφαὶ τῶν προφητῶν. τότε οἱ μαθηταὶ
πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον. οἱ δὲ κρατήσαντες
τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν
ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
συνήχθησαν. ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ
μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως,
καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν
ἰδεῖν τὸ τέλος. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ πρεσβύτεροι
καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν
κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν·
καὶ οὐχ εὗρον πολλῶν προσελθόντων ψευδομαρτύρων.
ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες
εἶπαν· οὗτος ἔφη· δύναμαι καταλῦσαι τὸν
ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι
αὐτόν. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ·
οὐκ ἀποκρίνῃ τι τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς
εἶπεν αὐτῷ· ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ
ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ
υἱὸς τοῦ θεοῦ. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· σὺ εἶπας·
πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς
δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ. τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ λέγων· ἐβλασφήμησεν· τί ἔτι
χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἰδοὺ νῦν ἠκούσατε
τὴν βλασφημίαν· τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ
ἀποκριθέντες εἶπαν· ἔνοχος θανάτου ἐστίν.
τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ
ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν λέγοντες·
προφήτευσον ἡμῖν, χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παίσας
σε; ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ·
καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα·
καὶ σὺ μετὰ Ἰησοῦ ἦσθα τοῦ Γαλιλαίου. ὁ δὲ
ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέγων· οὐκ οἶδα
τί λέγεις. ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα
εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· οὗτος
ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. καὶ πάλιν
ἠρνήσατο μετὰ ὅρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν
ἄνθρωπον. μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ
ἑστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ
αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε
ποιεῖ. τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ
ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ
εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. καὶ ἐμνήσθη ὁ
Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ εἰρηκότος
αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς
ἀπαρνήσῃ με. καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν
πικρῶς.

πρωΐας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον
πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.
καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν
Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ
παραδιδοὺς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη μεταμεληθεὶς
ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις λέγων· ἥμαρτον
παραδοὺς αἷμα δίκαιον. οἱ δὲ εἶπαν· τί πρὸς
ἡμᾶς; σὺ ὄψει. καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ
ναῷ ἀνεχώρησε καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο.
οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπαν·
οὐκ ἔξεστιν βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν,
ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστιν. συμβούλιον δὲ
λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ
κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη
ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς
σήμερον. τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ
Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ
ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν
τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν
Ἰσραήλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ
κεραμέως, καθὰ συνέταξέν μοι κύριος.

ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος·
καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμών λέγων·
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς
ἔφη αὐτῷ· σὺ λέγεις. καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων
οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος·
οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσιν;
καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ οὐδὲ πρὸς ἓν ῥῆμα,
ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. κατὰ δὲ
ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἕνα δέσμιον ἀπολύειν
τῷ ὄχλῳ ὃν ἤθελον. εἶχον δὲ τότε δέσμιον
ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. συνηγμένων
οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τίνα
θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν
τὸν λεγόμενον χριστόν; ἤδει γὰρ ὅτι διὰ
φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτόν. καθημένου
δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλεν πρὸς
αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδὲν σοὶ καὶ
τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον
κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται
τὸν Βαραββᾶν τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· τίνα
θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ
εἶπαν· τὸν Βαραββᾶν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος·
τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν;
λέγουσιν πάντες· σταυρωθήτω. ὁ δὲ ἔφη·
τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς
ἔκραζον λέγοντες· σταυρωθήτω. ἰδὼν δὲ ὁ
Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος
γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας
ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων· ἀθῷός εἰμι ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε.
καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν· τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.
τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ
Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.

προφήτας, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε. καὶ
περισσοτέρως ἐφρύαττον οἱ Ἕλληνες
αὐτόν. καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη
τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ. ἀρχιερεῖς τε
καὶ γραμματεῖς. καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς
τὸ συνέδριον αὐτῶν. λέγοντες, εἰ σὺ
εἶ ὁ χς, εἰπὸν ἡμῖν. εἶπεν δὲ αὐτοῖς. ἐὰν
ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε. ἐὰν δὲ
καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι.
ἢ ἀπολύσητε. ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου κάθηται ἐκ δεξιῶν τῆς δυ
μάμεως τοῦ θυ. εἶπαν δὲ πάντες. σὺ
οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θυ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς
ἔφη. ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι. οἱ δὲ
εἶπαν. τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας
αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος
αὐτοῦ. καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος
αὐτῶν. ἦν γὰρ αὐτὸν ὅλον τὸν λαὸν
τοῦτον ἀφορμὴν ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ
κυ ἐκατηγορεῖν αὐτοῦ λόγου τοῦ
ἀποκτεῖναι αὐτόν. καὶ κολόβωσαν τὸν καισάρειον φόρον διδόναι.
λέγοντες ἑαυτοὺς χριστιανοὺς εἶναι. ἵνα
ὅλον αὐτὸν παραδώσωσιν τῷ ἡγεμόνι
τῷ Ἰουδαίων. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ
εἶπεν. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

Καὶ συγκαθεσάμενοι αὐτῷ, ἐκάθητο
ὁ πατὴρ πρὸς δεξιῶν αὐτοῦ. ἰδοὺ δὲ
παιδίσκη τις καθημένη πρὸς
τὸ φῶς. καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπε.
καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. ὁ δὲ ἠρνήσατο
αὐτὴν. λέγων, γύναι. οὐκ οἶδα αὐτόν.
καὶ μετὰ μικρὸν ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη.
καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. ὁ δὲ πέτρος εἶπεν.
ἄνθρωπε. οὐκ εἰμί. καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας
μιᾶς, ἄλλος τις διϊσχυρίζετο. λέγων,
ἐπ᾽ ἀληθείας, καὶ οὗτος μετ᾽ αὐτοῦ ἦν.
καὶ γὰρ γαλιλαῖός ἐστιν. εἶπε δὲ πέτ-
ρος ἄνθρωπε. οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. καὶ παραχρῆμα
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἐφώνησεν ἀλέ-
κτωρ. καὶ στραφεὶς ὁ κς ἐνέβλεψε τῷ
πέτρῳ. καὶ ὑπεμνήσθη ὁ πέτρος
τοῦ λόγου τοῦ κυ, ὡς εἶπεν αὐτῷ. ὅτι πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς.
καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσεν πικρῶς.
καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰη, ἐνέπαι-
ζον αὐτῷ δέροντες. καὶ περικα-
λύψαντες αὐτοῦ τὸ πρόσωπον, ἐπηρώτων
αὐτὸν λέγοντες, προφήτευσον ἡμῖν χριστέ.
τίς ἐστιν ὁ παίσας σε. καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον
αὐτόν. καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη
τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ. ἀρχιερεῖς τε
καὶ γραμματεῖς. καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς
τὸ συνέδριον αὐτῶν. λέγοντες, εἰ σὺ
εἶ ὁ χς, εἰπὸν ἡμῖν. εἶπεν δὲ αὐτοῖς. ἐὰν
ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε. ἐὰν δὲ
καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι.
ἢ ἀπολύσητε. ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου κάθηται ἐκ δεξιῶν τῆς δυ
μάμεως τοῦ θυ. εἶπαν δὲ πάντες. σὺ
οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θυ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς
ἔφη. ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι. οἱ δὲ
εἶπαν. τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας
αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος
αὐτοῦ. καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος
αὐτῶν. ἦν γὰρ αὐτὸν ὅλον τὸν λαὸν
τοῦτον ἀφορμὴν ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ
κυ ἐκατηγορεῖν αὐτοῦ λόγου τοῦ
ἀποκτεῖναι αὐτόν. καὶ κολόβωσαν τὸν καισάρειον φόρον διδόναι.
λέγοντες ἑαυτοὺς χριστιανοὺς εἶναι. ἵνα
ὅλον αὐτὸν παραδώσωσιν τῷ ἡγεμόνι
τῷ Ἰουδαίων. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ
εἶπεν. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

ὁράσι. πίσυ δ' ἐβήκασι. καὶ τοῖς αὐτοῖς,
κελεύσαντι αὐτοῖς. ὁ πιεὶν τοῦ ὑγροῦ,
ξύλω τοῦτο, ποιοῦσιν, ὃν τῷ χειρὶ
ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐπὶ τοῖς
ἀνθρώπους ἐκ τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐπὶ τοῖς
Καὶ ἀκούσαντος αὐτοῦ ἀφικέσθαι. καὶ ὁ
ἐλθὼν ὡς τὸν ὄχλον τὸν κελεύσαντα
πρῶτον κρατῆσαι, ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα
καὶ τοὺς καλοὺς. οὐ μὴ μὲν ὀκνοῦσι
ὀμνύειν. ὀδὲ ἰσχὺς. ὑπὲρ
ἄφθονα αὐτοῖς. οὐ γὰρ οἱ ἰσχυροὶ
ἐλθὼν πρὸς τὸν ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ
ἐνεκάλεσε κλῆρον. καὶ εἰ ἡ κεῖνο ὅλον
Θεωρῶν. λόγον τὸν. λόγον ἐστὶν ἐν τῷ
σωσάντων αὐτόν. εἰ οὗτος ὁ τιμοχο-
ὃ τοῦ θυδικλέκτος. ὁμὶ παίζομεν ἐπὶ τῷ
καὶ οἱ φρατριῶται προστρέχοντες
καὶ ὅσοι προσφέρομεν αὐτῷ. καὶ
γον. τῶν. εἰ συνεῖ ὁ Μασιλέως τῶν Ἰουδαίων;
σῶσον σοι αὐτόν. ἢ μὴ δὲ καὶ σοὶ γραφὴ
γραμμὴν κατὰ αὐτοῦ. γράμματα. ὁ κλ
μικοῖς. καὶ ρωμαϊκοῖς. καὶ ἑλληνικοῖς
οὗτος ἐστὶν ὁ Μασιλέως τῶν Ἰουδαίων.
εἰ δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων,

τὸν ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς ἡμέρας ὅλον.

ὡς αὐτὸν δὲ ὁ Μασιλέως οἱ δὲ ἐπικεῖται.
φασὶ τοῦ μὲν ὁμοίου τοῦ τοῦ
ἀφικέσθαι. καὶ κατὰ τὸν
ἀπὸ τοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀγροῦ
ἐκ τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐκ τοῦ
ἡμῶν ἐστὶν ἐν τῷ ἀγρῷ
ἐκ τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐκ τοῦ

ἐνταφιάσαι αὐτὸν λέγων. εἰσὶν εἰς χῶρος
ἐν αὐτῷ μνήματα τρία. ἐν τούτων θῆναι
δὲ τὸν τοῦ οἰμωξαι τοὺς ἀκολουθήσαντας
καὶ γυναῖκας αἵτινες ἀκολουθήσασαι αὐτῷ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρᾶσαι ταῦτα. καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ βουλευτὴς
ὑπάρχων. ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος
οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ
καὶ τῇ πράξει αὐτῶν. ἀπὸ Ἀριμαθαίας
πόλεως τῶν Ἰουδαίων. ὃς καὶ αὐτὸς
ἦν προσεδέχετο τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
καὶ καθελὼν αὐτὸ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι
καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ
οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος.
καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευὴ. καὶ σάββατον
ἐπέφωσκε. κατακολουθήσασαι δὲ
γυναῖκες. αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι
ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον. καὶ ὡς ἐτέθη
τὸ σῶμα αὐτοῦ. ὑποστρέψασαι δὲ, ἡτοί-
μασαν ἀρώματα καὶ μύρα. καὶ τὸ
μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν

ἐνταφιάσαι αὐτὸν λέγων. εἰσὶν εἰς χῶρος
ἐν αὐτῷ μνήματα τρία. ἐν τούτων θῆναι
δὲ τὸν τοῦ οἰμωξαι τοὺς ἀκολουθήσαντας
καὶ γυναῖκας αἵτινες ἀκολουθήσασαι αὐτῷ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρᾶσαι ταῦτα. καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ βουλευτὴς
ὑπάρχων. ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος
οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ
καὶ τῇ πράξει αὐτῶν. ἀπὸ Ἀριμαθαίας
πόλεως τῶν Ἰουδαίων. ὃς καὶ αὐτὸς
ἦν προσεδέχετο τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
καὶ καθελὼν αὐτὸ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι
καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ
οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος.
καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευὴ. καὶ σάββατον
ἐπέφωσκε. κατακολουθήσασαι δὲ
γυναῖκες. αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι
ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον. καὶ ὡς ἐτέθη
τὸ σῶμα αὐτοῦ. ὑποστρέψασαι δὲ, ἡτοί-
μασαν ἀρώματα καὶ μύρα. καὶ τὸ
μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν

φησ: πρᾶ

μετοίφ ὁ λύκημ τὴν μνημεῖον ἕως ὥρας ὀγδόης.
καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος. καὶ ἐσχίσθη
τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον.
καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰς, εἶπε
πατερ. εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι
τὸ πνεῦμά μου. καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξέ-
πνευσεν. ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος
τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν θν. λέγων,
ὄντως ὁ ἄνθρ οὗτος, δίκαιος ἦν.
καὶ πᾶν τὸ συνπαραγενόμενον ὄχλο
τὴν θεωρίαν ταύτην, θεω-
ρῶν τὰ γενόμενα, τύπτον τὰ

εωθινον δ̄: τῶ κ̄ϑ̄: ὁ πυρρὸς ἐλθὼν ἐδραμεν

καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· καὶ πατάξας τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· ἀνάστα ἐν τάχει. καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. εἶπε δὲ ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· περιζώσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου· καὶ ἐποίησεν οὕτως. καὶ λέγει αὐτῷ· περιβάλου τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἀλλὲ ὅραμα ἐνόμιζε βλέπειν. διελθόντες δὲ πρώτην καὶ δευτέραν φυλακὴν ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτοῖς ἀνεῴχθη αὐτομάτη· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ Πέτρος ἐν ἑαυτῷ γενόμενος εἶπεν· νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλεν ὁ κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Ἡρῴδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. συνιδών τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι. κρούσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι ὀνόματι Ῥόδη. καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα ἀπὸ τῆς χαρᾶς, ἀλλὰ δραμοῦσα ἀπήγγειλεν ἑστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος. οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· μαίνῃ. ἡ δὲ διϊσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον· ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν. ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων. ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν. κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς. εἶπε δὲ· ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον. γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο. ὁ δὲ Ἡρῴδης ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὑρὼν ἀνακρίνας τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι καὶ κατελθὼν ἀπὸ Ἰουδαίας εἰς Καισάρειαν διέτριβεν.

Καὶ ἦν θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· οἱ δὲ ὁμοθυμαδὸν παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως φίλον ᾐτοῦντο εἰρήνην διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. ταχθείσης δὲ ἡμέρας ἐν ᾗ ἔμελλεν αὐτοῖς ἀποδώσεσθαι λόγον, ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς. οἱ δὲ ἐπεφώνουν θεοῦ φωνὴν καὶ οὐκ ἀνθρώπου. παραχρῆμα δὲ αὐτὸν πατάξας ἄγγελος κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε δόξαν τῷ θεῷ, γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν. ἦν δὲ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ηὐξανε καὶ ἐπληθύνετο. Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μᾶρκον. ἦσαν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι ὡς πέντε, ἐν οἷς Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναήν τε τοῦ συντραφέντος Ἡρῴδου τοῦ τετράρχου καὶ Σαῦλος. λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀφορίσατε δή μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλυσαν. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος κατῆλθον εἰς Σελεύκειαν καὶ ἐκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Κύπρον. καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην. διελθόντες δὲ ὅλην τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου εὗρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον ᾧ ὄνομα Βαριησοῦς, ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ συνετῷ ἀνδρί· οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. Σαῦλος δὲ ὁ καὶ Παῦλος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς αὐτὸν εἶπεν· ὦ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς τοῦ κυρίου τὰς εὐθείας; καὶ νῦν ἰδοὺ χεὶρ κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔσῃ τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. παραχρῆμα δὲ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς. τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς ἐπίστευσεν ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κυρίου. ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἰερουσαλήμ. αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τὴν Πισιδίαν καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐκάθισαν. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς λέγοντες· ἄνδρες ἀδελφοί, εἴ τις ἔστιν ἐν ὑμῖν λόγος παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε. ἀναστὰς δὲ Παῦλος καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν· ἄνδρες Ἰσραηλῖται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν, ἀκούσατε. ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ τὸν λαὸν ὑψώσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς· καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναὰν κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν ὡς ἐτῶν τετρακοσίων καὶ πεντήκοντα· καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ προφήτου. κἀκεῖθεν ᾐτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς Σαοὺλ τὸν τοῦ Κείς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμείν, ἔτη τεσσαράκοντα· καὶ μετακινήσας αὐτὸν ἤγειρεν αὐτοῖς Δαυὶδ εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπε μαρτυρήσας· εὗρον Δαυὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου. τούτου ὁ θεὸς κατὰ ἐπαγγελίαν ἤγαγε τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰησοῦν, προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ· πληροῦντος δὲ Ἰωάννου τὸν δρόμον ἔλεγεν· τί ἐμὲ ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ· ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἐξαπεστάλη. οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες ἐν αὐτῷ ᾐτήσαντο Πιλᾶτον ἀνελεῖν αὐτόν. ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. ὁ δὲ θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἰερουσαλήμ, οἵτινες νῦν εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ γέγραπται· υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὕτως εἴρηκεν· ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά. διότι καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Δαυὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδε διαφθοράν· ὃν δὲ ὁ θεὸς ἤγειρεν οὐκ εἶδε διαφθοράν. γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως δικαιωθῆναι ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται. βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις· ἴδετε οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε, ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ἔργον ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν. ἐξιόντων δὲ αὐτῶν παρεκάλουν εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα. λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ, οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοῖς ἔπειθον αὐτοὺς προσμένειν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ. τῷ δὲ ἑξῆς σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ Παύλου λαλουμένοις βλασφημοῦντες. παρρησιασάμενοι δὲ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπον· ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἐπειδὴ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. οὕτως γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κύριος· τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἐχάρησαν καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας τὰς εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. οἱ δὲ ἐκτινάξαντες τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ἐπ' αὐτοὺς ἦλθον εἰς Ἰκόνιον. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπλήρουντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου.

ἐωθινὸν δ̄: τῇ ϊ̄ᾱ̄ τ̄ῶ̄ν̄ ἁ̄γ̄ί̄ω̄ν̄ ἀ̄π̄ο̄σ̄τ̄ό̄λ̄ω̄ν̄ ὀ̄ρ̄θ̄ρ̄ῑᾱ, κ̄λ̄ή̄σ̄ε̄ῑς̄ ψ̄ά̄λ̄τ̄η̄ς̄ ἀ̄π̄ό̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ ἀ̄ν̄ά̄σ̄τ̄ά̄σ̄ε̄ω̄ς̄ ἕ̄ω̄ς̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ π̄ε̄ν̄τ̄η̄κ̄ο̄σ̄τ̄ῆ̄ς̄ κ̄ᾱὶ̄ ἀ̄π̄ο̄δ̄ό̄σ̄ε̄ω̄ς̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ π̄ε̄ν̄τ̄η̄κ̄ο̄σ̄τ̄ῆ̄ς̄ ἡ̄ χ̄ά̄ρ̄ῑς̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἀ̄ν̄ά̄σ̄τ̄ά̄σ̄ε̄ω̄ς̄ κ̄ᾱὶ̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἀ̄π̄ο̄δ̄ό̄σ̄ε̄ω̄ς̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ π̄ε̄ν̄τ̄η̄κ̄ο̄σ̄τ̄ῆ̄ς̄ ἐ̄ν̄ τ̄ῷ̄ ἑ̄ξ̄ῆ̄ς̄ ἤ̄χ̄ο̄ῡ σ̄ύ̄ν̄τ̄ο̄μ̄ο̄ν̄ ἐ̄ν̄ τ̄ῷ̄ ἑ̄ω̄θ̄ῑν̄ῷ̄ ἀ̄π̄ὸ̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ π̄ε̄ν̄τ̄η̄κ̄ο̄σ̄τ̄ῆ̄ς̄ ἕ̄ω̄ς̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ τ̄ρ̄ῑά̄δ̄ο̄ς̄ ἐ̄ν̄ τ̄ῷ̄ ἑ̄σ̄π̄έ̄ρ̄ῑν̄ῷ̄ ἀ̄π̄ὸ̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ τ̄ρ̄ῑά̄δ̄ο̄ς̄ ἕ̄ω̄ς̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ ἑ̄β̄δ̄ο̄μ̄ά̄δ̄ο̄ς̄ ἐ̄ν̄ τ̄ῷ̄ ἑ̄ω̄θ̄ῑν̄ῷ̄ ἀ̄π̄ὸ̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ ἑ̄β̄δ̄ο̄μ̄ά̄δ̄ο̄ς̄ ἕ̄ω̄ς̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ ὀ̄γ̄δ̄ό̄ά̄δ̄ο̄ς̄ ἐ̄ν̄ τ̄ῷ̄ ἑ̄ω̄θ̄ῑν̄ῷ̄ ἀ̄π̄ὸ̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ ὀ̄γ̄δ̄ό̄ά̄δ̄ο̄ς̄ ἕ̄ω̄ς̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ ἑ̄β̄δ̄ο̄μ̄ά̄δ̄ο̄ς̄ ἐ̄ν̄ τ̄ῷ̄ ἑ̄σ̄π̄έ̄ρ̄ῑν̄ῷ̄ ἀ̄π̄ὸ̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ ἑ̄β̄δ̄ο̄μ̄ά̄δ̄ο̄ς̄ ἕ̄ω̄ς̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ τ̄ρ̄ῑά̄δ̄ο̄ς̄ ἐ̄ν̄ τ̄ῷ̄ ἑ̄ω̄θ̄ῑν̄ῷ̄ ἀ̄π̄ὸ̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ τ̄ρ̄ῑά̄δ̄ο̄ς̄ ἕ̄ω̄ς̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ π̄ε̄ν̄τ̄η̄κ̄ο̄σ̄τ̄ῆ̄ς̄ ἐ̄ν̄ τ̄ῷ̄ ἑ̄σ̄π̄έ̄ρ̄ῑν̄ῷ̄ ἀ̄π̄ὸ̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ π̄ε̄ν̄τ̄η̄κ̄ο̄σ̄τ̄ῆ̄ς̄ ἕ̄ω̄ς̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ τ̄ρ̄ῑά̄δ̄ο̄ς̄ ἐ̄ν̄ τ̄ῷ̄ ἑ̄ω̄θ̄ῑν̄ῷ̄ ἀ̄π̄ὸ̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ τ̄ρ̄ῑά̄δ̄ο̄ς̄ ἕ̄ω̄ς̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς̄ ἑ̄β̄δ̄ο̄μ̄ά̄δ̄ο̄ς̄ ἐ̄ν̄ τ̄ῷ̄ ἑ̄σ̄π̄έ̄ρ

τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τὰ ὦτα αὐτοῦ βάρυνον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ κάμμυσον, μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἰάσομαι αὐτούς. καὶ εἶπα· ἕως πότε, κύριε; καὶ εἶπεν· ἕως ἂν ἐρημωθῶσιν πόλεις ἀοίκητοι καὶ οἰκίαι ἀνθρώπου μὴ ὦσιν καὶ ἡ γῆ ἐρημωθῇ ἐρήμωσιν καὶ μακρύνῃ κύριος τοὺς ἀνθρώπους καὶ πολλὴ ἔσται ἡ ἐγκατάλειψις ἐν μέσῳ τῆς γῆς. καὶ ἔτι ἐν αὐτῇ δεκάτη καὶ ἐπιστραφήσεται καὶ ἔσται εἰς καῦσιν ὡς τερέβινθος καὶ ὡς βάλανος ἐκβαλοῦσα τὸν καρπὸν αὐτῆς· σπέρμα ἅγιον ἡ ἐξανάστασις αὐτῆς. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων· καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ πλινθίον καὶ ἐπίθες αὐτὸ ἐνώπιόν σου καὶ γράψον ἐπ' αὐτοῦ πόλιν Ἱερουσαλήμ καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν ἀποκλεισμὸν καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν ἐπάλξεις καὶ χώσεις ἐπ' αὐτὴν χῶμα καὶ στήσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολὰς καὶ κριοὺς κύκλῳ ἐπ' αὐτήν. καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῷ σιδηρᾶν ἐσχάραν καὶ θήσεις αὐτὴν ἀνὰ μέσον σεαυτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς πόλεως καὶ ἔσται ὡς τεῖχος σιδηροῦν ἀνὰ μέσον σεαυτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς πόλεως καὶ ἀποστήσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτήν καὶ ἔσται ἐν τῷ πολιορκεῖσθαι αὐτὴν καὶ σὺ πολιορκήσεις αὐτήν· σημεῖον τοῦτο τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. καὶ σὺ κοιμήθητι ἐπὶ τὸ εὐώνυμόν σου καὶ θήσεις τὴν ἀνομίαν τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτὸ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ὧν κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῖς, θήσεις τὰς ἀνομίας αὐτῶν. καὶ ἐγὼ δέδωκα σοι τὰ ἔτη τῆς ἀνομίας αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τριακοσίας ἐνενήκοντα ἡμέρας καὶ οὕτως καταφάγῃ ἄρτον ἐν αὐτῷ καὶ ἐπὶ κόπρου ἀνθρωπίνης ὀπτήσεις αὐτὸν ἐνώπιον αὐτῶν. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς μέ· οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν ἄρτον αὐτῶν τὸν μεμολυσμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οἷς ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ. καὶ εἶπα· οὐχί, κύριε κύριε, ἰδοὺ ἡ ψυχή μου οὐ μεμίανται καὶ θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ μὴ φάγω ἀπὸ νεότητός μου ἕως τοῦ νῦν καὶ οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου κρέας βέβηλον. καὶ εἶπεν πρός με· ἰδοὺ δέδωκά σοι βοσκὴν κοπρίας βοῶν ἀντὶ τοῦ ἄρτου τοῦ κριθίνου σου καὶ ἐπ' αὐτῆς ποιήσεις τὸν ἄρτον σου. καὶ εἶπεν πρός με· υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω τὴν στήριξιν ἄρτου ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ φαγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ καὶ ἐν μερίμνῃ καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ καὶ ἐν ἀθυμίᾳ πίονται, ἵνα ὑστερήσωσιν ἄρτου καὶ ὕδατος καὶ ἐκλείπωσιν ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ τακήσονται ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ἀθυμίᾳ αὐτῶν. καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ μάχαιραν ὀξεῖαν καὶ λαβὲ σεαυτῷ ξυρὸν κουρέως καὶ ἐπιβιβάσεις ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου καὶ ἐπὶ τὴν γενειάδα σου καὶ λήμψῃ σεαυτῷ ζυγὸν ἀκριβείας καὶ διελεῖς τὴν τρίχα τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου κα

ἐφάγεμ. εἰ πιδὲ αὐτοῖς. οὗτοι οἱ λόγοι οὓς
ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ τῷ ὄρει σινᾶ μὴ
ὄντα πεπληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα
ἐν τῷ νόμῳ μωσέως καὶ προφήτας
καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. τότε διήνοιξεν
αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γρα-
φάς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὅτι οὕτως γέγραπται
καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν χν. καὶ
ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάν-
τα τὰ ἔθνη. ἀρξάμενον ἀπὸ ἱερου-
σαλήμ. ὑμεῖς μάρτυρες τούτων. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός
μου ἐφ' ὑμᾶς. ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πό-
λει ἱερου. ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ
ὕψους. ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἕως εἰς
βηθανίαν. καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας
αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς, διέστη ἀπ'
αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ αὐτοὶ
προσκυνήσαντες αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς
ἱερ. μετὰ χαρᾶς μεγάλης. καὶ ἦσαν

διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν θν. ἀμήν.

Εἰρήνη τῷ δὲ καὶ ἡμῖν. ἀμήν.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἰω τοῦ θεολόγου.

Ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς ἰω τοῦ θεολόγου.

ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς. ὃ ἀκηκόαμεν. ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς. καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη. καὶ ἑωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν. ὃ ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν ἀπαγγέλλομεν καὶ ὑμῖν. ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν. καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα ἐστὶ μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἰυ χυ. καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμεῖς ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν. ὅτι ὁ θς φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν. ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν. ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί. κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων. καὶ τὸ αἷμα ἰυ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. τεκνία μου ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἁμάρτητε. καὶ ἐάν τις ἁμάρτῃ παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα ἰυ χν δίκαιον. καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστιν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν. ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. ὁ λέγων ὅτι ἔγνωκα αὐτὸν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν ψεύστης ἐστὶν καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν. ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ θυ τετελείωται. ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν. ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν. ἀγαπητοί οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν ἣν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς. ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστιν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε. πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν. ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν τεκνία ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν πατέρες ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν νεανίσκοι ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν. ἔγραψα ὑμῖν παιδία ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα. ἔγραψα ὑμῖν πατέρες ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. ἔγραψα ὑμῖν νεανίσκοι ὅτι ἰσχυροί ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θυ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ. ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν. καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ. ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θυ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. παιδία ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ἀντίχριστος ἔρχεται καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν. ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθαν ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν. εἰ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἦσαν μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν. ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν. καὶ ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου καὶ οἴδατε πάντες. οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτὴν καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν. τίς ἐστιν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι ἰυ οὐκ ἔστιν ὁ χν. οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει. ὑμεῖς ὃ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς ἐν ὑμῖν μενέτω. ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς τὸ χρῖσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς. ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων καὶ ἀληθές ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος. καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς μένετε ἐν αὐτῷ. καὶ νῦν τεκνία μένετε ἐν αὐτῷ. ἵνα ἐὰν φανερωθῇ σχῶμεν παῤῥησίαν καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστιν γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται. ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ ἵνα τέκνα θυ κληθῶμεν καὶ ἐσμέν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. ἀγαπητοί νῦν τέκνα θυ ἐσμεν καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. οἴδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν καθώς ἐστιν. καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἁγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖνος ἁγνός ἐστιν. πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἄρῃ καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει. πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. τεκνία μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς. ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστιν καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν. ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θυ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θυ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ. ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν ὅτι ἐκ τοῦ θυ γεγέννηται. ἐν τούτῳ φανερά ἐστιν τὰ τέκνα τοῦ θυ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου. πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θυ καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. οὐ καθὼς κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν. ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. μὴ θαυμάζετε ἀδελφοί εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν. ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς. ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ. πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν. καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν. ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν. καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι. ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θυ μένει ἐν αὐτῷ. τεκνία μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσῃ ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. καὶ ἐν τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμὲν καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν. ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα. καὶ ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θν. καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν ἀπ' αὐτοῦ ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἰυ χυ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν. καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτός ἐν αὐτῷ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν. ἀγαπητοί μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θυ ἐστίν. ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θυ. πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ ἰν χν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θυ ἐστίν. καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν ἰν ἐκ τοῦ θυ οὐκ ἔστιν. καὶ τοῦτο ἐστὶν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. ὑμεῖς ἐκ τοῦ θυ ἐστε τεκνία καὶ νενικήκατε αὐτούς. ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν. διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. ἡμεῖς ἐκ τοῦ θυ ἐσμεν. ὁ γινώσκων τὸν θν ἀκούει ἡμῶν. ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θυ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. ἀγαπητοί ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θυ ἐστίν. καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θυ γεγέννηται καὶ γινώσκει θν. ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω θν. ὅτι ὁ θς ἀγάπη ἐστίν. ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θυ ἐν ἡμῖν. ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ θς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήκαμεν τὸν θν ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. ἀγαπητοί εἰ οὕτως ὁ θς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. θν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὁ θς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ ἐν ἡμῖν τετελειωμένη ἐστίν. ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν. ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. ὃς ἐὰν ὁμολογήσῃ ὅτι ἰν ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θυ ὁ θς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θῷ. καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θς ἐν ἡμῖν. ὁ θς ἀγάπη ἐστίν καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θῷ μένει καὶ ὁ θς ἐν αὐτῷ μένει. ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν ἵνα παῤῥησίαν σχῶμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. ὅτι καθώς ἐκεῖνος ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον. ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει. ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. ἡμεῖς ἀγαπῶμεν ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν θν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ ψεύστης ἐστίν. ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακεν τὸν θν ὃν οὐχ ἑώρακεν οὐ δύναται ἀγαπᾶν. καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι ἰν ἐστὶν ὁ χν ἐκ τοῦ θυ γεγέννηται. καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θυ ὅταν τὸν θν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν. αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ θυ ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θυ νικᾷ τὸν κόσμον. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις ἡμῶν. τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι ἰν ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θυ. οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος ἰν χν. οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον ἀλλὰ ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι. καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες. τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα. καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν. εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν ἡ μαρτυρία τοῦ θυ μείζων ἐστίν. ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θυ ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θυ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ. ὁ μὴ πιστεύων τῷ θῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν. ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θς. καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν. ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν. ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θυ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον οἱ πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θυ. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παῤῥησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν. ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν. καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ᾐτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ. ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον αἰτήσει καὶ δώσει αὐτῷ ζωήν τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον. οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ τις. πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν. καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θυ οὐχ ἁμαρτάνει. ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θυ τηρεῖ ἑαυτὸν καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ. οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θυ ἐσμεν καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θυ ἥκει καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν. καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἰυ χυ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θς καὶ ζωὴ αἰώνιος. τεκνία φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων. ἀμήν.

Ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς ἰω τοῦ θεολόγου.

ὁ πρεσβύτερος ἐκυρίᾳ ἐκλεκτῇ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα. ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις ἔλεος εἰρήνη παρὰ θυ πατρὸς καὶ παρὰ ἰυ χυ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. ἐχάρην λίαν ὅτι εὕρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός. καὶ νῦν ἐρωτῶ σε κυρία οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων σοι καινὴν ἀλλὰ ἣν εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. αὕτη ἡ ἐντολή ἐστιν καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθαν εἰς τὸν κόσμον οἱ μὴ ὁμολογοῦντες ἰν χν ἐρχόμενον ἐν σαρκί. οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. βλέπετε ἑαυτούς ἵνα μὴ ἀπολέσητε ἃ εἰργασάμεθα ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβητε. πᾶς ὁ προάγων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ χυ θν οὐκ ἔχει. ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει. εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε. ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν οὐκ ἐβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος. ἀλλὰ ἐλπίζω γενέσθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. ἀσπάζεταί σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς. ἀμήν.

Ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς ἰω τοῦ θεολόγου.

ὁ πρεσβύτερος γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. ἀγαπητέ περὶ πάντων εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχή. ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν τῇ ἀληθείᾳ περιπατοῦντα. ἀγαπητέ πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους. οἳ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ θυ. ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθαν μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν. ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. διὰ τοῦτο ἐὰν ἔλθω ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ

Δια παντὸς τοῦ θεῖου τοῦ ἱερῶ, αἰρομένων τῶν
καὶ ἀλλογρόων
τῶ τοῦ
θεῦ.
ὁ μη ϛ ϵ΄

⁘ τέλος τοῦ κατὰ λογ καὶ ἀπολύειν ⁘
+ φ΄ ϗ βῶ +

+ ἐξεδόθη μετὰ χρόνους ϛ΄ τῆς τοῦ
χῦ ἀναλήψεως + :—

Βροντῆς θεόφωνος Ἰωάννης ὁ θεολόγος ἀετός·
πρῶτος τοῦ λόγου σοφίης ὑπερβὰς
κλέος εὗρε τοῦ ἄρχειν·
πρωτοφανὴς γὰρ ἔπλα θεῦ θεὰν αὐγὴν ἐς
νέφος λόγων· ἐνθεν ὅλεθρος τόκων αἱρέσεων
ἡμιλύκων φρένας·—

John 1,18

ὑος ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πρς. ἐκεῖνος
ἐξηγήσατο· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία
τοῦ ἰωάννου· ὅτε ἀπέστειλαν οἱ ἰουδαῖοι
ἐξ ἱεροσολύμων, ἱερεῖς καὶ λευίτας,
ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· σὺ τίς εἶ· καὶ ὡμο-
λόγησε καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὡμο-
λόγησεν, ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χς. καὶ ἠρώ-
τησαν αὐτόν· τί οὖν· ἠλίας εἶ σύ; καὶ
λέγει, οὐκ εἰμί· ὁ προφήτης εἶ σύ; καὶ
ἀπεκρίθη· οὔ· εἶπον οὖν αὐτῷ· τίς εἶ·
ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πεμψασιν
ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ· ἔφη,
ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, εὐθύνατε
τὴν ὁδὸν κυ· καθὼς εἶπεν ἡσαΐας
ὁ προφήτης· καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι
ἦσαν ἐκ τῶν φαρισαίων· καὶ ἠρώτησαν
αὐτὸν· καὶ εἶπον αὐτῷ· τί οὖν βαπτίζεις
εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χς· οὐδὲ ἠλίας· οὐδὲ ὁ προ
φήτης· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰωάννης
λέγων· ἐγὼ βαπτίζω ὕδατι· μέσος
ὑμῶν ἕστηκεν, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·
αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος·
οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ προσθήμου λύσαι τὸν ἱμάντα

Περὶ τοῦ ἐν καινὰ γάμου:
Περὶ τοῦ ἐκ μιᾶς θεὸν τοὺς ἐκ τ ἱερουσ:
Περὶ τοῦ νικοδήμου:
Περὶ καθαρισμοῦ ζητήσεως:
Περὶ τῆς σαμαρείτιδος:
Περὶ τοῦ βασιλικοῦ:
Περὶ τοῦ λ ἐτῶν ἐν τῇ ἐχόντος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ:
Περὶ τῶν ἑ ἄρτων καὶ τῶν β ἰχθύων:
Περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπατεῖν:
Περὶ τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ
Περὶ τοῦ λαζάρου:
Περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ κυ ἡμῶν:
Περὶ ὧν εἶπεν ἰούδας:
Περὶ τοῦ ὄνου:
Περὶ τῶν προσελθόντων ἑλλήνων:
Περὶ τοῦ νιπτῆρος:
Περὶ τοῦ παραλυτικοῦ:
Περὶ τῆς σαρκώσεως τοῦ κυ ἡμῶν σωματος:

περὶ τοῦ κατὰ ἰωάννην. ἐν τοῖς χρόνοις τρα
ϊανοῦ ἀπεστάλη ἀπὸ θεοῦ ἐν πάτμῳ τῇ
νήσῳ· ἀποκαλύψεως ἐν τῷ χρ ἡ
γεμονικὴν· καὶ πρακτικὴν· καὶ ἐνδοξ
+ τοῦ χγεννειαν +

ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. καὶ ἀκούσαντε
φασι τῷ ἰῡ περὶ αὐτοῦ λέγει. ἴδε
ὁ ἀμνὸς τοῦ θῡ. καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ
δύο μαθηταὶ λαλοῦντος καὶ ἠκολούθη-
σαν τῷ ἰῡ. στραφεὶς δὲ ὁ ἰς καὶ θεασάμενος
αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς·
τί ζητεῖτε. οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ῥαββί
(ὃ λέγεται μεθερμηνευόμενον διδάσκαλε)
ποῦ μένεις. λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε
καὶ ὄψεσθε. ἦλθον οὖν καὶ εἶδον ποῦ μένει
καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην
ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. ἦν ἀνδρέας ὁ ἀδελ-
φὸς σίμωνος πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο
τῶν ἀκουσάντων παρὰ ἰωάννου καὶ ἀκο-
λουθησάντων αὐτῷ. εὑρίσκει
οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον
σίμωνα. καὶ λέγει αὐτῷ· εὑρήκαμεν
τὸν μεσσίαν. ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον χς.
καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἰν. ἐμβλέ-
ψας αὐτῷ ὁ ἰς εἶπε· σὺ εἶ σίμων
ὁ υἱὸς ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ κηφᾶς ὃ
ἑρμηνεύεται πέτρος. τῇ ἐπαύριον
ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν γαλιλαίαν.

ιθ κ τῶν μη· τῶν κ· ἡ θέλησε ο ἰς ἐξελθ·

καὶ σίμωνι λέγει· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γ
γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων. καὶ εὑρίσκει φιλίππον
ὁ φίλιππος τὸν ναθαναήλ. καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε
μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὑρήκαμεν
ἰησοῦν υἱὸν τοῦ ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ ναζαρέτ. καὶ εἶπεν
αὐτῷ ναθαναήλ· ἐκ ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν
εἶναι. λέγει αὐτῷ φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε.
εἶδεν ὁ ἰς τὸν ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν
καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς ἰσραηλίτης
ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν. λέγει αὐτῷ ναθαναήλ·
πόθεν με γινώσκεις. ἀπεκρίθη ὁ ἰς καὶ εἶπεν
αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε φίλιππον φωνῆσαι ὄντα ὑπὸ
τὴν συκῆν εἶδόν σε. ἀπεκρίθη ναθαναὴλ καὶ
λέγει αὐτῷ· ῥαββί σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θῡ σὺ
βασιλεὺς εἶ τοῦ ἰσραήλ. ἀπεκρίθη ὁ ἰς καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι ὅτι εἶδόν σε ὑποκάτω
τῆς συκῆς πιστεύεις· μείζω τούτων ὄψῃ.
καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀπ' ἄρτι
ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα καὶ τοὺς ἀγγέλους
τοῦ θῡ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ γάμος

τῆς ἐπαύριον τῶν φῶς· κ τ· ἰωάννου ἱστορία τῶν ἁγίων μ

Joh 2,15

γίνωσκειν πάντας. καὶ ὅτι οὐχρείαν
ἔχει ἵνα τίς μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου·
αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.
Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος
ὄνομα αὐτῷ. ἄρχων τῶν Ἰουδαίων.
οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰ(ησοῦ)ν νυκτός. καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ῥαββί· οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς
γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖ ἃ σὺ ποιεῖς· ἐὰν μὴ ᾖ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ.
ἀπεκρίθη Ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι· ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν,
οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ·
λέγει πρὸς αὐτὸν Νικόδημος· πῶς
δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὤν;
μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς
μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεν-
νηθῆναι; ἀπεκρίθη Ἰ(ησοῦ)ς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος
καὶ πν(εύμα)τος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ. τὸ γεγεννημένον
ἐκ τοῦ πν(εύμα)τος, πνεῦμά ἐστι· μὴ θαυμάσῃς ὅτι
εἶπόν σοι, δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

ιη

κ΄ πρωΐ ἡμ(έρας)· εἰπόντος· οὐδεὶς ἀναβέβηκεν

τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ τὴν φω-
νὴν αὐτοῦ ἀκούεις· ἀλλ' οὐκ οἶδας
πόθεν ἔρχεται· καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως
ἐστὶν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πν(εύμα)τος.

Κρίθη Ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ
διδάσκαλος τοῦ Ἰ(σραὴ)λ· καὶ ταῦτα οὐ
γινώσκεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι·
ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν· καὶ ὃ ἑω-
ράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν
μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε·
Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πι-
στεύετε, πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπου-
ράνια πιστεύσετε· καὶ οὐδεὶς

θ΄

Ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου
ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψω-
σεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως
ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀν(θρώπ)ου· ἵνα
πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται

Πιστεύθητε τὸν κόσμον. ὡς τὸν ἴδιον
τὸν ὁμολογοῦντα εἶναι. ἵνα καὶ ὁ τὸ
φῶς μισῶν αὐτὸν μὴ ἀγαπήσῃ. ἐν
ζωὴν αἰώνιον. οὐ γὰρ ἀποστέλλεται
αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον. ἐπὶ κρίνῃ τὸν
σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. ὁ πιστεύων
αὐτὸν οὐ κρίνεται. ὁ δὲ μὴ πιστεύων
ἤδη κέκριται. ὅτι μὴ πιστεύει εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θῦ
αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις. ὅτι τὸ φῶς
ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον. καὶ ἠγάπησεν
οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς
ἦν γὰρ αὐτῶν πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. πᾶς
γὰρ φαῦλα πράσσων, μισεῖ τὸ φῶς
καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς. ἵνα μὴ
ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ὁ δὲ ποιῶν τὴν
ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς. ἵνα
φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα. ὅτι ἐν θῷ
θεῷ ἐστιν εἰργασμένα. τ μετὰ ταῦτα.

Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν
Ἰουδαίαν γῆν. καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν.
καὶ ἐβάπτιζεν. ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων

τὸν ἐν Αἰνών ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ. ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ.
καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο. οὔπω γὰρ ἦν βεβλημένος
εἰς τὴν φυλακὴν Ἰωάννης. Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν
Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. Καὶ ἦλθον
πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ. ῥαββί.
ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. ᾧ
σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει.
καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν. οὐ δύναται
ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲ ἓν, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον
αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρ-
τυρεῖτε. ὅτι εἶπον οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χς.
ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν
ἐκείνου. ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος
ἐστίν. ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἑστηκὼς
καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν
φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν ἡ χαρὰ
ἡμῶν πεπλήρωται. ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν.
ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. ὁ ἄνωθεν
ἐρχόμενος. ἐπάνω πάντων ἐστίν.
ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς. ἐκ τῆς γῆς ἐστι. καὶ

ἐκ τῆς πλησίον αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐρχόμενος
ὁδὸν πατοῦντι· καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες
κύσι, τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρ
τυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει· ὁ λαὸς
αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν, ἐφρόντισεν ὁ τῖος
τοῦ θεοῦ λήθης ἔσται· ὁ δὲ μαρτυρήσας τὴν ἀλήθειαν
τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέρ
δίδωσιν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα· ὁ πατὴρ τοῦ
τὸν υἱόν· καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ· ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱόν,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ
υἱῷ, οὐκ ὄψεται ζωήν· ἀλλ' ἡ ὀργὴ
τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν· ὡς οὖν
ὅτι ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι· ὅτι ἰη̃ς
πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτί
ζει, ἢ ἰω̃άννης· καίτοι γε ἰη̃ς αὐτὸς
οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
ἀφῆκε τὴν ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὴν γαλιλαίαν· ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι
διὰ τῆς σαμαρείας· ἔρχεται οὖν
εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας λεγομένην
συχάρ· πλησίον τοῦ χωρίου, οὗ ἔδωκεν
ἰακὼβ ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ

ιε̃

ἐκεῖ πηγὴ τοῦ ἰακώβ· ὁ οὖν ἰη̃ς κεκο
πιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐκαθέ
ζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὡς
εἰ ἕκτη· ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς σα
ρείας, ἀντλῆσαι ὕδωρ· λέγει αὐτῇ
ὁ ἰη̃ς· δός μοι πεῖν· οἱ γὰρ μαθη
αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν,
ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν· λέγει οὖν
αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ σαμαρῖτις· πῶς σὺ
ὢν ἰουδαῖος παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς
οὔσης γυναικὸς σαμαρίτιδος· οὐ γὰρ
συγχρῶνται ἰουδαῖοι σαμαρίταις· ἀπε
κρίθη ὁ ἰη̃ς καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰ
ᾔδεις τὴν δωρεὰν
τοῦ θῦ καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι δός μοι
πεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτὸν· καὶ ἔδω
κεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν· λέγει αὐτῷ ἡ
γυνή· οὔτε ἀντλημα ἔχεις· καὶ τὸ
φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις
τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν· μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν ἰακώβ; ὃς ἔδωκεν ἡμῖν
τὸ φρέαρ· καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ τὰ θρέμματα αὐτ
ἀπεκρίθη ἰη̃ς καὶ εἶπεν αὐτῇ·

προσκωμεῖ τὸ οὐλκοίδατε. ἡμεῖς προ
κωοῦμεν ὁ δὲ οἰδαμεν. ὁ τι ἡ σορία σὺκ
τῶν ἰουδαίων ἐστίν. ἀλλ' ἔρχεται ὥρα
καὶ νῦν ἐστιν. ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνη
ταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνι καὶ
ληθείᾳ. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζη
τεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. πνα ὁ θεὸς
καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν, ἐν πνι
καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῷ
ἡ γυνή. οἶδα ὅτι μεσίας ἔρχεται ὁ λε
γόμενος χς. ὅταν ἐλθῃ ἐκεῖνος,
ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. λέγει αὐτῇ
ὁ ις. ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. καὶ ἐπὶ
τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ
ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει.
οὐδεὶς μέντοι εἶπεν, τί ζητεῖς. ἢ τί
λαλεῖς μετ' αὐτῆς. ἀφῆκεν οὖν τὴν
ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν
εἰς τὴν πόλιν. καὶ λέγει τοῖς ἀν
θρώποις. δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον. ὃς εἶπεν
ὅσα ἐποίησα. μήτι οὗτός ἐστιν ὁ χς;
ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως. καὶ ἤρχοντο
πρὸς αὐτόν. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώ

ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει
πάλιν. ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος
οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει
εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω
αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος
ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρ
αὐτὸν ἡ γυνή. κε δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ.
ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε
ἀντλεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ ις. ὕπαγε φώ
νησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.
ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν, οὐκ ἔχω
ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ ις. καλῶς εἶπας
ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω. πέντε γὰρ ἄνδρας
ἔσχες. καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστιν σου ἀνήρ.
τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας. λέγει αὐτῷ
ἡ γυνή. κε θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ.
οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσ
εκύνησαν. καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν
Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ
προσκυνεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ ις. γύναι.
πίστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε
οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσολύ
μοις προσκυνήσετε τῷ πρί. ὑμεῖς

ἀλλ' ἦμεν, πολλοὶ σωφρόνως εἰσ αὐτόν, τῷ
σαμαρείτῃ· διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς
μαρτυρούσης, ὅτι εἶπεν μοι πάντα ὅσα
ἐποίησα· ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ
σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ'
αὐτοῖς· καὶ ἐμεῖναι ἐκεῖ δύο ἡμέρας·
καὶ πολλῷ πλείονες ἐπίστευσαν διὰ τὸν
λόγον αὐτοῦ· τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον, ὅτι
οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν·
αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν· καὶ οἴδαμεν,
ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου·
μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας
ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν· καὶ εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· αὐτὸς γὰρ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν,
ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι
τιμὴν οὐκ ἔχει· ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι
πάντα τὰ ἑωρακότα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν
ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ
γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν· ἦλθεν οὖν
πάλιν εἰς τὴν κανὰ τῆς Γαλιλαίας,
ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον· καὶ

Ἦν τις βασιλικὸς· οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν

αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες, ῥαββί·
φάγε· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶσιν
ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους·
μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐμόν ἐστιν βρῶμα
ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός
με· καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον·
οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι τετράμηνός
ἐστι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω
ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς
ὑμῶν· καὶ θεάσασθε τὰς χώρας,
ὅτι λευκαί εἰσιν πρὸς θερισμὸν ἤδη·
καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει· καὶ
συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον·
ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ
ὁ θερίζων· ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν
ὁ ἀληθινός· ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων
καὶ ἄλλος ὁ θερίζων· ἐγὼ ἀπέστειλα
ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς
κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν
καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν
εἰσεληλύθατε· ἐκ δὲ τῆς πόλεως

κ ιε ιω

Ἀμὴν ταῦτα ἡμέρα τῆ μεγάλη τοῦ Ἰουδαίων. καὶ
ἐμέμνηο εἰς ἱεροσόλυμα. διὸ δὴ τοῖς
ἱεροσολύμοις ὡσὶ τὴν προῳδατικὴν κολυμ-
βήθραν ἡ ἑβραϊστὶ λεγομένη βηθεσδὰ
πέντε στοὰς ἔχουσα. ἐν ταύταις κατέ-
κειτο τὸ πλῆθος τῶν ἀσθενούντων.
τυφλῶν. χωλῶν. ξηρῶν. ἐκδεχομένων
τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. ἄγγελος γὰρ
κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμ-
βήθρᾳ. καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ. ὁ οὖν πρῶ-
τος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος,
ὑγιὴς ἐγίνετο. ᾧ δήποτε συνείχετο
νοσήματι. ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκον-
τα ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. τοῦτον
ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον. καὶ γνοὺς ὅτι
πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ.
Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ ὁ ἀσθενῶν. κύριε. ἄνθρωπον οὐκ ἔχω. ἵνα ὅταν
ταραχθῇ τὸ ὕδωρ. βάλῃ με εἰς τὴν κο-
λυμβήθραν. ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ. ἄλλος
πρό ἐμοῦ καταβαίνει. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς. Ἔγειραι. ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περι-
πάτει. καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρω-

κ λ ου τ πρὸ ιε ἀ τ ὡ αἱ ἐμέμνηο εἰς

κ ε

ε

ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
ἦλθε πρὸς αὐτόν. καὶ ἠρώτα αὐτόν,
ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱόν.
ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν. Εἶπεν οὖν
ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν. ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέ-
ρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε. λέγει
πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός. κύριε. κατάβηθι
πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. πορεύου. ὁ υἱός σου ζῇ.
ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἐπορεύετο. ἤδη δὲ
αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ὑπήν-
τησαν αὐτῷ. καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες,
ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ. ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν
τὴν ὥραν ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε. καὶ
εἶπον αὐτῷ. ὅτι χθὲς ὥραν ἑβδόμην
ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. ἔγνω οὖν ὁ πα-
τὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς. ὁ υἱός σου ζῇ. καὶ ἐπίστευσεν
αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. τοῦτο πά-
λιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς
ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

οὕτως καὶ ὁ λόγος οὐδὲν θέλει ζῶον εἶναι
ἐὰν μὴ ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν
κρίσιν οὐκ ἔρχεται. ἀλλ' ἵνα με τὸν
λόγον ἀκούσω. καὶ τὸ φόβημα τοῦ θανάτου
τίνος ἕνεκεν ἔχει ζωὴν αἰώνιον. καὶ εἰς

καὶ μαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ. ἀλλ' οὐδεὶς
παρ' ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω.
ἀλλὰ ταῦτα λέγω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.
ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ
φαίνων. ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι
πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.
ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ
Ἰωάννου. τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ
πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα
ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. ὅτι ὁ
πατήρ με ἀπέσταλκε. καὶ ὁ πέμψας με
πατὴρ ἐκεῖνος μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ.
οὔτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκηκόατε οὔτε
εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε. καὶ τὸν
λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν
ὑμῖν. ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος,
τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. ἐραυνᾶτε
τὰς γραφάς. ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν
αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν. καὶ ἐκεῖναί
εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ.
καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με, ἵνα ζωὴν
ἔχητε. δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω.
ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ

θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. ἐγὼ ἐλήλυθα
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ
λαμβάνετέ με. ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ
ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήμψεσθε.
πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ
ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν
τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε;
μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν
πρὸς τὸν πατέρα. ἔστιν ὁ κατηγορῶν
ὑμῶν Μωϋσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε.
εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσεῖ, ἐπιστεύετε
ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.
εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε,
πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε;

Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς
Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος. καὶ ἠκολούθει
αὐτῷ ὄχλος πολύς, ὅτι ἑώρων τὰ σημεῖα
ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. ἀνῆλθε δὲ
εἰς τὸ ὄρος Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο
μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ
πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. ἐπάρας
οὖν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος
ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν,
λέγει πρὸς Φίλιππον· πόθεν ἀγοράσωμεν
ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; τοῦτο δὲ
ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ἤδει τί
ἔμελλεν ποιεῖν. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Φίλιππος·
διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν
αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος βραχύ τι λάβῃ.
λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου·
ἔστιν παιδάριον ὧδε ὃς ἔχει πέντε ἄρτους
κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί
ἐστιν εἰς τοσούτους; εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς·
ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν.
ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. ἀνέπεσαν
οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡς πεντακισχίλιοι.
ἔλαβεν οὖν τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς,
οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως
καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον.

ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα
κλάσματα, ἵνα μή τι ἀπόληται. συνήγαγον
οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους
κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν
κριθίνων ἃ ἐπερίσσευσαν τοῖς βεβρωκόσιν.
οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν σημεῖον
ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης
ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. Ἰησοῦς οὖν
γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἁρπάζειν
αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα,
ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

Ὡς δὲ ὀψὲ ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμβάντες εἰς
πλοῖον ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς
Καπερναούμ. καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει,
καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς·
ἡ δὲ θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος
διεγείρετο. ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους
εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα θεωροῦσιν τὸν
Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης
καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον, καὶ
ἐφοβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· ἐγώ εἰμι·
μὴ φοβεῖσθε. ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς
τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο
ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.

Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἑστηκὼς πέραν
τῆς θαλάσσης εἶδεν ὅτι πλοιάριον ἄλλο
οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθεν
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον,
ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον·
ἄλλα πλοιάρια ἦλθεν ἐκ Τιβεριάδος
ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον
εὐχαριστήσαντος τοῦ κυρίου. ὅτε οὖν
ὁ ὄχλος εἶδεν ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ
οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ
εἰς τὰ πλοιάρια καὶ ἦλθον εἰς Καπερναούμ
ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν. καὶ εὑρόντες αὐτὸν
πέραν τῆς θαλάσσης εἶπον αὐτῷ· ῥαββί,
πότε ὧδε γέγονας; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα, ἀλλ'
ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε.
ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην,
ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν
αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν
δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν
ὁ θεός. εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· τί ποιῶμεν
ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ;
ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ, ἵνα πιστεύητε
εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. εἶπον οὖν
αὐτῷ· τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν
καὶ πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ; οἱ πατέρες
ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καθώς ἐστιν γεγραμμένον· ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. εἶπεν οὖν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν
τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν.
ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ καταβαίνων
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.
εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· κύριε, πάντοτε δὸς
ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. εἶπεν δὲ αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς·
ὁ ἐρχόμενος πρός με οὐ μὴ πεινάσῃ,
καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσει
πώποτε. ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἑωράκατέ
με καὶ οὐ πιστεύετε. πᾶν ὃ δίδωσίν μοι
ὁ πατήρ, πρός με ἥξει, καὶ τὸν ἐρχόμενον
πρός με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω, ὅτι καταβέβηκα
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα
τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με.
τοῦτο δέ ἐστιν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου
τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέν μοι
μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω
αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. τοῦτο γάρ
ἐστιν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου, ἵνα πᾶς
ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν
ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσω αὐτὸν
ἐγὼ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἐγόγγυζον οὖν
οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· ἐγώ
εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς
Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ
τὴν μητέρα; πῶς οὖν λέγει οὗτος ὅτι ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα; ἀπεκρίθη οὖν
ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ γογγύζετε
μετ' ἀλλήλων. οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν
πρός με ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με
ἑλκύσῃ αὐτόν, κἀγὼ ἀναστήσω αὐτὸν
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἔστιν γεγραμμένον
ἐν τοῖς προφήταις· καὶ ἔσονται πάντες
διδακτοὶ θεοῦ. πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ
πατρὸς καὶ μαθὼν ἔρχεται πρός με.
οὐχ ὅτι τὸν πατέρα ἑώρακέν τις εἰ μὴ
ὁ ὢν παρὰ θεοῦ, οὗτος ἑώρακεν τὸν πατέρα.
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων ἔχει
ζωὴν αἰώνιον. ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.
οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος
ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις
ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ. ἐγώ εἰμι
ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς·
ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ
δώσω ἡ σάρξ μού ἐστιν ὑπὲρ τῆς τοῦ
κόσμου ζωῆς. ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους
οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· πῶς δύναται οὗτος
ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα αὐτοῦ φαγεῖν;
εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίητε αὐτοῦ
τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.
ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου
τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ
ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθής ἐστιν βρῶσις,
καὶ τὸ αἷμα μου ἀληθής ἐστιν πόσις.
ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου
τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ.
καθὼς ἀπέστειλέν με ὁ ζῶν πατὴρ κἀγὼ
ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με
κἀκεῖνος ζήσει δι' ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ
ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, οὐ καθὼς
ἔφαγον οἱ πατέρες καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων
τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.
ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδάσκων ἐν
Καπερναούμ.

Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἶπαν· σκληρός ἐστιν ὁ λόγος οὗτος·
τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν; εἰδὼς δὲ ὁ
Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ
τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς·
τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; ἐὰν οὖν θεωρῆτε
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου
ἦν τὸ πρότερον; τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ ζωοποιοῦν,
ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ
ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν πνεῦμά ἐστιν καὶ ζωή
ἐστιν. ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἳ οὐ
πιστεύουσιν. ἤδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς
τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες καὶ τίς
ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν. καὶ ἔλεγεν·
διὰ τοῦτο εἰρήκειν ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται
ἐλθεῖν πρός με ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ
ἐκ τοῦ πατρός μου. ἐκ τούτου πολλοὶ
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰ
ὀπίσω καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν.
εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· μὴ καὶ
ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν; ἀπεκρίθη οὖν
αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κύριε, πρὸς τίνα
ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου
ἔχεις, καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ
ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ.

Ὁ φθονῶν· καὶ θεωρεῖ μὴ ὅσον ἡ πόλις
ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς
τὸν φίλον αὐτοῦ· πόθεν φοροῦσιν ἄρτοι,
ἵνα φάγωσιν οὗτοι· τοῦτο δὲ λέγει,
ἵνα φράσῃ αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ τὴν
χρείαν ἔχων τῶν ἄρτων. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ φίλιππος
ὁ ἀκολουθῶν αὐτῷ, ὁ καφαρναοὺμ
λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ· ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς σίμωνος
πέτρου· ἔστι παιδάριον ὧδε· ὃς ἔχει
πέντε ἄρτους κριθίνους· καὶ δύο ὀψάρια·
ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσούτους·
Εἶπε δὲ οὗτος· ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν· ἦν δὲ χόρτος πολὺς
τόπῳ· ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν
ὡσεὶ πεντακισχίλιοι· ἔλαβε δὲ τοὺς
ἄρτους ὁ ἰς· καὶ εὐχαριστήσας, διέδωκε
τοῖς μαθηταῖς· οἱ δὲ μαθηταί, τοῖς ἀνα
κειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων
ὅσον ἤθελον· ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν,
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· συναγάγετε
τὰ περισσεύσαντα τῶν κλασμάτων.

κιχ θμὶ αὐτοῖς· ἀκούσαντες δὲ τινες
τῶν ὁμοπατρίων τοῦ προφήτου· καὶ οὗλαμ
μὴ ἐλθόντες· ἐπὶ μὲν οὖν ἐλθόντες ἐπὶ
τῶν ὁμοπατρίων τῶν ἰδίων ἐκείνων
ἐλάλησαν τὰ ῥήματα ταῦτα· ἐπὶ δὲ
τὸν πατέρα αὐτῶν οὐκ ἐλάλησαν·
Εἰσὶν οὖν ἡμῖν κλῆσις καλὴ· εἰ μὴ ἄρα
τὸν πατέρα; ἢ μὴ κατηγορήσωμεν
ἡμῶν πατέρων· ἢ μὴ κατηγορήσωμεν

ιθ

Ὁ ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὅτι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· εὑρὼν δὲ ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. πάλιν ὅμοιόν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπλήρωσαν ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγη, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔρριψαν. οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφοριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. συνήκατε ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ· ναί, κύριε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

κ

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν· πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἰάκωβος καὶ ἰωσὴφ καὶ σίμων καὶ ἰούδας; καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσιν; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

κα

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀκούσας ἡρῴδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν ἰησοῦ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. ὁ γὰρ ἡρῴδης κρατήσας τὸν ἰωάννην ἔδησεν καὶ ἀπέθετο ἐν φυλακῇ διὰ ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ ὁ ἰωάννης· οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν. καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. γενεσίοις δὲ ἀγομένοις τοῦ ἡρῴδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς ἡρῳδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρεσεν τῷ ἡρῴδῃ· ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃ παρ' αὐτοῦ. ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς φησίν· δός μοι ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ λυπηθεὶς ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δοθῆναι καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν τὸν ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ ἐκομίσθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ πτῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ ἰησοῦ.

κβ

Καὶ ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν ὁ ἰησοῦς ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων. καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσεν τὴν ἀρρωστίαν αὐτῶν. ὀψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπεν· φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀναπεσεῖν ἐπὶ τοῦ χόρτου λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

κγ

Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν πρὸς βηθσαϊδάν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι· ὀψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθεν πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμά ἐστιν, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. εὐθὺς δὲ ὁ ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ πέτρος εἶπεν· κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. ὁ δὲ εἶπεν· ἐλθέ. καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν ἰησοῦν· βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν λέγων· κύριε, σῶσόν με. εὐθέως δὲ ὁ ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ.

κδ

Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν εἰς γεννησαρέτ. καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα μόνον ἅψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἥψαντο διεσώθησαν.

κε

Τότε προσέρχονται τῷ ἰησοῦ ἀπὸ ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι λέγοντες· διὰ τί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; ὁ γὰρ θεὸς ἐνετείλατο λέγων· τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καί· ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω. ὑμεῖς δὲ λέγετε· ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς, καὶ οὐ μὴ τιμήσει τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. ὑποκριταί, καλῶς προεφήτευσεν περὶ ὑμῶν ἡσαΐας λέγων· ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τοῖς χείλεσίν με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταί με διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.

κϛ

Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούετε καὶ συνίετε· οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ λέγουσιν αὐτῷ· οἶδας ὅτι οἱ φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται. ἄφετε αὐτούς· τυφλοί εἰσιν ὁδηγοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. ὁ δὲ εἶπεν· ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται; τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι· ταῦτά ἐστιν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

κζ

Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τύρου καὶ σιδῶνος. καὶ ἰδοὺ γυνὴ χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἔκραζεν λέγουσα· ἐλέησόν με, κύριε, υἱὸς δαυίδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου ἰσραήλ. ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα· κύριε, βοήθει μοι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. ἡ δὲ εἶπεν· ναί, κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. τότε ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

κη

Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ ἰησοῦς ἦλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ. καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλούς, τυφλούς, κωφούς, κυλλούς, καὶ ἑτέρους πολλούς, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· ὥστε τὸν ὄχλον θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, καὶ χωλοὺς περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν ἰσραήλ. ὁ δὲ ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν· σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ εἶπαν· ἑπτὰ καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. καὶ παραγγείλας τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια μαγαδάν.

κθ

Καὶ προσελθόντες οἱ φαρισαῖοι καὶ σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὀψίας γενομένης λέγετε· εὐδία, πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός· καὶ πρωΐ· σήμερον χειμών, πυρράζει στυγνάζων ὁ οὐρανός. τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε; γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπελθὼν ἐπέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη μαγεδάν.

λ

Καὶ διελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων. οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες· ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν. γνοὺς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν· τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε; οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε; πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν; προσέχετε δὲ ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων. τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν ἄρτων ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων.

λα

Ἐλθὼν δὲ ὁ ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη καισαρείας τῆς φιλίππου ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπαν· οἱ μὲν ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, ἄλλοι δὲ ἠλίαν, ἕτεροι δὲ ἰερεμίαν ἢ ἕνα τῶν προφητῶν. λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ σίμων πέτρος εἶπεν· σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ, σίμων βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖδας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτός ἐστιν ἰησοῦς ὁ χριστός.

λβ

Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν εἰς ἱεροσόλυμα ἀπελθεῖν καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων· ἵλεώς σοι, κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. ὁ δὲ στραφεὶς εἶπεν τῷ πέτρῳ· ὕπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ· σκάνδαλον εἶ ἐμοῦ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. τότε ὁ ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν, ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφεληθήσεται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσίν τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

λγ

Καὶ μετὰ ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ ἰησοῦς τὸν πέτρον καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ἰδοὺ ὤφθη αὐτοῖς μωσῆς καὶ ἠλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν τῷ ἰησοῦ· κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσω ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ μωσεῖ μίαν καὶ ἠλίᾳ μίαν. ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· ἀκούετε αὐτοῦ. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. καὶ προσῆλθεν ὁ ἰησοῦς καὶ ἁψάμενος αὐτῶν εἶπεν· ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ αὐτὸν ἰησοῦν μόνον. καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λέγων· μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἠλίας μὲν ἔρχεται καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ἠλίας ἤδη ἦλθεν, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν ἀλλὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν. τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

λδ

Καὶ ἐλθόντων πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε μεθ' ὑμῶν ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον· διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· διὰ τὴν ὀλιγοπιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· μετάβα ἔνθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

λε

Συστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. καὶ ἐλθόντων αὐτῶν εἰς καπερναούμ προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ πέτρῳ καὶ εἶπαν· ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα; λέγει· ναί. καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν προέφθασεν αὐτὸν ὁ ἰησοῦς λέγων· τί σοι δοκεῖ, σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσιν τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων; εἰπόντος δὲ αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων, ἔφη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἄρα γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί. ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς εἰς θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον καὶ τὸν ἀναβαίνοντα πρῶτον ἰχθὺν ἆρον· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εὑρήσεις στατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

λϛ

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ ἰησοῦ λέγοντες· τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; καὶ προσκαλεσάμενος ὁ ἰησοῦς παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃς ἐὰν δέξηται ἓν παιδίον τοιοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται· ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. εἰ δὲ ἡ χείρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί

τὴν ε΄ τοῦ ιε΄ εἰς τὸ· οὐκ ἔτι οὐκέτι· τοῦτο ὅτι·

Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ε΄ ιζ΄

τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ· οὐκ οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς οὖν λέγει οὗτος ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα· διεστρέφοντο οὖν

κὲ ἐστὶ κολωθέντας·

Ἄρτος τῆς ζωῆς· οὗτος ἦν ὁ ἄρτος πρὸς ὃν

τὴν ε΄ τοῦ ιε΄ εἰς τὸ· εἰς αὐτοὺς οὓς· ἐγώ εἰμι ὁ

κὲ ἐστὶ κολωθέντας·

κ̄ν̄ ιω̄ ιω̄ τῆς τ̄ν̄ τ̄ῆ̄ β̄ : εἰ πρὸς κ̄ρ̄τ̄ : ὁ τρώγων μ̄ου τ̄ὴ̄ σ̄ὰ̄ρ̄κ̄ᾱ καὶ πίνων μ̄ου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

Καθὼς ἀπέστειλέν με ὁ ζῶν πατήρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· καὶ ὁ τρώγων μ̄ε κἀκεῖνος ζήσει δι' ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων μ̄ου τοῦτον τὸν ἄρτον, ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἰ μὲν ὁμοσωματίως ἐδίδασκεν ὁμολογεῖν καὶ πίνειν τὸ αἷμα, ποῖος οὐκ ἂν ἐβδελύξατο ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰπών· σκληρός ἐστιν ὁ λόγος οὗτος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν. Εἰδὼς δὲ τοῖς ὁμιλητὰς ὅτι

τὴ | τοῦ ιγ΄ ὧ ιγ΄ : περὶ πλειόνων ἢ ἑνὸς λγ΄ :

ιω

κρίθη αὐτοῖς· οὐκ ἀγωνιᾶτε τοῦτο
σὺν εὐσχολίᾳ ὁ λόγος τοῦ ζωμοῦ·
λέγω
δὲ καὶ ἐξελεγόμην· καὶ ἐξ ὧν ποιεῖ
σὺ μόνος ἰσκαριώτην· οὗτος γὰρ
ἐκ τῶν δώδεκα· καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ
ἤθελεν αὐτὸν παραδοῦναι· εἶτα
ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ δὴ τὴν ἰουδαίαν λέγω· οὐχὶ
ὅτι ἐγὼ τοῦ ἰουδαίου ἰουδαῖος ἀπόκτημα·
μοῦ ἐστιν· εἰ δὲ οὐ πρὸς αὐτὸν οἱ
ἐλθόντες αὐτοῦ· μᾶλλον δὲ καὶ
ἔπαφε εἰς τὴν ἰουδαίαν· ἵνα καὶ οἱ μὲ
θητὰ σοῦ θεωρήσωσι τὰ ἔργα ἃ ποιεῖς·
ὅτι σὺ θέλεις κρυπτὸν τί ποιεῖ, καὶ ζητεῖ
αὐτὸς ὂν παρρησίαν εἶναι· εἰ ταῦτα
ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ·
οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον
εἰς αὐτόν· λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς· ὁ καιρὸς
ὁ ἐμὸς οὔπω πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς
ὁ ὑμέτερος, πάντοτε ἕτοιμός ἐστιν·
οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς·

κε

ἐκ τῶν δώδεκα· καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ
ἤθελεν αὐτὸν παραδοῦναι· εἶτα
ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ δὴ τὴν ἰουδαίαν λέγω· οὐχὶ
ὅτι ἐγὼ τοῦ ἰουδαίου ἰουδαῖος ἀπόκτημα·
μοῦ ἐστιν· εἰ δὲ οὐ πρὸς αὐτὸν οἱ
ἐλθόντες αὐτοῦ· μᾶλλον δὲ καὶ
ἔπαφε εἰς τὴν ἰουδαίαν· ἵνα καὶ οἱ μὲ
θητά σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα ἃ ποιεῖς·
ὅτι σὺ θέλεις κρυπτόν τί ποιεῖ, καὶ ζητεῖ
αὐτὸς ὂν παρρησίαν εἶναι· εἰ ταῦτα
ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ·
οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον
εἰς αὐτόν· λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς· ὁ καιρὸς
ὁ ἐμὸς οὔπω πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς
ὁ ὑμέτερος, πάντοτε ἕτοιμός ἐστιν·
οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς·

γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
εἰ πεμ αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς σκαν
δαλίζει; ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν
τὸ πρότερον· τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωο
ποιοῦν· ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν·
ῥήματα ἃ ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν, πνεῦμά
καὶ ζωή ἐστιν· ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες
οἳ οὐ πιστεύουσιν· ἤδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ ἰς
τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες
καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν·
καὶ ἔλεγε· διὰ τοῦτο εἰρήκα ὑμῖν,
ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με
ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ
πατρός μου· ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλ
θον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀ
πίσω· καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περι
πατοῦν· εἶπεν οὖν ὁ ἰς τοῖς δώδεκα·
μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν; ἀπε
κρίθη οὖν αὐτῷ σίμων πέτρος· κε·
πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα· ῥήματα
ζωῆς αἰωνίου ἔχεις· καὶ ἡμεῖς πε
πιστεύκαμεν· καὶ ἐγνώκαμεν· ὅτι

Ἡ δὲ σκηνὴ, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ οἱ
ὄνοι αὐτῆς, καὶ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ
ἐν τῷ ἁγίῳ, ἀποδώσουσι τὰ ἐπιτίμια.
πᾶς οὗτος γράμματα οἴδεν ἐπιστήμων
ἀπὸ ἀκριβοῦς, καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς ἐπιστήμων.
ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστήμων ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ
ἐπιστήμονος, οὐκ ἔστιν ἐπιστήμων ἐν τοῖς
ἐμοῖς. καὶ ἐὰν μὴ ἐπιστήμων ἐστὶν ἐν τοῖς
ἐμοῖς, οὐκ ἔστιν ἐπιστήμων ἐν τοῖς ἐμοῖς.
καὶ ἐὰν μὴ ἐπιστήμων ἐστὶν ἐν τοῖς ἐμοῖς,

τῇ ϛ̅ τῆς ἑβδομάδος τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς ἡ εὐαγγελικὴ ἀνάγνωσις ἐστὶν αὕτη ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην ἁγίῳ εὐαγγελίῳ

κ̅ζ̅

Ἦν δέ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Ἦν δὲ Μαριὰμ ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι· Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας· ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκα ὧραί εἰσι τῆς ἡμέρας; Ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. Ταῦτα εἶπε· καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε· καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. Εἶπε δὲ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς· Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἤδη ἡμέρας ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. Ἦν δὲ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε· καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαριὰμ ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαριὰμ δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανε μου ὁ ἀδελφός· ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεὸν δώσει σοι ὁ Θεός. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. Λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. Καὶ τοῦτο εἰποῦσα ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρᾳ εἰποῦσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε. Ἐκείνη δὲ ὡς ἤκουσεν ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. Οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἔτι ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαριὰμ ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθε, ἠκολούθησαν αὐτῇ, δόξαντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. Ἡ οὖν Μαριὰμ ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανε μου ὁ ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν, καὶ εἶπε· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. Καὶ ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Οὐκ ἐδύνατο οὗτος ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι καὶ τοῦτον μὴ ἀποθανεῖν; Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· Κύριε, ἤδη ὄζει, τεταρταῖος γάρ ἐστιν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ὄψῃ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; Ἦραν οὖν τὸν λίθον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου. Ἐγὼ δὲ ἤδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε αὐτὸν ὑπάγειν. Ἐκ τοῦ ὄχλου οὖν τῶν Ἰουδαίων πολλοὶ ἐθεάσαντο ἃ ἐποίησε· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν πολλοί. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν Ἰησοῦς. Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον καὶ ἔλεγον· Τί ποιοῦμεν, ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. Εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν, Καϊάφας ὀνόματι, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν· οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. Τοῦτο δὲ οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου ἐπροφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἕν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας οὖν ἐκείνης συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. Ἰησοῦς οὖν οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν, κἀκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς. Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες· Τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν; Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὴν ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ ἐστιν, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

Καὶ ἰδοὺ παρρησίᾳ λαλεῖ· καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν. Μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν. Ἐκραύγασεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων· Κἀμὲ οἴδατε καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί; καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα· ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν. Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· καὶ ἔλεγον· Ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μὴ πλείονα σημεῖα ποιήσει ὧν οὗτος ἐποίησεν; Ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα· καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ὑπηρέτας ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. Ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· Ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας; Τίς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπε, Ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς, εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος, ὃ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη.

εἰς ψαλμοὺς τα· τῶ καὶ ἄλογα σινοῖ ἡ κοιλία πρὸς τὸν λόγον.

τὸν λόγον. Ἐὰν μὴ ἀκούσῃ σου πρὸς
τὸν λόγον· καὶ μοῦ τί ποιεῖ; ἀπεκρίθησαν
καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ κακολογεῖς
εἶ; ὑβρίκησον καὶ σὺ αὐτόν· ὅτι προφήτης
ἐκ τῆς γολιὰς ἀκέμητερ τας. ιε εἰς τ μ
καὶ ἀπελθὼν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
ΙΓ δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.
ὄρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν·
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ
καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς. ἄρ ἄνοσι κη
Ε οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς αὐτὴν
γυναῖκα καθ' ὠδῖνα κατηγμένην·
καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ λέγουσιν
αὐτῷ· διδάσκαλε· ταύτην εὑρομεν
ἐπαφωμένην μοιχευομένην· ἐν δὲ
τῷ νόμῳ ἡμῖν, ὡς ἐκέλευσε τὰς
τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις·
τοῦτο δὲ ἔλεγον, πειράζοντες αὐτόν·
ἵνα ὦσι κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ· ὁ δὲ
Ἰς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν
εἰς τὴν γῆν· μὴ πρὸς τοὺς οὐ νόμους
ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνα
κύψας εἶπε πρὸς αὐτούς· ὁ ἀναμάρτητος

τὸν λόγον, ἐλέγχον. οὗτος ἐστὶν ἀληθῶς
ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον· οὗτος ἐστὶν
ὁ χς· ἄλλοι ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς
γαλιλαίας ὁ χς ἔρχεται; οὐχὶ ἡ γρα
φὴ εἶπεν· ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος
καὶ ἀπὸ κώμης τῆς κώμης
ὅπου ἦν δαυὶδ ἔρχεται; σχίσμα
οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.
τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν·
ἀλλ' οὐδεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας
ἐπέβαλεν. ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς
ἐκεῖνοι· διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν;
ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε
οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄν
θρωπος. ἀπε
κρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι· μὴ καὶ
ὑμεῖς πεπλάνησθε; μή τις ἐκ τῶν
ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ
τῶν φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος
ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπι κατά
ρατοί εἰσι· λέγει νικόδημος πρὸς
αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν,
εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρί

ἀπόθεν ἢ πόθεν ἔρχομαι ἢ ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς δὲ
οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι ἢ ποῦ ὑπάγω.
ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε· ἐγὼ
οὐ κρίνω οὐδένα· καὶ ἐὰν κρίνω ἐγὼ
δὲ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι μόνος
οὐκ εἰμί· ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ·
καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται·
ὅτι δύο ἀνθρώπων μαρτυρία ἀληθής ἐστιν·
ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ· καὶ
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ·
ἔλεγον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστὶν ὁ πατήρ σου·
ἀπεκρίθη Ἰς· οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε
τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ἤδειτε, καὶ τὸν
πατέρα μου ἤδειτε ἄν· ταῦτα τὰ ῥήματα
ἐλάλησεν ὁ Ἰς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ
διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν
αὐτόν· ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα
αὐτοῦ· εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς
ὁ Ἰς· ἐγὼ ὑπάγω· καὶ ζητήσετέ με·

Κ καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε·
ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν·
ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· μήτι ἀποκτενεῖ
ἑαυτόν, ὅτι λέγει· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω

κ (α) τῇ πρὸς Ἑβ: εἰς τὸ πνὸς χρτ ὁ ὑ λ: ἐξ ὠδῆς πάσχα:

ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· εἶπεν οὖν πρῶτον τοῖς Ἰουδαίοις πάλιν·
καὶ πάλιν κάτω κύπτω, ἐγραφεν εἰς
τὴν γῆν· οἱ δὲ ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ τῆς
συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο
εἷς καθεῖς· ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρε
σβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ κα
τελήφθη μόνος ὁ Ἰς καὶ ἡ γυνὴ ἐν
οὖσα· ἀναβλέψας δὲ ὁ Ἰς καὶ μηδένα
θεασάμενος πλὴν τῆς γυναικός,
εἶπεν αὐτῇ· ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοί σου κα
τήγοροι· οὐδείς σε κατέκρινεν; ἡ δὲ
εἶπεν· οὐδείς κε· εἶπεν δὲ αὐτῇ ὁ Ἰς·
οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω· πορεύου· καὶ
ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι ἁμάρτῃς· ἐλάλησεν
οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰς πάλιν λέγων·

Γ ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκο
λουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν
τῇ σκοτίᾳ· ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς·
εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι· σὺ περὶ
σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ
ἔστιν ἀληθής· ἀπεκρίθη Ἰς καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ,
ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πό

ἰω

ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರನು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮಮಾಡಿ ಆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಮೈಗೆ ಪೂಸಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಭಸ್ಮಾಂಗನೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಅವನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಆಗಿರುವನು

ἐπιστήμη ἐστὶ τῶν ἀεὶ ὄντων καὶ οὐ γινομένων οὐδὲ φθειρομένων, ἀλλὰ τῶν ἁπλῶν καὶ αὐτοκινήτων καὶ ἀγενήτων καὶ ἀφθάρτων καὶ ἀμεταβλήτων καὶ ἀμεταβάτων καὶ ἀσωμάτων καὶ ἀσχηματίστων καὶ ἀποσοτήτων καὶ ἀποιοτήτων καὶ ἀσχέτων καὶ ἀπαθῶν καὶ ἀνεπιδέκτων καὶ ἀνεπιδεκτικῶν καὶ ἀνεπιδεκτικῶν καὶ ἀνεπιδεκτικῶν

કપિલ ઃ ઉપરોક્ત કથનથી સ્પષ્ટ છે કે ગુરુ પોતાના
શિષ્યોને ઉપદેશ આપે છે. તેમાં ગુરુ અને શિષ્યોના
સંબંધોનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. ગુરુ શિષ્યોને
કેવા પ્રકારનો ઉપદેશ આપે છે તે પણ બતાવવામાં
આવ્યું છે. ગુરુ શિષ્યોને કેવા પ્રકારનો ઉપદેશ
આપે છે તે પણ બતાવવામાં આવ્યું છે. ગુરુ
શિષ્યોને કેવા પ્રકારનો ઉપદેશ આપે છે તે પણ
બતાવવામાં આવ્યું છે. ગુરુ શિષ્યોને કેવા
પ્રકારનો ઉપદેશ આપે છે તે પણ બતાવવામાં
આવ્યું છે. ગુરુ શિષ્યોને કેવા પ્રકારનો
ઉપદેશ આપે છે તે પણ બતાવવામાં આવ્યું
છે. ગુરુ શિષ્યોને કેવા પ્રકારનો ઉપદેશ
આપે છે તે પણ બતાવવામાં આવ્યું છે.
ગુરુ શિષ્યોને કેવા પ્રકારનો ઉપદેશ આપે
છે તે પણ બતાવવામાં આવ્યું છે. ગુરુ
શિષ્યોને કેવા પ્રકારનો ઉપદેશ આપે છે
તે પણ બતાવવામાં આવ્યું છે. ગુરુ
શિષ્યોને કેવા પ્રકારનો ઉપદેશ આપે
છે તે પણ બતાવવામાં આવ્યું છે.
ગુરુ શિષ્યોને કેવા પ્રકારનો ઉપદેશ
આપે છે તે પણ બતાવવામાં આવ્યું
છે. ગુરુ શિષ્યોને કેવા પ્રકારનો
ઉપદેશ આપે છે તે પણ બતાવવામાં
આવ્યું છે. ગુરુ શિષ્યોને કેવા
પ્રકારનો ઉપદેશ આપે છે તે પણ
બતાવવામાં આવ્યું છે. ગુરુ
શિષ્યોને કેવા પ્રકારનો ઉપદેશ
આપે છે તે પણ બતાવવામાં
આવ્યું છે. ગુરુ શિષ્યોને કેવા
પ્રકારનો ઉપદેશ આપે છે
તે પણ બતાવવામાં આવ્યું
છે. ગુરુ શિષ્યોને કેવા
પ્રકારનો ઉપદેશ આપે
છે તે પણ બતાવવામાં
આવ્યું છે. ગુરુ
શિષ્યોને કેવા
પ્રકારનો ઉપદેશ
આપે છે
તે પણ
બતાવવામાં
આવ્યું
છે.

ಕೆಲವು ಸಲ ಅವನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅವನನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಾಳೆ. ಅವನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಊಟ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ

ईश्वरप्रेमका साधन है। इसमें कोई भी
मनुष्य किसी भी अवस्थामें हो, कर सकता
है। इसमें किसी प्रकारका भय नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका विघ्न नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका नाश नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका दोष नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका पाप नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका अधर्म नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका अन्याय नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका अत्याचार नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका अनाचार नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका व्यभिचार नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका पाखण्ड नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका छल नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका कपट नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका धोखा नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका ठगी नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका चोरी नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका डाका नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका लूट नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका हत्या नहीं है। इसमें
किसी प्रकारका आत्महत्या नहीं है।

८ इसमें किसी प्रकारका पाप नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका दोष नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका अधर्म नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका अन्याय नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका अत्याचार नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका अनाचार नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका व्यभिचार नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका पाखण्ड नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका छल नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका कपट नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका धोखा नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका ठगी नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका चोरी नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका डाका नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका लूट नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका हत्या नहीं है।
इसमें किसी प्रकारका आत्महत्या नहीं है।

εἰσέρχεσθε· εἰσπορεύεσθε· ἔξεστιν· ἔξεσται· ἔξουσία· ἔξουσιάζω· ἐξουσιάζομαι· ἐξουσιαστής· ἐξουσιαστικός· ἐξουσιαστικῶς· ἐξουσιαστικόν· ἐξουσιαστικοί· ἐξουσιαστικαί· ἐξουσιαστικά· ἐξουσιαστικῆς· ἐξουσιαστικῶν· ἐξουσιαστικοῖς· ἐξουσιαστικούς· ἐξουσιαστικάς· ἐξουσιαστικῇ· ἐξουσιαστικοῖν· ἐξουσιαστικαῖν· ἐξουσιαστικοῦ· ἐξουσιαστικοῦν· ἐξουσιαστικοῖ· ἐξουσιαστικοῦσι· ἐξουσιαστικοῦσιν· ἐξουσιαστικοῦσαι· ἐξουσιαστικοῦσαν· ἐξουσιαστικοῦσῃ· ἐξουσιαστικοῦσῃν· ἐξουσιαστικοῦσαιν· ἐξουσιαστικοῦσιν· ἐξουσιαστικοῦσαις· ἐξουσιαστικοῦσαισιν· ἐξουσιαστικοῦσαισῃν· ἐξουσιαστικοῦσαισ

ઉપરોક્ત ચાર પ્રકારના ભેદ છે. તે ઉપરાંત ચાર પ્રકારના ભેદ
બીજા પણ છે. તે આ પ્રમાણે : ૧ ઉપાદાન, ૨ નિમિત્ત, ૩ સંયોગ
અને ૪ સમવાય. ૧ ઉપાદાન એટલે જે વસ્તુમાંથી બીજી વસ્તુ
બનતી હોય તે વસ્તુ. જેમ કે ઘડાનું ઉપાદાન માટી છે. ૨ નિમિત્ત
એટલે જે વસ્તુ બીજી વસ્તુ બનવામાં મદદગાર થાય તે. જેમ કે
ઘડાનું નિમિત્ત કુંભાર, ચાક વગેરે છે. ૩ સંયોગ એટલે બે કે
વધારે વસ્તુઓનું ભેગું થવું તે. જેમ કે ઘડાનું સંયોગ
કારણ માટી, પાણી, કુંભાર, ચાક વગેરે છે. ૪ સમવાય
એટલે જે વસ્તુમાં બીજી વસ્તુ સમવાયપણે રહેતી હોય તે.
જેમ કે ઘડાનું સમવાય કારણ ઘડાના ટુકડા છે. ઘડાના
ટુકડામાં ઘડો સમવાયપણે રહેલો છે. ઘડાના ટુકડા
સિવાય ઘડો બીજે ક્યાંય રહેતો નથી. ઘડાના ટુકડા
ભેગા થાય ત્યારે ઘડો બને છે. ઘડાના ટુકડા
ન હોય તો ઘડો બની શકતો નથી. ઘડાના ટુકડા
ઘડાનું સમવાય કારણ છે.

૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦ ૧૦૧ ૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭ ૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦ ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦ ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦ ૨૦૧ ૨૦૨ ૨૦૩ ૨૦૪ ૨૦૫ ૨૦૬ ૨૦૭ ૨૦૮ ૨૦૯ ૨૧૦ ૨૧૧ ૨૧૨ ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૧૫ ૨૧૬ ૨૧૭ ૨૧૮ ૨૧૯ ૨૨૦ ૨૨૧ ૨૨૨ ૨૨૩ ૨૨૪ ૨૨૫ ૨૨૬ ૨૨૭ ૨૨૮ ૨૨૯ ૨૩૦ ૨૩૧ ૨૩૨ ૨૩૩ ૨૩૪ ૨૩૫ ૨૩૬ ૨૩૭ ૨૩૮ ૨૩૯ ૨૪૦ ૨૪૧ ૨૪૨ ૨૪૩ ૨૪૪ ૨૪૫ ૨૪૬ ૨૪૭ ૨૪૮ ૨૪૯ ૨૫૦ ૨૫૧ ૨૫૨ ૨૫૩ ૨૫૪ ૨૫૫ ૨૫૬ ૨૫૭ ૨૫૮ ૨૫૯ ૨૬૦ ૨૬૧ ૨૬૨ ૨૬૩ ૨૬૪ ૨૬૫ ૨૬૬ ૨૬૭ ૨૬૮ ૨૬૯ ૨૭૦ ૨૭૧ ૨૭૨ ૨૭૩ ૨૭૪ ૨૭૫ ૨૭૬ ૨૭૭ ૨૭૮ ૨૭૯ ૨૮૦ ૨૮૧ ૨૮૨ ૨૮૩ ૨૮૪ ૨૮૫ ૨૮૬ ૨૮૭ ૨૮૮ ૨૮૯ ૨૯૦ ૨૯૧ ૨૯૨ ૨૯૩ ૨૯૪ ૨૯૫ ૨૯૬ ૨૯૭ ૨૯૮ ૨૯૯ ૩૦૦ ૩૦૧ ૩૦૨ ૩૦૩ ૩૦૪ ૩૦૫ ૩૦૬ ૩૦૭ ૩૦૮ ૩૦૯ ૩૧૦ ૩૧૧ ૩૧૨ ૩૧૩ ૩૧૪ ૩૧૫ ૩૧૬ ૩૧૭ ૩૧૮ ૩૧૯ ૩૨૦ ૩૨૧ ૩૨૨ ૩૨૩ ૩૨૪ ૩૨૫ ૩૨૬ ૩૨૭ ૩૨૮ ૩૨૯ ૩૩૦ ૩૩૧ ૩૩૨ ૩૩૩ ૩૩૪ ૩૩૫ ૩૩૬ ૩૩૭ ૩૩૮ ૩૩૯ ૩૪૦ ૩૪૧ ૩૪૨ ૩૪૩ ૩૪૪ ૩૪૫ ૩૪૬ ૩૪૭ ૩૪૮ ૩૪૯ ૩૫૦ ૩૫૧ ૩૫૨ ૩૫૩ ૩૫૪ ૩૫૫ ૩૫૬ ૩૫૭ ૩૫૮ ૩૫૯ ૩૬૦ ૩૬૧ ૩૬૨ ૩૬૩ ૩૬૪ ૩૬૫ ૩૬૬ ૩૬૭ ૩૬૮ ૩૬૯ ૩૭૦ ૩૭૧ ૩૭૨ ૩૭૩ ૩૭૪ ૩૭૫ ૩૭૬ ૩૭૭ ૩૭૮ ૩૭૯ ૩૮૦ ૩૮૧ ૩૮૨ ૩૮૩ ૩૮૪ ૩૮૫ ૩૮૬ ૩૮૭ ૩૮૮ ૩૮૯ ૩૯૦ ૩૯૧ ૩૯૨ ૩૯૩ ૩૯૪ ૩૯૫ ૩૯૬ ૩૯૭ ૩૯૮ ૩૯૯ ૪૦૦ ૪૦૧ ૪૦૨ ૪૦૩ ૪૦૪ ૪૦૫ ૪૦૬ ૪૦૭ ૪૦૮ ૪૦૯ ૪૧૦ ૪૧૧ ૪૧૨ ૪૧૩ ૪૧૪ ૪૧૫ ૪૧૬ ૪૧૭ ૪૧૮ ૪૧૯ ૪૨૦ ૪૨૧ ૪૨૨ ૪૨૩ ૪૨૪ ૪૨૫ ૪૨૬ ૪૨૭ ૪૨૮ ૪૨૯ ૪૩૦ ૪૩૧ ૪૩૨ ૪૩૩ ૪૩૪ ૪૩૫ ૪૩૬ ૪૩૭ ૪૩૮ ૪૩૯ ૪૪૦ ૪૪૧ ૪૪૨ ૪૪૩ ૪૪૪ ૪૪૫ ૪૪૬ ૪૪૭ ૪૪૮ ૪૪૯ ૪૫૦ ૪૫૧ ૪૫૨ ૪૫૩ ૪૫૪ ૪૫૫ ૪૫૬ ૪૫૭ ૪૫૮ ૪૫૯ ૪૬૦ ૪૬૧ ૪૬૨ ૪૬૩ ૪૬૪ ૪૬૫ ૪૬૬ ૪૬૭ ૪૬૮ ૪૬૯ ૪૭૦ ૪૭૧ ૪૭૨ ૪૭૩ ૪૭૪ ૪૭૫ ૪૭૬ ૪૭૭ ૪૭૮ ૪૭૯ ૪૮૦ ૪૮૧ ૪૮૨ ૪૮૩ ૪૮૪ ૪૮૫ ૪૮૬ ૪૮૭ ૪૮૮ ૪૮૯ ૪૯૦ ૪૯૧ ૪૯૨ ૪૯૩ ૪૯૪ ૪૯૫ ૪૯૬ ૪૯૭ ૪૯૮ ૪૯૯ ૫૦૦ ૫૦૧ ૫૦૨ ૫૦૩ ૫૦૪ ૫૦૫ ૫૦૬ ૫૦૭ ૫૦૮ ૫૦૯ ૫૧૦ ૫૧૧ ૫૧૨ ૫૧૩ ૫૧૪ ૫૧૫ ૫૧૬ ૫૧૭ ૫૧૮ ૫૧૯ ૫૨૦ ૫૨૧ ૫૨૨ ૫૨૩ ૫૨૪ ૫૨૫ ૫૨૬ ૫૨૭ ૫૨૮ ૫૨૯ ૫૩૦ ૫૩૧ ૫૩૨ ૫૩૩ ૫૩૪ ૫૩૫ ૫૩૬ ૫૩૭ ૫૩૮ ૫૩૯ ૫૪૦ ૫૪૧ ૫૪૨ ૫૪૩ ૫૪૪ ૫૪૫ ૫૪૬ ૫૪૭ ૫૪૮ ૫૪૯ ૫૫૦ ૫૫૧ ૫૫૨ ૫૫૩ ૫૫૪ ૫૫૫ ૫૫૬ ૫૫૭ ૫૫૮ ૫૫૯ ૫૬૦ ૫૬૧ ૫૬૨ ૫૬૩ ૫૬૪ ૫૬૫ ૫૬૬ ૫૬૭ ૫૬૮ ૫૬૯ ૫૭૦ ૫૭૧ ૫૭૨ ૫૭૩ ૫૭૪ ૫૭૫ ૫૭૬ ૫૭૭ ૫૭૮ ૫૭૯ ૫૮૦ ૫૮૧ ૫૮૨ ૫૮૩ ૫૮૪ ૫૮૫ ૫૮૬ ૫૮૭ ૫૮૮ ૫૮૯ ૫૯૦ ૫૯૧ ૫૯૨ ૫૯૩ ૫૯૪ ૫૯૫ ૫૯૬ ૫૯૭ ૫૯૮ ૫૯૯ ૬૦૦ ૬૦૧ ૬૦૨ ૬૦૩ ૬૦૪ ૬૦૫ ૬૦૬ ૬૦૭ ૬૦૮ ૬૦૯ ૬૧૦ ૬૧૧ ૬૧૨ ૬૧૩ ૬૧૪ ૬૧૫ ૬૧૬ ૬૧૭ ૬૧૮ ૬૧૯ ૬૨૦ ૬૨૧ ૬૨૨ ૬૨૩ ૬૨૪ ૬૨૫ ૬૨૬ ૬૨૭ ૬૨૮ ૬૨૯ ૬૩૦ ૬૩૧ ૬૩૨ ૬૩૩ ૬૩૪ ૬૩૫ ૬૩૬ ૬૩૭ ૬૩૮ ૬૩૯ ૬૪૦ ૬૪૧ ૬૪૨ ૬૪૩ ૬૪૪ ૬૪૫ ૬૪૬ ૬૪૭ ૬૪૮ ૬૪૯ ૬૫૦ ૬૫૧ ૬૫૨ ૬૫૩ ૬૫૪ ૬૫૫ ૬૫૬ ૬૫૭ ૬૫૮ ૬૫૯ ૬૬૦ ૬૬૧ ૬૬૨ ૬૬૩ ૬૬૪ ૬૬૫ ૬૬૬ ૬૬૭ ૬૬૮ ૬૬૯ ૬૭૦ ૬૭૧ ૬૭૨ ૬૭૩ ૬૭૪ ૬૭૫ ૬૭૬ ૬૭૭ ૬૭૮ ૬૭૯ ૬૮૦ ૬૮૧ ૬૮૨ ૬૮૩ ૬૮૪ ૬૮૫ ૬૮૬ ૬૮૭ ૬૮૮ ૬૮૯ ૬૯૦ ૬૯૧ ૬૯૨ ૬૯૩ ૬૯૪ ૬૯૫ ૬૯૬ ૬૯૭ ૬૯૮ ૬૯૯ ૭૦૦ ૭૦૧ ૭૦૨ ૭૦૩ ૭૦૪ ૭૦૫ ૭૦૬ ૭૦૭ ૭૦૮ ૭૦૯ ૭૧૦ ૭૧૧ ૭૧૨ ૭૧૩ ૭૧૪ ૭૧૫ ૭૧૬ ૭૧૭ ૭૧૮ ૭૧૯ ૭૨૦ ૭૨૧ ૭૨૨ ૭૨૩ ૭૨૪ ૭૨૫ ૭૨૬ ૭૨૭ ૭૨૮ ૭૨૯ ૭૩૦ ૭૩૧ ૭૩૨ ૭૩૩ ૭૩૪ ૭૩૫ ૭૩૬ ૭૩૭ ૭૩૮ ૭૩૯ ૭૪૦ ૭૪૧ ૭૪૨ ૭૪૩ ૭૪૪ ૭૪૫ ૭૪૬ ૭૪૭ ૭૪૮ ૭૪૯ ૭૫૦ ૭૫૧ ૭૫૨ ૭૫૩ ૭૫૪ ૭૫૫ ૭૫૬ ૭૫૭ ૭૫૮ ૭૫૯ ૭૬૦ ૭૬૧ ૭૬૨ ૭૬૩ ૭૬૪ ૭૬૫ ૭૬૬ ૭૬૭ ૭૬૮ ૭૬૯ ૭૭૦ ૭૭૧ ૭૭૨ ૭૭૩ ૭૭૪ ૭૭૫ ૭૭૬ ૭૭૭ ૭૭૮ ૭૭૯ ૭૮૦ ૭૮૧ ૭૮૨ ૭૮૩ ૭૮૪ ૭૮૫ ૭૮૬ ૭૮૭ ૭૮૮ ૭૮૯ ૭૯૦ ૭૯૧ ૭૯૨ ૭૯૩ ૭૯૪ ૭૯૫ ૭૯૬ ૭૯૭ ૭૯૮ ૭૯૯ ૮૦૦ ૮૦૧ ૮૦૨ ૮૦૩ ૮૦૪ ૮૦૫ ૮૦૬ ૮૦૭ ૮૦૮ ૮૦૯ ૮૧૦ ૮૧૧ ૮૧૨ ૮૧૩ ૮૧૪ ૮૧૫ ૮૧૬ ૮૧૭ ૮૧૮ ૮૧૯ ૮૨૦ ૮૨૧ ૮૨૨ ૮૨૩ ૮૨૪ ૮૨૫ ૮૨૬ ૮૨૭ ૮૨૮ ૮૨૯ ૮૩૦ ૮૩૧ ૮૩૨ ૮૩૩ ૮૩૪ ૮૩૫ ૮૩૬ ૮૩૭ ૮૩૮ ૮૩૯ ૮૪૦ ૮૪૧ ૮૪૨ ૮૪૩ ૮૪૪ ૮૪૫ ૮૪૬ ૮૪૭ ૮૪૮ ૮૪૯ ૮૫૦ ૮૫૧ ૮૫૨ ૮૫૩ ૮૫૪ ૮૫૫ ૮૫૬ ૮૫૭ ૮૫૮ ૮૫૯ ૮૬૦ ૮૬૧ ૮૬૨ ૮૬૩ ૮૬૪ ૮૬૫ ૮૬૬ ૮૬૭ ૮૬૮ ૮૬૯ ૮૭૦ ૮૭૧ ૮૭૨ ૮૭૩ ૮૭૪ ૮૭૫ ૮૭૬ ૮૭૭ ૮૭૮ ૮૭૯ ૮૮૦ ૮૮૧ ૮૮૨ ૮૮૩ ૮૮૪ ૮૮૫ ૮૮૬ ૮૮૭ ૮૮૮ ૮૮૯ ૮૯૦ ૮૯૧ ૮૯૨ ૮૯૩ ૮૯૪ ૮૯૫ ૮૯૬ ૮૯૭ ૮૯૮ ૮૯૯ ૯૦૦ ૯૦૧ ૯૦૨ ૯૦૩ ૯૦૪ ૯૦૫ ૯૦૬ ૯૦૭ ૯૦૮ ૯૦૯ ૯૧૦ ૯૧૧ ૯૧૨ ૯૧૩ ૯૧૪ ૯૧૫ ૯૧૬ ૯૧૭ ૯૧૮ ૯૧૯ ૯૨૦ ૯૨૧ ૯૨૨ ૯૨૩ ૯૨૪ ૯૨૫ ૯૨૬ ૯૨૭ ૯૨૮ ૯૨૯ ૯૩૦ ૯૩૧ ૯૩૨ ૯૩૩ ૯૩૪ ૯૩૫ ૯૩૬ ૯૩૭ ૯૩૮ ૯૩૯ ૯૪૦ ૯૪૧ ૯૪૨ ૯૪૩ ૯૪૪ ૯૪૫ ૯૪૬ ૯૪૭ ૯૪૮ ૯૪૯ ૯૫૦ ૯૫૧ ૯૫૨ ૯૫૩ ૯૫૪ ૯૫૫ ૯૫૬ ૯૫૭ ૯૫૮ ૯૫૯ ૯૬૦ ૯૬૧ ૯૬૨ ૯૬૩ ૯૬૪ ૯૬૫ ૯૬૬ ૯૬૭ ૯૬૮ ૯૬૯ ૯૭૦ ૯૭૧ ૯૭૨ ૯૭૩ ૯૭૪ ૯૭૫ ૯૭૬ ૯૭૭ ૯૭૮ ૯૭૯ ૯૮૦ ૯૮૧ ૯૮૨ ૯૮૩ ૯૮૪ ૯૮૫ ૯૮૬ ૯૮૭ ૯૮૮ ૯૮૯ ૯૯૦ ૯૯૧ ૯૯૨ ૯૯૩ ૯૯૪ ૯૯૫ ૯૯૬ ૯૯૭ ૯૯૮ ૯૯૯ ૧૦૦૦

τὸν κατ' ἐμοῦ ἀπ' αὐτοῦ ταῦτα θρίξ μέλαινα
καὶ οὐδὲν ἐλλείπει τοῦ λάζαρος κάθημαι.
γυνὴ ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀπ' ἐλθοῦσα πρὸς αὐτόν,
γνῶσα· κε· ἰδετὲ φίλοι, ἀσθενεῖ.
ἀκούσασ δὲ τοῖς, εἶπεν· αὕτη ἡ ἀσθένεια,
οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον· ἀλλὰ
ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θυ· ἵνα δοξασθῇ
ὁ υἱὸς τοῦ θυ δι' αὐτῆς· ἠγάπα δὲ ὁ ις
τὴν μάρθαν· καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς·
καὶ τὸν λάζαρον· ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι
ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν
τόπῳ δύο ἡμέρας· ἔπειτα μετὰ
ταῦτα τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἄφωμεν
εἰς τὴν ἰουδαίαν πάλιν λέγουσι
αὐτῷ οἱ μαθηταί· ῥαββί· νῦν ἐζήτουν
σε λιθάσαι οἱ ἰουδαῖοι· καὶ πάλιν
ὑπάγεις ἐκεῖ; ἀπεκρίθη ις· οὐχὶ
δώδεκά εἰσιν ὧραι τῆς ἡμέρας;
ἐάν τις περιπατῇ τὴν ἡμέραν,
οὐ προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου
τούτου βλέπει· ἐὰν δέ τις περι-
πατῇ τὴν νύκτα, προσκόπτει·
ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· ταῦτα

τὸ ῥῆμα ὁ ἐλάλησεν αὐτοῖς· καὶ ἐξῆλθον
ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· καὶ ἀνακλιθεὶς
πάλιν ἐπὶ τὰ στήθη τοῦ ἰησοῦ· εἶπεν
αὐτῷ· κύριε· τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε·
λέγει οὖν αὐτῷ πέτρος τοῦτον·
λέγει οὖν ὁ ἰησοῦς· ἐκεῖνός ἐστιν
ᾧ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον δώσω αὐτῷ·
καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον δίδωσιν
ἰούδᾳ σίμωνος ἰσκαριώτου· καὶ μετὰ
τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον
ὁ σατανᾶς· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς·
ὃ ποιεῖς ποίησον τάχιον· τοῦτο δὲ
οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς
τί εἶπεν αὐτῷ· τινὲς γὰρ ἐδόκουν
ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ ἰούδας
ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἀγόρασον
ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν·
ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ· λαβὼν
οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος ἐξῆλθεν
εὐθέως· ἦν δὲ νύξ· ὅτε οὖν ἐξῆλθεν
λέγει ἰησοῦς· νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη
ἐν αὐτῷ· εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ·
καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ·
καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν· τεκνία
ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ
με· καὶ καθὼς εἶπον τοῖς ἰουδαίοις·
ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε
ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι· ἐντολὴν
καινὴν δίδωμι ὑμῖν· ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς·
ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·
ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι
ἐμοὶ μαθηταί ἐστε· ἐὰν ἀγάπην
ἔχητε ἐν ἀλλήλοις· λέγει αὐτῷ
σίμων πέτρος· κύριε· ποῦ ὑπάγεις·
ἀπεκρίθη ἰησοῦς· ὅπου ὑπάγω οὐ
δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι·
ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι·
λέγει αὐτῷ πέτρος· κύριε· διὰ τί
οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι
ἄρτι· τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ
θήσω· ἀποκρίνεται ἰησοῦς· τὴν
ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· οὐ μὴ
ἀλέκτωρ φωνήσει ἕως οὗ ἀρνήσῃ
με τρίς· μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν
ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν θεὸν
καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε· ἐν τῇ οἰκίᾳ
τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί
εἰσιν· εἰ δὲ μή εἶπον ἂν ὑμῖν·
ὅτι πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον
ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἑτοιμάσω
τόπον ὑμῖν· πάλιν ἔρχομαι καὶ
παραλήμψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν·
ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε·
καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε τὴν
ὁδόν· λέγει αὐτῷ θωμᾶς· κύριε·
οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς
δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι·
λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι
ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή·
οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα
εἰ μὴ δι' ἐμοῦ· εἰ ἐγνώκατέ με
καὶ τὸν πατέρα μου γνώσεσθε·
καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν
καὶ ἑωράκατε αὐτόν· λέγει αὐτῷ
φίλιππος· κύριε· δεῖξον ἡμῖν τὸν
πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν· λέγει
αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· τοσούτῳ χρόνῳ
μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἔγνωκάς
με φίλιππε· ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ
ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς
σὺ λέγεις· δεῖξον ἡμῖν τὸν
πατέρα· οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ
ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί
ἐστιν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ
ὑμῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ·
ὁ δὲ πατὴρ ἐν ἐμοὶ μένων
ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ· πιστεύετε
μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ
πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή διὰ
τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ
κἀκεῖνος ποιήσει καὶ μείζονα
τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς
τὸν πατέρα μου πορεύομαι·
καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ
ὀνόματί μου τοῦτο ποιήσω·
ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ·
ἐάν τι αἰτήσητε με ἐν τῷ ὀνόματί
μου ἐγὼ ποιήσω· ἐὰν ἀγαπᾶτέ
με τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε·
καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα
καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει
ὑμῖν ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν
αἰῶνα· τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας·
ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν·
ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει
αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό·
ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν
ἔσται· οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς·
ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἔτι μικρὸν
καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ·
ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ
ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσετε· ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ ὑμεῖς γνώσεσθε ὅτι
ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου καὶ ὑμεῖς
ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν ὑμῖν· ὁ ἔχων
τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν
αὐτάς ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με·
ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται
ὑπὸ τοῦ πατρός μου· κἀγὼ
ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω
αὐτῷ ἐμαυτόν· λέγει αὐτῷ
ἰούδας οὐχ ὁ ἰσκαριώτης·
κύριε· τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις
ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ
τῷ κόσμῳ· ἀπεκρίθη ἰησοῦς
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις ἀγαπᾷ
με τὸν λόγον μου τηρήσει·
καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει
αὐτόν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα
καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν·
ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους
μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν
ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ
τοῦ πέμψαντός με πατρός·
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ'
ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει
ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου
ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα
καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα
ἃ εἶπον ὑμῖν ἐγώ· εἰρήνην
ἀφίημι ὑμῖν· εἰρήνην τὴν ἐμὴν
δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος
δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν·
μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία
μηδὲ δειλιάτω· ἠκούσατε ὅτι
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ὑπάγω καὶ
ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ
με ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον·
πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα·
ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού
ἐστιν· καὶ νῦν εἶπον ὑμῖν
πρὸ τοῦ γενέσθαι· ἵνα ὅταν
γένηται πιστεύσητε· οὐκέτι
πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν·
ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου
τούτου ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ
οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλλ' ἵνα γνῷ
ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα
καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι
ὁ πατήρ οὕτως ποιῶ· ἐγείρεσθε
ἄγωμεν ἐντεῦθεν· ἐγώ εἰμι
ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή καὶ ὁ
πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστιν·
πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον
καρπὸν αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν
τὸ καρπὸν φέρον καθαίρει
αὐτό· ἵνα πλείονα καρπὸν
φέρῃ· ἤδη ὑμεῖς καθαροί
ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα
ὑμῖν· μείνατε ἐν ἐμοὶ κἀγὼ
ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα οὐ
δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ'
ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ
ἀμπέλῳ οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς
ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε·
ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ὑμεῖς
τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν ἐμοὶ
κἀγὼ ἐν αὐτῷ οὗτος φέρει
καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ
οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν·
ἐάν τις μὴ μένῃ ἐν ἐμοὶ
ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα
καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν
αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν
καὶ καίεται· ἐὰν μείνητε ἐν
ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν
ὑμῖν μείνῃ ὃ ἐὰν θέλητε
αἰτήσασθε καὶ γενήσεται
ὑμῖν· ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη
ὁ πατήρ μου ἵνα καρπὸν
πολὺν φέρητε καὶ γένησθε
ἐμοὶ μαθηταί· καθὼς ἠγάπησέν
με ὁ πατὴρ κἀγὼ ὑμᾶς ἠγάπησα·
μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ·
ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε
μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου·
καθὼς ἐγὼ τοῦ πατρός μου
τὰς ἐντολὰς τετήρηκα καὶ
μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ·
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα
ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ᾖ καὶ
ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ·
αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ
ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους
καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς·
μείζονα ταύτης ἀγάπην
οὐδεὶς ἔχει ἵνα τις τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων
αὐτοῦ· ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε
ἐὰν ποιῆτε ἃ ἐγὼ ἐντέλλομαι
ὑμῖν· οὐκέτι λέγω ὑμᾶς
δούλους· ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ
οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος·
ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους·
ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ
τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα
ὑμῖν· οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε
ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς
καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς
ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε
καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ·
ἵνα ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν
πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου
δῷ ὑμῖν· ταῦτα ἐντέλλομαι
ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·
εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ
γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον
ὑμῶν μεμίσηκεν· εἰ ἐκ τοῦ
κόσμου ἦτε ὁ κόσμος ἂν τὸ
ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ
κόσμου οὐκ ἐστέ ἀλλ' ἐγὼ
ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ
κόσμου διὰ τοῦτο μισεῖ
ὑμᾶς ὁ κόσμος· μνημονεύετε
τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων
τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ
ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν·
εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν
καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν·
ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν
εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου
ὅτι οὐκ οἴδασιν τὸν πέμψαντά
με· εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα
αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν·
νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν
περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν·
ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα
μου μισεῖ· εἰ τὰ ἔργα μὴ
ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς
ἄλλος πεποίηκεν οὐκ εἴχοσαν
ἁμαρτίαν· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασιν
καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ
τὸν πατέρα μου· ἀλλ' ἵνα
πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος
ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι ἐμίσησάν
με δωρεάν· ὅταν δὲ ἔλθῃ
ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω
ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός τὸ
πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ
τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται
ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ·
καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε
ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε·
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα
μὴ σκανδαλισθῆτε· ἀποσυνα-
γώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς·
ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς
ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ
λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ·
καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν
ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα
οὐδὲ ἐμέ· ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα
μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν· ταῦτα δὲ ὑμῖν
ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον ὅτι μεθ'
ὑμῶν ἤμην· νῦν δὲ ὑπάγω
πρὸς τὸν πέμψαντά με
καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με·
ποῦ ὑπάγεις· ἀλλ' ὅτι ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν ἡ λύπη πεπλή-
ρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν·
ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω
ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ
ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω
ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται
πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ
πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς·
καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει
τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας
καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ
περὶ κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας
μὲν ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς
ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δὲ
ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου
ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ
με· περὶ δὲ κρίσεως ὅτι ὁ
ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου
κέκριται· ἔτι πολλά ἔχω
ὑμῖν λέγειν ἀλλ' οὐ δύνασθε
βαστάζειν ἄρτι· ὅταν δὲ ἔλθῃ
ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας
ὁδηγήσει ὑμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ
πάσῃ· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ'
ἑαυτοῦ ἀλλ' ὅσα ἀκούσει
λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα
ἀναγγελεῖ ὑμῖν· ἐκεῖνος ἐμὲ
δοξάσει ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ
λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ
ὑμῖν· πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ
ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον
ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει
καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· μικρὸν
καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με
καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ
με· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα
πορεύομαι· εἶπον οὖν ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους·
τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν·
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με
καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ
με· καὶ ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν
πατέρα πορεύομαι· ἔλεγον οὖν·
τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει τὸ
μικρόν· οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ·
ἔγνω οὖν ὁ ἰησοῦς ὅτι ἤθελον
αὐτὸν ἐρωτᾶν καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· περὶ τούτου ζητεῖτε
μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον·
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με
καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ
με· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε
ὑμεῖς ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται·
ὑμεῖς λυπηθήσεσθε ἀλλ' ἡ
λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται·
ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην
ἔχει ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς·
ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον
οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως
διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη
ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον·
καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν
νῦν ἔχετε πάλιν δὲ ὄψομαι
ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν
ἡ καρδία καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν
οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν·
καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν
πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου
δώσει ὑμῖν· ἕως ἄρτι οὐκ
ᾐτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί
μου· αἰτεῖτε καὶ λήμψεσθε
ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη·
ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα
ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι
ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν
ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ
πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν·
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ
ὀνόματί μου αἰτήσεσθε·
καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ
ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ
ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ
φιλεῖ ὑμᾶς· ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ
πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε
ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ
ἐξῆλθον· ἐξῆλθον παρὰ τοῦ
πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν
κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν
κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς
τὸν πατέρα· λέγουσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταί αὐτοῦ· ἴδε νῦν
παρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν
οὐδεμίαν λέγεις· νῦν οἴδαμεν
ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρείαν
ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ·
ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι
ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες· ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ἄρτι πιστεύετε·
ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν
ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε
ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια κἀμὲ
μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ
μόνος ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ
ἐστιν· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν
ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε·
ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε·
ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα
τὸν κόσμον· ταῦτα ἐλάλησεν
ὁ ἰησοῦς καὶ ἐπάρας τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν
οὐρανὸν εἶπεν· πάτερ ἐλήλυθεν
ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν
ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ
σε· καθὼς ἔδωκας αὐτῷ
ἐξουσίαν πάσης σαρκὸς ἵνα
πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ
αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον· αὕτη
δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ ἵνα
γινώσκωσιν σὲ τὸν μόνον
ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας
ἰησοῦν χριστόν· ἐγώ σε ἐδόξασα
ἐπὶ τῆς γῆς τὸ ἔργον
τελειώσας ὃ δέδωκάς μοι
ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν
με σὺ πάτερ παρὰ σεαυτῷ
τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ
τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί·
ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα
τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς
μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν
κἀμοὶ αὐτοὺς ἔδωκας καὶ
τὸν λόγον σου τετηρήκασιν·
νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα
δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν·
ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι
δέδωκα αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ
ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς
ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον καὶ
ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας·
ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ·
οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ
ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι
ὅτι σοί εἰσιν καὶ τὰ ἐμὰ
πάντα σά ἐστιν καὶ τὰ σὰ
ἐμά ἐστιν καὶ δεδόξασμαι
ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐκέτι εἰμὶ
ἐν τῷ κόσμῳ καὶ οὗτοι ἐν
τῷ κόσμῳ εἰσὶν καὶ ἐγὼ
πρὸς σὲ ἔρχομαι· πάτερ
ἅγιε τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ
ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι
ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς·
ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐγὼ
ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί
σου ᾧ δέδωκάς μοι καὶ
ἐφύλαξα καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν
ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς
ἀπωλείας ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ·
νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι
καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ
ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν
ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς·
ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον
σου καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν
αὐτούς ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ
κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ
ἐκ τοῦ κόσμου· οὐκ ἐρωτῶ
ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ
κόσμου ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς
αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ·
ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν
καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
κόσμου· ἁγίασον αὐτοὺς
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ὁ λόγος
ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν·
καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς
τὸν κόσμον κἀγὼ ἀπέστειλα
αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον·
καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω
ἐμαυτόν ἵνα ὦσιν καὶ αὐτοὶ
ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ·
οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ
μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν
πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου
αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες
ἓν ὦσιν καθὼς σύ πάτερ
ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί ἵνα
καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν·
ἵνα ὁ κόσμος πιστεύῃ ὅτι
σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγὼ
τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι
δέδωκα αὐτοῖς ἵνα ὦσιν ἓν
καθὼς ἡμεῖς ἓν ἐσμεν·
ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί
ἵνα ὦσιν τετελειωμένοι εἰς
ἕν ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος
ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ
ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς
ἐμὲ ἠγάπησας· πάτερ ὃ
δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου
εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσιν
μετ' ἐμοῦ ἵνα θεωρῶσιν
τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν
δέδωκάς μοι ὅτι ἠγάπησάς
με πρὸ καταβολῆς κόσμου·
πάτερ δίκαιε καὶ ὁ κόσμος
σε οὐκ ἔγνω ἐγὼ δέ σε ἔγνων
καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με
ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα
αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ
γνωρίσω ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν
ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ
κἀγὼ ἐν αὐτοῖς· ταῦτα εἰπὼν
ὁ ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ
χειμάρρου τοῦ κεδρών ὅπου
ἦν κῆπος εἰς ὃν εἰσῆλθεν
αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ἤδει δὲ καὶ ἰούδας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν τὸν τόπον ὅτι πολλάκις
συνήχθη ὁ ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· ἰούδας
οὖν λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ
ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων
ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ
φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ
ὅπλων· ὁ οὖν ἰησοῦς εἰδὼς
πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν
ἐξῆλθεν καὶ λέγει αὐτοῖς·
τίνα ζητεῖτε· ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ· ἰησοῦν τὸν ναζωραῖον·
λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι·
εἱ

ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી વિરચિત

સમ્યક્ત્વ સડસઠ બોલ સ્વાધ્યાય

(સમ્યક્ત્વ સડસઠ બોલ સ્વાધ્યાય)

(દોહરા)

સમ્યક્ત્વ સડસઠ બોલ કો, જાનૈ જો ભવિ કોય ।
તો નિશ્ચય સમ્યક્ત્વ કો, પાવૈ નિર્મલ હોય ॥૧॥

સમ્યક્ત્વ સડસઠ બોલ કો, જાનૈ જો ભવિ કોય ।
તો નિશ્ચય સમ્યક્ત્વ કો, પાવૈ નિર્મલ હોય ॥૧॥

ચાર શ્રદ્ધા ત્રણ લિંગ દશ, વિનય તણા જાણો ભેદ ।
શુદ્ધિ દોષ પરિહરો, ભૂષણ આઠ પ્રકાર ॥૨॥

ચાર શ્રદ્ધા ત્રણ લિંગ દશ, વિનય તણા જાણો ભેદ ।
શુદ્ધિ દોષ પરિહરો, ભૂષણ આઠ પ્રકાર ॥૨॥

સાત ભય વિસરજો સદા, આઠ પ્રભાવક જોય ।
પાંચ લક્ષણ પરગટ કરો, સડસઠ બોલ સમ્યક્ત્વ ॥૩॥

સાત ભય વિસરજો સદા, આઠ પ્રભાવક જોય ।
પાંચ લક્ષણ પરગટ કરો, સડસઠ બોલ સમ્યક્ત્વ ॥૩॥

જીવાદિક નવ તત્ત્વનો, જે જાણે ભાવ યથાર્થ ।
તે સમ્યક્ત્વી જીવ છે, ભાખ્યો શ્રી જિનનાથ ॥૪॥

જીવાદિક નવ તત્ત્વનો, જે જાણે ભાવ યથાર્થ ।
તે સમ્યક્ત્વી જીવ છે, ભાખ્યો શ્રી જિનનાથ ॥૪॥

સમ્યક્ત્વ સડસઠ બોલ સ્વાધ્યાય

(સમ્યક્ત્વ સડસઠ બોલ સ્વાધ્યાય)

(દોહરા)

સમ્યક્ત્વ સડસઠ બોલ કો, જાનૈ જો ભવિ કોય ।
તો નિશ્ચય સમ્યક્ત્વ કો, પાવૈ નિર્મલ હોય ॥૧॥

સમ્યક્ત્વ સડસઠ બોલ કો, જાનૈ જો ભવિ કોય ।
તો નિશ્ચય સમ્યક્ત્વ કો, પાવૈ નિર્મલ હોય ॥૧॥

ચાર શ્રદ્ધા ત્રણ લિંગ દશ, વિનય તણા જાણો ભેદ ।
શુદ્ધિ દોષ પરિહરો, ભૂષણ આઠ પ્રકાર ॥૨॥

ચાર શ્રદ્ધા ત્રણ લિંગ દશ, વિનય તણા જાણો ભેદ ।
શુદ્ધિ દોષ પરિહરો, ભૂષણ આઠ પ્રકાર ॥૨॥

સાત ભય વિસરજો સદા, આઠ પ્રભાવક જોય ।
પાંચ લક્ષણ પરગટ કરો, સડસઠ બોલ સમ્યક્ત્વ ॥૩॥

સાત ભય વિસરજો સદા, આઠ પ્રભાવક જોય ।
પાંચ લક્ષણ પરગટ કરો, સડસઠ બોલ સમ્યક્ત્વ ॥૩॥

જીવાદિક નવ તત્ત્વનો, જે જાણે ભાવ યથાર્થ ।
તે સમ્યક્ત્વી જીવ છે, ભાખ્યો શ્રી જિનનાથ ॥૪॥

જીવાદિક નવ તત્ત્વનો, જે જાણે ભાવ યથાર્થ ।
તે સમ્યક્ત્વી જીવ છે, ભાખ્યો શ્રી જિનનાથ ॥૪॥

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΕΦΕΣΙΟΥ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ

Ἡράκλειτος Βλοσῶνος Ἐφέσιος. οὗτος ἤκμασε κατὰ τὴν ἑβδομηκοστὴν ὄγδοην ὀλυμπιάδα. ἔγραψε φυσικὸν περὶ τῶν ὅλων ἀπὸ τέλους ἀρξάμενος, ὃ καὶ διεῖλε εἰς τρία κεφάλαια, περὶ τοῦ ὅλου, περὶ πολιτείας, περὶ θεοῦ. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ σκοτεινὸς διὰ τὸ δυσνόητον τῆς γραφῆς. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολὴν πρὸς Ἑρμόδωρον, ἣν καὶ ἐν τοῖς συγγράμμασιν ἔθηκε. καὶ ἐπιστολὴν πρὸς Ἀβάριν. καὶ ἄλλην πρὸς Ἱππαρχον. καὶ ἄλλην πρὸς Ἀντίστιον. καὶ ἄλλην πρὸς Ἀντίστιον. καὶ ἄλλην πρὸς Ἀντίστι

ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಬಂಧಗಳು

καὶ πάλιν προσεύξατο. ὁ αὐτὸς ὄχλος ὁ πρῶτος
καὶ ἀκούσας, ἐλθὼν ἐμπλησθήσεται ἐν τῇ ἐρήμῳ.
ἄλλοι ἐλεγον, οὗτος ἀληθῶς ἐλήλυθεν
ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν. οὐδέποτε οὕτως
ὡς οὗτος λελάληκεν. ἀπεκρίθησαν οὖν
αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι. μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε.
μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν
ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων. ἀλλὰ ὁ ὄχλος οὗτος
ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπάρατοί εἰσιν.
λέγει νικόδημος πρὸς αὐτούς. ὁ ἐλθὼν
νυκτὸς πρὸς αὐτὸν ὢν εἷς ἐξ αὐτῶν. μὴ ὁ νόμος
ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐὰν μὴ ἀκούσῃ
παρ' αὐτοῦ πρῶτον καὶ γνῷ τί ποιεῖ;
ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ. μὴ καὶ σὺ
ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐραύνησον καὶ ἴδε
ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται.
καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

τῶν ὁρ. ἕως τοῦ ἐγήγερται: ἐπὶ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν: ἐπὶ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν

Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.
καὶ ὄρθρου πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν.
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν. καὶ καθίσας
ἐδίδασκεν αὐτούς. ἐπὶ αὐτοφώρῳ κατειλημμένη
μοιχείας γυνὴ ἤχθη πρὸς αὐτόν. καὶ στήσαντες
αὐτὴν ἐν μέσῳ λέγουσιν αὐτῷ. διδάσκαλε
αὕτη ἡ γυνὴ κατείληπται ἐπ' αὐτοφώρῳ
μοιχευομένη. ἐν δὲ τῷ νόμῳ ἡμῖν Μωσῆς
ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθάζειν. σὺ οὖν
τί λέγεις περὶ αὐτῆς; ταῦτα δὲ ἔλεγον
πειράζοντες αὐτόν. ἵνα ἔχωσιν κατηγορεῖν
αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ
κατέγραφεν εἰς τὴν γῆν. μὴ προσποιούμενος.
ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν. ἀνέκυψεν
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς. ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν
πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω ἐπ' αὐτῇ. καὶ πάλιν
κατακύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. οἱ δὲ ἀκούσαντες
ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς. ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων. καὶ κατελείφθη
μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὖσα.
ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ. γύναι
ποῦ εἰσιν; οὐδείς σε κατέκρινεν; ἡ δὲ εἶπεν.
οὐδείς κύριε. εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς. οὐδὲ ἐγώ σε
κατακρίνω. πορεύου καὶ μηκέτι ἁμάρτανε.

πρὸς τὸν ἑσπερινόν: ἐπὶ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν: ἐπὶ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν

πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων.
ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. ὁ ἀκολουθῶν
ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ. ἀλλ' ἕξει
τὸ φῶς τῆς ζωῆς. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι.
σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς. ἡ μαρτυρία σου
οὐκ ἔστιν ἀληθής. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
αὐτοῖς. κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ.
ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου. ὅτι οἶδα πόθεν
ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε
πόθεν ἔρχομαι ἢ ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς κατὰ τὴν
σάρκα κρίνετε. ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. καὶ ἐὰν
δὲ ἐγὼ κρίνω ἐγὼ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν.
ὅτι μόνος οὐκ εἰμί. ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με
πατήρ. καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται
ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν.
ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ. καὶ μαρτυρεῖ
περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ. ἔλεγον οὖν
αὐτῷ. ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς.
οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου. εἰ ἐμὲ
ἤδειτε καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ἤδειτε. ταῦτα
τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ
διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ. καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν
αὐτόν. ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

τῶν ὁρ. ἕως τοῦ ἐγήγερται: ἐπὶ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν: ἐπὶ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν

φαγεται. καὶ ὁ θεωρῶν εμε, θεωρειτω
πεινῶντα τὰ σπ. ἐγω φῶς εἰς τὸν κοσμ
ἐλήλυθα. ἵνα πας ὁ πιστεύων εἰς
ἐμε, μὴ τῃ σκοτίᾳ μεινῃ. καὶ ἐάν
τίς μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ
μὴ πιστεύσῃ, ἐγω οὐ κρίνω αὐτον.
οὐ γὰρ ἐλήλυθα ἵνα κρίνω τὸν κόσμον.
ὁ ἀθε ἵνα σώσω τὸν κόσμον. καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου
τὸν ἐμὲ. ἔστι τὸν κρίνοντα αὐτόν.
ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ
αὐτὸν ἐν τῃ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ὅτι ἐγω
ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα. ἀλλ' ὁ πεμ-
ψας με πατήρ, αὐτός μοι ἐντολὴν δέδω-
κεν τί εἴπω καὶ τί λαλήσω. καὶ οἶδα ὅτι
ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ζωὴ αἰώνιός ἐστιν.
ἃ οὖν λαλῶ ἐγω, καθὼς εἴρηκέ μοι
ὁ πατήρ οὕτως λαλῶ. ἁγ προδετης μη
ἑορτῆς τοῦ πάσχα, εἰδὼς ὁ ἰς ὅτι
ἦλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῃ
ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πα. ἀγαπήσας
τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ. εἰς
τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. καὶ δεῖπνου

ἐν τῃ ἡ πρ. τῃ κ: πρὸ τῆς ἑορ τοῦ πασχ

γενομένου τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν
ἵνα παραδοῖ αὐτὸν ἰούδας σίμωνος ἰσκαριώτου. εἰδὼς ὁ ἰς
ὅτι πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας καὶ ὅτι ἀπὸ
θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς θεὸν ὑπάγει. ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου
καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν
ἑαυτόν. εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα καὶ ἤρξατο νίπτειν
τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν
διεζωσμένος. ἔρχεται οὖν πρὸς σίμωνα πέτρον. καὶ λέγει
αὐτῷ ἐκεῖνος· κύριε σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπεκρίθη
ὁ ἰς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὃ ἐγω ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι. γνώσῃ
δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει αὐτῷ πέτρος· οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς
πόδας εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰς· ἐὰν μὴ νίψω σε
οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος· κύριε
μὴ τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κε-
φαλήν. λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει εἰ μὴ
τοὺς πόδας νίψασθαι ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος. καὶ ὑμεῖς
καθαροί ἐστε ἀλλ' οὐχὶ πάντες. ᾔδει γὰρ τὸν παραδιδόντα
αὐτόν. διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι οὐ πάντες καθαροί ἐστε. μετὰ
οὖν τὸ νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ λαβεῖν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
ἀναπεσὼν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;
ὑμεῖς φωνεῖτέ με ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος καὶ καλῶς λέγετε
εἰμὶ γάρ. εἰ οὖν ἐγω ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύριος καὶ
ὁ διδάσκαλος καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας.
ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγω ἐποίησα ὑμῖν
καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ ἔστι δοῦλος
μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμ-
ψαντος αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε
αὐτά. οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω. ἐγω οἶδα οὓς ἐξελεξάμην
ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. ὁ τρώγων μου τὸν ἄρτον ἐπῆρεν
ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ
γενέσθαι ἵνα πιστεύσητε ὅταν γένηται ὅτι ἐγω εἰμί. ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ λαμβάνων ἐάν τινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει.
ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με. ταῦτα εἰπὼν
ὁ ἰς ἐταράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. ἔβλεπον εἰς
ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει. ἦν δὲ
ἀνακείμενος εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ ἰ ὃν
ἠγάπα ὁ ἰς. νεύει οὖν τούτῳ σίμων πέτρος πυθέσθαι τίς ἂν
εἴη περὶ οὗ λέγει. ἀναπεσὼν οὖν ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στῆθος
τοῦ ἰ λέγει αὐτῷ· κύριε τίς ἐστιν; ἀποκρίνεται ὁ ἰς· ἐκεῖνός
ἐστιν ᾧ ἐγω βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. καὶ βάψας τὸ ψωμίον
δίδωσι σίμωνι ἰσκαριώτῃ. καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν
εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ ἰς· ὃ ποιεῖς ποίησον
τάχιον. τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν
αὐτῷ. τινὲς γὰρ ἐδόκουν ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ἰούδας
ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ἀγόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν
ἑορτήν. ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ. λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον
ἐκεῖνος ἐξῆλθεν εὐθέως. ἦν δὲ νύξ. ὅτε οὖν ἐξῆλθεν λέγει
ὁ ἰς· νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη
ἐν αὐτῷ. εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ καὶ ὁ θεὸς δοξάσει
αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. τεκνία ἔτι μικρὸν
μεθ' ὑμῶν εἰμι. ζητήσετέ με καὶ καθὼς εἶπον τοῖς ἰουδαίοις
ὅτι ὅπου ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι.
ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς
ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ἐν τούτῳ
γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε ἐὰν ἀγάπην ἔχητε
ἐν ἀλλήλοις. λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος· κύριε ποῦ ὑπάγεις;
ἀπεκρίθη ὁ ἰς· ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι
ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος· διὰ τί
οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ
θήσω. ἀποκρίνεται ὁ ἰς· τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις;
ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀρνήσῃ
με τρίς. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία. πιστεύετε εἰς τὸν
θεὸν καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μονὰς
πολλαί εἰσιν. εἰ δὲ μή εἶπον ἂν ὑμῖν ὅτι πορεύομαι ἑτοιμάσαι
τόπον ὑμῖν; καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἑτοιμάσω τόπον ὑμῖν πάλιν
ἔρχομαι καὶ παραλήμψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν ἵνα ὅπου εἰμὶ
ἐγω καὶ ὑμεῖς ἦτε. καὶ ὅπου ἐγω ὑπάγω οἴδατε τὴν ὁδόν.
λέγει αὐτῷ θωμᾶς· κύριε οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις. πῶς δυνάμεθα
τὴν ὁδὸν εἰδέναι; λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ἐγω εἰμὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ
ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή. οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι'
ἐμοῦ. εἰ ἐγνώκατέ με καὶ τὸν πατέρα μου γνώσεσθε καὶ ἀπ'
ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἑωράκατε αὐτόν. λέγει αὐτῷ φίλιππος·
κύριε δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. λέγει αὐτῷ ὁ ἰς·
τοσούτῳ χρόνῳ μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἔγνωκάς με φίλιππε;
ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα. πῶς σὺ λέγεις· δεῖξον
ἡμῖν τὸν πατέρα; οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγω ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ
πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν; τὰ ῥήματα ἃ ἐγω λαλῶ ὑμῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ
οὐ λαλῶ. ὁ δὲ πατὴρ ἐν ἐμοὶ μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγω ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί.
εἰ δὲ μή διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγω ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει
καὶ μείζονα τούτων ποιήσει ὅτι ἐγω πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι.
καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου τοῦτο ποιήσω ἵνα
δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. ἐάν τι αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί
μου ἐγω ποιήσω. ἐὰν ἀγαπᾶτέ με τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς
τηρήσετε. καὶ ἐγω ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον
δώσει ὑμῖν ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα. τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν ὅτι οὐ θεωρεῖ
αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει. ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτὸ ὅτι παρ' ὑμῖν
μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς. ἔρχομαι
πρὸς ὑμᾶς. ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ ὑμεῖς
δὲ θεωρεῖτέ με ὅτι ἐγω ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσετε. ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ὑμεῖς γνώσεσθε ὅτι ἐγω ἐν τῷ πατρί μου καὶ ὑμεῖς ἐν
ἐμοὶ κἀγω ἐν ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς
ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με. ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται
ὑπὸ τοῦ πατρός μου καὶ ἐγω ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω
αὐτῷ ἐμαυτόν. λέγει αὐτῷ ἰούδας οὐχ ὁ ἰσκαριώτης· κύριε
τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ
κόσμῳ; ἀπεκρίθη ὁ ἰς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις ἀγαπᾷ με τὸν
λόγον μου τηρήσει καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν καὶ πρὸς
αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. ὁ μὴ ἀγαπῶν
με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ. καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ
ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός. ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων. ὁ δὲ παράκλητος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει
πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν ἐγω. εἰρήνην
ἀφίημι ὑμῖν εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν. οὐ καθὼς ὁ κόσμος
δίδωσιν ἐγω δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ
δειλιάτω. ἠκούσατε ὅτι ἐγω εἶπον ὑμῖν· ὑπάγω καὶ ἔρχομαι
πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἠγαπᾶτέ με ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον· πορεύομαι
πρὸς τὸν πατέρα ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστιν. καὶ νῦν
εἰρηκα ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε.
οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν. ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου
τούτου ἄρχων καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ
κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ
πατήρ οὕτως ποιῶ. ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

μήτηρ αὐτοῦ. καὶ ἔλεγεν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς·
ἐὰν θέλῃς τέλειος εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ
ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ἀκούσας
δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος·
ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. καὶ ὁ Ἰησοῦς
περιβλεψάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει
πρὸς αὐτούς· πόσον δύσκολον τοὺς πλουσίους
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ
μαθηταὶ ἐθαμβήθησαν ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ.
ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς·
τέκνα, πόσον δύσκολόν ἐστιν τοὺς πεποιθότας
ἐπὶ χρήμασιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ. εὐκοπώτερον κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς
ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ μαθηταὶ περισσῶς
ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· καὶ τίς
δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς λέγει
αὐτοῖς· παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν,
ἀλλὰ οὐ παρὰ θεῷ· πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ
θεῷ. ἤρξατο δὲ ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· ἰδοὺ
ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ
ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγρούς
ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, ἐὰν μὴ λάβῃ
ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ
οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας
καὶ τέκνα καὶ ἀγρούς μετὰ διωγμῶν καὶ ἐν τῷ
αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. πολλοὶ δὲ
ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι.
ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα,
καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο
καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. καὶ παραλαβὼν
πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς εἰπεῖν τὰ
μέλλοντα αὐτῷ συναντήσειν· ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν
εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς
γραμματεῦσιν, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ
καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ
ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ
ἀποκτενοῦσιν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.
καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης
οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες αὐτῷ· διδάσκαλε,
θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν σε ποιήσῃς ἡμῖν.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;
οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς σου ἐκ δεξιῶν
καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε.
δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω καὶ τὸ
βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι;
οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε καὶ
τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε·
τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων
οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται.
καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν
περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. ὁ δὲ Ἰησοῦς
προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· οἴδατε
ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν
αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν
αὐτῶν. οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν
θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν ἔσται ὑμῶν διάκονος,
καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος ἔσται
πάντων δοῦλος. καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ
δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.
καὶ ἔρχονται εἰς Ἰεριχώ. καὶ ἐκπορευομένου
αὐτοῦ ἀπὸ Ἰεριχὼ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ
ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου Βαρτιμαῖος τυφλὸς
προσαίτης ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Ἰεριχώ.
καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν
ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν· υἱὲ Δαυὶδ Ἰησοῦ,
ἐλέησόν με. καὶ ἐπετίμησαν αὐτῷ πολλοὶ ἵνα
σιωπήσῃ. ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαυὶδ,
ἐλέησόν με. καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· φωνήσατε
αὐτόν. καὶ φωνοῦσιν τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ·
θάρσει, ἔγειρε, φωνεῖ σε. ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· τί θέλεις
ποιήσω σοι; ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· ῥαββουνί,
ἵνα ἀναβλέψω. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε,
ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν
καὶ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τὸ
Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν
κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς
αὐτὴν εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς
ἀνθρώπων οὔπω κεκάθικεν· λύσατε αὐτὸν καὶ
φέρετε. καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· τί ποιεῖτε τοῦτο;
εἴπατε· ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει· καὶ εὐθὺς
αὐτὸν ἀποστέλλει πάλιν ὧδε. καὶ ἀπῆλθον καὶ
εὗρον πῶλον δεδεμένον πρὸς θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ
ἀμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτόν. καί τινες τῶν
ἐκεῖ ἑστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε λύοντες
τὸν πῶλον; οἱ δὲ εἶπαν αὐτοῖς καθὼς εἶπεν ὁ
Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. καὶ ἤγαγον τὸν
πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ
τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτόν. καὶ
πολλοὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν,
ἄλλοι δὲ στιβάδας κόψαντες ἐκ τῶν ἀγρῶν.
καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον
λέγοντες· ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι κυρίου· εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία
ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαυίδ·
ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. καὶ εἰσῆλθεν εἰς
Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος
πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς
Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα. καὶ τῇ ἐπαύριον
ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας ἐπείνασεν.
καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα ἦλθεν
εἰ ἄρα τι εὑρήσει ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν
οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς
σύκων. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ· μηκέτι εἰς
τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ μηδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ
ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἔρχονται εἰς
Ἱεροσόλυμα. καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν
ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς
ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν
κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων
τὰς περιστερὰς κατέστρεψεν, καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα
τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ. καὶ ἐδίδασκεν
λέγων αὐτοῖς· οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου
οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν;
ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν.
καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ
αὐτόν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ. καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο ἐξεπορεύετο
ἔξω τῆς πόλεως. καὶ παραπορευόμενοι πρωῒ
εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν. καὶ
ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· ῥαββί, ἴδε
ἡ συκῆ ἣν κατηράσω ἐξήρανται. καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν θεοῦ. ἀμὴν
γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ·
ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ
διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ πιστεύῃ ὅτι
ὃ λαλεῖ γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. διὰ
τοῦτο λέγω ὑμῖν· πάντα ὅσα προσεύχεσθε καὶ
αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται
ὑμῖν. καὶ ὅταν στήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε
εἴ τι ἔχετε κατά τινος, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα
ὑμῶν. εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα
ὑμῶν. καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα.
καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται
πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν
ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα ποιῇς; ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον,
καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ
οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ μοι.
καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· ἐὰν
εἴπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διὰ τί οὖν οὐκ
ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἀλλὰ εἴπωμεν· ἐξ ἀνθρώπων;
ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν
Ἰωάννην ὄντως ὅτι προφήτης ἦν. καὶ ἀποκριθέντες
τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν· οὐκ οἴδαμεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς
λέγει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν
παραβολαῖς λαλεῖν· ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν
ἄνθρωπος καὶ περιέθηκεν φραγμὸν καὶ ὤρυξεν
ὑπολήνιον καὶ ᾠκοδόμησεν πύργον καὶ ἐξέδετο
αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν. καὶ τῷ καιρῷ
ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον ἵνα παρὰ
τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ
ἀμπελῶνος. οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ
ἀπέστειλαν κενόν. καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς
αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον, κἀκεῖνον ἐκεφαλίωσαν καὶ
ἀπεστείλαν ἠτιμωμένον. καὶ πάλιν ἄλλον
ἀπέστειλεν, κἀκεῖνον ἀπέκτειναν, καὶ πολλοὺς
ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες τοὺς δὲ ἀποκτέννοντες.
ἔτι οὖν ἕνα εἶχεν υἱὸν ἀγαπητόν· καὶ ἀπέστειλεν
αὐτὸν καὶ τῷ καιρῷ πρὸς τοὺς γεωργοὺς ἵνα
παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ
ἀμπελῶνος. οἱ δὲ γεωργοὶ εἶπαν πρὸς ἑαυτούς·
ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν
αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. καὶ λαβόντες
ἀπέκτειναν αὐτὸν καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ
ἀμπελῶνος. τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ
ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς
γεωργοὺς καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.
οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε· λίθον ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη,
καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; καὶ
ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι καὶ ἐφοβήθησαν τὸν
ὄχλον, ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν
παραβολὴν εἶπεν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.
καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτόν τινας τῶν
Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρῳδιανῶν ἵνα αὐτὸν
ἀγρεύσωσιν λόγῳ. οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ·
διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ οὐ μέλει
σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον
ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ
διδάσκεις· ἔξεστιν κῆνσον Καίσαρι δοῦναι ἢ οὔ;
δῶμεν ἢ μὴ δῶμεν; ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν
ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς· τί με πειράζετε;
φέρετέ μοι δηνάριον ἵνα ἴδω. οἱ δὲ ἤνεγκαν.
καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ
ἐπιγραφή; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· Καίσαρος. ὁ δὲ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος
Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ ἐθαύμασαν
ἐπ' αὐτῷ. καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι τινες,
οἱ λέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρώτων
αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν
ἡμῖν ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ
γυναῖκα καὶ τέκνον μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος
ἔλαβεν γυναῖκα καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκεν
σπέρμα· καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτὴν καὶ
ἀπέθανεν, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκεν σπέρμα· καὶ
ὁ τρίτος ὡσαύτως· καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν
σπέρμα. ὕστερον πάντων ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνή.
ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει ὅταν ἀναστῶσιν τίνος
αὐτῶν ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν
γυναῖκα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν αὐτοῖς·
οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς
μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ; ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν
ἀναστῶσιν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίσκονται,
ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται οὐκ ἀνέγνωτε
ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως ἐπὶ τοῦ βάτου πῶς εἶπεν
αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων· ἐγὼ ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ
θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν θεὸς
νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· πολὺ πλανᾶσθε. καὶ
προσελθὼν εἷς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν
συζητούντων εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη
ἐπηρώτησεν αὐτόν· ποία ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη
πάντων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη ὅτι πρώτη πάντων
τῶν ἐντολῶν ἐστιν· ἄκουε, Ἰσραήλ· κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν κύριος εἷς ἐστιν· καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν
θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· αὕτη πρώτη ἐντολή.
καὶ δευτέρα ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον
σου ὡς σεαυτόν· μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ
οὐκ ἔστιν. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεύς· καλῶς,
διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπες ὅτι εἷς ἐστιν καὶ
οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀγαπᾶν
αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς
συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ἰσχύος καὶ τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν περισσότερόν
ἐστιν πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν.
καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη
εἶπεν αὐτῷ· οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ
θεοῦ. καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

ἐν ἁ τῶν ἁγίων παθῶν· εἰ πόκε τέων μαθ· μῶν εἶδο
ξάθη·

Ἐ[μο]ὶ τῶν ἁμαλκέων μὲν πρὸς πεῖ τοῦ μὲν
τιμῶ γὰρ ἐδόκεον εἶ πεὶ τὸ πλεῖστον κόσμον
θεῖ χε τιμοῦ ἰούδας, ὅ τι λέγει αὐτῷ ὁ ἰς. ἀγό
ρασον ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορ
τὴν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ· λαβὼν οὖν
τὸν ψωμίον ἐκεῖνος, ὀλίγον ἐξῆλθεν·
ἦν δὲ νὺξ ὅτε ἐξῆλθε· λέγει οὖν ὁ ἰς·

Ἡ· μὲν οὖν ἐξάθη ὅσον τοῦ ἀμοῦ· καὶ ὅθ
ἐδοξάθη ἐν αὐτῷ· εἰ ὅθ θ̄ ἐδοξάθη
ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ θ̄ς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυ
τῷ· καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν· τεκνία·
ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητή
σετέ με· καὶ καθὼς εἶπον τοῖς ἰου
δαίοις· ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἀρτι·
ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί
ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ὑμῖν ἀλλή
λοις· λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος· κε·
ποῦ ὑπάγεις· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰς·
ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαί μοι νῦν
ἀκολουθῆσαι· ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι·

καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους

προτιμᾶσθαι· ἵνα οὐταμβύηται, ποιῶ
σιν τὸ ὅτι ἐμοὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὁλαμιδάμοι ἐμὲ τιμᾶ ποιήσω,
ὁμὲ λαμιδάμει· ὁδὲ ἐμὲ λαμιδάμων,
ὁμὲ λαμιδάμει τὸν πέμψαντά με· ταῦτα
εἰ πὼν μοῖς, ἐταράχθη τῷ πνεύματι· καὶ ἐ
μαρτύρησε καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὅτι εἷς ὑμῶν παραδώ
σει με· ἐνέβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους
οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ τίνος
λέγει· ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ ἰ̄ῡ,
ὃν ἠγάπα ὁ ἰς· νεύει οὖν τούτῳ σίμων
πέτρος, πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ
λέγει· ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ
στῆθος τοῦ ἰ̄ῡ, λέγει αὐτῷ· κε· τίς
ἐστιν· ἀπεκρίνατο ὁ ἰς· ἐκεῖνός ἐστιν,
ᾧ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον δώσω· καὶ βάψας
τὸ ψωμίον, δίδωσιν ἰσκαριώτῃ· καὶ μετὰ
τὸ ψωμίον, τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον
ὁ σατανᾶς· λέγει οὖν αὐτῷ ὁ ἰς· ὃ ποιεῖς,
ποίησον τάχιον· τοῦτο δὲ οὐδεὶς

ϛ̅ ϛ̅ ϛ̅

τῆ ιε ζ ιε : εἰ πρὸς τοὺς ἐν : μὴ παρασθῆ :-

ρ τηρῆ· καὶ ὁ λύχνος ὁ μὴ κοιμώμενος οὐκ ἔστιν
ἐμοὶ· ἀλλ' αὐτὸς μοι πρὸς τ' ἀπ
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ ἐν ἐμοὶ σκανδαλισθῆτε·
ὅδε ὁ κλῆτος τὸ πρᾶγμα ὅμοιον· ὁ
τιμιώτερος πηρὸς πρὸ ὁμοπατρίου τίμιον. ε
κεῖνος ὑμᾶς δουλώσει πάντα. καὶ οὗτος
μηδὲν ὑμᾶς βλαψάτω· ἐὰν ἐμοὶ μὴ
θέλητε πιστεύειν· εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν· εἰρήνην τὴν
ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐκ καθὼς ὁ κόσμος μθ
δίδωσιν· ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν· ἀρ ιη τὸ
ραστάθω· μηδὲ μὴ καρδία· μηδὲ δειλιάτω
ἀπ' ἐμοῦ· ἠκούσατε ὅτι εἶπον ὑμῖν·
ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ
γαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἄν, ὅτι εἶπον
πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὁ γὰρ πατήρ
μείζων μού ἐστιν· καὶ νῦν εἰρήκα ὑμῖν
πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πι
στεύσητε· οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ'
ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ τοῦ κόσμου ἄρχων
καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ
κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα· καὶ κα
θὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτως ποιῶ· ε
ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν· ἀρ κ

(ε) ιῆ : εἰ πρὸς τοὺς μα : ἐγὼ εἰμὶ ἡ

τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ : εἰ πρὸς τοὺς μαθητὰς : χαῖρε ὁ

: ποιεῖτε.

ὁ κόσμος οὐδὲ ὠφελῆσαι ὑμᾶς δύναται· ὁ πονηρὸς
αὐτὸ· οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γι
νώσκετε αὐτό· ὅτι παρ' ὑμῖν μένει· καὶ
ἐν ὑμῖν ἔσται· ἀκούσατε οὖν μου ὀρφανοὶ
ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐτι μικρόν· καὶ
ὁ κόσμος με, οὐκέτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ
θεωρεῖτε με· ὅτι ἐγὼ ζῶ· καὶ ὑμεῖς
ζήσεσθε· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· γνώσεσθε
ὑμεῖς· ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου· καὶ ὑμεῖς
ἐν ἐμοί· κἀγὼ ἐν ὑμῖν· ἀρ κα ὁ ἔχων τὰς
ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός
ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με,
ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ
ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν· καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ
ἐμαυτόν· ε ιε λέγει αὐτῷ Ἰούδας· οὐχ ὁ
καριώτης· κε· καὶ τί γέγονεν,
τι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν·
καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ· ἀπεκρίθη Ἰ̅ς̅ καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λό
γον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγα
πήσει αὐτόν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα·
καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν·

ϛ̅ τ̅ : εἰς τὸ κατὰ ἰωάνην : τῶν ἁγίων τεσσάρων εὐαγγελιστῶν :

ὑμῶν τὴν χαρὰν πεπληρωμένην. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. καθὼς ἠγάπησεν με ὁ πατὴρ κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς. μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου. καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα· καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ· καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε ἐὰν ποιῆτε ἃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκέτι λέγω ὑμᾶς δούλους· ὁ γὰρ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους· ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε· ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς· καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῷ ὑμῖν. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος

χεὶς μὸρ τὸρ φο :

ὑμᾶς μισεῖ γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου ὅτι οὐκ οἴδασιν τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασιν καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· κἀγὼ δὲ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ. καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτῶν μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην. νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· περὶ μὲν ἁμαρτίας ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δὲ δικαιοσύνης ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁδηγήσει ὑμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλ' ὅσα ἀκούσει λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με ὅτι ἐγὼ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. εἶπαν οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με καὶ ὅτι ἐγὼ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα; ἔλεγον οὖν· τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει τὸ μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. ἔγνω δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

τῆς ζ΄ ἑβδομάδος : ἐν ᾗ ἀρχὴ τῶν ἁγίων ἀποστόλων : ἦχος δ΄.

ιζ΄

Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτῶν μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην. νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις. ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν τὴν καρδίαν ὑμῶν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· περὶ μὲν ἁμαρτίας ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δὲ δικαιοσύνης ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁδηγήσει ὑμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ· ἀλλ' ὅσα ἀκούσει λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι. εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· καὶ ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι. ἔλεγον οὖν· τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει τὸ μικρόν· οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. ἔγνω δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν. ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήμψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον. ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια κἀμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

πληρ ζιβ: εἰπὸ χε τε: πάντα ὁσα ἐχετε.

κελεύσαι πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ,
πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν ὁ
κεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρ
τίας· καὶ περὶ δικαιοσύνης· καὶ περὶ κρί
σεως· περὶ μὲν ἁμαρτίας, ὅτι οὐ πι
στεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δὲ δικαιοσύ
νης, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα ὑπάγω· καὶ
οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως,
ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.
ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν· ἀλλὰ οὐ
δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. ὅταν δὲ
ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν·
οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ· ἀλλ' ὅσα
ἀκούσει, λαλήσει· καὶ τὰ ἐρχόμενα
ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει·
ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται· καὶ ἀνα
γγελεῖ ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ
ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ
ἐμοῦ λαμβάνει· καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν
μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· ὅτι ἐγὼ πορεύομαι
πρὸς τὸν πατέρα. εἶπον οὖν ἐκ τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστιν τοῦτο

μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστιν τοῦτο
ὃ λέγει ἡμῖν, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με·
καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· καὶ ὅτι
ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα· ἔλεγον οὖν·
τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει τὸ μικρόν· οὐκ οἴ
δαμεν τί λαλεῖ· ἔγνω δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθε
λον αὐτὸν ἐρωτᾶν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ
τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν
μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς
ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε·
ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.
ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει· ὅτι ἦλθεν
ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον,
οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν
ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον· καὶ
ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν
δὲ ὄψομαι ὑμᾶς· καὶ χαρήσεται ὑμῶν
ἡ καρδία· καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς
αἴρει ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν

πληρ ζιεμ: εἰπὸ χε τοις: πάντα ὁσα ἐχετε

χξζ. τῶν ἁγίων πρακ. τῶν ὁσίων καλά.

Ὅς. ἀρ' ἔτι τοιαῦτα; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα
καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε
ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια· καὶ ἐμὲ μόνον
ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος· ὅτι ὁ πατὴρ
μετ' ἐμοῦ ἐστι· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ
θλῖψιν ἕξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νε
νίκηκα τὸν κόσμον· ταῦτα λελάλη
κα πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ
θλῖψιν ἕξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νε
νίκηκα τὸν κόσμον· ταῦτα λελά
λησ

ἀγαπήσω αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν. ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὦσιν τετελειωμένοι εἰς ἕν, καὶ γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσιν μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Κεδρών, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἤδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἰούδας οὖν λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν ἐξῆλθεν καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι. εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ' αὐτῶν. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσαν χαμαί. πάλιν οὖν ἐπηρώτησεν αὐτούς· τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι οὓς δέδωκάς μοι οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτὴν καὶ ἔπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό;

Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ μαθητὴς ἄλλος. ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ καὶ συνεισῆλθεν τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἶπεν τῇ θυρωρῷ καὶ εἰσήγαγεν τὸν Πέτρον. λέγει οὖν τῷ Πέτρῳ ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρός· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί. εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος μετ' αὐτῶν ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος.

ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· ἐγὼ παρρησίᾳ λελάληκα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς παρεστηκὼς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκεν ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών· οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ; ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψεν Πέτρος τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἠρνήσατο Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ φάγωσιν τὸ πάσχα. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος πρὸς αὐτοὺς ἔξω καὶ φησίν· τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακὸν ποιῶν, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. εἰσῆλθεν οὖν πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἐφώνησεν τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἀπὸ σεαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι εἶπόν σοι περὶ ἐμοῦ; ἀπεκρίθη Πιλᾶτος· μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σοι· τί ἐποίησας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· οὐκοῦν βασιλεύς εἶ σύ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. λέγει αὐτῷ Πιλᾶτος· τί ἐστιν ἀλήθεια; καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ἀπολύσω ὑμῖν ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ἐκραύγασαν οὖν πάλιν λέγοντες· μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς λῃστής.

τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσεν. καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, καὶ ἔλεγον· χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδεμίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ὁ ἄνθρωπος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν λέγοντες· σταύρωσον σταύρωσον. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν θεοῦ ἑαυτὸν ἐποίησεν. ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τὸν λόγον τοῦτον μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. ἐκ τούτου ὁ Πιλᾶτος ἐζήτει ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τοὺς λόγους τούτους ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡς ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἆρον ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει ὁ Πιλᾶτος· τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον· καὶ βαστάζων ἑαυτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ῥωμαϊστί, Ἑλληνιστί. ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· μὴ γράφε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν· βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. ἀπεκρίθη Πιλᾶτος· ὃ γέγραφα γέγραφα.

οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου· εἶπαν οὖν πρὸς ἀλλήλους· μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. καὶ οἱ μὲν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. τὴν οὖν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παριστάμενον ὃν ἠγάπα λέγει τῇ μητρί· γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου. εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· ἴδε ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια.

μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· διψῶ. σκεῦος ἔκειτο ὄξους μεστόν· σπόγγον οὖν μεστὸν τοῦ ὄξους περιθέντες ὑσσῷ προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ὅτε οὖν ἔλαβεν τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα.

οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πιλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον ἤδη αὐτὸν τεθνηκότα οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκεν, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

μετὰ δὲ τοῦτο ἠρώτησεν τὸν Πιλᾶτον Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλᾶτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἦρεν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ἦλθεν δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν. ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἦν τεθειμένος. ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωΐ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει αὐτοῖς· ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμεν τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Μαρία δὲ εἱστήκει πρὸς τῷ μνημείῳ κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιεν παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς ὅτι ἦραν τὸν κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστιν λέγει αὐτῷ· κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. λέγει αὐτῇ Ἰησοῦς· Μαριάμ. στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται Διδάσκαλε. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· μή μου ἅπτου, οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν. ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακεν τὸν κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῖς. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε πνεῦμα ἅγιον· ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφέωνται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἑωράκαμεν τὸν κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἑώρακάς με πεπίστευκας; μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.

πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσεν δὲ οὕτως. ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. λέγει Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἁλιεύειν. λέγουσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν. λέγει οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς· παιδία, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· οὔ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον καὶ εὑρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυον ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· ὁ κύριός ἐστιν. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο ἦν γὰρ γυμνός, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς ἀλλὰ ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη οὖν Σίμων Πέτρος καὶ εἵλκυσεν τὸ δίκτυον εἰς τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ἀριστήσατε. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν· σύ τις εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν. ἔρχεται Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

ὅτε οὖν ἠρίστησαν λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωάνου, ἀγαπᾷς με πλέον τούτων; λέγει αὐτῷ· ναί, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· βόσκε τὰ ἀρνία μου. λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωάνου, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ· ναί, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωάνου, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· φιλεῖς με; καὶ ε

ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν· καὶ ἵνα
γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας·
καὶ ἐγνώρισας αὐτοῖς, καθὼς ἐμὲ ἠ-
γάπησας πατέρ· ἵνα δὲ ὦσιν καθὼς
θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι
μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν
ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι· ὅτι ἠγάπησάς με
πρὸ καταβολῆς κόσμου· πάτερ δίκαιε.
καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω· ἐγὼ δέ σε ἔγνων·
καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας·
καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου·
καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με,
ἐν αὐτοῖς ᾖ· κἀγὼ ἐν αὐτοῖς· ε΄ ταῦτα

Εἶπων ὁ Ἰησοῦς· ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Κεδρών·
ὅπου ἦν κῆπος· εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ϛ΄ ἤδει δὲ καὶ
Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον·
ὅτι πολλάκις συνήχθη Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· ὁ οὖν Ἰούδας
λαβὼν τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκ τῶν ἀρχι-
ερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας· ἔρ-
χεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπά-
δων καὶ ὅπλων· Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα

καὶ ὅπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα
τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς·
τίνα ζητεῖτε· ἀπεκρίθησαν αὐτῷ·
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· ἐγώ εἰμι· εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παρα-
διδοὺς αὐτὸν μετ' αὐτῶν· ὡς οὖν εἶπεν
αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀ-
πίσω καὶ ἔπεσον χαμαί· πάλιν οὖν
ἐπηρώτησεν αὐτοὺς· τίνα ζητεῖτε· οἱ δὲ
εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· ἀπεκρι-
θη Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ
ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα
πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· ὅτι οὓς
δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν
οὐδένα· σίμων οὖν πέτρος ἔχων μά-
χαιραν, εἵλκυσεν αὐτήν· καὶ ἔπαισεν
τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον· καὶ ἀπε-
κόψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν·
ὠνὰς δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ, Μάλχος·
εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν
μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον
ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό·
ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος· καὶ οἱ

ἀρχιερέα σὺ πρώτην τὴν μὲν περὶ τοῦ
θεοῦ αὐτοῦ· ἵνα καὶ περὶ τῆς δόξης αὐ-
τοῦ· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰς· ἐγὼ παρ-
ρησίᾳ λελάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάν-
τοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ
ἱερῷ· ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συ-
μέρχονται· καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα
οὐδέν· τί με ἐρωτᾷς· ἐρώτησον τοὺς
ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς·
ἴδε οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ· ταῦτα
δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς τῶν παρεστη-
κότων ὑπηρετῶν ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰῷ
εἰπών· οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιε-
ρεῖ· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰς· εἰ κακῶς ἐλά-
λησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ·
εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις· ἀπε-
στειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἅννας δεδεμένον πρὸς
Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα· ἦν δὲ Σίμων
Πέτρος καὶ ἄλλος μαθητής· ὁ δὲ μαθη-
τὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ·
καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰῷ εἰς τὴν αὐλὴν
τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει
πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω· ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθη-
τὴς ὁ ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως
καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ· καὶ εἰσήγαγε τὸν
Πέτρον· λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρω-
ρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μα-
θητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος·
οὐκ εἰμί· εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ
οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες
ὅτι ψῦχος ἦν καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ
μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἑστὼς καὶ θερ-

μαινόμενος· ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰν περὶ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐ-
τοῦ· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰς· ἐγὼ παρ-
ρησίᾳ λελάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάν-
τοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ
ἱερῷ· ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συ-
μέρχονται· καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα
οὐδέν· τί με ἐρωτᾷς· ἐρώτησον τοὺς
ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς·
ἴδε οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ· ταῦτα
δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς τῶν παρεστη-
κότων ὑπηρετῶν ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰῷ
εἰπών· οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιε-
ρεῖ· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰς· εἰ κακῶς ἐλά-
λησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ·
εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις· ἀπε-
στειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἅννας δεδεμένον πρὸς
Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα· ἦν δὲ Σίμων
Πέτρος καὶ ἄλλος μαθητής· ὁ δὲ μαθη-
τὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ·
καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰῷ εἰς τὴν αὐλὴν
τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει
πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω· ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθη-
τὴς ὁ ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως
καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ· καὶ εἰσήγαγε τὸν
Πέτρον· λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρω-
ρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μα-
θητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος·
οὐκ εἰμί· εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ
οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες
ὅτι ψῦχος ἦν καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ

ἐν δὲ τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα ὑπηρέτης εἷς παρεστὼς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ λέγων· οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἅννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. ἦν δὲ Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθεν τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἶπεν τῇ θυρωρῷ καὶ εἰσήγαγεν τὸν Πέτρον. λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί. εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος μετ' αὐτῶν ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· ἐγὼ παρρησίᾳ λελάληκα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς παρεστηκὼς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών

259

260

ἐν ἁγίων παλαθῶν

Καὶ μονάζουσι καὶ ἐκεῖ τεθῆναι. ἐκεῖ
ὅπερ ἐστὶν ἡ τοῦ μνημείου ἔθηκαν αὐτόν. ἐπὶ τῆς
πύλης τοῦ μνημείου. καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο
μέγας. ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ
καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας
τοῦ μνημείου. καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. ἦν δὲ ἡ
ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν
ὡσεὶ χιών. ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ
τηροῦντες καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναιξίν. μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς.
οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε.
οὐκ ἔστιν ὧδε. ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν. δεῦτε
ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ κύριος. καὶ ταχὺ
πορευθεῖσαι εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἠγέρθη
ἀπὸ τῶν νεκρῶν. καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν. ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν.
καὶ ἀπελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου
καὶ χαρᾶς μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ὑπήντησεν αὐταῖς λέγων
χαίρετε. αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς
πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. τότε ἀπελθοῦσαι
ἀπήγγειλαν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ
αὐτῶν ἐπορεύοντο ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην
ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἰερουσαλήμ.
ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς. καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους
περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ
αὐτὸς Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς. οἱ δὲ
ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι
αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς. τίνες οἱ λόγοι οὗτοι
οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες
καὶ ἐστε σκυθρωποί. ἀποκριθεὶς δὲ εἷς ᾧ ὄνομα
Κλεοπᾶς εἶπε πρὸς αὐτόν. σὺ μόνος παροικεῖς
Ἰερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ
ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ποῖα;
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ. τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ
ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ
λόγῳ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.
ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν
αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων
λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ. ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις
τρίτην ταύτην ἄγει σήμερον ἀφ᾽ οὗ ταῦτα ἐγένετο.
ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς
γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ μὴ εὑρούσαι
τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν
ἀγγέλων ἑωράκασιν οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. καὶ
ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ
εὗρον οὕτως καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον. αὐτὸν
δὲ οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς. ὦ ἀνόητοι
καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς
ἐλάλησαν οἱ προφῆται. οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν
τὸν χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;
καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
προφητῶν διερμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς
γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην
οὗ ἐπορεύοντο. καὶ αὐτὸς προσεποιήσατο πορρώτερον
πορεύεσθαι. καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες.
μεῖνον μεθ᾽ ἡμῶν ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ καὶ
κέκλικεν ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν
αὐτοῖς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν
μετ᾽ αὐτῶν λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε καὶ κλάσας
ἐπεδίδου αὐτοῖς. καὶ διηνοίχθησαν αὐτῶν οἱ
ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν. καὶ αὐτὸς ἄφαντος
ἐγένετο ἀπ᾽ αὐτῶν. καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους.
οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς ἐλάλει
ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;
καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς
Ἰερουσαλὴμ καὶ εὗρον ἠθροισμένους τοὺς ἕνδεκα
καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς λέγοντας ὅτι ὄντως ἠγέρθη
ὁ κύριος καὶ ὤφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο
τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει
τοῦ ἄρτου. ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς
ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς. εἰρήνη
ὑμῖν. ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε. πτοηθέντες δὲ καὶ
ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ
εἶπεν αὐτοῖς. τί τεταραγμένοι ἐστέ καὶ διὰ τί
διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν;
ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι
ἐγώ εἰμι αὐτός. ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε ὅτι
πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ
θεωρεῖτε ἔχοντα. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξε τὰς
χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν
ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς.
ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ
ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου.
καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγε. τὸ δὲ περισσεῦον
αὐτοῖς δίδωσιν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. οὗτοι οἱ
λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν
ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ
νόμῳ Μωσέως καὶ τοῖς προφήταις καὶ ψαλμοῖς
περὶ ἐμοῦ. τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ
συνιέναι τὰς γραφάς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι οὕτως
γέγραπται παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ ἀναστῆναι
ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀρξάμενον ἀπὸ Ἰερουσαλήμ.
ὑμεῖς δὲ μάρτυρες τούτων. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ᾽ ὑμᾶς. ὑμεῖς
δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν
ἐξ ὕψους. ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἕως πρὸς Βηθανίαν
καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη
ἀπ᾽ αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ
αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς
Ἰερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. καὶ ἦσαν
διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες
τὸν θεόν. ἀμήν.

ὁ ἀπὸ τῆς κώμης Ἀριμαθαίας τοῦ μαθητεύεσθαι
καὶ αὐτὸς τῷ Ἰησοῦ. οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ
ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλᾶτος
ἐκέλευσε τὸ σῶμα ἀποδοθῆναι. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα
ὁ Ἰωσὴφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ καὶ
ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν
ἐν τῇ πέτρᾳ. καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ
τοῦ μνημείου ἀπῆλθε. ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ
καὶ ἡ ἄλλη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.
τῇ δὲ ἐπαύριον ἥτις ἐστὶν μετὰ τὴν παρασκευήν.
συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς
Πιλᾶτον λέγοντες. κύριε. ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος
ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν. μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.
κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς
τρίτης ἡμέρας. μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ. ἠγέρθη ἀπὸ
τῶν νεκρῶν. καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων
τῆς πρώτης. ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος. ἔχετε
κουστωδίαν. ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.
οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες
τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

262

John 21,18